

DEN ÄDLA
KORANEN

med översättning av dess
versers innebörd på svenska

Skandinaviska stiftelsen för utbildning (SSFU)

info@ssfu.se

www.ssfu.se

© Skandinaviska stiftelsen för utbildning 2023

ISBN e-bok: 978-91-85557-44-8

Innehåll

FÖRORD	i
Transkription	vi
DEL I	
Sura 1 Inledningen (al-Fātiḥah)	3
Sura 2 Kon (al-Baqarah) vers -141	4
DEL 2	
Sura 2 Kon (al-Baqarah) vers 142-252	27
DEL 3	
Sura 2 Kon (al-Baqarah) vers 253-	55
Sura 3 Imrāns ätt (Āl 'Imrān) vers -92	63
DEL 4	
Sura 3 Imrāns ätt (Āl 'Imrān) vers 93-	79
Sura 4 Kvinnorna (an-Nisā) vers -23	93
DEL 5	
Sura 4 Kvinnorna (an-Nisā) vers 24-147	101
DEL 6	
Sura 4 Kvinnorna (an-Nisā) vers 148-	121
Sura 5 Den himmelska måltiden (al-Mā'idah) vers -81	125
DEL 7	
Sura 5 Den himmelska måltiden (al-Mā'idah) vers 82-	141
Sura 6 Boskapen (al-An'ām) vers -110	147
DEL 8	
Sura 6 Boskapen (al-An'ām) vers 111-	163
Sura 7 Höjderna (al-A'rāf) vers -87	171
DEL 9	
Sura 7 Höjderna (al-A'rāf) vers 88-	185
Sura 8 Krigsbytena (al-Anfāl) vers -40	200
DEL 10	
Sura 8 Krigsbytena (al-Anfāl) vers 41-	207
Sura 9 Ångern (at-Tawbah) vers -92	211
DEL 11	
Sura 9 Ångern (at-Tawbah) vers 93-	225
Sura 10 Jona (Yūnus)	230
Sura 11 Eber (Hūd) vers -5	242

DEL 12	
Sura 11 Eber (Hūd) vers 6-	245
Sura 12 Josef (Yūsuf) vers -52	259
DEL 13	
Sura 12 Josef (Yūsuf) vers 53-	267
Sura 13 Åskan (ar-Ra'd)	274
Sura 14 Abraham (Ibrāhīm)	280
DEL 14	
Sura 15 Den steniga trakten (al-Ḥijr)	289
Sura 16 Bina (an-Naḥl)	298
DEL 15	
Sura 17 Den nattliga färden (al-Isrā)	315
Sura 18 Grottan (al-Kahf) vers -74	327
DEL 16	
Sura 18 Grottan (al-Kahf) vers 75-	337
Sura 19 Maria (Maryam)	340
Sura 20 Bokstäverna Ta Ha (Tā Hā)	348
DEL 17	
Sura 21 Profeterna (al-Anbiyā)	361
Sura 22 Vallfärden (al-Ḥajj)	371
DEL 18	
Sura 23 De troende (al-Mu'minūn)	381
Sura 24 Ljuset (an-Nūr)	390
Sura 25 Urskiljningen (al-Furqān) vers -20	399
DEL 19	
Sura 25 Urskiljningen (al-Furqān) vers 21-	403
Sura 26 Poeterna (aṣ-Ṣu'arā)	409
Sura 27 Myrorna (an-Naml) vers -55	422
DEL 20	
Sura 27 Myrorna (an-Naml) vers 56-	429
Sura 28 Historien (al-Qaṣaṣ)	433
Sura 29 Spindeln (al-'Ankabūt) vers -45	443
DEL 21	
Sura 29 Spindeln (al-'Ankabūt) vers 46-	451
Sura 30 Romarna (ar-Rūm)	454
Sura 31 Lukman (Luqmān)	460
Sura 32 Nedfallet mot marken (as-Sajdah)	464
Sura 33 De sammansvurna (al-Aḥzāb) vers -30	467

DEL 22

Sura 33 De sammansvurna (al-Aḥzāb) vers 31-	475
Sura 34 Saba (Saba')	481
Sura 35 Alstraren (Fāṭir)	487
Sura 36 Bokstäverna Ya Sin (Yāsīn) vers -27	492

DEL 23

Sura 36 Bokstäverna Ya Sin (Yāsīn) vers 28-	497
Sura 37 De uppställda i led (aṣ-Ṣāffāt)	502
Sura 38 Bokstaven Sad (Ṣād)	512
Sura 39 Skarorna (az-Zumar) vers -31	518

DEL 24

Sura 39 Skarorna (az-Zumar) vers 32-	523
Sura 40 Förlåtaren (Ġāfir)	527
Sura 41 Tydliggörande (Fuṣṣilat) vers -46	535

DEL 25

Sura 41 Tydliggörande (Fuṣṣilat) vers 47-	543
Sura 42 Samrådet (aṣ-Ṣūrā)	544
Sura 43 Guld (az-Zuḥruf)	550
Sura 44 Röken (ad-Duḳān)	557
Sura 45 På knä (al-Jāṭiyah)	561

DEL 26

Sura 46 Sanddynerna (al-Aḥqāf)	567
Sura 47 Muhammed	571
Sura 48 Erövringen (al-Fath)	575
Sura 49 Rummen (al-Ḥujurāt)	579
Sura 50 Bokstaven Qaf (Qāf)	581
Sura 51 De spridande vindarna (aḏ-Ḍāriyāt) vers -30	584

DEL 27

Sura 51 De spridande vindarna (aḏ-Ḍāriyāt) vers 31-	589
Sura 52 Berget (aṭ-Ṭūr)	591
Sura 53 Stjärnan (an-Najm)	595
Sura 54 Månen (al-Qamar)	599
Sura 55 Den Nåderike (ar-Raḥmān)	603
Sura 56 Händelsen (al-Wāqī'ah)	607
Sura 57 Järnet (al-Ḥadīd)	612

DEL 28

Sura 58 Hon som argumenterar (al-Mujādilah)	619
Sura 59 Förvisningen (al-Ḥaşr)	622
Sura 60 Den förhörda kvinnan (al-Mumtaḥanah)	625
Sura 61 Det slutna ledet (aş-Şaff)	627
Sura 62 Fredagsbönen (al-Jum‘ah)	629
Sura 63 Hycklarna (al-Munāfiqūn)	631
Sura 64 Ömsesidig förlust (at-Taġābun)	633
Sura 65 Skilsmässan (aṭ-Ṭalāq)	635
Sura 66 Förbudet (at-Taḥrīm)	637

DEL 29

Sura 67 Herraväldet (al-Mulk)	641
Sura 68 Pennan (al-Qalam)	644
Sura 69 Sanningens stund (al-Ḥāqqah)	648
Sura 70 Upphöjdhet (al-Ma‘ārij)	651
Sura 71 Noa (Nūḥ)	654
Sura 72 Djinnerna (al-Jinn)	657
Sura 73 Den övertäckte (al-Muzzammil)	660
Sura 74 Den insvepte (al-Muddaṭṭir)	662
Sura 75 Uppståndelsen (al-Qiyāmah)	666
Sura 76 Människan (al-Insān)	669
Sura 77 De utsända (al-Mursalāt)	672

DEL 30

Sura 78 Nyheten (an-Naba)	677
Sura 79 De som sliter ut (an-Nāzi‘āt)	680
Sura 80 Han rynkade pannan (‘Abasa)	683
Sura 81 Hopprullningen (at-Takwīr)	686
Sura 82 Rännandet (al-Infiṭār)	688
Sura 83 De som fuskar med mått och vikt (al-Muṭaffifin)	690
Sura 84 Sprickningen (al-Inṣiqāq)	693
Sura 85 De praktfulla stjärnorna (al-Burūj)	695
Sura 86 Den som framträder på natten (aṭ-Ṭāriq)	697
Sura 87 Den Högste (al-A‘lā)	699
Sura 88 Den Överväldigande (al-Ġāṣiyah)	701
Sura 89 Gryningen (al-Fajr)	703
Sura 90 Staden (al-Balad)	705
Sura 91 Solen (aš-Şams)	707
Sura 92 Natten (al-Layl)	708
Sura 93 Förmiddagen (aḍ-Ḍuḥā)	710
Sura 94 Öppnandet (aš-Şarḥ)	711
Sura 95 Fikonet (at-Tīn)	712

Sura 96 Blodklumpen (al-'Alaq)	713
Sura 97 Ödesbestämmelsen (al-Qadr)	715
Sura 98 Det klara beviset (al-Bayyinah)	716
Sura 99 Jordskalvet (az-Zalzalah)	717
Sura 100 De galopperande hästarna (al-'Ādiyāt)	718
Sura 101 Det Våldiga slaget (al-Qāri'ah)	719
Sura 102 Tävlan i rikedom (at-Takātur)	720
Sura 103 Tiden (al-'Aşr)	721
Sura 104 Baktalaren (al-Humazah)	722
Sura 105 Elefanten (al-Fil)	723
Sura 106 Stammen Quraysh (Qurayş)	724
Sura 107 Den minsta hjälp (al-Mā'ûn)	725
Sura 108 Det rikliga goda (al-Kawţar)	726
Sura 109 De otrogna (al-Kāfirûn)	727
Sura 110 Hjälpen (an-Naşr)	728
Sura 111 Det tvinnade repet (al-Masad)	729
Sura 112 Den rena tron (al-Iklâş)	730
Sura 113 Dagbräckningen (al-Falaq)	731
Sura 114 Människorna (an-Nās)	732

FÖRORD

Det är med glädje och stolthet som den Skandinaviska stiftelsen för utbildning presenterar en ny svensk översättning av den ädla Koranens innebörd. Denna utgåva i trettiondelar innehåller, utöver översättningen, också förtydligande kommentarer.

Den ädla Koranen är muslimernas heliga bok och innehåller vägledning, riktlinjer och principer. Dessa är allmängiltiga över tid och rum men dess specifika tillämpning i en viss situation är baserat på kunskap och uttalanden från de lärda. Detta gäller särskilt samhälleregler som brottsskipning och dylikt vilket endast får tillämpas av behörigt rättsväsende. Därför är det viktigt att vända sig till de lärda och organisationer som har erfarenhet och kunskap om Koranen i Sverige. Därtill hör att islam uppmanar dess följare att följa lagen i landet man bor. Detta gäller i det här fallet vårt land Sverige. Det är i ljuset av detta som en muslim måste ta självansvar för att kunna praktisera sin tro och efterleva Koranen så gott som möjligt. Denna översättning har som avsikt att främja kunskap, dialog och samexistens som leder till ökad tillit, trygghet och samförstånd i Sverige.

Behovet av en översättning till svenska av Koranen är också uppenbart eftersom många svenska muslimer bara delvis, eller inte alls, behärskar arabiska. Att översätta Koranen är dock en svår konst då det är en text skriven för över ett tusen år sedan i ett annat språk som har många fler nyanser och talstilar. Trots detta finns flera tidigare översättningar av Koranen, både i sin helhet och i delar.

Den första fullständiga publicerade översättningen till svenska gjordes av Johan Fredrik Sebastian Crusenstolpe och utgavs 1843. 1917 utkom K. V. Zetterstéens översättning som länge var den mest spridda svenska tolkningen. År 1961 utgavs Åke Ohlmarks översättning av delar av Koranen. En nyöversättning av Koranen med kommentarer finns utgiven under namnet Koranens budskap av före detta diplomaten Muhammed Knut Bernström, 1998.

Sedan dess har det tillkommit ett behov av en mer bokstavlig översättning där varje ord kan matchas för ett annat ord. Detta underlättar studiet av Koranen.

Hussein Al Daoudi

Ordförande/Skandinaviska stiftelsen för utbildning

Om översättningen

I arbetet med översättningen har Skandinaviska stiftelsen för utbildning följt riktlinjer som ligger i linje med känd översättningspraxis i världen.

Skandinaviska stiftelsen för utbildning har varit angelägen om att översättaren har svenska som modersmål och samtidigt väl behärskar, och kan översätta direkt ifrån, det klassiska arabiska språk som Koranen uppenbarades på. Stiftelsen har därför anlitat Kent Asante Wennerström via hans firma (Kitab) som översättare, och översättningen har systematiskt granskats.

I arbetet med översättningen har den arabiska ordföljden så långt som möjligt följts. Detta leder ibland till en del egendomliga men språkligt korrekta formuleringar. Fördelen är att man får en mer bokstavlig översättning.

Översättningen ska baseras på de tolkningar som finns i väletablerade och godtagbara tolkningsverk där tolkningen utgår ifrån Koranen och profeten Muhammeds ﷺ sunnah så som dessa förstods av hans följeslagare och de rättfärdiga och lärda föregångarna.

I denna översättning är tolkningen (tafsīr) av Koranverserna i första hand baserad på följande tolkningsverk (i prioritetsordning), allmänt kända som:

Tafsīr at-Ṭabarī (T), Abū Ja‘far Muḥammad ibn Jarīr aṭ-Ṭabarī (d. 923)

Tafsīr al-Baġawī (B), Abū Muḥammad al-Ḥusayn ibn Mas‘ūd al-Baġawī (d. 1122)

Tafsīr Ibn Kaṭīr (K), Abū al-Fidā Isma‘īl ibn ‘Umar ibn Kaṭīr al-Quraṣī (d. 1373)

De förtydligande kommentarer som följer på många verser har hämtats från dessa verk och skiljs åt med hjälp av förkortningarna (T), (B) och (K).

Förtydligande kommentarer av översättaren (Ö) kan också förekomma.

Övrigt om översättningen

En översättning av den ädla Koranens innebörd återger endast översättarens förståelse av Koranen utifrån de källor som tolkningen baseras på. Den kan aldrig återge den språkupplevelse och exakta innebörd som arabiskan förmedlar. Läsaren är välkommen och uppmanad att kontakta Skandinaviska stiftelsen för utbildning för att framföra synpunkter om eventuella fel eller brister i översättningen.

Varje vers börjar på egen rad med versal, även om versen utgör en del av en sats tillsammans med föregående vers. Enligt profeten Muhammads ﷺ tradition lästes varje vers för sig följt av en paus. För att återge detta bruk avslutas de flesta verser med ett skiljetecken.

Centrala begrepp hämtade ur arabiskan har transkriberats enligt tabellen nedan. Undantaget är sådana som redan får betraktas som någorlunda etablerade i sin svenska stavning. Till dessa hör "Allah", som är arabiska för den enda och sanna Gud; "Islam", som innebär underkastelse inför Allah; och "muslim", en som bekänner sig till Islam och därmed underkastar sig Allah. Om nödvändigt, förtydligas och förklaras begreppen sedan inom parentes eller i kommentar. För att undvika upprepningar sker detta endast en gång i varje trettiondel och i övrigt genom hänvisning.

Allah refererar ofta till Sig själv som "Vi" eller "Oss" för att markera hög status, vilket är ett vanligt förekommande språkbruk i arabiskan, och även i svenska. Allah är likafullt alltid en.

I Koranen nämns flera av Allahs sköna namn och höga attribut genom vilka Han låter skapelsen lära känna Honom och Hans egenskaper (se 59:22-24). I översättningen har vi efter bästa förmåga strävat mot att vart och ett av Allahs sköna namn motsvaras av ett svenskt begrepp som vi bedömt ligger så nära namnets uppenbara innebörd som möjligt. En fördjupad inblick i nyanserna av varje namns betydelser ges ofta i kommentarerna (ex. 112:2).

I översättningen förekommer ibland ett eller flera ord inom parentes eller hakparentes. Ord inom parentes förklarar eller förtydligar det ord eller den fras som ligger omedelbart före, och är inte en del av versen. Parenteserna bör inte läsas högt vid uppläsning av en vers. Transkription inom parentes kan också förekomma efter viss svensk text för att återge uttalet av det arabiska ursprungsordet.

Hakparentesernas funktion är att förtydliga och/eller fördjupa en språklig nyans eller innebörd i Koranens arabiska som inte alltid är tydlig i en ordagrann svensk översättning. Ord inom hakparentes kan och bör läsas ut högt vid högläsning. Ett utelämnade påverkar dock i de allra flesta fall varken meningens språkliga korrekthet eller grundläggande betydelse.

Exempel: Ingen [sann] gud finns (ingen har rätt att dyrkas) utom Allah.

Den arabiska kalligrafi (سنة) som följer profeten Muhammeds namn eller titlar läses "šallallāhu 'alayhi wa sallam" och kan fritt översättas som "må Allah välsigna honom och ge honom frid". Med stöd i bland annat vers 33:56 bör denna åkallelse sägas vid uppläsning.

Egennamn, namn på suror samt namn på Allahs sändebud och profeter skrivs på svenska där svensk motsvarighet finns, annars i enlighet med transkriptionstabellen nedan.

Transkriptionstabellen är till för att läsare lättare ska kunna uttala arabiska. För att undvika att en arabisk bokstav motsvaras av två transkriptionstecken används (ˆ) ovan respektive (˙) under vissa bokstäver, och för att markera lång vokal har vi använt (˘) ovanför a, i eller u.

Transkription

Arabiska	Transkription	Uttalskurs
ا	a	Kort vokalljud som i svenskans "hatt".
آ أ إ	ā	Långt vokalljud som i svenskans "här".
ا	i	Kort vokalljud som i svenskans "mitt".
إي	ī	Långt vokalljud som i svenskans "vi".
و	u	Kort vokalljud som i svenskans "lotsa".
و	ū	Långt vokalljud som i svenskans "mor".
ء	'a/ 'i/ 'u	Bokstaven <i>hamza</i> uttalas antingen <i>a</i> , <i>i</i> eller <i>u</i> och skrivs med föregående apostrof då bokstaven förekommer mellan övriga bokstäver. Ex. namnet <i>Wā'il</i> (وائل). Transkription med apostrof förekommer dock inte i början eller i slutet av ord. Ex. namnet <i>Ālā</i> (آلآ).
ء	,	Vilande <i>hamza</i> . Det motsvarande ljudet är ett litet stopp eller uppehåll liknande det som uppstår då man på svenska säger nä-e med korta e-ljud. Det stöt- eller stoppljud som då uppstår mellan e-ljuden är ett vilande <i>hamza</i> . Ex. <i>ra's</i> (رأس) huvud.
ب	b	Svenskt <i>b</i>
ت	t	Svenskt <i>t</i>
ث	ṭ	Motsvarar <i>th</i> i engelskans "thin".
ج	j	Uttalas som j-ljudet i "Fijiöarna", dvs. som <i>dj</i> eller som engelskans <i>j</i> i "jump".
ح	ḥ	Detta <i>h</i> uttalas genom ett slags flämt-ljud som kan liknas vid det ljud man ofta uttrycker efter att vid törst ha druckit ett glas vatten ("ahhh").
خ	ḵ	Motsvarar <i>ch</i> i tyskans "achtung". Då <i>ḵ</i> följs av ett <i>a</i> eller <i>ā</i> uttalas dessa ungefär som det korta å-ljudet i "måndag" respektive det långa a-ljudet i "bada".

د	d	Svenskt <i>d</i>
ذ	ð	Motsvarar <i>th</i> i engelskans "this".
ر	r	Ett rent r-ljud långt ut på tungspetsen. Då <i>r</i> följs av ett <i>a</i> eller <i>ā</i> uttalas dessa ungefär som det korta å-ljudet i "rätt" respektive det långa a-ljudet i "rak".
ز	z	Motsvarar <i>z</i> i engelskans "zero".
س	s	Svenskt <i>s</i>
ش	ʃ	Motsvarar <i>sh</i> i engelskans "shout".
ص	ʂ	Ett emfatiskt s-ljud som bildas genom att tungspetsen läggs mot tänderna i underkäken, tungan pressas upp mot gommen och ljudet uttalas. ¹
ض	ɖ	Ett emfatiskt d-ljud som bildas genom att tungspetsen pressas mot tänderna i överkäken, tungan pressas upp mot gommen och ljudet uttalas. ¹
ط	ɗ	Ett emfatiskt t-ljud som bildas genom att tungspetsen pressas mot tänderna i överkäken, tungan pressas upp mot gommen och ljudet uttalas. ¹
ظ	ʒ	Ett emfatiskt z-ljud som bildas genom att tungspetsen läggs mot tänderna i underkäken, tungan pressas upp mot gommen och ljudet uttalas. ¹
ع	ʕ	Ett mycket speciellt stön-ljud som skapas långt ner i halsen och är ett tonande gutturalt ljud som bildas genom stark sammandragning av struphuvudet.
غ	ɣ	Ett gurglande djupt r-ljud, ungefär som ett brett skånskt r-ljud. Då <i>ġ</i> följs av ett <i>a</i> eller <i>ā</i> uttalas dessa ungefär som det korta å-ljudet i "rätt" respektive det långa a-ljudet i "rak".
ف	f	Svenskt <i>f</i>

ق	q	Ett k-ljud som bildas långt bak i gommen och blir ett litet klick-ljud. Då <i>q</i> följs av ett <i>a</i> eller <i>ā</i> uttalas dessa ungefär som det korta å-ljudet i "måndag" respektive det långa a-ljudet i "bada".
ك	k	Svenskt <i>k</i>
ل	l	Svenskt <i>l</i>
م	m	Svenskt <i>m</i>
ن	n	Svenskt <i>n</i>
ه	h	Svenskt <i>h</i>
و	w	Motsvarar <i>w</i> i engelskans "well".
ي	y	Motsvarar svenskans j-ljud.
ة	a (at/ah)	Slutstavelse, där <i>at</i> eller <i>ah</i> förekommer i vissa fall.
ء	an	Förekommer i vissa fall som slutstavelse.
إ	in	Förekommer i vissa fall som slutstavelse.
أ	un	Förekommer i vissa fall som slutstavelse.

Noter

- 1 Utmärkande för detta ljud är att då det följs av ett *a* eller *ā* uttalas dessa ungefär som det korta å-ljudet i "måndag" respektive det långa a-ljudet i "bada".

DEL I

Sura 1 Inledningen (al-Fātiḥah)

1. I Allahs namn, den Nåderike, den Benådande.

Allah är Guds unika namn på arabiska. Dess innebörd är att endast Han äger gudomlighet och har rätt att dyrkas. (T)

2. All lovprisning tillkommer Allah, världarnas Herre,

Alltings härskare och förvaltare. (K) Han är värd all tack och pris för Sina oändliga välsignelser över skapelsen. (T)

3. Den Nåderike, den Benådande,

Den Nåderike (ar-Raḥmān) Vars gränslösa nåd omfattar hela Hans skapelse och allt som existerar i den. *den Benådande* (ar-Raḥīm) Vars särskilda nåd innesluter Hans troende tjänare i både denna värld och i livet efter detta. (T)

4. Domedagens Ägare!

Han skall den Dagen ensam döma människor och avgöra mellan dem. (T)

5. Endast Dig dyrkar vi och endast Dig ber vi om hjälp.

Vi ger oss inte hän åt någon annan än Dig, och inför Dig böjer vi oss i absolut kärlek, undergivenhet och bävan. Vi söker Din hjälp i allt och ber om förmåga att dyrka och lyda Dig. (B,K)

6. Led oss på den raka vägen,

Gör oss beständiga på denna rätta väg som Du väglett oss till. (T)

7. Den väg som de Du välsignat var på; inte de som drabbats av [Din] vrede och inte heller de vilsna.

de Du välsignat Bland Dina profeter, trosvittnen och rättrådiga tjänare. Se 4:69. *de som drabbats av [Din] vrede* De som kände till sanningen men övergav den mot bättre vetande. *de vilsna* De som miste kunskapen och således avvek från sanningen. (K)

Sura 2 Kon (al-Baqarah)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Alif lām mīm

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetskap om. (K)

2. Denna Bok råder det inget tvivel om; [den är] en vägledning för de gudfruktiga,

tvivel Det finns ingen ovisshet om att Koranen är från Allah. (T)

3. De som tror på det fördolda, förrättar bönen och som av det Vi har försörjt dem med ger åt andra,

det fördolda Omfattar tron på Allah, Hans alla sändebud, Hans änglar, Hans uppenbarade böcker, Domedagen, paradiset och helvetet m.m. *förrättar bönen* De fem dagliga bönerna, vid deras rätta tidpunkter och på föreskrivet sätt. (T)

4. Och dem som tror på det som har sänts ned till dig (Muhammed ﷺ) och det som har sänts ned före dig, och som om livet efter detta är förvissade.

till dig Koranen. *före dig* Toran och Evangeliet samt alla Allahs till tidigare profeter uppenbarade böcker. (B)

5. Dessa har fått vägledning av sin Herre, och det är dessa som är de framgångsrika.

De uppnår hos Allah vad de strävat efter genom sina handlingar och sin tro på det fördolda. De belönas med evigt liv i paradiset och skonas från bestraffning. (T)

6. För dem som förnekar [sanningen] är det förvisso likgiltigt om du varnar dem eller inte, de kommer inte att tro.

7. Allah har förseglat deras hjärtan och deras öron, och över deras ögon finns ett täckelse. De skall få ett svårt straff.

8. Bland människorna finns de som säger: "Vi tror på Allah och på den Yttersta dagen", men de är inte troende.

Hycklarna i Medina, samt alla som bär deras särdrag. (T)

9. De försöker bedra Allah och dem som har antagit tron, men de bedrar endast sig själva utan att inse det.

10. I deras hjärtan finns en sjukdom, så Allah har utökat sjukdomen för dem. De skall få ett smärtsamt straff för att de brukade ljuga.

sjukdom Tvivel om den sanna religion och tro som Allah har sänt Muhammed ﷺ med. (T)

11. När man säger till dem: "Sprid inte fördärv på jorden!" säger de: "Vi är endast förbättrare."

12. Nej, det är sannerligen de som är fördärvarna men det inser de inte.

13. Och när man säger till dem: "Anta tron så som andra människor har antagit tron!" säger de: "Skall vi anta tron så som de oförståndiga har antagit tron?" Men det är sannerligen de som är de oförståndiga, men det vet de inte.

andra människor Profetens ﷺ följeslagare. (T)

14. Och när de möter dem som har antagit tron säger de: "Vi har [också] antagit tron!" men när de gått i väg till sina djävlar säger de: "Vi är förvisso med er, vi gäckas bara."

djävlar Sina ondskefulla ledare bland de judar, avgudadyrkare och hycklare i Medina som uppmanade dem till otro. (T,B)

15. Allah gäckas med dem och låter dem fortsätta i sitt över-skridande där de planlöst får irra omkring.

Vilsna och förvirrade. *Allah gäckas med dem* Han utmäter rättvisa straff åt dem i livet efter detta för deras hyckleri. (T) Eftersom vedergällningen sker som gensvar på hycklarnas handlande framställs den med samma ord (gäckas). (B,K)

16. Det är dessa som bytt till sig villfarelse mot vägledningen och därför lönade sig inte deras byteshandel och de blev inte vägleda.

villfarelse mot vägledningen De tog till sig villfarelse och lät vägledningen vara. (T)

17. Liknelsen om dem är som liknelsen om den man som lyckades tända en eld. När den sedan lyst upp allt omkring honom tog Allah bort deras ljus och lämnade dem i mörker där de ingenting ser.

Versens plötsliga byte av pronomen från singular till plural är ett retoriskt stilgrepp i klassisk arabiska och visar här att han som tände elden var en av flera i en grupp. (K)

18. [De är] döva, stumma [och] blinda; därför vänder de inte tillbaka.

Från villfarelse och hyckleri. (T)

19. Eller om ett störtregn från himlen, med mörker, åska och blix. De sätter fingrarna i öronen på grund av blixtslagen, i rädsla för döden. Ja, Allah omsluter förnekarna.

Med Sin makt (K).

20. Blixten fråntar dem nästan synen. Var gång den lyser upp åt dem vandrar de i dess ljus, men när den slocknar för dem står de [stilla]. Om Allah ville kunde Han ta bort både deras hörsel och deras syn. Allah har sannerligen makt över allt.

21. Människor! Dyrka er Herre som har skapat er och dem som levde före er för att ni skall visa gudsfuktan,

22. Han som gjort jorden för er till en bädd och himlen till en byggnad, och har sänt ned vatten från himlen med vilket Han frambringt frukter för er försörjning. Sätt därför inte likar vid Allahs sida när ni vet [bättre].

en byggnad Som spänner sig över jorden som ett tak. (T)

23. Och om ni hyser tvivel om vad Vi har sänt ned till Vår tjänare, åstadkom då en sura av samma slag och tillkalla era vittnen, andra än Allah, om ni är sannfärdiga.

tvivel Om att Koranen verkligen kommer från Allah. *vittnen* Medhjälpare, som kan hjälpa er svara på denna utmaning. Om Muhammed ﷺ på egen hand har författat Koranen borde ni tillsammans åtminstone kunna åstadkomma något som är likvärdigt ett av dess kapitel. (T,K)

24. Om ni sedan inte gör det – och ni kommer aldrig att göra det – frukta då Elden vars bränsle är människor och stenar. Den har förberetts för de otrogna.

Elden Helvetet. (T)

25. Men framför glädjebudet till dem som antar tron och gör goda gärningar, att för dem väntar paradiset genomflutna av floder. Var gång de förses med en frukt därifrån som försörjning säger de: "Detta är ju vad vi försågs med förut." Ja, de ges den i likartad beskaffenhet. De skall där få renade makor, och där skall de vara för evigt.

förut I vårt jordiska liv. *likartad beskaffenhet* Frukterna liknar de jordiska i form och färg, men skiljer sig i smak. *renade makor* Fria från all jordisk orenlighet. (T)

26. Allah blygs förvisso inte att framställa en liknelse, allt från en mygga till något därutöver. De som har antagit tron vet att det är sanningen från deras Herre. Men de som förnekar [den] säger: "Vad ville Allah med detta som liknelse?" Han vilseleder många med det och vägleder många med det. Men Han vilseleder inga andra än de trotsigt olydiga,

27. Som bryter Allahs avtal efter att det slutits och sårar det som Allah har befallt skall sammanbindas och sprider fördärv på jorden. Det är dessa som är förlorarna.

skall sammanbindas Släktbanden, genom att ge nära släktingar deras rättigheter, såsom att hålla kontakt och visa godhet mot dem. (T)

28. Hur kan ni förneka Allah när ni varit döda och Han gav er liv? Sedan låter Han er dö och ger er återigen liv, och då är det till Honom ni skall återföras.

Ni var inte mer än säd i era fäders kroppar, varpå Allah gav er liv i era mödrars kroppar. Sedan går ni bort när det jordiska livet är till ända och återupplivas slutligen inför Domedagen. (B)

29. Det är Han som har skapat för er allt som finns på jorden. Sedan höjde Han Sig över himlen och utformade den till sju himlar. Ja, Han har full vetskap om allt.

höjde Han Sig över (istawā ilā) De flesta tidiga kommentatorer gör denna tolkning av frasen. (B) I förhållande till Allah förutsätter det inte att Han dessförinnan var under himlen. (T) Frasen kan också tolkas som att Allah sedan "tog Sig an" himlen för att utforma den. (K)

30. Och [minns] då din Herre sade till änglarna: "Jag skall förvisso tillsätta en ställföreträdare på jorden." De sade: "Skall Du där tillsätta någon som sprider fördärv på den och spiller blod, när vi glorifierar Dig med lovprisningar och helgar Dig?" Han sade: "Jag vet förvisso vad ni inte vet."

ställföreträdare (kalīfah) Adam, som företrädde Allah på jorden genom att upprätthålla Hans bud, och vars ättlingar kom att efterträda varandra i generationer. (T,B,K)

31. Och Han lärde Adam alla [tings] namn. Sedan visade Han dem för änglarna och sade: "Tala om för Mig namnen på dessa om ni är sannfärdiga."

32. De sade: "Glorifierad vare Du! Vi har ingen kunskap annan än den Du lärt oss. Du är sannerligen den Vetande, den Vise."

den Vetande (al-'Alim) Han som utan att underrättas har fullständig kunskap om allt som varit, är och kommer att bli. Han ensam vet allt som är fördolt.

den Vise (al-Ḥakīm) Han besitter den fullkomliga visdomen och den absoluta rättvisan. (T,B,K)

33. Han sade: "Adam! Tala om för dem deras namn." När han sedan hade talat om för dem deras namn sade Han (Allah): "Har Jag inte sagt till er att Jag vet det som är fördolt i himlarna och på jorden? Ja, Jag vet vad ni ger till känna och vad ni brukade dölja."

Satan dolde sitt förakt mot Adam när han befann sig i änglarnas krets.

Därför tilltalades de alla med "ni brukade" trots att endast Satan åsyftades – ett vanligt förekommande stilgrepp i klassisk arabiska. (T,K)

34. Och [minns] då Vi sade till änglarna: "Fall ned på era ansikten inför Adam!" Då föll de ned på sina ansikten, utom Iblis. Han vägrade och visade högmot och blev en av de otrogna.

inför Adam I vördnad för Adam och i lydnad mot Allah genom att hörsamma Hans befallning. **Iblis** Ett av Satans namn som betecknar skam, förkrosselse och förlust av allt hopp om gott. (T)

35. Vi sade: "Adam! Bo du och din hustru i paradiset och ät därifrån som ni behagar, varhelst ni vill. Men närma er inte detta träd för då blir ni bland de orättfärdiga."

36. Men Satan fick dem båda att fela med det (trädet) och drev då ut dem från där de befann sig. Vi sade då: "Ned med er! Ni är fiender till varandra. På jorden skall ni få en boplatz och få njuta fram till en tid."

Njuta av allt som Allah på jorden har försett er med, tills er livstid på den löper ut. **fela med det** Avvika från Allahs bud genom att äta av trädets frukt. (T)

37. Sedan tog Adam emot ord från sin Herre och Han godtog då hans ånger. Han är Den som godtar ångern, den Benådande.

ord Den åkallelse som nämns i vers 7:23. **Den som godtar ångern**

(at-Tawwāb) Han som gång på gång vänder Sig mot Sina syndande tjänare i förlåtelse när de i ånger vänder sig till Honom. **den Benådande** (ar-Raḥīm)

Han som skänker Sina tjänare nåd och skonar dem från de straff de gjort sig förtjänta av. (T)

38. Vi sade: "Ned med er därifrån allihop! Och när än ni nås av vägledning från Mig, de som då följer Min vägledning behöver inte känna rädsla och inte heller skall de sörja.

Känna rädsla för vad som väntar i livet efter detta, sörja över det jordiska som de gått miste om. (K)

39. Men de som förnekar [sanningen] och vägrar tro på Våra tecken, dessa skall bli Eldens invånare. De skall vara däri för evigt."

Våra tecken Som visar på sändebudens sannfärdighet och bevisar att Allah är en och inte delar Sitt herravälde med någon. (T)

40. Israels barn! Minns Mina välgärningar som Jag gjort mot er, och uppfyll ert löfte till Mig så skall Jag uppfylla Mitt löfte till er. Och bäva endast för Mig.

Här inleds ett längre stycke verser som åsyftar de judar som levde kring Profeten ﷺ i Medina, även om talet riktas till deras stamfäder. *Mina välgärningar* Som att Allah förr sände ned uppenbarelsböcker till Israels (Jakobs) barn genom utvalda sändebud ur deras egna led, och som att Han räddade dem från Farao. *ert löfte till Mig* Att tillkännage beskrivningen av Muhammed ﷺ i Toran och att tro på honom och på det han sänds med när han kommer. Se även 3:187 och 7:157. *Mitt löfte till er* Att då låta er träda in i paradiset. (T)

41. Och tro på det som Jag har sänt ned i bekräftelse till vad som [redan] finns hos er och var inte de första som förnekar det. Och byt inte bort Mina tecken mot ett ynkligt värde, och frukta endast Mig.

sänt ned Koranen. *finns hos er* Toran och Evangeliet. Båda befäller sina följare att tro på Muhammed ﷺ, vilket Koranen bekräftar. *Mina tecken* Beskrivningarna i Toran och Evangeliet om profeten Muhammed ﷺ, vilka de lärda judarna i Medina undanhöll. *ett ynkligt värde* Att kunna ha kvar sina ledarpositioner bland sina okunniga anhängare. (T)

42. Och blanda inte sanningen med falskhet och dölj [inte] sanningen mot bättre vetande!

Somliga rabbiner erkände att Muhammed ﷺ var det sändebud de läst om i Toran, men påstod i sitt hyckleri att han endast blivit utsänd till ett visst folk och inte till dem och hela mänskligheten. (T) Se även 7:158 och 4:150-152. (Ö)

43. Och förrätta bönen och betala den förpliktade allmosan och buga med dem som bugar.

Träd in i Islam tillsammans med muslimerna, underkasta er ödmjukt Allah och rätta er efter Hans bud. (T)

44. Påbjuder ni människorna fromhet men glömmer er själva, samtidigt som ni reciterar Boken? Använder ni inte ert förstånd? reciterar Boken Läser och studerar Toran. (T) När "Boken" skrivs med versal åsyftas någon av Allahs uppenbarade böcker, såsom Koranen, Toran eller Evangeliet. (Ö)

45. Sök hjälp genom tålmod och bön. Och det är sannerligen en svår sak utom för de ödmjuka,

46. Dem som med visshet vet att de skall möta sin Herre och att det är till Honom de skall återvända.

47. Israels barn! Minns Mina välgärningar som Jag gjort mot er och att Jag [förr] gav er företråde framför andra folk.
Allah gav Medinajudarnas rättrogna stamfäder detta företråde under deras profeters tid. (T)

48. Och frukta den Dag då en människa inte kan gagna en annan människa med något; då ingen medling godtas från henne och ingen lösen mottas från henne och de inte ges någon hjälp.

49. Och [minns] när Vi räddade er från Faraos män som utsatte er för ett hemskt lidande. De slaktade alla era söner och lät era kvinnor leva. Ja, i detta låg en svår prövning från er Herre.

50. Och [minns] när Vi delade havet för er och räddade er, och dränkte Faraos män medan ni själva såg på.

51. Och [minns] när Vi utsatte en tid åt Moses på fyrtio nätter. Sedan tog ni kalven [till en gud] i hans frånvaro och ni var djupt orättfärdiga.

52. Sedan förlät Vi er, [även] efter detta, för att ni skulle visa tacksamhet.

53. Och [minns] när Vi gav Moses Boken och urskiljningen för att ni skulle finna vägledning.

Boken och urskiljningen Båda syftar på Toran; en uppenbarelsesbok som skilde sanning från falskhet och vägledning från villfarelse. (T)

54. Och [minns] när Moses sade till sitt folk: "Mitt folk! Ni har förvisso gjort orätt mot er själva genom att ta kalven [till en gud]. Vänd er därför i ånger till er Alstrare och döda varandra. Det är bättre för er inför er Alstrare." Och Han godtog därefter er ånger. Han är Den som godtar ångern, den Benådande.

Se vers 37. (Ö) *döda varandra* Låt de oskyldiga avrätta de skyldiga. (B)

55. Och [minns] när ni sade: "Moses! Vi kommer aldrig att tro på dig förrän vi får se Allah i det klara!" Då träffades ni av det plötsliga slaget medan ni själva såg på.

det plötsliga slaget På arabiska aṣ-ṣāʿiqah, som betecknar något fasansfullt som oväntat får människan att förlora medvetandet eller dö av skräck, såsom ett kraftigt dån, jordskalv eller blixtslag. Se även 7:155. (T,B,K)

56. Sedan uppväckte Vi er efter er död för att ni skulle visa tacksamhet.

För Allahs alla välgärningar mot er, som att Han lät er återupplivas efter det plötsliga slag som fick er att avlida som straff för ert syndande. (T)

57. Och Vi lät molnen ge er skugga och sände ned till er manna och vaktlar. "Ät av allt det goda som Vi har försörjt er med." Och de skadade inte Oss, utan de skadade endast sig själva.

Med sin olydnad. (T)

58. Och [minns] när Vi sade: "Träd in i denna stad och ät därifrån varhelst ni vill och som ni behagar. Men träd in genom porten bugande och säg: 'ḥiṭṭah!' (utplåning av synd!) så skall Vi förlåta er era missgärningar. Och Vi skall ge mer åt dem som gör det goda." denna stad Jerusalem. *bugande* I ödmjukhet inför Allah. (T)

59. Men de som gjorde orätt bytte till ett ord annat än det som sades till dem. Då sände Vi ned över dem som gjorde orätt en straffdom från himlen för att de brukade visa trotsig olydnad.

60. Och [minns] när Moses bad om dricksvatten för sitt folk och Vi sade: "Slå med din stav på stenen!" Då välldes tolv källor fram ur den. Varje grupp människor visste var de skulle dricka. "Ät och drick av Allahs försörjning och sprid inte ondskan på jorden som fördärvare." varje grupp människor Var och en av Israels (Jakobs) tolv stammar. (B)

61. Och [minns] då ni sade: "Moses! Vi kommer aldrig att stå ut med en [och samma] föda. Be därför till din Herre för oss så frambringar Han åt oss något av det som jorden alstrar såsom kryddväxter, gurka, vitlök, linser och lök." Han sade: "Vill ni ha det som är sämre i stället för det som är bättre? Slå er ned i ett land så skall ni helt visst få vad ni bett om." Och de drabbades av skam och elände och ådrog sig Allahs vrede. Så skedde för att de brukade förneka Allahs tecken och döda profeterna mot all rätt. Så skedde för att de visade olydnad och brukade begå överträdelser.

en [och samma] föda Manna och vaktlar. Se vers 57. *ett land* En befolkad region, eftersom de anmodade växtarterna inte förekom i öknen där israeliterna befann sig. (B,K)

62. De som har antagit tron och de som är judar och de kristna och sabierna – de [av dessa] som bekänner tron på Allah och den Yttersta dagen och handlar rättfärdigt skall få sin belöning hos sin Herre. De behöver inte känna rädsla och inte heller skall de sörja.

antagit tron De som redan bekant Islam och håller fast vid sin tro. (T)
sabierna (ṣābi'ūn) En arabisk benämning för människor som inte är judar, kristna eller avgudadyrkare. De lever enligt den naturliga tron på att det bara finns en sann Gud men har ingen vedertagen religiös praxis. (K) *bekänner tron på Allah* Och därmed på det Han sänt Muhammed ﷺ med, och sedan förblir ståndaktiga i sin tro ända till döden utan att avvika eller byta den mot annan tro. (T)

63. Och [minns] då Vi slöt fördraget med er och lyfte berget över er. "Ta med kraft det som Vi har gett er och kom ihåg vad som finns däri så att ni kan visa gudsfruktan."

fördraget Se vers 83. (T) *lyfte berget* Se 7:171. *det som Vi har gett er* Befallningarna i Toran. (K)

64. Ändå vände ni om efter detta. Och om det inte hade varit för Allahs ynnest mot er och Hans nåd skulle ni helt visst hört till förlorarna.

Redan på era stamfäders tid. (T,B)

65. Och ni har redan fått veta om dem av er som bröt mot sabbatsbudet. Då sade Vi till dem: "Bli föraktade apor!"

Det har berättats att Allah omvandlade dem till apor som dog efter tre dagar utan att ha förökat sig. (T)

66. Ja, Vi gjorde detta till ett varnande exempel för samtid och eftervärld och till en förmaning för de gudfruktiga.

67. Och [minns] då Moses sade till sitt folk: "Allah befaller er att slakta en ko!" De sade: "Gör du oss till åtlöje?" Han sade: "Jag tar skydd hos Allah mot att höra till de okloka."

68. De sade: "Åkalla din Herre åt oss, så klargör Han för oss hur den skall vara." Han sade: "Han säger förvisso: 'Det skall vara en ko som inte är ålderstigen och inte är kviga, utan i åldern däremellan.' Gör nu som ni befalls!"

69. De sade: "Åkalla din Herre åt oss, så klargör Han för oss vilken färg den skall ha." Han sade: "Han säger förvisso: 'Det skall vara en gul ko, stark i sin färg, som förnöjer åskådarna.'"

70. De sade: "Åkalla din Herre åt oss, så klargör Han för oss hur den skall vara; korna är nämligen snarlika för oss. Och vi skall sannerligen, om Allah vill, bli vägledda."

71. Han sade: "Han säger förvisso: 'Det skall vara en ko som varken använts för att plöja jord eller vattna åker - helt felfri och ingen fläck får den ha.'" De sade: "Nu har du kommit med sanningen!" varpå de slaktade den, men de var nära att inte göra det.

72. Och [minns] då ni mördade en människa och sedan tvistade om det. Men Allah kom att framvisa det ni teg med.

Vem mördaren var. **tvistade om det** Beskyllde varandra för dådet samtidigt som var och en nekade till det (T).

73. Då sade Vi: "Slå till honom med ett stycke av den (kon)!" Så återupplivar Allah de döda och visar er Sina tecken för att ni skall använda ert förstånd.

Slå till honom Den mördade mannen, som då väcktes till liv för att berätta vem mördaren var och sedan avled igen. (T)

74. Ändå hårdnade era hjärtan efter detta och blev som stenar eller ännu hårdare. Men det finns sannerligen stenar ur vilka bäckar väller fram. Och det finns sådana som rämnar och ut ur dem forsar vatten. Och det finns sådana som störtar ned i bävan för Allah. Allah är inte omedveten om vad ni gör.

Liknelsen skildrar hur även en sten kan vara mindre hård än ett hårt hjärta. (T)

75. Hoppas ni att de skall tro på er när en grupp av dem förr hörde Allahs tal och sedan förvrängde det, efter att ha förstått det, mot bättre vetande?

Hoppas ni Troende. *att de* Judarna som lever bland er. *en grupp av dem* Av deras stamfäder. *Allahs tal* Toran. *förvrängde det* Ändrade Allahs lagar i skriften. (B,K)

76. Och när de möter dem som har antagit tron säger de: "Vi har [också] antagit tron!" Men när de är ensamma med varandra säger de: "Ni berättar väl inte för dem om vad Allah har påbjudit er så att de kan utnyttja det som argument mot er inför er Herre? Använder ni inte ert förstånd?"

påbjudit er I Toran, om att tro på Muhammed ﷺ när han kommer som profet. (T)

77. Vet de inte att Allah vet vad de hemlighåller såväl som vad de gör öppet?

78. Bland dem finns analfabeter som inte har kunskap om Boken (Toran) utan endast [kommer med egna] påfund. De gör inte annat än förmodar.

79. Ja, ett hårt straff skall möta dem som skriver [i] Boken med egna händer och sedan säger: "Detta är från Allah", för att därmed komma över ett ynkligt värde. Ja, ett hårt straff skall möta dem för vad deras händer har skrivit, och ett hårt straff skall möta dem för vad de tjänat ihop.

Av synd, illdåd och världslig vinning. (T)

80. De säger: "Elden skall inte röra oss mer än ett beräknat antal dagar." Säg: "Har ni gjort ett avtal med Allah – och Allah bryter aldrig Sitt avtal – eller säger ni om Allah något ni inte vet?"

81. Jo! De som begår en illgärning och omsluts av sin synd, dessa är Eldens folk. De skall vara däri för evigt.

en illgärning Att sätta något vid Allahs sida. *omsluts av sin synd* De vars avguder (širk) och synder anhopats kring dem, och som sedan dör utan att ha vänt sig till Allah i ånger och i hopp om Hans förlåtelse. (T)

82. Men de som tror och gör goda gärningar, dessa är paradiset folk. De skall vara däri för evigt.

83. Och [minns] då Vi slöt fördraget med Israels barn: "Ni skall inte dyrka någon utom Allah och mot era föräldrar [skall ni] visa godhet, och [mot] nära släktingar och de faderlösa och de behövande. Och ni skall tala gott till alla människor och förrätta bönen och betala den förpliktade allmosan." Sedan drog ni er undan, utom ett fåtal av er, och ni vände er bort.

Från fördraget och Allahs bud, precis som era stamfäder. (T,B)

84. Och [minns] då Vi slöt fördraget med er: "Ni skall inte spilla varandras blod och inte driva ut varandra från era hem." Sedan bekräftade ni det, och ni bär vittnesmål om det.

85. Ändå är ni sådana som dödar varandra och driver ut en grupp av era egna från deras hem och motarbetar dem gemensamt i synd och överträdelse. Och om de kommer till er som krigsfångar lösköper ni dem, fastän det var förbjudet för er att driva ut dem. Tror ni på en del av Boken och förnekar en del? Vad är då lönen för dem av er som gör så om inte skam i detta jordiska liv? Och på Uppståndelsens dag skall de utlämnas till det strängaste straffet. Allah är inte omedveten om vad ni gör.

Tror ni på en del Lyder Torans bud att lösköpa judiska krigsfångar. *förnekar en del* Överträder förbuden mot att döda, fördriva och motarbeta varandra. (B)

86. Det är dessa som har bytt till sig det jordiska livet mot livet efter detta, och därför skall straffet inte lindras för dem och de skall inte få någon hjälp.

87. Vi gav förvisso Moses Boken (Toran) och lät honom i senare tid följas av [andra] sändebud. Och Vi gav Jesus, Marias son, de klara bevisen och stärkte honom med Helighetens ande. Men är det inte så att varje gång ett sändebud kom till er med något som ert inre inte behagades av visade ni högmod? En grupp vägrade ni tro på och en [annan] grupp dödar ni.

Med syfte på både Medinas judar som försökte döda Muhammed ﷺ, och på deras stamfäder som förr dödade några av sina profeter. *[andra] sändebud* Det ena sändebudet efter det andra, alla med ett och samma budskap om att upprätthålla lagarna i Toran. *Helighetens ande* (Rūḥul-qudus) Ängeln Gabriel. (T,K)

88. Och de sade: "Våra hjärtan är inneslutna!" Nej, Allah har förbannat dem för deras förnekelse. Ja, vad lite de tror.

På det som uppenbarats för Muhammed ﷺ. (T) *inneslutna* Deras hjärtan tar därför inte till sig vad Muhammed ﷺ säger. Se även 41:5. (B)

89. Och när de nåddes av en Bok (Koranen) från Allah som bekräftar det som finns hos dem – och de brukade ju be om seger över dem som förnekar [tron] – ja, när de nåddes av det som de [redan] kände till förnekade de det. Ja, må Allahs förbannelse vila över de otrogna.

dem som förnekar [tron] De arabiska avgudadyrkarna. Arabiens judar hade påstått att den väntade profeten, vars tecken de kände till, skulle komma ur deras egna led och att de tillsammans med honom skulle besegra avgudadyrkarna. När profeten Muhammed ﷺ sedan kom och var från araberna vägrade de följa honom. (T)

90. Uselt är det som de sålt sig själva för när de förnekar vad Allah har sänt ned, förbittrade över att Allah sänder ned av Sin ynnest till den Han vill bland Sina tjänare. Ja, de ådrog sig vrede på vrede, och de otrogna skall få ett förnedrande straff.

ynnest Profetskap, uppenbarelse och visdom. *den Han vill* Muhammed ﷺ, som dessa judar avundades för att han som profet härstammade från Ismaels barn och inte Israels. (T)

91. När man säger till dem: "Tro på vad Allah har sänt ned!" säger de: "Vi tror på det som har sänts ned till oss", men de förnekar allt därefter. Ändå är det sanningen som bekräftar det som [redan] finns hos dem. Säg: "Varför dödade ni då Allahs profeter förut, om ni var troende?"

sänts ned till oss Toran. *allt därefter* Omfattar såväl Koranen som det ursprungliga Evangeliet som, precis som Toran, befäller dem att tro på Muhammed ﷺ. (T)

92. Moses kom förvisso till er med de klara bevisen. Men sedan tog ni kalven [till en gud] i hans frånvaro, och ni var djupt orättfärdiga.

93. Och [minns] då Vi slöt fördraget med er och lyfte berget över er: "Ta med kraft det som Vi har gett er och hör på!" De sade: "Vi hör men vi visar olydnad." Och de lät kalven insupas i sina hjärtan till följd av sin otro. Säg: "Ondskefullt är det som er tro påbjuder er, om ni är troende."

Om er tro får er att döda Allahs profeter och förneka Hans uppenbarade böcker samtidigt som ni hävdar att ni tror på Toran. Se vers 91. (B) *de lät kalven insupas i sina hjärtan* De fylldes av kärlek för den. (T)

94. Säg: "Om nästa livs hemvist hos Allah är för er enbart och inte andra människor, önska er då döden – om ni är sannfärdiga."

95. Men aldrig kommer de att önska sig den någonsin på grund av vad deras händer har uträttat. Allah har full vetskap om de orättfärdiga.

96. Du skall sannerligen finna dem vara mer fästa vid livet än andra människor, även mer än dem som dyrkar avgudar. Var och en av dem önskar att få leva i tusen år. Men det skall inte rädda honom från straffet, oavsett hur länge han får leva. Allah ser vad de gör.

97. Säg: "Den som är fiende till Gabriel, [skall veta att] det var sannerligen han som stegvis kom ned med denna (Koranen) till ditt hjärta på Allahs befallning, som en bekräftelse på vad som fanns före den och en vägledning och ett glädjebud till de troende." Gabriel Allahs uppenbarelsängel. **vad som fanns före den** De böcker som Allah uppenbarat till tidigare sändebud och profeter. (T) **stegvis kom ned** Se kommentar till 97:2. (Ö)

98. Den som är fiende till Allah, Hans änglar och Hans sändebud, och till Gabriel och Mikael, [skall veta att] Allah är sannerligen fiende till de otrogna.

I versen står "sändebud" i plural. (Ö) **Mikael** Den ängel som getts ansvar för regn och växtlighet. (K) Judarna i Medina höll att Mikael var deras bundsförvant och Gabriel deras fiende. (T)

99. Vi har förvisso sänt ned till dig tydliga tecken, och ingen förnekar dem utom de trotsigt olydiga.

tydliga tecken I Koranen, vilka visar på att Muhammed ﷺ är Allahs profet och avslöjar tidigare dold kunskap om judarna i Medina och deras stamfäder bland Israels barn. (T)

100. Är det inte så att varje gång de ingick ett avtal förkastades det av en grupp av dem? Nej, de flesta av dem tror inte.

101. Och när nu ett sändebud har kommit till dem från Allah och bekräftar det som [redan] finns hos dem, kastar en grupp av dem som fått Boken Allahs Bok bakom sina ryggar som om de ingenting vet.

De förkastar Toran, vilken de fått i arv, som om de inte känner till de befallningar den innehåller om att de skall tro på och följa profeten Muhammed ﷺ. (T)

102. Och de följer det som djävlarne reciterade i Salomos kungarike. Men Salomo förnekade inte [sanningen] utan det var djävlarne som förnekade [den, ty] de undervisade människorna i magi och i det som hade sänts ned till de två änglarna i Babylon, Hārūt och Mārūt. Men dessa två undervisade inte någon förrän de sagt: "Vi är endast en prövning, så förneka inte [sanningen]!" Ändå lärde de sig av dessa två sådant med vilket de kunde skilja en man från hans hustru. Men de kunde inte skada någon med det utan Allahs tillåtelse. Och de lärde sig sådant som var till skada för dem och inte till nytta för dem. Och dessa (judarna) vet sannerligen att den som byter till sig det får i livet efter detta ingen andel. Ja, uselt är det som de sålde sig själva för – om de bara visste.

Om de som lärde sig magi i Salomos kungarike bara visste vilken ond följd deras handlingar skall få för dem. Föregående mening syftar dock på judarna i Medina. **det som djävlarne reciterade** Det som de otrogna djinnerna utövade och berättade om och sedan tillskrev profeten Salomo. **Salomo förnekade inte [sanningen]** Vilket somliga judar hävdade då de beskyllde Salomo för att ha varit en magiker snarare än en profet. **utan Allahs tillåtelse** Den som Allah beskyddar kan magi inte påverka eller skada. (T)

103. Men om de hade trott och varit gudfruktiga skulle belöning från Allah ha varit bättre – om de bara visste.

104. Ni som har antagit tron! Säg inte: "ta hänsyn till oss" utan säg: "ge oss anstånd" och lyssna! De otrogna skall få ett smärtsamt straff. "ta hänsyn till oss" (rā'inā) Kan också tolkas som "lyssna till oss så lyssnar vi till dig". Judarna missbrukade detta uttryck för att kunna tilltala profeten Muhammed ﷺ på ett ohövligt sätt. De troende befalldes därför att respektfullt säga **"ge oss anstånd"** (undurnā) så att de fullt ut kunde förstå vad Profeten ﷺ sade. (T)

105. Varken de som förnekar [sanningen] bland Bokens folk eller avgudadyrkarna önskar att något gott skall sändas ned till er från er Herre. Men Allah utväljer genom Sin nåd vem Han vill. Allah äger den ofantliga ynnesten.

Allt gott som når skapelsen har sitt ursprung hos Allah och hör till Hans gränslösa välgärningar, vilka åtnjuts även av människor som inte gjort sig förtjänta av dem. (T) **Bokens folk** Judarna i Medina, vilka i sammanhanget av dessa verser även åsyftas i vers 109. (B)

106. Den vers vi upphäver eller låter glömmas ersätter Vi med en som är förmånligare eller likvärd. Vet du inte att Allah har makt över allt?

Under Koranens uppenbarelseperiod kunde en regel i en viss vers gälla under en tid för att senare upphävas av en annan, allt för de troendes nytta. (T,K)
Exempel är regeln för släktingars arv (2:180 upphävd av 4:11-12) och ankans väntetid (2:240 upphävd av 2:234). (B)

107. Vet du inte att Allah äger herraväldet över himlarna och jorden? Och utom Allah har ni ingen beskyddare och ingen hjälpare.

108. Eller vill ni fråga ert sändebud (Muhammed ﷺ) så som Moses blev frågad förut? Den som byter till sig otron mot tron har med säkerhet gått vilse från den raka stigen.

så som Moses blev frågad Då hans folk motspänstigt bad honom att få se Allah, trots alla tecken och bevis de hade fått. Se även 4:153. (B,K)

109. Många bland Bokens folk önskar att de åter kunde göra er otrogna, sedan ni antagit tron, till följd av den avund som vilar i deras inre sedan sanningen blivit tydlig för dem. Men ha överseende och förlåt tills Allah kommer med Sin befallning. Allah har sannerligen makt över allt.

sedan sanningen blivit tydlig för dem Att Muhammed ﷺ är en profet sänd till såväl judar som världens alla andra människor. (T)

110. Förrätta bönen och betala den förpliktade allmosan! Allt gott ni förbereder för egen räkning skall ni återfinna hos Allah. Allah ser allt ni gör.

111. Och de säger: "Ingen skall få träda in i paradiset utom de som är judar eller kristna." Detta är deras önskingar. Säg: "Hämta ert bevis om ni är sannfärdiga."

112. Jo, de som med sitt ansikte underkastar sig Allah och gör det goda skall få sin belöning hos sin Herre. De behöver inte känna rädsla och inte heller skall de sörja.

med sitt ansikte Allah nämner ansiktet eftersom det är kroppens ädlaste del. För att få träda in i paradiset skall man alltså med hela sin kropp – helhjärtat och uppriktigt – underkasta sig endast Allah och som muslim vara ödmjuk inför Honom. (T,B)

113. Judarna säger: "De kristna har ingen grund att stå på!" och de kristna säger: "Judarna har ingen grund att stå på!" och alla reciterar de Boken. Även sådana som inte har kunskap har talat med ord som deras. Allah skall döma mellan dem på Uppståndelsens dag i allt som de varit oense om.

Boken Omfattar här både Toran och Evangeliet. (T)

114. Och vilka är mer orättfärdiga än de som förhindrar att Allahs namn åkallas i Hans moskéer och strävar efter att förstöra dem? Dessa skall inte stiga in i dem annat än i rädsla. De skall i denna värld få förnedring, och i livet efter detta skall de få ett svårt straff.

115. Till Allah hör både öst och väst. Ja, vart ni än vänder er finns där Allahs ansikte. Allah är sannerligen allrådande, vetande.

Han är rik och låter generöst Sin ynnest, godhet och förlåtelse nå överallt.

Han känner väl människans avsikter var än hon tillber och åkallar Honom.

(B) *finns där Allahs ansikte* En tolkning av detta attribut i sammanhanget är

att oavsett i vilken riktning ni anropar Allah bemöter Han er åkallan. (T) Det

finns alltså ingen plats som inte omsluts av Allahs kunskap, men Allah själv

innesluts inte i någon del av Sin skapelse. (K) Beträffande Allahs attribut se

42:11 samt förord. (Ö)

116. Och de sade: "Allah har skaffat Sig barn." Glorifierad vare Han! Nej, Honom tillhör allt som finns i himlarna och på jorden. Alla är Honom underdåniga.

de sade Åsyftar främst de kristna som hävdar att Jesus är Allahs son, men

även de judar och arabiska avgudadyrkare som hävdade att änglarna är

Allahs döttrar. (K) *Glorifierad vare Han!* Hög och fri från de ofullkomligheter

de tillskriver Honom. (T)

117. [Han är] himlarnas och jordens Frambringare. När Han beslutat något säger Han endast till det: "Var!" och det är.

118. Och de som saknar kunskap säger: "Varför talar inte Allah till oss eller [låter] ett tecken nå oss?" Även de som levde före dem talade med ord som deras. Deras hjärtan liknar varandra. Vi har dock klargjort tecknen för människor som är trosvissa.

Som söker sig till sanningen och är fast övertygade om den, utan minsta tvivel.

de som saknar kunskap Syftar i sammanhanget främst på vissa kristna. *de som*

levde före dem De judar som bad Moses om att få se Allah. (T) Se vers 55. (Ö)

119. Vi har förvisso sänt dig med sanningen, som en glädjebudbärare och en varnare, och du skall inte tillfrågas om den Djupa eldens folk.

Profeten Muhammed ﷺ bär inte ansvar för den som väljer att förneka sanningen. Hans uppgift är att förmedla budskapet, och det är Allah som skall kalla människor till räkenskap. (B) **med sanningen** Med Islam, den enda religion som Allah godtar av människan. (T) Se även 3:84-85. (Ö)

120. Aldrig kommer judarna och inte heller de kristna att vara nöjda med dig förrän du följer deras religion. Säg: "Allahs vägledning är förvisso den sanna vägledningen." Och om du åtlyder deras onda begär, efter den kunskap som nått dig, skall du mot Allah varken finna någon beskyddare eller hjälpare.

121. De som Vi har gett Boken [och som] följer den så som den bör följas, dessa tror på den. Men de som förnekar den, det är dessa som är förlorarna.

Boken Toran. **dessa tror på den** De judar som verkligen rättar sig efter och tror på Toran bekänner tron på Muhammed ﷺ eftersom han förutsägs och beskrivs i den. (T)

122. Israels barn! Minns Mina välgärningar som Jag gjort mot er och att Jag [förr] gav er företråde framför andra folk.

Se vers 47. (Ö)

123. Och frukta den Dag då ingen människa kan gagna en annan människa med något; då ingen lösen godtas från henne och ingen medling gynnar henne och de inte ges någon hjälp.

124. Och [minns] då Abraham sattes på prov av sin Herre med några ord och han uppfyllde dem. Han (Allah) sade: "Jag skall sannerligen göra en ledare av dig för människorna." Han sade: "Av mina ättlingar också!" Han sade: "Mitt löfte når [dock] inte de orättfärdiga."

Allah bönhörde Abraham men enbart hans rättrådiga ättlingar förlänades med ledarskap för sina folk. (T) **några ord** Befallningar och förbud från Allah, vilka Abraham hörsamt rättade sig efter. (K)

125. Och [minns] att Vi gjorde Huset till en samlingsplats för människorna och till en trygghet. Ta platsen där Abraham stod till ett område för bön. Och Vi gav Abraham och Ismael uppdraget: "Rena Mitt Hus för dem som vandrar runt det, för dem som uppehåller sig vid det, och för dem som bugar och faller ned på sina ansikten!"

I tillbedjan. *Huset* Kaba i Mecka. (B) *en samlingsplats* Dit människor vallfärdar år efter år. *en trygghet* Den som tar skydd inom Meckas helgade område får inte angripas – ett bud som Arabiens stammar följde även innan de bekände Islam. Se även 29:67. (T) platsen där Abraham stod (maqāmu Ibrāhīm) Det stenblock han stod på för att tillsammans med sin son Ismael kunna höja Kabas väggar, och vilket finns bevarat där än idag. *Rena Mitt Hus* Gör det fritt från avgudadyrkan och orenligheter. (K) Se även 3:97. (Ö)

126. Och [minns] då Abraham sade: "Min Herre! Gör detta till ett tryggt land och försörj dess invånare med frukter – de av dem som tror på Allah och den Yttersta dagen." Han (Allah) sade: "Även den som förnekar [sanningen] skall Jag låta njuta en kort tid, men sedan skall Jag tvinga honom till Eldens straff – ja, vilket useft färdmål!"

127. Och [minns] då Abraham byggde upp grunden till Huset tillsammans med Ismael [bedjande]: "Vår Herre! Godta [detta] av oss. Du är sannerligen den Hörande, den Vetande.

den Hörande (as-Samī) Du hör vår bön. *den Vetande* (al-'Alīm) Du vet vår avsikt. (B)

128. Vår Herre! Gör oss båda underkastade Dig och av våra ättlingar ett samfund underkastat Dig, och visa oss våra riter och godta vår ånger. Du är förvisso Den som godtar ångern, den Benådande.
Se kommentar till vers 37. (Ö)

129. Vår Herre! Skicka till dem ett sändebud ur deras egna led som reciterar för dem Dina verser och lär dem Boken och visdomen och renar dem. Det är sannerligen Du som är den Mäktige, den Vise."

Boken Koranen. *visdomen* Den kunskap om Allahs lagar som inte kan ernås annat än genom ett sändebuds förkunnelse. *den Mäktige* (al-'Azīz) Han med absolut kraft. Ingenting Han vill göra betungar Honom. (T) *den Vise*
Se kommentar till vers 32. (Ö)

130. Och vem försakar Abrahams religion utom en som förnedrar sig själv? Vi har förvisso utvalt honom i denna värld, och i livet efter detta finns han bland de rättfärdiga.

en som förnedrar sig själv En människa som i denna värld inte inser vad som är till nytta eller skada för henne i livet efter detta. (T)

131. När hans Herre sade till honom: "Underkasta dig!" sade han: "Jag underkastar mig världarnas Herre."

Underkasta dig! (Aslim!) Dyrka endast Allah och hörsamma Hans bud! Detta är Islam (underkastelse), som Allah också påbjöd för Sin profet Muhammed ﷺ. Det innebär att hängivet dyrka Allah och ingen annan, och att vara Honom ödmjukt lydlig med både kropp och själ. (T)

132. Detta ålade Abraham också sina söner, och Jakob [sina]: "Mina söner! Allah har valt religionen för er. Dö därför inte utan att vara muslimer!"

133. Eller var ni vittnen då döden nådde Jakob? Då sade han till sina söner: "Vad skall ni dyrka efter min bortgång?" De sade: "Vi skall dyrka din Gud och dina fäders, Abrahams, Ismaels och Isaks Gud, en enda Gud och endast Honom skall vi underkasta oss."

Eller var ni vittnen De judar och kristna som hävdar att Abrahams och Jakobs religion var judendom eller kristendom. (T)

134. Detta är ett samfund vars tid är förbi. De skall lönas för vad de tjänat ihop, och ni skall lönas för vad ni tjänat ihop. Och ni skall inte tillfrågas om vad de brukade göra.

ett samfund Abraham, Isak, Ismael, Jakob och deras barn. (T)

135. Och de säger: "Bli judar eller kristna så finner ni vägledning." Säg: "Nej, [vi följer] snarare Abrahams troslära, [han var] rättrogen och han hörde inte till avgudadyrkarna."

rättrogen På arabiska ḥanīf, en gudshängiven och rättfärdig människa. (T)
En som vänder sig bort från alla övriga religioner och endast bekänner Islam som sin tro. (B) Se även kommentar till 98:5. (Ö)

136. Säg: "Vi tror på Allah och [på] det som har sänts ned till oss och det som sändes ned till Abraham, Ismael, Isak, Jakob och stammarna, och det som gavs till Moses och Jesus och det som gavs till alla profeter av deras Herre – vi gör ingen åtskillnad mellan någon av dem och det är endast Honom vi underkastar oss!"

stammarna Ättlingarna till Jakobs (Israels) tolv söner. *vi gör ingen åtskillnad* Vi vittnar om att de alla var Allahs sändebud och profeter. (T)

137. Om de sedan tror på detsamma som ni tror på har de med säkerhet funnit vägledning. Men om de vänder om har de hamnat i klar motsättning. Allah skall då skydda dig mot dem – Han är den Hörande, den Vetande.

Han hör deras okunniga yttranden och hur de inbjuder till otro och vilseledning. Samtidigt vet Han om den avund och illvilja de döljer i sitt inre gentemot de troende. *i klar motsättning* Till Allah, Hans profet ﷺ och de troende. (T)

138. "[Vi följer] Allahs religion! Och vems religion är bättre än Allahs? Och det är endast Honom vi dyrkar."

Detta är en fortsättning på de troendes svar i vers 135. (T)

139. Säg: "Tvistar ni med oss om Allah, när Han är vår Herre och er Herre och vi har våra gärningar och ni har era gärningar, och det är vi som är Honom uppriktigt hengivna?"

Vi dyrkar ingen annan än Honom och sätter ingenting vid Hans sida. Han skall döma oss alla efter våra handlingar, inte efter vår härkomst eller efter vem som har den äldre uppenbarelse och religionen. (T)

140. Eller säger ni att Abraham, Ismael, Isak, Jakob och stammarna var judar eller kristna? Vet ni bättre eller Allah? Och vem är mer orättfärdig än den som döljer hos sig ett vittnesbörd från Allah? Allah är inte omedveten om vad ni gör."

ett vittnesbörd från Allah Om att Allahs religion är Islam och att profeterna varken var judar eller kristna utan rättrogna muslimer. (T)

141. Detta är ett samfund vars tid är förbi. De skall lönas för vad de tjänat ihop, och ni skall lönas för vad ni tjänat ihop. Och ni skall inte tillfrågas om vad de brukade göra.

DEL 2

142. De oförståndiga bland människorna skall säga: "Vad har fått dem att vända bort från den böneriktning de hade?" Säg: "Till Allah hör både öst och väst. Han vägleder vem Han vill till en rak väg." böneriktning Innan befallningen i vers 144 uppenbarades om att förrätta bönen i riktning mot Kaba i Mecka hade Profeten ﷺ och hans följeslagare bett mot helgedomen i Jerusalem. (T)

143. Likaså har Vi gjort er till ett mittens samfund för att ni skall stå som vittnen mot människorna och Sändebudet stå som vittne för er. Vi gjorde endast [bytet av] den böneriktning du iakttog för att utskilja den som följer Sändebudet från den som vänder på klacken. Ja, det var sannerligen en svår sak utom för dem som Allah vägledde. Allah skulle aldrig låta er tro gå förlorad. Allah är mot människorna barmhärtig, benådande.

ett mittens samfund Godhetens och rättvisans samfund, som i sin religion står i mitten mellan den kristna överdrift som yttrar sig i asketism, celibat och Jesudyrkan; och defekten hos de judar som förvrängde Allahs bok, dödade profeter och trotsade sin Herres bud. *vittnen mot människorna* Mot de otrogna på Domedagen, om att sändebuden och profeterna förmedlade Allahs budskap till dem. *vittne för er* Muhammed ﷺ skall vittna om att ni antagit tron på honom som Allahs sista sändebud och på den uppenbarelse han sändes med. *vänder på klacken* Går tillbaka till otro. *er tro* Er belöning för de böner ni innan riktningbytet förrättade mot helgedomen i Jerusalem. (T)

144. Vi ser hur ditt (Muhammeds ﷺ) ansikte gång på gång vänds mot himlen, så Vi skall vända dig mot en böneriktning som du blir nöjd med. Vänd ditt ansikte mot den Helgade moskén; ja, var ni än befinner er skall ni vända era ansikten mot den. De som fått Boken vet förvisso att det är sanningen från deras Herre. Allah är aldrig omedveten om vad de gör.

mot himlen Muhammed ﷺ brukade rikta blicken mot skyn i åkallan och hopp om uppenbarelse från Allah om ett böneriktningssbyte mot Mecka i stället för Jerusalem. *mot den Helgade moskén* I riktning mot Kaba i Mecka. *De som fått Boken* De skriftlärdas bland judar och kristna. (T)

145. Även om du hade visat dem som fått Boken vartenda tecken skulle de inte följa din böneriktning. Och du kan inte följa deras böneriktning – de följer ju inte varandras böneriktning. Och om du åtlyder deras onda begär, efter den kunskap som nu nått dig, skall du sannerligen höra till de orättfärdiga.

vartenda tecken Alla bevis för att det som uppenbarats för dig påbjuder denna ändring av böneriktningen. *deras böneriktning* Judarnas mot Jerusalem och de kristnas mot öster. (T)

146. De som Vi har gett Boken känner till detta lika väl som de känner sina egna söner. Men en grupp bland dem döljer förvisso sanningen mot bättre vetande.

känner till detta Skriftlärda judar och kristna vet att det som Muhammed ﷺ kommit till dem med är sanningen. (K) De känner till att Helgedomen i Mecka, mot vilken Abraham och profeterna före Muhammed ﷺ stod riktade i bön, var deras ursprungliga böneriktning. (T)

147. Sanningen är från din Herre, var därför inte en av tvivlarna.

148. Var och en har en riktpunkt som han vänder sig mot. Skynda därför med goda gärningar! Var ni än befinner er skall Allah samla er allesammans. Allah har sannerligen makt över allt.

riktpunkt Varje religionssamfund har tagit sig en egen riktning för bön, men Allah har nu visat er den rätta riktningen. **samla er allesammans** På Domedagen, var ni än har dött. (T)

149. Vart du än beger dig skall du vända ditt ansikte mot den Helgade moskén. Detta är förvisso sanningen från din Herre. Allah är aldrig omedveten om vad ni gör.

150. Vart du än beger dig skall du vända ditt ansikte mot den Helgade moskén. Och var ni än befinner er skall ni vända era ansikten mot den. Då kan inte människorna anföra något argument mot er, utom de av dem som begår orätt. Men frukta inte dem utan frukta Mig. Och då fullbordar Jag Min välsignelse över er så att ni kan ledas rätt.

argument Judar i Medina påstod att Muhammed ﷺ inte visste vilken böneriktning han skulle iakttä och därför följde deras mot Jerusalem. **begår orätt** De meckanska avgudadyrkarna, genom att efter riktningsbytet påstå att Muhammed ﷺ snart skulle övergå till deras religion eftersom han övergått till deras böneriktning mot Kaba i Mecka. (T)

151. Vi har ju sänt till er ett sändebud ur era egna led, som reciterar Våra verser för er och renar er och lär er Boken och visdomen. Ja, han lär er vad ni förut inte visste.

Vad som hände tidigare sändebud och deras samfund samt annat som araberna inte hade någon vetskap om. **Boken** Koranen och dess lagar. **visdomen** Förddjupad förståelse av religionen. (T)

152. Minns därför Mig så skall Jag minnas er, och visa Mig tacksamhet och var inte otacksamma mot Mig!

Visa tacksamhet genom att hörsamma Allahs bud och var inte otacksamma genom att synda. (B)

153. Ni som har antagit tron! Sök hjälp i tålmod och bönen. Allah är sannerligen med de tålmodiga.

Genom Sin hjälp och Sitt stöd. (T,B)

154. Och säg inte om dem som dödas för Allahs sak: "[De är] döda." Nej, [de är] levande, fastän ni inte märker det.

Se 3:169. (T)

155. Vi skall helt visst sätta er på prov med något av rädsla, hungersnöd och förlust av tillgångar, liv och [jordens] frukter. Men ge glada budskap till de tålmodiga,

156. Som när de drabbas av tragedi säger: "Vi tillhör Allah och till Honom skall vi återvända!"

157. Över dessa vilar välsignelser från deras Herre, och nåd. Och det är dessa som är de vägleda.

158. Şafā och Marwah hör förvisso till Allahs symboler. För den som vallfärdar till Huset (Kaba) eller besöker [det] är det därför ingen synd att vandra fram och tillbaka mellan dem. Och om någon frivilligt gör mer gott är Allah förvisso tacksam, vetande.

Şafā och Marwah Två kända bergskullar i Mecka. Mellan dessa skyndade Abrahams hustru Hagar fram och åter sökande efter vatten till sin son Ismael, varpå Allah lät källan Zamzam välla fram ur marken. Den i versen nämnda ritens avspeglar Hagars vandrande. **ingen synd** Innan erövringen av Mecka (år 8 H) stod det gudaskulpturer på Şafā och Marwah, och somliga muslimer befarade därför att det var en synd att vandra mellan dem. **frivilligt gör mer gott** Utför fler vallfärder och besök till Huset utöver den vallfärd som är förpliktigad. (T) **tacksam** Allah belönar för väldigt lite med väldigt mycket och ger Sina tjänare mer än de förtjänar. **vetande** Allah har full vetskap om vad Hans tjänare avser med sina handlingar. (B)

159. De som döljer vad Vi har sänt ned av klara bevis och vägledning sedan Vi klagjort det för människorna i Boken, dessa skall förbannas av Allah och förbannas av alla som förbannar, döljer vad Vi har sänt ned

I Toran och Evangeliet, om Muhammeds ﷺ profetskap, hans kännetecken och platsen där han väntades komma. (T)

160. Utom dem som visar ånger och rättar till och klagör – deras ånger godtar Jag. Ja, Jag är Den som godtar ångern, den Benådande. visar ånger och rättar till och klagör

Bekänner tron på profeten Muhammed ﷺ och rättar sig genom att söka sig närmare Allah med gott handlande och klagör vad de tidigare dolt. (T)

161. De som förnekar [sanningen] och dör otrogna, över dessa vilar Allahs förbannelse och änglarnas och människornas allesamman -

162. Eviga blir de däri. Straffet lindras inte för dem och inte heller ges de frist.

I helvetet, dit förbannelsen leder dem. (T)

163. Er Gud är en enda Gud. Ingen [sann] gud finns (ingen har rätt att dyrkas) utom Han, den Nåderike, den Benådande.

164. I himlarnas och jordens skapelse, i växlingen mellan natt och dag, i skeppen som sveper fram på havet med sådant som är till nytta för människorna, i det vatten som Allah sänder ned från himlen och återupplivar jorden med sedan den varit död och på vilken Han strör ut varje levande varelse, i vindarnas vändningar och i molnen som anbringats mellan himmel och jord, finns sannerligen tecken för människor som använder sitt förstånd.

165. Ändå finns det människor som vid Allahs sida sätter likar vilka de älskar så som Allah älskas. Men de som har antagit tron har en starkare kärlek till Allah. Om de som begår orätt bara kunde se, som när de får se straffet, att all makt tillhör Allah och att Allah är sträng i Sitt straff.

Då hade de övergett sin felaktiga föreställning. (K) *så som Allah älskas* Av de troende. (T,B) Frasen kan också tolkas som att dessa människor fördelar sin kärlek mellan Allah och sina avgudar. *får se straffet* På Domedagen. (K)

166. När de som följdes skall ta avstånd från dem som följde och de får se straffet och banden mellan dem slits isär,

När deras jordiska vänskapsförbindelser på Domedagen plötsligt är borta. *de som följdes* Alla som i sin avgudadyrkan och villfarelse följs av andra. (T)

167. De som följde säger då: "Om vi bara kunde återvända och ta avstånd från dem så som de nu tagit avstånd från oss!" Så visar Allah dem deras gärningar och låter grämelser omsvepa dem. Men de skall inte få lämna Elden.

168. Människor! Ät av vad som finns på jorden - det som är tillåtet och gott - och följ inte i Satans fotspår. Han är sannerligen er klara fiende.

tillåtet (ḥalāl) Sådant som Allah inte gjort förbjudet för er i Islam. *gott* Sådant som är rent, för själen godtagbart och inte medför skada för kropp eller sinne. (T,B,K)

169. Han påbjuder er endast ondska och skamlöshet och att säga om Allah vad ni inte vet.

170. Och när man säger till dem: "Följ det som Allah har sänt ned!" säger de: "Vi följer hellre det vi fann våra förfäder utöva." Även om deras förfäder inte förstod någonting och inte följde rätt väg?

171. Liknelsen om dem som förnekar [sanningen] är som liknelsen om den som hojtar på något som inte hör annat än utrop och skrin. [De är] döva, stumma och blinda och förstår därför ingenting.

Liknelsen skildrar hur de otrogna inte uppfattar sanningen när de kallas till den, på samma sätt som boskap inte uppfattar vad deras herde säger trots att de hör honom ropa. (T)

172. Ni som har antagit tron! Ät av de goda ting som Vi har försörjt er med och visa tacksamhet mot Allah om det endast är Honom ni dyrkar.

173. Det Han har förbjudit för er är självdöda djur, blod, svinkött och det som offrats för andra än Allah. Men om någon nödgas [äta] utan att överträda eller överskrida, så är det ingen synd för honom. Allah är sannerligen förlåtande, benådande.

själv döda djur Undantaget havsdjur, se 5:96. *blod* Se 6:145. (K) *offrats för andra än Allah* Kött från djur varöver annat än Allahs namn uttalats vid slakten. *överträda eller överskrida* Villigt bryta mot Allahs förbud eller överskrida gränsen för vad Han tillåtit. (T)

174. De som döljer vad Allah har sänt ned i Boken för att därmed komma över ett ynkligt värde, dessa intar inte i sin buk annat än Elden. Allah skall inte tala till dem på Uppståndelsens dag och inte rena dem. De skall få ett smärtsamt straff.

Boken Här, Toran som förutsäger profeten Muhammeds ﷺ ankomst. *rena dem* Från deras synd och otro. (T)

175. Det är dessa som bytt till sig villfarelsen mot vägledningen och straffet mot förlåtelsen. Ja, vad tåliga de är med Elden!

Vad ihärdiga de är i att begå synder som leder dem till helvetet. (K)

176. Så blir det därför att Allah har sänt ned Boken med sanningen. De som tvistar om Boken är förvisso långt gångna i oenighet.

Judarna förnekade vad Allah i Koranen berättar om Jesus och hans mor, medan de kristna valde att tro på endast vissa delar av det. (T)

177. Inte är fromhet att ni riktar era ansikten mot öster eller väster, utan fromhet har han som tror på Allah och den Yttersta dagen och änglarna och Böckerna och profeterna; och som skänker den egendom han håller kär till nära släktingar, de faderlösa, de behövande, den vägförande, tiggarna och för [att friköpa] slavar; och som förrättar bönen och betalar den förpliktade allmosan; och de som håller sina avtal när de slutit dem; och de tålmodiga i tider av fattigdom och lidande och i stridens stund. Det är dessa som uppriktigt tror, och det är dessa som är de gudfruktiga.

178. Ni som har antagit tron! Föreskrivet för er är rättvis vedergällning i fall av dödade; fri för fri, slav för slav och kvinna för kvinna. Men den (gärningsmannen) som av sin broder (rättsägaren) efterskänks något, det skall då fullföljas på hederligt sätt och betalning göras till honom med gott uppträdande. Detta är en lindring från er Herre och en nåd. Men den som begår överträdelser efter detta skall få ett smärtsamt straff.

fri för fri, slav för slav och kvinna för kvinna Den allmänna principen i islamisk rätt är att manlig och kvinnlig gärningsman döms likvärdigt för mord även på offer av motsatt kön. Frasen säger att endast gärningsmannen skall dömas och ingen annan i dennes ställe. Före Islams ankomst brukade vissa arabiska stammar kräva blodshämnd på oskyldiga utöver mördaren. Se även 17:33. (T,B) *efterskänks något* Om dödsoffrets anhörige efterskänker sin skyldige trosbroders dödsstraff mot blodspenning. *på hederligt sätt* Dödsoffrets anhörige får inte kräva större blodspenning än vad han har rätt till. *med gott uppträdande* Gärningsmannen skall till dödsoffrets anhörige betala blodspenningen utan att minska summan eller fördröja betalningen. (T) *en lindring från er Herre och en nåd* Eftersom judarna enligt Toran inte fick efterskänka rättvis vedergällning mot blodspenning i fall av mord eller avsiktligt vållande av kroppsskada, och de kristnas lagstiftning ålade blodspenning och förbjöd kroppsstraff. (B,K) Islams skriftlärda är eniga om att Koranverser som berör rättvis vedergällning inte kan tolkas som allmän-giltiga uppmaningar till individuell tillämpning, och att rättskipning alltid sköts av behörigt rättsväsende. (Ö)

179. I rättvis vedergällning finns det liv för er – ni som har förstånd! – så att ni kan visa gudsfruktan.

liv för er När en människa vet att hon enligt Allahs bud om rättvis vedergällning kan komma att avrättas om hon mördar någon kan det få henne att avstå från dådet. Då skonas det tilltänkta offrets liv såväl som hennes eget. (T,B,K)

180. Föreskrivet för er när döden närmar sig någon av er, om denne efterlämnar tillgångar, är [att upprätta] testamente till förmån för föräldrar och närmast anhöriga inom tillåtna ramar – en skyldighet för de gudfruktiga.

när döden närmar sig När dess tecken blir synliga, som vid svår sjukdom eller hög ålder. (B) ***föräldrar och närmast anhöriga*** Som inte har en fastställd arvslott i verserna 4:11-12. ***inom tillåtna ramar*** Enligt vad Allah genom Sin profet Muhammed ﷺ har tillåtit. Testamentsgivaren får inte ha för avsikt att göra rättmätiga arvingar arvlösa och får som mest testamentera en tredjedel av sina tillgångar. (T)

181. Och om någon ändrar det (testamentet) efter att ha hört det drabbar synden enbart dem som ändrar det. Allah är sannerligen hörande, vetande.

ändrar det (testamentet) Genom att lägga till, ta bort eller dölja något. (K)

182. Men befarar någon att en testamentsgivare skall begå fel eller synd och ställer till rätta mellan dem (parterna) är det ingen synd för honom. Allah är sannerligen förlåtande, benådande.

Mot den som rättar testamentet och arvslotterna mellan testamentsgivare, arvingar och testamentstagare; och mot den testamentsgivare som avstår från fel och synd trots onda ingivelser. (T)

183. Ni som har antagit tron! Föreskrivet för er är att fasta, liksom det var föreskrivet för dem före er, så att ni kan visa gudsfruktan. *dem före er* Bokens folk, dvs. judar och kristna. (T)

184. [Ni skall fasta] ett beräknat antal dagar. Men för den av er som är sjuk eller på resa gäller ett [motsvarande] antal andra dagar. Och för dem som [inte] förmår det gäller gottgörelse med mat åt en behövande. Och om någon frivilligt gör mer gott är det bra för honom. Men att fasta är bättre för er – om ni bara visste. ett beräknat antal dagar Månaden ramadans alla dagar. *andra dagar* Har man valt att inte fasta medan man är sjuk eller på resande fot tar man igen samma antal dagar som man missat. Kvinnor som menstruerar eller har blödningar efter förlossning avstår från att fasta och tar på samma sätt igen missade dagar. (B) *för dem som [inte] förmår det* När denna vers uppenbarades kunde den förmögne välja att antingen fasta eller gottgöra med en måltid till en behövande för varje missad fastedag. Föreskriften upphävdes senare av nästa vers men regeln fortsatte att gälla ålderstigna och personer som inte är i stånd att fasta, såsom kroniskt sjuka. (T) Orden inom hakparentes återger den regel som kvarstod efter upphävandet. (Ö) Gravida eller ammande kvinnor som avstår från fastan av fruktan för sina barns hälsa gottgör också med måltid till behövande, och tar enligt de flesta tidiga skriftlärda också igen missade fastedagar. Andra skriftlärda är av åsikten att de endast tar igen missade dagar utan att gottgöra med måltider. (B)

185. Månaden ramadan är den i vilken Koranen sändes ned som vägledning för människorna och som tydliga bevis på vägledningen och urskiljningen. Den av er som bevittnar månaden skall fasta under den. För den som är sjuk eller på resa gäller ett [motsvarande] antal andra dagar. Allah avser för er lättnad och avser inte för er besvär. Därför skall ni fullborda antalet och prisa Allah för att Han väglett er så att ni kan visa tacksamhet.

För den vägledning och lättnad Allah skänkt er. *urskiljningen* Mellan sanning och falskhet. *bevittnar månaden* Är närvarande i sin hemort under ramadan. *fullborda antalet* Ta igen missade fastedagar. (T)

186. När Mina tjänare frågar dig (Muhammed) om Mig är Jag sannerligen nära. Jag besvarar den bedjandes bön när han tillber Mig. Därför skall de också svara Mig och tro på Mig så att de kan vandra rätt.

nära Allah är nära Sina tjänare med Sin vetskap och ingenting är dolt för Honom. Se 50:16. (B) *besvarar den bedjandes bön* Profeten ﷺ har förklarat att Allah bönhör varje muslim såvida bönen inte innefattar synd. Antingen ges man i detta liv vad man bett om, eller sparar Allah det till livet efter detta, eller skonar Han en från något ont som man i liknande utsträckning annars skulle drabbats av. (K) *svara Mig* Hörsamma Mina bud. (B)

187. Tillåtet för er under natten inför fastan är sexuellt umgänge med era hustrur. De är en klädnad för er och ni är en klädnad för dem. Allah vet att ni brukade bedra er själva men Han godtog er ånger och förlät er. Därför får ni nu ha samlag med dem; och eftersträva vad Allah har förutbestämt för er! Och ät och drick till dess den vita strimman tydligt skiljer sig för er från den svarta strimman vid gryningen. Sedan skall ni fullfölja fastan fram till natten. Och ha inte samlag med dem när ni uppehåller er i moskéerna. Detta är Allahs gränser, så närma er dem inte. Så klagör Allah Sina tecken för människorna så att de kan visa gudsfruktan.

Och veta vad de skall hålla sig borta från. *en klädnad* Liksom kläderna skyler kroppen skyler man och hustru varandra genom sin samlevnad. De finner ro hos varandra och utgör ett skydd för varandra mot det otillåtna. (T,B) *bedra er själva* När fastan först föreskrevs var mat och sexuellt umgänge förbjudet även under nattetid för den som hade sovit något efter solnedgången eller förrättat kvällsbönen (şalätul-‘işā) – ett förbud som några fann svårt och bröt mot.

förutbestämt för er Av barn. *vita strimman* och *svarta strimman* Morgonens vitaktiga ljus som vid tidig gryning börjar sprida sig längs horisonten mot nattens svarta bakgrund. (T) *fram till natten* Tills solen gått ned, vilket markerar nattens början. *uppehåller er i moskéerna* Utför i‘tikāf; det att under en självpåtagen tid hålla sig kvar i moskén för dyrkan och bön. Kortare vistelser utanför moskén är dock tillåtna om nödvändigt. Somliga utnyttjade dessa tillfällen till att ha samlag med sin hustru innan förbudet i versen uppenbarades. (T,K)

188. Förtär inte varandras ägodelar i falskhet, och argumentera [inte] om dem inför domarna för att kunna förtära en del av människors ägodelar i synd – ni vet ju bättre!

inför domarna Syftar på den som förnekar sin skuld inför domare för att den inte kan styrkas med bevis. (T)

189. De frågar dig om nymånarna. Säg: ”De är tidsbestämningar för människorna och vallfärden.” Och inte är fromhet att komma in i husen från deras baksidor, utan fromhet har den som visar gudsfruktan. Kom in i husen genom deras [främre] dörrar och frukta Allah så att ni kan bli framgångsrika.

deras baksidor Hos en del araber fanns en gammal sedvana att när de gått in i pilgrimstillstånd (ihrām) inför vallfärden endast stiga in i sina hus från baksidan. (T)

190. Strid för Allahs sak mot dem som strider mot er, men överskrid inte. Allah tycker inte om dem som överskrider.

Strid för Allahs sak Efter tretton års förföljelse i Mecka uppenbarades i Medina denna vers, och för första gången tilläts muslimerna att slå tillbaka mot de fientliga meckanska avgudadyrkare som förde krig mot Islam och dess anhängare. (K) **mot dem som strider mot er** Allah befalld muslimerna att endast strida mot de otrogna krigsmän som stred mot dem, och inte mot sådana som inte deltog i striden. **men överskrid inte** Anstifta inte striden och angrip inte kvinnor, barn, åldringar, munkar eller dem som ger upp och erkänner sig besegrade. (T,B) Islam tillåter inte heller att man i krig sviker avtal, vanställer döda kroppar, bränner träd eller ens dödar ett djur utan giltig orsak. (K)

191. Och döda dem var ni än påträffar democh fördriv dem därifrån de har fördrivit er. Ja, fitnah (avguderi) är grövre än dråp. Men strid inte mot dem vid den Helgade moskén förrän de strider mot er där. Men om de strider mot er så döda dem. Så blir [då] lönen för de otrogna.

döda dem var ni än påträffar dem Liksom dessa avgudadyrkare avser göra med er. Versens fortsättning samt föregående vers gör klart att detta endast skulle ske som genmäle på avgudadyrkarnas krigföring mot Profeten ﷺ och hans följeslagare. Se också vers 9:36. (K) Islams skriftlärda är eniga om att Koranverser som berör väpnad kamp inte kan tolkas som allmängiltiga uppmaningar till ofred och våld. (Ö) **fitnah** Ordet betyder ursprungligen "prövning" eller "frestelse" men innebär här avguderi (şirk). För en troende är det värre att hindras från att dyrka Allah allena och prövas med och frestas till avguderi tills han avfaller från sin rena tro på den enda sanna Gud och blir en avgudadyrkare, än att stupa eller dräpa i strid medan han är trogen Islam och bekänner sanningen. (T,K) Och att avgudar dyrkas vid Allahs sida är grövre än att slå tillbaka mot avgudadyrkarna i det helgade området i Mecka där strid annars är strängt förbjudet (B).

192. Men om de upphör är Allah sannerligen förlåtande, benådande.

Om avgudadyrkarna slutar strida mot er i det helgade området i Mecka, ångrar sig och antar Islam, skall Allah förlåta dem för deras synder fastän de dödat muslimer i Allahs helgade område. Detta visar på att Allah i Sin höghet inte anser någon synd vara för stor att förlåta såvida syndaren försakar sin ogärning och vänder sig till Honom i ånger. (K)

193. Och strid mot dem tills det inte längre råder fitnah (avgudereri) och religionen helt ägnas Allah. Men om de upphör skall inga angrepp göras annat än mot de djupt orättfärdiga.

fitnah Se kommentar till vers 191. (Ö) **religionen helt ägnas Allah** Tills avgudadyrkarna inte längre plågar och dödar de troende, Islam blir den rådande religionen och all dyrkan och troslydnad endast riktas mot Allah – vilket uppnåddes på Profetens ﷺ tid. Versen skall således inte tolkas som en allmängiltig uppmaning till strid vid varje fitnah som råder i senare tid. Detta har bekräftats av framstående följeslagare som t.ex. Ibn 'Umar. (B,K) **angrepp** Syftar på vad som skedde som genmäle mot de djupt orättfärdiga avgudadyrkare som i sin opposition mot Profeten och hans följeslagare fortsatte att kriga och stod fast vid sitt avgudereri. Detta skildras i följande vers samt i 16:126 och 42:40. (T,K)

194. En helgad månad för en helgad månad, och [kränkning av] helgade ting fordrar rättvis vedergällning. De som angriper er skall ni därför angripa i samma mån som de angriper er. Men ni skall frukta Allah och veta att Allah är med de gudfruktiga.

Med Sin hjälp och Sitt stöd, i både denna värld och i livet efter detta. (K) **helgad månad** Dûl-qi'dah, som var den helgade månad i vilken meckanerna år 6 H nekade Profeten ﷺ och hans följeslagare tillträde till Kaba i Mecka dit de färdats för att utföra den mindre vallfärden ('umrah). De träffade då ett avtal med meckanerna om att i samma månad året därpå få tillträde till helgedomen, vilket Allah som rättvis vedergällning lät ske trots meckanernas motvilja. **angriper er** I det helgade området i Mecka. (T)

195. Spendera för Allahs sak och låt inte era händer kasta er mot undergång, utan gör gott! Allah älskar dem som gör det goda.

kasta er mot undergång Genom att försaka Allahs bud och den frikostighet Han ålagt er att visa, och därmed dra på er Hans straff i livet efter detta. (T)

196. Fullborda vallfärden (hajj) och helgedomsbesöket ('umrah) för Allah. Men om ni förhindras gäller [offring av] vad som är lätt tillgängligt av offerdjur. Och raka inte era huvuden förrän offerdjuret nått sin tillåtna plats. Men för den av er som är sjuk eller har en huvudskada gäller gottgörelse med fasta eller allmosa eller offringsrit. Och när ni känner er trygga skall den som drar nytta efter helgedomsbesöket fram till vallfärden slakta vad som är lätt tillgängligt av offerdjur. Men för dem som inte finner [möjlighet] gäller tre dagars fasta under vallfärden och sju när ni har återvänt. Det är tio totalt. Detta är för den vars familj inte är bosatt vid den Helgade moskén. Ni skall frukta Allah och veta att Allah är sträng i att straffa.

fullborda vallfärden (hajj) och helgedomsbesöket ('umrah) När ni väl har inlett dem. Båda görs till Kaba i Mecka. **om ni förhindras** Från att nå fram till helgedomen, på grund av sjukdom, fruktan för fienden eller annat hinder. **lätt tillgängligt av offerdjur** Ett boskapsdjur, minst ett får, om sådant är enkelt att få tag på. raka inte era huvuden Vilket är förbjudet i pilgrimstillstånd (ihrām). **tillåtna plats** I Mecka, på vallfärdens offringsdag (den 10:e dūl-ḥijjah) då pilgrimerna går ur sitt pilgrimstillstånd. Vid förhinder utförs dock slakten på den plats där man tvingats stanna. **huvudskada** Såsom löss eller migrän och därför rakar huvudet trots sitt pilgrimstillstånd. **gottgörelse med fasta** I tre dagar. **eller allmosa** Bestående av okokt föda till sex personer i behov, åt var och en en halv šā' (cirka 1,5 kg). (T,K) Sā' är ett volymmått på fyra medelstora handskopor och motsvarar i vikt cirka 3 kg beroende på råvara. (Ö) **eller offringsrit** Slakt av ett får. Valet mellan de tre nämnda former av gottgörelse är fritt och gottgörelsen kan göras var och när som helst efter att man nödgats raka huvudet. **när ni känner er trygga** Från fienden eller blivit friska från eventuell sjukdom. (T) **drar nytta** Genom att efter helgedomsbesöket gå ur pilgrimstillståndet och, fram tills att det återupptas och vallfärden påbörjas, ta del av det som under pilgrimstillståndet var förbjudet. (B) **tre dagars fasta under vallfärden** Dessa tre dagar kan fastas från och med att man efter helgedomsbesöket återupptagit pilgrimstillstånd inför vallfärden, fram tills vallfärdsdagarna löpt ut (den 13:e dūl-ḥijjah), undantaget 'Arafah-dagen (den 9:e). **när ni har återvänt** Till era hemorter. **bosatt vid den Helgade moskén** För dem som bor inom Meckas helgade område är den nämnda kombinationen mellan helgedomsbesöket och vallfärden inte tillåten. Syftet med den är att underlätta för dem som ankommer från avlägsna platser. (T)

197. Vallfärden äger rum under kända månader. Den som i dessa förbinder sig att vallfärda får inte ägna sig åt sexuellt beteende, syndande eller tvistande under vallfärden. Vad gott ni än gör, vet Allah det. Och ta med er vägkost; den bästa vägkosten är dock gudsfruktan. Ja, frukta Mig, ni som har förstånd!

kända månader Vallfärden kan inledas i månaderna šawwāl, ʿdul-qī'dah eller början på ʿdul-ḥijjah. *förbinder sig* Genom att ta beslut om vallfärden och gå in i pilgrimstillstånd (iḥrām). (T) *sexuellt beteende* 1 tal eller handling. *syndande* Som alltid är förbjudet men är grövre under vallfärden. *tvistande* Vare sig om vallfärdens riter eller om annat. (K)

198. Ingen skuld drabbar er om ni söker det goda från er Herre. Men när ni farit vidare från 'Arafāt skall ni prisa Allah vid den Helgade platsen. Ja, prisa Honom för att Han väglett er, ty innan dess var ni helt visst bland de vilсна.

söker det goda Bedriver handel för er försörjning under vallfärdssäsongen, även i pilgrimstillstånd. *'Arafāt* Även kallat 'Arafah, är det område i utkanten av Mecka där pilgrimerna befinner sig under den 9:e dagen i ʿdul-ḥijjah. *den Helgade platsen* (al-Maš'ar al-ḥarām) En plats i al-Muzdalifah, det angränsande område dit pilgrimerna beger sig för bön, åkallan och övernattnings efter att ha lämnat 'Arafah. (T)

199. Ja, ni skall fara vidare från samma plats som människorna far vidare från, och be Allah om förlåtelse. Allah är sannerligen förlåtande, benådande.

200. Och när ni avslutat era riter, prisa då Allah som ni prisade era fäder, fast med ännu ivrigare pris. Bland människorna finns de som säger: "Vår Herre, ge oss i denna värld!" men sådana får i livet efter detta ingen andel.

avslutat era riter På eid-dagen (10:e ʿdul-ḥijjah), och slagit läger i Minā. *prisade era fäder* Eller förfäder, vilka araberna i förislamisk tid brukade skryta om vid Kaba efter vallfärden. En annan tolkning av frasen är att det rör sig om det sätt på vilket ett barn ivrigt ropar på sin far. (B)

201. Men bland dem finns [också] de som säger: "Vår Herre! Ge oss det goda i denna värld och det goda i livet efter detta och skydda oss från Eldens straff."

202. Dessa skall få en del av vad de tjänat ihop. Allah är snabb att kalla till räkenskap.

en del Belöningen i livet efter detta för sina bemödanden under vallfärden och dess alla riter, till skillnad från dem som vallfärdar till Mecka endast för att skaffa sig världsliga förtjänster genom handel eller tiggeri. (T)

203. Och ni skall prisa Allah under fastställda dagar. Men den som skyndar efter två dagar är fri från synd, och den som dröjer är fri från synd – om han visat gudsfruktan. Ja, frukta Allah och var förvissade om att ni inför Honom skall församlas.

prisa Allah Med orden "Allāhu akbar" (Allah är störst). **fastställda dagar** Tašriq-dagarna (11:e, 12:e och 13:e ġul-hijjah), vallfärdens tre sista dagar, vars nätter pilgrimerna tillbringar i Minā. **skyndar efter två dagar** Lämnar Minā under den andra dagen. **dröjer** Stannar kvar till den tredje dagen. **om han visat gudsfruktan** Utför han sina förpliktelser under vallfärden och avstår från det förbjudna blir han förlåten alla tidigare synder. (T)

204. Bland människorna finns den vars tal behagar dig i detta jordiska liv och som tar Allah till vittne på vad som finns i hans hjärta. Ändå är han den hätskaste vid gräl.

205. När han går sin väg far han fram i landet för att sprida fördärv däri och förgöra både jordbruk och avel. Men Allah tycker inte om fördärv.

avel Bland både människor och djur. (T,B)

206. Och när man säger till honom: "Frukta Allah!" driver högmodet honom till synd. För honom blir helvetet nog – ja, vilken usel bädd!

207. Men bland människorna finns [också] den som säljer sitt liv för att söka Allahs välbehag. Allah är barmhärtig mot Sina tjänare. säljer sitt liv Se 9:111. (T)

208. Ni som har antagit tron! Träd in i Islam till fullo och följ inte i Satans fotspår. Han är sannerligen er klara fiende.

Ni som har antagit tron Tilltalar här muslimer som bekänner tron på Muhammed ﷺ, såväl som Bokens folk som bekänner tron på profeter före honom. (T)

Islam Underkastelse inför Allah och hörsamhet för Hans bud som Han uppenbarat för Sitt sista sändebud Muhammed ﷺ. (B) **till fullo** Följ allesamman Islams föreskrifter och utöva trons alla delar efter bästa förmåga. (K)

209. Men om ni sedan kommer på avvägar, efter att de klara bevisen har nått er, skall ni veta att Allah är mäktig, vis.

Han har makt att då kalla er till räkenskap, och är vis i allt Han gör och i hur Han låter er svara för era handlingar. (T)

210. Väntar de på annat än när Allah skall komma till dem i täckelser av moln, och änglarna likaså, och saken avgörs? Ja, till Allah återförs allting.

Väntar de Som vägrar träda in i Islam och i stället följer i Satans fotspår.
komma till dem i täckelser av moln På Domedagen. Allah är fri från Sin skapelsens begränsningar och ofullkomliga attribut. Verser som denna fordrar således att man tror på deras uppenbara och verkliga innebörd samtidigt som man hänvisar kunskapen om hur det sker till Allah. Så har alltid de tidiga generationernas imamer och skriftlärda förhållit sig i frågan. **och saken avgörs** Räkenskapen avslutas och deras straff blir verklighet. (B)

211. Fråga Israels barn hur många tydliga tecken Vi har gett dem. Om någon byter bort Allahs välsignelse efter att den nått honom är Allah förvisso sträng i att straffa.

välsignelse Islam. (T)

212. Det jordiska livet har förskönats för dem som förnekar [sanningen] och de hånar dem som har antagit tron. Men de som visar gudsfruktan skall vara ovan dem på Uppståndelsens dag. Allah försörjer vem Han vill utan mått.

Han skänker i överflöd utan att Hans ousinliga skatter minskar. Han behöver därför inte hålla räkning på vad Han ger. **ovan dem** I paradiset, medan de otrogna hamnar i helvetet. (T)

213. Människorna utgjorde en gång ett enda samfund. Sedan skickade Allah profeterna som glädjebudbärare och varnare, och sände ned till dem Boken med sanningen för att döma mellan människorna i allt som de blivit oense om. Och inga andra än de som gavs den (Boken) blev oense om den efter att de klara bevisen hade nått dem – av fientlighet mot varandra. Sedan vägledde Allah de troende till sanningen i det som de [andra] hade blivit oense om – [allt skedde] med Hans kunskap. Ja, Allah vägleder den Han vill till en rak väg.

ett enda samfund Ett enat folk med Islam som enda religion, fri från avgudadyrkan. (T) **Boken** Till varje profet en uppenbarad bok. (B) **de som gavs den** Judar i förhållande till Toran. (T)

214. Eller räknar ni med att träda in i paradiset utan att ha nåtts av sådant som [nådde] dem som gick bort före er? De drabbades av fattigdom och lidande och skakades så mycket att sändebudet och de med honom som hade antagit tron sade: "När kommer Allahs hjälp?" Men Allahs hjälp är alltid nära.

"När kommer Allahs hjälp?" Till följd av det svåra och trängda läget bönföll de om en snar seger över sin fiende. (K)

215. De frågar dig vad de bör skänka. Säg: "Vad gott ni än skänker skall tillkomma era föräldrar, era närmaste anhöriga, de faderlösa, de behövande och den vägfärande. Och vad gott ni än gör har Allah förvisso full vetskap om det."

216. Föreskrivet för er är strid och det är avskyvärt för er. Men det kan hända att ni avskyr något som är gott för er; och det kan hända att ni älskar något som är ont för er. Allah vet, men ni vet inte.

217. De frågar dig om den helgade månaden, [om] att strida i den. Säg: "Att strida i den är en stor sak." Men att hindra från Allahs väg och förneka Honom och [att hindra från] den Helgade moskén och fördriva dess folk därifrån är större inför Allah. Och fitnah (avguderi) är större än dråp. De kommer att fortsätta strida mot er tills de får er att avfalla från er religion, om de kan. Och de av er som avfaller från sin religion och sedan dör otrogna, deras gärningar har gått förlorade i både denna värld och i livet efter detta. Dessa är Eldens invånare, de skall vara däri för evigt.
den helgade månaden Rajab (den sjunde av hijra-kalenderns tolv månader).
en stor sak En grov förbrytelse hos Allah. (T) *fitnah (avguderi) är större än dråp* Se vers 191. (Ö)

218. De som har antagit tron och de som har utvandrat och kämpat för Allahs sak, dessa hoppas på Allahs nåd. Allah är förlåtande, benådande.

219. De frågar dig om rusdrycker och hasardspel om vinst. Säg: "I båda finns stor försyndelse, och några nyttor för människorna. Men försyndelsen i dem är större än nyttan med dem." Och de frågar dig vad de bör skänka. Säg: "Överskottet." Så klargör Allah tecknen för er så att ni kan ägna eftertanke,
rusdrycker På arabiska *kamr*, som också innefattar övriga typer av berusningsmedel. (K) *stor försyndelse* Se också vers 5:90-91 och 4:43 vilka uppenbarades i ett senare skede och där 4:43 utgjorde det kategoriska förbudet mot rusdrycker.
några nyttor De vinster och nöjen som kan ernås genom hasardspel och försäljning av rusdrycker. *Överskottet* Av era tillgångar. (T)

220. Åt denna värld och livet efter detta. Och de frågar dig om de faderlösa. Säg: "Att förbättra för dem är det bästa." Och om ni blandar ert med deras så är de ju era bröder. Allah skiljer på fördärvaren och förbättraren. Om Allah ville kunde Han helt visst betungat er. Allah är sannerligen mäktigt, vis.

förbättra för dem Att utan ersättning förvalta deras tillgångar till förmån för dem. **era bröder** I tron. Det är således tillåtet att för den gemensamma försörjningen och som ersättning för omvårdnad av faderlösa barn nyttja en skälig del av de tillgångar man förvaltar åt dem. **skiljer på fördärvaren och förbättraren** Allah vet vem som avser att orättvist förbruka den faderlöses tillgångar. **betungat er** Med förbud mot att förbruka något alls av den faderlöses tillgångar. (T,B)

221. Gift er inte med avgudadyrkande kvinnor förrän de antagit tron. En troende slavinna är förvisso bättre än en avgudadyrkande kvinna, även om hon skulle behaga er. Och vig inte avgudadyrkande män förrän de antagit tron. En troende slav är förvisso bättre än en avgudadyrkande man, även om han skulle behaga er. Dessa inbjuder till Elden. Men Allah inbjuder till paradiset och förlåtelse genom Sitt bud, och Han klargör Sina tecken för människorna för att de skall låta sig förmanas.

Sitt bud De befallningar och förbud som utgör Hans lag och Hans väg till förlåtelse och paradiset. (T,K)

222. De frågar dig om menstruationen. Säg: "Den är en olägenhet. Ni skall därför undvika era hustrur under menstruationen och inte komma dem nära förrän de blivit rena. Men när de gjort sig rena får ni komma till dem på det sätt som Allah har befallt er. Allah älskar dem som ständigt vänder sig [till Honom] i ånger och Han älskar dem som håller sig rena."

undvika och **inte komma dem nära** Inte ha samlag med dem. **blivit rena** När blödningsen upphört. **gjort sig rena** Sköljt hela kroppen med vatten på föreskrivet sätt. **komma till dem** Ha samlag med dem igen. **som Allah har befallt er** Genom befruktningsorganet och aldrig analöppningen. (T,B,K)

223. Era hustrur är en åkerjord för er, så beträd er åkerjord varifrån ni vill. Och förbered [gott] för er egen räkning. Frukta Allah och var förvissade om att ni skall möta Honom. Och ge glada budskap till de troende.

Här befalls Muhammed ﷺ att för den som tror på Allah och hör sammar Hans bud förkunna budskapen om den stora segern, äran och det eviga livet i paradiset. **en åkerjord** Ur vilken er avkomma spirar. **varifrån ni vill** Genom samlag, så länge det sker via befruktningsorganet och inte under menstruationen. **förbered [gott] för er egen räkning** Inför Domedagen. (T)

224. Gör inte era eder vid Allah till hinder mot att vara fromma och gudfruktiga och verka för förlikning mellan människor.

Allah är hörande, vetande.

till hinder Så att ni, när ni uppmanas att göra något gott, kan säga: "Jag har svurit vid Allah att inte göra det." (B,K) I sådant fall skall gott handlande ges företräde och eden brytas mot sonande. (T) Se 5:89. (Ö)

225. Allah ställer er inte till svars för era obetänksamma eder, men Han ställer er till svars för vad era hjärtan avser. Allah är förlåtande, fördragsam.

obetänksamma eder Som att förhastat säga: "Vid Allah (wallāhi), så skall jag göra!" utan att avse bindande ed som, om den bryts, skulle fordra sonande. (T) Se 5:89. (Ö)

226. För dem som svär ed att avhålla sig från sina hustrur gäller väntan i fyra månader. Men om de återgår är Allah förvisso förlåtande, benådande.

svär ed Att för alltid eller längre än fyra månader hålla sig borta från samlag med sin hustru. I förislamisk tid kunde en make genom sådan ed beröva sin hustru äktenskaplig samlevnad utan tidsgräns och samtidigt vägra henne skilsmässa. *väntan i fyra månader* Varefter hustrun har full rätt att kräva av sin make att han antingen *återgår* till samlevnad och intimt umgänge med henne eller skiljer sig från henne. Skulle maken då vägra, upplöses äktenskapet av behörig rättslig instans. *förlåtande, benådande* Mot den som med sådan ed kommit till korta med att verkställa hustruns rätt, men återgår till henne och sonar för bruten ed i enlighet med 5:89 och därmed slipper vidare påföljd i detta liv och i nästa. (T,B,K) I samband med denna och följande till äktenskap hörande verser kan nämnas att Islams skriftlära är eniga om att rätten att enskilt genomföra skilsmässa i Islam vilar hos mannen, som också bär det tyngre ansvaret att värna om äktenskapets beständighet (se 4:34). Hustrun kan dock av sin make kräva skilsmässa vilket framgår i vers 229. Skulle maken då vägra hänföra hustrun sitt fall till rättslig prövning där äktenskapet kan upplösas. (Ö)

227. Och om de (männen) beslutar sig för skilsmässa är Allah förvisso hörande, vetande.

Han hör när de uttalar skilsmässa och vet deras avsikter och hur de behandlat hustrun. *beslutar sig för skilsmässa* Och därmed skiljer sig från hustrun efter den föreskrivna väntan i fyra månader. (T,B,K)

228. Skilda kvinnor skall hålla sig väntande i tre menstruationsperioder. Det är inte tillåtet för dem att dölja vad Allah har skapat i deras sköte om de tror på Allah och den Yttersta dagen. Deras makar har rätt att ta tillbaka dem under denna [period] om de önskar förlikning. Och de (hustrurna) har samma rättigheter som de har skyldigheter, enligt sed. Och männen har en grad över dem. Allah är mäktig, vis.

Skilda kvinnor Allah har genom Sin profet Muhammed stadgat att skilsmässa från en hustru med vilken mannen haft sexuellt umgänge endast får förklaras under perioden mellan två månadsblödningar, förutsatt att de under denna period inte haft samlag. **tre menstruationsperioder** Innan kvinnan bedöms helt skild och kan motta frieri från en annan man. (T) Undantag är de kvinnor vars äktenskap inte fullbordats genom samlag (se 33:49), änkor (se vers 234), gravida och kvinnor som inte får någon menstruation (se 65:4). (B) Ordet "menstruationsperioder" (qurū) kan på arabiska åsyfta såväl blödningsperioderna som perioderna mellan dem. (T,B,K) **vad Allah har skapat i deras sköte** Gravitet eller menstruation. Oärlighet om dessa kan påverka vänteperiodens beräkning, och andra till skilsmässan tillhörande regler, samt förhindra maken kännedom om sitt barn. (T,B) **denna [period]** Den vänteperiod som följer en återkallelse skilsmässa (se nästa vers). (K) **önskar förlikning** Har för avsikt att verkligen förbättra äktenskapet och behålla varandra i god samlevnad. **enligt sed** Som att mannen gör sig fin för sin hustru precis som han vill att hustrun gör sig fin för honom, och att han efter förmåga står för hennes försörjning och lever med henne i godo utan att kränka henne. **en grad över dem** Den mest påtagliga innebörden av denna fras är den som rapporterats från Ibn Abbas, Profetens ﷺ mest skriftlärd följeslagare, att graden avser det overseende som Allah uppmanar en man att ha med sin hustru. Han skall inte kräva hustrun på alla sina rättigheter utan i stället fokusera på att ge hustrun alla hennes rättigheter. (T)

229. Skilsmässa är [återkallelig] två gånger; därefter skall [hustrun] behållas på hederligt sätt eller befrias med gott uppträdande.

Det är inte tillåtet för er (män) att ta tillbaka något av det ni har skänkt dem, annat än när båda (man och hustru) fruktar att de inte kan iaktta Allahs gränser. Och om ni (troende) fruktar att de inte kan iaktta Allahs gränser drabbar dem ingen skuld för vad hon lösköper sig med. Detta är Allahs gränser, så överskrid dem inte. De som överskrider Allahs gränser, dessa är de orättfärdiga.

två gånger Tills denna begränsning uppenbarades kunde en man i förislamisk och tidig islamisk tid återkalla en skilsmässa hur många gånger som helst under hustruns följande vänteperiod. Hustrun kunde således hindras från att bli helt skild och gifta sig med en annan man. **på hederligt sätt** Genom att behandla hustrun väl, leva med henne i god gemenskap och undvika en tredje skilsmässa. **eller befrias** Genom att förklara den tredje och oåterkalleliga skilsmässan som helt bryter äktenskapets band. (se vers 230). **med gott uppträdande** Utan att inskränka hustruns rättigheter, som att vägra henne brudgåvan (se 4:4) eller vad som återstår av den, eller på annat sätt kränka henne. (T) **det ni har skänkt dem** Brudgåvor och annat. (T,B) **inte kan iaktta Allahs gränser** Att makarna, till följd av hustruns motvilja mot att vara gift, inte längre på erforderligt sätt lyckas verkställa ömsesidiga rättigheter och skyldigheter i äktenskapet och i stället hamnar i synd. **vad hon lösköper sig med** Av sin brudgåva eller annat som mannen skänkt henne, mot att under beskrivna omständigheter skiljas från honom. Hustrun bär då ingen skuld för vad hon erbjuder och inte mannen för vad han tar emot. Det är dock bättre att mannen avstår från att ta emot något alls. Denna form av äktenskapskillnad kallas även *kul'* och är oåterkallelig. Om makarna vill ta varandra tillbaka måste ett nytt äktenskapskontrakt upprättas. (T,B,K)

230. Om han därefter skiljer sig från henne är hon inte tillåten för honom förrän hon ingått äktenskap med en annan man. Skulle denne sedan [helt] skilja sig från henne är det ingen synd för dem (kvinnan och tidigare make) att ta varandra tillbaka om de känner att de kan iaktta Allahs gränser. Detta är Allahs gränser som Han klargör för människor som vet.

Vet att dessa förordningar är från Allah, den Vise, och tror på dem med fast övertygelse. (T) **därefter skiljer sig** Förklarar en tredje skilsmässa. **inte tillåten för honom** Att gifta sig med. **ingått äktenskap** På korrekt och hederligt sätt, där äktenskapskontrakt upprättats och sexuellt umgänge förekommit (dvs. inte ett skenäktenskap). **ta varandra tillbaka** Genom nytt äktenskap. (T,B,K)

231. Och när ni har förklarat er skilda från hustrurna och de [närapå] nått sin tidsgräns, behåll dem då på hederligt sätt eller befria dem på hederligt sätt. Men behåll dem inte för att skada och därmed kränka. Den som gör så har begått orätt mot sig själv. Gör inte Allahs tecken till föremål för skämt, utan minns Allahs välgärning mot er och den Bok och visdom Han sänt ned och förmanar er med. Ja, frukta Allah och var förvissade om att Allah har full vetskap om allt.

på hederligt sätt Genom att, i fall av återkallelig skilsmässa, offentligt tillkännage att ni behåller hustrun (se vers 228); eller genom att låta vänteperioden löpa ut och ge den då helt skilda kvinnan hela hennes rätt. **för att skada** Genom att mannen återkallar skilsmässan precis innan vänteperioden löpt ut för att så länge som möjligt hindra hustrun från att bli helt skild. Eller för att hon själv skall begära skilsmässa mot att mannen får tillbaka något av det han skänkt henne (se vers 229). **kränka** Förtrycka hustrun och överskrida de gränser som Allah har fastställt för hennes sak. **Allahs tecken** Hans befallningar och förbud. **föremål för skämt** Genom att förklara skilsmässa eller återkalla den och sedan säga att det bara var på skoj. **Allahs välgärning mot er** Islam. **Bok och visdom** Koranen och profeten Muhammeds ﷺ väg. (T)

232. Men när ni (män) har förklarat er skilda från hustrurna och de nått sin tidsgräns skall ni (ombud) inte hindra dessa [kvinnor] från att [åter] gifta sig med sina makar om de kommer överens sinsemellan på hederligt sätt. Med detta förmanas de som tror på Allah och den Yttersta dagen. Ja, detta är godare för er och renare. Allah vet, men ni vet inte.

ni (ombud) Vilka har som uppgift att tillvarata de skilda kvinnornas intressen. **[åter] gifta sig** Genom nytt äktenskapskontrakt. **med sina makar** Från vilka dessa kvinnor blivit helt skilda. (T) på **hederligt sätt** Utifrån vad som är tillåtet för dem i Islam. (B)

233. Mödrarna ammar sina barn i två hela år, om de vill fullborda amningsperioden. Det åligger då barnets far att förse dem med uppehälle och kläder i tillbörlig mån. Ingen människa skall belastas utöver sin förmåga. En moder får inte tillfogas skada på grund av sitt barn och inte heller en fader på grund av sitt barn. Och för arvingen gäller detsamma. Men om båda (föräldrarna) önskar avvänjning enligt överenskommelse med varandra och samråd drabbar dem ingen skuld. Och om ni (fäder) låter era barn ammas [av amma] drabbar er ingen skuld, såvida ni erlägger det ni bör ge i tillbörlig mån. Ja, ni skall frukta Allah och veta att Allah ser vad ni gör.

Mödrarna Fullt skilda kvinnor som har barn med den man som skilt sig från dem. *ammam sina barn* Har störst rätt att amma dem men är inte förpliktade (se 65:6). *två hela år* Den yttersta tidsgräns som gäller om föräldrarna är oeniga om hur länge deras barn skall ammas. *tillfogas skada* Som att fadern trots moderns vilja att amma ger barnet till en amma, eller att modern vägrar amma och lägger ansvaret på fadern att skaffa en amma. *låter era barn ammas [av amma]* Om modern till exempel vägrar amma eller inte godtar det arvode som ammor vanligtvis godtar. *erlägger det ni bör ge* Överenskommet arvode till såväl modern som amman för hur mycket var och en ammat. (T)

234. De som avlider av er och efterlämnar hustrur, de (änkorna) skall hålla sig väntande i fyra månader och tio [dagar]. När de sedan nått sin tidsgräns drabbar er (ombud) ingen skuld för vad de tar sig för inom tillåtna ramar. Allah är underkunnig om vad ni gör.

fyra månader och tio [dagar] Änkans vänteperiod innan hon får ingå nytt äktenskap, undantaget gravida änkor vilkas vänteperiod är tills de fött. Under denna period bor änkan kvar i den bostad hon delat med sin avlidne make. *er (ombud)* Ni som tillvaratar dessa änkors intressen. *inom tillåtna ramar* Som att antyda att de på nytt vill gifta sig med en man som är dem tillåten i äktenskap. (T)

235. Ingen skuld drabbar er för det äktenskapserbjudande ni antyder till dessa kvinnor (änkorna) eller döljer inom er. Allah vet att ni kommer att tänka på dem. Men ta inget löfte från dem i hemlighet, utan yttra er endast med anständiga yttranden. Ni får inte verkställa äktenskapskontraktet förrän föreskriften nått sin tidsgräns. Ni skall veta att Allah vet vad som finns inom er, ta er därför i akt för Honom. Och ni skall veta att Allah är förlåtande, fördragsam.

antyder Som att under änkans vänteperiod omnämna att man gärna skulle gifta sig med någon med hennes egenskaper. *ta inget löfte* Ett omfattande förbud mot att en man till exempel försöker förleda änkan till otukt under vänteperioden genom att lova henne äktenskap efter periodens slut, eller ber henne lova att inte gifta sig med någon annan än honom, eller gifter sig med henne i hemlighet och sedan tillkännager giftermålet efter att vänteperioden löpt ut. (T,K) *anständiga yttranden* Det antydda äktenskapserbjudande som åsyftas i versens början. *föreskriften nått sin tidsgräns* Vänteperioden löpt ut. (T)

236. Ingen skuld drabbar er om ni skiljer er från kvinnorna innan ni har rört dem eller fastlagt för dem en brudgåva. Men skänk dem underhåll – den välbärgade efter sin förmåga och den fattige efter sin förmåga – i tillbörlig mån. [Det är] en skyldighet för dem som gör det goda.

ingen skuld drabbar er Om det framgår att skilsmässa verkligen är det bästa. (B) *rört dem* Haft samlag med dem. (T,B,K) *underhåll* Någon form av ersättning alltefter ekonomisk förmåga. (K)

237. Och om ni skiljer er från dem innan ni har rört dem och ni har fastlagt för dem en brudgåva, [skänk dem då] hälften av vad ni fastlagt, om de (kvinnorna) inte har överseende eller den som har äktenskapskontraktet i sin hand har överseende. Och att ha överseende ligger närmare gudsfruktan. Glöm inte frikostigheten er emellan. Allah ser allt ni gör.

om de inte har överseende Hustrun kan efterskänka sin berättigade hälft av brudgåvan om hon vill. *i sin hand* Syftar på maken, som också kan efterskänka sin berättigade hälft och låta hustrun få hela brudgåvan. (T,K)

238. Slå vakt om bönerna, och [särskilt] den mittersta bönen, och ställ er inför Allah i undergivenhet.

Förrätta era fem dagliga böner vid deras föreskrivna tidpunkter och uppfyll de krav och förpliktelser som hör dem till. *den mittersta bönen* Den "mittersta" betyder på arabiska också den "förnämligaste". (B) Frasen syftar på eftermiddags-bönen (ṣalātul-‘aṣr). (T,K)

239. Men om ni känner fruktan så [ber ni] gående eller ridande. Och när ni åter är i säkerhet skall ni åkalla Allah, ty Han har lärt er vad ni tidigare inte visste.

känner fruktan För era liv. **gående eller ridande** Bönens fysiska moment görs då med enbart huvudrörelser och i vilken riktning som helst. (T)

åkalla Allah Förrätta de fem dagliga bönerna på normalt vis. Beträffande bön vid fruktan för möjlig men ej överhängande livsfara, se 4:102. (B,K)

240. De som avlider av er och efterlämnar hustrur skall ha testamenterat till sina hustrur underhåll för ett år utan att de drivs ut. Men om de [självmant] går ut drabbar er ingen skuld för vad de tar sig för inom tillåtna ramar. Allah är mäktig, vis.

Änkornas rätt i denna vers till ett års underhåll och boende i sin avlidne makes hem upphävdes senare av vers 234 ovan och av vers 4:12 där hennes vänteperiod och lott av makens arv stadgades kategoriskt. (T,B) Inom Koranvetenskapen är det känt att en regel i en viss vers kunde upphävas av en annan (se 2:106), samt att en vers med lägre numerisk ordning i sin sura kunde uppenbaras för Profeten ﷺ efter en vers i högre numerisk ordning alltefter människors specifika omständigheter. På Allahs bud lärde Profeten ﷺ sedan omsorgsfullt sina följeslagare varje vers och instruerade dem i vilken ordning verserna i respektive sura skulle reciteras, memoreras och skrivas ned. Se även 15:9, 17:105-106 och kommentar till 97:2. (Ö) **drivs ut** Avhysses av arvingarna från den avlidne makens bostad. **[självmant] går ut** Överläter rätten till boende och underhåll innan ettårsperioden löpt ut. **drabbar er ingen skuld** Varken den avlidne makens anhöriga eller änkorna. **inom tillåtna ramar** Se vers 234 med kommentar. (T)

241. Till skilda kvinnor skall underhåll ges i tillbörlig mån – en skyldighet för de gudfruktiga.

Med undantag för de specifika fallen i vers 236 och 237 har varje skild kvinna rätt till underhåll från den man som skilt sig från henne. (T)

242. Så klargör Allah för er Sina tecken så att ni kan använda ert förstånd.

243. Har du inte fått veta om dem som flydde sina hem i tusental av rädsla för döden? Då sade Allah till dem: "Dö!" och sedan återupplivade Han dem. Allah är sannerligen ynnestfull mot människorna, men de flesta människor visar inte tacksamhet.

244. Strid för Allahs sak; och ni skall veta att Allah är hörande, vetande!

De flesta skriftlärdade håller att versen tilltalar det forna folk som omnämns i föregående vers. De försökte undfly Allahs befallning om strid för Hans sak, varpå Han tog deras liv, återupplivade dem och befalld dem att strida. (B)

245. Vem ger Allah ett gott lån så att Han kan dubbla det för honom många gånger om? Allah tar och ger, och till Honom skall ni återföras.

ger Allah För Allahs skull ger åt andra av sina tillgångar. *dubbla det för honom* Mångdubbla belöningen utan gräns. Se 2:261. *Allah tar och ger* Han tar emot goda gärningar och ger belöning för dem; Han tar liv och ger liv; Han begränsar några människors försörjning och utökar andras – allt utifrån Sin vilja och absoluta vishet. (T,B,K)

246. Har du inte fått veta om stormännen bland Israels barn efter Moses tid? De sade till en av sina profeter: "Sätt en kung över oss så skall vi strida för Allahs sak!" Han sade: "Men kanske skulle ni, om strid föreskrevs er, ändå inte strida?" De sade: "Varför skulle vi inte strida för Allahs sak när vi nu fördrivits från våra hem och våra barn?" Men när strid sedan föreskrevs för dem vände de om utom ett fåtal av dem. Allah har full vetskap om de orättfärdiga. en av sina profeter Det har berättats att denna profet var Samuel. (T)

247. Deras profet sade till dem: "Allah har nu satt Saul till kung över er!" De sade: "Hur kan han få makten över oss när vi har mer rätt till makten än han och han inte getts överflöd av rikedom?" Han sade: "Allah har valt honom framför er och skänkt honom större vidd i både kunskap och kroppsform. Ja, Allah ger [av] Sin makt till den Han vill. Allah är allrådande, vetande.

Hans ynnest når överallt, Han skänker den till vem Han vill och Han vet vilka som förtjänar den. (T)

248. Och deras profet sade till dem: "Tecknet på hans makt är att kistan skall komma till er innehållande ett lugn från er Herre och en återstod av vad som efterlämnades av Moses ätt och Arons ätt, och den skall bäras av änglarna. I detta finns sannerligen ett tecken för er, om ni är troende.

kistan Som det berättas att Israels barn hade förlorat till en fiende under en längre tid. *ett lugn* Ett tecken som de kände till och som gav stillhet och ro för deras själar och sinnen. *en återstod* Det har berättats att det antingen var Moses skor, en del av hans stav eller bitar av Torans ursprungstavlor. (T)

249. Och när Saul drog ut med sina krigshäror sade han: "Allah skall förvisso sätta er på prov med en flod. Den som dricker ur den hör inte mig till; men den som inte smakar något hör mig till, även den som endast tar sig en skopa med sin hand." Men de drack ur den, utom ett fåtal av dem. När han sedan hade korsat den (floden), han och de med honom som förblev fasta i tron, sade de [andra]: "I dag har vi ingen kraft mot Goliat och hans krigshäror." [Men] de som med säkerhet visste att de skall möta Allah sade: "Hur ofta har inte en liten skara besekrat en stor skara med Allahs tillåtelse! Ja, Allah är med de tålmodiga."

Genom Sin hjälp och Sitt stöd. (T)

250. När de sedan ryckte fram mot Goliat och hans krigshäror sade de: "Vår Herre, överös oss med tålmod och gör oss stadiga på foten och låt oss segra över dessa otrogna människor!"

251. Då segrade de över dem med Allahs tillåtelse och David dödade Goliat, och Allah gav honom makten och visdomen och skänkte honom den kunskap Han ville. Om inte Allah hejdade vissa människor med andra skulle jorden helt visst fördäras. Men Allah är ynnestfull mot skapelsen.

visdomen Profetskapet. (T)

252. Dessa är Allahs verser som Vi reciterar för dig med sanningen. Ja, du är sannerligen en av de utsända.

DEL 3

253. Vi har gett några av dessa sändebudföretråde framför andra. Bland dem fanns de som Allah talade till och Han har upphöjt några av dem i grader. Och Vi gav Jesus, Marias son, de klara bevisen och stärkte honom med Helighetens ande. Om Allah hade velat skulle de som levde efter dem inte ha stridit med varandra efter att ha nåtts av de klara bevisen, men de blev oense. Bland dem fanns de som antog tron medan andra förnekade [sanningen]. Om Allah hade velat skulle de inte ha stridit med varandra, men Allah gör förvisso vad Han vill.

I Sin godhet vägleder Han den Han vill, och utan orättvisa låter Han den Han vill gå vilse. (B) **dessa sändebud** De som omnämns i denna sura, som Moses, Abraham, Ismael, Isak, Jakob, Samuel och David. **de som Allah talade till** Främst Moses men även Adam och Muhammed ﷺ. (T,K) **i grader** I högre grader än andra, som att Muhammed ﷺ var den enda som sändes till hela mänskligheten. **de klara bevisen** På Jesus profetskap, med Evangeliet och med att han på Allahs bud gav syn åt den blinde, botade den spetälske och återupplivade den döde. **Helighetens ande** (Rūḥul-qudus) Ängeln Gabriel. (T)

254. Ni som har antagit tron! Ge av det Vi har försörjt er med innan en Dag kommer då inget köpsläende och ingen vänskap och ingen medling skall äga rum. Det är förnekarna som är de orättfärdiga.

De som förnekar Allah och vägrar tro på Hans sändebud skall till skillnad från de troende gå miste om vänskap och medling på Domedagen. Se 26:100-101 och 43:67. (T)

255. Allah – ingen [sann] gud finns (ingen har rätt att dyrkas) utom Han, den Levande, Vidmakthållaren. Han grips inte av slummer och inte heller av sömn. Honom tillhör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden. Vem är den som kan medla hos Honom utan Hans tillåtelse? Han vet allt som finns framför dem och allt som finns bakom dem. De kan inte omfatta något av Hans kunskap utom det Han vill. Hans kursī (fotpall) omsluter himlarna och jorden, och det tynger Honom inte att bevara dem. Han är den Höge, den Våldige.

Denna vers kallas āyatul-kursī (kursī-versen) och är den mest storslagna versen i Koranen. (K) **den Levande** (al-Ḥayy) Hans liv är absolut och evigt. Han har varken början eller slut. **Vidmakthållaren** (al-Qayyūm) Han upprätthåller Sin skapelse och står för alla varelsers försörjning. (T) **allt som finns framför dem och allt som finns bakom dem** Allahs kunskap omfattar allt – det som har varit, det som är och det som skall komma. Se 19:64 (K) **medla hos Honom** På Domedagen kan ingen fälla förbön för någon annan hos Allah om inte Han tillåter det. (T) **kursī (fotpall)** Denna skiljer sig från Allahs tron ('arsh, se 27:26) vilken är ännu våldigare. (K) **den Höge** (al-'Alī) Han är ovanför Sin skapelse och besitter all makt. **den Våldige** (al-'Azīm) Hans är all storslagenskap. Ingenting är större än Han och allting är under Honom. (T)

256. Tvång skall inte förekomma i religionen. Rättskaffenhet skiljer sig tydligt från förvillelse. Den som förnekar falska gudar och tror på Allah har fått grepp om det starkaste fästet som aldrig brister. Allah är hörande, vetande.

Tvång Ingen skall tvingas att anta Islam. Den sanna religionen är klar och tydlig och dess bevis påtagliga och därför behöver ingen tvingas till den. Den som Allah vägleder och vars hjärta Han öppnar för Islam kommer insiktsfullt att bekänna religionen på eget bevåg. Och den vars hjärta, syn och hörsel Allah har förseglat gynnas inte av att anta Islam genom tvång. (K) **falska gudar** (aṭ-ṭāġūt) Begreppet omfattar allt som står i motsättning till Allah och dyrkas vid Hans sida – människa, avgud, djävul eller annat. (T)

257. Allah är de troendes beskyddare. Han för dem ut ur mörkren till ljuset. Men de som förnekar [sanningen], deras beskyddare är falska gudar. De för dem ut ur ljuset till mörkren. Dessa skall bli Eldens invånare. De skall vara däri för evigt.

258. Har du inte fått veta om den som tvistade med Abraham om hans Herre för att Allah hade skänkt honom kungamakt? När Abraham sade: "Min Herre är Den som ger liv och ger död", sade han: "Jag ger liv och ger död." Abraham sade: "Allah låter solen komma från öster, låt du den då komma från väster." Då förstummades han som förnekade [sanningen]. Allah vägleder inte orättfärdiga människor.

den som tvistade med Abraham Det har berättats att denne var Kung Nimrod av Babylon – den första härskare som bar kungakrona, tyranniserade sitt rikets invånare och påstod sig vara människornas allsmäktiga herre. (B)

259. Eller [om någon] lik den som färdades förbi en stad som låg öde i sina ruiner? Han sade: "Hur skall Allah ge liv åt denna [stad] efter dess död?" Då lät Allah honom dö i hundra år, sedan uppväckte Han honom och sade: "Hur länge har du vilat?" Han sade: "Jag har vilat en dag eller en del av en dag." Han sade: "Nej, du har vilat i hundra år. Men se på din mat och din dryck, de har inte förändrats med åren. Se också på din åsna – för Vi skall göra dig till ett tecken för människorna – och se på benen hur Vi för upp dem och sedan klär dem med kött." När detta blev klart för honom sade han: "Jag vet [nu] att Allah har makt över allt!"

Hur länge har du vilat? Det har berättats att Allah talade till honom via en ängel. (B) **ett tecken** På livet efter detta och ett bevis mot dem som tvivlar på Allahs makt över liv, död och återuppståndelse. (T,K)

260. Och [minns] då Abraham sade: "Min Herre! Visa mig hur Du ger liv åt de döda." Han sade: "Har du inte trott?" Han sade: "Jo, men för att mitt hjärta skall fyllas av ro." Han sade: "Ta då fyra slag av fåglar och stycka dem hos dig. Lägg sedan på varje berg en bit av dem. Ropa sedan på dem och de skall komma till dig med hast. Och var förvissad om att Allah är mäktig, vis." fyllas av ro Stärka den övertygelse som Abraham redan hade. (T)

261. Liknelsen om dem som ger av sina tillgångar för Allahs sak är som liknelsen om ett korn som ger sju ax där varje ax bär hundra korn. Allah ger mångdubbelt åt den Han vill. Allah är allrådande, vetande.
ger mångdubbelt Allah ger belöningen sjuhundra gånger om och mer till dem Han vill bland Sina tjänare. (T)

262. De som ger av sina tillgångar för Allahs sak och sedan inte låter gåvan följas av tal om sin givmildhet eller tal som sårar, de skall få sin belöning hos sin Herre och de behöver inte känna rädsla och inte heller skall de sörja.

263. Goda ord och förlåtelse är bättre än en allmosa följd av tal som sårar. Allah är oberoende, fördragsam.
Han är inte i behov av Sin skapelse men visar den likväl ständigt förskoning och undseende. (K) *Goda ord och förlåtelse* Att be för sin trosbroder, ha överseende med hans brister och dölja hans misstag och fel för andra. (T)

264. Ni som har antagit tron! Gör inte era allmosor värdelösa genom tal om er givmildhet och tal som sårar, som den som ger av sina tillgångar för att ses av människor och inte tror på Allah och den Yttersta dagen. Liknelsen om honom är som liknelsen om en slät sten täckt av jord som sedan träffas av ett skyfall som lämnar den alldeles bar. De kan inte uppnå någonting med vad de tjänat ihop. Allah vägleder inte otrogna människor.
vad de tjänat ihop På Domedagen får de ingen belöning för de handlingar som de skröt om under sitt liv på jorden. (T,B)

265. Och liknelsen om dem som ger av sina tillgångar för att söka Allahs välbehag och har fast övertygelse inom sig är som liknelsen om en trädgård belägen på en kulle som träffas av ett skyfall och ger sin skörd tvåfaldigt. Och träffas den inte av skyfall så av duggregn. Allah ser vad ni gör.
fast övertygelse inom sig Om att Allah skall belöna dem. (T) *av duggregn* Vilket räcker för att trädgården skall ge en god skörd. (K)

266. Skulle någon av er önska att han hade en trädgård med dadelpalmer och vinstockar, genomfluten av bäckar, där han har tillgång till alla slag av frukter; men när han drabbas av ålderdom och har svaga ättlingar drabbas den av en virvelstorm fylld av eld och helt förbränns? Så klargör Allah tecknen för er så att ni kan tänka efter.

Den som ger åt andra för att bli sedd och beundrad av människor förstör belöningen för sin välgörenhet. När Domedagen sedan är kommen och hans behov av goda gärningar är som störst finner han dem vara förgäves. (T,B)

267. Ni som har antagit tron! Ge av de goda ting som ni förvärvat och av det som Vi frambringat för er ur jorden, men välj inte det otjänliga därav att ge när ni själva inte skulle ta emot det utan att se ned på det. Ni skall veta att Allah är oberoende, lovprisad.

oberoende Av era allmosor och av allt annat. Endast i Sin nåd har Allah befallt er att ge allmosor som stöd till den fattige och den svage, och för att mångdubbla belöningen för er i livet efter detta. *lovprisad* Av skapelsen för Sin godhet mot den. (T)

268. Satan lovar er fattigdom och påbjuder er skamlösa handlingar. Men Allah lovar er förlåtelse ifrån Sig, och ynnest. Allah är allrådande, vetande.

lovar er fattigdom Satan inbillar er att ni blir utblottade om ni skänker av era tillgångar och betalar den förpliktade allmosan. (T)

269. Han ger visdom till den Han vill, och den som ges visdom har förvisso getts mycket gott. Men ingen låter sig förmanas utom de med förstånd.

visdom Förmåga att handla och tala rätt utifrån kunskap, insikt och förståelse. (T)

270. Vad ni än ger i gåva eller svär ed om att göra, vet förvisso Allah det. De orättfärdiga kommer inte att ha några hjälpare.

Mot Allahs straff på Domedagen, eftersom de endast skänkte för att ses och prisas av andra och svor eder som innebar lydnad mot Satan. (T)

271. Om ni öppet ger allmosor är det en fin sak, men om ni döljer dem och ger dem till de fattiga är det bättre för er. Han utplånar då något av era dåliga gärningar. Allah är underkunnig om vad ni gör.

bättre för er Då risken med offentlig allmosa är att syftet med den kan befläckas av en vilja att bli sedd och beundrad av andra. Att öppet ge allmosa kan dock ibland vara bättre om det inspirerar andra att göra detsamma. (K)

272. Det åligger inte dig (Muhammed ﷺ) att vägleda dem, utan Allah vägleder dem Han vill. Och vad gott ni än ger är för ert eget bästa, såvida ni enbart ger för Allahs skull. Ja, vad gott ni än ger skall till fullo ersättas er och ni skall inte tillfogas orätt.

Allah vägleder dem Han vill Endast Allah kan ge en människa vägledning, och Hans sändebuds uppgift var att visa henne vägen genom att förkunna och förklara Hans uppenbarade budskap. **vad gott ni än ger** I frivillig allmosa, vare sig till muslimer eller ickemuslimer. Den förpliktade allmosan (az-zakāt) fördelas dock oavkortat bland Islams följare i enlighet med 9:60. (B)

273. [Ge] till de fattiga som avgränsats på Allahs väg och inte finner möjlighet att färdas på jorden. Den ovetande tror dem vara oberoende till följd av deras återhållsamhet. Du känner igen dem på deras kännetecken. De ber inte människor efterhängset. Och vad gott ni än ger, har Allah full vetskap om det.

avgränsats på Allahs väg Som de fromma muslimer som på Profetens ﷺ tid utvandrade från Mecka till Medina där de varken ägde hem, hade släkt eller fann medel till handelsresor för att tjäna sitt levebröd. (B,K) **de ber inte människor efterhängset** De avhåller sig tålmodigt från att tigga om det andra har och ber inte om saker som de klarar sig utan. (T,B)

274. De som ger av sina tillgångar natt och dag, i hemlighet och öppet, skall få sin belöning hos sin Herre. De behöver inte känna rädsla och inte heller skall de sörja.

275. De som livnär sig på ocker skall inte resa sig annat än som den reser sig som Satan slagit med vansinne. Det är för att de sade: "Handel är ju detsamma som ocker." Men Allah har tillåtit handel och förbjudit ocker. Den som nås av en förmaning från sin Herre och därmed upphör får behålla det som föregått och hans sak vilar hos Allah. Men de som återgår, dessa är Eldens folk. De skall vara däri för evigt.

ocker (ribā) Den ökning av skulden som långivaren tar ut vid förlängt betalningsanstånd. Se även 3:131. **resa sig** Ur graven på Uppståndelsens dag. **nås av en förmaning** Genom Koranens verser låter sig påminnas om och frukta Allahs bestraffning. **det som föregått** Den ockervinst som personen gjort innan förbudet och förmaningen från Allah nådde honom. (T)

276. Allah utplånar ockret och utökar allmosorna. Allah tycker inte om någon syndfull förnekare.

utplånar ockret Antingen låter Allah ockervinsten gå helt förlorad, eller utplånar Han all välsignelse i ockrarens tillgångar och låter honom straffas både i detta liv och på Domedagen. (K) **utökar allmosorna** Fördubblar givarens belöning för dem och låter den växa. (T)

277. De som antar tron och gör goda gärningar och förrättar bönen och betalar den förpliktade allmosan skall få sin belöning hos sin Herre. De behöver inte känna rädsla och inte heller skall de sörja.

278. Ni som har antagit tron! Frukta Allah och avstå från allt utestående ocker om ni verkligen är troende.

utestående ocker Den ännu ej betalda ränta som långgivaren krävt på ett utlånat grundvärde. (T)

279. Om ni inte gör det skall ni veta att ni är i krig med Allah och Hans sändebud. Men om ni vänder er [till Allah] i ånger har ni rätt till ert ursprungliga kapital, utan att göra orätt och utan att orätt görs mot er.

Ni skall inte ta tillbaka mer än ni lånat ut, och låntagaren skall inte återbetala mindre än vad han lånat. *ert ursprungliga kapital* Utan någon ränta. (T)

280. Och om han (låntagaren) har det svårt skall anstånd ges fram till lättare tider. Men att efterskänka [skulden] som allmosa är bättre för er – om ni bara visste.

Vilken enorm belöning som då väntar er hos Allah. (T)

281. Frukta den Dag då ni skall återföras till Allah! Sedan skall varje människa fullt ersättas för vad hon tjänat ihop, och de skall inte tillfogas orätt.

282. Ni som har antagit tron! När ni ger varandra lån fram till en fastställd tidsgräns skall ni skriva ned det. Ja, låt en skrivare skriva åt er opartiskt. En skrivare får inte vägra att skriva så som Allah har lärt honom. Nej, han måste skriva och den som tar lånet skall diktera och frukta Allah, sin Herre, och inte utelämnat något av det. Men om den som tar lånet är okunnig eller svag eller inte kan diktera själv skall dess ombud (långgivaren) diktera opartiskt. Tillkalla också två vittnen bland era män. Och finns inte två män, så en man och två kvinnor bland dem ni godkänner som vittnen – ty skulle någon av de två (kvinnorna) missta sig kan den ena av dem påminna den andra. Vittnena får inte vägra när de kallas. Och låt er inte betungas av att skriva ned det (lånebeloppet), litet eller stort, tillsammans med dess tidsgräns. Detta är rättvisast inför Allah och riktigast för vittnesmålet och lämpligast för att ni inte skall hamna i tvivel. Undantag är direkt handel som ni hanterar er emellan; då drabbar er ingen skuld om ni inte skriver ned det. Och kalla till vittne när ni för handel med varandra. Varken skrivare eller vittne får tillfogas skada. Gör ni det är det olydnad för er del. Frukta Allah, och Allah skall lära er. Allah har full vetskap om allt. *ger varandra lån* Omfattar varje slags transaktion mellan parter baserad på kredit, såväl handel som lån. (T) *skall ni skriva ned det* De flesta tidiga skriftlärda tolkar i ett större sammanhang detta bud som en rekommendation och inte en förpliktelse. (B,K) *okunnig* Icke läs- och skrivkunnig, eller ovetande om vad som bör nedtecknas i samband med lånet. *svag* Stum eller har nedsatt talförmåga. *inte själv kan diktera* På grund av frånvaro. *dem ni godkänner* De som är kända för sin pålitlighet, uppriktighet och fromhet. *direkt handel* Där varor och kontanter växlar hand och affären slutförs utan fördröjning eller förfallotid. *tillfogas skada* Utsätts för påtryckningar om de skulle vara upptagna. (T)

283. Och om ni är på resa och inte finner någon skrivare kan panter tas emot. Men om den ena av er har förtroende för den andra skall den som förtroets uppfylla förtroendet och frukta Allah, sin Herre. Ni (vittnen) får aldrig undanhålla vittnesmålet; den som undanhåller det har sannerligen ett syndigt hjärta. Allah har full vetskap om vad ni gör. *inte finner någon skrivare* Eller de medel som krävs för att nedteckna låneavtalet. *har förtroende* Om långgivaren har förtroende för låntagaren och inte kräver någon pant. (T)

284. Till Allah hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden. Vare sig ni visar vad som finns inom er eller döljer det skall ni kallas till räkenskap för det av Allah. Sedan förlåter Han den Han vill och straffar den Han vill. Ja, Allah har makt över allt. *kallas till räkenskap för det* Kort efter att denna vers uppenbarades för Profeten ﷺ och kom till hans följeslagares kännedom lät Allah i Sin nåd nästa två verser följa och upphäva detta tyngande räkenskapsbud. (K)

285. Sändebudet (Muhammed ﷺ) tror på det som har sänts ned till honom från hans Herre, och [det gör också] de troende. Var och en tror på Allah, Hans änglar, Hans böcker och [alla] Hans sändebud – "Vi gör ingen åtskillnad mellan något av Hans sändebud." Och de säger: "Vi hör och vi lyder. [Ge oss] din förlåtelse, vår Herre! Hos Dig är färdmålet."

286. Allah belastar inte en människa utöver hennes förmåga. Hon ges vad hon tjänat ihop och får bära vad hon förtjänat. "Vår Herre! Ställ oss inte till svars om vi glömmer eller begår misstag. Vår Herre! Lägg inte på oss en börda lik den Du lade på dem före oss. Vår Herre! Låt oss inte bära något vi inte har kraft till. Ha överseende med oss, förlåt oss och ge oss nåd! Du är vår Skydds-herre, låt oss därför segra över dessa otrogna människor!"
Som förnekar Din ensamrätt att dyrkas och tillber avgudar vid Din sida och lyder Satans maningar att trotsa Dina bud. **utöver hennes förmåga** Allah har inte gjort religionen svår för människan och ställer henne inte till svars för enbart en dålig avsikt, tanke eller viskning i hennes inre. **tjänat ihop** Av gott. **förtjänat** Av ont. **begår misstag** Oavsiktligt och av okunskap. **dem före oss** Bland tidigare sändebuds följare, vars religiösa förpliktelser var striktare. (T,K)

Sura 3 Imrāns ätt (Āl ‘Imrān)

I Allahs namn, den Nåderike, den Benådande

1. Alif lām mīm

Se kommentar till 2:1. (Ö)

2. Allah – ingen [sann] Gud finns (ingen har rätt att dyrkas) utom Han, den Levande, Vidmakthållaren.

den Levande Hans liv är evigt, till skillnad från de livsformer som existerar i Hans skapelse. Alla som påstår sig vara eller tas till en gud vid Hans sida möter till sist sin död. En vars liv upphör och försvinner kan aldrig vara värd dyrkan i stället för eller vid sidan av den enda sanna Gud som aldrig går ur tiden eller dör. **Vidmakthållaren** Han står för hela skapelsens försörjning och förvaltning. Han regerar över den och styr den som Han vill. Han ändrar, omvandlar, minskar och ökar i den alltefter behag. (T)

3. Han har stegvis sänt ned Boken till dig med sanningen som en bekräftelse till vad som fanns före den. Ja, Han sände ned Toran och Evangeliet,

Boken Koranen. **fanns före den** Tidigare uppenbarelser som Toran och Evangeliet, vilka båda berättar om Muhammed ﷺ och den unika uppenbarelse han skulle komma med. (K)

4. I äldre tid, som en vägledning för människorna och Han har [nu] sänt ned Urskiljningen. De som förnekar Allahs tecken skall få ett strängt straff. Allah är mäktig, redo för hämnd.

Ingen kan hindra Allahs straff när det utdelats. Han är redo att vedergälla dem som förnekar Hans tecken sedan de fått vetskap om dem och nåtts av Hans bevis. (T) **Urskiljningen** (al-Furqān) Ett av Koranens namn. Den skiljer sanning från falskhet och vägledning från villfarelse. (K)

5. För Allah är ingenting dolt vare sig på jorden eller i himlen.

6. Det är Han som formar er i moderlivet hur Han vill. Ingen [sann] Gud finns (ingen har rätt att dyrkas) utom Han, den Mäktige, den Vise.

Han vars makt allting böjer sig för och som ingen kan undfly. Han är vis i Sitt styre och i hur Han fastlägger Sina bevis mot människan och därför kommer ingen att tillfogas orätt i livet efter detta. (T)

7. Det är Han som har sänt ned Boken till dig. I den finns fastlagda verser – de är Bokens fundament – och andra är mångtydiga. Vad beträffar dem i vars hjärtan finns avvikelser, så följer de det som är mångtydigt i den i sökande efter prövningar och i sökande efter dess tolkning. Men ingen vet dess tolkning utom Allah. Och de väl fördjupade i kunskap säger: "Vi tror på det, allt kommer från vår Herre!" Ja, ingen låter sig förmanas utom de med förstånd.

De som inte säger om det mångtydiga vad de inte vet. *fastlagda verser* Vars innebörd är tydlig och utförlig om Allahs lagar och regler, befallningar och förbud, berättelser och upplysningar, förmaningar och lärdomar, glada budskap och varningar, och belöningar och straff i livet efter detta. *bokens fundament* Dess större del och religionens grund och regelverk som människan behöver för att utöva tron. *andra är mångtydiga* De berör sådant som endast Allah har kännedom om, såsom när Domedagen skall äga rum. Sådan kunskap har Allah bevarat hos Sig och människan har inget behov av den, varken i sin religionsutövning eller i sin vardag. Till sådan kunskap hör också tolkningen av de bokstäver som ett antal suror i Koranen inleds med. *avvikelse* Från sanningen och vägledningen. *det som är mångtydigt* Det vars innebörd de med avvikelse i sitt hjärta tolkar på olika vis för att söka stöd för villovägarna de hamnat på då de försummar Koranens fastlagda verser. *prövningar* (fitnah) Förvirring och tvivel. *ingen vet dess tolkning* Den hos Allah bevarade tolkningen om när framtida händelser skall inträffa, vilket somliga människor förgäves försöker tyda genom astrologi, beräkningar och spådomskonst. *de väl fördjupade i kunskap* De skriftlärda vars lärdom är förankrad i förståelse och memorering. Deras kunskap lämnar inget utrymme åt missuppfattning eller ovisshet kring Koranens verser. *Allt kommer från vår Herre* Såväl det mångtydiga som det fastlagda. (T)

8. "Vår Herre! Låt inte våra hjärtan avvika sedan Du väglett oss, och ge oss nåd från Dig. Du är förvisso Givaren.

Han som ger Sina tjänare framgång, vägledning och trofasthet i religionen. (T)

9. Vår Herre! Du skall sannerligen samla människorna inför en Dag om vilken inget tvivel råder. Allah bryter aldrig Sitt löfte."

10. De som förnekar [sanningen] – aldrig kommer deras förmögenheter och deras barn att kunna hjälpa dem mot Allah det ringaste. Dessa skall bli bränsle för Elden.

11. Så gick det också för Faraos män och dem som fanns före dem. De vägrade tro på Våra tecken så Allah straffade dem för deras synder. Allah är sträng i att straffa.

12. Säg (Muhammed ﷺ) till dem som förnekar [sanningen]:
"Ni kommer att besegras och föras samman till helvetet -
ja, vilken usel bädd."

**13. Ni har redan fått ett tecken i [de] två skaror som drabbade
samman. En skara stred för Allahs sak medan den andra var
otrogen. De (de troende) såg dem med egna ögon vara dubbelt så
många som de själva. Men Allah styrker med Sin hjälp vem Han
vill. I detta ligger helt visst en lärdom för de klarsynta.**

Versen beskriver de båda härarna i slaget vid Badr. (T)

**14. Skönmålat för människorna är kärleken till det begärliga
såsom kvinnor, barn, hopade rikedomar av guld och silver,
hästar med utmärkande drag, boskap och åkermark. Allt detta
är njutningar i det jordiska livet, men hos Allah väntar den
härligaste hemkomsten.**

**15. Säg: "Skall jag upplysa er om något bättre än allt sådant?
För dem som visar gudsfruktan finns hos Herren paradiset genom-
flutna av floder - eviga skall de vara däri - och renade makor och
Allahs välbehag. Allah ser Sina tjänare.**

**16. [Och för] dem som säger: 'Vår Herre! Vi har förvisso antagit tron,
förlåt oss därför våra synder och skydda oss från Eldens straff.'**

**17. [Och för] de tålmodiga, de uppriktiga, de undergivna, de
som ger åt andra och de som bönfaller om förlåtelse under
gryningstimmarna."**

**18. Allah vittnar att ingen [sann] gud finns utom Han, och [det gör
också] änglarna och de som har kunskap - Han upprätthåller alltid
rättvisa. Ingen [sann] gud finns utom Han, den Mäktige, den Vise.
ingen [sann] gud finns utom Han Ingen har rätt att dyrkas utom Allah som
inte delar Sitt herravälde med någon. (T)**

19. Den sanna religionen inför Allah är Islam. Och de som gavs Boken blev inte oeniga förrän efter kunskapen hade nått dem och av fientlighet mot varandra. Och om någon förnekar Allahs tecken är Allah snabb att kalla till räkenskap.

Den sanna religionen Islam innebär att i såväl sitt tal som i sitt inre bekänna att endast Allah har rätt att dyrkas, att med kropp och själ vördnadsfullt och hörsamt underkasta sig Honom och att försaka all form av avgudadyrkan. Allah accepterar ingen annan religion än Islam vilken Han själv har valt för människan (se 5:3). Islam är den rena och sanna trosläran som alla Allahs sändebud och deras anhängare följde. Efter Muhammed ﷺ, Allahs sista sändebud och profeternas sigill, godtas Islam dock enbart i den fullständiga form i vilken den uppenbarades för honom (se 3:85). (T,B,K) **Boken** Syftar i sammanhanget främst på Evangeliet. Somliga av dess följare kom att upp-dikta lögn om Allah trots **kunskapen** om sanningen som nådde dem genom Jesus; att Allah är en och inte delar sin gudomlighet med någon. (T)

20. Tvistar de sedan med dig (Muhammed), säg då: "Jag har med mitt ansikte underkastat mig Allah, och det har också de som följer mig." Och säg till dem som har fått Boken och till de olärda: "Har ni underkastat er?" Och om de underkastar sig har de med säkerhet funnit vägledning. Men om de vänder sig bort är du endast ålagd att förkunna [budskapet]. Allah ser Sina tjänare.

tvistar de sedan med dig Om Jesus och gör falska påståenden om honom. *med mitt ansikte* Att människan underkastar sig Allah med sitt ansikte betyder att hon underkastar sig med hela sitt jag. Ansiktet nämns eftersom det är människans förnämligaste kroppsdel (se även 2:112). **dem som har fått Boken** Judar och kristna. **de olärda** Arabiens avgudadyrkare som inte hade någon helig skrift. **"Har ni underkastat er?"** Dyrkar ni endast Allah och bekänner Honom ensam som världarnas Herre, utan att vid Hans sida sätta likar och tillbe medgudar? På klassisk arabiska tolkas en fråga i denna kontext som en befällning: "Underkasta er!" (T)

21. De som förnekar Allahs tecken och dödar profeterna utan rätt och dödar dem bland människorna som uppmanar till rättvisa - ge dem budet om ett plågsamt straff.

22. Det är dessas gärningar som förspills i både denna värld och i livet efter detta och de kommer inte att ha några hjälpare.

Mot Allahs vedergällning. (T)

23. Har du inte gett akt på dem som fått en andel av Boken och kallas till Allahs Bok för att den skall döma mellan dem? Sedan drar sig en grupp av dem undan och vänder sig bort.

en andel av Boken Toran, som utgör en del av Allahs uppenbarelser och som judarna i Medina trodde på och kallades till i vissa frågor om Islam som de trots Torans bud vägrade bekänna. (T)

24. Det är för att de säger: "Elden skall inte röra oss mer än ett beräknat antal dagar." Men de har förletts i sin religion av allt de brukade dikta ihop.

25. Så hur blir det när Vi samlar dem inför en Dag om vilken inget tvivel råder? Då skall varje människa fullt ersättas för vad hon tjänt ihop, och de skall inte tillfogas orätt.

26. Säg: "O Allah, Ägare av allt välde! Du ger välde åt den Du vill och tar välde från den Du vill. Du ärar den Du vill och förnedrar den Du vill. I Din hand vilar allt gott. Du har sannerligen makt över allt.

27. Du låter natten gå in i dagen och låter dagen gå in i natten. Du frambringar det levande ur det döda och frambringar det döda ur det levande. Och Du försörjer vem Du vill utan mått."

Allah ger av Sitt goda till vem Han vill och fruktar aldrig att Hans ousinliga skatter minskar. Det finns därför ingen gräns för vad Han har att ge och Han behöver inte hålla räkning på hur mycket eller till vem Han skänker. (T)

28. De troende får inte ta de otrogna till bundsförvanter i stället för de troende. De som gör så hör inte till Allah i något, utom i det fall ni fruktar något från dem som är att frukta. Allah varnar er för Sig. Hos Allah är färdmålet.

bundsförvanter Hjälpare och beskyddare. Troende får inte i sina trosbröders ställe hysa kärlek till otrogna och deras religion eller konspirera med dem mot muslimerna. (T) *som är att frukta* Skulle den troende under den otrognes makt frukta för sitt liv får han med ett trofast hjärta yttra sig på ett sätt som skyddar honom mot den otrognes fientlighet, såvitt det inte leder till fara för andras liv och egendom eller medför konspiration mot muslimerna. Det ger dock stor belöning hos Allah att oavsett konsekvens stå upp för sin tro och vara ståndaktig. (B)

29. Säg: "Vare sig ni döljer vad som finns i ert bröst eller visar det, vet Allah det. Han vet vad som finns i himlarna och vad som finns på jorden. Allah har makt över allt."

30. Den Dag då varje människa finner allt gott hon gjort framlagt – och allt ont hon gjort – skall hon önska att det mellan henne och det [onda] fanns ett långt avstånd. Allah varnar er för Sig. Allah är barmhärtig mot Sina tjänare.

31. Säg (Muhammed ﷺ): "Om ni verkligen älskar Allah, följ då mig och Allah skall älska er och förlåta er era synder. Allah är förlåtande, benådande."

32. Säg: "Lyd Allah och Sändebudet!" Men vänder de sig bort tycker Allah förvisso inte om de otrogna.

De som förnekar sanningen efter att den kommit dem till känna. (T)

33. Allah utvalde Adam och Noa och Abrahams ätt och 'Imrâns ätt framför alla i skapelsen –

Framför alla människor i världen, och Muhammed ﷺ tillhör Abrahams ätt. **utvalde** Genom profetskap och religionen Islam. **'Imrâns ätt** 'Imrân som var far till Maria, Jesus mor. (T,B,K)

34. Avkomlingar, den ene av den andre. Allah var hörande, vetande, den ene av den andre Precis som de alla delade härkomst hade de också samma religion och stödde varandra. (B)

35. Då 'Imrâns hustru sade: "Min Herre! Jag har avlagt ed inför Dig att det mitt sköte bär skall bli [Dig] hängivet, så godta [detta] av mig. Du är förvisso den Hörande, den Vetande."

'Imrâns hustru Mor till hans dotter Maria som var mor till Jesus, må Allahs välsignelser vila över honom. Det berättas att hennes namn var Hannah.

hängivet Endast skall ägna sig åt gudsdyrkan och avskilja sig från alla världsliga angelägenheter. (T)

36. När hon sedan hade fött henne sade hon: "Min Herre! Jag har fött en flicka" – och Allah visste bäst vad hon hade fött – "men en pojke är ju inte som en flicka. Jag har gett henne namnet Maria och jag anförror henne och hennes avkomma åt Ditt beskydd mot Satan, den utstötte."

en pojke är ju inte som en flicka Det berättas att 'Imrâns hustru förmodade att hon bar på en pojke och därför svor ed om att barnet skulle bli hängivet Allah i templet. När hon i stället födde Maria ursäktade hon sig inför Allah eftersom flickor inte brukade ges den påfrestande uppgiften att avskilda från samhället dyrka Allah och förvalta helgedomar. (T)

37. Då gav hennes Herre henne ett gott mottagande och lät henne växa i härlighet och uppdrog hennes fostran åt Sakarias. När än Sakarias kom in till henne i bönekammaren fann han henne försedd med föda. Han sade: "Maria! Varifrån får du detta?" Hon sade: "Det är från Allah. Allah försörjer den Han vill utan mått." föda Det berättas att Sakarias brukade se Maria ha vinterfrukter hos sig under sommartid, och sommarfrukter under vintertid. (T)

38. Det var då Sakarias åkallade sin Herre. Han sade: "Min Herre! Låt mig i gåva från Dig få en god avkomma. Du hör all åkallan."

39. Då ropade änglarna till honom medan han stod och bad i bönekammaren: "Allah ger dig det glada budet om Johannes; han skall tro på ordet från Allah och bli en hedersman, en renlevnadsman och en profet som hör till de rättfärdiga." ordet Syftar på Jesus som utan far skapades i Marias sköte med Allahs ord "Var!". (B)

40. Han sade: "Min Herre! Hur får jag en pojke när jag redan uppnått hög ålder och min hustru är ofruktsam?" Han sade: "Sådan är Allah, Han gör vad Han vill."

41. Han sade: "Min Herre! Ge mig ett tecken." Han sade: "Ditt tecken är att du inte får tala till människorna under tre dagar annat än med gester. Men minns din Herre mycket och glorifiera [Honom] både kväll och tidig morgon."

42. Och [minns] då änglarna sade: "Maria! Allah har utvalt dig och renat dig; ja, Han har utvalt dig framför alla kvinnor i skapelsen."

43. Maria! Var ödmjuk inför din Herre och fall ned på ditt ansikte och buga med dem som bugar."

44. Detta hör till upplysningarna om det fördolda vilka Vi uppenbarar för dig (Muhammed ﷺ). Du var inte med dem när de kastade lott om vem av dem som skulle fostra Maria. Nej, du var inte med dem när de tvistade.

När Sakarias och de andra tempeltjänarna var oense om vem som skulle fostra dottern till deras bortgångne ledare 'Imrān. (T)

45. Och änglarna sade: "Maria! Allah ger dig här det glada budet om ett ord från Sig. Hans namn är Messias Jesus, son till Maria; en hedersman i denna värld och i livet efter detta och en av dem som skall föras nära.

Nära Allah på Domedagen. *Messias* (al-Masīḥ) "den Smorde", en titel Jesus fick för att Allah renat honom och strukit bort all synd från honom. (T)

46. Han skall tala till människorna i vaggan och som vuxen och höra till de rättfärdiga."

Se även 19:27-33. (B)

47. Hon sade: "Min Herre! Hur får jag ett barn när ingen man har rört mig?" Han sade: "Sådan är Allah, Han skapar vad Han vill. När Han bestämt något säger Han endast: 'Var!' och det är.

48. Han skall lära honom skrift och visdom och Toran och Evangeliet, skrift Konsten att skriva. *visdom* Kunskap och insikt. (B) *Toran och Evangeliet* Toran som uppenbarades för Moses och fanns bland Jesus folk, och Evangeliet som Allah senare kom att uppenbara för Jesus. (T)

49. [Och göra honom till] ett sändebud till Israels barn [med orden:] "Jag har kommit till er med ett tecken från er Herre. Jag skapar åt er av lera vad som liknar formen av fåglar, och när jag blåser på dem blir de fåglar med Allahs tillåtelse. Och jag botar den blindfödde och den spetälske och väcker de döda till liv med Allahs tillåtelse. Och jag berättar för er vad ni äter och vad ni lagrar i era hem. I detta finns sannerligen ett tecken för er om ni verkligen är troende.

50. Och [jag har kommit] för att bekräfta det som finns hos mig av Toran och för att tillåta för er en del av det som varit förbjudet för er. Ja, jag har kommit till er med ett tecken från er Herre, frukta därför Allah och lyd mig.

51. Allah är förvisso min Herre och er Herre så dyrka [endast] Honom! Detta är en rak väg."

Den enda raka vägen och klara vägledningen, fri från avvägar och krökningar. (T)

52. Men när Jesus märkte otron hos dem sade han: "Vilka är mina hjälpare [i att kalla] till Allah?" Lärjungarna sade: "Vi är Allahs hjälpare! Vi har antagit tron på Allah; vittna du att vi är muslimer!

Islam är alltså den religion som Allah sände Jesus och tidigare profeter med, inte kristendom eller judendom. (T) *Allahs hjälpare* Allahs, Hans sändebuds och Hans religions hjälpare. (B)

53. Vår Herre! Vi tror på det Du har sänt ned och vi följer Sändebudet, räkna oss därför bland vittnena.”

De som vittnar om sanningen och tror på alla Allahs profeter vilka förkunnade att Allah är den ende sanne Gud. (T)

54. Och de (de otrogna) smidde planer men Allah smidde också planer, och Allah är bäst av dem som smider planer.

Se kommentar till 2:15. (Ö)

55. [Som] när Allah sade: ”Jesus! Jag skall ta dig och föra upp dig till Mig och rena dig från dem som förnekar [sanningen]. Och Jag skall sätta dem som följer dig ovan dem som förnekar [sanningen] fram till Upp- ständelsens dag. Sedan är det till Mig ni skall återvända och Jag skall döma mellan er i allt som ni brukade tvista om.

ta dig Från jorden levande. **föra upp dig** Allah förde upp Jesus till himlen där han skall vara fram till den sista tiden före Domedagen. Profeten Muhammed ﷺ har berättat att Jesus då skall stiga ned till jorden för att döda den falske Messias och leva på jorden tills han dör, varefter muslimerna ber en bön över honom och begraver honom. **rena dig** Genom att föra upp Jesus till himlen räddade Allah honom från de otrogna som försökte döda honom. (T) Se även 4:157-159 och 43:61. (Ö) **dem som följer dig** De som tror på Jesus sanna budskap att Allah är en enda Gud och att ingen har rätt att dyrkas vid Hans sida. Dessa följer Jesus på Islams väg som var den rena och naturliga tron han sändes med. (T,B)

56. Och vad beträffar dem som förnekar [sanningen], Jag skall straffa dem med ett strängt straff i både denna värld och i livet efter detta och de kommer inte att ha några hjälpare.

57. Men de som antar tron och gör goda gärningar, Han skall till fullo ge dem deras löner. Allah tycker inte om de orättfärdiga.”

58. Detta är vad Vi reciterar för dig (Muhammed) av tecknen och påminnelsen full av visdom.

Koranen, som med sina visa bud tydligt skiljer sanning från falskhet. **reciterar för dig** Det är Allah som låtit dessa verser om Jesus uppenbaras och läsas upp för Muhammed ﷺ genom ängeln Gabriel. **tecknen** Som tydligt visade Arabiens judar och kristna att Muhammed ﷺ var Allahs profet. (T)

59. Förhållandet med Jesus är hos Allah som förhållandet med Adam. Han skapade honom av jord och sade sedan till honom: ”Var!” och han är.

Att Allah skapade Jesus utan en far är alltså inte mer besynnerligt än skapelsen av Adam utan varken far eller mor. (T)

60. Sanningen är från din Herre, var därför inte en av tvivlarna.

61. Men tvistar de med dig om detta efter den kunskap du nu har fått, säg då: "Kom så kallar vi våra söner och era söner, våra kvinnor och era kvinnor, oss själva och er själva, sedan bönar vi och nedkallar Allahs förbannelse över lögnarna."

detta Sanningen om Jesus. *kunskap* Om att Jesus var Allahs tjänare och sändebud. (T,B)

62. Detta är förvisso den sanna berättelsen, och det finns ingen [sann] Gud (ingen har rätt att dyrkas) utom Allah. Allah är sannerligen den Mäktige, den Vise.

den sanna berättelsen Om Jesus. (K)

63. Men om de vänder sig bort har Allah full vetskap om dem som sprider fördärv.

Genom att dyrka andra vid Allahs sida och inbjuda människor till avgudadyrkan. (B)

64. Säg: "Bokens folk! Kom till ett tillkännagivande som är likvärdigt för oss och för er – att vi inte dyrkar någon utom Allah och inte sätter något vid Hans sida och inte tar varandra till herrar i Allahs ställe." Men om de vänder sig bort skall ni säga: "Vittna då att det är vi som är muslimer!"

Vi underkastar oss Allah och bekänner ödmjukt med ord och handling att ingen har rätt att dyrkas utom Han. *tar varandra till herrar* Lyder varandra i något som innebär olydnad mot Allah. (T)

65. Bokens Folk! Varför tvistar ni om Abraham när varken Toran eller Evangeliet sändes ned förrän efter hans tid? Använder ni inte ert förstånd?

66. Se på er! Ni har redan tvistat om det ni har kunskap om, så varför tvistar ni nu om det ni inte har kunskap om? Allah vet, men ni vet inte.

67. Abraham var varken jude eller kristen utan en rättrogen muslim och hörde inte till avgudadyrkarna.

rättrogen muslim Abraham var en gudshängiven människa som följde Allahs raka väg. Han underkastade sig Allah med både kropp och själ och åttlydde Hans befallningar och förbud. (T)

68. De människor som står Abraham närmast är helt visst de som följde honom, och denna profet (Muhammed ﷺ) och de som har antagit tron. Allah är de troendes beskyddare.

Profeten Muhammed ﷺ, hans följeslagare och alla som bekänner Islam efter dem står alltså Abraham närmast tillsammans med hans tidiga följare. De vandrar i Abrahams spår och följer hans liv och gärning. De dyrkar endast Allah och bekänner Abrahams rena tro som sanna muslimer fria från alla former av avgudadyrkan. (T,B,K)

69. En grupp av Bokens folk önskar att de kunde vilseleda er, men de vilseleder ingen annan än sig själva utan att inse det.

70. Bokens folk! Varför förnekar ni Allahs tecken när ni själva bär vittnesmål?

Bokens folk bekänner att profeterna som kom till dem fick uppenbarelse av Allah. Ändå förnekar de sanningen som Toran och Evangeliet innehåller om Muhammed ﷺ och hans ankomst som profet. (T)

71. Bokens folk! Varför blandar ni sanningen med falskhet och undanhåller sanningen mot bättre vetande?

72. En grupp av Bokens folk säger: "Tro på det som har sänts ned till de troende vid dagens början och förneka [det] vid dess slut, kanske kommer de att vända tillbaka.

Kanske börjar muslimerna tvivla på sin religion och överger den när det framstår som att människor lämnar Islam kort efter att de bekänt tron. *säger* Till varandra. *Tro på det* Ge sken av att tro på det. (K)

73. Och ha inte förtroende för någon annan än den som följer er religion" – Säg (Muhammed ﷺ): "Den sanna vägledningen är Allahs vägledning!" – "annars kan andra få detsamma som det ni fått eller anföra bevis mot er inför er Herre!" Säg: "Ynnesten vilar i Allahs hand, Han ger den till vem Han vill. Allah är allrådande, vetande." *ha inte förtroende* Medinas judar uppmanade varandra att aldrig för andra än judar tillkännage den kunskap de hade om att Islam är sanningen. De fruktade att om andra fick samma kunskap skulle dessa bekänna Islam och utgöra ett bevis mot dem på Domedagen. *Ynnesten* Islam, som Allah vägleder den Han vill till även om de otrogna vill förhindra det. (T,K)

74. Han utväljer för Sin nåd vem Han vill. Allah äger den ofantliga ynnesten.

Se 2:105. (Ö)

75. Bland Bokens folk finns den som, om du anförtror honom en hel förmögenhet, återlämnar den till dig. Och bland dem finns den som, om du anförtror honom en dinar, inte återlämnar den till dig om du inte ständigt håller efter honom. Det är för att de säger: "Vi kan inte klandras när det gäller de olärda", men de talar lögn om Allah mot bättre vetande.

de olärda Araberna, vilka vissa judar ansåg att de fick bedra på pengar och hävdade att Allah gjort det tillåtet för dem. (K)

76. Jo! Om någon uppfyller Hans avtal och visar gudsfruktan, då älskar Allah förvisso de gudfruktiga.

uppfyller Hans avtal De judar och kristna som följer Allahs väg och rättar sig efter Hans bud i Toran om att tro på Allahs sista sändebud Muhammed ﷺ och det han sänts med. (T,K)

77. De som byter bort Allahs avtal och sina heliga löften mot ett ynkligt värde, dessa får ingen andel i livet efter detta. Allah skall inte tala till dem och inte se på dem på Uppståndelsens dag och inte rena dem, och för dem väntar ett smärtsamt straff.

78. Bland dem finns också en grupp som med sina tungor förvränger Boken för att ni skall tro att det hör till Boken fastän det inte hör till Boken. De säger: "Detta är från Allah" fastän det inte är från Allah. De talar lögn om Allah mot bättre vetande.

79. En person som Allah har gett Boken, domen och profetskapet skulle aldrig sedan säga till människorna: "Var mina tjänare i stället för Allahs!", utan [snarare]: "Var gudshängivna uppfostrare eftersom ni lär ut Boken och eftersom ni studerar [den]!"

gett Boken Uppenbarelse från Allah. (T) *domen* Kunskap, förståelse och auktoritet att förmedla Allahs domar till människorna. (B)

80. Inte heller skulle han påbjuda er att ta änglarna och profeterna till herrar. Skulle han påbjuda er otro sedan ni blivit muslimer?

81. Och [minns] då Allah slöt fördraget med profeterna: "Vad än Jag ger er av uppenbarelseböcker och visdom och ni sedan nås av ett sändebud, som bekräftar det som redan finns hos er, måste ni tro på honom och hjälpa honom." Han sade: "Godtar ni [detta] och går in i Min pakt om det?" De sade: "Vi godtar [det]." Han sade: "Vittna då [om det]; Jag tillsammans med er är bland vittnena."

Här anmodades Medinas judar att minnas fördraget som Allah i äldre tid slöt med Sina profeter. Han ålade också varje profet att kalla sitt folk till det och sluta samma fördrag med dem, om att tro på och hjälpa alla Allahs profeter av vilka den sista kom att bli Muhammed ﷺ. (T,B)

82. Men vänder sig några bort efter detta är det dessa som är de trotsigt olydiga.

83. Är det en annan än Allahs religion de vill ha, när det är Honom alla i himlarna och på jorden har underkastat sig, villigt eller motvilligt, och det är till Honom de skall återföras?

villigt eller motvilligt En muslim underkastar sig frivilligt Allah med hela sitt jag. Och även om den otrogne skulle vara motvillig är denne alltid underordnad Allahs absoluta makt och herravälde som aldrig kan motstås eller trotsas. Se även 13:15 och 16:48-50. (K)

84. Säg: "Vi tror på Allah och [på] det som har sänts ned till oss och det som sändes ned till Abraham, Ismael, Isak och Jakob och stammarna, och det som gavs till Moses och Jesus och profeterna av deras Herre – vi gör ingen åtskillnad mellan någon av dem och det är endast Honom vi underkastar oss."

85. Om någon söker sig till annat än Islam som religion kommer det aldrig att godtas från honom och i livet efter detta skall han höra till förlorarna.

86. Hur skulle Allah vägleda människor som förnekade [sanningen] efter att ha antagit tron och vittnat om att Sändebudet (Muhammed ﷺ) är sant och nåtts av de klara bevisen? Allah vägleder inte orättfärdiga människor.

87. Dessas lön är att över dem vilar Allahs förbannelse och änglarnas och människornas allesammans –

88. Eviga blir de däri. Straffet lindras inte för dem och inte heller ges de frist.

89. Men mot dem som vände sig [till Allah] i ånger efteråt och rättade till är Allah sannerligen förlåtande, benådande.

90. De som förnekar [sanningen] efter att ha antagit tron och sedan tilltar i förnekelse – aldrig godtas deras ånger. Det är dessa som är de vilsna.

91. De som förnekar [sanningen] och dör när de är förnekare – aldrig godtas från någon av dem ens jorden fylld med guld om han skulle försöka friköpa sig med det. Dessa får ett smärtsamt straff och de kommer inte att ha några hjälpare.

92. Aldrig kommer ni att uppnå godheten (paradiset) förrän ni ger av det ni älskar. Och vad ni än ger, har Allah sannerligen full vetskap om det.

godheten (al-birr) Paradiset, som är Allahs godhet mot de troende som ihärdigt strävar efter det. (T)

DEL 4

93. All föda var tillåten för Israels barn, utom det som Israel förbjöd sig själv innan Toran sändes ned. Säg: "Hämta då Toran och läs upp den om ni är sannfärdiga!"

Israels barn Sönerna till Jakob, son till Isak som var son till Abraham. (T)

94. Och om några diktar upp lögn om Allah efter det är det dessa som är de orättfärdiga.

95. Säg: "Allah talar sanning! Ni skall därför följa Abrahams religion, [han var] rättrogen och hörde inte till avgudadyrkarna."

Abraham tillskrev sig varken judendom, kristendom, polyteism eller någon annan religion där något sätts vid Allahs sida. **Abrahams religion** Att följa den är att följa profeten Muhammed ﷺ och profeterna före honom. (T,B) **rättrogen** (ḥanīf) En som uppriktigt vänder sig till Allah i underkastelse (Islam) och hörsammar Hans bud. (T) Se även kommentar till 3:67. (Ö)

96. Det första Hus som grundlades för människorna var förvisso det i Bakkah, en välsignelse och vägledning för hela skapelsen.

Hus Kaba, även kallat "Guds hus", som Abraham byggde på Allahs befallning och i vars riktning världens muslimer sedan den tiden förrättar bön och vid vilket de utför sina vallfärdsriter. **Bakkah** Ett av Meckas välkända namn. (T,K) Se även 2:127. (Ö)

97. Där finns tydliga tecken – [som] platsen där Abraham stod – och den som träder in dit är trygg. Gentemot Allah är det för människorna en plikt att vallfärda till Huset, [för] dem som finner möjlighet till det. Och de som förnekar [plikten], [skall veta att] Allah är oberoende av Sin skapelse.

platsen där Abraham stod (maqāmu-lbrāhīm) Det stenblock som Abraham stod på för att kunna bygga Kabas väggar och som finns bevarat där än i dag. (T,B) **trygg** Den som tar skydd inom Meckas helgade område får inte angripas – ett bud som Arabiens stammar följde även innan de bekände Islam. (K)

98. Säg: "Bokens folk! Varför förnekar ni Allahs tecken, Allah är ju vittne till allt ni gör?"

99. Säg: "Bokens folk! Varför hindrar ni de troende från Allahs väg och vill göra den krokig när ni själva är vittnen? Allah är inte omedveten om vad ni gör."

vittnen Om att Muhammed ﷺ, som kallar till denna väg, är Allahs profet vars beskrivning de känner igen i sina skrifter från tidigare sändebud och profeter. (T,K)

100. Ni som har antagit tron! Om ni lyder en del av dem som fått Boken kommer de, efter att ni bekänt er tro, få er att åter bli förnekare.

dem som fått Boken Judar som fått Toran i arv och kristna som fått Evangeliet i arv. (T)

101. Men hur skulle ni kunna förneka [sanningen] när det är för er Allahs verser reciteras och bland er Hans sändebud finns? Den som håller fast vid Allah har med säkerhet letts till en rak väg.

Vägen till paradiset. *håller fast vid Allah* Hörsammar Hans bud, sätter all sin lit till Honom och håller sig till Hans religion. (T)

102. Ni som har antagit tron! Frukta Allah så som Han bör fruktas och dö inte utan att ni är muslimer.

Sådana som underkastar sig Allah, tillerkänner Honom all gudomlighet, inte sätter något vid Hans sida och ödmjukt hörsammar Hans bud. (T) *bör fruktas* Att kämpa på Allahs väg med all sin förmåga, att i fråga om Allah aldrig låta sig rubbas av klandrarens klander, och att alltid handla rättvist även om det skulle strida mot närståendes intressen. Sann gudsfruktan uppnås inte heller förrän man kan hålla sin tunga i styr. Se också 64:16. (B,K)

103. Och håll fast i Allahs rep allesamman och låt er inte splittras! Minns Allahs välsignelse över er; förut var ni fiender men Han förenade era hjärtan så att ni med Hans välsignelse blev bröder. Ja, ni var på kanten till ett Eldens stup men Han räddade er från det. Så klargör Allah för er Sina tecken så att ni kan finna vägledning.

Allahs rep Islam. (T)

104. Låt det bland er finnas en grupp som kallar till allt gott och påbjuder det goda och förbjuder det onda. Ja, det är dessa som är de framgångsrika.

105. Var inte som dem som splittrade sig och tvistade efter att ha nåtts av de klara bevisen. Dessa skall få ett svårt straff,

106. Den dag då [någras] ansikten blir vita och [andras] ansikten blir svarta. Och [till] dem vilkas ansikten blir svarta [sågs:] "Har ni förnekat [sanningen] sedan ni bekämt tron? Smaka nu straffet för att ni brukade förneka."

vita På Domedagen skall de troende kännetecknas av sina skimrande ansikten för att de varit trofasta, bekämt Allah som den enda sanna Gud och dyrkat Honom utan att sätta något vid Hans sida. De skall skina av glädje över den belöning som väntar dem. *svarta* De otrogna skall kännetecknas av sina förmörkade ansikten präglade av sorg, förtvivlan och dysterhet över det straff som väntar dem. (T,B)

107. Men de vilkas ansikten blir vita, de hamnar i Allahs nåd. Där skall de vara för evigt.

Allahs nåd Hans paradiset och allt Han där förberett för dess invånare. (T)

108. Detta är Allahs tecken, Vi reciterar dem för dig med sanning. Allah vill inte göra orätt mot Sin skapelse.

Allah är allsmäktig, vetande och vis. Ingen kommer därför att lida orätt på Domedagen. *tecken* Budskap, bevis och förmaningar. (T,K)

109. Till Allah hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden, och till Allah återförs allting.

Skapelsens alla angelägenheter, den godes såväl som den ondes. Alla skall de dömas efter vad de förtjänat genom sina handlingar. (T)

110. Ni är det bästa samfund som låtit uppstå för människorna; ni påbjuder det goda och förbjuder det onda och ni tror på Allah. Om Bokens folk antog tron vore det helt visst bättre för dem. Bland dem finns troende, men de flesta av dem är trotsigt olydiga.

De förnekar tron på Muhammed ﷺ trots att han förutsagts och beskrivits i både Toran och Evangeliet. *troende* Som de judar som på Profetens ﷺ tid bekände Islam, som Abdullah ibn Salām och ʿĀʿlabah ibn Saʿyah. (T)

111. De kan aldrig vålla er skada, bara obehag. Om de tar upp strid mot er kommer de att vända er ryggen, sedan kommer de inte att hjälpas.

112. De drabbas av skam var de än påträffas, utom i förbund med Allah eller i förbund med människorna. De ådrog sig Allahs vrede och drabbades ständigt av elände. Så skedde för att de brukade förneka Allahs tecken och döda profeterna utan rätt. Så skedde för att de visade olydnad och ständigt begick överträdelser.

förbund med Allah Genom att ha antagit Islam. (B) *förbund med människorna* Genom avtal med muslimerna om beskydd i muslimskt territorium. (T)

113. Alla är de inte lika. Bland Bokens folk finns ett rättskaffens samfund som reciterar Allahs verser under nattens stunder och faller ned på ansiktet [i bön].

rättskaffens samfund Se vers 199 samt kommentar till vers 110. (Ö)

114. De tror på Allah och på den Yttersta dagen och påbjuder det goda och förbjuder det onda och skyndar mot goda handlingar. Ja, dessa hör till de rättfärdiga.

115. Och det goda de gör skall aldrig nekas dem. Allah har full vetskap om de gudfruktiga.

skall aldrig nekas dem Belöningen för det goda de gör. (T)

116. De som förnekar [sanningen] – aldrig kan deras förmögenheter och deras barn hjälpa dem mot Allah det ringaste. Dessa blir Eldens invånare. De skall vara däri för evigt.

117. Liknelsen om vad de skänker i detta jordiska liv är som liknelsen om en vind som med bitande köld hemsöker grödan hos ett folk som gjort orätt mot sig själva och då utplånar den. Allah gör inte orätt mot dem utan det är endast mot sig själva de gör orätt.

118. Ni som har antagit tron! Skaffa er inteförtrogna vänner bland andra än er själva. De sparar ingen möda för att vara er till fördärv. De önskar allt som besvärar er. Hatet flödar redan ur deras munnar, men vad deras bröst döljer är värre. Vi har klargjort tecknen för er – om ni bara använde ert förstånd.

119. Se på er! Ni tycker om dem och de tycker inte om er, fastän ni tror på alla Böcker. När de möter er säger de: "Vi tror!" Men när de är ensamma gnager de på fingertopparna i förbittring över er. Säg: "Dö i er förbittring!" Allah är vetande om vad som döljs i bröstet.

alla Böcker Muslimer tror på såväl Koranen som på alla Allahs till tidigare profeter och sändebud uppenbarade böcker. *förbittring* Över de troendes sammanhållning och gemenskap. (T)

120. När något gott händer er gör det dem besvikna, och när något dåligt drabbar er gläds de åt det. Men visar ni tålmod och gudsfruktan kan deras onda plan inte skada er det ringaste. Allah omsluter allt de gör.

Med Sitt vetande. (B)

121. Och [minns] då du en tidig morgon lämnade ditt hushåll för att anvisa de troende till sina positioner inför striden. Ja, Allah var hörande, vetande.

striden Slaget vid Uḥud. (T)

122. Då var två grupper bland er nära att tappa modet, men Allah var deras beskyddare. Ja, endast till Allah skall de troende sätta sin lit.

123. Allah gav ju er seger vid Badr trots att ni var underlägsna. Frukta därför Allah så att ni kan visa tacksamhet.

underlägsna I antal. (T)

124. [Minns] då du sade till de troende: "Kommer det inte vara tillräckligt för er att er Herre förstärker er med tre tusen änglar som sänds ned?"

125. Jo, om ni visar tålmod och gudsfruktan och de sedan går till angrepp mot er i denna sin vrede, skall er Herre förstärka er med fem tusen änglar som med tecken ger sig till känna."

vrede Vilken avgudadyrkarna bar på efter sin förlust i slaget vid Badr året innan. (T)

126. Allah gjorde inte detta annat än som ett glädjebud till er och för att era hjärtan skulle finna ro i det. Ja, segern kommer endast från Allah, den Mäktige, den Vise.

detta Löftet om stridsänglarna och deras antal. *den Mäktige* Som genom de troendes händer lät Sin vedergällning drabba dem som förnekade Honom.

den Vise Som så länge de troende hörsammar Hans bud och visar tålmod planerar för deras seger över de otrogna. (T)

127. Därmed kapar Han av ett stycke av dem som förnekar [sanningen] eller drar skam över dem så att de återvänder som förlorare –

kapar Han av Allah gav de troende seger i slaget vid Badr där en del av avgudadyrkarnas ledande figurer stupade. (T)

128. Du rör inte över saken – eller vänder Han Sig mot dem i förlåtelse eller straffar dem för att de sannerligen är orättfärdiga.

förlåtelse Genom att skona dem från otro och vägleda dem till Islam. (K)

129. Till Allah hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden. Han förlåter den Han vill och Han straffar den Han vill. Allah är förlåtande, benådande.

130. Ni som har antagit tron! Livnär er inte på ocker i mångdubblade mängder, utan frukta Allah så att ni kan bli framgångsrika.

ocker Se 2:275 (Ö) *mångdubblade mängder* I det förislamiska Arabien var det vanligt att långivare och låntagare kom överens om en dubbel ökning av skulden för varje år som gick. I Islam blev såväl denna som andra former av ocker förbjudna. (T)

131. Och frukta Elden som har förberetts för de otrogna.

132. Och lyd Allah och sändebudet – då skall ni ges nåd.

133. Skynda er mot förlåtelse från er Herre och ett paradys lika vidsträckt som himlarna och jorden – det har förberetts för de gudfruktiga,

134. Som skänker i tider av välgång såväl som i tider av lidande och lägger band på sin ilska och har överseende med människor. Allah älskar dem som gör det goda –

135. De som, om de begår en skamlös handling eller gör orätt mot sig själva, minns Allah och ber om förlåtelse för sina synder – och vem kan förlåta synder utom Allah? – och som inte framhårdar i sitt handlande mot bättre vetande.

gör orätt mot sig själva Genom att begå en av Allah förbjuden handling som hos Honom gör dem till föremål för bestraffning. (T)

136. Dessas lön skall vara förlåtelse från deras Herre och paradys genomflutna av floder – eviga blir de däri. Ja, vilken underbar belöning för de arbetsamma.

137. Före er tid har liknande skeenden ägt rum. Färdas därför på jorden och se hur slutet blev för dem som vägrade tro.

liknande skeenden Där de otrogna stundom gavs överläget, för att sedan förgöras vid den tidsgräns som Allah satte för dem. (T)

138. Detta är ett klagörande för människorna och en vägledning och en förmaning för de gudfruktiga.

139. Bli inte svaga och sörj inte; det är ni som blir de överlägsna om ni verkligen är troende.

svaga Tappa inte modet. *de överlägsna* Som skall få den slutliga segern. (T)

140. Om ni lider skada, har er fiende redan lidit liknande skada. Sådana är dagarna som Vi låter växla bland människorna för att Allah skall ge till känna vilka som tror och utse martyrer bland er – Allah tycker inte om de orättfärdiga –

skada I form av stupade och sårade. *låter växla* En dag segrar ni, som i slaget vid Badr, och en annan dag förlorar ni, som i slaget vid Uḥud. (B)

141. Och för att Allah skall sätta de troende på prov och utplåna de otrogna.

prov Genom prövningar renar Allah också de troende från synd. (B,K)

142. Eller räknar ni med att träda in i paradiset utan att Allah har gett till känna vilka som kämpar bland er och gett till känna vilka som är de ståndaktiga?

143. Ni önskade ju er döden innan ni fick möta den, och nu har ni bevittnat den när ni själva såg på.

144. Muhammed är inte mer än ett sändebud som föregåtts av tidigare sändebud. Om han dör eller blir dödad, kommer ni då att vända på klacken? Den som vänder på klacken kan aldrig skada Allah det ringaste. Men Allah skall belöna de tacksamma.

vända på klacken Avfalla från religionen och förneka sanningen som profeten Muhammed ﷺ kallar till. (T)

145. Ingen människa får dö annat än med Allahs tillåtelse och vid en föreskriven tidpunkt. Den som önskar lön i denna värld skall Vi ge därav, och den som önskar lön i nästa liv skall Vi ge därav. Ja, Vi skall belöna de tacksamma.

146. Hur många profeter har inte haft stora skaror som stred vid deras sida. De tappade inte modet när något drabbade dem på Allahs väg och de blev inte svaga eller gav vika. Allah älskar de ståndaktiga.

147. Deras ord löd inte annat än att de sade: "Vår Herre! Förlåt oss våra synder och överdriften i vårt handlande och gör oss stadiga på foten och låt oss segra över dessa otrogna människor.

synder Mindre synder. *överdriften* Större synder. (T)

148. Då gav Allah dem både lön i denna värld och den härliga lönen i livet efter detta. Allah älskar dem som gör det goda.

149. Ni som har antagit tron! Om ni lyder dem som förnekar [sanningen] kommer de få er att vända på klacken och då återvänder ni som förlorare.

150. Men Allah är er skyddsherre och Han är den Bäste av hjälpare.

151. Vi skall kasta skräck i hjärtat på dem som förnekar [sanningen] för att de vid Allahs sida sätter sådant varom Han inte sänt ned något bemyndigande. Deras boplatz skall bli Elden. Ja, vilken usel boning för de orättfärdiga.

152. Allah höll sannerligen Sitt löfte till er, då ni fällde dem med Hans tillåtelse, till dess ni tappade modet och började tvista om befallningen och visade olydnad efter att Han lät er se det ni älskar. Bland er fanns de som önskade denna värld och bland er fanns de som önskade livet efter detta. Sedan vände Han er bort från dem för att sätta er på prov. Men Han hade överseende med er. Allah är ynnestfull mot de troende.

Som en förmaning och i Sin nåd låter Allah tidvis de troende lida konsekvenserna av sina dåliga gärningar i detta liv i stället för i det nästkommande. **Sitt löfte** Om seger över avgudadyrkarna i slaget vid Uḥud, så länge de lydde Profetens ﷺ order. **befallningen** Profeten ﷺ hade beordrat en grupp bågskyttar att inte lämna sin post på en bergskulle. **det ni älskar** Segern, som tedde sig vunnen innan några av skyttarna övergav sin post och gav avgudadyrkarnas ryttare läge att attackera muslimerna bakifrån. **ville ha denna värld** De som lämnade sin post för att plocka åt sig av krigsbytet. **ville ha livet efter detta** De som lydte Profeten ﷺ och höll sin post på bergskullen. **Han hade överseende med er** De olydiga skyttarna. Trots att de vållade muslimerna förlust lät inte Allah dem utrotas till siste man. (T)

153. Då gav ni er på flykt utan att se er omefter någon och sändebudet ropade efter er bakom er. Han (Allah) gengäldade er då med bedrövelse på bedrövelse för att ni inte skulle känna sorg över det ni gick miste om eller det som drabbade er. Allah är underkunnig om vad ni gör.

bedrövelse på bedrövelse Avgudadyrkarnas seger i striden samt det falska ryktet om att Profeten ﷺ hade stupat på slagfältet. **det ni gick miste om** Segern och krigsbytet. **det som drabbade er** Skadade och stupade trosbröder. (T)

154. Sedan sände Han ned över er, efter dessa bedrövelser, ett lugn [i form av] slummer som lade sig över en del av er. Men andra var upptagna av sig själva och tänkte om Allah annat än sanningen – en hedendomens tanke. De sade: "Har vi ingenting att säga till om i saken?" Säg: "Sannerligen är hela saken upp till Allah." Inom sig döljer de något som de inte visar för dig. De säger: "Om vi hade haft någonting att säga till om i saken skulle vi inte ha dödats här!" Säg: "Även om ni varit kvar i era hem skulle de vilkas död stod skriven ha begett sig till sina dödsplatser." Därmed sätter Allah det som finns i ert bröst på prov och visar det som finns i era hjärtan. Allah är vetande om vad som döljs i bröstet.

en hedendomens tanke Att Allah skulle överge Sin profet och låta dem som förnekar Honom få övertaget. *det som finns i ert bröst* Av tvivel och hyckleri. *det som finns i era hjärtan* Av antingen fientlighet eller trohet mot Allah och Hans sändebud. (T)

155. De av er som vände om den dag de två skarorna möttes kunde Satan endast få att fela till följd av en del av vad de begått. Men Allah har förvisso haft överseende med dem. Allah är sannerligen förlåtande, fördragsam.

den dag Slaget vid Uḥud. (T)

156. Ni som har antagit tron! Var inte som dem som förnekar [sanningen] och säger om sina bröder som reste i landet eller gick ut i strid: "Om de hade stannat hos oss skulle de inte ha avlidit eller dödats!", så att Allah kan göra det (yttrandet) till en grämselse i deras hjärtan. Allah ger liv och ger död, och Allah ser vad ni gör.

157. Vare sig ni dödas för Allahs sak eller avlider är förlåtelse från Allah och nåd bättre än allt vad de samlar ihop.

Av världsliga ting. (T)

158. Och vare sig ni avlider eller dödas är det inför Allah ni skall församlas.

159. Genom nåd från Allah var du mjuk mot dem, och om du varit sträng och hårdhärtad skulle de helt visst ha skingrats och lämnat dig. Ha därför överseende med dem och be om förlåtelse för dem och rådgör med dem om saken. När du sedan fattat ditt beslut skall du sätta din lit till Allah. Allah älskar dem som [till Honom] sätter sin lit.

160. Om Allah hjälper er kan ingen segra över er. Men om Han överger er, vem finns då som kan hjälpa er efter det? Ja, endast till Allah skall de troende sätta sin lit.

161. En profet skulle aldrig försnilla. Den som försnillar skall komma med det han försnillat på Uppståndelsens dag. Sedan skall varje själ till fullo ersättas för vad hon tjänat ihop, och de skall inte tillfogas orätt.

162. Kan den som strävar efter Allahs välbehag liknas vid den som ådrar sig vrede från Allah och vars boplatz skall bli helvetet? Vilket uselt färdmål.

163. De är i [olika] grader hos Allah. Allah ser vad de gör.
grader Av belöning i paradiset eller straff i helvetet. Se även 6:132. (B,K)

164. Allah visade sannerligen godhet mot de troende då Han lät ett sändebud uppstå bland dem, ur deras egna led, som reciterar Hans verser för dem och renar dem och lär dem Boken och visdomen. Ja, innan dess befann de sig i klar villfarelse.

ett sändebud Muhammed ﷺ. *Boken* Koranen. *visdomen* Den väg Allah visar de troende genom Sitt sändebuds ord och gåring. (T)

165. Och nu när en hemsökelse har hemsökt er, fastän ni redan hemsökt [er fiende] med det dubbla, säger ni: "Hur kunde detta ske?" Säg: "Det har sin rot hos er själva." Allah har sannerligen makt över allt.

hemsökelse Förlusten i slaget vid Uḥud där de troende förlorade sjuttio män.
det dubbla Segern i slaget vid Badr där de troende fälde sjuttio stridande och tillfångatog sjuttio. (T)

166. Och det som hemsökte er den dag då de två skarorna möttes skedde på Allahs bud och för att Han skulle ge till känna vilka som var [sanna] troende,

167. Och ge till känna vilka som hycklade tro. Det sades till dem: "Kom och strid för Allah sak eller försvara er!" De sade: "Om vi visste att det skall bli strid skulle vi följa med er." De stod den dagen otröna närmare än tron. De säger med sina munnar vad som inte finns i deras hjärtan. Men Allah vet bäst vad de döljer, eller försvara er Inta åtminstone försvarspositioner eller bidra till militärstyrkans antal så att fienderna hålls tillbaka. (T)

168. De som sade om sina bröder medan de själva stannade kvar: "Om de hade lytt oss skulle de inte ha dödats." Säg: "Håll då döden borta från er själva, om ni är sannfärdiga."

169. Och räkna inte dem som dödats för Allahs sak som döda. Nej, de är levande hos sin Herre där de försörjs -

170. Jublande över vad Allah har gett dem av Sin ynnest. De finner glädje i budet om att de som stannat bakom dem och ännu inte förenats med dem inte behöver känna rädsla och inte kommer att sörja.

rädsla För Allahs straff i efterlivet. *sörja* Över de världsliga ting de skall lämna bakom sig när deras tid är kommen. (T)

171. De finner glädje i budet om välsignelse och ynnest från Allah, och i att Allah aldrig låter de troendes belöning gå förlorad,

172. De som hörsammade Allah och sändebudet även efter att de drabbats av skador. För de av dem som gjorde gott och visade gudsfruktan väntar en riklig belöning -

173. De till vilka människorna sade: "Människorna har nu samlat sig mot er så frukta dem!" Men det ökade endast deras tro, och de sade: "För oss är Allah tillräcklig och den underbaraste Protektorn!"

Han som tar sig an att beskydda dem som överlämnar sig åt Hans beskydd och sätter all sin lit till Honom. (T,K)

174. Och de återvände med välsignelse från Allah och ynnest, utan att ha lidit något ont, och de strävade efter Allahs välbehag. Ja, Allah äger en ofantlig ynnest.

175. Det där var endast Satan som skrämmer [med] sina medhjälpare, men frukta inte dem utan frukta Mig om ni är troende.

176. Låt dig inte bedrövas av dem som skyndar mot otro. De kan aldrig skada Allah det ringaste. Vad Allah vill är att inte låta dem få någon andel i livet efter detta. Men de skall få ett svårt straff. *andel* Av den goda belöningen. (T)

177. De som byter till sig otron mot tron kan aldrig skada Allah det ringaste. De skall få ett smärtsamt straff.

178. De som förnekar [sanningen] skall verkligen inte tro att det anständ Vi ger dem är för deras eget bästa. Vi ger dem endast anstånd så att de kan tillväxa i synd. De skall få ett förnedrande straff.

179. Allah skulle aldrig lämna de troende i det [tillstånd] ni befinner er i utan att skilja den onde från den gode. Inte heller upplyser Allah er om det fördolda, men Allah utväljer bland Sina sändebud vem Han vill. Därför skall ni tro på Allah och Hans sändebud, och om ni tror och visar gudsfruktan skall ni få en riklig belöning.
den onde från den gode Allah skiljer hycklarna från de sanna och uppriktigt troende genom att låta dem utstå prövningar, som i slaget vid Uḥud där hycklarna drog sig undan striden. *det fördolda* Som den tro eller otro som finns i människors hjärtan. Ett sändebud kan dock genom uppenbarelse från Allah få viss kännedom om vad som döljer sig i somliga individers inre. (T)

180. De som är giriga med vad Allah har skänkt dem av Sin ynnest skall verkligen inte tro att det är gott för dem. Det är snarare ont för dem. De skall runt halsen få bära vad de varit giriga med på Uppståndelsens dag. Till Allah hör arvet efter himlarna och jorden. Allah är underkunnig om vad ni gör.

181. Allah har hört deras påstående som sade: "Allah är behövande och vi är oberoende." Vi skall nedteckna vad de har sagt samt deras (stamfädernas) dråp på profeterna utan rätt, och Vi skall säga: "Smaka helvetesbrandens straff!"

182. Så skall ske för det era händer har utträttat, och [för] att Allah aldrig gör orätt mot Sina tjänare.
händer har utträttat Stora synder begås ofta med händerna, därav det arabiska uttrycket. Det omfattar dock all form av synd oavsett hur den begås. (T)

183. [Han har också hört] dem som sade: "Allah har anförtrott oss att inte tro på något sändebud förrän denne skaffar oss en offergåva som elden förtär." Säg: "Sändebud har redan kommit till er före mig med klara bevis och med det ni nämner. Varför dödade ni dem då, om ni är sannfärdiga?"
elden förtär I äldre tid var tecknet på att en offergåva från judarna hade godtagits av Allah att den brändes upp av en eld från himlen. (T)

184. Och om de kallar dig lögnare, har profeter före dig kallats lögnare när de kom med klara bevis och skrifter och Boken fylld av ljus.
Boken Omfattar både Toran och Evangeliet. (T)

185. Varje själ skall smaka döden. Och ni skall sannerligen få era belöningar i fullt mått på Uppståndelsens dag. Den som avlägsnas från Elden och förs in i paradiset har förvisso segrat. Det jordiska livet är inte annat än en bedräglig njutning.

186. Ni skall helt visst sättas på prov genom era tillgångar och er själva, och ni skall från dem som gavs Boken före er och från dem som dyrkar avgudar få höra många skymfer. Men om ni visar tålmod och gudsfruktan hör det förvisso till de starkaste av egenskaper.

187. Och [minns] då Allah slöt fördraget med dem som gavs Boken: "Ni skall till fullo klargöra detta för människorna och inte dölja det." Men de kastade det bakom ryggen och bytte bort det mot ett ynkligt värde. Ja, vilket uselt byte de gjorde.

Boken Omfattar både Toran och Evangeliet. *klargöra detta* Beskrivningen i Toran och Evangeliet om Muhammed ﷺ och att han är Allahs sändebud som skall komma med sanningen. (T)

188. Inte skall du tro att de som gläds åt vad de har åstadkommit och älskar att prisas för sådant som de inte har gjort – inte skall du tro att de uppnått räddning från straffet. Nej, de skall få ett smärtsamt straff.

189. Till Allah hör herraväldet över him-larna och jorden. Allah har makt över allt.

190. I skapelsen av himlarna och jorden och i växlingen mellan natt och dag finns sannerligen tecken för dem som har förstånd,

191. De som minns Allah stående, sittande eller [liggande] på sidan och reflekterar över skapelsen i himlarna och jorden: "Vår Herre! Du har inte skapat detta förgäves – glorifierad vare Du – så skydda oss från Eldens straff.

glorifierad vare Du Allah är upphöjd och fri från att göra något utan mål och mening. (T)

192. Vår Herre! Den Du låter hamna i Elden har Du sannerligen belagt med skam, och de orättfärdiga har inga hjälpare.
Mot Allahs straff. (T)

193. Vår Herre! Vi har hört en utropare kalla till tron med [budet]: 'Tro på er Herre!' och vi har trott. Vår Herre! Förlåt oss därför våra synder och utplåna från oss våra onda gärningar och låt oss dö med de fromma.

194. Vår Herre! Ge oss vad Du har lovat oss genom Dina sändebud och belägg oss inte med skam på Uppståndelsens dag. Du bryter aldrig ett löfte."

195. Då bönhörde deras Herre dem: "Jag skall inte låta arbetet från någon arbetare bland er gå förlorat, vare sig man eller kvinna – den ene av er som den andre. De som utvandrade och fördrevs från sina hem och led skada för Min sak och stred och stupade, Jag skall helt utplåna från dem deras onda gärningar och låta dem träda in i paradiset genomflutna av floder – en belöning från Allah Självt. Ja, Allah har hos Sig den härligaste belöningen. *den ene av er som den andre* Hos Allah behandlas alla jämlikt, man som kvinna, och alla skall få sin utlovade belöning. (T,K)

196. Låt dig inte förledas av hur de som förnekar [sanningen] far fram genom landen.

197. En kort njutning, sedan blir deras boplats helvetet. Ja, vilken usel bädd.

198. Men de som fruktar sin Herre skall få paradiset genomflutna av floder och skall för evigt leva däri – en boning från Allah. Ja, det som finns hos Allah är bättre för de fromma.

199. Bland Bokens folk finns förvisso de som tror på Allah och på det som sänts ned till er och på det som sänts ned till dem; [de är] ödmjuka inför Allah. De byter inte bort Allahs tecken mot ett ynkligt värde. Dessa skall få sin belöning hos sin Herre. Allah är sannerligen snabb att kalla till räkenskap.

Versen åsyftar varje jude eller kristen som bekänner Islam. (T)

200. Ni som har antagit tron! Ha tålmod, var uthålliga, visa härdighet och frukta Allah så att ni kan bli framgångsrika.

Sura 4 Kvinnorna (an-Nisā)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Människor! Frukta er Herre som har skapat er av en enda varelse och av dennahar skapat dess make, och från dessa två har utspridit otaliga män och kvinnor. Ja, frukta Allah vid Vem ni vädjar till varandra, och [frukta att bryta] släktskapsbanden. Allah vakar ständigt över er.

varelse Adam *dess make* Eva (Ḥawwā). *utspridit* Låtit människan föröka sig och sprida sig till olika platser på jorden i olika etniciteter och med varierande egenskaper, hudfärger och språk – för att slutligen återvända till sin skapare inför Domedagen. (K)

2. Ge de faderlösa deras tillgångar och byt inte till er det usliga mot det goda. Och förbruka inte deras tillgångar i anslutning till egna tillgångar – det är sannerligen en stor försyndelse.

Ge När de faderlösa barn ni fostrar har vuxit upp och mognat. *det usliga mot det goda* Genom att använda det som förbjudits er av de faderlösas tillgångar i stället för det tillåtna av era egna, eller genom att nyttja det goda av deras tillgångar och ge dem det usliga av era. (T,B,K) *förbruka inte* När denna vers uppenbarades började fosterföräldrar separera den faderlöses tillgångar helt från sina egna. De beklagade sig sedan över detta hos Profeten ﷺ varpå Allah uppenbarade vers 2:220 och tillät delad förbrukning så länge det sker med gudsfruktan och måtta. (T)

3. Om ni fruktar att ni inte kan vara rättrådiga mot de faderlösa [kvinnorna], gift er då med dem som är tillåtna för er bland andra kvinnor – två eller tre eller fyra; men om ni fruktar att ni inte kan behandla dem rättvist så med en – eller [vänd er till] dem som er högra hand besitter. Det är lämpligast så att ni inte handlar orättfärdigt.

rättrådiga Avser man gifta sig med en faderlös kvinna måste man kunna skänka henne den brudgåva hon förtjänar och som man hade skänkt andra kvinnor. Se även 4:127. *dem som er högra hand besitter* På arabiska åsyftar frasen slavinnor som man äger. (B) Islams lärda fäster uppmärksamheten på att när Koranen uppenbarades var slaveri en del av vardagen och samhälls-ekonomi i världen. Koranen införde regler till slavens fördel och banade samtidigt väg för att slaveri skulle kunna upphöra. Slavens rätt att behandlas lika gott som en förälder, nära släkting eller annan fri människa (se 4:36) inskräptes lika tydligt som det goda och förtjänstfulla i att frige och friköpa slavar (se 2:177, 5:89, 9:60, 58:3 och 90:13). Då slaveri i praktiken inte längre existerar är verser förknippade med det inte tillämpliga och någon individuell analog tolkning och tillämpning kan heller inte göras. (Ö)

4. Ni skall ge kvinnorna deras brudgåvor, [det är] en förpliktelse. Men om de godvilligt efterskänker till er något därav får ni nyttja det i lugn och ro.

5. Ge inte de omdömeslösa era tillgångar som Allah har tillgängliggjort för ert uppehälle, utan försörj dem därav och klä dem och tala till dem med vänliga ord.

Uppmana dem att handla ansvarsfullt och klargör för dem att deras tillgångar är deras att förfoga över när de blivit omdömesgilla. *de omdömeslösa* Över vilka ni ansvarar och vilka inte kan tillvarata sina egna intressen. Här innefattas unga såväl som gamla, män såväl som kvinnor. *era tillgångar* I sammanhanget inkluderar frasen även de omdömeslösas tillgångar som ni förvaltar. (T)

6. Och sätt de faderlösa på prov tills de har nått giftasvuxen ålder. Om ni sedan finner dem omdömesgilla skall ni överlämna deras tillgångar till dem. Nyttja dem inte slösaktigt och förhastat innan de växer upp. Den som är förmögen skall avstå, och den som är behövande får nyttja [dem] med måtta. När ni sedan överlämnar deras tillgångar till dem skall ni låta det bevittnas. Och tillräcklig är Allah som rannsakare.

bevittnas För att intyga att dessa nu giftasvuxna faderlösa har tilldelats hela sin av fostraren förvaltade egendom. (T)

7. Män skall få en andel av det som efterlämnas av föräldrar och nära anhöriga; och kvinnor skall få en andel av det som efterlämnas av föräldrar och nära anhöriga, vare sig det är lite eller mycket – en förpliktigad andel.

Fram tills denna vers uppenbarades hade arv i det förislamiska Arabien i allmänhet endast skiftats till stridskapabla män medan kvinnor och barn blev utan andel. De specifika arvslotterna uppenbarades kort efter i vers 11. (B)

8. När släktingar, faderlösa och behövande närvarar vid uppdelning av arvet skall ni skänka dem därav och tala till dem med vänliga ord.

släktingar Som är fattiga och inte hör till arvingarna i vers 11. *uppdelning* När större tillgångar fördelas. *skänka dem därav* I välgörenhet ge dessa individer en rimlig del av arvet för att göra dem tillfreds och täcka deras behov. (B,K)

9. Och rädas bör de som, om de själva lämnade efter sig svaga ättlingar, skulle känna oro för dem. Ja, de bör frukta Allah och föra ett oppriktigt tal.

De som närvarar är ålagda att uppmana den döende att testamentera rättvist och måttligt. De får inte försöka övertala testamentaren att skänka merparten av sin kvarlåtenskap till andra än sina behövande arvingar. (T,B)

10. De som slukar de faderlösas tillgångar orättfärdigt, de slukar endast eld i sina bukar. De skall brinna i ett flammande bål.

11. Allah ålägger er [följande] gällande era barn. En son får samma arvslott som två döttrar. Men är de [endast] kvinnor (döttrar), fler än två, får de [dela på] två tredjedelar av vad han (den avlidne) efterlämnat. Är hon (arvingen) ett endabarn får hon hälften. Föräldrarna får var för sig en sjättedel av vad han efterlämnat om han har barn. Har han inga barn och han ärvs av sina föräldrar får hans moder en tredjedel. Men har han syskon får hans moder en sjättedel, efter [avdrag för] testamentsgåvor som han testamenterar eller skulder. Vad era fäder och era söner beträffar vet ni inte vilka av dem som är er mest till gagn. [Detta är] en förpliktelse från Allah. Allah är evigt vetande, vis.

Vetande om Sina tjänare och deras behov; vis i de lagar Han stiftar för dem. (K) *testamentsgåvor* Vilka enligt befallning från Profeten ﷺ inte får överskrida en tredjedel av kvarlåtenskapen och skall, efter betalning av skulder, dras av före arvsdelningen. *gagn* I detta liv och i nästa. (T)

12. Och ni får hälften av vad era hustrur efterlämnar om de inte har barn. Har de barn får ni en fjärdedel av vad de efterlämnar, efter [avdrag för] testamentsgåvor som de testamenterar eller skulder. Och de (hustrurna) får en fjärdedel av vad ni efterlämnar om ni inte har barn. Har ni barn får de en åttondel av vad ni efterlämnar, efter [avdrag för] testamentsgåvor som ni testamenterar eller skulder. Om en man eller kvinna utan varken barn eller föräldrar efterlämnar arv och har en bror eller en syster, får de var för sig en sjättedel. Vore de fler än så får de dela på en tredjedel, efter [avdrag för] testamentsgåvor som testamenteras eller skulder – utan att vålla skada. [Detta är] en order från Allah. Allah är vetande, fördragsam.

bror eller syster Halvbror eller halvsyster från moderns sida. *en tredjedel* Vilken syskonen fördelar lika oavsett kön. *vålla skada* Testamenteraren får aldrig skada sina arvingar genom att minska eller öka någons andel bortom de gränser som Allah har satt. (T,K)

13. Detta är Allahs gränser. De som lyder Allah och Hans sändebud skall Han låta träda in i paradiset genomflutna av floder – eviga blir de däri. Det blir den ofantliga segern.

14. Men den som visar olydnad mot Allah och Hans sändebud och överskrider Hans gränser skall Han låta träda in i eld – evig blir han däri. Ja, han får ett förnedrande straff.

15. Sådana som gör sig skyldiga till otukt, av era kvinnor, mot dem skall ni kunna finna fyra vittnen bland er. Om dessa avlägger vittnesmål skall ni kvarhålla dem (kvinnorna) i husen tills döden tar dem eller tills Allah ger dem en utväg.

Versen tilltalar makthavare. (B) Påföljderna i denna och följande vers gällde under tidig Islam. Den utväg som Allah gav var att respektive påföljd senare upphävdes och ersattes, något det råder enighet om bland skriftlärda.

era kvinnor Som är eller har varit gifta. (T)

16. Och de två av er som gör sig skyldiga till det (otukt) skall ni vålla obehag. Men om de vänder sig [till Allah] i ånger och bättrar sig skall ni lämna dem i fred. Allah godtar alltid ånger och är benådande.

de två av er Man och kvinna, som tillsammans begår otukt och aldrig förr varit gifta, vare sig med varandra eller med någon annan. **vålla obehag** Det är oklart vilken typ av obehag som under tidig Islam åsytades här och det är också mindre väsentligt då påföljden är upphävd av 24:2. (T)

17. Ångern godtar Allah endast från dem som gör det onda av oförstånd och sedan vänder sig [till Allah] i ånger inom kort. Ja, dessas ånger godtar Allah. Allah är evigt vetande, vis.

oförstånd Varje synd begås av oförstånd, oavsett om den är avsiktlig eller oavsiktlig. (B) **inom kort** Innan dödsstunden. Människans liv innan döden, oavsett längd, betraktas som kort. (T,K)

18. Men ångern godtas inte från dem som gör onda gärningar ända tills döden når någon av dem och han säger: "Jag har ångrat mig nu!", och inte heller från dem som dör när de är otrogna. För dessa har Vi förberett ett smärtsamt straff.

19. Ni som har antagit tron! Det är inte tillåtet för er att ärva hustrur mot deras vilja. Och hindra dem inte [deras rätt] för att kunna komma över något av vad ni har skänkt dem, utom om de begår en uppenbar oanständighet. Ni skall leva med dem i godhet. Om ni ogillar dem kan det hända att ni ogillar något ur vilket Allah frambringar mycket gott.

Som att känslorna med tid och tålmod kommer tillbaka och makarna får barn som blir en källa till godhet för dem i såväl denna värld som i livet efter detta. (K) **ärva hustrur** I förislamisk tid ägde den avlidnes anhöriga rätt till hans hustru. Antingen gifte sig någon av dem med henne, eller giftes hon bort till en främmande man som de valde, eller hindrade de henne från att gifta om sig då de ansågs ha större rätt till henne än hennes egen familj. **hindra dem** Här tilltalas äkta män och förbjuds att vålla hustrun obehag och utöva påtryckningar i nämnt syfte. **vad ni har skänkt** Brudgåvan. **uppenbar oanständighet** Omfattar såväl otukt som trotsighet och kränkningar mot maken. **i godhet** Ge dem alla deras rättigheter över er. (T) Tala till dem med goda ord och försköna både ert utseende och era handlingar så mycket ni kan, precis som ni önskar detsamma från dem (se 2:228). Profeten ﷺ sade: "Bäste man är han som är godast mot sin hustru." Profeten var mild, behaglig och brukade underhålla sin familj. Han var frikostig mot dem och fick dem ständigt att le. Han brukade äta tillsammans med familjen om kvällarna och umgås med dem innan läggdags. Se även 33:21. (K)

20. Om ni önskar ta en [ny] hustru i en [nuvarande] hustrus ställe och ni till den ena (nuvarande) av dem gett en större summa pengar, får ni inte ta tillbaka något därav. Skulle ni ta tillbaka det orättmätigt och i klar synd?

större summa pengar I brudgåva. (T)

21. Och hur kan ni ta tillbaka det när ni varit intima med varandra och de (hustrurna) mottagit från er ett starkt bindande fördrag?

Äktenskapskontraktet som upprättats i Allahs namn, och äktenskapslöftet om att behandla hustrun väl. **varit intima** Haft samlag. (T,B,K)

22. Ni får inte gifta er med de kvinnor som era fäder varit gifta med, utöver det som föregått. Det var sannerligen en skändlighet, något förhatligt och en ond väg.

Förbudet är ovillkorligt och råder så fort faderns äktenskapskontrakt med hustrun ägt giltighet. **föregått** I förislamisk tid. (T)

23. Förbjudna för er [i äktenskap] är era mödrar, era döttrar, era systrar, era fastrar, era mostrar, brorsdöttrar och systerdöttrar, era fostermödrar som gett er di, era disystrar, era hustrurs mödrar, era styvdöttrar som står under er fostran [födda] av era hustrur som ni fullbordat äktenskapet med – men fullbordade ni inte äktenskapet med dem drabbar er ingen skuld – och fruar till era söner som är av ert eget blod; och [förbudet är] att ni är [gifta] med två systrar samtidigt, utöver det som föregått. Allah är evigt förlåtande, benådande.

Han förlåter Sina tjänare som vänder sig till Honom i ånger över sina synder, och Han har i Sin nåd inte ålagt dem förpliktelser som de inte har förmåga att verkställa. (T) **mödrar** Inkl. mormödrar och högre. **döttrar** Inkl. dotterdöttrar och lägre. **systrar** Inkl. halvsystrar. **fastrar** Inkl. farfastrar och högre. **mostrar** Inkl. mormostrar och högre. **brorsdöttrar och systerdöttrar** Inkl. hel- och halvsystkons döttrar och lägre. **som gett er di** Profeten ﷺ har förklarat att amning orsakar samma äktenskapsförbud som blodsband gör. För att detta skall gälla krävs att amning skett under barnets två första år (se 2:233) och att barnet i anseelig mängd ammats vid minst fem tillfällen. **hustrurs mödrar** Inkl. mormödrar och högre, vare sig biologiska eller genom di. Förbudet är ovillkorligt och råder så fort äktenskapskontrakt med hustrun ägt giltighet. (B) **under er fostran** Flertalet skriftlärda håller att frasen skildrar det vanligaste förhållandet, men att styvdottern är förbjuden i äktenskap oavsett om hon uppfostras hos sin mors man eller inte. (K) **fullbordat äktenskapet med** Haft samlag med, varpå även hustruns dotterdöttrar och lägre – vare sig biologiska eller genom di – förbjuds i äktenskap. **ingen skuld** På villkor att mannen skiljer sig från hustrun innan samlag förevarit är hustruns dotter tillåten för honom i äktenskap. **fruar till era söner** Inkl. fruar till sonsöner och lägre, vare sig biologiska eller genom di. Förbudet är ovillkorligt och råder så fort äktenskapskontrakt mellan son och fru ägt giltighet. **eget blod** Till skillnad från en fostersons tidigare fru. **två systrar samtidigt** Vare sig hel-, halv- eller disystrar. Profeten ﷺ förbjöd likaså månggifte med en kvinna och hennes moster eller faster. **det som föregått** I förislamisk tid. (B)

DEL 5

24. Och [förbjudna är redan] gifta kvinnor, utom sådana som er högra hand besitter. [Detta är] Allahs föreskrift för er. Alla utöver dessa är tillåtna för er att eftersträva med era tillgångar, såvida ni är kyska och inte lösaktiga. Och har ni njutit äktenskaplig samlevnad med dem skall ni skänka dem deras brudgåvor som förpliktat. Men ingen skuld drabbar er för vad ni kommer överens om efter förpliktelsen. Allah är evigt vetande, vis.

Han vet vad som är bäst för er i fråga om äktenskap och i alla era angelägenheter; Han är vis i Sina befallningar och förbud och i hur Han härskar över Sin skapelse. (T) **högra hand besitter** Här åsyftar begreppet endast ej gravida kvinnor som tillfångatagits i krig och förslavats. (B,K) Se kommentar till 4:3 (Ö). **utöver dessa** De i denna och föregående vers föreskrivna kategorier kvinnor som är förbjudna i äktenskap. **lösaktiga** Lösa förhållanden är i Islam strikt förbjudna, oavsett om det är med muslimer eller ickemuslimer, förslavade eller fria. **njutit äktenskaplig samlevnad** Varit gifta och haft samlag, varpå hela brudgåvan måste tilldelas hustrun. Se även 4:21. **efter förpliktelsen** Om hustrun vill får hon, som angivet i 4:4, överlåta hela brudgåvan eller en del av den till sin man. (T,K)

25. Och de av er som inte finner medel till att ingå äktenskap med fria troende kvinnor, då [tillåts äktenskap] med någon som er högra hand besitter bland era troende tjänarinnor – Allah känner bäst er tro – den ene av er med den andre. Gift er då med dem, med deras herrars medgivande, och skänk dem deras brudgåvor enligt sed såvida de är kyska och inte otuktiga eller sådana som tar sig pojkvänner. Om de som gifta sedan begår otukt skall de ges hälften av det straff som fria kvinnor skall ges. Detta (tillåtelsen) är endast för dem av er som fruktar påfrestningar. Och att ha tålmod är bättre för er. Allah är förlåtande, benådande.

den ene av er med den andre Kan tolkas som "Den frie fattige får under nämnd omständighet gifta sig med någon av den rikes troende slavinnor" eller "Ni härstammar från en och samma människa (Adam) och är bröder och systrar i tron. Se därför inte ned på att gifta er med en slavinna om era omständigheter kräver det." **påfrestningar** Som leder till otukt. (T,B)

26. Allah vill klargöra för er, visa er vägarna [som följdes] av dem som levde före er och vända Sig i förlåtelse mot er. Allah är vetande, vis.

klargöra Vad som är halal och haram (tillåtet och förbjudet). **vägarna** Allahs föreskrifter kring äktenskap, vilka genom tiderna har efterlevts av troende på Honom och Hans profeter. (T)

27. Ja, Allahs vilja är att vända Sig i förlåtelse mot er. Men de som följer sina begär vill att ni skall göra en grov avvikelse.

Och helt lämna sanningen. (T)

28. Allah vill underlätta för er; ja, människan är skapad svag.

29. Ni som har antagit tron! Förtär inte varandras ägodelar i falskhet, utan endast när det rör sig om handel som ömsesidigt godtas av er. Och döda inte er själva. Allah är evigt benådande mot er.

falskhet Genom ocker, spel om pengar, utpressning, stöld, bedrägeri, ohederliga handelskontrakt etc. *döda inte er själva* Ta varken andras eller ert eget liv. (B)

30. Den som gör så i överträdelse och orättfärdighet, honom skall Vi låta brinna i eld. För Allah är detta alltid lätt.

31. Om ni undviker de stora synder ni förbjuds skall Vi utplåna era missgärningar från er och ge er ett ärofullt inträde.

I paradiset. (T)

32. Eftertrakta inte sådant som Allah har gett några av er företräde med framför andra – män skall få sin del av vad de förtjänat och kvinnor skall få sin del av vad de förtjänat – utan be Allah om Hans ynnest! Allah är evigt vetande om allt.

Eftertrakta Vilket kan leda till avund och orätt mot andra. Var och en bör be Allah om Hans goda och samtidigt vara nöjd med den andel Allah har beskurit honom eller henne. *vad de förtjänat* Belöning för goda handlingar eller straff för onda. (T)

33. För var och en har Vi förordnat arvtagare till vad föräldrar och närmast anhöriga efterlämnar. Och dem som era eders bundit [er med], ge dem deras del. Allah är evigt vittne till allt.

deras del Av råd, stöd och hjälp. (T)

34. Män är ansvariga för [sina] hustrur på grund av det företräde Allah har gett den ene framför den andre och på grund av vad de spenderat av sina tillgångar. Rättfärdiga kvinnor är således ödmjuka och vid frånvaro varsamma så som Allah varit varsam [om dem]. Och befarar ni illvillighet från dem skall ni [först] förmana dem och [om det inte hjälper] avstå från att dela säng med dem och [som sista åtgärd] slå till dem. Men om de hörsammar er skall ni inte söka sak med dem. Allah är evigt hög, stor.

Allah är högre och större än allt; en varning till män som behandlar hustrun illa. De skall därför frukta Honom och inte begå orätt. Allah är hustruns beskyddare och kommer till hennes hjälp och hämnas henne om de utövar förtryck. (T,K) **ansvariga** Som att maken har ansvar för att stödja hustrun i det som åligger henne gentemot Allah och gentemot honom själv. **företräde** Som att män måste stå för hustruns försörjning och att endast män är ålagda att rycka ut i strid och att förrätta sina fem dagliga böner i moskén. **spenderat av sina tillgångar** Brudgåva och uppehälle. **vid frånvaro varsamma** Om sin makes egendom, om sin kyskhet och om sina förpliktelser gentemot Allah. (T,B) **Allah varit varsam** Genom att ha gett hustrun dessa egenskaper. (T) **illvillighet** Att ideligen kränka, trotsa och nonchalera sin make och visa avsky för honom och uppsåtligt försumma den äktenskapliga samlevnaden. **slå till dem** Profeten ﷺ bar själv aldrig hand på en kvinna. Han förbjöd handgriplig tillrättavising mot ansiktet eller på något sätt som lämnar blånad och befallde lika starkt mildhet mot hustrun. Profetens ﷺ tolkningslärd följelagare ibn Abbas rapporteras ha tolkat frasen som ett mer symboliskt tillrättavisande med harmlöst föremål såsom en tandborste (siwāk). (T,B,K)

35. Om ni befarar [svår] osämja mellan dem (man och hustru) skall ni skicka en skiljedomare från hans familj och en skiljedomare från hennes familj. Om de båda (skiljedomarna) vill ställa till rätta kommer Allah att skapa samförstånd mellan dem. Allah är evigt vetande, underkunnig.

36. Dyrka Allah och sätt inte något vid Hans sida och var goda mot era föräldrar och mot den nära besläktade, de faderlösa, de behövande, den besläktade grannen och den främmande grannen, vännen vid er sida, den vägfarande och dem som er högra hand besitter. Allah älskar inte den som ständigt är högmodig och skrytsam, dem som er högra hand besitter Se 4:3. (Ö)

37. Sådana som är giriga och uppmanar människor till girighet och döljer vad Allah har gett dem av Sin ynnest. För förnekarna har Vi förberett ett förnedrande straff,

38. Och [för] dem som skänker sina ägodelar för att synas av människor men varken tror på Allah eller på den Yttersta dagen. Den vars kamrat är Satan har fått en usel kamrat.

39. Vad skulle de förlora på att tro på Allah och den Yttersta dagen och skänka av det Allah har försörjt dem med? Allah har ständigt vetskap om dem.

40. Allah låter inte [någon] lida ens den minsta myras vikt av orätt. Och om den (vikten) görs i god handling mångdubblar Han den och skänker från Sig en riklig belöning.

orätt Den som tillfogat någon annan orätt i denna värld och undkommit kan aldrig undkomma Allahs absoluta rättvisa på Domedagen. (T)

41. Så hur [skall det gå] när Vi från varje samfund för fram ett vittne och för fram dig (Muhammed ﷺ), om dem alla, som vittne?

varje samfund På Domedagen skall varje profet få träda fram och vittna om det folk han sändes till vad beträffar deras tro och gärningar. *om dem alla* Eftersom Muhammed ﷺ sändes till hela mänskligheten skall han få vittna om sitt eget samfund och om alla människor som levt sedan han blev profet. (T,B) Se även 16: 89 och 39:69 (K)

42. Den Dagen skall de som förnekade [sanningen] och inte lydde Sändebudet önska att de gjordes jämna med marken. Och från Allah kan de inte dölja något yttrande.

När de otrognas munnar förseglats på Domedagen kommer deras kroppsdelar att berätta vad de gjort under sina liv på jorden (se 36:65). *gjordes jämna med marken* Blev till jord, till följd av den skräck de den dagen upplever (se även 78:40). (T,K)

43. Ni som har antagit tron! Närma er inte bönen när ni är berusade utan först när ni vet vad ni säger; och inte heller i ett tillstånd av janābah (större rituell orenhet), såvida ni inte bara har vägen förbi, utan först efter att ha tvättat hela kroppen. Men om ni är sjuka eller på resa eller någon av er kommer från avträdet eller ni haft intimt umgänge med era kvinnor och sedan inte finner vatten, ta er då ren jord och stryk över ert ansikte och era händer. Allah är evigt överseende, förlåtande.

berusade Detta stycke av versen upphävdes senare av 5:90 som utgjorde det slutgiltiga förbudet mot berusningsmedel. *har vägen förbi* Passerar igenom moskén. (T) *janābah* Den större rituella orenheten som uppstår vid samlag eller utlösning av sädesvätska och hävs då genom föreskriven helkroppstvättning kallad ġusl. (B) *ren jord* Från bar och plan jordyta. Denna torrtvättning kallas tayammum. (T)

44. Har du inte fäst avseende vid dem som fått en del av Boken? De byter till sig villfarelse och vill att [också] ni skall fara vilse från stigen.

Här och i en rad följande verser åsyftas de judar som levde i Arabien på Profetens ﷺ tid. **villfarelse** Många valde otro framför tro och vägrade bekänna Muhammed ﷺ som profet trots deras kännedom om att han sänts med sanningen och beskrivits i deras skrifter. (T)

45. Allah vet bäst om era fiender. Tillräcklig är Allah som skyddsvän och tillräcklig är Allah som hjälpare.

46. Bland judarna finns de som förvränger orden [och tar dem] ur sitt sammanhang. De säger: "Vi hör men vi lyder inte" och "Hör, må du inte höra!" och "Uppmärksamma oss!" - de vränger sina tungor och vill smäda religionen. Men om de bara hade sagt: "Vi hör och vi lyder" och "Hör!" och "Ge oss anstånd!" hade det varit bättre för dem och rättare. Men Allah har förbannat dem för deras förnekelse och därför tror de inte annat än lite.

På vad som sänts ned till Muhammed ﷺ. **förvränger** Ändrar och byter ut ordens innebörd i Toran. **smäda religionen** Genom att på beskrivet sätt försöka förödmjuka och håna Profeten ﷺ. (T)

47. Ni som har fått Boken! Tro på det Vi har sänt ned som bekräftelse på vad som [redan] finns hos er, innan Vi stryker ut ansikten och flyttar dem mot deras baksidor eller förbannar er så som Vi förbannade sabbatsbrytarna. Allahs befallning blir alltid verkställd.

baksidor Sätter ansiktet på baksidan av huvudet så att de tvingas gå baklänges; eller flyttar ansiktet inåt så att dragen försvinner och syn och hörsel förloras. Denna varning till Arabiens judar har tolkats som villkorlig och fullföljdes inte eftersom en mängd av dem bekände Islam. En annan tolkning är att den skall fullföljas i samband med Uppståndelsens dag. (T,K,B)

48. Allah förlåter inte att något sänts vid Hans sida, men Han förlåter vem Han vill för mindre än det. Den som sätter något vid Allahs sida har sannerligen framkallat en oerhörd synd.

49. Har du inte fäst avseende vid dem som påstår sig vara rena? Nej, Allah renar den Han vill, och de skall inte tillfogas ens en hårsman orätt.

rena Från synd, vilket somliga judar hävdade. Se 2:111 och 5:18. (T,K)

50. Se hur de diktar upp lögn om Allah -ja, det räcker som en uppenbar synd.

51. Har du inte fäst avseende vid dem som fått en del av Boken. De tror på jibt och tågūt (falska gudar) och säger om sådana som förnekar [sanningen]: "De är ledda på en bättre väg än dem som har antagit tron!"

jibt och tågūt Namn på två avgudar. De utgör ett begrepp för allt som betraktas som heligt och sätts vid Allahs sida – vore det en sten, människa, djävul, svartkonst, spådom eller annat. Genom sin olydnad mot Allah och sin vägran att följa Profeten ﷺ hängav sig alltså Arabiens judar åt samt upphöjde andra än Allah. (T)

52. Dessa är dem som Allah har förbannat, och åt den som Allah förbannar kan du aldrig finna någon hjälpare.

53. Eller äger de en del av herraväldet? Även då skulle de inte skänka människor ens en smula.

54. Eller avundas de [andra] människor vad Allah har gett dem av Sin ynnest? Vi gav ju Abrahams ätt Boken och visdomen och Vi gav dem ett storslaget kungadöme.

människor Profeten ﷺ och hans följare. *ynnest* Det väntade profetskapet, vilket gavs till Muhammed ﷺ bland araberna och inte till någon av Arabiens judar. *Boken* De uppenbarelsekrifter som gavs till Abraham och sändebuden efter honom bland hans ättlingar. *visdomen* De gudomligt inspirerade budskap varje sändebud får i tillägg till sin uppenbarelsekrift. *kungadöme* Salomos. (T)

55. Bland dem finns de som har antagit tron på det; och bland dem finns de som vänt sig bort från det, men då räcker helvetet som flammande eld.

på det Det som sänts ned till Muhammed ﷺ och omnämns i vers 47. (T)

56. De som förnekar Våra tecken skall Vi låta brinna i eld. Var gång deras hud tillretts byter Vi ut den mot ny hud så de får smaka straffet. Allah är evigt mäktig, vis.

57. Men de som antar tron och gör goda gärningar skall Vi föra in i paradiset genomflutna av floder där de skall leva i all evighet. De skall där få renade makor, och Vi skall låta dem svalkas i en ymnig skugga.

58. Allah befaller er att återlämna allt ni anförtrotts till dess rättmätiga ägare och att, när ni dömer mellan människor, döma med rättvisa. Förträffligt är det som Allah förmanar er med. Allah är evigt hörande, seende.

allt ni anförtrotts Omfattar alla förtroenden; människa gentemot Allah såväl som människor sinsemellan. (T,K)

59. Ni som har antagit tron! Lyd Allah och lyd Sändebudet och dem som har auktoritet bland er. Och om ni råkar i tvist om något, hänskjut det då till Allah och Sändebudet om ni verkligen tror på Allah och den Yttersta dagen. Detta är bäst och [ger] det förmånligaste utfallet.

har auktoritet Profeten ﷺ befalldes muslimer att lyda sina makthavare i allt som inte innebär olydnad mot Allah. (T,B,K)

60. Har du inte fäst avseende vid dem som påstår att de tror på det som sänts ned till dig och det som sänts ned före dig, [hur] de vill överlåta dömandet till *ṭāġūt* trots att de ålagts att förneka sådant? Ja, Satan vill leda dem långt i villfarelse.

ṭāġūt Här, andra än Allah och Hans sändebud. (T,K)

61. Och när man säger till dem: "Kom till det som Allah har sänt ned och till Sändebudet!" kan du se hycklarna vända sig bort från dig helt.

De hindrar såväl varandra som andra från att besvara kallelsen. (T)

62. Så hur [skall det gå] när någon hemsökelse hemsöker dem till följd av vad deras egna händer uträttat? Då kommer de till dig och svär vid Allah: "Vi ville inte annat än att göra väl och förlika!"

63. Dessa är de om vilka Allah vet vad som vilar i deras hjärtan, låt dem därför vara. Men förmana dem och tala till dem om dem själva med ett verkningsfullt tal.

64. Vi har inte sänt något sändebud annat än för att han skall åtlydas på Allahs bud. Och om de bara, när de gjort orätt mot sig själva, hade kommit till dig och bett Allah om förlåtelse – och Sändebudet också bett om förlåtelse för dem – skulle de finna att Allah ständigt godtar ånger och benådar.

65. Nej, vid din Herre! De tror inte förrän de låter dig (Muhammed ﷺ) döma i allt som omtvistats mellan dem, och sedan inte finner i sitt inre någon invändning mot vad du beslutar utan underkastar sig helt.

66. Och om Vi föreskrev för dem: "Döda varandra!" eller "Överge era hem!" skulle de inte göra det, utom ett fåtal av dem. Men om de gjorde vad de uppmanades till skulle det vara bättre för dem och ge [dem] större fasthet.

I tro och handling. (T)

67. Och då skulle Vi ge dem, från Oss Själva, en riklig belöning,

68. Och vägleda dem till en rak väg.

69. De som lyder Allah och Sändebudet, dessa skall vara tillsammans med dem som Allah har välsignat – profeterna, de sannfärdiga, trosvittnena och de rättfärdiga. Ja, dessa blir ett ljuvligt sällskap.

70. Sådan är ynnesten från Allah, och tillräcklig är Allah som vetande.

Han vet människans varje handling och skall döma henne därefter, och vet bäst vem som förtjänar Hans vägledning. (T,K)

71. Ni som har antagit tron! Var på er vakt och ryck ut i grupperingar eller ryck ut samfällt.

72. Bland er finns förvisso den som fördröjer. Om ni möts av ett bakslag säger han: "Allah välsignade mig verkligen då jag inte var närvarande bland dem!"

fördröjer Hycklaren, som hindrar sig själv och andra från att rycka ut i strid.
bakslag Blev besegrade och led förluster i form av sårade och stupade. (T,K)

73. Men om ni möts av välgång från Allah säger han helt visst, som om det aldrig mellan er och honom funnits någon bekantskap: "Om jag ändå hade varit med dem, då skulle jag uppnått en enorm seger!"

Genom att erhålla en del av krigsbytet, vilket är hycklarens enda intresse när han följer med de troende ut i strid. (T)

74. Låt då dem strida för Allahs sak som vill sälja det jordiska livet för livet efter detta! Den som strider för Allahs sak, vare sig han stupar eller segrar, skall Vi ge en riklig belöning.

75. Och varför skulle ni inte strida för Allahs sak och [för] de svaga bland män, kvinnor och barn som säger: "Vår Herre! För oss ut ur denna stad vars invånare är förtryckare, och ge oss från Dig en beskyddare och ge oss från Dig en hjälpare!"

76. De som har antagit tron strider för Allahs sak, men de som förnekar [sanningen] strider för t̄aghūts sak. Strid därför mot Satans anhängare. Satans onda plan är förvisso alltid svag.

Eftersom hans anhängare räds döden och inte strider för belöning i nästa liv. De drivs snarare av fanatism och avund mot de troende för den framgång Allah skänkt dem. *t̄aghūts sak* Satan och hans väg. (T)

77. Har du inte fäst avseende vid dem till vilka det sades: "Hejda era händer, förrätta bönen och betala den förpliktade allmosan!" När strid sedan föreskrevs för dem hyste en del av dem rädsla för människorna lik [sin] rädsla för Allah, eller ännu större rädsla. De sade: "Vår Herre! Varför har Du föreskrivit för oss strid? Om Du bara kunde ge oss anstånd fram till en snar tid. Säg: "Denna världs njutning är knapp. Livet efter detta är bättre för den som visar gudsfruktan. Och ni skall inte tillfogas ens en hårsman orätt."

Hejda era händer Från att ta till strid mot avgudadyrkarna, något somliga av Profetens följeslagare redan innan utvandringen från Mecka ville att han skulle be Allah om lov till, trots att omständigheterna inte var lämpliga. *sedan föreskrevs* I Medina. *en snar tid* För att hinna dö en naturlig död i sina hem. (T,K)

78. Var ni än är skall döden komma ikapp er, även om ni skulle vara i högbyggda torn. Om något gott händer dem säger de: "Detta kommer från Allah", men om något ont händer dem säger de: "Detta kommer från dig." Säg: "Allt kommer från Allah." Vad är det med dessa människor som knappt begriper ett enda yttrande?

Allt kommer från Allah Framgångar som motgångar, vilka alla sker utifrån Allahs vilja och ödesbestämmelse. (T) Se även 7:131 och 22:11. (K)

79. Det som händer dig av gott är från Allah, och det som händer dig av ont är från dig själv. Vi har sänt dig (Muhammed ﷺ) till människorna som budbärare, och tillräcklig är Allah som vittne. från dig själv Till följd av egen synd. (T)

80. Den som lyder Sändebudet har lytt Allah. Men de som vänder om, över dem har Vi inte sänt dig som väktare.

81. De säger: "Lydnad!" Men när de lämnar dig sysslar en grupp av dem om natten med annat än vad du förespråkar. Allah nedtecknar deras nattsysslor. Vänd dig därför bort från dem och sätt din lit till Allah. Tillräcklig är Allah som beskyddare.

82. Begrundar de inte Koranen? Om den varit från någon annan än Allah skulle de säkerligen funnit i den många motsägelser.

83. När ett rykte når dem om trygghet eller rädsla sprider de det. Men om de hade hänvisat det till Sändebudet och till de med auktoritet bland dem, skulle de av dem som kan utreda sådant ha verifierat det. Vore det inte för Allahs ynnest mot er och Hans Nåd skulle ni [alla] ha följt Satan, utom ett fåtal.

84. Strid för Allahs sak – du (Muhammed ﷺ) svarar endast för dig själv – och uppmuntra de troende. Allah skall hejda kraften hos dem som förnekar [sanningen]. Allah har hårdare kraft och ger hårdare avskräckningsstraff.

Allah har ständigt de otrogna i Sin makt och kan vålla dem värre elände och motgång än vad de någonsin kan vålla de troende. Se även 47:4. (T,K)

85. Den som medlar i ett gott syfte skall få en andel därav. Och den som medlar i ett ont syfte skall få ett stycke därav. Allah har evigt förmåga till allt.

en andel därav Belöning för det. *ett stycke därav* Bestraffning för det. (T)

86. När ni får en hälsning skall ni hälsa med en bättre än denna, eller besvara den [likartat]. Allah håller sannerligen räkning på allt.

87. Allah – ingen [sann] Gud finns (ingen har rätt att dyrkas) utom Han. Han skall helt visst församla er till Uppståndelsens dag – inget tvivel råder om det. Och vem är mer sannfärdig än Allah i tal?

88. Vad får er i fråga om hycklarna att bli två [oeniga] grupper? Allah har ju fört dem tillbaka på grund av vad de begått? Vill ni vägleda den som Allah har lett vilse? Nej, åt den som Allah leder vilse kan du aldrig finna en väg.

fört dem tillbaka Till otro. (B)

89. De önskar att ni skall förneka [sanningen] så som de har förnekat [den] och att ni [och dem då] blir jämställda. Ta därför inga av dem till bundsförvanter förrän de utvandrar för Allahs sak. Och om de vänder om skall ni gripa dem och döda dem var ni än finner dem, och ta ingen av dem till bundsförvant eller hjälpare,

vänder om Förkastar tron på Allah och Hans sändebud och inte utvandrar.

döda dem Denna och följande verser uppenbarades under den tid då de meckanska avgudadyrkarna förde krig mot Profeten ﷺ och hans följeslagare som hade utvandrat till Medina. (K) Islams skrifflärda är eniga om att Koranverser som berör väpnad kamp inte kan tolkas som allmängiltiga uppmaningar till ofred och våld. (Ö)

90. Undantaget dem som ansluter sig till ett folk där det mellan er och dem finns ett fördrag, och dem [som] kommer till er med hjärtat beklämt över att strida mot er eller strida mot sitt eget folk. Om Allah ville kunde Han gett dem makt över er och då skulle de helt visst ha stridit mot er. Men om de håller sig borta från er och inte strider mot er och erbjuder er fred, ger Allah er ingen väg [till strid] mot dem.

Undantaget Berör befallningen att döda de i föregående vers angivna meckanska avgudadyrkarna; inte förbudet mot att ta dem eller hycklarna till bundsförvanter och hjälpare. (B)

91. Ni skall också finna andra som vill gå säkra för er och gå säkra för sitt eget folk. Var gång de ställs inför prövningen faller de tillbaka i den. Om de inte håller sig borta från er och erbjuder er fred och hejdar sina händer, får ni gripa dem och döda dem var ni än påträffar dem. Ja, mot dessa har Vi gett er ett klart bemyndigande. *prövningen* Avgudadyrkan. (T)

92. En troende får aldrig döda en troende, såvida det inte sker av misstag. Och den som har dödat en troende av misstag skall sona med frigörelse av en troende slav och med blodspenning som betalas till hans anhöriga, såvida de inte efterskänker [den]. Om han tillhörde ett folk som är fiende till er men var troende, skall det sonas med frigörelse av en troende slav. Och om han tillhörde ett folk där det mellan er och dem finns ett fördrag, skall det sonas med blodspenning som betalas till hans anhöriga och med frigörelse av en troende slav. Och den som inte finner [möjlighet] skall sona med att fasta två månader i följd – ett ångrande [föreskrivet] av Allah. Allah är evigt vetande, vis.

fördrag Till skillnad från versens föregående två kategorier nämns här inget villkor om den dräptes tro. Sonandet gäller således för oavsiktligt dråp på såväl troende som otrogen samt man som kvinna och fri som slav när dessa omfattas av avtal om fred eller beskydd. (T,B)

93. Men för den som dödar en troende avsiktligt blir lönen helvetet; evig blir han däri. Allah låter Sin vrede vara över honom och förbannar honom och har förberett för honom ett svårt straff.

Så blir det om Allah skulle välja att straffa, men Han förlåter och förbarmar Sig över Sina troende tjänare och låter inte någon av dem vara i helvetet för alltid. Se 39:53, 4:48 och 4:116. (T)

94. Ni som har antagit tron! När ni tågar ut [i strid] för Allahs sak skall ni vara noggranna och inte till någon som ger er fredshälsningen säga: "Du är inte troende" – för att komma över något av det jordiska livets nyttor. Hos Allah finns ju rikligt med vinster. Så var också ni förut, och Allah välsignade er. Var därför noggranna. Allah är evigt underkunnig om vad ni gör.

noggranna Var inte hastiga att i strid döda någon vars tro eller otro är oklar för er. Förvissa er alltid om att det verkligen rör sig om en stridande fiende till Allah och Hans sändebud. (T) *fredshälsningen* De troendes hälsning "as-salāmu 'alaykum" (frid vare över er). (B) *så var också ni* Muhammeds ﷺ följeslagare dolde även de sin tro för sitt folk när de var svaga och förtryckta i Mecka. (K)

95. Inte kan de av de troende som sitter hemma, andra än de som lider av skada, likställas med dem som kämpar för Allahs sak med sina tillgångar och sitt liv. De som kämpar med sina tillgångar och sitt liv har Allah upphöjt med en ranggrad över dem som [av skada] sitter hemma. Bådadera har Allah dock lovat det Godaste. Och Allah har upphöjt de kämpande över dem som [utan skada] sitter hemma genom en riklig belöning;

det Godaste Paradiset. (T)

96. Ranggrader från Honom samt förlåtelse och nåd. Ja, Allah är evigt förlåtande, benådande.

ranggrader I paradiset. (T)

97. Till dem som dödsänglarna griper medan de gör orätt mot sig själva skall de säga: "I vilket tillstånd var ni?" De säger: "Vi var förtryckta i landet!" De säger: "Var inte Allahs jord vid så att ni kunde utvandra på den?" Dessas boplatz skall bli helvetet – ja, vilket ont färdmål –

98. Utom de förtryckta bland män, kvinnor och barn vilka inte har tillräckligt med medel och inte kan finna en väg.

99. Med dessa skall Allah ha överseende. Allah är evigt överseende, förlåtande.

100. De som utvandrar för Allahs sak skall på jorden finna många tillflykter och överflöd. Och den som lämnar sitt hem och utvandrar för Allah och Hans sändebud och döden sedan hinner ikapp honom, har sin belöning säkrad hos Allah. Allah är evigt förlåtande, benådande.

101. När ni färdas på jorden drabbar er ingen skuld om ni förkortar bönen då ni befarar en attack från dem som förnekar [sanningen]. Förnekarna har alltid varit er en klar fiende.

102. När du befinner dig hos dem och leder bönen för dem skall en grupp av dem ställa sig tillsammans med dig och de skall bära sina vapen. När de har avslutat sitt nedfallande mot marken skall de hålla sig bakom er, och nästa grupp som ännu inte förrättat bön skall komma och be med dig. Även de skall vara på sin vakt och bära sina vapen. De som förnekar [sanningen] önskar att ni skall försumma era vapen och er packning så att de kan överfalla er en gång för alla. Ingen skuld drabbar er om ni besväras av regn eller blir sjuka och då lägger av era vapen. Men var på er vakt! Allah har sannerligen förberett för de otrogna ett förnedrande straff.

103. Och när ni avslutat er bön, åkalla då Allah stående, sittande eller [liggande] på sidan. Men när ni känner er trygga skall ni förrätta bönen [normalt]. Bönen är för de troende en tidsbunden plikt. *förrätta bönen* Utan att förkorta dess föreskrivna beståndsdelar. (T)

104. Tröttna inte i jakten på er fiende. Om ni känner smärta känner de också smärta liksom ni känner smärta. Men ni hoppas få av Allah något som de inte hoppas på. Allah är evigt vetande, vis. *något* Belöning i livet efter detta. (B)

105. Vi har sänt ned Boken till dig (Muhammed ﷺ) med sanningen för att du skall döma mellan människorna med det Allah har visat dig. Och var inte en som försvarar bedragarna.

106. Be Allah om förlåtelse! Allah är sannerligen evigt förlåtande, benådande.

107. Tala inte till förmån för dem som bedrar sig själva. Allah älskar inte en ihärdig bedragare och syndare. *bedrar sig själva* Genom att lura andra på deras tillgångar. (T)

108. De gömmer sig för människor men gömmer sig inte för Allah; Han är med dem när de om natten säger sådant som Han inte tycker om. Allah omsluter alltid vad de gör. *omsluter* Med Sin uppsikt och Sitt vetande. (T)

109. Se på er! Ni har talat till förmån för dem i det jordiska livet, men vem skall tala till förmån för dem hos Allah på Uppståndelsens dag, eller vem skall vara deras ombud?

110. Den som gör ett ont eller begår orätt mot sig själv och sedan ber Allah om förlåtelse, skall finna Allah förlåtande, benådande.

111. Och den som begår en synd begår den endast mot sig själv. Allah är evigt vetande, vis.

112. Men den som begår en illgärning eller en synd och sedan skjuter skulden på en oskyldig, har förvisso belastat sig med förtal och uppenbar synd.

113. Om det inte hade varit för Allahs ynnest och nåd mot dig skulle en grupp av dem ha avsett vilseleda dig. Men de vilseleder ingen utom sig själva och kan inte skada dig på något sätt. Allah har sänt ned Boken och visdomen till dig och lärt dig vad du förut inte visste. Allahs ynnest mot dig har alltid varit ofantlig.

114. Det finns inget gott i många av deras hemliga samtal, förutom om man uppmanar till allmosa eller godhet eller förlikning mellan människor. Och den som så gör för att söka Allahs välbehag skall Vi ge en riklig belöning.

deras Människors i allmänhet. (T,K)

115. Den som motsätter sig Sändebudet efter att vägledningen blivit klar för honom och följer en annan väg än de troendes, honom skall Vi lämna åt det han valt och låta brinna i helvetet - ja, vilket ont färdmål.

116. Allah förlåter inte att något sätts vid Hans sida, men Han förlåter för mindre än detta den Han vill. Ja, den som sätter något vid Allahs sida är förvisso långt gången i villfarelse.

117. I stället för Honom åkallar de ingenting annat än kvinnoväsen, och de åkallar ingen annan än en upprorisk satan,

Eftersom de hörsammat Satan (Iblis) som befallt dem och skönmålat för dem att dyrka dessa väsen är det i själva verket honom de dyrkar. (K) *kvinnoväsen* Arabiens avgudar hade getts kvinnliga namn som Lät, 'Uzzah, Na'ilah och Manät. (T)

118. Som Allah har förbannat. Då sade han: "Jag skall sannerligen ta mig en fastställd andel av Dina tjänare.

Se även 7:11-18. (Ö)

119. Jag skall göra allt för att leda dem vilse och inge dem falska förhoppningar. Jag skall befalla dem så att de skär örönen av boskapen, och jag skall befalla dem så att de vanställer Allahs skapelse.” Den som tar Satan till skyddsvän i stället för Allah har gjort en uppenbar förlust.

Allahs skapelse Här, Hans religion. Se 30:30. (T)

120. Han lovar dem och inger dem falska förhoppningar, men vad Satan lovar dem är ingenting annat än svek.

121. Deras boplatz skall bli helvetet; därifrån finner de ingen flyktväg.

122. Men de som antar tron och gör goda gärningar skall Vi föra in i paradiset genomflutna av floder där de skall leva i all evighet. Det är Allahs sanna löfte, och vem är mer sannfärdig än Allah i sitt ord?

123. Det skall inte ske utifrån era förhoppningar eller Bokens folks förhoppningar. Den som gör ont skall lönas för det och kan inte finna åst sig vid Allahs sida någon skyddsvän eller hjälpare.
era De i vers 119 vilka tagit Satan till beskyddare i tron att han kan hindra de troendes seger över dem. *Bokens folks* Vilka låtit sig tro att Allah inte kommer att straffa dem. Se 2:80 och 2:111. (T)

124. Men den som gör goda gärningar –man eller kvinna – och är troende, dessa skall träda in i paradiset och inte tillfogas ens en smula orätt.

125. Ja, vem har bättre religion än den som med hela sitt jag underkastar sig Allah och ständigt gör det goda och följer Abrahams religion som rättrogen? Allah tog Abraham som nära vän.

126. Till Allah hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden. Ja, Allah omsluter allt.

Med Sin kunskap och Sitt vetande. (T,B,K)

127. De ber dig om besked gällande kvinnorna. Säg: "Allah ger er besked gällande dem och det som reciteras för er i Boken om faderlösa [unga] kvinnor till vilka ni inte ger vad som föreskrivits för dem och önskar gifta er med dem; och [gällande] värnlösa barn och att ni skall behandla de faderlösa flickorna med rättvisa. Vad gott ni än gör har Allah alltid vetskap om det."

i Boken Verserna om arv och arvingar i 4:11-12 och 4:176. Arabernas sedvana var att inte tilldela unga barn någon del av arvet. (T) Det har också tolkats syfta på vers 4:3, då en föräldralös kvinna sällan gavs sin rättmätiga brudgåva av sin förmyndare när denne ville gifta sig med henne. (K)

128. Om en hustru av sin make fruktar avoghet eller försummelse drabbar dem ingen skuld att sinsemellan åstadkomma förlikning, och förlikning är bättre. Själarna har ingetts girighet. Men om ni visar godhet och gudsfruktan är Allah alltid underkunnig om vad ni gör.

girighet Båda makarna vill att den egna rätten över den andre skall ha företräde. (B)

129. Ni klara av kan aldrig fördela [kärlek] rättvist mellan [flera] hustrur även om ni eftersträvar det. Men luta er inte helt [mot en] så att ni lämnar den andra som om hon vore hängande. Om ni gör det rätta och visar gudsfruktan är Allah evigt förlåtande, benådande. *hängande* Varken gift eller skild samt berövad sina rättigheter. (T)

130. Och om de [likväl] skiljer sig skall Allah sörja för var och en av Sitt överflöd. Allah är evigt allrådande, vis.

sörja för Låta dem finna någon lämpligare att gifta sig med. (B,K)

131. Till Allah hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden. Vi har ålagt dem som gavs Boken före er, och er, att frukta Allah. Men om ni förnekar [detta] tillhör ju Allah allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden. Allah är evigt oberoende, prisad.

132. Ja, till Allah hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden, och tillräcklig är Allah som beskyddare.

133. Om Han vill kan Han utplåna er – ni människor! – och skaffa fram andra. Till detta har Allah alltid makt.

Se även 14:19-20 och 47:38. (T,K)

134. Den som vill ha belöning i denna värld, [skall veta att] hos Allah finns belöning i både denna värld och i livet efter detta. Allah är evigt hörande, seende.

Se även 11:15-16. (T)

135. Ni som har antagit tron! Var sådana som alltid upprätthåller rättvisan [när ni kallas] som vittnen inför Allah, även om det vore mot er själva eller era föräldrar och närmast anhöriga. Vare sig rik eller fattig har Allah företrädare till dem båda. Följ därför inte era känslor hellre än att vara rättvisa. Om ni förvränger eller drar er undan [vittnesmålet] är Allah alltid underkunnig om vad ni gör.

136. Ni som antog tron! Tro på Allah och Hans sändebud (Muhammed ﷺ) och på Boken (Koranen) som Han stegvist sänt ned till Sitt sändebud och på Boken Han sänt ned förut. Den som förnekar Allah och Hans änglar och Hans böcker och Hans sändebud och den Yttersta dagen är förvisso långt gången i villfarelse.

antog tron Versen tilltalar judar och kristna som tror på de sändebud och profeter som kom före Muhammed ﷺ. *Boken Han sänt ned förut* Toran och Evangeliet, vilka båda beskriver och förutsäger Profeten Muhammed ﷺ och befäller sina följare att tro på honom. (T)

137. De som antar tron och sedan förnekar [den], och sedan antar tron och sedan förnekar [den], och sedan tillväxer i otro, dem skall Allah inte förlåta och inte heller leda på rätt väg.

Bokens folk bekände tron på Moses men förnekade sedan Torans budskap. En del av dem bekände senare tron på Jesus men förnekade sedan också Evangeliets budskap. Därefter ökade otrogen hos dem när de vägrade tro på Muhammed ﷺ och Koranen. (T) *inte förlåta* Om de dör otrogna. (B,K)

138. Ge hycklarna budet att de skall få ett smärtsamt straff,

139. Dem som tar de otrogna till skyddsvänner i stället för de troende. Är det hos dem de söker makt? Men all makt hör sannerligen till Allah.

skyddsvänner Hjälpare och förtrogna vänner. (T)

140. Han har sänt ned till er i Boken att när ni hör Allahs tecken förnekas eller göras till föremål för skämt skall ni inte sitta med dem förrän de ägnar sig åt samtal av annat slag. Annars är ni som dem. Allah skall sannerligen samla hycklarna och förnekarna i helvetet allihop.

som dem Delaktiga i deras syndande. (K)

141. De som går och väntar på er undergång säger, så fort ni får seger från Allah: "Var vi inte med er?" Men om de otrogna får sin del säger de [till dem]: "Fick vi inte övertaget över er men skyddade er mot de troende?" Allah skall döma mellan er på Uppståndelsens dag, och aldrig skall Allah [då] ge de otrogna en utväg mot de troende.

142. Hycklarna tror sig bedra Allah men Han bedrar dem. När de reser sig för att be reser de sig lata. De vill bli sedda av människor, men minns inte Allah annat än lite.

Han bedrar dem Genom att låta dem uppfattas som muslimer av andra, samtidigt som Allah väl känner till otron i deras inre och kommer att ställa dem till svars i livet efter detta. (T)

143. De vacklar däremellan; varken mot de ena eller mot de andra. Åt den Allah låter gå vilse kan du aldrig finna en väg.

Som leder honom till sanningen. (T) *vacklar däremellan* Mellan tro och otro. De är inte med de troende helt och hållet, och inte med de otrogna helt och hållet. Utvändigt bär hycklaren de troendes drag men hans inre hyser gemenskap med de otrogna. (K)

144. Ni som har antagit tron! Ta inte de otrogna till skyddsvänner i stället för de troende. Vill ni tilldela Allah ett klart bevis mot er?

145. Hycklarna skall sannerligen hamna i Eldens djupaste avgrund, och för dem kan du aldrig finna någon hjälpare.

146. Men de som vänder sig [till Allah] i ånger och gör det rätta och håller fast vid Allah och endast utövar sin religion för Allah, dessa skall vara med de troende. Allah skall ge de troende en riklig belöning.

147. Vad har Allah för anledning att straffa er om ni visar tacksamhet och antar tron? Allah är evigt tacksam, vetande.

straffa er Allah straffar inte hycklarna om de vänder sig till Honom i ånger och antar tron på att ingen har rätt att dyrkas utom Han och att Muhammed ﷺ är Hans sändebud, och sedan gör goda gärningar för endast Allahs skull och inte för att ses av andra. Det är människan som själv gör sig till föremål för straff när hon trotsar Allah och förnekar Hans välsignelser. (T) Det gagnar inte Allah att straffa. Hans bestraffningar tillför inget i Hans herravälde och Hans benådningar får inte Hans makt att sina. *tacksam* Tjänarens tacksamhet visas genom att hörsamma Allahs bud. Allahs tacksamhet är att Han nöjer Sig med tjänarens ringa dyrkan och mångdubblar belöningen för den. (B) *vetande* Allah vet vad hycklarna och alla människor tar sig för. Han håller räkning på deras onda och goda gärningar och skall på Domedagen löna dem rättvist. (T)

DEL 6

148. Allah tycker inte om att opassande ord yttras öppet, utom av någon som lidit orätt. Allah är evigt hörande, vetande.

149. Vare sig ni visar något gott eller döljer det eller har överseende med något ont är Allah förvisso evigt överseende, allsmäktig.

Han är fördragsam mot Sin tjänare trots att Han har makt att straffa. Var därför fördragsamma, även ni mot varandra, så som er Herre är det mot er. (T)

150. De som förnekar Allah och Hans sändebud och vill skilja mellan Allah och Hans sändebud och säger: "Vi tror på några men förnekar andra" och vill finna en väg däremellan, skilja Förneka att det som sändebudet kallar till är från Allah. (T)

151. Dessa är de verkligt otrogna. Och för de otrogna har Vi förberett ett förnedrande straff.

152. Men de som tror på Allah och på [alla] Hans sändebud och inte skiljer mellan någon av dem, dessa skall Han snart ge deras belöningar. Allah är evigt förlåtande, benådande.

153. Bokens folk begär att du skall låta en skrift komma ned till dem från himlen. Och av Moses begärde de något större än detta. De sade: "Låt oss se Allah i det klara!" Då träffades de av blixten för sin orättfärdighet. Sedan tog de [sig för att dyrka] kalven, efter att de klara bevisen hade nått dem, men Vi hade överseende med det. Och Vi gav Moses ett klart belägg.

De tecken som bevisade hans sannfärdighet och profetskap. (T)

det plötsliga slaget Se 2:55. **hade överseende** Eftersom de sedan vände sig till Allah i ånger och hörsammade Hans befallning. Detta skildras ytterligare i sura 7, Höjderna (al-A'rāf) och i sura 20, Ṭāhā. (K)

154. Och Vi lyfte upp berget över dem i samband med deras förbund. Och Vi sade till dem: "Träd in genom porten med ansiktet mot marken!" Och Vi sade till dem: "Bryt inte mot sabbatsbudet!" Ja, Vi slöt med dem ett högtidligt förbund.

155. Men [de förbannades] för att de bröt mot sitt förbund och förnekade Allahs tecken och dödade profeterna utan rätt och sade: "Våra hjärtan är förslutna!" – nej, Allah har förseglat dem till följd av deras förnekelse och därför tror de inte mer än lite – De väljer att tro på vissa profeter och skrifter men vägrar att tro på andra. (T)

156. Och för sin förnekelse och för att de om Maria yttrade en grov lögn,

Anklagelsen om otukt. (T)

157. Och sitt påstående: "Vi har dödat Messias, Jesus, Marias son, Allahs sändebud!" Men de varken dödade honom eller korsfäste honom, utan det tedde sig endast så för dem. De som tvistar om det är i tvivel om saken. De har ingen kunskap om det och rättar sig endast efter antaganden. Nej, de dödade honom förvisso inte.

158. Nej, Allah tog upp honom till Sig. Allah är evigt mäktig, vis.

159. Det finns inte någon bland Bokens folk som inte kommer att tro på honom (Jesus) innan hans död, och på Uppståndelsens dag skall han stå som vittne om dem.

Profeten Muhammed ﷺ har förutsagt att Jesus skall återkomma till jorden för att, som ett av de främsta tecknen på att Domedagen är nära förestående, dräpa den falske messias (ad-dajjal) som ett av de främsta tecknen på att Domedagen är nära förestående. När detta har inträffat skall alla då levande judar och kristna bekänna den sanna tron på Jesus och hans budskap och att han inte var mer än ett Allahs sändebud. All religion övergår då till Islam, den ursprungliga och sanna tro som återges i Abrahams rena troslära där endast Allah tillbes och ingenting sätts vid Hans sida. (T,B,K)

160. På grund av den orätt som judarna begick förbjöd Vi dem vissa goda ting som tidigare varit tillåtna för dem, och på grund av att de hindrade [andra] från Allahs väg så ofta,

161. Och bedrev ocker (ribā), trots att det hade förbjudits dem, och förtärde folks tillgångar med orätt. För de otrogna bland dem har Vi förberett ett smärtsamt straff.

ocker (ribā) Den tillagda summa pengar som inkasseras för en skuld som betalats efter sin förfallotid. *med orätt* Som de mutor de tog emot för att utfärda specifika domar och för egenkomponerade skrifter som de påstod komma från Allah. (T)

162. Men de väl fördjupade i kunskap bland dem och de troende tror på det som sänts ned till dig och på det som sänts ned före dig, och de som förrättar bönen och de som betalar den förpliktade allmosan och de som tror på Allah och den Yttersta dagen – [alla] dessa skall Vi ge en riklig belöning.

163. Vi har gett uppenbarelse till dig så som Vi gav uppenbarelse till Noa och profeterna efter honom. Och Vi gav uppenbarelse till Abraham och Ismael och Isak och Jakob och stammarna, och Jesus och Job och Jona och Aron och Salomo – och David gav Vi Zabūr –
Den arabiska benämningen på skriften som uppenbarades för profeten David. (T)

164. Och [till] sändebud som Vi berättat om för dig tidigare, och [till] sändebud som Vi inte berättat om för dig. Och Allah talade till Moses direkt.

165. [Alla var de] sändebud – glädjebudbärare och varnare – för att människor inte skall ha någon ursäkt hos Allah efter sändebuden. Allah är mäktig, vis.

ursäkt För att ha förnekat sanningen och dyrkat annat vid Allahs sida.
Se 20:134. (T)

166. Men Allah [själv] vittnar genom det Han sänt ned till dig – Han har sänt ned det i Sitt vetande – och även änglarna vittnar. Och tillräcklig är Allah som vittne.

167. De som förnekar [sanningen] och hindrar [andra] från Allahs väg är förvisso långt gångna i villfarelse.

168. De som förnekar [sanningen] och handlar orätt kommer Allah inte att förlåta eller visa någon väg,

169. Annat än vägen till helvetet där de skall vara i all evighet. För Allah är det lätt.

170. Människor! Sändebudet har nu kommit till er med sanningen från er Herre. Anta därför tron, det är bättre för er. Men om ni förnekar [sanningen] äger Allah ändå allt som finns i himlarna och på jorden. Allah är evigt vetande, vis.

171. Bokens folk! Gå inte till överdrift i er religion och säg inte om Allah annat än sanningen. Messias, Jesus, Marias son, var inte mer än Allahs sändebud och Hans ord som Han tillkännagav för Maria och en ande från Honom. Tro därför på Allah och på [alla] Hans sändebud och säg inte "Tre." Upphör för ert eget bästa. Allah är en enda Gud. Upphöjd vare Han, högt över att ha en son! Till Honom hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden. Tillräcklig är Allah som beskyddare.

Han upprätthåller Sin skapelse och förser den med allt den behöver. *Hans ord* Kan tolkas som Allahs ord "Bli!" med vilket Jesus blev till, eller det glada budet till Maria glada budet om en son som ängeln förmedlade. (T) *ande* En av Allah skapad själ som inte är en del av Honom. (K) *tre* Att Herren utgörs av tre; Fadern, Sonen och den heliga Anden, eller att Jesus och hans moder är två medgudar vid Allahs sida. (T,B,K)

172. Messias skulle aldrig förakta att vara en Allahs tjänare, och inte heller de närmaste änglarna. De som föraktar att dyrka Honom (Allah) och visar högmod skall Han alla församla hos Sig. På Uppståndelsens dag. (T)

173. Han skall ge dem som antog tron och gjorde goda gärningar deras belöningar i fullt mått och ge dem ännu mer av Sin ynnest. Men de som visade förakt och högmod skall Han straffa med ett smärtsamt straff, och i Allah ställe kan de inte finna någon beskyddare eller hjälpare.

174. Människor! Ett bevis har nu nått er från er Herre och Vi har sänt ned till er ett klart ljus.
bevis Muhammed ﷺ. *klart ljus* Koranen. (T)

175. De som sedan tror på Allah och håller fast vid Honom skall Han innesluta i Sin nåd och ynnest och leda till Sig på en rak väg.
vid Honom Vid Hans klara ljus som sänts ned till Sändebudet ﷺ. (T)

176. De ber dig om beslut. Säg: "Allah ger er beslut om den barn- och föräldralöse. Om en man avlider utan att ha barn men har en syster får hon hälften av det han efterlämnat. Men han ärver [allt] av henne om hon inte har barn. Är de två systrar får de två tredjedelar av det han efterlämnat. Men är de [flera] syskon, män och kvinnor, får en man samma andel som två kvinnor." Allah klagör för er så att ni inte går vilse. Allah har full vetskap om allt.
en syster Hel- eller halvsyster från faderns sida. *går vilse* Begår felsteg och kränker en arvinges rätt. (T)

Sura 5 Den himmelska måltiden (al-Mā'idah)

I Allahs Namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Ni som har antagit tron! Uppfyll era avtal! Tillåtna för er är boskapsdjur, förutom det som skall reciteras för er, och ta inte jakt för att vara tillåtet när ni är i pilgrimstillstånd. Allah fastställer förvisso vad Han vill.

avtal Omfattar främst alla förpliktelser gentemot Allah, men även löften, eder och kontrakt människor emellan. (T) *boskapsdjur* I förislamisk tid hade araberna som sed att förbjuda sig själva föda från vissa boskapsdjur. *skall reciteras* I vers 3 nedan. (B)

2. Ni som har antagit tron! Kränk inte någon av Allahs symboler och inte heller den helgade månaden eller offerdjuren eller de bekransade eller dem som avser att ta sig till det Helgade huset för att söka det goda från sin Herre och [Hans] välbehag. Men när ni avslutat ert pilgrimstillstånd får ni ägna er åt jakt. Och låt aldrig [ert] agg mot människor, för att de hindrat er från [att nå] den Helgade moskén, få er att begå överträdelser. Hjälp varandra till rättfärdighet och gudsfruktan och hjälp inte varandra till synd och överträdelse. Och frukta Allah! Allah är sannerligen sträng i att straffa.

Allahs symboler De gränser Han satt genom Sina befallningar, tillåtelser och förbud. *den helgade månaden* Här rajab, den sjunde månaden i hijra-kalendern, då strid var förbjuden. *offerdjuren eller de bekransade* Hindra inte en pilgrim eller dennes medförda offerdjur, vare sig de bär sedvanlig bekransning eller inte, från att nå fram till offringplatsen. *det Helgade huset* Kaba i Mecka. (T)

3. Förbjudet för er är självdöda djur, blod, svinets kött och sådant varöver andra än Allah har åkallats. Likaså djur som [dör efter att ha] kvävts, slagits, fallit, stångats eller rivits av rovdjur – utom de ni [hinner] avliva på föreskrivet sätt – eller har slaktats vid altare, och att ni försöker spå ert öde med lyckopilar. Allt sådant är öppet syndande. Denna dag har de som förnekar [sanningen] förlorat allt hopp om er religion. Och frukta inte dem utan frukta Mig. Denna dag har Jag fulländat er religion för er och fullbordat Min välsignelse över er och valt Islam för er som religion. Och mot den som av blir tvungen av svält, utan vilja till synd, är Allah förlåtande, benådande.

själv döda djur Landdjur och fågel som dött en naturlig död. **blod** Rinnande blod (se 6:145) och inte det blod som finns kvar i köttet efter avblodning. **svinets kött** Både tam- och vildsvinskött. **andra än Allah** Kött från djur där annat än Allahs namn har uttalats vid slakten. **fallit** Som utför ett stup eller ner i en brunn. **rivits** Fångats och ätits av. Fångst av upplärda rovdjur som används vid jakt är dock tillåten. (T) Se nästa vers. (Ö) **på föreskrivet sätt** De tillätna djur som slaktas korrekt innan de hunnit dö av någon av de i versen nämnda orsakerna. (T) **lyckopilar** En metod för att spå som araberna använde inför viktiga beslut. Allah befaller de troende att endast söka sin välgång genom att tillbe Honom. (K) **om er religion** Om att den skulle försvinna genom att Profetens ﷺ följeslagare skulle lämna den och återgå till avgudadyrkan. **denna dag** Versen uppenbarades på Arafah-dagen, en fredag, under vallfärden i Mecka och endast ett par månader innan Profetens ﷺ bortgång. **fulländat er religion** Islam, som Allah genom stegvis uppenbarelse till Muhammed ﷺ lät ta fullkomlig form med bud och riktlinjer för allt som människan är i behov av. **blir tvungen** Att för att överleva äta av den i versen förbjudna födan. (T,K)

4. De frågar dig om vad som är tillåtet för dem. Säg: "Alla goda näringsmedel är tillättna för er, även så det som era upplärda rovdjur [tar] när ni nyttjar dem i jakt. Ni har ju lärt dem av vad Allah har lärt er. Ät därför av vad de fångar åt er och nämn Allahs namn över det. Och frukta Allah! Allah är sannerligen snabb att kalla till räkenskap. goda näringsmedel Kött från tillättna djur som slaktats på föreskrivet sätt. (T)

5. Denna dag har alla goda näringsmedel tillåtits för er, och födan hos dem som har getts Boken är tillåten för er och er föda är tillåten för dem. Likaså kyska kvinnor bland de troende och kyska kvinnor bland dem som gavs Boken före er, förutsatt att ni ger dem deras brudgåvor och själva är kyska och inte otuktiga eller sådana som tar sig flickvänner. Men den som förnekar tron har fått sina gärningar förspillda och i livet efter detta hör han till förlorarna. födan Kött från judars och kristnas slaktade djur. (T)

6. Ni som har antagit tron! När ni ställer er för att förrätta bönen skall ni [först] tvätta era ansikten och era händer upp till och med armbågarna och stryka över era huvuden, och [tvätta] era fötter upp till och med fotknölnarna. Och om ni är i ett tillstånd av janābah (större rituell orenhet) skall ni rena [hela] er [kropp]. Men om är ni sjuka eller på resa eller om någon av er kommer från avträdet eller ni haft intimt umgänge med era kvinnor och sedan inte finner vatten, ta er då ren jord och stryk över ert ansikte och era händer med den. Allah vill inte lägga någon börda på er utan Han vill rena er och fullända Sin välsignelse över er så att ni kan visa tacksamhet.

tvätta Denna tvagning (på arabiska *wuḍū*) är ett villkor för att bön (*ṣalāt*) skall vara giltig men behöver inte upprepas inför varje bön så länge renlighetstillståndet (*ṭahārah*) varar. (B) *janābah* Den större rituella orenheten som uppstår vid samlag eller utlösning och som hävs genom föreskriven helkroppstvättning (*ghuṣl*). *ren jord* Utför en torrtvagning (*tayammum*) med vad som fäster sig på handflatorna av jord, damm eller sand efter att ha slagit dem mot en bar och plan jordyta. (T,B) Se 4:43 (Ö)

7. Minns Allahs välsignelse över er och Hans förbund som Han slöt med er då ni sade: "Vi hör och vi lyder." Och frukta Allah! Allah har sannerligen full vetskap om vad som döljs i bröstet.

8. Ni som har antagit tron! Var alltid ståndaktiga inför Allah [när ni kallas] som vittnen för rättvisan. Låt aldrig människors agg få er att inte handla rättvist. Handla rättvist – det ligger närmast gudsfruktan! Ja, frukta Allah. Allah har sannerligen full kännedom om vad ni gör.

9. Allah har lovat dem som antar tron och gör goda gärningar att de skall få förlåtelse och en riklig belöning.

10. Men de som förnekar [sanningen] och vägrar tro på Våra tecken, dessa blir den Djupa eldens invånare.

11. Ni som har antagit tron! Minns Allahs välsignelse över er när människor ville sträcka sina händer [i angrepp] mot er och Han drog bort deras händer från er. Och frukta Allah! Ja, till Allah skall de troende sätta sin lit.

12. Allah slöt ju ett förbund med Israels barn och utsåg bland dem tolv huvudmän. Allah sade: "Jag är förvisso med er. Om ni förrättar bönen och betalar den förpliktade allmosan och tror på Mina sändebud och hedrar dem och ger Allah ett gott lån, skall Jag helt visst stryka ut era onda gärningar från er och föra er in i paradisen omflutna av floder. Men den av er som förnekar [sanningen] efter detta har med säkerhet farit vilse från den rätta vägen."

med er Med beskydd och hjälp mot era fiender. (T,B,K) *ett gott lån* Att ge bort av sina tillgångar för att söka Allahs välbehag. (K)

13. När de sedan bröt sitt förbund förbannade Vi dem och gjorde deras hjärtan hårda. De förvränger orden [och tar dem] ur sitt sammanhang och lät sig glömma en del av vad de hade uppmanats till. Du kommer oupphörligen att påträffa förräderi hos dem, utom hos ett fåtal av dem. Men ha överseende med dem och förlåt [dem]. Allah älskar dem som gör det goda.

14. Och med dem som sade "vi är kristna!" slöt Vi [också] ett förbund, men [även] de lät sig glömma en del av vad de hade uppmanats att minnas. Vi har därför låtit fiendskap och hat uppstå bland dem fram till Uppståndelsens dag. Allah skall underrätta dem om allt som de brukade utträta.

15. Bokens folk! Vårt sändebud har nu kommit till er och han klagör för er mycket av det ni hållit dolt i Boken, och han överser med mycket. Ett ljus har nu kommit till er från Allah samt en klagörande Bok,

16. Med vilken Allah vägleder dem som söker Hans välbehag till Fridens stigar och för dem ut ur mörker till ljuset, på Sitt bud, och vägleder dem till en rak väg.

Islam. *Fridens stigar* Allahs stigar. Friden (as-Salām) är ett av Allahs namn. (T,B) Se 59:23. (Ö) *på Sitt bud* Allah skänker dem kärlek för tron och avlägsnar förnekelsens prägel från deras hjärtan. (T)

17. De har förnekat [sanningen] som säger: "Allah är Messias, Marias son." Säg: "Vem har den ringaste makt att hindra Allah om Han vill förinta Messias, Marias son, och hans moder och alla som finns på jorden? Till Allah hör herraväldet över himlarna och jorden och allt som finns däremellan. Han skapar vad Han vill. Allah har makt till allt."

18. Judar och kristna säger: "Vi är Allahs barn och Hans älskade!" Säg: "Varför straffar Han er då för era synder? Nej, ni är endast människor bland dem Han skapat. Han förlåter den Han vill och straffar den Han vill. Till Allah hör herraväldet över himlarna och jorden och allt som finns däremellan, och hos Honom är färdmålet."

19. Bokens folk! Vårt sändebud har nu kommit till er och han klargör [sanningen] för er, efter en mellantid utan några sändebud, så att ni inte skall säga: "Till oss kom ingen glädjebudbärare eller varnare!" Men nu har en glädjebudbärare och varnare kommit till er. Allah har makt till allt.

20. Och [minns] då Moses sade till sitt folk: "Mitt folk! Minns Allahs välsignelser över er; Han lät profeter uppstå bland er och gjorde er till härskare och gav er vad Han aldrig gett någon av Sin skapelse. På Moses tid. (T,B)

21. Mitt folk! Gå in i det heliga landet som Allah har bestämt för er och vänd inte om och kom tillbaka – då kommer ni att återvända som förlorare."

det heliga landet Omfattar enligt en mängd beskrivningar områden mellan Eufrat och al-Arish i Egypten. (T)

22. De sade: "Moses! Där finns ju ett jättelikt folk. Vi kommer aldrig att gå dit förrän de har begett sig därifrån. Ja, om de beger sig därifrån skall vi förvisso gå in."

jättelikt folk Med syfte på deras kraftiga kroppsbyggnad och stridskraft. (T)

23. Två män bland dem som hade gudsfruktan och som Allah hade välsignat sade: "Gå in till dem genom stadsporten. Om ni går in genom den blir det ni som segrar. Och till Allah skall ni sätta all er lit om ni verkligen är troende."

24. De sade: "Moses! Vi kommer aldrig att gå dit så länge de är där. Men gå du och din Herre och strid; vi sitter kvar här."

25. Han sade: "Min Herre! Jag råder inte över någon utom mig själv och min bror; skilj oss därför från dessa trotsigt olydiga människor."

26. Han (Allah) sade: "Detta [land] är härmed förbjudet för dem i fyrtio år under vilka de planlöst skall ströva omkring på jorden. Sörj därför inte över dessa trotsigt olydiga människor."

27. Recitera för dem den sanna händelsen om Adams två söner; de offrade ett offer [vardera] och det godtogs av den ene men godtogs inte av den andre. Denne sade: "Jag skall sannerligen döda dig!" Han svarade: "Allah godtar endast [offer] från de gudfruktiga.

28. Om du bär han hand mot mig för att döda mig kommer jag inte att bära hand mot dig för att döda dig. Jag fruktar Allah, världarnas Herre.

29. Jag vill hellre att du drar på dig min synd såväl som din synd och blir bland Eldens invånare. Ja, sådan är de orättfärdigas lön."

30. Men hans inre drev honom mot mordet på sin bror och han dödade honom och blev så en av förlorarna.

31. Sedan skickade Allah en korp som krefsade i marken för att visa honom hur han kunde begrava sin broders lik. Han sade: "Ve mig! Kunde jag inte ens göra som denna korp och begrava min broders lik?" Då blev han bland de ångerfulla.

32. Av denna orsak föreskrev vi för Israels barn att om man dödar en människa för annat än [att ha dödat] en människa eller [ha spridit] fördärv på jorden, skall det anses som om man dödat hela människosläktet; och om man räddar [livet på] henne skall det anses som om man räddat hela människosläktet. Våra sändebud kom förvisso till dem med de klara bevisen; ändå är det många av dem som trots detta begår övervåld på jorden.

33. Lönen för dem som för krig mot Allah och Hans sändebud och eftersträvar fördärv på jorden är att de alla skall dödas eller korsfästas eller få sina händer och fötter avhuggna på motsatt sida eller förvisas ur landet. Det blir en vanära för dem i denna värld och i livet efter detta skall de få ett svårt straff,

Islams skriftlärda är eniga om att Koranverser som berör rättvis vedergällning aldrig får tolkas som allmängiltiga uppmaningar till våld och individuell tillämpning, och att rättskipning endast utövas av behörigt rättsväsende. (Ö)

34. Utom de som vänder sig [till Allah] i ånger innan ni fått makt över dem. Ni skall veta att Allah är förlåtande, benådande.

fått makt Gripit dem. (T)

35. Ni som har antagit tron! Frukta Allah och sök det medel som kan föra er närmare Honom, och kämpa på Hans väg så att ni kan nå framgång.

det medel Sök er närmare Allah genom att utföra de goda gärningar som behagar Honom. (T)

36. Om de som förnekar [sanningen] ägde allt som finns på jorden och lika mycket därtill och ville friköpa sig med det från straffet på Uppståndelsens dag, skulle det inte godtas från dem. De skall få ett smärtsamt straff.

37. De vill komma ut ur Elden men kommer inte ut ur den. De skall få ett bestående straff.

38. På mannen som stjälar och kvinnan som stjäla skall ni hugga av [en av] deras händer som lön för vad de gjort sig skyldiga till och som ett avskräckande straff från Allah. Allah är mäktig, vis.

Mäktig i Sin vedergällning, vis i Sina befallningar och förbud och i allt Han lagstiftat och bestämt. *deras händer* Höger hand. (T,K) Se kommentar till vers 33. (Ö)

39. Men om någon vänder sig [till Allah] i ånger efter sin orättfärdighet och ställer till rätta så godtar Allah hans ånger. Allah är sannerligen förlåtande, benådande.

40. Vet du inte att Allah äger herraväldet över himlarna och jorden? Han straffar den Han vill och förlåter den Han vill. Allah har makt över allt.

41. Sändebud! Låt dig inte bedrövas av dem som skyndar mot otro bland dem vars läppar säger: "Vi har antagit tron!" men vars hjärtan inte tror, och bland dem som är judar. De lyssnar ivrigt till lögnen, [och] lyssnar ivrigt till [de] människor som inte kom till dig. De förvränger orden efter att de satts i sitt sammanhang. De säger: "Ges ni denna [dom] skall ni ta emot den, men ges ni den inte skall ni akta er!" Den Allah vill sätta på prov kan du inte mot Allah hjälpa det ringaste. Dessa är de vars hjärtan Allah inte har velat rena. De skall i denna värld erfara förnedring och i livet efter detta skall de få ett svårt straff.

förvränger Ändrar de bestämmelser om bestraffning som Allah har stadgat i Toran. (T)

42. De lyssnar ivrigt till lögner [och] slukar förbjuden egendom. Om de sedan kommer till dig skall du döma mellan dem, eller vända dig bort från dem. Om du vänder dig bort från dem kan de aldrig skada dig det ringaste, och om du dömer skall du döma mellan dem med rättrådighet. Allah älskar sannerligen de rättrådiga. förbjuden egendom Mutor, som dessa omnämnda judar tog emot för att avkunna domar som grundats på deras lögner om Allah. (T)

43. Men varför låter de dig döma när de hos sig har Toran som redan innehåller Allahs dom? Och ändå drar de sig undan efteråt. Nej, sådana är inte troende.

44. Det är Vi som har sänt ned Toran som innehöll vägledning och ljus. Profeterna, som underkastade sig [Allah], dömde med den åt dem som var judar och så [gjorde] också de gudshängivna uppfostrarna och munkarna utifrån vad de anförtrotts av Allahs bok (Toran), och de var [alla] vittnen om det. Frukta därför inte människorna utan frukta Mig, och byt inte bort Mina verser mot ett ynkligt pris. De som inte dömer efter vad Allah har sänt ned, det är dessa som är de otrogna.

vittnen om det Om att profeterna dömde enligt vad Allah uppenbarat i Toran. *Mina verser* Domarna i dem. (T)

45. Vi föreskrev ju för dem däri (Toran) att ett liv [skall tas] för ett [spilt] liv och ett öga för ett öga och en näsa för en näsa och ett öra för ett öra och en tand för en tand och [att] övriga skador fordrar rättvis vedergällning. Men för den som efterskänker det (straffet) utgör det ett sonande. De som inte dömer efter vad Allah har sänt ned, det är dessa som är de orättfärdiga.

46. Och Vi lät Jesus, Marias son, följa i deras (profeternas) fotspår för att bekräfta det som fanns före honom i Toran. Vi gav honom Evangeliet, som innehöll vägledning och ljus, för att bekräfta vad som fanns före det i Toran, och som en vägledning och en förmaning för de gudfruktiga.

47. Även Evangeliets folk skulle ha dömt efter vad Allah sände ned i det. De som inte dömer efter vad Allah har sänt ned, det är dessa som är de trotsigt olydiga.

48. Vi har sänt ned Boken (Koranen) till dig med sanningen, som en bekräftelse på det som fanns före den av Böckerna och som en väktare över dem. Du skall därför döma mellan dem med det som Allah har sänt ned och inte rätta dig efter deras begär framför det som kommit till dig av sanningen. För var och en av er fastställde Vi en lag och en levnadsregel. Om Allah hade velat skulle Han gjort er till ett enda samfund, men Han sätter er på prov genom det Han har gett er. Tävla därför om goda gärningar. Till Allah skall ni alla återvända och Han skall upplysa er om allt ni brukade tvista om.

en väktare Som bevarar de tidigare uppenbarelsernas ursprungliga budskap om strikt monoteism och vittnar om vad som fortfarande är sanning i dem.

var och en av er Till varje samfund skickade Allah Sina sändebud med varierande levnadsregler och lagar, även om deras monoteistiska budskap alltid var detsamma. (T)

49. Ja, du skall döma mellan dem med det som Allah har sänt ned och inte rätta dig efter deras begär. Men ta dig till vara för dem så att de inte lockar dig bort från något av det som Allah har sänt ned till dig. Och drar de sig undan skall du veta att Allah då vill straffa dem för en del av deras synder. Ja, många människor är trotsigt olydiga.

50. Är det den hedniska tidens dom de söker? Men vems dom är bättre än Allahs, för människor som har visshet?

I sin tro på den ende sanne Gud och Herren. (T)

51. Ni som har antagit tron! Ta inte judar och kristna till beskyddare. De är varandras beskyddare. Den av er som söker sig till deras beskydd blir förvisso en av dem. Allah vägleder inte orättfärdiga människor.

52. Du kan se [hur] de som har en sjukdom i sitt hjärta skyndar sig till dem. De säger: "Vi fruktar att drabbas av en vändning!" Men Allah skall komma med segern, eller med ett bud från Sig, och då skall de bli ångerfulla över vad de hemlighöll inom sig.

vändning Att förändrade tider kommer då Muhammeds ﷺ och hans anhängares framgångar dalar. (B)

53. De som har antagit tron skall [då] säga: "Var det dessa som svor sina dyraste eder vid Allah att de var på er (muslimernas) sida?" Deras gärningar har gått till spillo och därför blir de förlorare.

54. Ni som har antagit tron! De av er som avfaller från sin religion kommer Allah att ersätta med människor som Han älskar och som älskar Honom; [de är] ödmjuka inför de troende, hårda mot de otrogna. De kämpar för Allahs sak utan att frukta klandrarens klander. Sådan är Allahs ynnest som Han ger till den Han vill. Allah är allrådande, vetande.

55. Era beskyddare är endast Allah, Hans sändebud och de som har antagit tron – de som förrättar bönen och betalar den förpliktade allmosan och är undergivna.

56. De som söker sitt beskydd hos Allah och Hans sändebud och dem som har antagit tron [skall veta att] det sannerligen är Allahs anhängare som blir de segrande.

57. Ni som har antagit tron! Ta inte dem som gör er religion till föremål för hån och skämt, vare sig bland dem som gavs Boken före er eller de otrogna, till beskyddare. Frukta i stället Allah om ni verkligen är troende.

58. Och när ni ropar till bön gör de det till föremål för hån och skämt. Så gör de för att de är människor som inte använder sitt förstånd.

59. Säg: "Bokens folk! Har ni något emot oss annat än att vi tror på Allah och det som sänts ned till oss och det som sänts ned i äldre tid medan de flesta av er är trotsigt olydiga?"

60. Säg: "Skall jag upplysa er om en lön som är sämre än detta hos Allah – [om] dem som Allah förbannade och vredgades över och av vilka Han gjorde vissa till apor och svin och [sådana] som dyrkade falska gudar? Dessa är i sämre läge och helt vilseledda från den raka stigen."

61. När de kommer till er säger de: "Vi har antagit tron!", men de kommer i sin otro och lämnar er också med den. Allah vet bäst vad de döljer.

62. Du kan se hur många av dem rusar mot försyndelse och överträdelse och sitt slukande av mutor. Ja, uselt är det som de brukade göra. *mutor* Se kommentar till vers 42. (Ö)

63. Varför förbjuder inte rabbinerna och munkarna dem deras syndfulla yttranden och deras slukande av mutor? Ja, uselt är det som de brukade utträta.

64. Judarna har sagt: "Allahs hand är bunden." Deras händer är bundna och fördömda är de för vad de har sagt! Nej, båda Hans händer är utsträckta; Han skänker hur Han vill. Det som har sänts ned till dig från din Herre kommer helt säkert låta många av dem öka i överskridande och otro. Vi har låtit fiendskap och hat uppstå mellan dem fram till Uppståndelsens dag. Varje gång de tänder krigets eldar släcks de av Allah. De strävar efter fördärv på jorden, men Allah tycker inte om fördärvare.

bunden De hävdade att Allah var missunnsam mot dem. (T) *utsträckta* Hans ynnest är ofantlig och Hans gåvor rikliga. (K)

65. Om Bokens folk hade antagit tron och varit gudfruktiga skulle Vi helt visst utplåna deras onda gärningar från dem och låta dem träda in i härlighetens alla paradis.

66. Ja, om de hade verkställt Toran och Evangeliet och det (Koranen) som [nu] har sänts ned till dem från deras Herre skulle de helt visst fått sitt levebröd både från ovan och under sina fötter. Bland dem finns ett måttfullt samfund, men förkastligt är det som många av dem gör.

måttfullt De säger sanningen om Jesus, Marias son: att han var ett Allahs sändebud till Israels barn och inte Allahs son. (T) Se 4:171. (Ö)

67. Sändebud! Förmedla det som har sänts ned till dig från din Herre. Om du inte gör så har du ju inte förmedlat Hans budskap. Allah skall skydda dig mot människorna. Allah vägleder aldrig ett otroget folk.

68. Säg: "Bokens folk! Ni har ingen grund att stå på förrän ni verkställer Toran och Evangeliet och det (Koranen) som [nu] har sänts ned till er från er Herre." Men det som har sänts ned till dig från din Herre kommer helt säkert låta många av dem öka i överskridande och otro. Sörj dock inte över dessa otrogna människor.

69. De som har antagit tron och de som är judar och sabierna och de kristna – de [av dessa] som bekänner tron på Allah och den Yttersta dagen och handlar rättfärdigt behöver inte känna rädsla och inte heller skall de sörja.

handlar rättfärdigt Genom att följa Muhammeds ﷺ väg. Se 2:62. (K)

70. Vi slöt förbundet med Israels barn och sände sändebud till dem. Men varje gång ett sändebud kom till dem med något som deras inre inte önskade, vägrade de tro på några och tog livet av andra.

71. De räknade med att det inte skulle ske någon prövning och lät sig därför bli blinda och döva. Sedan vände Sig Allah mot dem i förlåtelse. Sedan lät sig många av dem [åter] bli blinda och döva. Allah ser vad de gör.

någon prövning Att deras handlande inte skulle få några konsekvenser. (T)

72. De har förnekat [sanningen] som säger: "Allah är Messias, Marias son." Messias sade ju: "Israels barn! Dyrka Allah, min Herre och er Herre. För den som sätter något vid Allahs sida har Allah förbjudit paradiset och hans boplatz skall bli Elden. För de orättfärdiga finns inga hjälpare."

73. De har förnekat [sanningen] som säger: "Allah är en av tre." Det finns ingen gud förutom en Gud. Om de inte upphör med vad de säger skall de som förnekar [sanningen] bland dem drabbas av ett smärtsamt straff.

74. Skall de inte vända sig i ånger till Allah och be om Hans förlåtelse? Allah är förlåtande, benådande.

75. Messias, Marias son, var inte mer än ett sändebud som föregicks av andra sändebud och hans moder var en sannfärdig kvinna. Båda åt ju föda. Se hur Vi klargör tecknen för dem, men se sedan hur de ändå drivs bort!

Från sanningen. (T)

76. Säg: "Dyrkar ni vid Allahs sida sådant som inte har makt att göra er varken skada eller nytta?" Allah är den Hörande, den Vetande.

77. Säg: "Bokens folk! Gå inte till överdrift i er religion bortom sanningen, och rätta er inte efter begären hos ett folk som redan gått vilse förut och har vilselett många. Ja, de gick vilse från den raka stigen."

överdrift Att om Jesus yttra annat än sanning och hävda att han var Allah eller Allahs son. *ett folk* De judar som vägrade tro på Jesus och skymfade hans mor. (T)

78. De bland Israels barn som förnekade [sanningen] fördömdes genom både Davids och Jesus, Marias sons, ord. Så skedde för att de visade olydnad och ständigt begick överträdelser.

79. De försökte inte avhålla varandra från sitt onda handlande. Så uselt de brukade handla!

80. Du ser hur många av dem (judarna) förbinder sig med dem som förnekar [sanningen] (avgudadyrkarna). Så uselt de har bäddat för sig genom att låta Allah vredgas över dem. Ja, i straffet skall de vistas för evigt.

81. Men om de [verkligen] hade trott på Allah och profeten (Muhammed) och det som sänts ned till honom skulle de aldrig ha tagit dem till bundsförvanter, men många av dem är trotsigt olydiga.

DEL 7

82. Du skall förvisso finna att de människor med starkast fientlighet mot de troende är judarna och de som dyrkar avgudar. Och du skall förvisso finna att de som står de troende närmast i tillgivenhet är de som säger: "Vi är kristna." Detta är för att det finns präster och munkar bland dem och för att de inte visar högmod.

83. När de får höra det som har sänts ned till Sändebudet kan du se deras ögon tåras över sanningen som de känner igen. De säger: "Vår Herre! Vi har antagit tron, räkna oss därför bland vittnena. Muhammeds ﷺ följare som vittnat om sanningen. (T)

84. Och varför skulle vi inte tro på Allah och sanningen som nu har nått oss? Vi önskar ju att vår Herre låter oss träda in tillsammans med alla rättfärdiga människor."
I Paradiset. (T)

85. Allah skall belöna dem för vad de har sagt med paradiset genomflutna av floder – eviga blir de däri. Så blir lönen för dem som gör det goda.

Höjden av allt gott är att rena sin tro på den ende sanne Gud och inte sätta något vid Hans sida, tro på alla Hans profeter och de uppenbarelser de gavs samt efterleva Hans befallningar och förbud. (T)

86. Men de som förnekar [sanningen] och vägrar tro på Våra tecken, dessa blir den Djupa eldens invånare.

87. Ni som har antagit tron! Förbjud inte de goda ting som Allah har gjort tillåtna för er och överträd inte. Allah älskar sannerligen inte överträdare.

Av Hans gränser. På samma sätt som de som vill visa avhållsamhet även från goda och tillåtna ting inte bör överdriva, skall andra inte heller gå till överdrift med att nyttja dem. (K)

88. Ät av det som Vi har skänkt er, såvida det är tillåtet och sunt, och frukta Allah som ni tror på.
sunt Näringsrikt och nyttigt. (B)

89. Allah ställer er inte till svars för era obetänksamma eder, men Han ställer er till svars när ni verkligen har bundit er vid ederna. Sonandet är då att ge mat åt tio behövande, bestående av snittmängden av det ni ger ert eget hushåll, eller att förse dem med kläder eller att frigöra en slav. Men den som inte finner [möjlighet] skall fasta under tre dagar. Detta är sonandet för era eder när ni har svurit [dem]. Och var varsamma om era eder. Så klargör Allah Sina tecken för er så att ni kan visa tacksamhet. *obetänksamma* Se 2:225. (K)

90. Ni som har antagit tron! Rusdrycker, spel om pengar, offeraltare och lottkastningspilar är sannerligen illdåd som hör till Satans verk. Håll er därför borta från sådant så att ni kan bli framgångsrika!

illdåd Hos Allah syndfulla och avskyvärda ting. *Satans verk* Han skönmålar ogärningar för människan och lockar henne till dem. (T)

91. Satan vill endast så osämja och hat bland er genom rusdrycker och spel om pengar, och hindra er från att minnas Allah och från bönen. Men kommer ni nu att avstå?

bönen De fem dagliga bönerna. (T)

92. Lyd Allah och lyd Sändebudet och var aktsamma! Men om ni vänder er bort skall ni veta att Vårt sändebud endast bär ansvar för den tydliga förkunnelsen.

var aktsamma Håll er borta från allt som Allah har förbjudit. (T)

93. Ingen synd drabbar dem som antar tron och gör goda gärningar för något som de förut tog del av såvida de visar gudsfruktan och tror och gör goda gärningar; sedan visar [fortsatt] gudsfruktan och tror; sedan visar [ytterligare] gudsfruktan och gör gott. Allah älskar dem som gör det goda.

visar gudsfruktan Håller sig borta från det förbjudna och hörsammar befallningen, med avseende på de troende som levde när förbudet kom. (T)

94. Ni som har antagit tron! Allah skall helt visst sätta er på prov genom [förbud mot] en del av det vilt som ni når med era händer och era spjut. Så utmärker Allah den som fruktar Honom i det dolda. Men den som överträder efter detta skall få ett smärtsamt straff.

prov Med regler för ert pilgrimstillstånd under vallfärd till Mecka.

når Genom jakt. *det dolda* Där endast Allah ser honom. (T)

95. Ni som har antagit tron! Döda inte vilt när ni är i pilgrimstillstånd. För den av er som avsiktligt dödar något gäller en gottgörelse med vad som kan jämföras med det (vilt) han dödat i boskapsdjur – det skall fastställas av två rättsinniga män bland er och som offerdjur föras till Kaba – eller ett sonande [bestående] av mat åt behövande eller motsvarande sådant (vilt) i fastedagar. Så får han smaka följden av sitt dåd. Allah överser dock med vad som redan varit. Men på den som upprepar det skall Allah hämnas. Allah är mäktig, redo till hämnd.

redan varit Begåtts innan förbudet uppenbarades. (T)

96. Tillåten för er är [all] fångst ur havet samt dess föda, till nytta för er och för de vägfarande, men jakt till lands är förbjuden för er så länge ni är i pilgrimstillstånd. Och frukta Allah – det är inför Honom ni skall församlas!

havet Omfattar även fiske i sjöar och andra stora vattendrag. *dess föda* Själv-döda havsdjur som flyter på ytan eller som vågor har kastat upp på land. (T)

97. Allah har gjort Kaba, det Helgade huset, till ett stöd för människorna, liksom den helgade månaden och offerdjuren och de bekransade - allt för att ni skall veta att Allah vet vad som finns i himlarna och vad som finns på jorden, och att Allah har full vetskap om allt.

det Helgade huset Omfattar här hela Meckas helgade område. *stöd* I synnerhet för dem utan ledare som kunde beskydda den svage. Även i förislamisk tid var Mecka en trygghetszon där inga angrepp gjordes. Under de helgade månaderna (đul-ħijjah, đul-qi'dah, muħarram och rajab) rådde också förbud mot strid. Att bekransas var en symbol för pilgrimsfärd och utgjorde även detta ett skydd mot övergrepp (se 29:67). (T,B)

98. Ni skall veta att Allah är sträng i att straffa, men också att Allah är förlåtande, benådande.

99. Sändebudets uppgift är endast att förkunna. Allah vet vad ni visar och vad ni döljer.

100. Säg: "Inte kan det usla och det goda jämföras, även om det uslas mängd skulle förtjusa dig." Frukta därför Allah – ni med förstånd – så att ni kan bli framgångsrika!

101. Ni som har antagit tron! Fråga inte om saker som, om de klargörs för er, skulle bekymra er. Om ni frågar om dem medan Koranen [stegvis] sänds ned kommer de att klargöras för er. Allah har haft överseende med det. Allah är förlåtande, fördragsam. om saker Muhammeds ﷺ följeslagare förbjöds att ställa honom onödiga frågor om förpliktelser och förbud och annat, vilkas svar skulle medföra missnöje och betunga dem. (T,K)

102. Det har redan funnits människor som frågade om sådant före er tid, men sedan kom de att förneka det.

103. Allah har inte förordnat om någon baḥīrah, sāi'bah, waṣīlah eller ḥām, utan de som förnekar [sanningen] diktar upp lögn om Allah. De flesta av dem använder inte sitt förstånd.

baḥīrah, sāi'bah, waṣīlah eller ḥām Förislamiska benämningar på särskilda kategorier kameler. Namnen förknippas med de olika sätt avgudadyrkarna, för sina avgudars skull, förbjöd sig från att dra nytta av dessa djur. (T,B,K)

104. När man säger till dem: "Kom till det som Allah har sänt ned och till Sändebudet!" säger de: "För oss räcker det som vi har funnit våra förfäder utöva." Även om deras förfäder inte visste någonting och inte följde rätt väg?

105. Ni som har antagit tron! Ta vara på er själva. De som har farit vilse kan inte skada er så länge ni följer rätt väg. Till Allah skall ni alla återvända och Han skall då upplysa er om vad ni brukade göra.

Och löna er för era handlingar. *Ta vara på er själva* Bättra er och sträva mot allt som för er närmare Allah. (T)

106. Ni som har antagit tron! När [ni känner att] döden nalkas någon av er skall ni vid testamenteringen låta två rättsinniga män bland er bevitna den mellan er, eller två bland andra än era egna om ni färdas på jorden och drabbas av dödens tragedi. Och ni (arvtagarna) skall låta dem kvarhållas tills efter bönen då de skall svära vid Allah om ni hyser misstankar: "Vi försöker inte komma över någon vinst genom detta, inte ens för en nära släkting, och vi undanhåller inte [något i] vittnesbördet inför Allah; då skulle vi sannerligen höra till de syndiga."

mellan er Er och arvtagarna. *andra än era egna* Med annan religion eller av annat folk. *bönen* Eftermiddagsbönen (al-'asr), eller annan bön då människor är samlade och kan åse när vittnena förmedlar det anförtrodda testamentet. *hyser misstankar* Om att vittnena dolt eller förvrängt något. Tillämpning av kvarhållande och vittnesed överlämnas i sådant fall till maktthavaren. (T,B,K)

107. Om det sedan upptäcks att de gjort sig skyldiga till synd skall två andra stiga fram i deras ställe – de två med störst företräde bland dem som är berättigade – och svära vid Allah: "Vår ed är helt visst trovärdigare än deras ed och vi överträder inte; då skulle vi sannerligen höra till de orättfärdiga."

dem som är berättigade Till kvarlåtenskapen bland den bortgångnes arvingar. (K)

108. Detta gör det mest sannolikt att de avlägger vittnesbördet på uppriktigt sätt och räds att [andras] eder skall avges efter deras eder. Ja, frukta Allah och lyssna! Allah vägleder inte öppet syndande människor.

109. Den Dag då Allah samlar sändebuden skall Han säga: "Vad fick ni till svar?" De skall säga: "Om detta har vi ingen kännedom. Du är sannerligen Den som känner allt som är fördolt." ingen kännedom Som Allah inte redan har. (T)

110. Då skall Allah säga: "Jesus, Marias son! Minns Min välsignelse över dig och din moder – hur Jag stärkte dig med Helighetens ande [så att] du talade till människor både i vaggan och som vuxen, och hur Jag lärde dig skrift och visdom och Toran och Evangeliet, och hur du av lera formade vad som liknade fåglar med Min tillåtelse och sedan blåste i dem och de blev [levande] fåglar med Min tillåtelse, och du botade den blindfödde och den spetälske med Min tillåtelse, och du återupplivade de döda med Min tillåtelse, och hur Jag höll tillbaka Israels barn från [att döda] dig när du kom till dem med de klara bevisen." Då sade de som förnekade [sanningen] bland dem: "Detta är ingenting annat än uppenbar magi."

Helighetens ande (Rūḥul-qudus) Ängeln Gabriel. *skrift och visdom* Konsten att skriva samt förståelsen av de budskap han gavs. *höll tillbaka* Allah hejdade israeliternas försök att mörda Jesus. (T)

111. Och [minns] hur Jag ingav lärjungarna: "Tro på Mig och på Mitt sändebud!" De sade: "Vi tror, vittna därför om att vi är muslimer!" Sådana som underkastar sig Allah. (T)

112. Tidigare hade lärjungarna sagt: "Jesus, Marias son! Visst kan din Herre sända ned en dukad måltid till oss från himlen?" Han sade: "Frukta Allah om ni är troende!"

Lärjungarnas fråga bottnade inte i tvivel om Allahs förmåga utan i en önskan att få sin tro stärkt ytterligare. Den ansågs dock vara olämplig. (K)

113. De sade: "Vi vill kunna äta av den så att våra hjärtan fylls av ro och så att vi vet det du sagt oss är sant, och med det kan vi höra till vittnena om den."

Om detta ytterligare bevis på Jesus sannfärdighet som profet och på att Allah är den ende sanne Gud och har makt att göra vad Han vill. (T)

114. Jesus, Marias son, sade: "O Allah, vår Herre! Sänd ned en dukad måltid till oss från himlen; den skall bli en högtid för oss – för den förste och den siste av oss – och ett tecken från Dig. Och försörj oss, Du är den bästa Försörjaren!"

115. Allah sade: "Jag skall förvisso sända ned den till er. Men den av er som därefter förnekar [sanningen] skall Jag straffa med ett straff som Jag inte skall ge någon annan ur skapelsen."

116. Och då skall Allah säga: "Jesus, Marias son! Har du sagt till människorna: 'Ta mig och min moder till två gudomar vid Allahs sida?'" Han skall säga: "Upphöjd vare Du! Jag skulle aldrig säga något som jag inte hade någon rätt till. Om jag hade sagt så skulle Du helt visst ha vetat det. Du vet vad som finns inom mig, men jag vet inte vad som finns inom Dig. Du är sannerligen Den som känner allt fördolt."

117. Jag sade dem inte mer än vad Du befallde mig: 'Dyrka Allah, min Herre och er Herre.' Jag var ett vittne om dem så länge jag fanns bland dem. När Du sedan tog [upp] mig förblev Du den som ständigt vakar över dem. Ja, Du är vittne till allt.

118. Om Du straffar dem är de ju Dina tjänare, och om Du förlåter dem är det sannerligen Du som är den Mäktige, den Vise."

119. Allah skall säga: "Detta är den Dag då de sannfärdiga [till fullo] skall gynnas av sin sannfärdighet. De skall få paradiset genomflutna av floder där de får leva i all evighet. Allah är nöjd med dem och de är nöjda med Honom. Detta är den ofantliga segern."

120. Allahs är herraväldet över himlarna och jorden och allt som ryms i dem, och Han har makt över allt.

Sura 6 Boskapen (al-An'ām)

I Allahs Namn,
den Nåderike, den Benådande

1. All lovprisning tillkommer Allah som har skapat himlarna och jorden och inrättat mörker och ljus. Ändå sätter de som förnekar sanningen andra vid sin Herres sida.

2. Det är Han som skapade er av lera och sedan fastställde en tid. Och [ytterligare] en utsatt tid finns hos Honom. Ändå hyser ni tvivel. Om Allahs makt att återställa er till liv efter er död. *av lera* Alla människor är ättlingar till Adam som Allah skapade av lera. *en tid* För människors liv på jorden, från födsel till död. *utsatt tid* Mellan död och uppståndelse. (T)

3. Han är Allah i himlarna och på jorden. Han vet vad ni hemlighåller och vad ni öppet visar. Ja, Han vet allt som ni tar er för. Han är Allah Han kallas Allah och är den som ensam dyrkas av alla som finns i himlarna och på jorden, utom de otrogna bland djinner och människor. Se även 43:84. (K)

4. Inte ett enda tecken av deras Herres [många] tecken når dem utan att de vänder sig bort från det.

5. Ja, de vägrar tro på sanningen nu när den kommit till dem. Men snart skall de nås av besked om allt som de brukade göra narr av.

6. Har de inte sett hur Vi före deras tid har utplånat många släkten? Vi gav dem en makt på jorden som Vi inte har gett er och sände regn över dem i överflöd och lät floder rinna nedanför dem. Men sedan utplånade Vi dem för deras synder och lät andra släkten uppstå efter dem.

7. Även om Vi hade sänt ned en skrift på pergament till dig och de fick röra den med sina egna händer, skulle de som förnekar [sanningen] säga: "Detta är ingenting annat än uppenbar magi!"

8. Och de säger: "Varför sänds inte en ängel ned till honom?" Men om Vi hade sänt ned en ängel hade saken varit avgjord och därefter skulle de inte ha getts något anstånd.

9. Och om Vi hade låtit det vara en ängel skulle Vi gjort denne [i skepnad av] en man och förbryllat dem liksom de förbryllar [sig själva].

10. Det har gjorts narr av sändebud före dig. Men de som hånade dem omslöt till sist av just det som de brukade göra narr av.
Trots sina profeters varningar drabbades de av det straff de tidigare förnekade och gjort sig lustiga över. (T)

11. Säg: "Färdas på jorden och se sedan hur slutet blev för dem som vägrade tro!"

**12. Säg: "Till vem hör allt som finns i himlarna och på jorden?"
Säg: "Till Allah!" Han har föreskrivit Sig själv [att visa] nåd.
Han skall sannerligen samla er inför Uppståndelsens dag och vilken inget tvivel råder. De som har förlorat sina själar kommer inte att tro.**

nåd Han påskyndar inte de otrognas straff, och godtar deras ånger om de vänder sig till Honom och ber om Hans förlåtelse. *förlorat sina själar*
Genom att hävda att Allah har medgudar vid Sin sida. (T)

13. Till Honom hör allt som befolkar natten och dagen; Han är den Hörande, den Vetande.

**14. Säg: "Skulle jag ta någon annan än Allah till beskyddare, himlarnas och jordens Alstrare, Han som livnär och inte livnär?"
Säg: "Jag har befallts att vara den förste som underkastar sig [Allah] och att aldrig någonsin bli en av avgudadyrkarna!"**

15. Säg: "Om jag visar olydnad mot min Herre skulle jag förvisso frukta straffet på en svår Dag."

straffet Som på Uppståndelsens dag väntar dem som sätter annat vid Allahs sida. (T)

**16. Den som skonas från det den Dagen har Han visat nåd.
Detta blir den klara segern.**

17. Om Allah låter dig erfara lidande kan ingen avlägsna det utom Han, och låter Han dig erfara välgång har Han ju makt över allt.

18. Han är den Överlägsne, ovan Sina tjänare, och Han är den Vise, den Underkunnige.

den Överlägsne Han är ovanför Sin skapelse och överlägsen dess invånare. (T)

19. Säg: "Vad skulle vara mäktigast som vittnesbörd?" Säg: "Allah - [Han] är vittne mellan mig och er. Denna Koran har uppenbarats för mig för att jag skall varna er med den och alla som den når. Kan ni verkligen vittna om att det finns andra gudar vid sidan av Allah?" Säg: "Jag vittnar inte!" Säg: "Han är en enda Gud, och jag är fri från allt ni sätter vid Hans sida."

20. De som Vi gav Boken känner till detta lika väl som de känner sina egna söner. De som har förlorat sina själar kommer inte att tro. *Boken* Toran respektive Evangeliet. *detta* Att Allah är en och utan medgudar, och att Muhammed ﷺ är Allahs utsände profet. *förlorat sina själar* Genom att förneka Muhammeds ﷺ budskap. (T)

21. Vem är mer orättfärdig än den som diktar upp lögn om Allah eller vägrar tro på Hans tecken? Det skall sannerligen inte gå väl för de orättfärdiga.

22. Och en Dag skall vi församla dem alla och sedan säga till dem som dyrkade avgudar: "Var är nu dessa medgudar som ni hävdade fanns?"

23. Sedan blir inte [svaret vid] deras prövning mer än att de säger: "Vid Allah, vår Herre, vi var ju inte avgudadyrkare!"

24. Se hur de ljuger om sig själva och [hur] de överges av allt som de brukade hitta på.

25. Bland dem finns några som [låtsas] lyssna till dig. Men Vi har lagt höljen över deras hjärtan, så att de ingenting förstår, och dövhet i deras öron. Om de så fick se alla tecken skulle de inte tro på dem. Och när de kommer till dig för att tvista med dig säger de som förnekar [sanningen]: "Det här är ingenting annat än förfädernas gamla sagor."

26. Ja, de hindrar [andra] från det och drar sig [själva] undan det. Men de förstör endast för sig själva utan att inse det.

27. Om du bara kunde se när de tvingas stå inför Elden och de säger: "Om vi ändå fick återvända! Då skulle vi inte avfärda vår Herres tecken och vi skulle vara bland de troende!"
återvända Till det jordiska livet. (T)

28. Nej, det som de förut brukade dölja har nu blivit uppenbart för dem. Och hade de fått återvända skulle de helt visst återfalla i det som var förbjudet för dem. De är sannerligen lögnare.

29. De säger: "Det finns ju inget mer än vårt jordiska liv och vi kommer inte att bli återuppväckta!"

30. Om du bara kunde se när de tvingas stå inför sin Herre [och] Han säger: "Är inte detta sanningen?" De säger: "Jo, vid vår Herre!" Då skall Han säga: "Smaka nu straffet för att ni brukade förneka!"
sanningen Uppståndelsen och domen efter döden. (T)

31. De som vägrar tro på mötet med Allah har verkligen förlorat. Och när den Yttersta stunden plötsligt når dem skall de säga: "O vad vi ångrar att vi försummade detta!" De skall få bära sina syndabördor på ryggen. Ja, ondskefullt är deras syndiga beteende.
Yttersta stunden Uppståndelsen. *detta* Att i det jordiska livet förbereda sig med god handling inför efterlivet. (B)

32. Detta jordiska liv är inte mer än lek och nöje. Men nästa livs hemvist är helt visst bättre för dem som visar gudsfruktan. Använder ni inte ert förstånd?
lek och nöje För dem som endast söker detta livs välbehag och njutningar. (T)

33. Vi vet att vad de säger bedrövar dig. Men det är inte dig de beskyller för lögn - nej, det är Allahs tecken som de orättfärdiga förkastar.

34. Andra sändebud har redan beskyllts för lögn före dig, men de visade tålmod med den lögn de beskylldes för och de förföljdes ända tills Vår hjälp nådde dem. Ingen kan ändra Allahs ord. Och du har redan fått besked om några av dessa sändebud.
Allahs ord Hans löfte till Muhammed ﷺ om seger över dem som bekämpade honom. (T)

35. Om du har tyngts av att de vänder sig bort och du kan finna en tunnel ned i jorden eller en stege upp till himlen för att skaffa dem ett tecken [så gör det]. Om Allah hade velat skulle Han ha samlat dem under Sin vägledning. Var därför inte en av de okloka.

36. Svara kan endast de som hör. Och de döda kommer Allah att uppväcka och sedan är det till Honom de skall återföras.
de som hör De troende som lyssnar på Muhammeds ﷺ budskap. (T)

37. De säger: "Varför sänds inte ett tecken ned till honom från hans Herre?" Säg: "Allah har sannerligen makt att sända ned ett tecken." Men de flesta av dem vet inte.

De inser inte att de, om ett sådant tecken sänds ned och de ändå inte tror, skulle förlora sitt anstånd och drabbas av ett snart straff liksom otrogna släkten i äldre tid. (K)

38. Det finns inte en varelse på jorden, inte en fågel som flyger med sina båda vingar, utan att de är [ordnade i] samfund som ni. Vi har inte försummat någonting i Boken. Sedan är det inför sin Herre de skall församlas.

Efter att ha dött och återuppstått. **Boken** Den bevarade Tavlan (al-Lawḥ al-maḥfūz), moderskriften som finns hos Allah, där allt som skett, sker och kommer att ske står skrivet. (T,B)

39. De som vägrar tro på Våra tecken är döva, stumma och [instängda] i mörker. Den Allah vill låter Han gå vilse, och den Han vill sätter Han på en rak väg.

40. Säg: "Kan ni tala om för mig; om Allahs straff nådde er, eller den Yttersta stunden var er kommen, skulle ni då åkalla andra än Allah? [Svara] om ni är sannfärdiga!"

41. Nej, endast Honom skulle ni åkalla och [endast] Han kan använda det som får er att åkalla Honom, om Han vill, och ni skulle glömma allt som ni sätter vid Hans sida.

42. Vi har förvisso sänt [sändebud] till samfund före din tid. Vi lät dem (samfunden) sedan drabbas av motgångar och lidande för att de skulle visa ödmjukhet.

Genom att endast tillbe Allah. **drabbas** För att de vägrade tro sina sändebud. (T)

43. Och varför visade de inte ödmjukhet när Vårt straff kom till dem? Men nej, deras hjärtan hade hårdnat och Satan hade skönmålat för dem allt som de brukade göra.

44. När de lät sig glömma vad de hade påmint om öppnade Vi för dem portarna till allt. När de sedan fröjdades över vad de hade fått straffade Vi dem plötsligt och då fylldes de av förtvivlan.

allt Rikedom och välbefinnande. (T)

45. Dessa människor som gjorde orätt utrotades då till siste man, och all lovprisning tillkommer Allah, världarnas Herre.

46. Säg: "Vad anser ni? Om Allah skulle ta ifrån er både hörsel och syn och försegla era hjärtan, vem är då en gud, om inte Allah, som kan ge er tillbaka allt detta?" Se hur Vi klarlägger tecknen, och ändå vänder de sig bort!

47. Säg: "Kan ni tala om för mig; om Allahs straff nådde er, plötsligt eller i det klara, skulle någon då utplånas utom de orättfärdiga människorna?"

48. Vi sänder endast sändebuden som glädjebudbärare och varnare. De som antar tron och gör det rätta behöver därför inte känna rädsla och inte heller skall de sörja.

49. Men de som vägrar tro på Våra tecken skall drabbas av straffet för att de trotsigt visade olydnad.

50. Säg: "Jag säger inte till er att jag har Allahs skatter hos mig eller att jag känner till allt som är fördolt, och jag säger inte till er: 'Jag är en ängel.' Jag följer bara det som uppenbaras för mig." Säg: "Är den blinde och den seende lika – tänker ni inte efter?"

den blinde Som förnekar sanningen och blir blind för Allahs tecken.

den seende Som antar tron, kommer till insikt om Allahs tecken och genom dessa finner ljus och vägledning. (T)

51. Varna med denna (Koranen) dem som räds att församlas inför sin Herre, utan att ha någon beskyddare eller medlare utom Honom – kanske de då visar gudsfruktan!

52. Och stöt inte bort dem som tillber sin Herre morgon och kväll sökande Hans ansikte – du bär inte något ansvar för deras räkenskap och de bär inte något ansvar för din räkenskap så att du därför skulle stöta bort dem – då hör du till de orättfärdiga.

53. Vi låter också några av dem utgöra prövningar för andra tills de (rika) säger: "Skulle dessa (fattiga) vara de som Allah har välsignat bland oss?" Skulle inte Allah bäst veta vilka de tacksamma är?

prövningar Genom att göra några rika och andra fattiga och låta båda vara i behov av varandra. *välsignat* Med vägledning och rättfärdighet. (T)

54. När de som tror på Våra tecken kommer till dig, säg då: "Frid vare med er! Er Herre har föreskrivit Sig själv [att visa] nåd! Mot den av er som gör något ont av oförstånd, men vänder sig [till Allah] i ånger efter det och bättrar sig, är Han sannerligen förlåtande, benådande."

55. På detta sätt klarlägger Vi tecknen så att förbrytarnas väg skall bli uppenbar.

tecknen Allahs bevis. (T)

56. Säg: "Jag har förbudits att dyrka dem som ni tillber vid sidan av Allah!" Säg: "Jag rättar mig inte efter era begär; då hade jag gått vilse och jag hade inte hört till de vägledda."

57. Säg: "Jag stöder mig på ett klart bevis från min Herre, men ni har vägrat att tro på Honom. Hos mig finns inte det som ni vill påskynda. Domen tillhör endast Allah. Han berättar sanningen och Han är den Bäste av skiljedomare."

påskynda Allahs straff, som avgudadyrkarna krävde att Muhammed ﷺ skulle nedkalla. (T)

58. Säg: "Om det som ni vill påskynda fanns hos mig vore saken [redan] avgjord mellan mig och er. Allah känner bäst de orättfärdiga."

59. Hos Honom finns nycklarna till det fördolda. Ingen har vetskap om det utom Han. Han vet vad som finns på land och i haven. Det finns inte ett löv som faller utan att Han vet det, inte ett frö i jordens mörker, inte något vått eller något torrt, utan att det står i en klar Skrift.

I den bevarade Tavlan (al-Lawḥ al-maḥfūz) som finns hos Allah. (B)

60. Det är Han som tar er [själ] om natten och som vet vad ni uträttar om dagen. Sedan uppväcker Han er för att en fastställd tidsgräns skall infalla. Sedan skall ni återvända till Honom. Sedan skall Han upplysa er om allt ni brukade göra.

om natten I er sömn. *utsatt tid* För varje människas liv på jorden. (T)

61. Han är den Överlägsne ovan Sina tjänare och Han sänder vakande änglar över er. Men när döden når någon av er tas han av Våra utsända och de försummar [ingen].

ovan Sina tjänare Se 6:18. (Ö) *änglavakt* Änglar som i skift övervakar människan natt och dag och antecknar hennes gärningar. Se även 82:11. *Våra utsända* Dödsängeln och hans medänglar. (T,B)

62. Sedan förs de tillbaka till Allah, deras sanna Skyddsherre. Domen är förvisso Hans och Han är den som snabbast kallar till räknenskap.

63. Säg: "Vem är det som räddar er från landets och havets mörker? Ni åkallar Honom ödmjukt och tystlåtet: 'Om Han räddar oss ur denna [nöd] skall vi sannerligen höra till de tacksamma.'"

64. Säg: "Det är Allah som räddar er från sådant och från varje bekymmer, ändå sätter ni andra vid Hans sida."

65. Säg: "Det är Han som har makt att sända över er ett straff, ovanifrån eller underifrån, eller att splittra er i sekter och låta er erfara varandras förödelse." Se hur Vi klarlägger tecknen för att de skall förstå!

ett straff Som stenhagel, översvämningar och jordbävningar.

förödelse Genom krig och dödande. (T)

66. Ditt folk har vägrat tro på detta trots att det är sanningen. Säg: "Jag är inte satt att vaka över er!"

67. Varje besked väntar verkställighet. Ja, ni skall snart få veta.

verkställighet Allt som Allah har utlovat i Koranen kommer att ske, utan undantag, just vid den tid och plats Han fastställt. (T,B)

68. När du ser sådana som förtalar Våra tecken skall du vända dig bort från dem tills de talar om andra ämnen. Och om Satan får dig att glömma skall du, efter att ha kommit ihåg, inte sitta med dessa orättfärdiga människor.

förtalar Skämtar om Koranen och dess verser och håller dem för lögn samt talar illa om Allah som uppenbarat dem. (T)

69. De som visar gudsfruktan har inte något ansvar för att kalla dessa till räkenskap. Men [ge dem] påminnelse! Kanske de då avstår.

Från sitt oanständiga tal om Koranen och dess verser. Se även 4:170. (T,B,K)

70. Lämna dem som endast ser sin religion som lek och nöje och har förletts av det jordiska livet. Men påminn med den (Koranen) så att människan inte lämnas åt sin undergång till följd av hur hon handlat. Hon har ingen skyddsvän eller medlare utom Allah. Även om hon erbjuder varje [möjlig] lösensumma kommer den inte att godtas från henne. Det är dessa som skall lämnas åt sin undergång till följd av hur de handlat. De skall ges en dryck av hett vatten och ett smärtsamt straff för att de förnekade [sanningen].

71. Säg: "Skulle vi i Allahs ställe tillbe sådant som varken kan gagna oss eller skada oss, och förmås att vända på klacken efter att Allah har väglett oss? [Då är vi] lika den som djävlarerna har förlett på jorden och gjort förvillad, [trots att] han har vänner som kallar honom till vägledningen: 'Kom till oss!'" Säg: "Allahs vägledning är den sanna vägledningen. Vi har befallts att underkasta oss världarnas Herre,

72. Och att förrätta bönen och frukta Honom. Det är inför Honom ni skall församlas."

73. Det är Han som skapat himlarna och jorden i sanning. Och [minns] den Dag då Han skall säga: "Bli!" och det blir. Hans ord är sanningen. Herraväldet är Hans den Dag då det blåses i basunen. [Han är] Den som känner det fördolda och det synbara. Han är den Vise, den Underkunnige.

i sanning Med precision och för ett syfte. *den Dag* Domedagen. *är Hans* Herraväldet är alltid Allahs, men på Domedagen är alla människors jordiska välden försvunna. *basunen* Se 39:68. (T,B,K)

74. Och [minns] då Abraham sade till sin fader Āzar: "Tar du skulpturer till gudar? Jag kan se att du och ditt folk har hamnat i klar villfarelse."

75. Vi kom också att ge Abraham insikt om himlarnas och jordens enorma välde så att han kunde höra till de trosvissa.

enorma välde Världens inre såväl som yttre förhållanden, som hjälper en att nå visshet om att det bara finns en Gud och skapare. (T)

76. När natten sedan mörknade över honom såg han en stjärna. Han sade: "Detta är min Herre!" Men när den försvann sade han: "Jag tycker inte om dem som försvinner."

77. När han sedan såg månen gå upp sade Han: "Detta är min Herre!" Men när den försvann sade Han: "Om inte min Herre vägleder mig blir jag säkert en av dessa vilsna människor."

78. När han sedan såg solen gå upp sade han: "Detta är min Herre, den är större!" Men när den försvann sade han: "Mitt folk! Jag är fri från allt ert avgudereri."

79. Jag har som rättrogen riktat mitt ansikte mot Den som alstrat himlarna och jorden, och jag hör inte till avgudadyrkarna."

80. Men hans folk tvistade med honom. Han sade: "Tvistar ni med mig om Allah som nu har väglett mig? Jag är inte rädd för dem ni sätter vid Hans sida, utan endast om min Herre skulle vilja något. Min Herre omfattar allt med [Sin] kunskap. Att ni inte låter er förmanas!

81. Hur skulle jag kunna vara rädd för dem ni har satt som medgudar? Ni är ju själva inte rädda för att vid Allahs sida ha satt sådant om vilket Han inte har sänt ned till er något bemyndigande. Ja, vilken av [våra] två grupper har mest rätt att känna sig trygg – om ni verkligen vet?"

trygg Från Allahs vedergällning. (T)

82. De som antar tron och inte befläckar sin tro med orätt; dessa kan känna sig trygga och de är vägledda.

orätt Här, avgudadyrkan. (T)

83. Detta var Vårt bevis som Vi gav Abraham mot hans folk. Vi höjer i ranggrader den Vi vill. Din Herre är sannerligen vis, vetande.

84. Och Vi skänkte honom Isak och Jakob. Var och en vägledde Vi. Och före deras tid vägledde Vi Noa, och bland hans (Noas) ättlingar David och Salomo och Job och Josef och Moses och Aron – så lönar vi dem som gör det goda –

85. Och Sakarias och Johannes och Jesus och Elia – alla hörde de till de rättfärdiga –

86. Och Ismael och Elisa och Jona och Lot – alla gav Vi företräde framför all världens folk –

Under deras tid. (T)

87. Och [andra] bland deras förfäder och ättlingar och bröder. Vi utvalde dem och ledde dem till en rak väg.

88. Sådan är Allahs vägledning; med den vägleder Han vem Han vill bland Sina tjänare. Men om de hade dyrkat avgudar skulle de gått miste om allt de brukade göra.

gått miste om Förlorat belöningen för varje god handling. (T)

89. Det var till dem som Vi gav Boken och visdomen och profetskapet. Men om dessa (avgudadyrkarna) förnekar det har Vi redan anförtrott [tron på] det åt människor som inte är förnekare av det.

till dem De arton sändebud och profeter som nämnts i föregående verser.

Boken Uppenbarelse, som Abrahams och Moses skrifter, Davids Zabūr och Jesus Evangelium – må Allahs frid vila över alla Hans profeter. *visdomen* Fördjupad förståelse av skrifternas lagar och regler. (T) *människor* Profeten Muhammeds ﷺ följeslagare och alla som vandrar i deras fotspår fram till Uppståndelsens Dag. (K)

90. Det är dessa (profeterna) som Allah har väglett så följ deras vägledning! Säg: "Jag ber er inte om någon belöning för detta. Det är inte mer än en påminnelse till alla världens folk."

91. De vördade inte Allah som Han förtjänar att vördas då de sade: "Allah har inte sänt ned något till en människa!" Säg: "Vem sände då ned Boken som Moses kom med som ett ljus och en vägledning för människorna?" Ni skriver av den på ark och visar upp dem, men ni döljer mycket. Och ni har [nu] fått lära er vad varken ni eller era förfäder visste. Säg: "Allah [har sänt den]!" Lämna dem sedan att roa sig med sina dispyter.

92. Även detta är en välsignad Bok som Vi har sänt ned som en bekräftelse av det som fanns före den och för att du skall varna Moderstaden (Mecka) och alla runt omkring den. De som tror på livet efter detta tror på den, och de är måna om sin bön.

Sina fem dagliga böner. *Moderstaden* (Ummul-Qurā) Ett av Meckas namn. *alla* Resten av jordens befolkning. Se 7:158 och 25:1. (T,B,K)

93. Vem är mer orättfärdig än den som uppdyktar lögn om Allah eller säger: "Det har uppenbarats för mig", trots att ingenting har uppenbarats för honom, eller den som säger: "Jag skall sända ned detsamma som Allah har sänt ned"? Om du bara kunde se när de orättfärdiga ligger för döden och änglarna sträcker ut sina händer mot dem: "Ge upp era själar! I dag skall ni lönas med ett förnedrande straff för att ni om Allah sade annat än sanningen och inför Hans tecken visade högmod."

94. Ni har nu kommit till Oss ensamma, så som Vi skapade er första gången, och ni har lämnat allt Vi skänkte er bakom er. Vi ser att ni inte har med er era medlare som ni påstod var medgudar för er. [Banden] har [nu] brutits mellan er och ni har svikits av allt som ni brukade påstå.

95. Allah är den som klyver fröet och kärnan. Han frambringar det levande ur det döda och är Den som frambringar det döda ur det levande. Detta är Allah! Hur kan ni då låta er vändas bort?

96. Klyvaren av gryningen och har gjort natten för vila och solen och månen för tideräkning. Detta är förutbestämt av den Mäktige, den Vetande.

Klyvaren Avlägsnar gryningens nattmörker med dagens annalkande ljus. (T)

97. Det är Han som har gett er stjärnorna för att ni genom dem skall kunna finna er väg i landets och havets mörker. Vi har sannerligen tydliggjort tecknen för människor som vet.

Som känner igen sanningen och håller sig borta från falskhet. (K)

98. Det är Han som har frambringat er av en enda varelse och sedan [blir var och en] placerad och förvarad. Vi har sannerligen tydliggjort tecknen för människor som förstår.

varelse Adam. *placerad och förvarad* Allah placerar människan i moderns sköte och dessförinnan förvarar Han henne i faderns länd. En annan tolkning lyder: Placerad på jordytan under livet och förvarad under den efter döden. (K)

99. Det är Han som har sänt ned vatten från skyn; med det har Vi frambringat all slags växtlighet och av det har Vi frambringat grönska ur vilken Vi frambringar korn i ax. Och från dadelpalmernas blomkolvar bildas lättåtkomliga klasar. Och [Vi frambringar] gårdar av druvor och olivlundar och granatäppelträd – lika men samtidigt olika. Se på deras frukter när de bär frukt och [hur de] mognar! I detta finns sannerligen tecken för människor som har tro.

all slags växtlighet Eller: "näring åt allt". *samtidigt olika* Likartade träd som bär olikartad frukt, eller att frukterna kan ha liknande form men olika smak. (T)

100. De har tillskrivit Allah medgudar bland djinnerna, fastän Han har skapat dem. Och de har uppfunnit söner och döttrar åt Honom, utan någon kunskap. Förhärligad och Upphöjd vare Han, fjärran från allt de påstår!

101. [Han är] himlarnas och jordens Frambringare! Hur skulle Han kunna ha barn när Han aldrig haft någon maka? Han har skapat allting och har full vetskap om allt?

102. Detta är Allah, er Herre! Ingen [sann] Gud finns utom Han, alltings Skapare. Dyrka därför Honom; Han har allt under Sitt beskydd!

Han beskyddar och försörjer Sina skapade varelser. Han råder och härskar fullständigt över dem. *ingen [sann] Gud utom Han* Inget och ingen har rätt att dyrkas förutom Allah, som har skapat allt som existerar, och det är därför Hans fulla rätt att alla skapade varelser dyrkar endast Honom. (T)

103. Seende uppfattar inte Honom men Han uppfattar [allt] seende. Han är den Insiktsfulle, den Underkunnige.

104. "Nu har insikter kommit till er från er Herre. Den som vill se gör så för sitt eget bästa, och den som förblir blind skadar bara sig själv. Jag är inte en väktare över er."

Profeten Muhammed ﷺ befalldes här att med dessa ord klargöra för de tilltalade att han varken satts att vaka över dem eller deras gärningar. Hans uppgift var att förmedla budskapet Allah sänt honom med. Allah är den som övervakar människan och ingenting är dolt för Honom. *insikter* Tydliga bevis och klara belägg för sanningen. (T)

105. Och på detta sätt tydliggör Vi tecknen tills de börjar säga: "Du har studerat!", och för att Vi skall klargöra det för människor som vet.

Att det är sanningen. *studerat* Avgudadyrkarna i Mecka ville hävda att profeten Muhammed ﷺ hade lärt sig Koranens innehåll av andra människor. Se 16:103. (T)

106. Följ det som har uppenbarats för dig av din Herre – ingen [sann] Gud finns utom Han – och vänd dig bort från avgudadyrkarna.

107. Om Allah hade velat skulle de inte ha satt andra vid Hans sida. Och Vi har inte satt dig som väktare över dem, och du är inte deras beskyddare.

108. Förolämpa inte dem som de tillber vid Allahs sida så att de [i gengäld] överträder och förolämpar Allah av okunskap. På samma sätt lät Vi varje [förgånget] samfunds handlingar förskönas för dem. Men till sist skall de återvända till sin Herre och Han skall upplysa dem om vad de brukade göra.

109. De svär sina dyraste eder vid Allah att om ett tecken kommer till dem skall det helt visst få dem att tro. Säg: "Alla tecken finns endast hos Allah." Men vad kan få er att inse att när det kommer kanske de ändå inte tror?

hos Allah Endast Han har makt att ge ett sådant tecken. (T)

110. Ja, Vi skall vända bort deras hjärtan och deras ögon som när de inte trodde första gången. Ja, Vi skall lämna dem i deras överskridande att planlöst irra omkring.

DEL 8

111. Även om Vi sände ned änglarna till dem och de döda talade till dem och Vi samlade allting mitt framför dem skulle de inte förmå sig att tro, om inte Allah ville. Men de flesta av dem är verkligen okunniga.

112. Så har Vi också låtit varje profet få djävlar till fiender bland både människor och djinner, som inspirerar varandra med vackra ord för att missleda – om din Herre velat skulle de inte ha gjort det så lämna dem med allt vad de diktar ihop –

113. Och för att deras hjärtan - de som inte tror på livet efter detta - skall ta till sig det och behagas av det, och för att de skall [fortsätta] förtjäna vad de förtjänar.

114. [Säg:] "Skulle jag söka en annan domare än Allah när det är Han som har sänt ned Boken (Koranen) till er i full tydlighet?" De som Vi har låtit få Boken (Toran och Evangeliet) vet att [även] denna är nedsänd från din Herre med sanningen. Var därför aldrig en av tvivlarna.

115. Din Herres ord har i sanning och rättvisa fullbordats. Ingen kan ändra Hans ord. Han är den Hörande, den Vetande.

Herres ord (singular) Koranen, som är sann och rättvis i allt den dömer. *Hans ord* (plural) Det Allah har utlovat i Sina uppenbarade böcker, och som ingen kan hindra från att inträffa. (T)

116. Om du hörsammar flertalet av alla på jorden kommer de att leda dig bort från Allahs väg. De rättar sig inte efter annat än antagonen och de talar inte annat än lögn.

117. Din Herre vet bäst vilka som far vilse från Hans väg och Han vet bäst vilka som är vägledda.

118. Ät av det som Allahs namn har uttalats över, om ni verkligen tror på Hans tecken.

uttalats över Av kött från djur som muslimer eller Bokens folk har slaktat på föreskrivet sätt, men inte av något som slaktats av avgudadyrkare. (T)

119. Och varför skulle ni inte äta av det som Allahs namn har uttalats över när Han tydliggjort för er allt som Han förbjudit för er – utöver det ni blir tvungna till? Ja, många vilseleder förvisso [andra] genom sina onda begär och i brist på kunskap. Din Herre vet bäst vilka överträdarna är.

tvungna till I nödläge tillåts konsumtion av kött som annars är förbjudet. (T)

120. Lämna all synd, öppen som hemlig! De som begår synd skall sannerligen straffas för vad de gör sig förtjänta av.

121. Ät inte av det som Allahs namn inte har uttalats över; det är sannerligen syndfullt. Djävlarne intalar sina anhängare att tvista med er och om ni hörsammar dem blir ni också avgudadyrkare.
Om ni också anser att självdöda djur och djur som har slaktats för andra än Allah är tillåtna att äta. (T,B)

122. Kan den som var död och som Vi väckte till liv och gav ett ljus att vandra med bland människorna likställas med den som befinner sig i mörker som han inte kan ta sig ur? Så skönmålades för de otrogna allt de brukade göra.

död Genom sin förnekelse av sanningen. *liv* Genom sin tro, där Islam är ljuset. *mörker* Otrons mörker, där vägledningen inte kan ses och sanningen inte känns igen. (T,B)

123. Vi har också i varje stad låtit de mäktiga bli deras förbrytare för att smida sina planer där. Men de smider endast planer mot sig själva utan att märka det.

mäktiga Högt uppsatta avgudadyrkare och syndare. (T) *smida sina planer* Genom att kalla människor till villfarelse med fagert tal och skönmålade handlingar. Se också 25:31, 17:16, 34:34-35, 43:23. (K)

124. När ett tecken kommer till dem säger de: "Vi kommer inte att tro förrän vi får detsamma som [alla] Allahs sändebud fick!" Allah vet bäst åt vem Han anförtror Sitt budskap. De som framhärdar i synd skall hos Allah drabbas av förnedring och ett strängt straff för alla planer de brukade smida.

ett tecken Från Allah om att det som Muhammed ﷺ sänts med är sanningen. *detsamma* Uppenbarelse, profetskap och mirakel. Se 25:21 och 43:31. (T,B,K)

125. Den Allah vill vägleda, hans bröst öppnar Han för Islam. Men den Han vill låta gå vilse, hans bröst gör Han trångt och beklämt som om han kämpar för att ta sig upp i himlen. Så låter Allah det usla drabba dem som inte tror.

126. Denna din Herres väg är rak. Vi har nu tydliggjort tecknen för människor som låter sig förmanas.

127. De skall få Fridens hemvist hos sin Herre. Han är deras beskyddare till följd av vad de brukade göra.

De hörsammade Allah och sökte ständigt Hans välbehag. *Fridens hemvist* Allahs paradis. Friden (*as-Salām*) är ett av Allahs namn. (T)

128. Den Dag då Han samlar dem alla [skall Han säga]: "Församlade djinner! Ni har förvisso vunnit över många människor." Deras anhängare bland människorna skall säga: "Vår Herre! Vi sökte nytta hos varandra men har nu nått den tidsgräns som Du hade satt för oss." Han skall säga: "Elden blir er boning; eviga skall ni vara där, utom det Allah ville." Din Herre är sannerligen vis, vetande. *vunnit över* Lockat till villfarelse. *sökte nytta* Som att människor bad om beskydd hos djinner när de under resa slog nattläger i ödsliga dalar, medan djinnerna drog fördel av att människor förlitade sig på dem och lät sig vilseledas. *tidsgräns* Uppståndelsens dag. *utom det Allah ville* En tidsrymd mellan deras död och uppståndelse inför Eldens straff. (T,B,K)

129. Så ger Vi några av de orättfärdiga makt över andra till följd av vad de tidigare har begått.
Av synd och trots. (K)

130. "Församlade djinner och människor! Kom inte sändebud ur egen krets till er och berättade för er om Mina tecken och varnade er för mötet denna Dag?" De skall säga: "Vi vittnar mot oss själva!" Ja, det jordiska livet förledde dem och de skall vittna mot sig själva att de sannerligen var förnekare. *tecken* Som visade att Allah är den ende sanne Gud, att Hans profeter talade sanning och att både människor och djinner var ålagda att hörsamma Hans bud. (T)

131. Detta eftersom din Herre aldrig skulle förinta städerna på grund av syndande så länge deras invånare är omedvetna.
Inte har nåtts av sändebudens budskap. Se 35:36, 36:15, 54:24 och 86:8-9.
syndande Avgudadyrkan. (T,K)

132. Och för alla skall de finnas grader alltefter hur de handlat. Din Herre är inte omedveten om vad de gör.
grader Av belöning eller straff för goda eller onda handlingar. (T)

133. Din Herre är den Oberoende, Ägaren av all nåd. Om Han vill förintar Han er och låter er efterträdas av dem Han vill, liksom Han lät er uppstå från andra människors ättlingar.

134. Det ni har varnats för är sannerligen på väg, och ni kan aldrig fly undan.

135. Säg: "Mitt folk! Fortsätt ni handla på ert vis, jag handlar förvisso [på mitt]. Ni får snart veta vems den slutliga hemvisten skall bli." Det skall sannerligen inte gå väl för de orättfärdiga.

på ert vis Formuleringen utgör en varning och uppmanade inte avgudadyrkarna att fortsätta med synd och illdåd. *på mitt* I enlighet med vad Allah har befallt. *den slutliga hemvisten* En plats i livet efter detta, som beroende på ens handlingar är bättre eller sämre än den man haft på jorden. (T)

136. Åt Allah avsätter de en del av den gröda och boskap som Han alstrat, och säger: "Detta tillhör Allah" – så påstår de – "och detta tillhör våra medgudar!" Men det som är avsett deras medgudar når inte Allah, och det som är avsett Allah når deras medgudar; så uselt de dömer!

avsätter Om något av den gröda som avgudadyrkarna brukade avsätta åt sina avgudar råkade blandas med vad de hade avsatt åt Allah, satte de tillbaka det i sina avgudars andel men inte tvärtom. *boskap* De djur som nämns i 5:103. (T) Se också vers 138 nedan. (Ö)

137. På samma sätt har deras medhjälpare skönmålat för många avgudadyrkare [sedvanan] att döda sina barn, för att fördärva dem och göra deras religion förvirrande för dem. Men om Allah hade velat skulle de inte ha gjort det. Lämna dem därför med allt vad de diktar ihop.

medhjälpare Bland djävulska djinner. *döda* De kunde begrava en nyfödd dotter levande av fruktan för fattigdom, och svära ed om att döda ett av sina barn om de nådde ett visst antal. *förvirrande* Eftersom araberna ursprungligen följde Ismaels och Abrahams rena tro. (B)

138. De säger: "Denna boskap och gröda är olovlig, ingen får äta av den utom de vi vill" – så påstår de. Och det finns boskap vars ryggar förbjudits och boskap som de inte uttalar Allahs namn över; något [de själva] uppdiktat om Honom. Han skall löna dem för allt de brukade dikta ihop.

Avgudadyrkarna förbjöd sig själva att använda viss boskap som rid- eller lastdjur, och annan boskap undvek de att nämna Allahs namn över vid slakt och mjölkning. (T)

139. Och de säger: "Det som finns i denna boskaps bukar är enbart för vårt manfolk och förbjudet för vårt kvinnfolk." Men blir det dödfött delar de alla på det. Han skall löna dem för deras påhitt. Han är sannerligen vis, vetande.

det som finns Ofödda djur. (T)

140. De har förvisso förlorat allt, de som dödar sina barn i vanvett och brist på kunskap och förbjuder det Allah har försörjt dem med; något [de själva] uppdiktat om Allah. De har förvisso farit vilse och saknar all vägledning.

141. Det är Han som har frambringat trädgårdar – spaljerade och ospaljerade – och dadelpalmer och säd som ger föda av olika slag, och oliver och granatäpplen; lika men [samtidigt] olika. Ät av deras frukter när de bär frukt och ge vad ni bör på skördedagen. Och slösa inte! Han älskar verkligen inte de slösaktiga.

lika men [samtidigt] olika Som att två granatäpplen kan ha samma färg men skilja sig helt i smak. (B)

142. Och bland boskapen [har Han frambringat] både dragdjur och slakt kreatur. Ät av vad Allah har skänkt er och följ inte i Satans fotspår. Han är sannerligen en klar fiende till er.

Satans fotspår Förbjud er inte själva att äta eller bruka en viss del av det Allah har skänkt er. (T,K)

143. Åtta makar; av fåren två och av getterna två. Säg: ”Är det de båda handjuren Han har förbjudit [er] eller de båda hondjuren, eller vad de båda hondjurens livmoder innehåller? Upplys mig med kunskap om ni verkligen är sannfärdiga!”

två Bagge och tacka av får samt bock och get av getter. *innehåller* Av foster. (T)

144. Och av kamelerna två och av nötboskapen två. Säg: ”Är det de båda handjuren Han har förbjudit [er] eller de båda hondjuren, eller vad de båda hondjurens livmoder innehåller? Var ni närvarande när Allah ålade er detta?” Och vem är mer orättfärdig än den som uppdiktar lögn om Allah för att vilseleda människor utan att ha kunskap? Allah vägleder inte ett orättfärdigt folk.

145. Säg: ”Jag finner inte i vad som har uppenbarats för mig något förbjudet för den ätande att äta, såvida det inte är självdöda djur eller flytande blod eller kött från svin – detta är förvisso orent – eller det som i trotsig olydnad har offrats för andra än Allah.” Men mot den som nödgas, utan att [vilja] överträda eller överskrida, är din Herre förlåtande, benådande.

nödgas Att äta av det förbjudna, utan att vilja bryta mot förbudet eller överskrida tillåtelsens gräns. (T)

146. Men för judarna förbjöd Vi allt med okluven fot. Och av nötboskap och får förbjöd Vi för dem deras fett, utom det som är fäst vid deras ryggar eller i inälvorna eller är blandat med benen. Så lönade Vi dem för deras lagöverträdelser. Ja, Vi är alltid sannfärdiga.

okluven fot Som hos kamel, struts, gås och anka. (T,B,K)

147. Och om de anklagar dig för lögn, säg: "Er Herre besitter en allomfattande nåd. Men Hans straff kan inte avvändas från syndfulla människor."

148. De som dyrkar avgudar skall säga: "Om Allah hade velat skulle varken vi eller våra förfäder ha dyrkat avgudar och vi skulle inte ha förbjudit någonting." Just så vägrade också de som levde före dem att tro tills de fick smaka Vår vedergällning. Säg: "Har ni någon kunskap som ni då kan framföra till oss? Ni rättar er inte efter annat än antaganden och ni talar inte annat än lögn."

149. Säg: "Det är Allah som har det slutliga beviset. Om Han hade velat skulle Han ha väglett er alla."

150. Säg: "Kalla fram era vittnen som kan vittna om att Allah har förbjudit detta!" Om de vittnar skall du inte vittna med dem. Och rätta dig inte efter begären hos dem som vägrar tro på Våra tecken och som inte tror på livet efter detta och som jämställer sin Herre med andra.

151. Säg: "Kom, så skall jag läsa upp vad er Herre [faktiskt] har förbjudit er: 'Sätt ingenting vid Hans sida och var goda mot era föräldrar. Döda inte era barn av fruktan för fattigdom - Vi skall försörja både er och dem. Närma er inte skamlösa handlingar, vare sig de görs öppet eller i hemlighet. Ta inte ett liv som Allah har förklarat otillåtet, annat än med rättmätig orsak. Detta är vad Han befaller er - kanske skall ni använda ert förstånd.

152. Och närma er inte den faderlöses tillgångar, annat än på det sätt som är gynnsamt, förrän han nått mogen ålder. Ge hela mått och vikter med rättvisa – Vi belastar ingen människa utöver hennes förmåga. När ni yttrar er skall ni vara opartiska, även om det berör en nära anhörig. Och Allahs avtal skall ni alltid uppfylla!’ Detta är vad Han befäller er för att ni skall låta er förmanas.”

gynnsamt Som att förvalta dem genom förmånlig investering eller handel.

mogen ålder Då han eller hon har förstånd att förvalta sina egna tillgångar. Se 4:6. *mått och vikter* Vid handel och dylikt. (T) *yttrar er* Dömer mellan människor eller avlägger vittnesmål för eller mot dem. (B) *uppfylla* Genom att hörsamma Allahs bud och efterleva Koranen samt profeten Muhammeds ﷺ exempel. (T)

153. Detta är förvisso Min raka väg – följ därför den! Och följ inte [de andra] vägarna; det får er att avvika från Hans väg. Detta är vad Han befäller er så att ni kan visa gudsfruktan.

Detta De bud som nämns i de två föregående verserna. *raka väg* Islam, som var alla Allahs profeters religion. *vägarna* Som judendom, kristendom, zoroastrism, avgudadyrkan eller andra uppfunna religioner. (T)

154. Även Moses gav Vi Boken, som en fulländning för det goda han gjorde och som ett förtydligande av allt och som en vägledning och en nåd för att de skulle tro på mötet med sin Herre.

fulländning Av Allahs välsignelser. *av allt* Som de troende behövde känna till om sin religion och om Allahs bud. *de skulle tro* De av Moses folk som hade farit vilse och levde i otro. (T)

155. Och detta är en välsignad Bok som Vi har sänt ned – följ den därför och visa gudsfruktan så att ni kan skänkas nåd –

156. För att ni inte skall säga: ”Boken sändes enbart ned till två grupper före vår tid, och om deras lärdom var vi helt omedvetna”, två grupper Judar och kristna. Sedan Koranen sänts ned kan inte Arabiens avgudadyrkare på Domedagen hävda att de inte fick en uppenbarad bok eller ett sändebud att följa. (T)

157. Eller säga: ”Om Boken hade sänts ned till oss skulle vi helt visst ha blivit bättre vägledda än de.” Men nu har ett bevis kommit till er från er Herre och vägledning och nåd. Vem är då mer orättfärdig än den som har vägrat tro på Allahs tecken och dragit sig undan dem? Vi skall löna dem som drar sig undan Våra tecken med ett bittert straff just för att de ständigt drog sig undan.

158. Väntar de på annat än att änglarna skall komma till dem eller att din Herre skall komma eller att ett av din Herres tecken skall komma? Den Dag då ett av din Herres tecken kommer kan ingen människa gagnas av sin tro om hon inte redan trott eller genom sin tro åstadkommit något gott. Säg: "Vänta ni! Även vi väntar." änglarna Som skall gripa deras själar vid dödsstunden. **din Herre skall komma** På Domedagen, för att döma mellan Sina skapade varelser. **tecken** Att solen stiger upp i väster. (T)

159. Med dem som splittrar sin religion och bildar sekter har du ingenting att göra. Deras sak vilar hos Allah. Sedan skall Han upplysa dem om hur de brukade handla.
På Domedagen. (T)

160. De som kommer med en god handling skall få igen den tiofalt. Men de som kommer med en ond handling skall endast lönas med dess motstycke och ingen orätt skall tillfogas dem.
kommer med På Domedagen. (T)

161. Säg: " Min Herre har förvisso lett mig till en rak väg, den rätta religionen, Abrahams troslära - [han var] gudshängiven och hörde inte till avgudadyrkarna."

162. Säg: "Min bön och mina dyrkanshandlingar och mitt liv och min död tillhör Allah, världarnas Herre!

163. Han har ingen medgud. Detta har jag befallts och jag är den förste muslimen."
Muhammed ﷺ var den första bland sitt folk att underkasta sig Allah. (T)

164. Säg: "Skulle jag vilja ha någon annan än Allah till Herre när det är Han som är Herre över allt? Det [onda] varje människa begär är endast mot henne själv, och ingen bärare av synd skall bära annans syndabörda. Sedan skall ni återvända till er Herre och Han skall då upplysa er om allt ni brukade tvista om."

165. Det är Han som har gjort er till efterträdare på jorden och höjt några av er över andra i ranggrader för att pröva er genom det Han har skänkt er. Din Herre är snabb att bestraffa, men Han är också förlåtande, benådande.
efterträdare Släkten av människor som efterträder varandra. **ranggrader** Några rika och andra fattiga. **pröva er** Och skilja den som hörsammar Hans bud från den som vägrar, och den som ger vad han är ålagd att ge åt andra av sina tillgångar från den som försummar denna plikt. (T)

Sura 7 Höjderna (al-A'rāf)

I Allahs Namn den Nåderike, den Benådande.

1. Alif lām mīm sād

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetskap om. (K)

2. En Bok har sänts ned till dig – låt det inte finnas någon ängslan i ditt bröst över detta – för att du skall varna med den och [ge] en förmaning till de troende.

ängslan Tvivel om att Koranen är från Allah och oro över att kunna framföra dess budskap till människorna. (T,B)

3. Följ det som har sänts ned till er från er Herre och följ inte i Hans ställe andra beskyddare! Sällan låter ni er förmanas.

beskyddare Inflytelserika individer som uppmanar till att sätta andra vid Allahs sida. (T)

4. Hur många städer har Vi inte utplånat när Vårt straff nådde dem under natten eller medan de tog sin middagsvila?

5. Och deras utrop, när Vårt straff nådde dem, blev inte annat än att de sade: "Vi har sannerligen varit orättfärdiga!"

6. Vi skall förvisso utfråga dem till vilka sändebud sändes, och Vi skall förvisso också utfråga sändebuden.

På Domedagen skall Allah förhöra människorna om huruvida de hörsammade sina sändebud och efterlevde deras budskap eller inte. Likaså skall sändebuden frågas om hur väl de förmedlade Allahs bud eller om de kom till korta därmed. Allah har givetvis full vetskap om allt, och utfrågar endast för att klarlägga och tillrättavisa. (T)

7. Därefter skall Vi underrätta dem med kunskap. Vi var aldrig frånvarande.

Allah är vittne till allt och vet alltid vad människan döljer inom sig.
underrätta Låta boken som innehåller deras nedtecknade gärningar berätta om vad de har sagt och gjort. (K)

8. Vägningen den Dagen är den sanna. De vilkas vågskålar då blir tunga, dessa är de framgångsrika.

De uppnår evigt liv i paradiset. *Vägningen* Av varje människas gärningar, goda mot onda. *den sanna* Den sker med absolut rättvisa. *tunga* Av goda gärningar. (T)

9. Men de vilkas vågskålar blir lätta, dessa är de som har förlorat sig själva för att de brukade bestrida Våra tecken.

10. Vi har etablerat er på jorden och har där försett er med uppehälle. Sällan visar ni tacksamhet!

11. Vi har skapat er och sedan format er, och sedan sade Vi till änglarna: "Fall ned på era ansikten inför Adam!" Då föll de alla ned utom Iblis; han hörde inte till de nedfallande.

er Människan i allmänhet, men syftar här specifikt på hennes anfader Adam; ett vanligt förekommande språkbruk i klassisk arabiska. (T) *Fall ned* I vördnad för Adam och i lydning inför Allah och Hans befallning. *Iblis* Ett av Satans namn. Det betecknar skam, förtvivlan och förlust av allt hopp om gott. (K)

12. Han sade: "Vad fick dig att inte falla ned på ansiktet när Jag befalld dig?" Han sade: "Jag är bättre än han; Du har ju skapat mig av eld och skapat honom av lera."

13. Han sade: "Ned med dig därifrån! Det anstår dig inte att visa högmod där. Ut med dig! Du hör nu till de förnedrade."

därifrån Från paradiset. (T)

14. Han sade: "Ge mig anstånd till den Dag då de skall uppväckas!"

Domedagen, då Adams alla avkomlingar skall återuppstå. (T)

15. Han sade: "Du är bland dem som beviljats anstånd."

Tillsammans med den sista generationen människor på jorden som får leva tills den Yttersta stunden är kommen. (T) Utifrån Sin fullkomliga visdom tillmötesgick Allah Satans begäran. (K)

16. Han sade: "Eftersom Du har misslett mig skall jag sannerligen lägga mig i bakhåll för dem längs Din raka väg."

17. Sedan skall jag angripa dem framifrån och bakifrån, högerifrån och vänsterifrån, och Du skall inte finna de flesta av dem tacksamma."

18. Han sade: "Ut med dig därifrån, vanärad och bortstött! Får du följare bland dem skall Jag sannerligen fylla helvetet med er allihop."

19. Adam! Bo du och din hustru i paradiset och ät var ni än vill, men närma er inte detta träd – då blir ni bland de orättfärdiga.

20. Men Satan viskade till dem för att avslöja för dem vad som tidigare hade varit skylt för dem av deras nakenhet och sade: "Er Herre har endast förbjudit er detta träd för att ni inte skall bli änglar eller bli bland de eviga."

21. Han svor inför dem: "Jag hör sannerligen till dem som vill er väl."

22. Och han förförde dem genom svek. När de sedan hade smakat av [frukten från] trädet blev deras nakenhet uppenbar för dem och de började klä sig med hopfästa löv från paradiset. Då kallade deras Herre på dem: "Förbjöd Jag er inte just detta träd och sade till er att Satan sannerligen är er klara fiende?"

23. De sade: "Vår Herre! Vi har gjort orätt mot oss själva. Om Du inte förlåter oss och visar oss nåd kommer vi sannerligen att höra till förlorarna."

24. Han sade: "Ned med er! Ni är varandras fiender. På jorden skall ni få en boplats och en njutning under en tid."

fiender Satan Adams och Evas fiende och de hans. (K)

25. På den skall ni leva och på den skall ni dö, och ur den skall ni tas fram.

Återupplivas på Domedagen. (T)

26. Adams barn! Vi har sänt ned till er klädnad, som skyler er nakenhet, och utsmyckning, men gudfruktighetens klädnad är vad som är bäst. Detta hör till Allahs tecken så att de kan låta sig förmanas.

Adams barn Versen uppenbarades som förbud mot somliga arabers förislamiska sed att nakna utföra vandringsriten runt Kaba, men vänder sig till alla människor. *klädnad* Som ni tillverkar av det som jordens ger. (B,K)

27. Adams barn! Låt inte Satan fresta er som när han drev ut era föräldrar ur paradiset. Han berövade dem deras klädnad för att visa dem deras nakenhet. Han ser er förvisso, han och hans anhang, varifrån ni inte ser dem. Vi har låtit djävlarne bli beskyddare åt dem som inte tror.

28. När de begår en skamlös handling säger de: "Vi fann våra förfäder göra så och Allah har påbjudit oss det!" Säg: "Allah påbjuder inte skamlöshet. Säger ni om Allah vad ni inte vet?"

29. Säg: "Min Herre har påbjudit rättvisa. Visa Honom er hängivenhet vid varje plats för andakt och åkalla Honom ägnande endast Honom all dyrkan. Så som Han från början danade er skall ni återuppstå."
På Domedagen. *hängivenhet* Inte dyrka någon annan än Allah. (T)

30. En grupp har Han väglett och en grupp har förtjänat villfarelse. De har ju tagit djävlarne till beskyddare i stället för Allah och anser sig vara vägledda.

31. Adams barn! Bär prydlig klädsel vid varje plats för andakt och ät och drick men gå inte till överdrift. Han älskar verkligen inte dem som går till överdrift.
ät och drick Av det tillåtna. (T)

32. Säg: "Vem har förbjudit Allahs prydliga klädsel, som Han frambringat för Sina tjänare, och de goda ting av [Hans] försörjning?" Säg: "De är för dem som har antagit tron i det jordiska livet och är uteslutande [deras] på Uppståndelsens dag." Så förtydligar Vi tecknen för människor som vet.
klädsel Som avgudadyrkarna förbjöd sig att bära när de vandrade runt Kaba.
de goda ting Det kött som avgudadyrkarna förbjöd sig att äta under vallfärden. Kan även syfta på de kategorier av boskap som de förklarade otillåtna. (se 5:103).
uteslutande Såväl troende som otrogna nyttjar dessa goda ting på jorden, men i livet efter detta är de förbehållna de troende. (T,B)

33. Säg: "Min Herre har dock förbjudit skamlösa handlingar - vare sig de görs öppet eller i hemlighet - och synd och övergrepp utan rätt och att ni vid Allahs sida sätter sådant om vilket Han inte sänt ned något bemyndigande och att ni påstår om Allah det ni inte vet."

34. Varje samfund har fått en utsatt tid. Och när deras utsatta tid är kommen kan de varken fördröja [den] ens en stund eller påskynda [den].
samfund Av otrogna. *utsatt tid* Då Allahs straff skall drabba dem för att de satt andra vid Hans sida. (T)

35. Adams barn! Närhelst sändebud kommer till er ur era egna led och berättar för er om Mina tecken behöver de som visar gudsfruktan och gör det rätta inte känna rädsla och inte heller skall de sörja.

36. Men de som vägrar tro på Våra tecken och är för högmodiga för dem, dessa skall bli Eldens invånare. De skall vara där för evigt.

37. Vem är mer orättfärdig än den som uppdyktar lögn om Allah eller vägrar tro på Hans tecken? Dessa skall få sin andel av föreskriften till dess att Våra budbärare kommit till dem för att ta deras själar och säger: "Var är nu de som ni brukade tillbe vid Allahs sida?" De säger: "De har lämnat oss i sticket!" Ja, de skall vittna mot sig själva att de helt visst varit otrogna.

andel av föreskriften Deras beskärda del av gott och ont som Allah föreskrivit för dem under deras tid på jorden. *budbärare* Dödsängeln och hans här. (T)

38. Han (Allah) skall säga: "In med er i Elden tillsammans med de grupper av djinner och människor som gick bort före er!" Var gång en grupp kliver in förbannar den sin systergrupp. Och när de alla församlats där skall de senare säga om de tidigare: "Vår Herre! Det var dessa som ledde oss vilse. Ge dem därför ett dubbelt straff i Elden!" Han skall säga: "Var och en skall få dubbelt, men ni vet ju ingenting."

De kan inte greppa omfattningen av straffet som väntar dem. (T)

39. Då skall de tidigare säga till de senare: "Ni var inte på något vis bättre än vi. Smaka därför straffet för vad ni brukade begå!"

40. För dem som vägrar tro på Våra tecken och är för högmodiga – för dem skall ingen av himlens portar öppnas, och de skall inte träda in i paradiset förrän kamelen går igenom nålsögat. Ja, så lönar Vi förbrytarna.

kamelen går igenom nålsögat Ett arabiskt uttryck för något som aldrig kan ske. (T)

41. De skall från helvetet få en bädd med täcken ovan sig. Så lönar Vi de orättfärdiga.

täcken ovan sig En skildring av hur helvetet skall omsvepa dem från alla riktningar. Se också 39:16. (B)

42. Men de som antar tron och gör goda gärningar – Vi belastar inte en människa utöver hennes förmåga – dessa blir paradiset invånare. De skall leva där för evigt.

43. Vi skall rensa bort ur deras bröst allt agg, [och] floder skall flyta nedanför dem. De skall säga: "All lovprisning tillkommer Allah som väglett oss till detta! Vi skulle aldrig funnit vägledning om inte Allah hade väglett oss. Vår Herres sändebud kom till oss med sanningen." Och det ropas till dem: "Detta är paradiset som ni fått arva för det ni brukade göra!"

44. Och paradiset invånare skall ropa till helvetets invånare: "Vi har förvisso funnit det vår Herre lovade oss vara sant! Har ni också funnit det er Herre lovade er vara sant?" De säger: "Ja!" Då ropar en utropare bland dem: "Allahs förbannelse vilar över de orättfärdiga,

45. Som hindrade [andra] från Allahs väg och ville göra den krokig och som i fråga om livet efter detta var förnekare!"

46. Mellan dem finns en skiljemur, och på höjderna skall stå män som kan urskilja alla på deras särmärke. De skall ropa till paradiset invånare: "Frid över er!" Ännu har de inte fått träda in dit, men de längtar.

Mellan dem Paradiset och helvetet. *skiljemur* Se också 57:13. *höjderna* (al-a'raf) Skiljemuren har höjder, vissa högre än andra. *särmärke* Paradiset invånare har ett slags sken i ansiktet medan helvetets invånare har ett mörker. (T)

47. När deras blickar sedan riktas mot Eldens invånare skall de säga: "Vår Herre, sätt oss inte bland dessa orättfärdiga människor!"

48. Höjdernas folk skall också ropa till män som de känner igen på deras särmärke, och säga: "Ni har varken gynnats av ert samlande eller det högmod ni brukade visa!"

män Bland de av jordens stormän som hamnat i helvetet. *samlande* Av tillgångar och ägodelar. (T)

49. "Är det om dessa ni svor att Allah aldrig skulle tilldela dem nåd? Träd ni in i paradiset! Ni behöver inte känna rädsla och inte heller skall ni sörja."

Versen skildrar vad Allah skall fråga Eldens invånare, för att sedan rikta talet till höjdernas folk. Det har också rapporterats att Allahs änglar skall föra talet. (T)

50. Då ropar Eldens invånare till paradiset's invånare: "Häll lite vatten över oss eller lite av vad Allah har skänkt er!" De säger:

"Allah har gjort båda förbjudna för de otrogna,

Han skall förvägra Eldens invånare både mat och dryck, så som de i sitt jordiska liv vägrade tro på Honom som den ende sanne Gud och på Hans sändebud. (T)

51. Som endast såg sin religion som tidsfördriv och lek och förleddes av det jordiska livet." I dag skall Vi därför glömma dem så som de glömde sitt möte denna Dag och brukade avvisa Våra tecken.

glömma Lämna dem åt straffet. (T)

52. Vi har förvisso gett dem en Bok (Koranen) som Vi har förtydligt med kunskap; en vägledning och en nåd för människor som har tro.

53. Väntar de på annat än dess uppfyllelse? Den dag dess uppfyllelse kommer skall de som tidigare lät sig glömma den säga: "Vår Herres [alla] sändebud kom med sanningen! Har vi nu några medlare som kan medla för oss, eller får vi återvända så att vi kan handla annorlunda än vi förut handlade?" De har helt förlorat sig själva och skall svikas av allt som de brukade dikta ihop.

dess uppfyllelse Straffet som Allah varnat dem för. (T)

54. Er Herre är Allah som skapade himlarna och jorden under sex dagar och sedan höjde Sig över tronen. Han låter natten täcka dagen vilken den följer raskt. Och [Han skapade] solen, månen och stjärnorna undergivna Hans befallning. Skapelsen och befallningen är Hans! Hög i välsignelse vare Allah, världarnas Herre!

höjde Sig Så som det anstår Honom och Hans storslagenhet. (B,K)

täcka Nattens mörker täcker dagens ljus. (T)

55. Åkalla er Herre ödmjukt och lågmält! Han älskar inte överträdare.

De som överskrider de gränser Han satt för Sina tjänare. I denna kontext omfattas även gränserna för vad tjänaren ber sin Herre om och hur åkallan görs. Bön bör till exempel inte göras med olämpligt hög röst. (T)

56. Sprid inte fördärv på jorden sedan allt ställts till rätta på den, utan åkalla Honom med fruktan och längtan! Allahs nåd är alltid nära dem som gör det goda.

fördärv Genom avguderi och olydnad. *ställts till rätta* Sedan Allah har klargjort Sina bevis och skickat sändebud som kallar till sanningen.

fruktan För Hans straff. *längtan* Efter Hans goda belöning. (T)

57. Det är Han som sänder ut vindarna som ett glädjebud inför Sin nåd. När de sedan burit upp regntunga moln styr Vi dessa mot ett livlöst landskap över vilket Vi låter vattnet falla och frambringar alla slags frukter med det. Så skall Vi också uppväcka de döda; kanske låter ni er förmanas.

inför Sin nåd Innan Han låter regnet falla. (T)

58. Ett gott landskap är det vars växtlighet spirar med sin Herres tillåtelse, men ur det usla spirar den inte annat än med möda. Så klarlägger Vi tecknen för människor som visar tacksamhet.

En liknelse mellan den troende och den otrogne. En sann troende är god och hans gärningar därför goda, medan den otrogne är usel och alstrar usla gärningar. (T)

59. Vi sände Noa till hans folk och han sade: "Mitt folk! Dyrka Allah; ni har ingen annan gud än Honom. Jag fruktar för er en mäktig Dags straff."

60. Stormännen bland hans folk sade: "Vi anser dig sannerligen vara på klara villospar!"

61. Han sade: "Mitt folk! Hos mig finns ingen villfarelse, utan jag är ett sändebud från världarnas Herre.

62. Jag framför [alla] min Herres budskap till er och vill er bara väl, och av Allah har jag fått veta vad ni inte vet.

63. Förvånar det er att en förmaning har nått er från er Herre genom en man ur era egna led, som varnar er så att ni kan visa gudsfruktan och beviljas nåd?"

64. Men de höll honom för lögnare, så Vi räddade honom och dem som var med honom i arken och Vi dränkte dem som vägrade tro på Våra tecken. De var sannerligen förblindade människor.

Blinda för sanningen. (T)

65. Till 'Ād [sände Vi] deras broder Hūd. Han sade: "Mitt folk! Dyrka Allah; ni har ingen annan gud än Honom. Fruktar ni [Honom] inte?"

'Ād Ett folk som levde flera generationer efter Noa i de östra delarna av Jemen. *broder* I härstamning. (B,K)

66. Hans folks stormän, som förnekade [sanningen], sade: "Vi anser dig vara full av dårskap. Ja, vi tror verkligen att du hör till lögnarna!"

67. Han sade: "Hos mig finns ingen dårskap, utan jag är ett sändebud från världarnas Herre!"

68. Jag framför [alla] min Herres budskap till er, och jag är välvillig mot er och trovärdig.

69. Förvånar det er att en förmaning har nått er från er Herre genom en man ur era egna led som varnar er? Minns hur Han gjorde er till Noas folks efterträdare och lät er få bastantare kroppsbyggnad. Ja, minns Allahs välsignelser så att ni kan nå framgång."

70. De sade: "Har du kommit till oss för att vi skall dyrka Allah allena och lämna det som våra förfäder brukade dyrka? Visa oss i stället det du lovar oss om du verkligen hör till de sannfärdiga!"
det du lovar oss Allahs straff, som Hūd varnade dem för. (T)

71. Han sade: "Ni skall helt visst drabbas av straff och vrede från er Herre! Argumenterar ni med mig om namn som ni och era förfäder själva har funnit på, och om vilka Allah inte har sänt ned något bemyndigande? Ja, vänta ni! Jag, som ni, hör till dem som väntar."
Tills Allah skall döma mellan dem. *namn* På deras gudabilder. (T)

72. I Vår nåd räddade Vi sedan honom och dem som var med honom, och Vi utrotade till sista man dem som vägrade tro på våra tecken och aldrig blev troende.

73. Och till Ātamūd [sände Vi] deras broder Šālīḥ. Han sade: "Mitt folk! Dyrka Allah – ni har ingen annan gud än Honom. Ett bevis har nu kommit till er från er Herre. Detta är Allahs kamelsto – ett tecken för er. Låt henne beta på Allahs jord och gör henne inget ont; annars skall ni drabbas av ett smärtsamt straff.

Ātamūd Ett folk som levde flera generationer efter Noa i Arabiens norra del nära Syrien. (T) *broder* I härstamning. (B)

74. Minns att Han gjort er till 'Āds efterträdare och låtit er bli bofasta i trakten. På dess slätter bygger ni palats och i bergen hugger ni ut hus. Ja, minns Allahs välsignelser och sprid inte ondska på jorden som fördärvare!"

palats Av lera, vilka de bodde i på sommaren. *hus* Där de bodde på vintern. (B)

75. Hans folks stormän som visade högmod sade till dem som ansågs svaga och hade antagit tron bland dem: "Vet ni [säkert] att Şāliḥ är sänd av sin Herre?" De sade: "Allt som han har sänts med tror vi på."

76. De som visade högmod sade: "Det som ni tror på förnekar vi helt!"

77. De slaktade sedan kamelstoet och trotsade sin Herres bud och sade: "Şāliḥ! Visa oss det du lovar oss om du verkligen hör till de utsända."

78. Då drabbades de av skalvet och blev liggande framstupa i sina hem.

skalvet Som inträffade tillsammans med det höga skri från himlen som förintade Āmūd. (T,B,K)

79. Han hade vänt sig ifrån dem och sagt: "Mitt folk! Jag har framfört min Herres budskap till er och har bara velat er väl. Men ni tycker inte om de välvilliga."

vänt sig ifrån dem När det stod klart för Şāliḥ att Allahs straff var på ingång. (T)

80. Och [minns] Lot, då han sade till sitt folk: "Hur kan ni begå en så skamlös handling som före er inte har gjorts av någon i hela världen?"

81. Ni går till män med er lust i stället för till kvinnor. Ja, ni är ett överskridande folk!"

82. Hans folks svar blev inte mer än att de sade: "Driv ut dem ur er stad! De är människor som håller sig rena."

83. Men Vi räddade honom och hans närmaste, utom hans hustru. Hon var bland dem som stannade kvar.

hans närmaste De troende som följde honom. (T)

84. Och Vi lät ett regn falla över dem. Se sedan hur slutet blev för förbrytarna!

ett regn Av hårda lerstenar som förintade dem alla. (T) Se 11:81-83. (K)

**85. Och Till Madyan [sände Vi] deras broder Şu'ayb. Han sade:
"Mitt folk! Dyrka Allah; ni har ingen annan gud än Honom. Ett
bevis har nu kommit till er från er Herre. Ge därför hela mått och
vikter och inskränk inte på människors ägodelar och sprid inte
fördärv på jorden sedan allt ställts till rätta på den. Detta är för
ert eget bästa, om ni är troende.**

**86. Och sitt inte vid varje stig för att hota och spärra Allahs väg
för dem som tror på Honom – ja, ni vill göra den krokig! Men
minns när ni var få och Han ökade ert antal, och se hur slutet blev
för fördärvarna!**

**87. Om en grupp av er tror på det jag har sänts med och en annan
grupp inte tror, ha då tålamod tills Allah dömer mellan oss. Han
är ju den bästa domaren.**

DEL 9

88. De högmodiga stormännen bland hans folk sade: "Vi skall säkerligen driva bort dig Šu'ayb, och dem som har antagit tron med dig, från vår stad om ni inte återvänder till vår religion!" Han sade: "Även om vi skulle avsky det?"

89. Vi skulle ju ljuga om Allah om vi återvände till er religion efter att Allah har räddat oss från den. Aldrig skulle vi återvända till den om inte Allah, vår Herre, så vill. Vår Herre omsluter allt med [Sin] kunskap. Till Allah sätter vi vår lit. Vår Herre! Döm mellan oss och vårt folk med sanningen. Du är den Bäste av skiljedomare."

Både här och i föregående vers är det å sina följeslagares vägnar som Šu'ayb talar med de otrogna. Själv hade Šu'ayb aldrig tillhört sitt folks religion. (B) *med sanningen* Med absolut rättvisa. (T)

90. Stormännen som förnekade [sanningen] bland hans folk sade: "Om ni följer Šu'ayb kommer ni helt visst att bli förlorare!"

91. Då drabbades de av jordskalvet och blev liggande framstupa i sina hem.

Döda och kullkastade. (T)

92. Det var som om de som vägrade tro Šu'ayb aldrig hade levt där. Det var de som vägrade tro Šu'ayb som blev förlorarna.

93. Och han vände sig ifrån dem och sade: "Mitt folk! Jag har nu framfört min Herres alla budskap till er och har bara velat er väl. Så hur skulle jag kunna känna sorg för ett så otroget folk?" han vände sig ifrån dem När det stod klart för Šu'ayb att Allahs straff var på väg att drabba hans folk. (T)

94. Vi har inte sänt en profet till någon stad utan att låta dess [förnekande] invånare utstå motgångar och lidande för att få dem att ödmjuka sig.

Och upphöra med att vägra tro sina profeter och förneka sanningen. *till någon stad* Syftar här på alla föregångna samfund. (T)

95. Därefter lät Vi det onda följas av det goda tills de förökades och sade: "Våra förfäder drabbades [ju också] av lidande följt av välgång!" varpå Vi straffade dem plötsligt utan att de märkte [vad som väntade].

förökades Växte i antal och tillgångar. Men de upphörde inte med sin otro och påstod att det onda och det goda de fick genomgå enbart var tidens växlande gång. (K)

96. Om städernas invånare hade antagit tron och varit gudfruktiga skulle Vi ha skänkt dem välsignelser från både himmel och jord. Men de vägrade tro, så Vi straffade dem för vad de brukade begå.

97. Känner sig då städernas invånare trygga mot att Vårt straff når dem om natten när de ligger och sover?

städernas invånare Här, i Mecka och dess grannstäder. (B)

98. Eller känner sig städernas invånare trygga mot att Vårt straff når dem under förmiddagen medan de roar sig?

99. Känner de sig trygga mot Allahs plan? Nej, ingen känner sig trygg mot Allahs plan utom sådana som blir förlorare.

Allahs plan Hans straff och vedergällning, som Han har makt att låta drabba dem när de minst anar det. (K)

100. Har det inte blivit klart för dem som ärver landet efter dess [tidigare] invånare att om Vi ville kunde Vi straffa dem för deras synder och försegla deras hjärtan så att de ingenting hör?

101. Dessa var städerna – Vi berättar [här] för dig en del av deras historier. Deras sändebud kom förvisso till dem med klara bevis, men de skulle ändå inte ha trott på något som de tidigare vägrat tro på. Så förseglar Allah de otrognas hjärtan.

Dessa var städerna Tidigare samfund, vars sändebud och folk Allah berättar om i denna sura. (T)

102. Hos de flesta av dem fann Vi ingen trohet. Istället fann Vi de flesta av dem vara trotsigt olydiga.

103. Efter dem (sändebuden) skickade Vi sedan Moses med Våra tecken till Faraos och hans folk, men de bestred dem. Se sedan hur slutet blev för fördärvarna.

104. Moses sade: "Faraos! Jag är ett sändebud från världarnas Herre,

105. [Jag är] mån om att inte säga om Allah annat än sanningen. Jag har nu kommit till er med ett klart bevis från er Herre. Låt därför Israels barn gå fria med mig."

106. Han sade: "Om du kommit med ett tecken, visa det då om du hör till de sannfärdiga."

107. Då kastade han sin stav och den blev en uppenbar orm.

108. Och han drog fram sin hand och den var [skinande] vit för alla att se.

109. Stormännen bland Faraos folk sade: "Detta är sannerligen en skicklig magiker,

110. Som vill driva bort er från ert land." "Så vad anbefaller ni?"
Här är det Faraos som frågar stormännen. (T)

111. De sade: "Låt honom och hans bror vänta [här] och sänd insamlare till städerna,

112. [För] att hämta dig varje skicklig magiker."

113. Och magikerna kom till Faraos. De sade: "Vi får väl givetvis en belöning om det är vi som blir de segrande?"

114. Han sade: "Ja, ni skall då höra till dem som står mig nära."

115. De sade: "Moses! Antingen kastar du [först] eller så blir det vi som kastar."

116. Han sade: "Kasta ni!" Och när de kastade förtrollade de människornas ögon och väckte skräck i dem och visade upp en väldig magi.

Med sina stavar och rep. (K)

117. Men då uppenbarade Vi för Moses: "Kasta din stav!" och den slukade allt som de hade manat fram.

118. Och sanningen segrade och allt de hade åstadkommit visade sig vara falskt.

Magikerna hade tidigare uttryckt att om Moses använde sig av magi, skulle deras stavar och rep ha funnits kvar. Men när de slukades och försvann insåg de att det var Allahs verk. (B)

119. Ja, där besegrades de och fick återvända alldeles förnedrade.
Faraos och hans stormän. (T)

120. Och magikerna föll ned på sina ansikten.

121. De sade: "Vi har antagit tron på världarnas Herre,

122. Moses och Arons Herre!"

123. Faraos sade: "Tror ni på honom innan jag tillåtit er? Detta är sannerligen en plan som ni har smitt i staden för att driva bort dess invånare därifrån. Men ni skall allt få veta!"

124. Jag skall sannerligen hugga av era händer och fötter på motsatta sidor och sedan korsfästa er allesammans."

125. De sade: "Det är [likväl] till vår Herre vi skall återvända.

126. Du vill bara hämnas på oss för att vi trodde på vår Herres tecken när de nådde oss. Vår Herre! Överös oss med tålomod och låt oss dö som muslimer!"

127. Stormännen bland Faraos folk sade: "Skall du låta Moses och hans folk sprida fördärv i landet och lämna dig och dina gudar?" Han sade: "Vi skall döda alla deras söner och låta deras kvinnor leva. Vi har förvisso överväldigande makt över dem."

128. Moses sade till sitt folk: "Sök hjälp hos Allah och ha tålomod! Landet tillhör förvisso Allah, Han ger det i arv till den Han vill av sina tjänare. Den slutliga segern hör till de gudfruktiga."

129. De sade: "Vi har fått lida ont både innan du anlände till oss och efter det att du kom till oss." Han sade: "Er Herre kommer att förgöra er fiende och låta er bli efterträdare i landet och sedan se hur ni kommer att handla."

lida ont Genom att Faraos redan innan Moses kom som profet dödade deras söner, och sedan gjorde detsamma som straff för att de trott på Moses. (T)

130. Och Vi straffade Faraos folk med år av torka och brist på frukter för att de skulle låta sig förmanas.

131. Men när det goda nådde dem sade de: "Det här förtjänar vi!" och när något dåligt drabbade dem såg de sitt onda öde som kommet från Moses och dem som var med honom. Nej, deras öde vilar helt hos Allah, men de flesta av dem vet inte [det].

132. De sade: "Vilket tecken du än hämtar till oss för att förtrolla oss med kommer vi inte att tro på dig."

133. Då sände Vi dem översvämningen och gräshoppsvärmen och lössen och paddorna och blodet som tecken – det ena efter det andra – men de visade högmot och lät sig bli ett folk av missdådare. blodet Deras dricksvatten förvandlades till blod. (T)

134. Och när straffdomen drabbade dem sade de: "Moses! Be för oss till din Herre genom det löfte Han gett dig. Om du [således] skonar oss från straffdomen skall vi sannerligen tro på dig och låta Israels barn gå fria med dig."

135. Men när Vi skonade dem från straffdomen fram till en bestämd tid som de skulle nå, svek de sitt löfte.

136. Då tog Vi hämnd på dem och lät dem dränkas i havet, eftersom de vägrade tro på Våra tecken och inte brydde sig om dem.

137. Och Vi lät det folk som varit förtryckt ärva både de östra och de västra delarna av landet som Vi välsignat. Och så uppfylldes din Herres härliga ord till Israels barn för att de visade tålmod. Och Vi ödelade allt som Faraos och hans folk hade åstadkommit och allt som de hade byggt upp.

din Herres härliga ord Hans löfte till Israels barn i vers 28:5-6 (T) det land som Vi välsignat aš-Ŝâm (historiska Syrien) med sina många vattendrag, fruktträd och odlingslandskap. (T,B)

138. Och Vi förde Israels barn genom havet varefter de träffade på ett folk som hängav sig åt sina gudaskulpturer. De (Israels barn) sade: "Moses! Låt oss få en gud liksom de har gudar!" Han sade: "Ni är sannerligen ett folk utan förnuft!"

139. Vad dessa ägnar sig åt skall bli till intet och allt vad de har uträttat skall gå förlorat."

140. Han sade: "Skall jag söka er en annan gud än Allah när det är Han som har gett er företråde framför [resten av] skapelsen?" På den tiden. (T)

141. Och [minns] när Vi räddade er från Faraos män som utsatte er för ett ondskefullt lidande. De dödade alla era söner och lät era kvinnor leva. Ja, i detta låg en svår prövning från er Herre. Versen talar till de judiska ättlingar till Israels barn som bodde bland Profeten ﷺ och hans följeslagare i Medina. (T)

142. Vi utsatte en tid åt Moses på trettio nätter och fullständigade den med tio, så att hans Herres fastställda tid blev fyrtio nätter. Moses sade till sin bror Aron: "Företräd mig inför mitt folk och ställ till rätta och följ inte fördärvarnas väg."

Vi utsatte en tid åt Moses på Sinai berg, som en del tolkningslärdar har nämnt. (B)

143. Och när Moses anlände för [att fullfölja] Vår fastställda tid och hans Herre talade till honom, sade han: "Min Herre! Låt mig se [Dig] så att jag kan beskåda Dig." Han sade: "Du kommer inte att kunna se Mig. Beskåda istället berget och om det står kvar på sin plats skall du få se Mig." Men när hans Herre uppenbarade Sig för berget lät Han det krossas till smulor och Moses föll ned avsvimmad. När han sedan återfick medvetandet sade han: "Glorifierad vare Du! Jag vänder mig till Dig i ånger och jag är den förste av alla troende."

Moses var den förste på sin tid att bekänna att ingen människa kan se Allah innan Domedagen. (T,B,K)

144. Han sade: "Moses! Jag har utvalt dig framför människorna genom Mina budskap och genom Mitt tal. Ta därför vad Jag har gett dig och var bland de tacksamma."

framför människorna På Moses tid. (K) *Mitt tal* Se 4:164 (Ö)

145. Och Vi skrev till honom på budtavlor om allt – förmaningar och förklaringar av alla ting. "Ta det därför med kraft och anbefall ditt folk att ta till sig det bästa därav. Jag skall allt visa er de trotsiga syndarnas hemvist!"

Allahs eld som Han förberett för dem som trotsar Honom. (T) *budtavlor* Torans budtavlor. (B)

146. Jag skall vända bort från Mina tecken dem som betar sig högmodigt på jorden utan rätt. Om de så ser vartenda tecken kommer de inte att tro på dem. Och om de ser rättfärdighetens väg tar de den inte till [sin] väg. Men om de ser förvillelsens väg tar de den till [sin] väg. Så [gör Vi] för att de vägrade tro på Våra tecken och inte brydde sig om dem.

147. De som vägrar tro på Våra tecken och på mötet i livet efter detta; deras gärningar skall gå om intet. Skulle de lönas för något annat än vad de [själva] brukade göra?

mötet Med Allah på Domedagen. (T)

148. Moses folk gjorde sig i hans frånvaro av sina smycken en kalvskulptur som gav ifrån sig ett råmande. Kunde de inte se att den varken kunde tala till dem eller visa dem vägen? De tog den [till en gud] och blev därmed djupt orättfärdiga.

råmande Det har sagts att ett råmande låte kunde höras när vinden for igenom dess munöppning. (B,K)

149. Men när de sedan greps av ånger och insåg att de farit vilse sade de: "Om inte vår Herre visar oss nåd och förlåter oss skall vi helt visst höra till förlorarna!"

150. När Moses sedan återvände till sitt folk mycket arg och missbelåten sade han: "Ondskefullt är det ni gjorde i min frånvaro. Har ni försummat er Herres befallning?" Därpå släppte han budtavlor och grep tag i sin broders huvud och drog honom till sig. Han (Aron) sade: "Son till min moder! Folket underkuvade mig och var nära att ta livet av mig. Låt därför inte mina fiender glädjas över min ofärd och betrakta mig inte som tillhörig detta djupt orättfärdiga folk."

151. Han (Moses) sade: "Min Herre! Förlåt mig och min broder och låt oss inneslutas i Din nåd – Du är den Nådigaste av de nådiga!"

152. De som tog kalven [till en gud] skall drabbas av vrede från sin Herre och av förnedring i detta jordiska liv. Så lönar Vi dem som uppfinner lögner.

Om Allah, och dyrkar annat vid Hans sida efter att ha bekänt tron på att Han är den enda sanna Gud värd all dyrkan. (T)

153. De som gör onda gärningar men sedan vänder sig [till Allah] i ånger och har tro – din Herre är därefter sannerligen förlåtande, benådande.

har tro På att Allah godtar Sina rättrogna tjänares ånger när de syndat, oavsett syndens omfattning, och att Han vänder Sig till dem i förlåtelse när de i djupet av sitt hjärta är förvissade om att Han gör det. (T,K)

154. När Moses vrede stillnat tog han upp budtavlor, vilkas skrift innehöll vägledning och nåd för dem som bävar för sin Herre.

155. Och Moses utsåg bland sitt folk sjuttio män till Vår utsatta tid. När skalvet sedan drabbade dem sade han: "Min Herre! Om Du velat kunde Du förgjort dem redan förut, och även mig. Skall Du [nu] förgöra oss för något som de dåraktiga bland oss har gjort? Det var ingenting annat än en prövning från Dig, genom vilken Du vilseleder den Du vill och vägleder den Du vill. Du är vår Beskyddare; förlåt oss och visa oss nåd! Du är den Bäste av dem som förlåter!

156. Skänk oss gott i denna värld och i livet efter detta. Vi har vänt tillbaka till Dig [i ånger]." Han sade: "Mitt straff låter Jag drabba den Jag vill. Men Min nåd omfattar allt, och Jag skall [särskilt] skänka den till dem som är gudfruktiga och betalar den förpliktade allmosan och som tror på Våra tecken,

157. [Till] dem som följer Sändebudet (Muhammed ﷺ), den icke läs- och skrivkunnige profet som de kan finna skriftligt omnämnd hos sig i Toran och Evangeliet. Han skall anbefalla dem det goda och förbjuda dem det onda och förklara tillåtna för dem alla nyttiga ting och otillåtna alla skadliga ting, och befria dem från deras bördor och de bojor som lagts på dem. De som tror på honom och ärar honom och stöder honom och följer det ljus som sänts ned med honom, dessa är de framgångsrika."
det goda Tron på Allah och åttlydnad av Hans befallningar och förbud. *det onda* Avgudadyrkan och allt ont som Allah har förbjudit människan. *deras bördor och de bojor som lagts på dem* De religiösa bördor och stränga lagar som ålades Israels barn i Toran, som förbudet mot att arbeta på lördagar. *det ljus som sänts ned* Koranen och Islam. (T,B)

158. Säg (Muhammed ﷺ): "Människor! Jag är sannerligen Allahs sändebud till er alla; [sänd av] Honom som äger herraväldet över himlarna och jorden. Ingen [sann] gud finns (ingen har rätt att dyrkas) utom Han. Han ger liv och ger död. Tro därför på Allah och Hans sändebud, denne icke läs- och skrivkunnige profet som tror på Allah och [alla] Hans ord, och följ honom så att ni finner vägledning."

Allahs sändebud till er alla Och inte bara till ett särskilt folk, som var fallet med tidigare profeter och sändebud. (T) Versen talar till alla världens raser och folkslag, arab som icke-arab, eftersom Muhammed ﷺ var Allahs sista profet utsänd till hela mänskligheten. (K) *[alla] Hans ord* Koranen och alla Hans tecken däri. (B)

159. Bland Moses folk finns ett samfund som vägleds med sanningen och med den handlar rättvist.

Bland Moses folk Bland Israels barn. Se även 2:121, 3:113, 3:199, 17:107-109 och 28:52-54. (K)

160. Vi delade upp dem (Israels barn) i tolv stamsamfund. Och Vi uppenbarade för Moses när hans folk bad honom om dricksvatten: "Slå med din stav på klippan!" och då välldes tolv källor fram ur den. Varje grupp människor visste var de skulle dricka. Och Vi lät molnen ge dem skugga och sände ned manna och vaktlar till dem. "Ät av allt det goda som Vi har försörjt er med!" Och de skadade inte Oss, utan de skadade endast sig själva.

De berövade sig delar av sin försörjning genom att byta ut det goda mot det som var sämre. Se även 2:60-61. (T)

161. Och [minns] när de tillsades: "Bo i denna stad och ät därifrån varhelst ni vill, och säg 'hiṭṭah!' (utplåning av synd!) och träd in genom porten bugande så skall Vi förlåta er era missgärningar. Vi skall ge mer åt dem som gör det goda."

i denna stad Jerusalem. *bugande* I vördnad och ödmjukhet. (T)

162. Men de som gjorde orätt bland dem bytte till ett annat ord än det som hade tillsagts dem. Då sände Vi ned en straffdom över dem från himlen för den orätt de brukade göra.

163. Fråga dem om staden som låg vid havet där de brukade bryta mot sabbatsbudet. Där kom fisken till dem på deras sabbatsdag i vattenbrynet från alla håll, men [övriga] dagar då de inte firade sabbat kom den inte till dem. På detta sätt provade Vi dem för att de trotsigt brukade visa olydnad.

Fråga dem Muhammed ﷺ uppmanas här att genom denna fråga tillrättavisa de judar som levde vid hans sida i Medina. (B)

164. Och när en grupp av dem (judarna) sade [till en annan]: "Varför förmanar ni [dessa] människor som Allah antingen kommer att förgöra eller straffa med ett strängt straff?" sade de: "För att fria oss från skuld inför er Herre, och kanske börjar de frukta [Allah]."

en grupp av dem (judarna) sade [till en annan] Dessa två grupper judar var oeniga med den tredje som bröt mot sabbatsbudet. (T)

165. Men när de lät sig glömma alla påminnelser de fått, räddade Vi dem som förbjöd det onda, och hemsökte dem som gjorde orätt med ett bistert straff för att de trotsigt brukade visa olydnad.

166. Och när de vägrade att avstå från vad de hade förbjudits sade Vi till dem: "Bli föraktade apor!"

Varpå Allah förvandlade dem till apor som kunde betraktas i tre dagar innan de dog. (B)

167. Och [minns] när din Herre tillkännagav att Han ända till Uppståndelsens dag skall skicka dem någon som utsätter dem för svåra lidanden. Din Herre är sannerligen snabb att bestraffa, men Han är [också] sannerligen förlåtande, benådande.

Snabb att straffa den som genom olydnad och förnekelse av sanningen gör sig förtjänt av det. Samtidigt förlåter och benådar Han den som i ånger över sina synder vänder sig till Honom och återgår till att hörsamma Hans bud. (T)

168. Och Vi splittrade dem i [olika] grupper [som spreds] över jorden. Bland dem fanns rättfärdiga medan andra var av annat slag. Vi satte dem på prov genom både medgångar och motgångar för att de skulle vända tillbaka.

Till att lyda sin Herre. *rättfärdiga* Sådana som trodde på Allah och alla Hans sändebud. Ordet syftar på de judar som levde innan Jesus sändes till dem, och som ännu inte hade framhärdat i otro och försakat sin religion. (T)

169. Men efter dessa har kommit [sämre] efterträdare som fått Boken (Toran) i arv men endast tar denna världs vinning. De säger: "Vi kommer [ändå] att förlåtas!" Och om en liknande vinning når dem tar de den [också]. Har inte Bokens fördrag slutits med dem om att de inte skall säga om Allah annat än sanningen? Och de har ju studerat det som finns i den. Den slutliga hemvisten är bättre för dem som visar gudsfruktan. Använder ni inte ert förstånd?

men endast tar denna världs vinning Som att ta emot mutor för att utdela domar som strider mot Allahs lagar. (T) *Den slutliga hemvisten* Belöningen hos Allah, som Han har förberett för dem som hörsammar sin Herres bud, håller sig borta från det Han har förbjudit och avstår från sina onda lustar. (K)

170. De som håller fast vid Boken och förrättar bönen; aldrig låter Vi dessa rätträdigas lön gå förlorad.

De som handlar i enlighet med Bokens innehåll och utför sina böner vid deras fastställda tider, och inte döljer Bokens innehåll eller ändrar det för egen vinning. (T,B)

171. Och [minns] när Vi drog upp berget ovanför dem, som om det vore en baldakin, och de trodde att det skulle falla ned på dem. "Ta med kraft det som Vi har gett er och kom ihåg vad som finns däri så att ni kan visa gudsfruktan!"

Se även 2:63. (T,K)

172. Och [minns] att din Herre tog fram [alla] Adams barns avkomlingar ur ryggen på dem och lät dem vittna om sig själva. "Är Jag inte er Herre?" De sade: "Jo, vi vittnar!" Ni kan därför inte säga på Uppståndelsens dag: "Om detta var Vi förvisso omedvetna", Om att Allah är människans enda skapare och försörjare och att ingen har rätt att dyrkas utom Han. Människan har i sitt jordiska liv ingen direkt minnesbild av denna händelse, men insikten om att Allah är hennes Herre präglar sedan dess hennes natur (fiṭrah). Skulle hon sedan, trots Allahs alla tecken och sändebud, bli vilseledd och börja förneka sanningen utgör allt detta ett bevis mot henne på Domedagen. (T,B,K)

173. Eller säga: "Det var våra förfäder som [först] dyrkade avgudar före vår tid, och vi var bara ättlingar som kom efter dem. Skall Du låta oss gå under på grund av vad de storljugarna gjorde?" ättlingar som kom efter dem Och följde deras väg. (T)

174. På detta sätt förtydligar Vi tecknen för att de skall vända om.

175. Recitera för dem vad som hände den man som Vi gav Våra tecken men som sedan drog sig undan dem. Då gjorde Satan honom till sin följare och han (mannen) blev därmed bland de fördärvade. Tecken bevis. (T)

176. Om Vi hade velat kunde Vi ha upphöjt honom genom dem (tecknen). Men han klängde fast vid jorden och följde sina egna begär. Hans liknelse är därför som liknelsen vid en hund; om du jagar bort den flåsar den med tungan ute och om du lämnar den i fred flåsar den med tungan ute. Detta är liknelsen om dem som vägrar tro på Våra tecken. Berätta därför denna berättelse så att de kan tänka efter.

177. Ett uselt föredöme är de människor som vägrar tro på Våra tecken och som mot sig själva ständigt gör orätt.

Genom att vända sin Herre och vägledningen ryggen och fästa sig vid det jordiska och följa sina begär och lustar. (K)

178. Den Allah vägleder är den sant vägledde, och de som Han låter gå vilse är de sanna förlorarna.

179. Vi har för helvetet alstrat många djinner och människor. De har hjärtan med vilka de inte förstår och de har ögon med vilka de inte ser och de har öron med vilka de inte hör. De är som boskap, fast ännu vilsnare. Dessa är de verkligt likgiltiga. *Vi har för helvetet alstrat många djinner och människor* Allah hade redan innan Han skapade dem full kännedom om att det var där de skulle hamna till följd av sina handlingar. (T,K)

180. Till Allah hör de allra skönaste namn; åkalla Honom därför med dessa! Och håll er borta från dem som vanhelgar Hans namn. De skall lönas för vad de brukade göra.

181. Bland dem Vi har skapat finns ett samfund som vägleds med sanningen och med den handlar rättvist.

Med sanningen dömer de rättvist bland människorna. *samfund* Här, profeten Muhammed ﷺ och hans följeslagare och de som kom efter dem och följde dem i rättrådighet. (T,B)

182. De som vägrar tro på Våra tecken skall Vi stegvis föra mot undergång utan att de vet [det].

183. Och Jag ger dem uppskov, [men] Min plan ligger fast.

184. Har de inte tänkt efter? Deras landsman (Muhammed ﷺ) är inte drabbad av galenskap; han är ingenting annat än en klar varnare.

Som tydligt har förmedlat varningar till människorna om den vedergällning från Allah som väntar dem som förnekar Honom. (T)

185. Har de inte betraktat herraväldet över himlarna och jorden och allt vad Allah har skapat, och [insett] att kanske är deras tid nära? Ja, på vilket budskap skall de härefter tro?

Har de inte betraktat... Och därmed insett att allt detta saknar motstycke, och att endast Han som har skapat det förtjänar all dyrkan och hängivenhet. Det åligger dem därför att tro på Honom och på Hans profet, och hörsamma Hans bud och lämna sina falska gudar och avgudabilder. De måste också betänka att deras dödsstund kan vara nära, och akta sig för att dö i otro och därmed utsätta sig för bestraffning från Allah. (T)

186. De som Allah låter gå vilse har ingen vägledare. Nej, Han lämnar dem att planlöst irra omkring i sitt överskridande.

187. De frågar dig (Muhammed ﷺ) om Stunden – när är dess tid inne? Säg: "Vetskapen om den finns endast hos min Herre. Ingen kan manifesteras den vid dess tidpunkt utom Han. Den är svår [för alla] i himlarna och på jorden. Den når er inte annat än oväntat." De frågar dig som om du ernått kännedom om den. Säg: "Vetskapen om den finns endast hos Allah." Men de flesta människor vet inte [det].

De tror att kunskapen om dess tidpunkt även finns hos somliga i skapelsen. (T)

188. Säg: "Jag har inte makt att göra mig själv varken nytta eller skada, utom det som Allah vill. Och om jag hade haft kännedom om det fördolda skulle jag ha åstadkommit mer av det goda och ingenting ont skulle ha drabbat mig. Men jag är endast en varnare och en glädjebudbärare till människor som antar tron."

189. Det är Han som har skapat er av en enda mänsklig varelse, och som av honom frambringat hans maka för att han skall leva vid hennes sida. Och när han omfamnat henne (sexuellt) bar hon en lätt börda och fortsatte [att bära] den. När hon sedan kände [bördans] tyngd åkallade de Allah, sin Herre: "Om Du skänker oss ett sunt [barn] skall vi förvisso höra till de tacksamma."

190. När Han sedan skänkte dem ett sunt [barn] tillskrev de Honom medparter i det Han skänkt dem. Allah är högt över allt de (avgudadyrkarna) sätter vid Hans sida!

191. Vill de vid Allahs sida sätta sådana som inte kan skapa någonting utan själva är skapade;

Gudaskulpturerna, som avgudadyrkarna själva skapat av sten, koppar, trä eller annat. (T)

192. [Sådana] som inte kan ge dem någon hjälp eller ens hjälpa sig själva?

193. Om ni kallar dem till vägledningen, följer de er inte. Det är detsamma för er vare sig ni kallar dem eller är tysta.

Så hur skulle dessa gudaskulpturer kunna vägleda er rätt? (T)

194. De som ni (avgudadyrkare) åkallar vid Allahs sida är [endast Hans] slavar liksom ni själva. Åkalla dem och låt dem sedan bönhöra er om ni är sannfärdiga.

slavar liksom ni själva Allah har makt över era avgudabilder precis som Han har makt över er avgudadyrkare. (T)

195. Har de (gudaskulpturerna) ens fötter att gå med eller händer att gripa med eller ögon att se med eller öron att höra med? Säg (Muhammed ﷺ): "Åkalla era avgudar och smid era onda planer mot mig och ge mig inte anstånd!"

196. Min beskyddare är förvisso Allah som har sänt ned denna Bok. Och det är Han som beskyddar de rättfärdiga.

197. De som ni åkallar vid Hans sida kan inte hjälpa er och kan inte ens hjälpa sig själva.

198. Om ni kallar dem till vägledningen hör de inte." Du ser dem [stå] mitt emot dig men de kan inte se.

Du, Muhammed ﷺ, ser deras gudaskulpturer men dessa kan själva varken se eller höra. (T,B)

199. Ha överseende och uppmana till allt gott och vänd dig bort från de dåraktiga.

Här befaller Allah sin profet Muhammed ﷺ att ha överseende med dem som gör honom orätt, uppmana människor att söka sig till allt det goda som Allah har instiftat i Islam, och hålla sig borta från dem som uppträder vettlöst. (T)

200. Om du inges en av Satans ingivelser, sök då skydd hos Allah. Han är sannerligen hörande, vetande.

201. När de som visar gudsfuktan rörs av en ond impuls från Satan låter de sig minnas och kan då se [klart].

De kommer då ihåg Allah och ser åter Hans vägledning och uppmaningar och vet att de måste lyda Honom i dessa. (T)

202. Men deras (avgudadyrkarnas) bröder kastar dem allt djupare in i förvillelse, sedan upphör de inte.

bröder Bland djävlarerna. (T)

203. När du inte kommer till dem med ett [nytt] tecken [från Allah] säger de: "Varför väljer inte du ett [eget]?" Säg: "Jag följer endast det som uppenbaras för mig av min Herre. Detta är tydliga bevis från er Herre, och vägledning och nåd för människor som antar tron."

204. När Koranen reciteras skall ni lyssna till den och vara tysta så att ni kan få nåd.

Syftar på när imamen reciterar Koranen högt för er under bön. (T)

205. Och minns din Herre inom dig med ödmjukhet och bävan och utan höjd röst, under morgonen såväl som aftonen, och hör inte till de försumliga!

206. De (änglar) som finns hos din Herre är inte för högmodiga att dyrka Honom – de glorifierar Honom och inför Honom faller de ned på sina ansikten.

I tillbedjan. (T)

Sura 8 Krigsbytena (al-Anfal)

I Allahs Namn,
den Nåderike, den Benådande.

1. De frågar dig om krigsbytena. Säg: "Krigsbytena tillhör Allah och Hans sändebud." Frukta därför Allah och ställ till rätta de [oenigheter] som råder mellan er. Ja, lyd Allah och Hans sändebud om ni är troende.

Denna sura uppenbarades i samband med händelseförloppet kring slaget vid Badr (år 2 H) då det rådde krigstillstånd mellan de fientliga avgudadyrkarna från Mecka och profeten Muhammed ﷺ och hans följeslagare i Medina.

(T,B,K) I detta sammanhang bör nämnas att Koranverser som berör strid inte kan tolkas som allmängiltiga uppmaningar till ofred och våld. (Ö)

2. De verkligt troende är de vars hjärtan skälver när Allah nämns, och när Hans verser reciteras för dem ökar deras tro och till Allah sätter de all sin tillit;

3. De som förrättar bönen, och av det Vi har försörjt dem med ger [åt andra].

4. Dessa är de sanna troende. De skall få [höga] grader hos sin Herre och förlåtelse och en frikostig försörjning.

Paradiset och allt som Allah där har förberett för dem. (T)

5. På samma sätt som när din Herre lät dig lämna ditt hem med sanningen och en grupp av de troende var motvilliga,

Att rycka ut i strid. (T) *med sanningen* På Allahs befallning. (B)

6. Vill de [nu] diskutera med dig om sanningen efter att den blivit uppenbar – som om de fördes ut mot döden medan de själva såg på.

om sanningen Att de nu skulle möta sin fiende i strid. Muhammed ﷺ lämnade sitt hem i Medina med en mindre trupp följeslagare för att söka upp den handelskaravan med fientliga avgudadyrkare som var på hemresa till Mecka från Syrien. Följeslagarna blev sedan oroliga när de insåg att karavanen hade begärt förstärkning från Mecka vilket de inte varit beredda på. (T,K)

7. Och [minns] när Allah lovade er en av de två skarorna – att ni skulle få [seger över] den – och ni önskade att det skulle bli den utan slagkraft. Men Allah ville upprätta sanningen genom Sina ord och till sista man utrota dessa förnekare;

en av de två skarorna Karavanen och dess skyddsvakter, eller den armé avgudadyrkare som hade ryckt ut från Mecka i dess försvar. (T)

8. För att upprätta sanningen och klarlägga all falskhet även om missdådarna avskyr det.

Att endast Allah skall dyrkas och att alla falska gudar skall försakas. (T)

9. [Som] när ni bad er Herre om hjälp och Han bönhörde er: ”Jag skall förstärka er med tusen änglar, den ena efter den andra.”

10. Allah gjorde inte detta annat än som ett glädjebud och för att era hjärtan skulle känna ro. Ja, seger kommer endast från Allah. Allah är sannerligen mäktig, vis.

11. [Minns] när Han lät er omsvepas av sömnighet som ett sinneslugn från Honom. Och Han sände ned vatten över er från himlen för att rena er med och avlägsna Satans oroande viskningar från er, och för att ingjuta styrka i era hjärtan och med det (regnet) göra er stadiga på foten.

Eftersom regnvattnet också gjorde den lösa ökensanden fastare och lämpligare som underlag i strid. (T)

12. [Och] när din Herre meddelade änglarna: ”Jag är med er, så ge ert stöd till de troende! Jag ska sätta skräck i hjärtat på dem som förnekar [sanningen]. Så hugg [dem] över halsen och hugg mot deras varje lem.”

Allah instruerade här Profetens ﷺ följeslagare hur de mest effektivt skulle fälla sin fiende med sina svärd i slaget vid Badr. (T)

13. Detta [skedde] därför att de trotsade Allah och Hans sändebud. Och om någon trotsar Allah och Hans sändebud är Allah förvisso sträng i att straffa.

14. Så blev ert [straff], så smaka på det! Och de otrogna skall [även] få Eldens straff.

I livet efter detta. *Så blev ert [straff]* Avgudadyrkarnas straff i detta liv på slagfältet vid Badr. (B)

15. Ni som har antagit tron! När ni möter dem som förnekar [sanningen] i strid, vänd dem då aldrig ryggen [i flykt].

16. För den som en sådan dag vänder dem ryggen, annat än som en taktisk manöver i strid eller för att ansluta sig till ett förband, ådrar sig vrede från Allah och helvetet skall bli hans boplatz – ja, vilket hemskt färdmål.

17. Men det var inte ni som dödade dem (er fiende) utan det var Allah som dödade dem. Och det var inte du som kastade när du kastade utan det var Allah som kastade. Med detta gjorde Han de troende en stor välgärning. Allah är sannerligen hörande, vetande. *det var Allah som kastade* Allah lät det som Muhammed ﷺ kastade nå och träffa avgudadyrkarna i slaget vid Badr. (T)

18. Så var det – och [ni skall veta] att Allah hejdar de otrognas planer.

19. Om det var ett avgörande ni (meckanerna) sökte har avgörandet nu kommit till er. Och om ni upphör är det bättre för er. Men om ni återgår skall Vi [också] återgå och då kommer inte er armé att vara till någon nytta för er, hur stor den än är, för Allah är med de troende. *om ni återgår* till er krigföring. (T)

20. Ni som har antagit tron! Lyd Allah och Hans sändebud och vänd er inte bort från honom när ni hör.
Hör Muhammeds ﷺ förkunnade budskap. (K)

21. Och var inte som dem som säger: ”Vi har hört!” när de egentligen inte hör.

22. De uslaste varelser inför Allah är de döva och stumma som ingenting förstår!
De som låter sig vara döva och stumma inför sanningen. (T)

23. Om Allah hade funnit något gott i dem skulle Han ha förmått dem att lyssna, och om Han hade förmått dem att lyssna skulle de ändå ha dragit sig undan och vänt sig bort.

24. Ni som har antagit tron! Svara Allah och Sändebudet när han kallar er till det som ger er liv. Ni skall veta att Allah kommer emellan en människa och hennes eget hjärta och att det är inför Honom ni skall församlas.

när han kallar er till det som ger er liv När Muhammed ﷺ inbjuder er till sanningen, som i denna värld ger liv genom ett kvarlevande gott anseende och sedan i paradiset ger ett evigt liv. ***Allah kommer emellan en människa och hennes eget hjärta*** Han har större makt över människans hjärta än hon själv och kan alltefter Sin vilja låta henne bli troende eller otrogen. (T)

25. Och akta er för prövningar som inte enbart drabbar dem bland er som är orättfärdiga! Ni skall veta att Allah är sträng i att straffa.

26. Minns när ni en gång var få och förtryckta i landet (Mecka); ni var rädda att folket skulle röva bort er. Men Allah gav er skydd och stärkte er med Sin seger och försörjde er av goda ting så att ni kunde visa tacksamhet.

gav er skydd I Medina. *med Sin seger* I slaget vid Badr. *försörjde er av goda ting* Med krigsbytet, som Allah har gjort tillåtet för er, men som för tidigare samfund var förbjudet. (B)

27. Ni som har antagit tron! Svik inte Allah och Sändebudet och svik inte era förtroenden mot bättre vetande.

28. Och ni skall veta att era ägodelar och era barn utgör en prövning [för er] och att Allah hos Sig har en enorm lön.

en prövning [för er] Allah har skänkt er era ägodelar och era barn för att se om ni skall visa Honom tacksamhet och hörsamma Hans bud, eller låta er distraheras av dem och föredra dem framför Honom. (K)

29. Ni som har antagit tron! Om ni fruktar Allah skall Han ge er urskillning (furqān) och utplåna era onda handlingar från er och förlåta er. Allah är Innehavaren av den ofantliga ynnesten.

urskillning (furqān) Här, förmåga att skilja på sanning och falskhet. (K)

30. Och [minns] när de som förnekar[sanningen] smidde planer mot dig för att ta dig till fånga eller döda dig eller driva bort dig. De smider planer men Allah smider [också] planer, och Allah är den Bäste av dem som smider planer.

Allah gör detta mot dem som en vedergällning för deras plansmidande, men Allah planerar med sanningen. (B) Se 2:15 med fotnot. (Ö)

31. När Våra verser reciteras för dem säger de: "Vi har redan hört [det här]! Om vi ville skulle vi kunna säga något likadant som detta. Detta är ingenting annat än förfädernas gamla sagor."

32. Och [minns] när de sade: "Allah! Om detta verkligen är sanningen från Dig, låt då stenar regna ned över oss från himlen eller hemsök oss med ett smärtsamt straff."

33. Men Allah skulle inte straffa dem så länge du var ibland dem, och Allah skulle inte straffa dem så länge de bad [Honom] om förlåtelse.

Vilket de inte gjorde och därmed blev förtjänta av Hans straff. (T)

34. Och varför skulle Allah [nu] inte straffa dem när de hindrar [de troende] från den Helgade moskén och inte är dess [rättmätiga] beskyddare? Dess beskyddare är inga andra än de gudfruktiga. Men de flesta av dem (avgudadyrkarna) vet inte [det].

35. Deras bön vid Huset (Kaba) var ingenting annat än visslingar och handklappningar. Ja, smaka nu straffet för att ni brukade förneka [sanningen]!

straffet Förlusten i slaget vid Badr. (T)

36. De som förnekar [sanningen] skänker sina rikedomar för att hindra [människor] från Allahs väg. Och de skall [fortsätta] skänka dem, men sedan skall det fylla dem med bitterhet och de skall sedan besegras. Och de som förnekar [sanningen] skall församlas inför helvetet,

37. För att Allah skall skilja de usla från de goda och stapla de usla ovanpå varandra och bunta ihop dem allesammans och sätta dem i helvetet. Det är dessa som är förlorarna.

38. Säg till dem som förnekar [sanningen] att om de upphör skall de förlåtas allt som föregått. Men om de återgår har ju följden redan drabbat tidigare folk.

Om de efter förlusten vid Badr på nytt börjar strida mot dig Muhammed ﷺ vet de hur det gick för dem som stupade, och för forna generationer som besegrades när de förnekade Allah och de sändebud Han skickade till dem. **förlåtas allt som föregått** Alla synder de som avgudadyrkare begick innan de antog Islam. (T)

39. Strid då mot dem tills det inte längre råder någon prövning och religionen helt ägnas Allah. Men om de upphör ser Allah förvisso allt de gör.

Om de upphör och istället antar Islam. **prövning** Här, avgudadyrkan och förtrycket mot de troende som hindrades från att utöva sin religion. **och religionen helt ägnas Allah** Tills all dyrkan endast riktas till Allah. (T,B,K)

40. Men om de vänder om skall ni veta att Allah är er Skyddsherre. Vilken underbar Skyddsherre och vilken underbar Hjälpare!

om de vänder om Till sin otro och på nytt börjar strid mot er. **er Skyddsherre** Som hjälper er mot dem och ger er stöd. (T)

DEL 10

41. Ni skall veta att vad än ni tar som krigsbyte tillhör en femtedel Allah och Sändebudet och [hans] nära släktingar och de faderlösa och de behövande och vägfärdarna, om ni verkligen tror på Allah och vad Vi sände ned till Vår tjänare på åtskillnadens dag – den dag då de två grupperna drabbade samman. Allah har makt över allt.

släktingarna Profetens ﷺ närstående. *åtskillnadens dag* Dagen då sanning skildes från falskhet i slaget vid Badr mellan de troende och avgudadyrkarna. (T)

42. Då var ni vid den främre änden [av dalen] och de vid den bortre änden och karavanen [långt] nedanför er. Om ni hade gjort upp om mötet skulle ni helt visst ha dragit er ur uppgörelsen. Men det var för att Allah skulle fullborda något som [hos Honom] redan var avgjord, så att den som stupade skulle stupa efter [att ha sett] ett klart bevis, och den som överlevde skulle överleva efter [att ha sett] ett klart bevis. Allah är sannerligen hörande, vetande.

främre änden I riktning mot Medina. *bortre änden* Mot Mecka. *karavanen* Som bestod av den då otrogne Abu Sufyān och hans män som var på återresa från Syrien till Mecka och befann sig på låglandet mot kusten. *klart bevis* Som inte lämnade utrymme för någon ursäkt för avgudadyrkarnas otro och som bekräftade sanningen för dem som hade antagit tron. (T)

43. Då lät Allah dig i din dröm se dem som få. Och om Han låtit dig se dem som många skulle ni helt visst ha tappat modet och börjat tvista om saken, men Allah skonade [er]. Han har sannerligen full vetskap om vad som döljs i bröstet.

44. Och då ni drabbade samman lät Han era ögon se dem som få, och gjorde er fåtaliga i deras ögon, för att Allah skulle fullborda något som [hos Honom] redan var avgjord. Ja, till Allah återförs allting.

45. Ni som har antagit tron! När ni möter en styrka [i strid] skall ni vara ståndaktiga och minnas Allah mycket så att ni kan uppnå framgång.

minnas Allah Att be Honom om seger och ständigt ha Honom i tanken och Hans namn på tungan. (T)

46. Lyd Allah och Hans sändebud och tvista inte med varandra så att ni tappar modet och er kraft försvinner. Visa tålmod! Allah älskar sannerligen de tålmodiga.

47. Var inte som dem som lämnade sina hem i övermod och för att kunna ses av människorna och hindra [andra] från Allahs väg. Allah omsluter allt de gör.

48. Då skönmålade Satan deras handlingar för dem och sade: "Inga människor kan besegra er i dag så länge jag är vid er sida!" Men när de två styrkorna stod öga mot öga vände han plötsligt på klacken och sade: "Jag har inget samröre med er. Jag ser vad ni inte kan se och jag fruktar Allah. Ja, Allah är sträng i att straffa."

49. Tidigare sade hycklarna och de med sjukdom i sitt hjärta: "Dessa har blivit förledda av sin religion." Men sätter man all sin lit till Allah är Han förvisso mäktig, vis.

50. Om du bara kunde se när änglarna [i dödsstunden] skall gripa dem som förnekar [sanningen] och prygla deras ansikten och ryggar och [säga]: "Smaka helvetesbrandens straff!"

51. Detta skall ske på grund av vad deras egna händer har uträttat, och Allah är aldrig orättvis mot Sina tjänare.

52. Så var även fallet hos Faraos män och hos andra före dem. De förnekade Allahs tecken och Allah straffade dem därför för deras synder. Allah är förvisso stark och sträng i att straffa.

53. Detta skedde för att Allah aldrig ändrar en välsignelse som Han välsignat ett folk med förrän de själva ändrar sitt eget tillstånd. Allah är hörande, vetande.

54. Så var även fallet hos Faraos män och andra före dem. De vägrade tro på Allahs tecken och Vi utplånade dem därför för deras synder och Vi dränkte Faraos män. Alla var de orättfärdiga.

55. De uslaste varelser inför Allah är de som förnekar [sanningen] och därför inte tror,

56. Sådana som du ingått avtal med men som sedan bryter sitt avtal varje gång och inte visar gudsfruktan.

57. Så när du övermannar dem i krig skall du med dem [som exempel] avskräcka andra som står bakom dem så att de kan låta sig förmanas.

58. Och när du fruktar [följden av] svek från ett folk skall du kasta [tillbaka avtalet] till dem så att det blir jämbördigt. Allah älskar inte svikare.

fruktar Upptäcker förräderi hos dem med vilka ett fredsavtal ingåtts, och därmed befarar ett överhängande angrepp. *kasta* Upplivs dem om att avtalet betraktas uppsagt. *jämbördigt* Båda parter skall ha lika vetskap om att fredsavtalet slutat gälla innan angrepp får göras. Versen uppenbarades i samband med det svek som den judiska stammen Qurayḍah i Medina gjorde sig skyldiga till. Det framkom att de, trots sitt fredsavtal med Profeten ﷺ, lovade den då otrogne meckanen Abu Sufyān och hans anhang hjälp i strid mot muslimerna. (T)

59. De som förnekar [sanningen] skall inte tro sig ha sluppit undan. De kan inte rymma.

60. Förbered för dem allt vad ni förmår av motståndskraft och av ryttarförband för att injaga skräck i Allahs fiender och era fiender och andra utöver dem vilka ni inte känner till, [men] Allah känner till dem. Allt ni ger för Allahs sak skall till fullo gengäldas er och ni kommer inte att lida orätt.

61. Om de visar vilja till fred skall du visa detsamma och lita till Allah; Han är den Hörande, den Vetande.

62. Men om de vill bedra dig är Allah tillräcklig för dig. Det är Han som stärkte dig med Sin hjälp och med de troende,

63. Och Han förenade deras hjärtan. Om du så hade skänkt allt som finns på jorden hade du inte kunnat förena deras hjärtan, men Allah förenade dem. Han är mäktig, vis.

64. Profet! Tillräcklig för dig är Allah och de troende som har följt dig.

65. Profet! Sporra de troende till strid. Om det bland er finns tjugo ståndaktiga kan de besegra två hundra, och om det bland er finns ett hundra kan de besegra ett tusen av de som förnekar [sanningen], ty de är människor som inte förstår.

66. Nu har Allah underlättat för er; Han vet att det finns en svaghet inom er. Om det bland er finns ett hundra ståndaktiga kan de besegra två hundra, och om det bland er finns ett tusen kan de besegra två tusen med Allahs tillstånd. Allah är med de ståndaktiga.

67. Det anstår inte en profet att ta krigsfångar förrän han förkrossat [sin fiende] i landet. Ni vill ha världslig vinst, men Allah vill [ge er] livet efter detta.

68. Om inte Allah redan hade föreskrivit det skulle ni, för vad ni tog, ha drabbats av ett svårt straff.

föreskrivit Förutbestämt i Moderboken (ummul-kitāb) att krigsbyte och krigsfångar skulle göras tillåtna för profeten Muhammed ﷺ och hans följare. (T,K)

69. Så nyttja nu det krigsbyte som ni kommit över – det hör till det tillåtna och goda – och frukta Allah! Allah är sannerligen förlåtande, benådande.

70. Profet! Säg till de krigsfångar som fallit i era händer:

”Om Allah vet att det finns gott i era hjärtan skall Han ge er något bättre än det som har tagits ifrån er och förlåta er. Allah är förlåtande, benådande.”

71. Men om de vill bedra dig har de velat bedra Allah förut, men Han lät [dig] få bukt med dem. Allah är vetande, vis.

72. De som antar tron och utvandrar och kämpar med sina tillgångar och sitt liv för Allah sak, och de som erbjuder [dem] sitt skydd och sin hjälp – dessa är förvisso varandras beskyddare. Och de som antar tron men inte utvandrar skall ni inte beskydda på något sätt förrän de utvandrat. Men söker de er hjälp i religionens namn är ni ålagda att hjälpa dem, utom mot ett folk där det mellan er och dem finns ett fördrag. Allah ser allt ni gör.

73. Och de som förnekar [sanningen] är varandras beskyddare. Om ni inte handlar [likadant] så kommer förtryck uppstå på jorden och omfattande fördärv.

74. De som antar tron och utvandrar och kämpar för Allah sak, och de som erbjuder [dem] sitt skydd och sin hjälp – dessa är de sanna troende. De skall få förlåtelse och en frikostig försörjning.

75. Och de som antog tron därefter och utvandrade och kämpade – dessa hör er till. Och de som är besläktade har företrädare till varandra enligt Allahs föreskrift. Allah har förvisso full vetskap om allt. företrädare Vad gäller arvsrätt. (T)

Sura 9 Ångern (at-Tawbah)

1. [Detta är] en ogiltigförklaring från Allah och Hans sändebud, [riktad] till dem som ni slutit fördrag med bland avgudadyrkarna.

Och vilka sedan bröt sitt fördrag med Profeten ﷺ innan dess tidsgräns hade nåtts. Se vers 4. (T)

2. Rör er därför fritt på jorden i fyra månader, men vet att ni inte kan undfly Allah och att Allah kommer att förödmjuka de otrogna!

3. Ja, [detta är] en kungörelse från Allah och Hans sändebud till människorna, på den stora vallfärdens dag, att Allah avvisar allt samröre med avgudadyrkarna, och Hans sändebud [gör detsamma]. Om ni sedan vänder er [till Allah] i ånger är det bättre för er. Men om ni vänder er bort skall ni veta att ni inte kan undfly Allah. Ja, ge dem som förnekar [sanningen] budet om ett smärtsamt straff.

4. Undantaget dem som ni slutit fördrag med bland avgudadyrkarna och som inte på något sätt har svikit er och inte hjälpt någon mot er; deras fördrag skall ni fullfölja ända till deras förfallotid. Allah älskar förvisso de gudfruktiga.

5. Men när de helgade månaderna har löpt ut så döda avgudadyrkarna var ni än finner dem; ja, grip dem och förhindra dem och ligg i väntan på dem vid varje plats för bakhåll. Men om de vänder sig [till Allah] i ånger och förrättar bönen och betalar den förpliktade allmosan skall ni lämna dem i fred. Allah är sannerligen förlåtande, benådande.

de helgade månaderna Dûl-hijjah, dûl-qi'dah och muḥarram. *avgudadyrkarna* De som inte slutit något fördrag med Profeten ﷺ. (T)

6. Om någon bland avgudadyrkarna söker skydd hos dig skall du ge honom skydd och låta honom höra Allahs tal. För honom sedan i säkerhet. De är nämligen människor som inte vet.

7. Hur skulle det hos Allah och hos Hans sändebud kunna finnas något fördrag med avgudadyrkarna, annat än [med] dem ni ingått fördrag med vid den Helgade moskén? Och så länge de är uppriktiga mot er skall ni vara uppriktiga mot dem. Allah älskar förvisso de gudfruktiga.

8. Hur [skulle det finnas]? Om de fick överhanden över er skulle de, gentemot er, varken ta hänsyn till släktskapsband eller skyddsavtal. De förnöjer er med sina munnar men deras hjärtan är avoga, och de flesta av dem är trotsiga syndare.

9. De byter bort Allahs tecken mot en ynkelig slant och hindrar [andra] från Allahs väg. Ondskefullt är det som de gör.

10. De tar gentemot en troende varken hänsyn till släktskapsband eller skyddsavtal. Det är dessa som är överträdarna.

11. Men om de vänder sig [till Allah] i ånger och förrättar bönen och betalar den förpliktade allmosan är de era bröder i religionen. Vi förtydligar tecknen för människor som vet.

12. Och om de bryter sina eder efter sitt fördrag och angriper er religion, strid då mot otrons ledare – de håller inga eder – så att de genast upphör.

13. Skall ni inte strida mot de människor som har brutit sina eder och hade för avsikt att fördriva Sändebudet och var först med att angripa er? Fruktar ni dem? Allah är mest värdig att fruktas om ni är troende.

14. Strid mot dem! Allah skall straffa dem genom era händer och förödmjuka dem och låta er segra över dem och läka [såren i] de troendes bröst,

15. Och stilla vreden i deras hjärtan. Allah vänder sig i förlåtelse mot den Han vill. Allah är vetande, vis.

16. Eller räknade ni med att lämnas i fred, utan att Allah skulle ge tillkänna vilka av er som kämpade i strid och inte vid Allahs och Hans sändebuds och de troendes sida tog sig någon sammansvuren? Allah är underkunnig om vad ni gör.

17. Avgudadyrkare har inte rätt att förvalta Allahs moskéer när de bär vittnesmål om sin egen otro. Deras gärningar har gått till spillo och i Elden ska de vara eviga.

18. Allahs moskéer skall endast förvaltas av de som tror på Allah och den Yttersta dagen och förrättar bönen och betalar den förpliktade allmosan och inte fruktar någon annan än Allah. Det är dessa som hör till de vägleda.

19. Likställer ni det att ge pilgrimen dryck och att förvalta den Helgade moskén med den som tror på Allah och den Yttersta dagen och kämpar [i strid] för Allahs sak? De är inte lika inför Allah. Allah vägleder inte orättfärdiga människor.

20. De som har antagit tron och har utvandrat och kämpat i strid för Allahs sak med sina tillgångar och sina liv har den högsta rangen hos Allah. Det är dessa som skall bli de segerrika.

21. Ge dem det glada budet om nåd från Honom och välbehag och paradiset i vilka de skall få en ändlös njutning;

22. Däri lever de i all evighet. Allah har sannerligen hos Sig en riklig belöning.

23. Ni som har antagit tron! Ta inte era fäder eller era bröder till beskyddare om de föredrar otron framför tron. Söker någon av er skydd hos dem är det dessa som är de orättfärdiga.

beskyddare Förtrogna vänner och umgängen bland vilka ni blottar muslimernas privata angelägenheter och föredrar att bo hos, i stället för att utvandra till Islams land. (T)

24. Säg: "Om era fäder och era söner och era bröder och era hustrur och er släkt och ägodelar som ni förvärvat och handelsvaror som ni fruktar skall förbli osålda och bostäder som ni behagas av är mer älskvärda hos er än Allah och Hans sändebud och kampen för Hans sak, avvakta då tills Allah kommer med sitt bud. Allah vägleder inte trotsigt syndande människor."

25. Allah har förvisso gett er seger på många platser, och [så gjorde Han också] under slaget vid Hunayn då ni gladdes över ert stora antal, men som inte kom att gagna er på något sätt. Och jorden i all sin vidd började kännas trång för er. Sedan vände ni om och flydde tillbaka.

Hunayn Namnet på den dal mellan Mecka och Taif. År 8 H efter erövringen av Mecka ägde där rum ett slag mellan, mellan Profeten ﷺ och hans armé som sägs ha bestått av tolv tusen man, och några lokala avgudadyrkande stammar som var betydligt färre i antal. (K)

26. [Men] sedan sände Allah ned Sin frid över Sitt sändebud och över de troende och sände ned härskaror som ni inte kunde se och straffade dem som förnekade sanningen. Så blir de otrognas lön. *härskaror* Änglar, som beskyddade Profeten ﷺ och bidrog till hans seger genom att Allah lät dem bli synliga för de otrogna sedan merparten av Profetens ﷺ armé tillfälligt slog till reträtt under slaget. (T,K)

27. Därefter förlåter Allah den Han vill. Allah är förlåtande, benådande.

28. Ni som har antagit tron! Avgudadyrkarna är orena; låt dem därför inte närma sig den Helgade moskén efter detta sitt år. Om ni fruktar fattigdom är det Allah som kommer att berika er från Sitt överflöd om Han vill. Allah är sannerligen vetande, vis. *orena* Andligt orena. (K,B) ***detta sitt år*** År 9 H, då Profeten ﷺ skickade Ali i sällskap av Abu Bakr, som det året ledde vallfärden till Mecka, för att kungöra: "Efter i år får ingen avgudadyrkare utföra vallfärden och ingen vandra runt Huset (Kaba) naken!" (T,K)

29. Strid mot dem som varken tror på Allah eller på den Yttersta dagen och som inte anser som förbjudet det som Allah och Hans sändebud har förbjudit och som inte efterlever sanningens religion – bland dem som fått Boken – tills de betalar skyddsskatten med egen hand och har erkänt sig besegrade.

dem som fått Boken Judar och kristna. Det har nämnts att denna vers uppenbarades som en befallning till Profeten ﷺ att strida mot romarna. ***med egen hand*** Frivilligt. (T)

30. Judarna säger: "Esra är Allahs son!" och de kristna säger: "Jesus är Allahs son!". Det är vad de säger med sina munnar. De efterliknar yttrandet hos dem som förnekade [sanningen] före dem. Må Allah förgöra dem! Hur kan de låta sig vilseföras!

31. De har tagit sina rabbiner och munkar till herrar i stället för Allah, och [detsamma har de gjort] med Messias, Marias son, trots att de har befallts att endast dyrka en gud – ingen [sann] gud finns utom Han. Upphöjd vare Han, fjärran från allt de sätter vid Hans sida!

32. De vill släcka Allahs ljus med sina munnar, men Allah vägrar allt annat än att fullkomliga Sitt ljus även om de otrogna avskyr det.

33. Det är Han som har sänt Sitt sändebud med vägledningen och sanningens religion för att låta den segra över all [annan] religion, även om avgudadyrkarna avskyr det.

34. Ni som har antagit tron! Många rabbiner och munkar förtär människors tillgångar i falskhet och lägger hinder på Allahs väg. Och de som samlar skatter av guld och silver och inte ger av detta för Allahs sak skall du ge bud om ett smärtsamt straff,

35. Den dag då dessa (skatterna) skall glödgas i helvetets eld och låtas brännmärka deras pannor, sidor och ryggar. "Detta är skatterna ni samlade för er själva; smaka nu på vad ni brukade samla på hög!"

36. Antalet månader hos Allah är tolv månader, [stadgat] i Allahs skrift den dag Han skapade himlarna och jorden. Av dessa är fyra helgade – detta är den rätta religionen – därför får ni under dessa inte göra orätt mot er själva. Men strid mot avgudadyrkarna samfällt såsom de strider mot er samfällt. Och ni skall veta att Allah är med de gudfruktiga.

Allahs skrift Där Han stadgat allt som sker utifrån Hans beslut. *fyra helgade* Månaderna rajab, ðul-qı'dah, ðul-ħijjah och muħarram vilka araberna helgade även i förislamisk tid genom att i dem avstå från strid och angrepp. (T)

37. Att skjuta upp [en helgad månad] är endast att växa i otro. Med detta vill de som förnekar [sanningen] vilseleda [andra]. De betraktar den som vanlig [månad] ett år och betraktar den som helgad ett annat, för att få det att stämma med antalet som Allah har förklarat helgat och kunna tillåta vad Allah har förbjudit. Deras onda gärningar har skönmålats för dem. Men Allah väglöder inte otrogna människor.

38. Ni som har antagit tron! Hur är det fatt med er? När ni manas att rycka ut i strid för Allahs sak klamrar ni er fast vid jorden. Väljer ni hellre det världsliga livet än livet efter detta? Men det världsliga livets njutning jämfört med livet efter detta är inte annat än torftig.

39. Om ni inte rycker ut i strid kommer Allah att straffa er med ett smärtsamt straff och ersätta er med ett annat folk och ni kan inte skada Honom på något sätt. Allah har makt över allt.

40. Om inte ni hjälper honom (Muhammed) så har ju Allah redan hjälpt honom, när de som förnekar [sanningen] drev bort honom [och han var] den andre av två när de befann sig i grottan. Han sade då till sin följeslagare: "Oroa dig inte – Allah är med oss!" Då sände Allah ned Sin frid över honom och styrkte honom med härskaror som ni inte kan se och Han gjorde de otrognas ord lägst – Allahs ord är alltid högst. Allah är mäktig, vis.

41. Ryck ut i strid [vare sig ni finner det] lätt eller tungt, och kämpa med era tillgångar och era liv för Allahs sak. Detta är bäst för er – om ni bara visste.

42. Om det hade varit en snar vinst och en enkel resa skulle de säkert ha följt dig, men hos dessa ansågs den lång och besvärlig. De kommer att svära vid Allah: "Om vi hade kunnat så skulle vi ha gått ut med er." De bereder sin egen undergång och Allah vet att de är lögnare.

43. Allah har visat dig (Muhammed) överseende – [men] varför gav du dem lov innan det stod klart för dig vilka som var ärliga eller du fick vetskap om lögnarna?

44. De som tror på Allah och den Yttersta dagen ber dig inte om befrielse från att kämpa i strid med sina tillgångar och sina liv. Allah känner de gudfruktiga.

45. Snarare är det de som inte tror på Allah och den Yttersta dagen som ber dig om befrielse. Deras hjärtan hyser tvivel, och i sitt tvivel irrar de planlöst omkring.

46. Om de hade velat gå ut skulle de helt säkert ha gjort förberedelser för detta. Men Allah ogillade att de skulle mobiliseras och höll dem därför tillbaka och det sades: "Stanna ni med dem som stannar kvar!"

47. Och om de hade gått ut med er skulle de endast ha vållat er besvär och skyndat hit och dit mellan er för att så split. Bland er finns ju de som avlyssnar åt dem. Men Allah känner de orättfärdiga.

48. De har orsakat prövningar förut och bringat saker i oordning för dig fram tills sanningen kom och Allahs sak segrade trots att de visade motvilja.

49. Bland dem finns de som säger: "Ge mig befrielse och sätt mig inte på prov!" Men det är just i prövningen de fallit. Helvete skall sannerligen omge de otrogna.

50. Om något gott händer dig bedrövas de, men om något ont händer dig säger de: "Vi hade redan vidtagit våra försiktighetsåtgärder förut", och de vänder sig bort och gläder sig.

51. Säg: "Aldrig kan vi drabbas av annat än vad Allah har förutbestämt för oss. Han är vår Skyddsherre. Ja, endast till Allah skall de troende sätta sin lit.

52. Väntar ni annat än att vi skall få någon av de två godheterna? Vi [däremot] väntar på att Allah antingen skall låta er drabbas av ett straff från Honom eller genom våra händer. Vänta ni! Vi, tillsammans med er, skall vänta."

två godheterna Antingen seger över fienden och bytet som följer, eller martyrdöden och paradiset. (T)

53. Säg: "Skänk frivilligt eller ovilligt; aldrig skall Allah godta det av er! Ni är sannerligen trotsigt syndande människor."

54. Inget hindrar deras gåvor från att godtas annat än att de förnekar Allah och Hans sändebud och inte kommer till bönen annat än lata och inte skänker om de inte är tvungna.

55. Låt inte deras tillgångar och deras barn väcka beundran hos dig. Allah vill endast låta dem straffas genom dessa i detta jordiska liv och att deras själar skall tas medan de är förnekare.

56. De svär vid Allah att de hör samman med er, men de hör inte samman med er, utan de är endast människor som känner rädsla [för er].

57. Om de kunde finna en tillflyktsort eller grotthålor eller en öppning i marken skulle de skyndsamt som skenande hästar vända om dit.

58. Och bland dem finns de som kritiserar dig beträffande allmosorna. Om de ges något av dem nöjer de sig, men om de inte ges något av dem visar de plötsligt ilska.

59. Och om de bara hade nöjt sig med vad Allah och Hans sändebud skänker dem och hade sagt: "Allah är tillräcklig för oss; Allah skall skänka oss av Sitt överflöd liksom Hans sändebud. Det är endast till Allah vi riktar vårt hopp."

60. Allmosorna är endast för de fattiga, de behövande, de som arbetar med [att samla in] dem (allmosorna) och de vars hjärtan kan förenas och för att frigöra slavar och för de skuldsatta och för [kampen för] Allahs sak och för vägfararen. Det är en förpliktelse från Allah. Allah är vetande, vis.

Allmosorna Den förpliktade allmosan (zakāt). *vars hjärtan kan förenas* för att skapa sämja, eller för att stabilisera tron. (T)

61. Bland dem finns sådana som vållar Profeten skada och säger: "Han är [idel] öra!" Säg: "[Han är idel] öra för [det som är] gott för er"; han tror på Allah och är trogen mot de troende och är en nåd för dem av er som har antagit tron. De som vållar Allahs sändebud skada skall få ett smärtsamt straff.

62. De svär vid Allah inför er för att tillfredsställa er. Men Allah och Hans sändebud är värdigare att tillfredsställas, om de verkligen är troende.

63. Vet de inte att den som sätter sig upp emot Allah och Hans sändebud skall få helvetets eld; evig skall han var däri. Det är den stora förnedringen.

64. Hycklarna vill undvika att en sura skall sändas ned om dem och upplysa dem om vad som vilar i deras hjärtan. Säg: "Skämta ni! Allah skall sannerligen föra fram det ni försöker undvika."

65. Om du frågar dem skall de säga: "Vi bara pratade och skojade!" Säg: "Är det om Allah och Hans tecken och Hans sändebud ni brukade skämta?"

66. Kom inte med ursäkter! Ni har avfallit sedan ni antog tron. Om Vi har överseende med en grupp av er, kommer Vi att straffa en annan för att de var förbrytare.

67. Manliga hycklare och kvinnliga hycklare hör varandra till. De påbjuder det onda och förbjuder det goda och håller tillbaka sina händer. De lämnade Allah, så Han lämnade dem. Det är hycklarna som är de trotsiga syndarna.

sina händer De vägrar att ge för Allahs sak och att betala den förpliktade allmosan och att skänka av sina tillgångar i välgörenhet. *lämnade* De lämnade Allahs bud så Han lämnade dem utan vägledning. (T)

68. Allah har lovat manliga hycklare och kvinnliga hycklare och de otrogna helvetets eld – eviga skall de vara däri. Den blir tillräcklig för dem. Allah har förbannat dem och de skall få ett bestående straff,

69. Liksom dem som levde före er – de hade starkare kraft än ni och rikligare mängder tillgångar och barn. De fick njuta sin andel, så ni har fått njuta er andel så som de som levde före er fick njuta sin andel. Och ni har ägnat er åt fåfängligt tal på samma vis som de ägnade sig åt fåfängligt tal. Dessas gärningar har gått till spillo i både denna värld och i livet efter detta. Det är dessa som är förlorarna.

70. Har inte berättelserna nått dem om de som levde före dem; Noas folk och 'Ád och 'Tamūd och Abrahams folk och Madyans invånare och de omstörtade städerna? Deras sändebud kom [alla] till dem med klara bevis. Allah skulle aldrig göra orätt mot dem, men de gjorde orätt mot sig själva.

71. Troende män och troende kvinnor är alla varandras beskyddare. De påbjuder det goda och förbjuder det onda och förrättar bönen och betalar den förpliktade allmosan och hörsammar Allah och Hans sändebud. Dessa skall Allah visa nåd. Allah är mäktig, vis.

72. Allah har lovat troende män och troende kvinnor paradiset genomflutna av floder – eviga skall de vara däri – och underbara boningar i Edens lustgårdar. Och välbehag från Allah är det största [av allt]. Detta är den ofantliga segern.

Eden Kommer från arabiskans Aden vilket betyder vistelse eller kvarstannande. (B)

73. Profet! Kämpa mot de otrogna och hycklarna och var sträng mot dem. Deras boplatz skall bli helvetet – vilket uselt färdmål!

74. De svär vid Allah att de ingenting har sagt, men vad de har sagt är otrons ord och de har förnekat [sanningen] efter att ha bekänt Islam och har i sinnet haft sådant som de inte kunnat uppnå. Deras avoghet består endast i att Allah och Hans sändebud har berikat dem av Hans överflöd. Om de vänder sig [till Allah] i ånger är det bäst för dem. Men om de vänder om skall Allah straffa dem med ett smärtsamt straff i både denna värld och i livet efter detta, och på jorden får de varken någon beskyddare eller hjälpare.

75. Bland dem finns de som ger Allah sitt löfte: "Om Han ger oss av Sitt överflöd skall vi helt visst skänka allmosor och höra till de rättfärdiga."

76. Men när Han gav dem av Sitt överflöd blev de giriga med det och vände om och var motvilliga.

77. Som påföljd lät Han hyckleriet bestå i deras hjärtan ända till den Dag de skall möta Honom, därför att de svikit Allah i vad de lovat Honom och därför att de talade lögn.

78. Vet de inte att Allah vet deras tysta tankar och hemliga samtal och att Allah är Den som har full kännedom om allt.

79. De som i fråga om allmosorna klandrar de frikostiga givarna bland de troende, och dem som inte finner annat [att ge] än sina ansträngningar, och därmed hånar dem - Allah skall håna dem och de skall få ett smärtsamt straff.

håna dem Se 2:15. (T,K)

80. Be om förlåtelse för dem eller be inte om förlåtelse för dem. Om du så ber om förlåtelse för dem sjuttio gånger, skall Allah aldrig förlåta dem. Det är för att de har förnekat Allah och Hans sändebud. Allah vägleder inte trotsigt syndiga människor.

81. De som uteblev gladdes åt att de stannade kvar i motstånd mot Allahs sändebud, och de avskyr att kämpa i strid med sina tillgångar och sina liv för Allahs sak. De sade: "Ryck inte ut i hettan!" Säg: "Helvetets eld har värre hetta." Om de bara kunde förstå.

82. Låt dem få skratta lite - sedan skall de gråta mycket, som lön för allt de brukade begå.

83. Om Allah för dig tillbaka till en grupp av dem och dessa ber dig om lov att gå ut [i strid], säg då: "Aldrig någonsin skall ni gå ut med mig och aldrig skall ni med mig få strida mot en fiende. Ni var fullt nöjda med att stanna kvar första gången; stanna därför kvar med de kvarblivande."

Med de svaga, de sjuka och de oförmögna. (T)

84. Och be inte någonsin över någon av deras döda och stå inte vid hans grav. De förnekade Allah och Hans sändebud och dog medan de var trotsiga syndare.

85. Låt inte deras tillgångar och deras barn väcka beundran hos dig. Allah vill endast låta dem straffas genom dessa i denna värld och att deras själar skall tas medan de är förnekare.

86. När en sura sändes ned om att de skall tro på Allah och kämpa i strid med Hans sändebud, bad de välbärgade dig om befrielse och sade: "Lämna oss här så vi kan vara med dem som får stanna kvar."

87. De föredrog att vara med de kvarblivande kvinnorna, och deras hjärtan förseglades så att de ingenting förstod.

88. Men Sändebudet och de som tror med honom har kämpat i strid med sina tillgångar och sina liv. Dessa skall skänkas alla goda ting. Ja, det är dessa som är de framgångsrika.

89. För dem har Allah förberett paradiset genomflutna av floder – eviga blir de däri. Detta är den storslagna segern.

90. De ursäktssökande ökenaraberna har kommit för att få tillstånd [att stanna hemma], och de som ljuger inför Allah och Hans sändebud har stannat hemma. De av dem som förnekar [sanningen] skall drabbas av ett smärtsamt straff.

91. De svaga och de sjukliga och de som inte finner något att bidra med bär ingen skuld om de är uppriktiga inför Allah och Hans Sändebud. De som gör det goda kan inte klandras. Allah är förlåtande, benådande.

92. Inte heller [klandras] de som när de kommer till dig för att du skall utrusta dem, och du säger: "Jag finner inget att utrusta er med.", vänder tillbaka med ögonen fulla av tårar av bedrövelse över att de inte kan finna något att bidra med.

DEL II

93. Klander kan endast riktas mot dem som ber dig om befrielse trots att de är välbärgade. De nöjer sig med att vara bland det uteblivande kvinnfolket och Allah har förseglat deras hjärtan – det är därför de inte vet.

Vilken ond följd deras handlingsätt skall få för dem. (T)

94. De skall ursäkta sig inför er när ni kommit tillbaka till dem. Säg: "Ursäkta er inte, vi kommer aldrig att tro er. Allah har redan upplyst oss om era förhållanden." Allah skall se era handlingar och likaså Hans sändebud. Sedan skall ni återföras till Den som känner det fördolda och det uppenbara och Han skall upplysa er om vad ni brukade göra.

era handlingar Huruvida de kommer att upphöra eller fortsätta med sitt hyckleri. (T)

95. De skall svära vid Allah inför er, när ni har återvänt till dem, för att ni skall lämna dem ifred. Ja, lämna dem ifred; de är orena! Deras boplatz skall bli helvetet – en lön för vad de brukade begå.

96. De svär inför er för att ni skall bli nöjda med dem. Och skulle ni bli nöjda med dem är Allah sannerligen inte nöjd med trotsigt syndande människor.

97. Ökenaraberna har starkast otro och hyckleri och är mest benägna att inte skaffa sig kunskap om de gränser Allah har uppenbarat för Sitt sändebud. Allah är vetande, vis.

98. Och bland ökenaraberna finns den som anser det han skänker vara en pålaga, och som bara väntar på att ni skall drabbas av missöden. Över dem vilar det onda missödet! Allah är hörande, vetande.

99. Men bland ökenaraberna finns också den som tror på Allah och på den Yttersta dagen och anser det han skänker vara medel som för honom närmare Allah och sändebudets välsignelser. Ja, det är sannerligen något som för dem närmre. Allah skall innesluta dem i Sin nåd. Allah är förlåtande, benådande.

sändebudets välsignelser Hans böner för dem om Allahs förlåtelse. (T)

100. De tidigaste första bland utvandrarerna och hjälparna och dem som följde deras exempel i godhet – Allah är nöjd med dem och de är nöjda med Honom. Han har förberett för dem paradiset genomflutna av floder där de skall leva i all evighet. Detta är den ofantliga segern.

utvandrarna De föregångare bland Profetens följeslagare som på hans befallning var först med att lämna sitt folk och sina hem i Mecka där de utsattes för förtryck och förföljelse. *hjälparna* De tidiga följeslagare som bistod utvandrarerna och tog emot dem i sin hemstad Medina. (T)

101. Och bland ökenaraberna i ert grannskap finns sådana hycklare – och även bland Medinas invånare – som framhärdar i hyckleri. Ni känner inte till dem men Vi känner till dem. Vi kommer att straffa dem två gånger om. Sedan skall de föras tillbaka till ett svårt straff.

I helvetet i livet efter detta, efter att ha utstått två skilda påföljder i sitt jordiska liv. (T)

102. Andra har dock erkänt sina synder. De blandade rättfärdigt handlande med annat som var uselt. Allah skall vända Sig mot dem i förlåtelse. Allah är förlåtande, benådande.

103. Ta från deras tillgångar en allmosa som renar dem och genom vilken du kan rentvå dem, och be för dem. Din bön är en trygghet för dem. Allah är hörande, vetande.

104. Vet de inte att det är Allah som godtar ångern från Sina tjänare och tar emot allmosorna, och att Allah är Den som godtar ångern, den Benådande?

105. Säg: ”Handla ni! Allah skall se era handlingar och likaså Hans sändebud och de troende. Och ni kommer att återföras till Han som känner det fördolda och det uppenbara. Sedan skall Han upplysa er om vad ni brukade göra.”

106. Men det finns andra som skall låtas invänta Allahs bud. Antingen straffar Han dem eller så vänder Han sig mot dem i förlåtelse. Allah är vetande, vis.

107. Och de som lät uppföra en moské för att vålla skada, sprida otro och så split bland de troende och som en utpost för den som krigat mot Allah och Hans sändebud dessförinnan – de kommer förvisso att bedyra: "Vi ville endast göra gott!" Men Allah vittnar om att de är lögnare.

Det har berättats att denna och sammanhängande verser berörde en grupp män i Medinatrakten som på befallning av den otrogne ledaren Abu 'Amir inrättade en moské i sin by med det i versen nämnda uppsåtet. (T)

108. Du skall inte någonsin stå [i bön] där! En moské som grundades på gudsfruktan från sin första dag är mer tillbörlig att du skall stå [i bön] i. Där finns män som älskar att hålla sig rena, och Allah älskar de som håller sig rena.

En moské Profetens ﷺ moské i Medina. *hålla sig rena* Genom att med vatten rengöra sig efter att ha utträttat sina behov. (T)

109. Är den som grundar sin byggnad på fruktan för Allah och [på Hans] välbehag bäst, eller den som grundar sin byggnad på en undergrävd flodkant på väg att rasa så att den rasar samman med honom ned i helvetets eld? Allah vägleder inte orättfärdiga människor.

110. Deras byggnad, som de byggt, skall inte upphöra att framkalla tvivel i deras hjärtan, förrän deras hjärtan slits sönder. Allah är vetande, vis.

111. Allah har av de troende bytt till Sig deras liv och deras tillgångar mot att de skall få paradiset; de strider för Allahs sak och dödar och blir dödade. Detta sannfärdiga löfte har Han gett i Toran och Evangeliet och Koranen. Och vem kan uppfylla sitt löfte bättre än Allah? Gläds därför över den byteshandel ni gjort! Ja, detta är den storslagna segern.

112. De ångerfulla, de dyrkande, de lovprisande, de fastande, de bugande, de nedfallande, de som påbjuder det goda och förbjuder det onda och de som iakttar Allahs gränser – ja, kungör detta glada bud för de troende.

de ångerfulla Som lämnar det Allah har förbjudit och vänder sig tillbaka till det Han älskar och behagas av. *glada bud* Löftet i föregående vers. (T)

113. Det är inte tillåtet för Profeten och de som har antagit tron att be om förlåtelse för avgudadyrkarna, även om de skulle vara besläktade, sedan det blivit klart för dem att de skall bli den Djupa eldens invånare.

Sedan de avlidit som otrogna. (T)

114. Och Abrahams bön om förlåtelse för sin fader berodde endast på ett löfte som han hade gett honom. Men när det blev klart för honom att han var en fiende till Allah, tog han avstånd från honom. Abraham var sannerligen from och fördragsam.

115. Allah skulle aldrig låta ett folk gå vilse sedan han väglett dem, utan att ha klargjort för dem vad de bör avhålla sig från. Allah har sannerligen full vetskap om allt.

116. Till Allah hör herraväldet över himlarna och jorden. Han ger liv och död. Vid Hans sida har ni varken någon beskyddare eller hjälpare.

117. Allah har redan förbarmat Sig över Profeten och utvandrarerna och hjälparna som följde honom i nödens stund sedan hjärtat hos en del av dem var nära att vika av, men ändå förbarmade Han Sig över dem – ja, mot dem var Han sannerligen barmhärtig, benådande –

118. Och över de tre som läts utebli. När jorden i all sin vidd plötsligt kändes trång för dem och även deras själar kändes trängda, insåg de att det inte går att fly från Allah utan endast till Honom. Då förbarmade sig Allah över dem för att de skulle visa ånger. Allah är förvisso Den som godtar ångern, den Benådande.
de tre Det har sagts att dessa är de som nämns i vers 106. (T)

119. Ni som har antagit tron! Frukta Allah och var bland de sannfärdiga.

120. Det är inte tillåtet för Medinas invånare och ökenaraberna i deras grannskap att låta sig utebli från [strid med] Allahs sändebud och föredra sina egna liv framför hans. De kommer varken drabbas av törst eller möda eller hunger på Allahs väg, eller infinna sig på en enda plats som förargar de otrogna, eller orsaka en fiende ett enda nederlag, utan att det skrivs upp för dem som en god gärning. Allah låter aldrig de rättrådigas belöning gå förlorad.

121. Och de ger inte en allmosa, vare sig liten eller stor, och korsar inte en dal utan att det skrivs upp för dem, så att Allah kan löna dem efter det bästa de brukade göra.

122. Men de troende bör inte rycka ut i strid allesammans. Nej, i stället skall en skara från varje grupp av dem rycka ut så att de (kvarblivande) kan fördjupa sin förståelse i religionen och förmana sitt folk när de har återvänt till dem så att de kan handla varsamt.

123. Ni som har antagit tron! Strid mot dem som angränsar er bland de otrogna och låt dem finna stränghet hos er. Ni skall veta att Allah är med de gudfruktiga.

angränsar er Romarna i norr som då utgjorde den geografiskt närmaste fienden. (T) *stränghet* Ståndaktighet i strid. (B)

124. När en sura sänds ned finns det några av dem (hycklarna) som säger: "Hos vem av er ökade denna tron?" Men hos dem som är troende ökade den tron och de låter sig glädjas.

125. Men hos dem som har en sjukdom i sitt hjärta ökar den endast fördärvet utöver deras redan befintliga fördärv och de dör medan de är otrogna.

126. Inser de inte att de sätts på prov varje år en eller två gånger? Ändå visar de ingen ånger och inte heller låter de sig förmanas.

127. Och när en sura sänds ned blickar de mot varandra [och säger]: "Finns det någon som ser er?" Sedan far de bort. Allah vänder bort deras hjärtan, ty de är människor som ingenting förstår.
De säger så för att de vill smyga undan utan att någon ser dem.

128. Ett sändebud har nu kommit till er ur era egna led. Allt som tynger er besvårar honom. Han är mån om er. Mot de troende är han barmhärtig och nådig.

129. Men om de vänder om skall du säga: "Allah är tillräcklig för mig; ingen gud finns utom Han. Till Honom sätter jag min lit, och Han är Herre över den väldiga tronen."

Sura 10 Jona (Yūnus)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Alif lām rā. Detta är verser ur Boken full av visdom.

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den sanna innebörden av dessa känner endast Allah till. (K)

2. Är det förvånande för människorna att Vi för en man ur deras egna led har uppenbarat [uppdraget] att varna alla människor, och ge dem som bekänner tron det glada budet om att de skall få ett hedrat företräde hos sin Herre. De otrogna säger: "Detta är sannerligen en uppenbar magiker!"

3. Er Herre är förvisso Allah, som skapade himlarna och jorden under sex dagar och sedan höjde Sig över tronen. Han styr allting. Ingen kan medla [inför honom] utom genom Hans tillåtelse. Detta är Allah, er Herre. Dyrka därför Honom! Att ni inte låter er förmanas.

4. Till Honom skall ni alla återvända. Allahs löfte är sant. Det är Han som inledde skapelsen och som sedan skall återställa den, för att med full rättvisa löna dem som antog tron och gjorde goda gärningar. Men de som förnekade sanningen skall få en skällhet dryck och ett smärtsamt straff för att de brukade förneka.

återställa den Det är endast Allah som kan framställa en levande skapelse utan något ursprung och sedan återställa den till nytt liv och i samma form efter att den dött och försvunnit. (T)

5. Han är den som gjorde solen lysande och månen skinande så att ni kan veta årens antal och hålla räkning. Allah har inte skapat detta annat än i sanningen. Han klargör tecknen för människor som vet.

årens antal När de börjar och slutar. *hålla räkning* På tidsskeden under året såsom antalet dagar per år och timmar per dag. *sanningen* Allah, Sanningen själv, har ensam skapat Sin skapelse utan hjälp av någon påstådd medgud. (T)

6. I växlingen mellan natt och dag och i det som Allah har skapat i himlarna och på jorden finns helt visst tecken för människor som visar gudsfruktan.

7. De som inte ser fram emot att möta Oss och nöjer sig med det jordiska livet och känner sig tillfreds med det, medan de inför Våra tecken är likgiltiga,
8. Dessas boplatz skall bli Elden, till följd av vad de brukade begå.
9. De som antar tron och gör goda gärningar, deras Herre kommer att vägleda dem genom deras tro. Floder skall flyta intill dem i härlighetens alla lustgårdar.
10. Deras anrop i dem skall vara: "Upphöjd vare Du, Allah!" och deras hälsning i dem skall vara: "Frid!" Och deras avslutande anrop skall lyda: "All lovprisning tillkommer Allah, världarnas Herre!"
11. Om Allah hade påskyndat det onda för människorna så som Han låter påskynda det goda, skulle deras tid vara ute. Men Vi lämnar dem som inte hoppas möta Oss att irra omkring i sina överträdelser. *påskyndat det onda* Som när människan vid ilska uttryckligt önskar något skadligt för det som står henne nära och är henne kärt. (T)
12. När människan drabbas av olycka anropar hon Oss liggande på sidan eller sittande eller stående. Men när Vi avvärjt olyckan från henne fortsätter hon som om hon aldrig anropat Oss för någon olycka som drabbat henne. På samma sätt skönmålades för överskridarna allt som de brukade göra.
13. Vi har redan utplånat generationerna före er när de handlade orätt. Deras sändebud kom ju till dem med klara bevis men de lät sig inte tro. Så lönar Vi människor som är förbrytare.
14. Sedan gjorde Vi er till arvtagare på jorden, efter dessa, för att se hur ni skulle handla.
15. När Våra verser tydligt reciteras för dem, säger de som inte ser fram emot att möta Oss: "Hämta fram en annan Koran än denna eller ändra om den!" Säg: "Det tillkommer inte mig att ändra om den på eget bevåg. Jag följer endast det som uppenbaras för mig. Jag fruktar förvisso, om jag visar min Herre olydnad, en förskräcklig dags straff."
16. Säg: "Om Allah hade velat skulle jag inte ha reciterat den för er och Han skulle inte gett er kännedom om den. Och jag har ju tillbringat en hel livstid bland er innan detta; använder ni inte ert förstånd?"

17. Vem är mer orättfärdig än den som diktar upp lögn om Allah eller vägar tro på Hans tecken? Det skall sannerligen inte gå väl för förbrytarna.

18. Vid Allahs sida dyrkar de sådant som varken kan skada dem eller gagna dem. De säger: "Dessa är våra medlare hos Allah." Säg: "Upplýser ni Allah om något Han inte känner till i himlarna eller på jorden?" Upphöjd och förhårligad vare Han, fjärran från allt de sätter vid Hans sida!

19. Förr var människorna blott ett enda samfund, men sedan blev de oeniga. Och hade inte ett beslut från din Herre redan funnits skulle det [redan] ha avgjorts mellan dem i allt de är oeniga om. *ett beslut* Om att Allah aldrig straffar något folk innan bevisen klargjorts för dem och deras tid är inne. *ett enda samfund* Med en och samma troslära. (T, K)

20. De säger: "Varför sänds inte ett tecken ned till honom från hans Herre?" Säg [då]: "Det fördolda tillhör endast Allah; avvakta därför! Jag är med er bland dem som avvaktar."

21. När vi låter människorna erfara nåd efter att olycka drabbat dem smider de planer mot Våra uppenbarelser. Säg: "Allahs planer är snabbare." Våra utsända skriver ned alla planer de smider.

22. Han är den som låter er färdas på land och hav. När ni sedan befinner er i skeppen och de seglar med dem med [hjälp av] en frisk vind åt vilken de gläds, kommer plötsligt en storm över dem och vågorna kommer mot dem från alla håll. Och [när] de inser att de är omringade anropar de Allah och ägnar Honom all dyrkan: "Om Du räddar oss från detta skall vi sannerligen höra till de tacksamma." *seglar med dem* Här skiftar pronomenet till tredje persons "dem"; ett vanligt förekommande stilistiskt språkbruk i arabiskan. *omgivna* Av undergång. (T)

23. Men när Han sedan räddat dem begår de åter överträdelser på jorden mot all rätt. Människor! Era överträdelser går endast ut över er själva, [och är] en njutning i det jordiska livet. Sedan skall ni återvända till Oss och Vi skall då upplysa er om vad ni brukade göra.

24. Liknelsen för det världsliga livet är [att det är] som vatten som Vi sänder ned från himlen och med vilket jordens växtlighet blandas som sedan äts av människor och boskap. Och när jorden låtit sig smyckas och prydas och dess invånare tror att de har makt över den, nås den av Vår befallning, natt eller dag, och Vi gör den uppryckt som om det aldrig förr spirat. Så klarlägger Vi tecknen för människor som tänker efter.

25. Allah kallar till fridens hemvist och vägleder den Han vill till en rak väg.

26. De som gör gott skall få det Goda och mer därtill. Deras ansikten skall varken täckas av stoft eller förnedring. Dessa är paradisetets invånare. Där skall de bli eviga.

det Goda Paradiset. *mer därtill* Att i paradiset få skåda Allahs ansikte. (T) *av stoft* Av besvär och mörker.

27. Men de som begår usla handlingar skall för varje usel handling lönas med dess motstycke, och deras ansikten skall täckas av förnedring. Mot Allah har de ingen försvarare. Det är som om deras ansikten insvepts i stycken av nattens mörker. Dessa är Eldens invånare. Där skall de bli eviga.

motstycke Av straff. (T)

28. En dag skall Vi församla dem allihop, och sedan säga till dem som satte andra vid Allahs sida: "Stanna på er plats, ni och era avgudar!" Och Vi skall skilja de åt helt, och deras avgudar skall säga: "Ni har väl inte dyrkat oss?"

29. Tillräcklig är Allah som vittne mellan oss och er. Om er dyrkan har vi varit helt omedvetna."

30. Där skall varje människa ställas inför det hon förberett. De skall återföras till Allah, deras sanna skyddsherre, och svikas av allt de brukade dikta ihop.

31. Säg: "Vem ger er försörjning från himmel och jord, eller vem råder över hörsel och syn, och vem frambringar det levande ur det döda och frambringar det döda ur det levande och vem styr allting?" De kommer då att säga: "Allah." Säg: "Borde ni då inte visa gudsfruktan?"

32. Detta är Allah, er sanna Herre! Och vad finns bortom sanningen mer än förvillelse? Hur kan ni då låta er vändas bort?

33. Så besannas din Herres ord mot dem som visar trotsig olynad; de kommer inte att tro.

34. Säg: "Finns det någon av era avgudar som kan påbörja skapelsen och sedan återställa den?" Säg: "Allah har påbörjat skapelsen och skall sedan återställa den. Hur kan ni då låta er vändas bort?"
återställa den Återskapa den på nytt när den dött och försvunnit. (T)

35. Säg: "Finns det någon av era avgudar som kan vägleda till sanningen? Är den som kan vägleda till sanningen mer värdig att följa, eller den som inte finner vägledning om han själv inte vägleds? Vad är det med er – hur dömer ni?"

36. De flesta av dem följer inte annat än antaganden. Men antaganden kan aldrig ersätta sanningen på något sätt. Allah har förvisso full vetskap om vad de gör.

37. Och denna Koran kan inte ha sammanställts av någon annan än Allah; nej, den bekräftar det som redan fanns före den och förtydligar föreskriften – inget tvivel råder om det – från världarnas Herre.
föreskriften Allahs lag.

38. Eller säger de: "Han (Muhammed) har sammanställt den." Säg: "Åstadkom då en sura lik denna och tillkalla vem ni än förmår vid Allahs sida om ni är sannfärdiga!"

39. Nej, de vägrar tro på det som ligger utanför deras kunskap och de har ännu inte nåtts av dess djupare mening. På samma sätt vägrade de före dem att tro. Men se hur slutet blev för de orättfärdiga.

40. Bland dem finns de som kommer att tro på det och bland dem finns de som inte kommer att tro på det. Och din Herre vet bäst vilka som sprider fördärv.
Sprider fördärv Pga. och genom sin otro.

41. Om de vägrar tro på dig skall du säga: "Jag har mina gärningar och ni har era gärningar. Ni är oskyldiga till vad jag gör och jag är oskyldig till vad ni gör."

42. Bland dem finns de som lyssnar till dig. Men kan du få de döva att höra om de inte vill använda sitt förstånd?

43. Och bland dem finns de som ser på dig. Men kan du vägleda de blinda om de inte vill se?

44. Allah gör inte människorna den ringaste orätt, utan människorna gör sig själva orätt.

45. Den dag Han församlar dem skall det verka som om de inte levde mer än en timme av en dag där de lärde känna varandra. De som vägrade tro på mötet med Allah har då förlorat och de var [verkligen] inte vägledda.

46. Vare sig Vi visar dig en del av vad Vi har lovat dem eller låter dig dö [innan dess], är det till Oss de skall återvända. Och Allah är vittne till allt de tar sig för.

Lovat dem Straffet

47. Varje samfund har fått ett sändebud. Och när deras sändebud kommer skall det avgöras mellan dem med rättvisa, och de skall inte lida orätt.

kommer På Domedagen. (T,K)

48. De säger: "När uppfylls detta löfte, om ni är sannfärdiga?"

49. Säg: "Jag förmår inte göra mig själv varken skada eller nytta, utom det Allah vill. Varje samfund har sin tid, och när deras tid är kommen kan de inte skjuta upp den [ens] en timme och inte heller driva fram den."

50. Säg: "Kan ni berätta - om Hans straff kommer till er under natten eller under dagen" - vad av det vill förbrytarna påskynda?

51. Är det just när det inträffar som ni skall tro på det [och det säges till dem:] "Först nu, när ni förut ville påskynda det?"

52. Sedan sägs till dem som gjorde orätt: "Smaka det eviga straffet! Blir ni lönade för annat än det ni brukade begå?"

53. De ber dig om besked: "Är detta sant?" Säg: "Ja, vid min Herre, det är helt visst sant, och ni kan inte fly undan."

54. Om varje människa som gjort orätt ägde allt som fanns på jorden skulle hon försöka friköpa sig med det. Och de fylls av ånger när de får se straffet, och det skall avgöras mellan dem med rättvisa och de skall inte lida orätt.

friköpa sig Från nästa livs straff. *avgöras* Mellan ledare och följare. (T)

55. Till Allah hör förvisso allt som finns i himlarna och på jorden. Allahs löfte är förvisso sant. Men de flesta av dem vet inte.

56. Han ger liv och ger död, och till Honom skall ni återföras.

57. Människor! En förmaning har nu kommit till er från er Herre och en läkedom mot det som ryms i ert bröst, och en vägledning och en nåd för de troende.

förmaning Koranen, som påminner och varnar om Allahs straff. *läkedom* Som botar all okunskap och tvivel som kan vila i hjärtat. *vägledning* Ett klargörande av vad som för människan är tillåtet och otillåtet. (T,B,K)

58. Säg: "Åt Allahs goda och åt Hans nåd - ja, åt detta bör de glädjas, det är bättre än allt som de samlar ihop."

Allahs goda Islam. *Hans nåd* Koranen. (T)

59. Säg: "Har ni funderat över vad Allah har sänt ned till er för er försörjning, vilket ni sedan förklarar tillåtet eller förbjudet?" Säg: "Har Allah gett er tillstånd, eller är det om Allah ni uppdiktar lögn?"

60. Och vad tror de som diktar upp lögn om Allah på Uppståndelsens dag? Allah är sannerligen full av ynnest mot människorna, men de flesta av dem visar inte tacksamhet.

om Uppståndelsens dag Om vad Allah den dagen skall göra med dem till följd av deras handlande. *Full av ynnest mot människorna* Genom att inte påskynda straffet för dem i detta liv. (T)

61. Du sysselsätter dig inte med något, och du reciterar inte något ur Koranen från Honom, och ni gör inte en enda gärning, utan att Vi är vittne över er när ni sysselsätter er med det. Inget undkommer din Herre, inte ens något med den minsta myras vikt på jorden eller i himlen - och inget mindre än så eller större - utan att det finns med i en tydlig bok.

62. Allahs nära tjänare behöver verkligen inte känna rädsla och inte heller skall de sörja,

63. De som antog tron och visade gudsfruktan.

64. De får glädjebud i så väl det jordiska livet som i livet efter detta. Inget kan ändra Allahs ord. Detta blir den storslagna segern.

65. Låt dig inte bedrövas av deras yttrande. All makt [och ära] tillhör Allah. Han är den Hörande, den Vetande.

66. Till Allah hör ju alla som finns i himlarna och alla som finns på jorden. Vad är det de - som dyrkar andra gudar - efterföljer som Guds likar? De följer inte annat än antaganden och de talar inte annat än lögn.

67. Det är Han som har gjort natten för er så att ni kan vila då och dagen för att se klart. I detta finns sannerligen tecken för människor som hör.

Och därmed ägnar eftertanke åt det och låter sig förmanas. (T)

68. De säger: "Allah har skaffat barn." Upphöjd vare Han - Han är den Oberoende! Till Honom hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden. Ni har inget bemyndigande för detta. Säger ni om Allah vad ni inte vet?

barn Avgudadyrkarna bland Muhammeds ﷺ folk hävdade att änglarna är Allahs döttrar. (T)

69. Säg: "De som diktar upp lögn om Allah kommer inte att nå framgång."

70. [De får] en njutning i denna värld. Sedan skall de återvända till Oss, och sedan låter Vi dem smaka det stränga straffet för att de brukade förneka [sanningen].

71. Recitera för dem berättelsen om Noa, då han sade till sitt folk: "Mitt folk! Om min närvaro och mina påminnelser om Allahs tecken tynger er, så har jag ju satt all min tillit till Allah. Besluta därför om er sak och [anropa] era avgudar! Låt sedan inte ert beslut vara oklar för er, utan agera bestämt mot mig och ge mig ingen frist.

72. Och om ni drar er undan har jag ju inte bett er om någon lön. Min lön ges inte av någon annan än Allah, och jag har blivit befalld att höra till muslimerna."

Till dem som underkastar sig Allah. (T)

73. Men de vägrade tro honom så Vi räddade honom och dem som var med honom i arken, och gjorde dem till efterträdare efter att Vi dränkt dem som vägrade tro på Våra tecken. Ja, se hur slutet blev för de varnade.

74. Efter honom skickade Vi sedan sändebuden till sina folk. De kom till dem med klara bevis, men de ville inte tro på något som de kallat lögn förut. På så vis sätter Vi stämpel på överträdarnas hjärtan.

75. Sedan, efter dessa, skickade Vi Moses och Aron med Våra tecken till Farao och hans stormän. Men de visade högmod och var ett folk av förbrytare.

76. När sanningen kom till dem från Oss sade de: "Detta är ju tydlig magi!"

77. Moses sade: "Säger ni så om sanningen när den har kommit till er? Skulle detta kunna vara magi? Nej, magikerna når inte framgång."

78. De sade: "Har du kommit till oss för att vända oss bort från det vi har funnit våra förfäder utöva så att ni två kan få makten i landet? Vi tror inte på er."

79. Farao sade: "Hämta hit till mig varje skicklig magiker!"

80. När magikerna sedan hade kommit sade Moses till dem: "Kasta det ni har att kasta!"

Deras rep och stavar som de fick att se ut som om de rörde på sig av sig själva. (T)

81. Och när de hade kastat sitt sade Moses: "Det ni har kommit är magi som Allah skall tillintetgöra. Allah gynnar inte fördärvarnas handlingar."

82. Allah etablerar sanningen genom Sina ord, även om förbrytarna avskyr det.

83. Och ingen trodde på Moses utom några ättlingar till hans folk, av rädsla för att Farao och hans stormän skulle förfölja dem. Farao var sannerligen högfärdig på jorden och hörde sannerligen till dem som överskred.

84. Moses sade: "Mitt folk! Om ni tror på Allah så är det endast till Honom ni skall sätta er lit, om ni verkligen är muslimer."

85. De sade: "Till Allah har vi satt all vår lit. Vår Herre! Gör oss inte till en prövning för de orättfärdiga,

86. Och rädda oss, genom Din nåd, från detta otrogna folk."

87. Vi uppenbarade för Moses och hans bror att: "Upprätta boningar i Egypten åt ert folk, och gör era boningar till en plats för tillbedjan". Och förrätta bönen och ge glada budskap till de troende.

88. Moses sade: "Vår Herre! Du har förvisso gett Farao och hans stormän utsmyckning och rikedomar i detta jordiska liv - vår Herre! - så att de leder [andra] vilse från Din väg. Vår Herre! Utplåna deras rikedomar och gör deras hjärtan hårda så att de inte tror förrän de ser det smärtsamma straffet."

89. Han sade: "Er bön har besvarats. Var därför ståndaktiga och följ inte vägen tillhörande de som inte vet."

Att Allahs löfte är sant, och därför vill påskynda Hans beslut. (T)

90. Och Vi lät Israels barn korsa havet och Farao och hans trupper förföljde dem, [drivna] av förhävelse och övervåld. När drunkningsdöden sedan överraskade honom sade han: "Jag bekänner tron på att ingen gud finns utom Den som Israels barn tror på, och jag är en av muslimerna!"

91. "Först nu, när du förut har visat olydnad och ständigt varit en av fördärvarna?

92. I dag skall Vi rädda dig i din [döda] kropp för att du skall bli ett tecken för dem som kommer efter dig. Men många människor är sannerligen likgiltiga för Våra tecken."

Rädda dig Låta din kropp bevaras. (T)

93. Och Vi tilldelade Israels barn en hedersam boplats och försörjde dem med alla goda ting. Och de blev inte oeniga förrän kunskapen kom till dem. Din Herre skall sannerligen avgöra mellan dem på Uppståndelsens dag i allt som de brukade tvista om.

kunskapen Om profeten Muhammed ﷺ, som Arabiens judar hade kännedom om och vars ankomst de inväntade. När han sedan blev profet började de tvista om honom. Ett fåtal bekände Islam medan de flesta vägrade. (T)

94. Om du hyser tvivel kring det som Vi har sänt ned till dig, fråga då dem som läser den Bok som fanns före din tid. Sanningen har förvisso kommit till dig från din Herre; var därför aldrig bland de misstrogn.

95. Och var aldrig bland dem som vägrar tro på Allahs tecken; du blir då blir du bland förlorarna.

96. De mot vilka din Herres ord har besannats kommer inte att tro - ord Vrede, till följd av deras syndande. (T)

97. Även om varje tecken skulle komma till dem -förrän de får se det smärtsamma straffet.

Som Faraos och hans stormän. (T)

98. Ja, det har inte funnits en enda stad som [då] antog tron och gagnades av sin tro, utom Jonas folk. När de antog tron avvände Vi förnedringens straff från dem i detta jordiska liv och lät dem njuta under en tid.

Jonas folk De var de enda som efter att ha blivit varse Allahs överhängande straff, som de hade gjort sig förtjänta, antog tron och sedan gagnades av den till följd av sin uppriktiga ånger. (T)

99. Om din Herre hade velat skulle alla de som finns på jorden ha antagit tron på en och samma gång. Kan du då tvinga människor till att bli troende?

100. Nej, ingen människa kan anta tron utan Allahs tillåtelse. Och Han låter straffdomen komma över dem som inte använder sitt förstånd.

101. Säg: "Se vad som finns i himlarna och på jorden!" Varken tecken eller varningar är till nytta för människor som inte tror.

102. Väntar de på annat än sådana dagar som de som levde före dem var med om? Säg: "Vänta ni! Jag är med er bland de väntande."

103. Sedan skall Vi rädda våra sändebud och dem som har antagit tron. Ja, det är en plikt för Oss att rädda de troende.

104. Säg: "Människor! Om ni hyser tvivel kring min religion så dyrkar jag inte dem som ni dyrkar vid Allahs sida, utan jag dyrkar Allah - Han som tar era liv. Jag har blivit befalld att vara bland de troende."

105. Ja, du skall ställa hela ditt jag i religionens tjänst som en *ḥanīf*, och du får aldrig bli bland avgudadyrkarna.

ḥanīf En i ursprunglig Islam ståndaktig människa, som inte beblandar den rena tron med judendom, kristendom eller avgudadyrkan. (T)

106. Och tillbe inte vid Allahs sida något som varken kan gagna eller skada dig. Om du gör så hör du sannerligen till de orättfärdiga.

107. Om Allah låter dig möta något ont finns det ingen som kan avvärja det utom Han. Och om Han vill dig väl finns det ingen som kan förhindra Hans goda. Han låter det nå dem Han vill bland Sina tjänare. Han är den Förlåtande, den Benådande.

108. Säg: "Människor! Sanningen har nu kommit till er från er Herre. Den som följer vägledningen följer den för sitt eget bästa, och den som far vilse far endast vilse till skada för sig själv. Jag är inte en beskyddare över er."

109. Följ det som uppenbaras för dig och var tålmodig till dess Allah dömer. Han är den bästa domaren.

Sura 11 Eber (Hūd)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Alif lām rā. [Detta är] en Bok vars verser har fastlagts och sedan tydliggjorts hos en som är vis och underkunnig.

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den sanna innebörden av dessa känner endast Allah till. (K)

2. [Den tydliggör] att ni inte skall dyrka andra än Allah - [Säg:] "Jag är till er, från Honom, en varnare och glädjebudbärare." -

3. Och att ni skall be er Herre om förlåtelse och sedan vända er i ånger till Honom. Då skall Han skänka er en härlig njutning fram till en utsatt tid och ge varje god människa av Sitt goda. Men om de vänder sig bort, [säg:] "Då fruktar jag för er en stor dags straff.

4. Till Allah skall ni återvända, och Han har makt över allt."

5. Visst tillsluter de sitt bröst för att försöka dölja [sitt inre] för Honom. Men visst vet Han, även när de tar på sig sina kläder, allt de håller hemligt och allt de ger till känna. Han har sannerligen full vetskap om vad som döljs i bröstet.

DEL 12

6. Det finns inte en varelse på jorden utan att Allah står för dess försörjning. Han vet var den håller till och var dess slutliga viloplats skall vara. Allt finns i en tydlig skrift.

Innan Allah skapade alla varelser lät han på den Bevarade tavlan (al-lawh almahfuz) uppteckna deras antal, deras respektive försörjningsmått, livslängd och plats för död. (T)

7. Han är den som skapade himlarna och jorden under sex dagar - med Sin tron [alltjämt] över vattnet - för att pröva er; vem av er som är bäst i handling. Om du säger: "Ni skall förvisso uppväckas efter döden" kommer de som förnekar [sanningen] helt visst att säga: "Detta är inget annat än klar magi!"

Med syfte på Koranen och dess reciterade budskap. *himlarna och jorden* Skulle inte Han som danade dessa ur intet vara kapabel att återuppliva er efter döden? (T) *över vattnet* Profeten ﷺ har berättat om Allahs tron att den existerade och var belägen ovanför ett slags "vatten" redan innan himlarnas och jordens skapelse. (K)

8. Och om Vi fördröjer straffet för dem under en beräknad tid skall de helt visst [i narr] säga: "Vad håller det tillbaka?" Men den dag det verkligen kommer kan det inte användas från dem och de skall då omslutas av det de brukade göra narr av.

Det de brukade göra narr av Straffet

9. Om Vi låter människan erfara nåd från Oss och sedan tar bort den från henne, blir hon plötsligt djupt förtvivlad och otacksam.

10. Men om Vi låter henne erfara välgång efter att motgång drabbat henne, kommer hon helt visst att säga: "Alla eländen har vikit bort från mig!" Ja, då blir hon sannerligen gladlynt och skrytsam,

11. Utom de som visar tålamod och gör goda gärningar; dessa skall få förlåtelse och en stor belöning.

12. Kanske kommer du att utelämna en del av det som uppenbaras för dig och ditt bröst att kännas beklämt för att de säger: "Varför har inte en skatt sänts ned till honom eller en ängel kommit i hans sällskap?" Men du är inte mer än en varnare, och Allah är skyddsherre över allting.

13. Eller säger de: "Han har uppdyktat den?" Säg: "Skaffa då fram tio uppdyktade suror av samma slag, och kalla [till hjälp] dem ni kan vid Allahs sida - om ni är sannfärdiga."

Uppdyktat den Dvs Koranen. (T)

14. Och om de inte svarar er skall ni veta att den sannerligen har sänts ned med Allahs vetande och att ingen [sann] gud finns utom Han. Kommer ni då att underkasta er?

Genom att ödmjukt hörsamma Hans bud och endast tillbe Honom sedan bevisen har etablerats mot er. (T)

15. De som [endast] vill ha det jordiska livet och dess utsmyckningar skall Vi där (i det jordiska livet) till fullo ge dem [lönen] för sina gärningar, och de ska där inte berövas något.

16. Det är dessa som i livet efter detta inte skall få annat än Elden. Allt som de åstadkom i det (jordiska livet) skall gå om intet och gagnlöst blir allt som de brukade göra.

17. Är då den som stödjer sig på ett klart bevis från sin Herre och [som har] ett vittne från Honom [som] reciterar den (Koranen) samt den tidigare Boken tillhörande Moses - en ledstjärna och en nåd - [lika de förutnämnda]? Dessa tror på den. Och vem som än förnekar den bland grupperingarna, åt honom är Elden en utlovad plats. Hys därför inte minsta tvivel kring den. Den är helt visst sanningen från din Herre, men de flesta människor har inte tro.

[lika de förutnämnda] Dvs de som nämns i vers 15–16. På klassisk arabiska är det vanligt att utelämna en bisats som denna när dess innebörd är självfallen för lyssnaren. *grupperingarna* De sanningsförnekare som bekänner sig till andra religioner. (T)

18. Och vem är mer orättfärdig än den som diktar upp lögn om Allah? Dessa kommer att ställas inför sin Herre, och vittnena skall säga: "Det var dessa som ljög om sin Herre. Visst skall Allahs förbannelse vila över de orättfärdiga!"

vittnena De profeter och änglar som bevittnade vad dessa människor tog sig för under sina liv på jorden. (T)

19. De som hindrar [andra] från Allahs väg och vill göra den krokig, samtidigt som de av livet efter detta är förnekare,

20. Dessa kan aldrig fly undan på jorden och har inte vid Allahs sida några beskyddare. För dem skall straffet fördubblas. De kunde inte förmå sig att lyssna och de lät sig inte se.

21. Det är dessa som har förlorat sina själar och de skall svikas av allt som de brukade dikta ihop.

22. Utan tvekan skall de i livet efter detta bli de största förlorarna.

23. De som antar tron och gör goda gärningar och ödmjukar sig inför sin Herre, dessa skall bli paradisetts invånare. Där skall de leva för evigt.

24. De två parternas liknelse är som den blinde och döve och den seende och hörande. Kan dessa två likställas? Att ni inte låter er förmanas!

två parterna De troende och de som förnekar sanningen. (T)

25. Vi sände Noa till hans folk [sägande]: "Jag kommer till er som en tydlig varnare.

26. Ni skall inte dyrka andra än Allah. Jag fruktar för er en plågsam dags straff."

27. Då sade stormännen som förnekade [sanningen] bland hans folk: "Vi ser inte dig vara mer än en människa som oss, och vi ser att du endast följs av dem som i vår klara uppfattning är de oansenligaste bland oss. Och vi ser inte att ni har någon förtjänst över oss, tvärtom tror vi att ni är lögnare."

28. Han sade: "Mitt folk! Säg mig: om jag stödjer mig på ett klart bevis från min Herre och Han har gett mig nåd från Sig och ni har gjorts blinda för det - skall vi då tvinga er till det när ni hyser avsky för det?

klart bevis Uppenbarelse och profetskap från Allah. (T, K)

29. Mitt folk! Jag begär ingen ersättning av er för detta. Min lön ges inte av någon annan än Allah, och jag kommer inte att stöta bort dem som antar tron. De skall sannerligen möta sin Herre. Men jag kan se att ni är människor som är okloka.

30. Mitt folk! Vem skulle kunna hjälpa mig mot Allah om jag stötte bort dem? Att ni inte låter er förmanas!

31. Jag säger er inte att jag har Allahs skatter hos mig eller att jag känner allt som är fördolt. Jag säger inte heller: "Jag är förvisso en ängel." Och jag skall inte säga till dem som era ögon ser ned på att Allah aldrig kommer att skänka dem något gott. Allah vet bäst vad de bär inom sig. Då [om jag säger så] skulle jag sannerligen höra till de orättfärdiga."

32. De sade: "Noa! Du har nu tvistat med oss och låtit tvistandet gå för långt, så visa oss [nu] det du lovar oss om du verkligen hör till de sannfärdiga."

33. Han sade: "Endast Allah kan visa er det, om Han behagar, och då kan ni inte fly undan."

34. Och mina råd kan ju inte gynna er - om jag vill råda er - om Allah vill vilseleda er. Han är er Herre och det är till Honom ni skall återföras."

35. Eller säger de: "Han har uppdyktat det!?" Säg: "Om jag har uppdyktat det skall jag stå för min förbrytelse, och jag är oskyldig till de förbrytelser ni begår."

uppdyktat det Koranen och denna berättelse om Noa. Här riktas talet till profeten Muhammed ﷺ. (T)

36. Och det uppenbarades för Noa: "Inga fler av ditt folk kommer att tro än de som redan har trott. Låt dig därför inte bedrövas över vad de brukade ta sig för."

37. Bygg arken under Vår uppsikt och genom Vår uppenbarelse, och tala inte till Mig till förmån för dem som begår orätt - de skall sannerligen dränkas."

38. Och han byggde arken. Men varje gång några stormän bland hans folk gick förbi hånade de honom. Han sade: "När ni [nu] hånar oss så [ska] vi sannerligen [snart att] håna er precis som ni hånar."

39. Ni får snart veta till vem ett straff kommer, som förnedrar honom, och över vem ett varaktigt straff skall falla."

40. När Vår befallning sedan kom och ugnen svämmade över sade Vi: "Ta ombord på den två av varje [djurslag, hona och hane] i par samt din familj - utom dem som redan fördömts - och alla som antagit tron." Och de som antog tron med honom var endast ett fåtal.

ugnen svämmade över Merparten skriftlärd tolkar frasen som Noas tecken på att Allahs straff var förestående. Dvs när regnvattnet steg så mycket på jordytan att det fyllde husens heta stenugnar. (T, B, K)

41. Han sade: "Kliv ombord på den! I Allahs namn skall den segla och ankra. Min Herre är förvisso förlåtande, benådande."

Han förlåter synderna för de som vänder sig till Honom i ånger och ödmjukhet och benådar dem. (T)

42. Och den seglade med dem på vågor [höga] som berg. Noa ropade till sin son som höll sig avsides: "Min son! Stig på med oss och stanna inte hos de otrogna."

43. Han sade: "Jag skall ta min tillflykt till ett berg som skyddar mig mot vattnet." Han sade: "I dag finns inget skydd mot Allahs bud, utom för den som Han benådar." Och vågorna reste sig mellan dem och han blev bland de dränkta.

44. Sedan sades det: "Jord, uppsluka ditt vatten! Och himmel, upphör!" Då sjönk vattnet och saken var avgjord och den (arken) strandade på al-Jūdī. Och det sades: "Bort med dessa orättfärdiga människor!"

al-Jūdī Ett berg som sägs vara beläget nära Mosul. (T)

45. Noa anropade sin Herre och sade: "Herre! Min son hör ju till mina närmaste och Ditt löfte är sant och Du är den rättvisaste av domare."

46. Han sade: "Noa! Han hör inte till dina närmste; han handlade inte rättfärdigt. Be Mig inte om sådant som du inte har kännedom om. Jag varnar dig för att bli bland de oförståndiga."

dina närmste Denne Noas son valde otro framför tro och var därför inte bland de närmste som Allah lovat att rädda. (T)

47. Han sade: "Min Herre! Jag tar skydd hos Dig mot att be Dig om sådant jag inte har kännedom om. Om Du inte förlåter mig och visar mig nåd kommer jag att höra till förlorarna."

48. Det sades: "Noa! Stig i land med frid från Oss och välsignelser över dig och över de [troende] samfund [som skall komma] från dem som är med dig. Men andra samfund skall Vi låta njuta. Sedan skall de träffas av ett från Oss kommande, smärtsamt straff."

49. Detta hör till de underrättelser om det osedda som Vi uppenbarar för dig. Du hade ingen vetskap om det, varken du eller ditt folk, före detta. Ha därför tålmod. Den slutliga segern skall sannerligen bli de gudfruktigas.

50. Till 'Ād [sände Vi] deras broder Hüd. Han sade: "Mitt folk! Dyrka Allah – ni har ingen gud utom Honom. Ni hittar bara på.

'Ād Ett folk i östra Jemen som levde flera generationer efter Noa. *broder* I härkomst. (B,K)

51. Mitt folk! Jag begär ingen lön av er för detta. Min lön ges inte av någon annan än Han som skapat mig. Använder ni inte ert förstånd?

52. Mitt folk! Be er Herre om förlåtelse och vänd er sedan till Honom i ånger. Då skall Han sända regn över er i överflöd och ger er mer kraft till den kraft ni redan har. Men vänd er inte bort som förbrytare!"
Genom att förneka Allah och den monoteistiska troslära som profeten Hüd kallade till. (T)

53. De sade: "Hüd! Du har inte kommit till oss med något klart bevis och vi kommer inte att lämna våra gudar för att du säger det. Nej, vi kommer inte att tro dig.

54. Vi kan inte säga mer än att några av våra gudar måste ha låtit något ont drabba dig." Han sade: "Jag kallar Allah till vittne – och även ni skall vittna – om att jag helt tar avstånd från det ni dyrkar,

55. vid Hans sida. Så smid ni era planer mot mig och ge mig ingen frist!

56. Jag har satt all min lit till Allah, min Herre och er Herre. Det finns inte en varelse utan att Han har grepp om dess pannlugg. Min Herre är på en rak väg.

Sanningens väg. Han belönar dem som gör gott och straffar dem som gör ont. Han låter dem aldrig lida orätt och godtar inte annat än att de tror på och underkastar sig Honom. **grepp om dess pannlugg** Ett uttryck som på arabiska beskriver att man fullständigt har någon i sin makt. (T)

57. Om ni sedan vänder er bort så har jag dock förmedlat det som jag har sänts till er med, och min Herre skall låta er efterträdas av ett annat folk. Ni kan inte vålla Honom någon skada. Min Herre vakar förvisso över allting."

58. Och när Vårt bud kom räddade Vi Hüd och dem som hade antagit tron med honom genom nåd från Oss. Ja, Vi räddade dem från ett tungt straff.

59. Detta var 'Ād. De avvisade sin Herres tecken och lydde inte Hans sändebud, utan följde önskan hos varje trotsig förtryckare. sändebud Står i plural eftersom förnekelse av ett av Allahs sändebud – i stammen 'Āds fall Hüd – är som att förneka alla Hans sändebud. (K)

60. I denna värld följdes de av förbannelse, och [så även] på Uppståndelsens dag. Ja, 'Ād förnekade förvisso sin Herre – ja, bort med 'Ād, Hūds folk!

61. Och till Ĥamūd [sände Vi] deras broder Şāliḥ. Han sade: "Mitt folk! Dyrka Allah – ni har ingen gud utom Honom. Han har frambringat er ur jorden och låtit er tillbringa era liv på den. Be honom därför om förlåtelse och vänd er sedan in ånger till Honom. Min Herre är förvisso nära, redo att bönhöra."

Ĥamūd Ett folk som levde efter 'Ād i Arabiens norra del, mellan Medina och Tabuk. (K)

62. De sade: "Şāliḥ! Hos oss var du ju någon vi hade förhoppningar om före detta. Skall du nu förbjuda oss att dyrka det som våra förfäder dyrkade? Vi hyser minsann misstroget tvivel kring det du kallar oss till."

63. Han sade: "Mitt folk! Säg mig - om jag har ett klart bevis från min Herre och Han har gett mig av Sin nåd, vem kan då hjälpa mig mot Allah om jag visar Honom olydnad? Ni ger mig inte annat än större insikt om er förlust."

64. Mitt folk! Detta är Allahs kamelsto – ett tecken för er. Låt henne beta på Allahs jord och gör henne inget ont; i annat fall skall ni hemsökas av ett nära förestående straff."

65. Men de slaktade henne, så han sade: "Ni skall få njuta i era hem i tre dagar. Detta är ett osvikligt löfte."

66. När Vår befallning sedan kom räddade Vi Şāliḥ och dem som hade antagit tron med honom, genom nåd från Oss, och [räddade dem] från den dagens förnedring. Det är sannerligen din Herre som är den Starke, den Mäktige."

67. Och de som begick orätt hemsöktes av skriet och låg på morgonen framstupa i sina hem,
skriet Det skarpa dån från himlen som orsakade Ĥamūdfolkets förintelse. (T, B)

68. Som om de aldrig hade levt i dem. Ja, Ĥamūd förnekade förvisso sin Herre – ja, bort med Ĥamūd!

69. Våra budbärare kom förvisso till Abraham med det glada budet. De sade: "Frid!" Han sade: "Frid!" Sedan dröjde det inte länge innan han bar fram en stekt kalv."

70. Men när han såg att deras händer inte rörde den fattade han misstankar mot dem och kände rädsla för dem. De sade: "Var inte rädd. Vi har sänts till Lots folk."

71. Hans hustru stod också där och hon började le. Då gav Vi henne glada bud om Isak, och efter Isak om Jakob.

72. Hon sade: "Stackars mig! Skall jag föda, ålderstigen som jag är, och denna min man här är ju en gamling? Detta är sannerligen en förvånansvärd sak."

73. De sade: "Förvånas du över Allahs bud? Allahs nåd och Hans välsignelser vilar över er, husets folk! Han är förvisso prisad, ärorik."

74. Och när Abrahams farhågor hade försvunnit och han fått det glada budet talade han till förmån för Lots folk inför Oss.

Inför de utsända änglarna, om antalet återstående rättrogna bland den fördömda stadens invånare. (T)

75. Abraham var sannerligen fördragsam, mild och ångerfull.

76. "Abraham, avstå från detta! Din Herres bud har redan anlänt. De skall sannerligen drabbas av ett straff som inte kan avvisas."

77. Och när Våra budbärare kom till Lot blev han bekymrad och kände sig beklämd över dem och sade: "Detta blir en besvärlig dag!"

78. Och hans folk kom rusande mot honom, och dessförinnan hade de just begått onda handlingar. Han sade: "Mitt folk! Dessa är mina döttrar; de är renare för er. Frukta därför Allah och dra inte skam över mig gällande mina gäster. Finns det inte bland er en [enda] rättsinnig man?"

mina döttrar I egenskap av sitt folks profet refererade Lot till stadens kvinnfolk som sina döttrar och uppmanade manfolket till äktenskapliga förhållanden med dem. (T)

79. De sade: "Du vet mycket väl att vi inte har någon rätt till dina döttrar, och du vet sannerligen vad vi vill."

har någon rätt Eftersom de inte var gifta med dessa kvinnor och inte ville vara det. (T)

80. Han sade: "Om jag bara hade styrka att övermanna er, eller kunde söka mig till ett kraftfullt stöd."

81. De (änglarna) sade: "Lot! Vi är din Herres budbärare; de kan aldrig tillfoga dig något [ont]. Bege dig iväg med din familj under nattens mörker och låt ingen av er blicka tillbaka, utom din hustru. Det som skall drabba dem skall drabba henne. Deras utlovade tid är gryningen – är inte gryningen nära?"

82. Och när Vår dom föll vände Vi upp och ned på den (staden) och lät den överösas av regn med stenar av packad och härdad lera,

83. Som var märkta hos din Herre. Och från de orättfärdiga är de aldrig långt borta.

En varning till de meckanska avgudadyrkarna om att sådant straff aldrig är långt ifrån att drabba även dem, om de inte vänder sig till Allah i ånger för sitt avguderi. (T) *märkta* Försedda med tecken, vilket gjorde att de inte liknade stenar som finns på jorden. (B)

84. Och till Madyan [sände Vi] deras broder Šu'ayb. Han sade: "Mitt folk! Dyrka Allah, ni har ingen gud utom Honom. Förminska inte mått och vikter. Jag ser ju att ni har det väl och jag fruktar för er en allomfattande dags straff.

Madyan Namnet på både en stam och på det område den bebodde, beläget nära Ma'ān längs vägen mellan Syrien och Hijaz. Båda sägs vara uppkallade efter profeten Abrahams son Madyan. Utöver sitt avguderi var Madyan kända för att vid handel fiffla med mått och vikter. (T,K)

85. Mitt folk! Ge hela mått och vikter med full rättvisa och inskränk inte på människors ägodelar och sprid inte ondska på jorden som fördärvare.

86. Vad Allah låter er behålla är bättre för er om ni är troende. Jag är dock ingen väktare över er."

87. De sade: "Šu'ayb! Befaller dig dina böner att vi skall avstå från att dyrka det som våra förfäder dyrkade och [från] att göra med våra tillgångar som vi vill? Du är då sannerligen den milde, den rättrådige!"

Sade de sarkastiskt och hånfullt. (T)

88. Han sade: "Mitt folk! Säg mig; om jag stödjer mig på ett klart bevis från min Herre och Han har gett mig en god försörjning från Sig – [skall jag då inte tillrättavisa er]? Jag vill inte motsätta er och handla utmed det jag förbjuder er från. Jag vill endast ställa till rätta så gott jag kan. Min framgång vilar endast hos Allah. Till Honom har jag satt all min lit och till Honom vänder jag mig tillgivet.

god försörjning Kan antingen tolkas som Šu'aybs profetskap eller som den egendom han hade förvärvat genom hederliga medel. (K) *[skall jag inte då tillrättavisa er]* Se kommentar till vers 17. (Ö)

89. Mitt folk! Låt inte fientlighet mot mig få er att drabbas av det-samma som drabbade Noas folk eller Hüds folk eller Šäliḥs folk. Och Lots folk är inte långt ifrån er.

Kan tolkas både som att Lots folks hemort låg geografiskt nära, och att straffet som drabbade dem låg nära i tiden. (B)

90. Be er Herre om förlåtelse och vänd er sedan i ånger till Honom. Min Herre är sannerligen benådande och kärleksfull."

91. De sade: "Šu'ayb! Vi begriper inte mycket av vad du säger och vi betraktar dig som svag bland oss. Om det inte hade varit för din släkt skulle vi ha stenat dig. För oss är du inte värdsnadsvärd."

92. Han sade: "Mitt folk! Är min släkt mer värdsnadsvärd för er än Allah, så att ni helt har lagt Honom bakom er? Min Herre omsluter dock allt ni gör.

Med Sitt vetande. (T, K)

93. Och mitt folk! Fortsätt ni att handla på ert sätt – jag handlar på mitt. Snart får ni veta vem som skall nås av ett straff som förnedrar honom och vem som är en lögnare. Ja, avvakta ni – jag skall avvakta med er!"

94. När Vår befallning sedan kom räddade Vi Šu'ayb och dem som hade antagit tron med honom, genom nåd från Oss, och de som begick orätt hemsöktes av skriet och låg på morgonen framstupa i sina hem,

skriet Just stammen Madyan förgjordes genom flera plötsliga straff där varje straff drabbade dem till följd av ett särskilt syndande. Här nämns ett fasansfullt skri i samband med deras onda yttranden, i sura 7 beskrivs ett kraftigt skalv i samband med att de ville förvisa Šu'ayb och de troende från deras mark, och i sura 26 beskrivs straffet utgå från ett mörkt moln sedan de utmanat Šu'ayb att låta en del av himlen störta ned över dem. (K)

95. Som om de aldrig hade levt i dem. Ja, bort med Madyan så som Tamüd togs bort!

96. Vi sände förvisso Moses med Våra tecken och med ett klart bemyndigande,

97. Till Faraos och hans stormän, men de lydde [bara] Faraos befallning. Och Faraos befallning ledde inte rätt.

98. Han skall gå före sitt folk på Uppståndelsens dag tills han sätter dem i Elden. Ja, vilken usel sits att sättas i.

99. De följdes i denna [värld] av förbannelse och [så även] på Uppståndelsens dag. Vilken usel gåva att ges.

100. Detta hör till de upplysningar, om städerna, som Vi förmedlar till dig. Några står kvar, andra är skördade.

Vissa städer är fortfarande bebodda medan andra har mejats ned och jämnats med marken. (T)

101. Vi gjorde dem ingen orätt, utan de gjorde orätt mot sig själva. Och deras gudar som de anropade vid Allahs sida kunde inte hjälpa dem på något sätt när din Herres dom föll. Nej, de orsakade dem inget annat än mer fördärv.

102. Sådan blir din Herres bestraffning när Han bestraffar städer som är orättfärdiga. Hans bestraffning är sannerligen smärtsam och sträng.

103. I detta finns sannerligen ett tecken för den som fruktar straff i livet efter detta. Det är en dag inför vilken alla människor skall församlas; ja, det är en dag som skall bevittnas.

Av alla skapade varelser. (T)

104. Vi låter den inte dröja längre än till en beräknad tidpunkt.

105. Den dag då den kommer skall ingen människa tala förutom med Hans tillåtelse. Bland dem finns fördömda och lycksaliga.

106. Vad beträffar dem som är fördömda skall de hamna i Elden. Där skall de jämra och flåsa.

107. Eviga blir de där, så länge himlarna och jorden finns, undantaget det din Herre behagar. Din Herre gör förvisso vad Han än vill.

så länge himlarna och jorden finns Ett av flera uttryck på klassisk arabiska som beskriver det eviga utan ände. *det din Herre behagar* Den rimligaste tolkningen av denna fras är att undantaget berör de troende som dömts till helvetet på grund av grova synder. Där förblir de så länge som Allah vill tills Han slutligen benådar dem och sätter dem i paradiset. Flera uttalanden från Profeten ﷺ beskriver detta. För det finns åtskilliga koranverser, som tydligt fastställer att avgudadyrkare och otrogna förblir i helvetet i evig tid, utan undantag. (T)

108. Och vad beträffar dem som lycksaliggjorts skall de hamna i paradiset. Eviga blir de där, så länge himlarna och jorden finns, undantaget det din Herre behagar – en gåva utan slut.

det din Herre behagar Dvs de straffades först och sen fick inträda paradiset. (T) Se not till vers 11:107. (Ö)

109. Hys därför inte något tvivel kring vad dessa (avgudadyrkarna) dyrkar; de dyrkar endast på samma sätt som deras förfäder dyrkade förut. Vi skall till fullo ge dem deras andel utan någon minskning.

andel Av gott eller ont. De otrognas lön för god handling återgäldas dem i deras jordiska liv, och deras rättmätiga andel straff väntar dem i livet efter detta. (K)

110. Vi gav Moses Boken, men det tvistades om den. Och hade inte ett beslut från din Herre redan funnits skulle det ha avgjorts mellan dem. De hyser sannerligen misstroget tvivel kring den.

Om huruvida skriften är uppenbarad av Allah eller inte. *tvistades* Moses folk blev oeniga om Toran precis som Muhammeds ﷺ folk blev om Koranen. *beslut* Om att inte påskynda straffet för dem som vägrar tro. (T)

111. Och alla hör de till dem som din Herre skall löna med fulla mått för deras gärningar. Han har förvisso kännedom om allt de gör.

112. Du (Muhammed) skall leva rättskaffens – så som du är befalld – och också de hos dig som har vänt sig [till Allah] i ånger, och ni skall inte överträda! Han ser förvisso allt ni gör.

i ånger För sitt tidigare avguderi. *överträda* Allahs befallningar och förbud. (T)

113. Och stöd er inte på dem som begår orätt, så att ni drabbas av Elden – förutom Allah har ni inga beskyddare – och därefter kan ni inte få någon hjälp.

114. Förrätta bönen vid dagens båda gränser och under några av nattens stunder. De goda gärningarna för förvisso bort de onda. Detta är en påminnelse för dem som minns.

De belöningar och påföljder som Allah har utlovat. *vid dagens båda gränser* Med specifikt avseende på gryningsbönen (al-fajr) och skymningsbönen (al-mağrib), och underförstått de två bönerna däremellan – middagsbönen (az-zuhr) och eftermiddagsbönen (al-'asr). *några av nattens stunder* Med avseende på kvällsbönen (al-'iṣā). *de goda gärningarna* De fem dagliga bönerna, som profeten Muhammed ﷺ har sagt, utplånar de onda handlingar begångna mellan från bön och bön. (T)

115. Visa tålmod! Allah låter aldrig belöningen gå förlorad för dem som gör det goda.

116. Bland dessa släkten före er fanns det alltså inga människor med förståndet i behåll som förbjuda fördärv på jorden, annat än ett fåtal av de som Vi räddade bland dem. Ja, de som begick orätt fortsatte att nöja sig med det välstånd de hade skänkts och förblev förbrytare.

117. Din Herre skulle aldrig tillintetgöra städerna orättvist så länge deras invånare [strävar att] gör rätt för sig.

118. Om din Herre hade velat skulle Han helt visst ha gjort människorna till ett enda samfund. Men de skall inte upphöra att vara oeniga,

119. Utom dem som din Herre visar nåd. Ja, på så vis skapade Han dem. Och din Herres ord skall besannas: "Jag kommer sannerligen att fylla helvetet med både djinner och människor, alla tillsammans." på så vis skapade Han dem Allah visste redan innan Han skapade djinner och människor vilka av dem som skulle göra sig förtjänta av Hans vägledning och vilka som skulle låta sig vilseledas och fördömas. Versen kan alltså aldrig tolkas som att individen inte bär skuld för sina illgärningar. (T)

120. Alla de upplysningar som Vi förmedlar till dig om sändebuden är för att stärka ditt hjärta. Genom detta har sanningen och en förmaning nått dig och en påminnelse till de troende.

stärka ditt hjärta För att Muhammed ﷺ, genom kunskap om tidigare sändebuds motgångar, inte skulle nedstämmas av sitt eget folks vägran att tro. *Genom detta* Denna suras innehåll specifikt, och Koranens generellt. (T)

121. Och säg till dem som inte tror: "Handla ni på ert sätt; vi handlar på vårt.

122. Ja, avvakta ni; vi avvaktar också.”

För att se vem den slutliga segern skall tillfalla. Och Allah höll Sitt löfte till profeten Muhammed ﷺ och gav honom hjälp och stöd och gjorde Sitt budskap segrande. (K)

123. Till Allah hör det fördolda i himlarna och på jorden, och till Honom skall allt återbördas i sin helhet. Dyrka Honom därför och sätt all er lit till Honom. Din Herre är inte omedveten om vad ni gör. i sin helhet Till Allah skall varje individ återvända i sällskap av sina gärningar för att skörda den lön som förtjänats för dem. (T)

Sura 12 Josef (Yūsuf)

I Allahs namn, den Nåderike, den Benådande

1. Alif lām rā. Detta är verser ur Boken full av klarhet.

Koranen, som är tydlig för den som begrundar dess innehåll. (T) Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetskap om. (K)

2. Vi har förvisso sänt ned den som en arabisk Koran för att ni skall kunna förstå.

Eftersom de direkta mottagarna var araber. (T, B) Arabernas rika klassiska språk kännetecknas också av att på ett tydligt och uttrycksfullt sätt kunna förmedla innebörder som lämnar djupa och bestående avtryck i sinnet. Därför sände Allah ned Sin ädlaste uppenbarelse, på det ädlaste språket, till det ädlaste sändebudet, via den ädlaste ängeln, på jordens ädlaste plats, och inledde uppenbarelsen i den ädlaste månaden ramadan. (K)

3. Vi berättar för dig de bästa av berättelser genom att uppenbara för dig denna Koran. Ja, innan det hörde du till de ovetande,

4. [Om] när Josef sade till sin far: "Min far! Jag såg [i en dröm] elva stjärnor och solen och månen – jag såg dem i prostration inför mig." Stjärnorna har tolkats symbolisera Josefs elva bröder och solen och månen hans föräldrar. (T)

5. Han sade: "Min son! Berätta inte om din dröm för dina bröder; de kommer då att smida en ond plan mot dig. Satan är sannerligen människans klara fiende.

Josefs far, profeten Jakob, hade tidigare sett tecken på brödernas avund. (T)

6. På samma sätt skall din Herre välja dig och lära dig att förutse händelser. Ja, Han skall fullborda Sin välsignelse över dig och över Jakobs ätt, liksom Han tidigare fullbordade den över dina två förfäder Abraham och Isak. Din Herre är sannerligen vetande, vis." *förutse händelser* Genom att kunna tyda drömmar. (T)

7. I Josef och hans bröder finns det sannerligen tecken för dem som frågar,

8. [Om] när de sade: "Josef och hans bror är kärare för vår fader än oss, fastän vi är en hel hop. Vår fader är uppenbarligen helt förvillad. *hans bror* Benjamin, som var Josefs enda helbror i brödraskaran. (T)

9. Döda Josef eller driv ut honom på öde mark så blir ni ensamma om er faders uppmärksamhet. Efter det kan ni ju bli rättfärdiga människor.”

10. En av dem sade: ”Döda inte Josef utan släng honom i brunnens djup så plockas han upp av någon karavan – om ni nu vill göra [något].”

11. De sade: ”Vår fader! Varför låter du inte oss ta hand om Josef? Vi vill ju honom bara väl.

12. Sänd honom med oss i morgon, så får han roa sig och leka och vi skall se väl efter honom!”

13. Han sade: ”Det skulle sannerligen bekymra mig om ni tar med er honom. Jag är rädd att en varg äter upp honom medan ni är ouppmärksamma.”

14. De sade: ”Om en varg skulle äta upp honom fastän vi är en hel hop, då är vi sannerligen [hjämlösa] förlorare.”

15. Och när de tog med sig honom beslutade de gemensamt att sätta honom i brunnens djup, och Vi uppenbarade för honom: ”Du skall sannerligen få upplysa dem om denna deras sak, utan att de skall ana något.”

16. Och på kvällen kom de till sin fader gråtande.

17. De sade: ”Fader! Vi gick [iväg] för att löpa ikapp och lämnade Josef vid vår packning och då åt vargen upp honom. Men du kommer inte att tro oss fastän vi är sannfärdiga.”

18. Och de visade upp hans skjorta som de hade fläckt med falskt blod. Han sade: ”Nej, detta är något ni själva har tänkt ut. [Här krävs] ypperligt tålamod. Allah är den vars hjälp jag söker i det som ni påstår har hänt.”

Falskt blod Enligt uppgift, blod från ett lamm. *ypperligt tålamod* ihärdigt och utan klagomål. (T)

19. Och en karavan kom och de sände ut sin vattenbärare som sänkte sin hink [i brunnen]. Han sade: ”Vilken överraskning, här finns en pojke!” De gömde honom bland varorna, och Allah hade full vetskap om vad de gjorde.

20. Och de sålde honom [sen] för en billig summa, ett fåtal silvermynt, då de ansåg honom vara obetydlig.

21. Och mannen från Egypten som köpte honom sade till sin fru: "Gör hans vistelse hedervärd. Kanske kan han gagna oss eller så upptar vi honom som vårt eget barn." På detta sätt lät Vi Josef stadga sig i landet för att sedan lära honom hur man förutser händelser. Allah råder alltid över Sin befallning, men de flesta människor vet inte.

mannen från Egypten Till följd av sin höga status bar denne man titeln "den mäktige" med vilken han omtalas i vers 30 och 51. Det sägs att kungen hade givit honom ansvar för Egyptens statskassa. *förutser händelser* Genom att tyda drömmar. (T)

22. Och när han hade nått mogen ålder skänkte Vi honom omdöme och kunskap. Så lönar vi dem som gör det goda.

23. Och hon i vars hus han var försökte förföra honom mot hans vilja. Hon låste dörrarna och sade: "Kom till mig!" Han sade: "Jag söker Allahs beskydd! Min husbonde har gett mig en god hemvist. Det går sannerligen aldrig väl för de orättfärdiga."

24. Ja, hon åtrådde honom och han [skulle ha] åtrått henne, om han inte fick se sin Herres tecken. Så skedde för att Vi skulle hålla ondska och skamlöshet borta från honom. Han var sannerligen en av våra utvalda.

sin Herres tecken Åsikterna om vad detta tecken kan ha varit går isär, men tydligt är att det fick honom att motstå frestelsen. (T)

25. De rusade mot dörren och hon rev itu hans skjorta bakifrån, och vid dörren stötte de på hennes make. Hon sade: "Hur skall den lönas som vill din hustru ont, om inte med fängelse eller med ett plågsamt straff?"

26. Han sade: "Det var hon som försökte förföra mig mot min vilja." Då vittnade ett vittne bland hennes husfolk: "Om hans skjorta har rivits itu framifrån talar hon sanning och han hör till lögnarna.

27. Men om hans skjorta har rivits itu bakifrån har hon ljugit och han hör till de sannfärdiga."

28. När han sedan såg att hans skjorta hade rivits itu bakifrån sade han: "Detta hör till er (kvinnors) list; er list är sannerligen väldig! När han Maken, men det har också tolkats syfta på vittnet. (T)

29. Josef, nämn aldrig detta! Och du (min hustru) bör be om förlåtelse för din illgärning. Du lät dig bli bland de syndiga.”

30. Några kvinnor i staden började säga: ”Den mäktiges hustru har förfört sin unge tjänare mot hans vilja och han har förblindat henne med kärlek. Vi kan se att hon uppenbarligen är förvillad.”

31. När hon hörde talas om deras skvaller sände hon efter dem och tillredde en måltid åt dem och gav var och en av dem en kniv och sade [till Josef]: ”Gå ut framför dem!” När de sedan fick se honom greps de av så stor förundran att de skar sig i händerna och sade: ”[Vi söker] Allahs beskydd! Detta kan inte vara en mänsklig varelse. Detta kan inte vara annat än en ädel ängel.”

32. Hon sade: ”Där har ni han för vars skull ni klandrade mig. Ja, jag försökte förföra honom mot hans vilja men han stod emot. Men om han inte gör som jag befaller skall han sannerligen fängslas och bli bland de förödmjukade.”

33. Han sade: ”Min Herre! Fängelse är mig kärare än det som de vill locka mig till. Och om Du inte skonar mig från deras list kanske jag ger efter för dem och blir bland de okloka.”

34. Och hans Herre bönhörde honom och skonade honom från deras list. Han är sannerligen den Hörande, den Vetande.

35. Men därefter ansåg de, trots att de hade sett bevisen, att de ändå borde fängsla honom för en tid.

36. Och två unga män sattes i fängelse med honom. En av dem sade: ”Jag har [i en dröm] sett att jag pressar vin.” Och den andre sade: ”Jag har sett att jag på huvudet bär bröd som fåglar äter av. Säg oss hur det kan tydas; vi ser att du hör till de rättrådiga.”

37. Han sade: ”Ni skall inte få ett enda mål mat som föda utan att jag först underrättar er om dess tydning innan det inträffar. Detta hör till den kunskap som min Herre har skänkt mig. Jag har försakat läran hos människor som inte tror på Allah och som förnekar livet efter detta.

38. Jag rättar mig efter mina fäders lära; Abrahams, Isaks och Jakobs. Vi tillåts inte sätta något vid Allahs sida. Detta hör till Allahs välsignelse över oss och över alla människor, men de flesta människor visar inte tacksamhet.

39. Mina två fängelsekamrater! Är flera olika herrar bättre, eller Allah, den Ende, den Övermäktige?

40. Vad ni dyrkar utom Honom är ingenting annat än namn som ni själva har hittat på, ni och era förfäder. Allah har inte sänt ned något bemyndigande om detta. Avgörandet är endast Allahs; Han befäller att ni inte skall dyrka någon annan än Honom. Detta är den rätta religionen, men de flesta människor vet inte [det].

41. Mina två fängelsekamrater! För den ene av er skall [han] servera sin herre vin att dricka, och den andre skall korsfästas och fåglarna skall sedan äta på hans huvud. Saken som ni sökt besked om är avgjord.”

42. Han (Josef) sade till den som han visste skulle klara sig: ”Nämna mig hos din herre.” Men Satan fick honom att glömma att nämna [något till] sin herre. Han (Josef) blev därför kvar i fängelset ännu några år.

Glömma att nämna Detta kan tolkas både som att mannen glömde att nämna Josef inför sin herre, eller att Josef glömde att nämna sin Herre. (B)

43. Kungen sade: ”Jag har [i en dröm] sett sju feta kor ätas upp av sju magra, och sju gröna ax och [sju] andra som var förtorkade. Stormän! Ge mig besked om min dröm om ni är kapabla att tyda drömmar.”

44. De sade: ”[Det är bara] virriga drömmar, och om tydning av sådana drömmar är vi inte kunniga.”

45. Då sade den som frigavs av de [tidigare] två, och som efter en längre tid nu mindes: ”Jag kan underrätta er om dess tydning, så skicka mig!”

Till fängelset. (T)

46. ”Josef, sanningskäre man! Ge oss besked om [en dröm om] sju feta kor som äts upp av sju magra, och sju gröna ax och [sju] andra som är förtorkade. Då kan jag återvända till människorna så att de kan få veta.”

47. Han sade: ”Ni skall under sju år få odla som vanligt. Det ni skördar bör ni sedan lämna i sina ax, utom lite grann som ni kan ha att äta.

48. Därefter kommer sju svåra år. De skall förtära allt ni har förberett inför dem, utom lite grann av det ni lagt i säkert förvar.

49. Därefter kommer ett år under vilket människorna välsignas med regn och under vilket de kan pressa olja och dryck.”

Detta besked gav Josef i tillägg till kungens förfrågan, som ett tecken på sitt profetskap. (T)

50. Kungen sade: ”Hämta honom till mig!” Och när budbäraren anlände sade han (Josef): ”Återvänd till din herre och fråga honom hur det står till med kvinnorna som skar sig i händerna. Min Herre har sannerligen full vetskap om deras listiga plan.”

51. Han (kungen) sade: ”Vad tog det åt er när ni ville förföra Josef mot hans vilja?” De sade: ”[Vi söker] Allahs beskydd! Vi känner inte till något ont om honom.” Den mäktiges hustru sade: ”Nu har sanningen uppdagats! Det var jag som ville förföra honom mot hans vilja och han hör sannerligen till de sannfärdiga.”

52. [Josef sade:] ”Detta var för att han (den mäktige) skall veta att jag inte svek honom i [hans] frånvaro, och att Allah inte understödjer de svekfullas planer.

DEL 13

53. Men jag friar inte min själ från skuld; sannerligen uppmanar själen ständigt till det onda, utom hos den som min Herre har visat nåd. Min Herre är sannerligen förlåtande, benådande.”

54. Kungen sade: ”För honom till mig; jag vill ta honom till min egen tjänare.” När han sedan hade talat med honom sade han: ”Hos oss är du i dag ansedd och betrodd.”

55. Han sade: ”Gör mig ansvarig för landets förrådshus; jag är sannerligen en kunnig förvaltare!”

Josefs insikt om de år av torka och hungersnöd som väntade gjorde honom lämpligare än andra att ansvara för lagring och fördelning av landets förnödenheter. (B)

56. På så vis etablerade Vi Josef i landet och han kunde slå sig ned var än han behagade. Vi låter Vår nåd nå vem Vi vill och låter aldrig belöningen gå förlorad för dem som gör det goda.

57. Och belöningen i livet efter detta är bättre för dem som antar tron och visar gudsfruktan.

58. Och Josefs bröder kom och steg in hos honom. Han visste genast vilka de var, men de kände inte igen honom.

bröder kom Bröderna hade rest till Egypten för att byta till sig föda. De sju åren av välstånd var förbi och de sju åren av hungersnöd hade börjat och drabbade även brödernas hemort i al-Sham (historiska Syrien). (T)

59. När han hade försett dem med deras matvaror sade han: ”Ta med er er halvbroder från er faders sida. Som ni ser ger jag rättvisa mått och är den bästa av värdar.

För att landets lagrade matvaror skulle fördelas jämnt till behövande lät Josef endast en kamel per person lastas med förnödenheter. Han föreslog således att de i sällskap av sin lillebror kunde erhålla en extra kamellast. (T)

60. Men om ni inte kommer med honom till mig har ni inte fler mått att få hos mig, och ni skall inte få komma i min närhet.”

Inte ges tillträde till den region Josef regerade över. (T)

61. De sade: ”Vi skall försöka förmå hans fader att lämna honom ifrån sig; ja, det skall vi sannerligen göra.”

62. Då sade han till sina tjänare: ”Lägg [tillbaka] deras bytesvaror bland deras resgods så att de upptäcker dem när de har återvänt till sin familj; då kommer de förhoppningsvis tillbaka.”

63. När de sedan kom tillbaka till sin fader sade de: "Fader! Vi vägrades ett mått. Men sänd vår broder med oss så kan vi byta till oss måttet och vi skall vaka över honom väl!"

64. Han sade: "Kan jag anförtro er honom utan att det blir som när jag anförtrodde er hans broder förut? Då är Allah en bättre väktare och Han är den Nädigaste av de nådiga."

65. Men när de öppnade sin packning fann de att deras bytesvaror hade återlämnats till dem. De sade: "Fader! Vad mer vill vi ha? Här finns ju våra bytesvaror; de har återlämnats till oss. Nu kan vi sörja för vår familj samt vaka över vår broder och skaffa oss ett extra mått kamellast. Det blir ett lättfångat mått."

66. Han sade: "Jag kommer aldrig att skicka honom med er förrän ni ger mig en utfästelse inför Allah att ni helt visst skall komma tillbaka med honom till mig, såvida ni inte går under." Och när de gav honom sin utfästelse sade han: "Allah bevittnar vad vi säger."

67. Och han sade: "Mina söner! Träd inte in genom samma port, utan träd in genom skilda portar. Mot Allah kan jag dock inte hjälpa er det ringaste. Avgörandet hör endast till Allah. Till Honom har jag satt min lit, och endast till Honom bör alla tillitsfulla sätta sin lit."

skilda portar Bland gränsposterna som ledde in till Egypten. Det berättas att Jakob ville skydda sina söner mot människors onda öga då brödraskarans ståtlighet ofta väckte förundran. (T,B)

68. När de sedan trädde in på det sätt som deras fader hade befallt dem kunde det inte hjälpa dem mot Allah det ringaste - det var endast en önskning i Jakobs inre som han lät uppfyllas. Han ägde sannerligen kunskap utifrån vad Vi hade lärt honom, men de flesta människor vet inte.

69. Och när de steg in till Josef tog han sin broder (Benjamin) till sig. Han sade: "Det är jag, din broder, så sörj inte längre över vad de förut gjorde."

70. När han sedan hade försett dem med deras matvaror lade han dryckeskärlet bland sin broders resgods. Sedan ropade en utropare: "Ni där i karavanen, ni är sannerligen tjuvar!"

dryckeskärlet Det kungliga kärl som Josef använt för att väga brödernas bytesvaror. (T)

71. De sade, när de trädde fram till dem: "Vad är det ni saknar?"

72. De sade: "Vi saknar kungens bågare. Den som kommer med den skall få en hel kamels last. Det kan jag garantera."

73. De sade: "Vid Allah! Ni vet att vi inte kommit för att sprida fördärv i landet och inte heller är vi tjuvar."

74. De sade: "Vad blir då lönen för det om ni är lögnare?"

75. De sade: "Lönen för det blir; att han bland vars resgods den upptäcks, själv skall utgöra lönen för det. Så lönar vi de orättfärdiga."
Enligt Abrahams lag var påföljden för stöld att tjuven, tillsammans med stöldgodset, överlämnades till godsets ägare där tjuven sedan tvingades tjäna som slav under ett år. (T)

76. Då började han med deras packningar före sin broders packning. Sedan drog han fram den ur sin broders packning. På detta sätt planerade Vi för Josef. Han hade inte kunnat ta med sig sin broder enligt kungens lag om inte Allah hade velat det. Vi höjer den Vi vill i ranggrader, och över varje ägare av kunskap finns någon kunnigare. Tills kunskapsledet når sitt slut hos Allah, vars kunskap överträffar allt. (T)

77. De sade: "Om han har stulit har ju också en broder till honom stulit tidigare." Men Josef dolde det inom sig och avslöjade det inte för dem. Han sade [i tanken]: "Ni är i en uslare sits, och Allah vet bäst om det ni påstår."

Broder De menade Josef *uslare sits* Hos Allah, än vad en tjuv skulle vara i, om ens anklagelsen vore sann. (B)

78. De sade: "Du mäktige! Han har en fader som är gammal och grå, så ta en av oss i hans ställe. Vi ser att du hör till dem som gör väl."

79. Han sade: "Allahs skydd sökes mot att vi skulle ta någon annan än den vi fann vårt gods hos. Då hade vi sannerligen varit orättfärdiga."

80. Och när de hade förlorat hoppet om honom drog de sig tillbaka för att samråda. Den äldste av dem sade: "Minns ni inte att er fader tog emot er utfästelse inför Allah, och hur ni förut svek ert ansvar för Josef. Nej, jag kommer aldrig att lämna landet förrän min fader ger mig tillåtelse eller Allah ger mig Sin dom – Han är den bäste av domare.

Sin dom Hjälper honom att återfå sin bror Benjamin. (T)

81. Återvänd till er fader och säg: 'Fader! Din son har stulit. Vi kan endast vittna utifrån vad vi vet, och vi kunde inte vaka över det fördolda.

Företse vad som skulle hända. (T)

82. Och fråga [invånarna i] staden som vi befann oss i och karavanen som vi ankom med – vi är sannerligen sannfärdiga!”

83. Han sade: ”Nej, detta är något ni själva har tänkt ut. Här krävs ypperligt tålmod. Kanske skall Allah låta dem återvända till mig allihop. Han är den Vetande, den Vise.”

ypperligt tålmod Som inte ger vika för hastigt eller för klagomål. (T)

84. Han vände sig sedan ifrån dem och sade: ”Ack, vad jag är bedrövad över Josef!” och hans ögon vitnade av sorg, fylld av förtvivlan som han var.

vitnade Han blev blind. (T)

85. De sade: ”Vid Allah! Du kommer inte att sluta tänka på Josef förrän du blir dödssjuk eller blir bland de bortgångna.”

86. Han sade: ”Jag klagar över min dysterhet och sorg endast för Allah, ty jag har fått veta av Allah vad ni inte vet.

Att Josef var vid liv och att hans dröm där Jakob bugade inför sin son skulle förverkligas. (T,B)

87. Mina söner! Bege er iväg och skaffa upplysning om Josef och hans bror och ge aldrig upp hoppet om Allahs barmhärtighet. Ingen ger upp hoppet om Allahs barmhärtighet utom otrogna människor.”

88. När de sedan steg in till honom (Josef) sade de: ”Du mäktige! Ofärd har drabbat oss och vår familj. Vi har därför kommit med varor utan större värde. Men ge oss fulla mått och låt det bli en allmosa för oss. Allah lönar sannerligen de givmilda.”

89. Han sade: ”Ni minns väl vad ni gjorde mot Josef och hans bror när ni var oförståndiga?”

90. De sade: ”Kan det verkligen vara du som är Josef?” Han sade: ”Jag är Josef och detta är min bror. Allah har sannerligen välsignat oss. Den som visar gudsfruktan och tålmod, [skall veta att] Allah aldrig låter belöningen gå förlorad för dem som gör det goda.”

91. De sade: "Vid Allah! Allah har verkligen föredragit dig framför oss, och vi har sannerligen felat."

92. Han sade: "I dag skall ingen förebråelse riktas mot er. Må Allah förlåta er – Han är den Nådigaste av de nådiga."

93. Bege er iväg med denna min skjorta och lägg den på min faders ansikte så skall han [åter] bli seende. Hämta sedan hit era familjer, alla tillsammans."

94. Och när karavanen hade avgått sade deras fader: "Jag kan känna doften av Josef; bara ni inte tror att jag blivit tokig."

95. De sade: "Vid Allah! Du befinner dig fortfarande i din gamla förvillelse."

96. När glädjebudbäraren sedan kom lade han den (skjortan) på hans ansikte och han blev genast seende igen. Han sade: "Sade jag er inte att jag av Allah har fått veta vad ni inte vet?"

97. De sade: "Vår fader! Be om förlåtelse för våra synder; vi har sannerligen handlat fel."

98. Han sade: "Jag skall be min Herre om förlåtelse för er – Han är förvisso den Förlåtande, den Benådande."

99. När de sedan steg fram inför Josef tog han sina föräldrar till sig och sade: "Stig trygga in i Egypten, om Allah vill!"
trygga Från den torra och nöd som hade drabbat deras land. (T)

100. Och han satte sina föräldrar på tronen, och de föll alla ned i prostration inför honom. Då sade han: "Min fader! Detta är tydningen av min dröm som jag hade förut. Min Herre har nu låtit den bli sann. Han gjorde väl mot mig när Han befriade mig från fängelset och förde hit er från ökenlivet sedan Satan sått split mellan mig och mina bröder. Min Herre är förvisso mild mot den Han vill. Ja, det är Han som är den Vetande, den Vise."

Prostration Att prostuera var ett sedvanligt sätt hylla och hedra högt uppsatta personer på Josefs tid och var här inte en gest av dyrkan. Det var tillåtet för muslimer i såväl Josefs som övriga profeters sharia. Denna sed förbjöd Allah sedan genom profeten Muhammed ﷺ i Islams slutgiltiga regelverk och all form av bugande får nu endast göras inför Allah, den Allsmäktige. (T,B,K)

101. Min Herre! Det är Du som har gett mig makt och lärt mig hur man förutser händelser – himlarna och jordens frambringare – Du är min beskyddare i denna värld och i livet efter detta. Ta mitt liv som muslim och förena mig med de rättfärdiga.”förutser händelser Genom drömydning. (T)

102. Detta hör till upplysningarna om det osedda som Vi uppenbarar för dig. Du var inte hos dem när de (Josefs bröder) gemensamt tog sitt beslut och smidde sin plan.

103. Men de flesta människor, även om du eftersträvar det, blir inte troende.

Bland avgudadyrkarna och judarna som levde på profeten Muhammeds ﷺ tid. (T,B)

104. Och du begär inte någon ersättning av dem för det. Det är ju inte mer än en påminnelse till alla folk.

105. Hur många är inte de tecken i himlarna och på jorden som de [ständigt] går förbi men ändå vänder sig ifrån?

tecken Som himlakropparna, landskapen, haven och växtlivet, vilka alla tyder på att deras Herre är en och att endast Han, utifrån Sin allmakt, är värd dyrkan. (T)

106. Men de flesta av dem tror inte på Allah utan att sätta andra vid Hans sida.

De bekräftar att Allah har skapat dem och försörjer dem, men dyrkar avgudabilder eller dyrkar Allahs påstådda barn eller tar an andra människor som sina herrar. (T)

107. Känner de sig säkra mot att överkommas av Allahs överväldigande straff eller mot att plötsligt överkommas av den Yttersta stunden när de minst anar det?

108. Säg: ”Detta är min väg; jag kallar till den utifrån klar insikt, jag och de som följer mig. Upphöjd är Allah, och jag hör inte till avgudadyrkarna!”

min väg Budskapet att Allah är en och inte delar Sitt herravälde med någon. (T)

109. Före dig har Vi inte sänt [som sändebud] andra än män – till vilka Vi gav uppenbarelse – tillhörande städernas folk. Har de (avgudadyrkarna) inte färdats på jorden och sett hur slutet blev för dem som levde före deras tid? Och efterlivets hemvist är förvisso bättre för dem som visar gudsfruktan. Använder ni inte ert förstånd?

städernas folk de hörde alltid till stadssamhällenas invånare och var inte nomader. (T)

110. Men till sist, när dessa sändebud hade gett upp hoppet – och de (avgudadyrkarna) trodde att de bara hade fått höra lögn – nådde Vår hjälp dem och räddar de Vi ville [rädda]. Vår veder-gällning kan aldrig användas från människor som är förbrytare.

gett upp hoppet Om att avgudadyrkarna bland deras folk någonsin skulle anta tron på en enda Gud. (T)

111. I deras berättelse finns förvisso lärdom för dem med förnuft. Den (Koranen) är ingen uppdiktad saga, utan en bekräftelse på det som fanns före den och en förklaring på allting och en vägledning och en nåd för människor som tror.

deras berättelse Skildringen om Josef och hans bröder. *det som fanns före den* Koranen bestyrker att alla tidigare böcker som uppenbarades för profeterna, som Toran, Evangeliet och Davids az-Zabūr, var sanna och uppenbarade av Allah. *förklaring på allting* Som människan behöver för att leva rättskaffens i enlighet med Allahs bud. (T,B)

Sura 13 Åskan (ar-Ra'd)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Alif, lām, mīm, rā. Dessa är tecken ur Boken. Och det som har sånts ned till dig från din Herre är sanningen, men de flesta människor tror inte.

2. Allah är den som har rest himlarna utan några stödpelare som ni kan se. Sedan höjde Han sig över tronen. Han har underordnat solen och månen. Var och en löper mot en utsatt tid. Han styr allting, och Han klarlägger tecknen, för att ni om mötet med er Herre skall vara förvissade.

underordnat solen och månen Till nytta för skapelsen och för att människan skall kunna beräkna år och tidsförlopp. *utsatt tid* Då världen försvinner och Uppståndelsens dag börjar. *styr allting* Utan några medgudar eller medhjälpare. *tecknen* I Hans uppenbarade bok. (T)

3. Han är den som har brett ut jorden och på den gjorde bergmassor och floder. Och alla frukter gjorde Han till par av två. Han låter natten täcka dagen. I detta finns sannerligen tecken för människor som tänker efter.

4. Och på jorden finns marker belägna intill varandra och druvgårdar, sädesslag och dadelpalmer – sammanvuxna och inte sammanvuxna – som vattnas med samma vatten, men Vi gör några bättre än andra i smak. I detta finns förvisso tecken för människor som använder sitt förstånd.

5. Och om du blir förvånad är också deras yttrande förvånande: "När vi blivit stoft, kan vi då verkligen bli en skapelse på nytt?" Det är dessa som har förnekat sin Herre och det är dessa som skall ha bojar om sina halsar och det är dessa som är Eldens invånare – där skall de vara för evigt.

6. De ber dig påskynda det onda innan det goda, trots att det före deras tid har funnits föredömliga straff. Din Herre är sannerligen redo till förlåtelse mot människorna för deras felande, men din Herre är också sträng i Sin bestraffning.

påskynda det onda innan det goda I sitt trots bad avgudadyrkarna Muhammed ﷺ om prövningar och straff hellre än välbefinnande och förskonande, fastän de kände till hur tidigare otrogna folk hade utplånats genom olika plågor när de förnekade Allah och sändebuden. Se 8:32. (T)

7. De som förnekar [sanningen] säger: "Varför sänds inte ett tecken ned till honom från hans Herre?" [Men] du är endast en varnare, och varje folk har en vägledare.

8. Allah vet vad varje kvinna bär och vad moderlivet förkortar och vad det utökar. Hos Honom är varje sak enligt mått.

förkortar Gör havandeskapet kortare än nio månader. *utökar* Gör havandeskapet längre än nio månader. (T)

9. [Han är] Den som känner det fördolda och det uppenbara, den Store, den Upphöjde.

10. Det gör detsamma vare sig någon av er döljer sitt yttrande eller tillkännager det, skyler sig under natten eller visar sig under dagen.

detsamma För Allah. Han har kännedom om allt och för Honom är ingenting är dolt. (T)

11. Han har avlösande änglar framför sig och bakom sig som vakar honom på Allahs befallning. Allah ändrar inte ett folks tillstånd förrän de själva ändrar sitt tillstånd. Och om Allah skulle vilja ont för ett folk finns det inget som kan mota det, och utöver Honom har de ingen skyddsvän.

avlösande änglar Profeten Muhammed ﷺ har berättat hur människor ständigt omgärdas av skyddsänglar som avlöser varandra vid gryning och sen eftermiddag. (B, K) *tillståndet* Först när människor, trots deras välstånd, hemfaller åt förtryck och orätt kommer Allah straffa dem genom försämrade förhållanden.

12. Det är Han som låter er se blixten med fruktan och hopp, och som framkallar de tunga regnmolnen.

fruktan och hopp Vägfararen fruktar för möda och hinder genom annalkande oväder, medan den hemmavarande hoppas att regnet ska gynna honom. (T)

13. Åskan prisar Hans lov och likaså änglarna, av vördnad för Honom. Han sänder ut blixtslagen och låter dem träffa dem Han vill medan de står och tvistar om Allah. Ja, Han är sträng i Sin vedergällning.

14. Honom tillkommer den sanna förkunnelsen. Men de som de åkallar vid Hans sida kan inte bönhöra dem på minsta sätt. Som när någon sträcker sina handflator mot vattnet för att det skall nå hans mun men det (vattnet) når den (munnen) aldrig. Ja, förnekarnas åkallan består endast i villfarelse.

den sanna förkunnelsen Att vittna att samt yttra orden "ingen [sann] gud [som har rätt att dyrkas] finns utom Allah." (T)

15. Inför Allah nedfaller allt som finns i himlarna och på jorden – villigt eller ovilligt – så även deras skuggor; både mornar och aftnar.

16. Säg: "Vem är himlarnas och jordens herre?" Säg: "Allah." Säg: "Har ni då vid Hans sida tagit er beskyddare som inte mäktar göra sig själva varken nytta eller skada?" Säg: "Är den blinde och den seende lika? Eller är mörkren och ljuset lika? Eller har de åt Allah uppfunnit medgudar som har skapat något liknar Hans skapelse, så att denna skapelse har gjort dem förbryllade?" Säg: "Allah är alltings skapare, och Han är den Ende, den Övermäktige."

mörkren I plural eftersom det finns flera olika mörker och villfarelser men endast ett ljus. *förbryllade* över vem skapelsen tillhör. (T)

17. Han har från himlen sänt ned vatten så att flodbäddar [översvämmas och] forsar över sina bräddar och forsarna för med sig tjockt skum. Och från det som de smälter i elden, för att erhålla smycken eller redskap, uppstår liknande skum. Så framställer Allah sanning och falskhet. Och vad skummet beträffar så försvinner det avsides, men det som gagnar människorna stannar kvar på jorden. Så framställer Allah Sina liknelser.

18. De som besvarar sin Herres [kallelse] skall få det Godaste. Men de som inte besvarar Honom – om de så hade allt vad jorden bär och lika mycket därtill skulle de vilja friköpa sig med det. Dessa skall få en ond räkenskap och deras boplats skall bli helvetet – vilken usel bädd.

det Godaste Paradiset. (T)

19. Kan den som vet att det som har sänts ned till dig från din Herre är sanningen, liknas vid den som är blind? Endast de med förstånd låter sig förmanas,

20. De som håller Allahs avtal och inte bryter förbundet,

21. Och som sammanbinder det som Allah har befallt skall sammanbindas, och bävar för sin Herre och fruktar en ond räkenskap, sammanbinder värnar om släktbanden. **ond räkenskap** Att inte bli förlåten för sina synder på Domedagen. (T)

22. Och som visar tålmod, sökande sin Herres ansikte, och förrättar bönen och både dolt och öppet skänker av det Vi har försörjt dem med, och med det goda fördriver det onda. Dessa skall ges den slutliga hemvisten, Herres ansikte Hans välbehag. **fördriver det onda** bemöter andras dåliga beteende med ett gott beteende och lönar inte ont med ont. (T)

23. Edens trädgårdar träder de in i och [så även] de rättfärdiga bland deras föräldrar och makor och barn. Och änglarna skall stiga in till dem genom varje port [sägande:]

24. "Frid över er för att ni visade tålmod! Ja, vilken underbar slutlig hemvist."

25. Men de som bryter Allahs avtal efter att ha bundit sig vid det och sårar det som Allah har befallt skall sammanbindas och sprider fördärv på jorden – för dessa väntar förbannelsen och en eländig hemvist.

26. Allah utökar Sin försörjning åt den Han vill, eller minskar [den]. De gläds åt det jordiska livet. Men det jordiska livet är i jämförelse med det tillkommande endast en [flyktig] njutning.

27. De som förnekar sanningen säger: "Varför sänds inte ett tecken ned till honom från hans Herre?" Säg: "Allah låter dem Han vill gå vilse och vägleder till Sig de som visar ånger,

28. De som har antagit tron och vars hjärtan finner ro i att prisa Allah." Visst är det i Allahs pris som hjärtan finner ro!

29. De som antar tron och gör goda gärningar skall få Tūbā och en härlig hemkomst.

få Tūbā Ett uttryck som i arabiskan innebär välsignelse och lycka. Det har också tolkats vara en benämning på paradiset eller på ett av dess ofantliga träd. (T,B,K)

30. Således har Vi sänt dig till ett samfund – före vilket andra samfund har kommit och gått – för att recitera för dem det som Vi har uppenbarat för dig, medan de förnekar den Nåderike. Säg: "Han är min Herre. Ingen [sann] gud finns utom Han. Till Honom har jag satt min lit och till Honom är min återvändo."

31. Om någon Koran hade fått bergen att flyttas eller jorden att söndersplittras eller de döda att tala [vore det denna]! Men till Allah hör saken helt och hållet. Har inte de som tror insett att om Allah ville skulle Han ha väglett alla människor? Men de som förnekar [sanningen] kommer fortsätta att drabbas av hårda slag för vad de gjort – eller slår de (slagen) ned i närheten av deras hem tills Allahs löfte har uppfyllts. Allah sviker aldrig Sitt löfte.

32. Det gjordes också narr av sändebud före dig. Då gav Jag dem som förnekade [sanningen] anstånd, men sedan grep Jag dem. Ja, [se] hur Min bestraffning blev!

33. Är Han som vakar över varje individ och det den (individ) utträttar [lik deras avgudar]? De har tillskrivit Allah medhjälpare. Säg: "Nämn dem! Eller skall ni upplysa Honom om något på jorden som Han inte vet, eller om blotta hörsagor?" Men förnekarnas påfund har skönmålats för dem och de har utestängts från Allahs väg. Ja, den som Allah låter gå vilse har inte någon vägledare.

34. De skall få straff i sitt jordiska liv. Men straffet i livet efter detta är svårare, och mot Allah har de inte någon beskyddare.

35. Beskrivningen av paradiset som de gudfruktiga har lovats är att det är genomflutet av floder. Dess föda är evig och [så även] dess skugga. Denna slutliga plats är för dem som visar gudsfruktan, och de otrognas slutliga plats är Elden.

36. De som Vi har låtit få Boken gläds över det som har sänts ned till dig. Men bland grupperingarna finns de som avvisar delar av det. Säg: "Jag har befallts att dyrka Allah och inte sätta något vid Hans sida. Till Honom kallar jag och till Honom blir min återkomst."

låtitt få Boken De följare av judisk och kristen tro som var trogna sina skrifers bud (se 2:121). De gladdes över uppenbarelsen av Koranen till Muhammed ﷺ och bekände tron på honom som profet och blev muslimer.

grupperingarna De skaror judar och kristna som gick samman i sin kamp mot Muhammed ﷺ. (T,K)

37. Således har Vi sänt ned denna (Koranen) som en förordning på arabiska. Om du rättar dig efter deras begär, efter den kunskap som kommit dig till del, har du mot Allah varken någon försvarare eller beskyddare.

38. Vi har också före dig sänt sändebud som Vi gav både hustrur och barn. Och ett sändebud kan inte komma med ett tecken annat än på Allahs bud. Varje tid har en skrift.

Varje skeende är bestämt av Allah och finns nedskrivet hos Honom. Det kan också tolkas som att varje himmelsk Bok som Allah har sänt ned till människor hade sin tid och giltighetsperiod. (T,B,K)

39. Allah utplånar vad Han vill, och fastställer [vad Han vill]. Och hos Honom finns Moderboken.

Allah tar de människor vars förutbestämda livstid har löpt ut, och Han lämnar dem vars tid ännu inte är inne. (T,B) Eller, i varje uppenbarelsbok upphävde Allah det Han ville av tidigare skrifers lagar, tills Han upphävde dem alla och fastställde Sitt slutgiltiga och tidlösa regelverk genom Sin sista uppenbarelse – Koranen. (K)

40. Vare sig Vi visar dig delar av det Vi har lovat dem, eller låter dig dö, är det din uppgift att förkunna och Vår uppgift att kalla till räkenskap.

visar dig Låter Profeten ﷺ under sin livstid få beskåda något av det straff som avgudadyrkarna varnats för. (T)

41. Kan de inte se hur Vi gör med jorden när Vi förminskar dess gränsytor. Allah är den som dömer; ingen kan ändra Hans dom. Han är snabb att kalla till räkenskap.

förminskar dess gränsytor Låter avgudadyrkarnas land krympa genom ständiga nederlag i deras kamp mot profeten Muhammed ﷺ och hans följeslagare. (T)

42. De som levde före dem smed sina planer, men Allah råder över alla planer. Han vet vad varje människa utträttar. De otrogna skall snart få veta vem den slutliga hemvisten skall tillhöra.

43. De som förnekar sanningen säger: "Du är inte utsänd!" Säg: "Allah är tillräcklig som vittne över mig och er, samt den som har kunskapen om Boken."

Den som har kunskap De bland Bokens folk som, likt rabbinen Abdullah ibn Salām, antog tron och följde profeten Muhammed ﷺ utifrån den kunskap de redan hade om honom från Boken – Den ursprungliga Toran och Evangeliet. (T,K)

Sura 14 Abraham (Ibrāhīm)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Alif, lām, rā. [Detta är] en Bok som Vi har sänt ned till dig för att du skall leda människor ut ur mörkren till ljuset på deras Herres bud; till den Mäktiges, den Lovprisades väg,

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetskap om. (K)

2. Allahs [väg], Han som allt i himlarna och på jorden tillhör. Ja, ve de otrogna inför ett strängt straff!

3. De som håller det jordiska livet kärare än livet efter detta och hindrar [andra] från Allahs väg och vill göra den krokig, dessa är långt gångna i villfarelse.

4. Vi har inte sänt något sändebud utan att han talade sitt folks språk för att kunna förtydliga för dem. Sedan låter Allah dem Han vill gå vilse och vägleder dem Han vill. Han är den Mäktige, den Vise.

5. Vi sände Moses med Våra tecken [sägande:] "Led ditt folk ut ur mörkren till ljuset och påminn dem om Allahs dagar!" I detta ligger sannerligen tecken för den som ständigt är tålmodig och tacksam. *Allahs dagar* Då Hans många välsignelser nådde Moses folk, som när Han räddade dem från Faraos och lät dem skuggas av molnen och gav dem manna och vaktlar till föda. (T,K)

6. Då sade Moses till sitt folk: "Minns Allahs välsignelser över er när Han räddade er från Faraos män som utsatte er för ett fasansfullt lidande. De slaktade alla era söner och lät era kvinnor leva. Ja, i detta låg en svår prövning från er Herre.

7. Och [minns] när er Herre tillkännagav: 'Om ni visar tacksamhet skall Jag förvisso ge er mer. Men om ni förnekar [sanningen] är Mitt straff förvisso strängt.'"

8. Och Moses sade: "Om ni förnekar [sanningen] - ni och alla på jorden tillsammans - är Allah sannerligen [ändå] oberoende och lovprisad."

9. Har inte berättelsen nått er om dem som levde före er; Noas folk och 'Ād och Āmūd och de andra som kom efter dem? Ingen har [full] vetskap om dem utom Allah. Deras sändebud kom till dem med klara bevis tills de satte sina händer i sina munnar. De sade: "Vi förnekar det som ni har sänts med och Vi hyser misstroget tvivel kring det ni kallar oss till."

[full] vetskap Endast Allah vet hur många och hur omfattande de var. *satte sina händer i sin mun* I förbittring över dessa sändebud och deras budskap. (T)

10. Sändebuden sade: "Råder det tvivel om Allah, himlarnas och jordens grundare? Han kallar er för att förlåta er era synder och ge er anstånd till en utsatt tid." De sade: "Ni är inte mer än män som vi och ni vill hindra oss från [att dyrka] det som våra förfäder dyrkade. Ge oss då ett tydligt bemyndigande."

tvivel om Allah Inget tvivel kan ju bestå när människans inre naturligt uppfattar Allahs existens. Men den människa vars inre hamnat i tvivel och förvirring kan dock behöva bevis som leder henne till bekännelse. Och de som redan tror på Skaparen bör inte hysa tvivel kring Hans ensamrätt att dyrkas när Han är den som skapat dem och allt som existerar? (K) *en utsatt tid* Till ens liv på jorden tar slut vid den exakta tidpunkt som Allah har bestämt. Han påskyndar därmed inte straffet för någon. (T,B)

11. Deras sändebud sade till dem: "Ja, vi är inte mer än män som ni, men Allah skänker välsignelse till dem Han vill bland Sina tjänare. Vi kan inte ge er ett bemyndigande annat än på Allahs bud. Till Allah bör de troende sätta sin lit."

12. Och varför skulle vi inte sätta vår lit till Allah när det är Han som visat oss vår väg? Vi skall förvisso ha tålmod med den skada ni tillfogar oss. Ja, till Allah bör de tillitsfulla sätta sin lit."

13. De som förnekade [sanningen] sade till sina sändebud: "Vi skall sannerligen förvisa er från vårt land om ni inte återvänder till vår lära!" Då uppenbarade deras Herre för dem (sändebuden): "Vi skall sannerligen utplåna de orättfärdiga,

14. Och låta er bebo landet efter dem. Detta är för dem som räds att stå inför Mig och räds Min varning."

15. Och de bad om seger och [då] krossades varje styvsint förtryckare.

16. Framför sig har han helvetet och där skall han ges att dricka från en vätska blandad med blod och var,

17. Som han läppjar på och knappt förmår svälja. Döden skall lura på honom från alla håll, men han skall inte dö, och framför sig [väntar] ett tungt straff.

18. Liknelsen om dem som förnekar sin Herre är att deras gärningar är som aska som vinden vilt strör omkring en stormig dag – de kan inte åstadkomma någonting med vad de uträttat. Detta är att gå långt i villfarelse.

19. Har du inte insett att Allah har skapat himlarna och jorden i sanning? Om Han vill låter Han er försvinna och skaffar en ny skapelse.

20. Detta är inte svårt för Allah.

21. De skall träda fram inför Allah alla tillsammans. De svaga skall då säga till dem som visade högmot: "Vi var ju era följare; kan ni hjälpa oss mot Allahs straff på något sätt?" De säger: "Om Allah hade väglett oss skulle vi ha väglett er. Det är likgiltigt för oss om vi är otåliga eller har tålmod; för oss finns inte någon tillflykt."

22. Och Satan skall säga, så snart saken är avgjord: "Allah gav er förvisso ett sanningens löfte, och jag gav er mitt löfte men jag har svikit er. Jag hade ingen myndighet över er annat än att jag kallade er och ni besvarade mig. Klandra därför inte mig utan beskyll er själva! Jag är inte er räddare och ni är inte mina räddare. Jag tar avstånd från att ni gav mig en plats vid Hans sida förut. För de orättfärdiga väntar ett smärtsamt straff."

23. De som antog tron och gjorde goda gärningar förs sedan in i paradiset genomflutna av floder för att leva där för evigt, på sin Herres bud. Deras hälsning där skall vara "Salām (Frid)!"

24. Har du inte gett akt på hur Allah framställer liknelsen om ett gott ord? Det är som ett gott träd vars rot är fast och vars grenar sträcker sig mot skyn.
ett gott ord "Ingen sann gud finns (ingen har rätt att dyrkas) utom Allah." (T)

25. Det bär sin frukt vid varje tid, på sin Herres bud. Allah framställer liknelser för människorna för att de skall låta sig förmanas.

Trädet har tolkats vara dadelpalmen som ständigt bär ätbar frukt, olik i form och smak beroende på årstid. Liknelsen kan förstås som att den troendes beklännelse är fast rotad i hjärtat med goda gärningar som lyfts mot himlen. Liknelsen kan också tolkas som den troende själv, som på jorden utför sina gärningar vilka sedan når himlen. (T)

26. Men liknelsen om ett uselt ord är som ett uselt träd, det rycks upp ur jorden och har inte någon stabilitet.

De otrognas avgudadyrkan får inget fäste på jorden och deras gärningar når inte himlen. (T)

27. Allah gör dem som antar tron fasta [i tron] genom det fasta yttrandet. [Fasta] i både det jordiska livet och i efterlivet. Men Allah låter de orättfärdiga gå vilse. Allah gör vad Han vill.

det fasta yttrandet "Ingen sann gud finns (ingen har rätt att dyrkas) utom Allah, och Muhammed är Hans sändebud." Denna beklännelse gör de troende trofasta under deras liv på jorden, men även under gravens prövning, som är efterlivets första anhalt där varje människa skall utfrågas om sin tro. *gå vilse* Hycklaren och den otrogne ges inte den framgång som de troende på Allah och Hans sändebud ges, varken på jorden eller vid prövningen i graven. (T)

28. Har du inte iakttagit dem som byter bort Allahs välgärning mot otro och leder sitt folk mot undergångens hemvist,

Avgudadyrkarna i Mecka valde att förneka den välsignelse som Allah gav dem då Han i Sin nåd lät Muhammed ﷺ uppstå som profet bland deras egen stam Quraysh. (T)

29. Helvetet, där de skall stekas? Ja, vilken usel viloplats!

30. De satte jämlikar vid Allah sida för att vilseleda från Hans väg. Säg: "Njut ni! Ert färdmål skall dock bli Elden."

Först där kommer avgudadyrkarna att inse hur snabbt och kort det jordiska livet var och vilken följd deras njutning i otro fick för dem. (T)

31. Säg till Mina tjänare som har antagit tron att förrätta bönen och skänka av det Vi har försörjt dem med, dolt eller öppet, innan en dag kommer då det varken skall förekomma köpsläende eller vänskap.

På Domedagen kan ingen köpa sig fri från det straff han eller hon förtjänar, och inte heller kan en vän då medla för en annan. (T)

32. Allah är den som har skapat himlarna och jorden och sänt ned vatten från himlen med vilket Han frambringat frukter för er försörjning. Han har gett er skeppen som seglar över haven på Hans befallning, och Han har gett er floderna.

Som finns i varje land och från vilka människor hämtar vatten att dricka. (T)

33. Och Han har gett er solen och månen – båda har sin gång. Och Han har gett er natten och dagen.

34. Han har skänkt er av allt som ni har begärt av Honom. Om ni ville räkna Allahs välsignelser över er, skulle ni aldrig kunna ange dem i antal. Människan är sannerligen ständigt orättfärdig och otacksam.

35. Och [minns] när Abraham sade: "Min Herre! Gör detta landskap tryggt och bevara mig och mina söner från att dyrka avgudabilder.

36. Min Herre! De har sannerligen vilselett många människor. Men den som följer mig hör mig till, och om någon är olydig mot mig är Du sannerligen förlåtande, benådande.

37. Vår Herre! Jag har låtit en del av min avkomma bo i en dal utan gröda vid Ditt helgade Hus – vår Herre! – för att de där skall förrätta bön. Gör därför så att människors hjärtan söker sig till dem och försörj dem med frukter så att de kan visa tacksamhet.

en del av min avkomma Ismael, som var Abrahams son från hustrun Hagar. *helgade Hus* Kaba i Mecka, som Abraham visste hade funnits i området i äldre tid och som han och hans son Ismael kom att återuppbygga. *söker sig till dem* En bön som kom att förverkligas genom vallfärden hajj som har utförts till Mecka och Kaba sedan urminnes tid. (T)

38. Vår Herre! Du vet vad vi döljer och vad vi ger till känna. Ingenting är dolt för Allah, varken på jorden eller i himlen.

39. All lovprisning tillkommer Allah, som trots min ålderdom har gett mig Ismael och Isak. Min Herre hör all åkallan.

40. Min Herre! Gör mig till en som ständigt förrättar bön, och även så av mina avkomlingar. Vår Herre! Godta min åkallan.

41. Vår Herre! Förlåt mig och mina föräldrar och de troende den dag räakenskapen skall avläggas."

42. Tro aldrig att Allah är omedveten om vad de orättfärdiga gör. Han ger dem endast anstånd till den Dag då ögonen skall stirra stelt, På Uppståndelsens dag. (T)

43. Då de skyndar fram med sina huvuden lyfta. Deras blickar återkommer inte till dem och deras hjärtan skall vara tomma. *Blickar återkommer inte* De blinkar inte, tar inte blicken ifrån något pga. Uppståndelsedagens händelser. (K)

44. Varna därför människorna för den Dag då straffet skall nå dem och de som begick orätt skall säga: "Vår Herre! Ge oss anstånd för en kort tid, så skall vi besvara Din kallelse och följa sändebuden." Men var det inte ni som förut svor att ni aldrig skulle ha en övergång?

Från det jordiska livet till ett liv efter detta. Se 16:38. (T,B,K)

45. Och ni bodde på samma boplatser som de som begick orätt mot sig själva, och det stod klart för er hur Vi handskades med dem och Vi framställde liknelserna för er.

dem som begick orätt Tidigare folk och samfund som under sina liv på denna jord förnekade Allah och sedan mötte sin undergång genom att utplånas. (T)

46. Ja, de smed sina planer, och hos Allah fanns deras planer, och deras planer skulle ändå inte kunna flytta berg.

Deras stämplingar var veklige och de skadade ingen annan än sig själva med sitt avgudereri. *hos Allah fanns deras planer* Han hade full kännedom om dem. (T)

47. Du skall därför aldrig tro att Allah kommer att svika Sitt löfte till Sina sändebud. Allah är mäktig, redo till hämnd,

48. Den Dag då jorden förvandlas till en annan jord, och himlarna likaså, och de [människorna] skall träda fram inför Allah, den Ende, den Övermäktige.

Han som inte delar Sitt herravälde med någon och vars makt överväldigar allt och alla. (T) *en annan jord* Profeten ﷺ har berättat att alla människor på Domedagen skall församlas på en jordyta som till färgen är vit med en ton av rött. (K)

49. Du skall se förbrytarna den Dagen vara fjättrade med fångkedjor.

50. Deras klädnad skall vara av beck, och deras ansikten skall täckas av eld.

**51. Ty Allah skall löna varje människa för vad hon förtjänat.
Allah är snabb att kalla till räkenskap.**

**52. Detta är ett budskap till alla människor; de bör låta sig varnas
av det och veta att Han är en enda gud, och de med förstånd bör
låta sig förmanas.**

DEL 14

Sura 15 Den steniga trakten (al-Hijr)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Alif, lām, rā. Dessa är tecken ur Boken och [ur] en tydlig Koran.
Boken Har tolkats omfatta de skrifter som uppenbarades före Koranen, som den ursprungliga Toran och Evangeliet. *tydlig* Koranen klargör rätt väg för den som begrundar den och ägnar den eftertanke. (T)

2. Måhända skall de som förnekar [sanningen] önska att de var muslimer.

När de på Domedagen ser hur Allah benådar de troende skall de ångra att de inte bekände Islam. (T)

3. Låt dem äta och njuta och tjasas av hoppet. Men de skall snart få veta.

Att de har åsamkat sig själva förlust och undergång genom att följa sina nycker och framhärda i otro. *hoppet* Om att inte behöva förbereda sig inför livet efter detta genom tro på Allah och efterlevnad av Hans bud och bön om förlåtelse för sina synder. (T,B,K)

4. Vi har inte utplånat någon stad utan att den haft en känd föreskrift.

En av Allah förutbestämd tid för dess undergång, fram till vilken invånarna fick alla bevis för sanningen klargjorda för sig. (T,K)

5. Inget samfund kan påskynda sin tid och inte heller skjuta upp den. sin tid För undergång. (T,K)

6. De säger: "Du, till vilken Förmaningen sänds ned, är sannerligen besatt!"

Så hånade meckanerna Muhammed ﷺ för Koranen, som de ansåg vara falsk, och för att han kallade dem till att följa honom och lämna förfädernas avguderi. (T,B,K)

7. Varför kommer du inte till oss med änglarna om du verkligen hör till de sannfärdiga?"

8. Vi sänder inte ned änglarna med annat än sanningen, och de skulle då inte ha getts uppskov.

Änglarna kommer endast med Allahs budskap till Hans sändebud, eller med straff till dem Han vill straffa. Se också 25:21-22. (T,B,K)

9. Det är Vi som har sänt ned Förmaningen och det är Vi som är dess bevarare.

Allah har åtagit Sig att alltid skydda Koranen från förvanskning. Se också 41:42. (T,B,K)

10. Vi har förvisso sänt sändebud före dig till gemenskaper av tidigare folk.

11. Men inte ett enda sändebud kom till dem utan att de gjorde narr av honom.

12. På samma sätt låter Vi det genomsyra förbrytarnas hjärtan.

Meckanerna utmärktes också de av hån och förnekelse när de vägrade följa vägledningen. (T,B)

13. De tror inte på den (Koranen), trots följderna det hade för tidigare folk.

14. Även om Vi öppnade en port i himlen för dem och de genom den fick fortsätta att stiga upp,

15. Skulle de säga: "Våra ögon har drabbats av synvillor - nej, vi är ett förhäxat folk!"

16. Vi har i himlen satt praktfulla stjärnor och prytt den för åskådarna,

17. Och gjort den skyddad från varje utstött djävul,

18. Utom den som lyckas tjuvlyssna, men då förföljs han av en klar låga.

Vissa djävlar kunde innan den slutliga uppenbarelsen färdas mot skyn för att stjåla åt sig information om vad som pågår i himlarna. Se 37:6-10. (T)

19. Och jorden har Vi brett ut och Vi har sänkt ned bergmassor i den och Vi har låtit växter spira i den av alla slag, väl avvägda.

20. Och på den har Vi sört för ert uppehälle och deras [uppehälle] vilka ni inte försörjer.

uppehälle Källor till mat, dryck, klädsel och annat som människan behöver under sitt liv på jorden. **deras** Boskapsdjur och annat levande som människan drar nytta av. (B)

21. Ingenting existerar som inte finns i förvaringar hos Oss, och Vi sänder inte ned det annat än efter bestämda mått.

Allah skänker i den mängd Han vill utifrån Sin eviga visdom och Sin nåd mot Sina tjänare. (K)

22. Vi skickar ut vindarna som befruktare och sänder ned vatten från skyn och låter er dricka det, men ni är inte dess förvarare.

Människan kan inte hindra regnet från att nå dem som Allah vill. Inte heller står hon för hur regnvattnet förvaras på jorden i källor och vattendrag. **befruktare** Genom att bidra till regnbildning i moln och spridning av pollen. (T)

23. Det är Vi som skänker liv och död, och det är Vi som är arvtagarna.

När den fastställda tidpunkten för jordens undergång är inne tar Allah jorden och alla som levt på den och återupplivar dem sedan inför domen. (T,B,K)

24. Vi känner förvisso föregångarna bland er och Vi känner förvisso de efterkommande.

föregångarna Som levt och gått bort före er. **de efterkommande** Vars död ännu inte är kommen, bland både nutida levande och kommande generationer. (T)

25. Det är din Herre som skall församla dem. Han är sannerligen vis, vetande.

26. Vi skapade människan av en torr klingande lera från omgjord mörk gyttja.

människan Adam, människosläktets anfader. (T) **torr klingande lera** På arabiska ett ord Salsal som betyder lera som har två egenskaper; att vara torr och klingande. (Ö)

27. Och djinnerna skapade Vi innan det av den brännheta vindens eld.

djinnerna Med syfte på Iblis (Satan), djinnernas fader. (T)

28. Och [minns] när din Herre sade till änglarna: ”Jag skall sannerligen skapa en mänsklig varelse av torr klingande lera från omgjord mörk gyttja.

29. Och när Jag har fulländat honom och blåst in i honom av Min ande skall ni falla ned inför honom i prostration.”

Prostration utav vördnad, ej dyrkan. **Min ande** Anden är en eterisk substans genom vilken människan ges liv. Allah tillskriver Sig denna ande för att utmärka dess heliga ställning. (B)

30. Och i prostration föll änglarna ned, alla tillsammans,
31. Utom Iblīs; han vägrade vara bland de i prostration.
32. Han sade: "Iblīs! Vad har det gått åt dig, eftersom du inte vill vara bland de i prostration?"
33. Han sade: "Jag tänker inte prostrera inför en mänsklig varelse som Du har skapat av torr klingande lera från mörk omgjord gyttja."
34. Han sade: "Ut med dig härifrån! Du är nu utstött,
35. Och förbannelse skall vila över dig fram till Domens dag."
36. Han sade: "Min Herre! Ge mig anstånd till den Dag då de skall uppväckas."
37. Han sade: "Du är bland dem som skall få anstånd,
38. Till den kända tidpunktens Dag."
Då hela skapelsen skall gå under. (T)
39. Han sade: "Min Herre! Eftersom Du har misslett mig skall jag helt visst förtjusa dem på jorden och missleda dem allihop, *förtjusa* Skönmåla synder och göra dem åtråvärda för människan. (T)
40. Utom de bland Dina tjänare som är utvalda."
De troende som Allah väljer att vägleda till att dyrka Honom ensam. (T)
41. Han (Allah) sade: "Detta är en väg som leder rakt mot Mig.
42. Över Mina tjänare har du förvisso ingen makt, utom de som följer dig bland de missledda.
43. Helvetet skall bli deras mötesplats allihop.
44. Det har sju portar; till varje port skall fördelas en särskild andel av dem."
sju portar Sju skikt ovanpå varandra. (T)
45. De gudfruktiga skall få lustgårdar och bäckar.
46. [Det säges till dem:] "Träd in i frid och trygghet."

47. Vi skall ta bort allt vad deras bröst bar av agg – där blir de bröder [lutandes] på troner mitt emot varandra.

48. Där skall de inte besväras av trötthet och därifrån skall de inte bli utdrivna.

49. Tala om för Mina tjänare att Jag är den Förlåtande, den Benådande,

50. Men också att Mitt straff är det smärtsammaste straffet.

51. Och berätta för dem om Abrahams gäster,

52. När de steg fram till honom och sade: "Frid!" Han sade: "Vi känner sannerligen rädsla för er."

53. De sade: "Känn inte rädsla; Vi ger dig glädjebud om en lärd son."

54. Han sade: "Ger ni mig [sådant] glädjebud trots att jag nåtts av hög ålder – ja, vad är detta för glädjebud?"

55. De sade: "Vi har gett dig glädjebudet om sanningen, var därför inte bland de tröstlösa."

56. Han sade: "Och vem misströstar om Allahs nåd förutom de vilseledda?"

57. Han sade: "Vad har ni [mer] för ärende, mina budbärare?"

58. De sade: "Vi har sänts till ett folk som är förbrytare,

59. Utom Lots anhängare, vi skall rädda dem alla,

60. Utom hans hustru. Vi har beslutat att hon är bland de kvarstannande."

Och drabbas av det överhängande straffet. (T) *Vi har beslutat* Skriftlärda som al-Harawī (d. 1089) har nämnt att handlingen, även om den utgår ifrån Allah själv, här tillskrivs änglarna utifrån deras närhet till och höga status hos Honom. (Ö)

61. När budbärarna sedan kom till Lots anhängare,

62. Sade han: "Ni är förvisso främmande människor."

63. De sade: "Nej, vi har kommit till dig med det som de hyste tvivel om.

det som de hyste tvivel om Straffet. (B)

64. Ja, vi har kommit till dig med sanningen och vi är förvisso trovärdiga.

65. Ge dig iväg med din familj under nattens mörker och håll dig bakom dem, och låt ingen av er blicka tillbaka utan fortsatt dit ni befalls!"

66. Och Vi avgjorde åt honom denna sak; att de alla till sista man är utrotade när gryningen är dem kommen.

67. Sedan kom stadens invånare jublande.

När männen i Lots stad Sodom fick besked om hans gäster skyndade de mot dem i hopp om att kunna utöva sitt syndiga beteende med dem. (T)

68. Han sade: "Dessa män är mina gäster så vanhedra mig inte,

69. Utan frukta Allah och dra inte skam över mig."

70. De sade: "Har vi inte förbjudit dig från [att gästas av] övriga människor?"

Att gästas av främlingar i staden. (T)

71. Han sade: "Dessa är mina döttrar, om ni vill handla [rätt]."

Om de antog tron, lämnade sitt syndiga agerande och ingick äktenskap med dem. Med "döttrar" kan Lot även ha åsyftat stadens ogifta kvinnor, då en Allahs profet är som en fader för sitt folk. (T,B)

72. Vid ditt liv! I sin upphetsning irrar de sannerligen planlöst omkring.

73. Sedan hemsöktes de av skriet när dagningen var dem kommen, skriet Här ett plötsligt förödande och dånande straff från ovan skildrat i följande vers. (T)

74. Och Vi vände den (staden) upp och ned och lät den överösas med regn av stenar utav härdad lera.

75. I detta finns sannerligen tecken för de insiktsfulla.

76. Den (staden) ligger ju vid ett kvarliggande led.

led Som vägfarare ännu färdas längs och kan se staden ifrån.

Se också 37:137-138. (K)

77. I detta finns sannerligen ett tecken för de troende.

78. Även al-Aykahs invånare var orättfärdiga.

Utöver sitt avguderi var de även stråtrövare och oärliga i handel. **al-Aykah** Trakten i Madyan vars invånare profeten Šu'ayb sändes till. Namnet betecknar ett område med tätbevuxet och lummigt skogsområde. (T,K)

79. Då tog vi hämnd på dem. Ja, båda ligger ju [ännu] vid en tydlig färdväg.

Al-Aykahs och Sodom låg båda längs en känd allfarväg. **hämnd** De utplånades genom straff. Se 26:189. (T,B)

80. Al-Ĥijrs invånare vägrade också att tro på de utsända.

Den som förnekar tron på ett av Allahs sändebud har förnekat tron på dem alla. Al-Ĥijr var staden som beboddes av folket Ťamūd, till vilket profeten Šālih sändes, och låg mellan Medina och gränsen mot Syrien. (T,B,K)

81. Vi gav dem Våra tecken men de vände sig ständigt bort från dem.

tecken Som kamelstoet som Allah gav dem som svar på deras profet Šālihs bön. (K)

82. De högg ut boningar i klipporna och var trygga.

83. Men sedan hemsöktes de av skriet när morgonen var dem kommen,

84. Och de gynnades inte då av vad de hade åstadkommit (klippboningarna).

85. Vi har inte skapat himlarna och jorden och allt däremellan annat än i sanningen. Den Yttersta stunden är förvisso i annalkande.

Visa därför överseende på bästa sätt.

sanningen För att rättvisa skall råda, inte ondska och förtryck. Se även 53:31, 38:27, 23:115-116. **överseende** I Mecka, där denna sura uppenbarades, befalldes Profeten ﷺ att visa tålmod med den skada avgudadyrkarna åsamkade honom (se även 43:89). Efter utvandringen till Medina upphävdes verser som denna av verser som tillät Profeten ﷺ och hans följeslagare att slå tillbaka mot avgudadyrkarna. (K)

86. Din Herre är sannerligen den oinskränkte Skaparen, den Vetande.

Ingenting hindrar Allah från att skapa och återskapa vad Han vill, och Han har full vetskap om allt levandes förmultnade kroppar som spridits till olika platser på jorden. Se även 36:81-83. (K)

87. Vi har gett dig sju av de uppdelade satserna och [hela] den magnifika Koranen.

uppdelade satserna Koranens verser, som vid recitation följer på varandra med ett tydligt andrum mellan varje vers. Profeten ﷺ har bekräftat att "de sju verserna" syftar på verserna i Koranens första sura (al-Fātiḥah 1:1-7) vilka upprepas i recitation vid varje bön. (T)

88. Kasta inte din blick mot det som Vi har låtit somliga av dem njuta av och sörj inte över dem, utan sänk din vinge inför de troende.

Visa dem din mildaste sida. *somliga* De välbärgade av avgudadyrkarna i Mecka. (T)

89. Och säg: "Jag är sannerligen den tydliga varnaren!"

90. [Vi har sänt dig ner en Skrift] så som Vi sände ned över särskiljarna,

Judar och kristna som skiljer på uppenbarelsen genom att tro på en del och förneka en annan. *det* Elände och vedergällningar. (T)

91. Som anser Koranen vara uppdelade falskheter.

Och påstår att Koranens innehåll består av antingen magi och spådom eller diktverk och gamla legender. (T,B)

92. Ja, vid din Herre! Vi skall sannerligen fråga dem allihop,

93. Om hur de brukade handla.

94. Förkunna därför vad du befalls och vänd dig bort från avgudadyrkarna.

95. Vi skall beskydda dig från hånarna,

96. Som jämte Allah sätter en annan gud. Men de skall snart få veta.

97. Vi vet förvisso att du i ditt bröst känner dig beklämd över vad de säger.

98. Men prisa din Herres lov och hör till dem i prostration,

**99. Och dyrka din Herre tills vissheten kommer över dig.
vissheten Döden. (T)**

Sura 16 Bina (an-Nahl)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Allahs bud kommer - försök inte påskynda det. Upphöjd och förhärligad vare Han, fjärran från allt de sätter vid Hans sida!

En varning till avgudadyrkarna om att undergång och straff är nära. (T)

2. Han sänder stegvis ned änglarna med anden, på Sin befallning, till dem Han vill bland Sina tjänare för [att de skall förkunna]: "Att ingen [sann] gud finns utom Jag; frukta därför Mig!"

Se även 21:25. *anden* Här uppenbarelsen, som kallas anden då den ger liv åt hjärtat och åt sanningen. Se även 42:52. *Sina tjänare* Allahs sändebud. Se även 40:15. (T,B,K)

3. Han har skapat himlarna och jorden i sanning. Han är högt över allt som de sätter vid Hans sida.

4. Han har skapat människan av en sädesdroppe, men sedan blir hon en uttrycklig motståndare.

Allah har skapat människan från en ringa sädesdroppe som sedan utvecklats till en komplex varelse i magens tre mörka skikt (se39:6). Hon får slutligen se världens ljus som en livfull och fulländad skapelse varefter Allah försörjer henne och låter henne mogna tills hon blir självständig. Sedan förnekar hon sin Herres välsignelser och ger sig hän åt andra än Honom. Hon glömmer sitt skapelsefenomen och oansenliga ursprung och motsätter sig sin egen Skapare och förnekar Hans makt att återuppliva henne på Domedagen (se 36:78). (T)

5. Boskapen har Han också skapat. I den finner ni värme och [andra] nyttor och av den äter ni.

värme Genom djurens skinn, päls och ull. *nyttor* Några ger mjölk, andra nyttjas som rid- och lastdjur. (T)

6. Ja, ni finner skönhet i den när ni driver hem den [på kvällen] och när ni släpper ut den [på morgonen].

Till och från betesmarkerna. (T)

7. Och de bär er last till ett land dit ni annars inte skulle kunna ta er till utan stor möda för er själva. Er Herre är sannerligen barmhärtig, benådande.

8. Och [Han har skapat] hästar och mulor och åsnor så att ni kan rida på dem och [ha som] prakt. Och Han [kommer att] skapa annat som ni inte känner till.

9. Och på Allah ligger att visa den rätta vägen. Bland dem (vägarerna) finns de som viker av. Om Allah hade velat skulle Han ha väglett er allihop.

10. Det är han som sänt ned från himlen vatten för er att dricka av, och genom vilket plantor [växer] till bete för er boskap.

11. Med det (vattnet) låter Han grödor, oliver, palmer, druvor och all slags frukt växa fram åt er. I detta ligger sannerligen tecken för människor som tänker efter.

12. Han har gett er natten och dagen och solen och månen; också stjärnorna är er givna på Hans bud. I detta ligger sannerligen tecken för människor som använder sitt förstånd.

på Hans bud Genom vilket stjärnorna rör sig i sina omlopp så att vägfararen med deras hjälp kan navigera genom land och hav i nattens mörker. (T)

13. Och [Han har försett er] med allt som Han alstrat åt er på jorden i varierande färger - i detta finns sannerligen ett tecken för människor som låter sig förmanas.

14. Det är Han som har gett er tillgång till med havet så att ni kan äta färskt kött från det och hämta upp smycken ur det som ni kan bära. Och du kan se skeppen plöja fram på det så att ni kan söka Hans goda och för att ni skall visa tacksamhet.

15. Han har i jorden satt bergmassor för att den inte skall svaja under er, och [gjort] floder och stigar så att ni kan finna er väg,

16. Och även landmärken. Och med stjärnorna finner de sin väg.

17. Är den som skapar lik den som inte skapar? Att ni inte låter er förmanas.

18. Om ni ville räkna Allahs välsignelser skulle ni aldrig kunna ange deras antal. Allah är sannerligen förlåtande, benådande.

19. Allah vet vad ni håller hemligt och vad ni ger till känna.

20. De som de anropar jämte Allah kan inte skapa någonting – de är ju själva skapade.

21. De är döda, icke levande, och anar inte när de skall uppväckas.

22. Er Gud är en enda Gud. Men de som inte tror på livet efter detta – deras hjärtan är förnekande, högmodiga som de är.

23. Utan tvekan vet Allah vad de håller hemligt och vad de ger till känna. Han älskar verkligen inte de högmodiga.

24. När man säger till dem: "Vad har er Herre sänt ned?" säger de: "Förfädernas gamla historier."

25. Därför skall de bära sina syndabördor till fullo på Uppståndelsens dag, och en del av syndabördorna hos dem som de i okunskap leder vilse. Visst är den förfärlig, den syndabörda de skall bära.

26. De som fanns före dem smed också planer. Men då angrep Allah deras byggnader från grunderna så att taket störtade in över dem från ovan. Ja, straffet kom till dem från ett håll som de inte anade.

27. Sedan, på Uppståndelsens dag, skall Han låta skammen drabba dem och säga: "Var är nu Mina medgudar för vars skull ni ställde er i motsättning?" De som gavs kunskap skall säga: "I dag vilar skam och elände över de otrogna."

i motsättning Till Allah och till dem som antog tron. *De som gavs kunskap* De troende. (B)

28. De som dödsänglarna tar medan de gör orätt mot sig själva och som då överlämnar sig i underkastelse [skall säga:] "Vi brukade ju inte göra något ont." Jo! Allah har sannerligen full vetskap om vad ni brukade göra.

29. "Stig in genom helvetets portar – där skall ni vara för evigt!" Ja, vilken usel boning för de högmodiga.

30. Men [när det] till dem som visade gudsfruktan skall sägas: "Vad sände er Herre ned?" säger de: "Det goda!" De som gör gott i denna värld skall få gott i gengäld. Och nästa livs hemvist är bättre. Ja, vilken underbar hemvist för de gudfruktiga.

31. De skall träda in i Edens trädgårdar som är genomflutna av floder. Där skall de få allt de önskar. Så lönar Allah de gudfruktiga,

32. De goda som dödsänglarna tar och säger [till dem]: "Frid över er! Träd in i paradiset för det ni brukade göra."

33. Väntar de annat än att dödsänglarna skall komma till dem eller att din Herres bud skall komma? Så betedde sig också de som levde före dem. Allah gjorde dem ingen orätt, men de gjorde orätt mot sig själva.

din Herres bud Om att församla dem allihop på Uppståndelsens dag. (T)

34. De drabbades sedan av de onda handlingar som de hade gjort, och de omslöt av det som de brukade göra narr av.

35. De som begår avguderi säger: "Om Allah hade velat skulle vi inte vid Hans sida ha dyrkat någonting - varken vi eller våra fäder - eller utan Hans [tillåtelse] ha förbjudit någonting." Så förhöll sig också de som fanns före dem. Men åligger det sändebuden mer än den tydliga förkunnelsen?

förbjudit Arabiens avgudadyrkare förbjöd att äta kött från specifika kategorier av kameler. (T) Se 5:103. (Ö)

36. Vi har till varje samfund skickat ett sändebud [med budskapet:] "Att ni skall dyrka Allah och hålla er borta från falska gudar!" Bland dem (samfunden) fanns de som Allah vägledde och bland dem fanns de som dömdes till villfarelse. Färdas därför på jorden och se hur slutet blev för dem som vägrade tro.

37. Även om du är mån om deras vägledning vägleder inte Allah dem Han låtit gå vilse - nej, de har inga hjälpare.

38. De svär sina dyraste eder vid Allah att Allah inte skall uppväcka den som dör. Jo - [det är] ett löfte som Han ålagt Sig att uppfylla, men de flesta människor vet inte det.

39. [Detta] för att Han skall klargöra för dem det som de tvistar om och för att de som förnekar [sanningen] skall veta att de har varit lögnare.

40. Vårt ord för något som Vi vill skall ske är blott att Vi säger: "Var!" - och det är.

41. De som utvandrade för Allahs skull efter att ha lidit förtryck skall Vi sannerligen ge en god boning i denna värld. Och belöningen i livet efter detta är större; om de bara visste.

42. Det är de som visar tålamod och till sin Herre sätter all sin lit.

43. Före dig har Vi inte sänt annat än män till vilka Vi gav uppenbarelse. Fråga därför Förmaningens folk om ni inte vet.
annat än män Tidigare sändebud var vanliga män precis som Muhammed ﷺ och inte änglar som avgudadyrkarna i Mecka föreställde sig. **Förmaningens folk** De som är väl bevandrade i Allahs uppenbarade böcker. (T)

44. [Vi sände dem] med klara bevis och skrifter. Och till dig har Vi sänt ned Förmaningen så att du kan klargöra för människorna vad som har sänts ned till dem, och för att de skall ägna eftertanke.
Förmaningen Koranen, som förmanar och stämmer till eftertanke. (T)

45. Känner de som planerar onda gärningar sig säkra mot att Allah skall låta jorden uppsluka dem eller att straffet skall komma till dem från ett håll som de inte anar,

46. Eller att Han griper dem under deras färder där de ingenstans kan fly,

47. Eller att Han griper dem i ett tillstånd av skräck? Er Herre är dock barmhärtig, benådande.

Han påskyndar inte straffet för dem. *skräck* Då de efter att de sett sina kamraters oväntade död fruktar samma öde för sig själva. (K)

48. Ser de inte på de ting som Allah har skapat; hur deras skuggor vajar åt höger och åt vänster i prostration inför Allah och hur de är helt undergivna?

vajar Ligger i en riktningen på morgonen och i den andra på eftermiddagen. (T)

49. Inför Allah prostretrar allt som finns i himlarna och alla varelser som finns på jorden. Så gör också änglarna och de visar inte högmod.

50. De räds sin Herre som finns ovan dem och de gör som de befalls.

51. Allah säger: "Ta er inte två gudar! Det finns bara en [sann] gud. Så endast inför Mig ni skall bäva."

52. Till Honom hör allt som finns i himlarna och på jorden och till Honom hör religionen för alltid. Skall ni då frukta andra än Allah? för alltid Allt mellan himmel och jord är ålagt att ständigt och uppriktigt dyrka Allah och hörsamma Hans bud. (T,B,K)

53. Varenda välsignelse ni har kommer från Allah, och när ni sedan drabbas av ofärd är det Honom ni ropar.

54. När Han sedan har avvänt ofärden från er tillber en grupp av er andra jämte sin Herre,

55. Och förnekar därmed de allt som Vi har skänkt dem. Men njut ni; ni skall snart få veta!

56. De ger, till något som de inte har kunskap om, en andel av det Vi har försörjt dem med. Vid Allah! Ni skall sannerligen ställas till svars om vad ni brukade dikta ihop.

Avgudadyrkarna visste att Allah är den som har skapat dem och att Han råder över dem. Ändå brukade de offra en del av sina tillgångar till sina avgudar, utan att dessa kunde vara dem till nytta eller skada. (T)

57. Och de tillskriver Allah döttrar – upphöjd vare Han! – men själva har de vad de önskar.

En del förislamiska araber ringaktade döttrar och önskade sig endast söner. (T)

58. När någon av dem ges det glada budet om ett flickebarn förmörkas hans ansikte och han fylls av grämelse.

59. Han drar sig undan människorna på grund av det [för honom] eländiga bud han fått. [Han tänker:] Skall han behålla det (barnet) trots förödmjukelsen eller gräva ner det i jorden? Visst dömer de illa!

skall han... Bland några av dåtidens araber var det skambelagt att få en dotter, och det förekom att nyfödda döttrar begravdes levande. (T) Se även 81:8-9. (Ö)

60. Dem som inte tror på livet efter detta ges den uslaste beskrivningen, och Allah ges den ädlaste beskrivningen. Ja, Han är den Mäktige, den Vise.

den uslaste De egenskaper som skildras i de två föregående verserna.

den ädlaste Egenskapen av att ingen sann gud finns och att ingen har rätt att dyrkas utom Allah. (T)

61. Om Allah bestraffade människorna för deras orättfärdighet skulle Han inte ha lämnat en enda varelse på den (jorden). Men Han ger dem uppskov till en utsatt tid. Och när deras tid är kommen kan de varken skjuta upp den, ens en [kort] stund eller påskynda den.

62. De tillskriver Allah sådant som de själva avskyr. Deras tungor talar lögn om att de själva skall ha det bästa. Utan tvekan är det Elden de skall få, och de skall [där] vara försummade.

Lämnade och bortglömda. *sådant...* Avgudadyrkarna hävdade att änglarna var Allahs döttrar, men när de själva fick döttrar kunde de begrava dem levande. *det bästa* Söner. (T)

63. Vid Allah! Vi har förvisso sänt budskap till samfund före dig, men Satan skönmålade deras gärningar för dem. Ja, han är deras skyddsvän idag, och de skall få ett smärtsamt straff.

I livet efter detta. (T)

64. Vi har endast sänt ned Boken till dig för att du skall klargöra för dem det som de tvistar om, och som en vägledning och en nåd till människor som tror.

65. Allah har sänt ned vatten från himlen med vilket Han återupplivar jorden sedan den varit död. I detta finns sannerligen ett tecken för människor som hörsammar.

66. Och i boskapen finns en lärdom för er. Av det som finns i deras bukar låter Vi er dricka - av något [som rinner] mellan avföring och blod - ren mjölk som är behaglig för dem som dricker den.

67. Också av palmernas frukter och druvorna framställer ni safter, och en god försörjning. I detta finns sannerligen ett tecken för människor som använder sitt förstånd.

safter Har tolkats som de rusdrycker som framställdes innan förbudet mot dem uppenbarades. *god försörjning* Som dadlar och russin. (T,B,K)

68. Din Herre har ingett bina: "Skaffa er boningar i berg och i träd och i det som de (människor) konstruerar.

Genom tiderna har biodlare byggt kupor åt sina bin. (B)

69. Ät sedan av all slags frukt och färdas på er Herres vägar som har gjorts lätta [att följa]." Ur deras inre sipprar en dryck av skiftande färg som innehåller botemedel för människorna. I detta finns sannerligen ett tecken för dem som tänker efter.

70. Allah har skapat er och låter er sedan dö. Bland er finns den som uppnår den bräckligaste åldern så att han, efter att ha haft kunskap, inte längre vet någonting. Allah är sannerligen vetande, allsmäktig.

71. Allah har gynnat några av er mer än andra med försörjning. Men de som har gynnats överlämnar ju inte sin försörjning till någon som deras högra hand besitter så att de får samma rätt till den. Är det Allahs välsignelse de vill förneka?

Avgudadyrkarna ansåg att Allahs tjänare kan ha del i Hans herravälde och makt, trots att de mellan sig själva och sina ägda slavar aldrig skulle tillåta en sådan fördelning av makt och ägodelar. (T)

72. Allah har, ur ert [eget] släkte, skapat er hustrur och gett er, genom era hustrur, söner och barnbarn och har försörjt er med goda ting. Men är det på falskheter de tror och på Allahs välsignelse de förnekar?

barnbarn Ordet kan på arabiska också syfta på svägrar och svägerskor samt annan släkt. (T,B,K)

73. Och de dyrkar vid sidan om Allah sådana som inte har makt att ge dem den ringaste försörjning från vare sig himmel eller jord – nej, de har inte förmågan.

74. [Sök] därför inte likställa något med Allah. Allah vet förvisso, men ni vet inte.

75. Allah framställer liknelsen om en ägd slav som inte har makt över någonting, och om någon som Vi har skänkt en god försörjning från Oss som han delar med sig av både i hemlighet och öppet. Kan dessa likställas? All lovprisning tillkommer Allah, men de flesta av dem vet inte det.

Liknelsen jämför mellan en otrogen människa som inte lyder Allah och inte tillber Honom och inte ger åt de behövande, och en troende som är fri och hör sammar Allah och för Hans sak ger av sina tillgångar. (T)

76. Allah framställer också en liknelse om två män varav den ena är stum och inte har makt över något och är en börda för sin herre. Vart han än skickar honom uträttar han inget gott. Kan han likställas med den som uppmanar till rättvisa och befinner sig på en rak väg?

Genom denna liknelse bör avgudadyrkaren begrundas att hans avgudabild, som inte kan föra sin egen talan och måste skötas av sin tjänare, aldrig på något sätt kan likställas med Allah som kallar människan till sanningen och den raka vägen. (T)

77. Till Allah hör det fördolda i himlarna och på jorden. Den Yttersta stundens ankomst är inte mer än som ett ögonblick [ifrån], eller ännu närmare. Allah har sannerligen makt över allt.

78. Allah lät er komma ut ur era mödrars sköten utan att ni visste någonting. Och Han gav er hörsel, syn och hjärta så att ni kan visa tacksamhet.

hjärta Som här betecknar människans förstånd- och tankeförmåga. (T)

79. Kan de inte se hur fåglarna har satts att sväva i himlens atmosfär? Ingen annan än Allah håller dem uppe. I detta finns sannerligen tecken för människor som tror.

80. Allah har gjort några av era hus till [fasta] bostäder för er. Och av boskapens hudar har Han gjort hus till er som är lätta för er [att bära] – såväl vid er färd som vid ert uppehåll – och av deras ull, skinn och hår [utviner ni] gods och nyttor under en tid.

Under människans liv på jorden. (T)

81. Allah har genom det Han har skapat gjort för er skuggor, och i bergen gjort för er grottor, och gjort för er klädesplagg som skyddar er mot hettan och klädesplagg som skyddar er i era krig. Så fullbordar Han Sin välsignelse över er för att ni skall underkasta er [Honom].

Nämnda välsignelser var av särskild relevans för uppenbarelsens direkta mottagare; invånarna i Arabiens heta, bergiga och konfliktdrabbade områden. (T)

82. Men om de vänder sig bort åligger dig ju endast den tydliga förkunnelsen.

83. De är medvetna om Allahs välsignelse men förnekar den ändå. Ja, de flesta av dem är otrogna.

84. Den Dag då Vi från varje samfund skall kalla fram ett vittne, skall de som förnekade [sanningen] inte ges någon tillåtelse [att tala] och de skall inte heller få söka försoning.

ett vittne Alla sändebud skall på Domedagen vittna mot sina respektive samfunds otrogna. (T)

85. Och när de som gjort orätt får se straffet så kommer det inte att lindras för dem och inte heller ges de någon frist.

Tiden för ånger och bön om förlåtelse är då förbi och tiden för dom och räkenskap har inletts. (T)

86. Och när avgudadyrkarna ser sina [falska] medgudar skall de säga: "Vår Herre! Det var dessa medgudar som vi åkallade vid Din sida." De (medgudarna) skall då få svara dem med orden: "Ni är sannerligen lögnare!"

Se även 18:52 och 46:5-6. (K)

87. Den dagen skall de erbjuda Allah fullständig underkastelse, och de överges av allt som de hade diktat ihop.

88. De som förnekar [sanningen] och hindrar [andra] från Allahs väg skall Vi ge straff ovanpå straffet för allt fördärv som de brukade sprida.

89. Och [minns] den Dag då Vi från varje samfund skall kalla fram ett vittne mot dem bland deras egna, och Vi skall föra fram dig som vittne mot dessa. Vi har stegvis sänt ned Boken till dig som ett klagande av alla ting och som en vägledning och en nåd och ett glädjebud till muslimer.

De som underkastar sig Allah, efterlever Hans bud och endast tillber Honom. (T)

90. Allah påbjuder rättvisa och godhet och att ge till nära släktingar, och Han förbjuder skamlöshet och synd och övergrepp. Han varnar er för att ni skall låta er förmanas.

ge till nära släktingar Tilldela dem deras rättigheter så som släktbanden kräver. (T)

91. Uppfyll Allahs avtal när ni har slutit det och bryt inte era eder efter att ni bekräftat dem och tagit Allah till er garant! Allah vet vad ni tar er för.

92. Var inte som den [kvinna] som repade upp sin spunna tråd till fibrer sedan den gjorts stark, genom att använda era eder i förräderi mellan er bara för att en grupp är manstarkare än en annan. Allah sätter er nämligen på prov med detta. Och på Uppståndelsens dag skall Han sannerligen klargöra för er det ni brukade tvista om.

Liknelsen i början handlar om en kvinna i Mecka som var svag i sinnet och som varje dag repade upp sin starkt spunna fibertråd. På samma sätt betar sig de som använder falska eder med avsikt att förråda dem. (K)

93. Om Allah hade velat skulle Han ha gjort er till ett enda samfund. Men Han låter dem Han vill gå vilse och vägleder dem Han vill, och ni skall helt visst ställas till svars om hur ni brukade handla.

94. Använd inte era eder i förräderi mellan er så att foten slinter sedan den fått fäste, och [så att] ni får smaka det onda i att ha hindrat [andra] från Allahs väg och ni får ett svårt straff.

95. Byt inte bort Allahs avtal mot ett ynkligt värde. Det som finns hos Allah är bättre för er – om ni bara visste.

96. Det ni har skall försvinna, men det Allah har skall bestå. Vi skall sannerligen ge de tålmodiga deras belöning utifrån det bästa som de brukade göra.

97. Den som gör en god gärning – man eller kvinna – och är troende skall Vi helt visst skänka ett gott liv. Ja, Vi skall sannerligen ge dem deras belöning utifrån det bästa som de brukade göra.

98. När du läser Koranen skall du [först] söka skydd hos Allah från Satan, den utstötte.

99. Han har visserligen ingen makt över dem som tror och till sin Herre sätter all sin lit.

100. Hans makt är endast över dem som tar honom till skyddsvän och som tillskriver Honom (Allah) medgudar.

101. När Vi ersätter en vers med en annan vers – och Allah vet bäst vad Han stegvis sänder ned – säger de: "Detta har du själv diktat ihop!" Nej, de flesta av dem vet inte.

102. Säg: "Det är Helighetens ande som har kommit ned med den med sanningen från din Herre, för att Han skall stärka dem som har antagit tron, och som en vägledning och ett glädjebud för muslimer."

De som underkastar sig Allah och hörsammar de bud som Hans Koranverser innehåller och efterlever dem i tal och handling. *Helighetens ande* Ängeln Gabriel. (T)

103. Vi vet förvisso att de säger: "Det är blott en mänsklig varelse som undervisar honom." [Men] tungomålet hos den som de syftar på är ju främmande, medan detta tungomål är klar och tydlig arabiska.

Somliga avgudadyrkare påstod att Muhammed ﷺ hade lärt sig det han reciterade av någon av Meckas icke-arabiska invånare som hade kunskap om kristna eller judiska skrifter. (T)

104. De som inte tror på Allahs tecken skall Han inte vägleda och de skall få ett smärtsamt straff.

105. Det är endast de som inte tror på Allahs tecken som diktar ihop lögn. Ja, det är dessa som är lögnarna.

106. De som förnekar Allah efter att ha antagit tron - undantaget den som blir tvingad medan hans hjärta förblir tryggt i tron, men däremot, den som öppnar sitt bröst för otro - ja dessa ådrar sig Allahs vrede och skall få ett svårt straff.

107. Så skall ske för att de älskade det jordiska livet mer än livet efter detta, och för att Allah inte vägleder otrogna människor.

108. Det är dessa vars hjärtan, hörsel och syn Allah har förseglat, och det är dessa som är de verkligt likgiltiga.

109. Utan tvekan skall de i livet efter detta bli förlorare.

110. Men sedan är din Herre, mot dem som utvandrade efter att ha utstått prövningar och som sedan kämpade och hade tålmod, ja din Herre är därefter förlåtande, benådande.

111. Dagen då varje människa skall komma och föra sin egen talan och varje människa till fullo skall ersättas för vad hon utträttat, och de skall inte lida orätt.

112. Allah framställer en liknelse om en stad som var säker och trygg och vars rikliga försörjning nådde den från alla håll. Men de (invånarna) förnekade Allahs välsignelser så Han lät dem erfara en omfattande hungersnöd och rädsla till följd av hur de brukade handla.

stad Mecka. *hungersnöd och rädsla* När avgudadyrkarna i Mecka låg i krig med Profeten ﷺ och hans följeslagare i Medina, lät Allah staden drabbas av misär till följd av Profetens ﷺ bön mot dem. Samtidigt levde de i ständig fruktan för hans styrkor som omgav dem. (T)

113. Ett sändebud kom till dem ur deras egna led men de vägrade tro honom och drabbades då av straffet medan de begick orätt. straffet Förlusten i slaget vid Badr. (T)

114. Ät därför av det goda och tillåtna som Vi har försörjt er med och visa tacksamhet för Allahs välsignelser om det verkligen är Honom ni dyrkar!

115. Det som Allah har förbjudit för er är det självdöda [djuret], blodet, svinets kött och allt som har offrats för andra än Allah. Men mot den som nödgas [äta] utan att överträda eller överskrida är Allah sannerligen förlåtande, benådande.

116. Framför inte, med det som kommer över era tungor, en sådan lögn som: "Detta är tillåtet men detta är förbjudet" för att därmed dikta ihop lögn om Allah. De som diktar ihop lögn om Allah skall inte nå framgång.

117. [Det blir] en kort njutning och de skall få ett smärtsamt straff.

118. För dem som var judar förbjöd Vi det som Vi berättat om för dig tidigare. Vi gjorde dem ingen orätt, utan det var de som gjorde sig själva orätt.
tidigare Se 6:146. (T)

119. Sedan är din Herre, mot dem som har gjorde ont utifrån [sin] okunskap och sedan visade ånger efteråt och ställde tillrätta; [mot dem] är din Herre därefter förlåtande, benådande.

120. Abraham var förvisso en ledare - fullt hängiven Allah - och en hanīf, och han hörde aldrig till avgudadyrkarna.
en ledare Allahs vän, monoteisternas överhuvud och profeternas fader. (K)
hanīf En som avvisar all avgudadyrkan, underkastar sig Allah och uppriktigt efterlever Hans bud. (B)

121. [Han var] tacksam för Hans (Allahs) välsignelser. Han valde ut honom och vägledde honom till en rak väg.

Till Islam, den sanna tron, som innebär att dyrka Allah allena på det sätt som Han föreskrivit. (T,B,K)

122. Han skänkte honom det goda i denna värld, och i livet efter detta hör han sannerligen till de rättfärdiga.

det goda Ett gott anseende och en hög status som dessutom levt kvar genom tiderna. (T)

123. Sedan uppenbarade Vi för dig att du skall följa Abrahams religion som en hanīf; han hörde aldrig till avgudadyrkarna.

124. Sabbaten infördes endast för dem som tvistade om den. Din Herre skall sannerligen döma mellan dem på Uppståndelsens dag i allt som de brukade tvista om.

125. Kalla till din Herres väg med visdom och fina förmaningar, och argumentera med dem med det som är lämpligast. Din Herre vet bäst vem som far vilse från Hans väg och Han vet bäst vilka som finner vägledning.

din Herres väg Islam. *visdom och fina förmaningar* Utifrån uppenbarelsen som sänts ned och genom de lärdomar den innehåller. *lämpligast* Med mildhet och goda ord. (T,K)

126. Om ni ger igen skall ni ge igen med något likt det ni själva utsatts för. Men om ni visar tålamod är detta bättre för de tålmodiga.

Om man har tålamod och söker belöning hos Allah genom att överlåta vedergällningen åt Honom skall Han gottgöra den tålmodige med något bättre än hämndens ljuvhet. Se även 42:40 och 5:45. (T,K)

127. Visa tålamod – ditt tålamod är endast genom Allah – och sörj inte över dem och känn dig inte beklämd till följd av deras onda planer.

128. Allah är med dem som visar gudsfruktan och dem som ständigt gör det goda.

med dem Med Sin hjälp och Sitt stöd. (B)

DEL 15

Sura 17 Den nattliga färden (al-Isrā)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Helgad vare Han som under natten förde Sin tjänare från den helgade böneplatsen till den avlägsnaste böneplatsen, vars omgivning Vi har välsignat, för att visa honom några av Våra tecken. Han är sannerligen den Hörande, den Seende.

Sin tjänare Muhammed ﷺ. *den helgade böneplatsen* I Mecka. *den avlägsnaste böneplatsen* I Jerusalem, som i förhållande till Mecka är det mest fjärran gudshuset dit människor färdas för att dyrka Allah. (T) *välsignat* Med floder, träd och frukter. *tecken* Som att Muhammed ﷺ under denna natt träffade andra sändebud och profeter i himlarna. (B)

2. Vi gav Moses Boken och gjorde den till en ledstjärna för Israels barn med [budet]: "Ni får inte vid Min sida ta någon beskyddare!"

Detta har alltid varit det grundläggande budskapet i Allahs uppenbarade böcker och har förkunnats av alla Hans sändebud och profeter. (K) *Boken* Toran. (T)

3. [Ni] Ättlingar till dem som Vi bar tillsammans med Noa! Han var verkligen en tacksam tjänare.

bar I arken. (T)

4. Vi delgav Israels barn i Boken: "Ni kommer sannerligen instifta fördärv på jorden två gånger och ni kommer sannerligen förhäva er i ert stora övermod."

Boken Toran. *två gånger* Då de dräpte Allahs profeter. *övermod* Genom att gång på gång trotsa Allahs bud och anse sig vara förmer andra människor. (T)

5. När så varningen om det första [fördärvet] av de två kom, skickade Vi mot er några av våra tjänare som hade en väldig stridskraft och trängde sig in mitt bland era hus. Ja, det var ett löfte som kom att uppfyllas.

6. Sedan gav Vi åter er överhanden mot dem och skänkte er rikedomar och barn och gjorde er fler i antal.

7. Om ni gör gott gör ni gott för er egen räkning, och om ni gör ont är det mot er själva. Men när varningen om det andra av de två [fördärven] sedan förödmjukade de er och inträngde i templet så som de inträngde den första gången. Och allt som de tog över förstördes helt och hållet.

8. Er Herre kom dock att skänka er nåd. Men om ni hade återgått skulle Vi ha återgått. För de otrogna har Vi gjort helvetet till ett liggunderlag.

Se 7:41. *återgått* Om Israels barn åter hade trotsat Allahs bud och dräpt Hans profeter skulle Han åter ha låtit dem besegras och förödmjukas av tyranner. (T)

9. Denna Koran vägleder sannerligen till det mest rätta, och ger de troende som gör goda gärningar budet om att de skall få en stor belöning,

10. Och för dem som inte tror på livet efter detta har Vi förberett ett smärtsamt straff.

11. Människan ber om det onda likt hennes bön om det goda. Ja, människan är ofta förhastad.

Vid ilska kan människan vara snabb att yttra förbannelsefraser över sig själv, sina barn och sin egendom. Hade Allah låtit sådana yttranden uppfyllas hade hon gått under. I Sin nåd överser Han dock med det och skänker henne endast av det goda hon ber om. (T)

12. Vi har gjort natten och dagen till två tecken. Sedan stryker vi bort nattens tecken och gör dagens tecken lysande så att ni kan söka av er Herres goda och veta årens antal och [annan] beräkning. Ja, allting har Vi tydliggjort i detalj.

13. Varje människas öde har Vi fäst runt hennes hals, och på Uppståndelsen dag skall Vi ta fram en bok åt henne som hon skall finna uppslagen.

öde Allah har alltid vetat hur varje människa skall handla under sitt liv på jorden och på vilken plats av lycka eller osalighet hon kommer att hamna efter sin död. *en bok* Där människans alla gärningar har nedtecknats av änglar. Se 50:17-18. (T,K)

14. "Läs din bok – i dag är själv tillräcklig som din egen rannsakare!"

15. Den som följer vägledningen följer den endast för sitt eget bästa, och den som far vilse far endast vilse till skada för sig själv. Ingen bärare av synd skall bära någon annans syndabörda. Och Vi straffar inte förrän Vi har skickat ett sändebud.

annans syndabörda Undantaget är fall där man lockat andra till synd. Då hamnar skulden både på syndaren och på den som lockade till den. Se 29: 13. (K)

16. När Vi vill utplåna en stad ger Vi dess välbärgade [invånare] befallningar varvid de trotsigt börjar synda i den tills domen besannas över den och Vi förintar den helt och hållet.

befallningar Genom ett eller flera sändebud som kallar till åttlydnad av Allahs bud och varnar dem mot olydnad. *tills domen besannas* Tills varningarna blivit verklighet. (T)

17. Hur många släkten har Vi inte utplånat efter Noas tid! Och tillräcklig är din Herre som underkunnig och seende om Sina tjänares synder.

18. De som [enbart] vill ha det flyktiga livet skall Vi däri ge [något] flyktigt av vad vi än vill, åt vem vi vill. Sedan ger Vi dem helvetet att stekas i, förnedrade och bortstötta.

19. Men de som vill ha livet efter detta och verkligen strävar efter det och är troende – ja för dessa kommer deras strävan [däremot] att vara uppskattad.

20. Alla – både de här och de där – skänker Vi av din Herres gåvor. Din Herres gåvor är inte begränsade.

Oavsett vilket av de två livet som en människa kämpar för, och vare sig hon är troende eller otrogen, kommer hon i sitt jordiska liv att tilldelas den försörjning som förutbestämts för henne. (T)

21. Se hur Vi har gett några av dem företräde framför andra. Och i livet efter detta finns [dock ännu] större ranggrader och större företräden.

22. Sätt inte en annan gud jämte Allah – annars blir du klandrad och övergiven.

23. Din Herre har fastställt att ni inte skall dyrka någon annan än Honom och att ni mot era föräldrar visar godhet. Om en av dem, eller båda, når hög ålder hos dig får du aldrig säga [ens] "uff" till dem eller vara ovänlig mot dem, utan tala till dem med ärofulla ord.

Uff det minsta irritationsordet på arabiska. Något motsvarande svenskans usch. (Ö)

24. Och sänk ödmjukhetens vinge över dem av nåd, och säg: "Min Herre! Var dem nådig, så som de fostrade mig som liten."

25. Allah vet bäst vad som finns i ert inre. Om ni är rättfärdiga så är Han [ju] ständigt förlåtande mot de ångerfulla.

26. Ge den nära släktingen hans rätt och likaså den behövande och vägfaren, men var inte slösaktig.

27. Slösarna är sannerligen satanernas bröder och Satan visade stor otacksamhet mot sin Herre.

28. Även om du helt vänder dig bort från dem för att söka den nåd från din Herre som du hoppas på, skall du tala till dem med vänliga ord.

29. Låt inte din hand vara bunden vid din hals, men räck inte heller ut den så långt den når, så att du blir klandrad och utblottad.

bunden vid din hals Ett uttryck som araberna använde för att beskriva snålhet och som här syftar på dem som vägrar ge av sina tillgångar till de berättigade som nämns i vers 26.

30. Allah utökar och minskar försörjningen för den Han vill. Han känner och ser Sina tjänare väl.

31. Ni skall inte ta livet av era barn av fruktan för armod – Vi försörjer både dem och er. Att ta livet av dem är sannerligen en stor synd.

32. Och ni skall inte närma er otukt. Det är en skamlighet och en ond väg.

33. Och ni skall inte ta det människoliv som Allah har förklarat otillåtet, annat än med rättmätig orsak. Och om någons liv tas utan rätt har Vi gett dennes anhörige ett bemyndigande, men han får inte gå för långt i sin blodshämnd – han har ju redan fått stöd.

I Allahs lagstiftning om rättvis vedergällning. *bemyndigande* Profeten Muhammed ﷺ har förtydligat att detta bemyndigande består i den anhöriges rätt att i en rättslig process kräva antingen dödsstraff eller blodspeng, eller helt förlåta och skona dråparen. *gå för långt* Genom att utkräva blodshämnd på andra utöver gärningsmannen, något som förekom bland araberna i förislamisk tid. (T)

34. Och ni får inte närma er den faderlöses egendom – annat än på det sätt som är gynnsamt, tills han nått mogen ålder. Och håll era avtal! Avtalen kommer ni sannerligen att frågas om.

35. Och ni skall ge hela mått när ni mäter och väga med riktig våg. Detta är bäst och [ger] det förmånligaste utfallet.

36. Och befatta dig inte med något du inte har kunskap om. Hörseln, synen och hjärtat – ja, alla dessa kommer att frågas om honom.

Om vad personen sade och gjorde under sitt liv på jorden. (T)

37. Och vandra inte på jorden i högmod; du kan varken klyva jorden eller uppnå bergens höjd.

38. Allt det onda av detta är för din Herre förhatligt.

det onda De förbjudna ting som nämnts i verserna 23–37. (T)

39. Detta hör till den visdom som din Herre har uppenbarat för dig. Sätt inte jämte Allah en annan gud. Annars kastas du i helvetet klandrad och bortstött.

40. Skulle er Herre utse er till att ha söner och Själv ta änglarna till döttrar? Ni yttrar sannerligen väldiga ord.

41. Vi har gjort saker tydliga i denna Koran för att de skall låta sig förmanas, men det stärker de bara i sin flykt.

Från sanningen. (T)

42. Säg: "Om Han hade haft andra gudar hos Sig som de påstår – då skulle dessa helt visst ha sökt sig en väg mot tronens Ägare."

De hade insett Allahs allmakt och förtjänst över dem och hade gjort allt för att komma Honom närmre. (T)

43. Upphöjd och förhärligad vare Han; i Sin höghet är Han fjärran från allt de påstår!

44. Honom prisar de sju himlarna och jorden och allt som finns i dem. Det finns ingenting som inte prisar Hans lov, men ni förstår inte deras prisande. Han är sannerligen fördragsam, förlåtande.

Han är inte skyndsam med att straffa dem som vägrar tro på Honom utan ger dem tid att vända om, och Han förlåter och döljer synderna hos dem som vänder sig till Honom i ånger och bön om förlåtelse. (T)

45. När du reciterar Koranen sätter Vi mellan dig och dem som inte tror på livet efter detta en osynlig slöja.

46. Och Vi lägger höljen över deras hjärtan, så att de inte förstår något, och dövhet i deras öron. När du läser ur Koranen att din Herre är en, vänder de ryggen till i flykt.

47. Vi vet bäst vad de lyssnar efter när de lyssnar till dig, och när de samtalar i hemlighet och de orättfärdiga säger: "Han är sannerligen ingenting annat än en förhäxad man."

48. Se hur de framställer liknelser om dig och därför far vilse och inte förmår att finna en väg!

49. De säger: "När vi blivit ben och stoft, skall vi då verkligen uppväckas i en ny skapelse?"

50. Säg: "Bli stenar eller järn,

51. Eller en annan skapelse som ni hyser stor aktning för i ert bröst." Då skall de säga: "Vem återställer oss?" Säg: "Han som frambringade er första gången." Då skall de ruska på sina huvuden åt dig och säga: "När sker detta?" Säg: "Kanske är det nära.

52. Den dagen skall Han kalla er och ni skall svara genom att lovprisa Honom och ni kommer att inse att ni endast vistades en kort stund."

På jorden, i jämförelse med Uppståndelsens dag. (T)

53. Säg till Min tjänare att de alltid skall säga det som är lämpligast. Satan vill sannerligen så osämja mellan dem. Satan är sannerligen människans klara fiende.

54. Er Herre känner er bäst. Om Han vill, visar Han er nåd, och om Han vill, straffar Han er. Vi har inte sänt dig som vakare över dem.

55. Din Herre vet bäst vem som finns i himlarna och på jorden. Vi har gett några sändebud företräde framför andra. Och David gav vi Zabūr.

företräde Som att Allah talade direkt till Moses och att Muhammed ﷺ sändes till hela mänskligheten. (T)

56. Säg: "Åkalla ni dem som ni hävdar finns vid Hans sida, men de kan inte hejda skadan från att nå er eller avvärja den."

57. Dessa som de åkallar strävar själva efter att närmas sin Herre, [och tävla om] vem av dem som kommer närmast. De hoppas på Hans nåd och räds Hans straff. Din Herres straff är sannerligen fruktansvärt.

58. Det finns inte en enda stad som Vi inte skall låta gå under innan Uppståndelsens dag, eller straffa med ett strängt straff. Detta står redan upptecknat i Boken.

Moderboken (al-lawḥ al-maḥfūz) hos Allah, där allt som skall inträffa är inskrivet. (T)

59. Ingenting hindrar Oss från att sända tecknen, utom det att föregående folk förnekade dem. Vi gav ʾĪmūd kamelstoet för alla att se men de begick orätt mot det. Och Vi sänder endast tecknen för att inge rädsla.

60. Och [minns] då Vi sade till dig: "Din Herre har sannerligen inneslutit människorna." Och Vi gjorde inte den syn Vi lät dig se till något annat än en prövning för människorna, och likaså det förbannade trädet i Koranen. Vi skrämmer [och varnar] dem, men det ökar endast deras övertramp stort.

inneslutit människorna Allah har alla människor i Sin makt och Han hindrade avgudadyrkarna från att döda profeten Muhammed ﷺ. *syn* De tecken som Allah visade Muhammed ﷺ under den nattliga färden till Jerusalem. *prövning* När profeten Muhammed ﷺ berättade om sin upplevelse under den nattliga färden sattes några av hans anhängares tro på prov och de lämnade Islam, samtidigt som avgudadyrkarnas otro ökde. *det förbannade trädet* Ett träd i helvetet i Koranen kallat "az-Zaqqūm". (Se 37:62, 44:43 och 56:52). (T)

61. Och [minns] när Vi sade till änglarna: "fall ned på ansiktet inför Adam!" Då föll alla ned på ansiktet utom Iblīs. Han sade: "Skall jag falla ned på ansiktet inför någon som Du skapat av lera?"

62. Han (Iblīs) sade [också]: "Vad menar du med denne som Du har hedrat istället för mig? Om Du ger mig anstånd till Uppståndelsens dag skall jag sannerligen underkuva hans avkomlingar, utom ett fåtal."

63. Han sade: "Gå! För de som följer dig bland dem skall er lön bli helvetet – en riklig lön.

64. Förled den du kan av dem med din röst och överfall dem med ditt kavalleri och fotsoldater och gör dig delaktig i deras tillgångar och barn och ge dem löften." – Men vad Satan än lovar dem så är det inget annat än svek –

65. "Mina tjänare skall du dock inte få makt över, och din Herre är tillräcklig som vakare."

66. Er Herre är den som driver skeppen på havet åt er så att ni kan söka något av Hans goda. Han visar er ständigt nåd.

67. Och när nöden drabbar er till havs försvinner alla som ni tillber, utom Han. Men när Han sedan fört er oskadda i land vänder ni er bort. Ja, människan är djupt otacksam.

Tillber vid livshotande fara överger människan sina avgudar och tillber endast sin Skapare. (B)

68. Känner ni er säkra att han inte skall låta fastlandet uppsluka er eller skicka en storm av småsten över er, varpå ni inte kommer att finna er någon beskyddare?

69. Eller känner ni er säkra att Han inte skall låta er återvända till det (havet) ytterligare en gång och [då] sända en förödande storm över er och dränka er till följd av er otro? Ni kan sedan inte finna någon som kan hämnas på Oss.

70. Vi har förvisso hedrat Adams söner och låtit dem färdas på land och hav och försörjt dem med alla goda ting och gett dem stort företräde framför många av dem Vi skapat.

71. En dag skall Vi kalla fram alla människor med deras ledare. De som då ges sin bok i höger hand, dessa skall få läsa sin bok och inte tillfogas en hårsman orätt.

72. Den som i detta [liv] är blind skall i nästa liv vara ännu blindare och mer förirrad från vägen.

blind För de tecken Allah visar människan och som ämnar föra henne till tro. (T)

73. De (avgudadyrkarna) var sannerligen på väg att locka dig bort från det som Vi har uppenbarat för dig, för att få dig att uppdikta något annat om Oss. Ja, då hade de gjort dig till en nära vän.

74. Och hade inte Vi gjort dig fast [i tron] skulle du helt visst ha lutat åt deras sida lite grann.

75. Men då hade Vi låtit dig smaka dubbelt i livet och dubbelt i döden, och sedan hade du inte funnit någon hjälpare mot Oss.

dubbelt Ett tvåfaldigt straff i såväl detta liv som i livet efter detta. (T)

76. Ja, de har sannerligen varit nära att skrämman bort dig från landet för att [därmed] driva bort dig därifrån. Men då hade de inte stannat kvar efter dig mer än en kort tid.

Avgudadyrkarna försökte ständig förleda profeten Muhammed ﷺ och driva honom på flykt från Mecka. När han sedan väl utvandrade till Medina dröjde det inte länge förrän meckanerna tog upp jakten på honom och hans följeslagare. (T)

77. [Detta har varit Vår] väg med de av Våra sändebud som Vi sände före dig. Och i Vår väg kommer Du inte att finna någon ändring.

78. Förrätta bönen då solen sjunker och fram till nattens inbrott och läs [Koranen] vid gryningen. Gryningens Koranbön är sannerligen bevitnad.

Solen sjunker Med detta menas såväl middagsbönen (aḏ-ḏhur) som eftermiddagsbönen (al-‘aṣr). *nattens inbrott* Med detta menas såväl skymningsbönen (al-maḡrib) som kvällsbönen (al-‘iṣā). *gryningens Koranbön* En beskrivning av gryningsbönen (al-fajr) som kännetecknas av sin höga och ofta längre Koranrecitation och som bevitnas av morgonens änglar som då avlöser nattens änglar på jorden. Den exakta tiden för var och en av Islams fem dagliga böner har beskrivits närmare av profeten Muhammed ﷺ i hadither. (B,K)

79. Och en del av natten skall du ägna åt nattbön, som ett tillägg för dig. Ty din Herre skall tilldela dig en förhärligad plats.

Profeten Muhammed ﷺ skall på Domedagen få en särskilt hedrad ställning genom att tillåtas fälla en förbön för sina följare. (T)

80. Och säg: "Min Herre! Låt mig träda in med ett hedersamt inträde och låt mig träda ut med ett hedersamt utträde och skänk mig ifrån Dig en segerande makt."

träda in I Medina, efter utvandringen. *träda ut* Från Mecka, oskadd och trygg. (T)

81. Och säg: "Sanningen är kommen och falskheten är svunnen! Falskhet kommer slutligen alltid att försvinna."

82. Det som Vi stegvis sänder ned av Koranen är en läkedom och en nåd för de troende. Men hos de orättfärdiga orsakar det endast större förlust.

Eftersom de vägrar tro och inte hörsammar Koranens bud. (T) Se också 9:124-125. (K)

83. När Vi skänker människan välsignelse vänder hon sig bort och drar sig undan, och när olycka drabbar henne blir hon full av förtvivlan.

84. Säg: "Låt var och en handla på sitt sätt; er Herre vet bäst vem som är mest vägledd."

85. De frågar dig om ar-Rūḥ. Säg: "ar-Rūḥ är förbehållet min Herre." Av denna kunskap har ni endast fått en liten del.

ar-Rūḥ Ett återkommande begrepp i Koranen som beroende på kontext kan ha olika betydelse. Här är den vanligaste tolkningen att det är "själen", som utgör källan till människans liv. (T)

86. Om Vi vill kan Vi helt visst ta bort allt som Vi har uppenbarat för dig – sedan hade du inte funnit någon försvarare mot Oss –

87. Men det är en nåd från din Herre. Hans ynnest över dig har alltid varit stor.

en nåd Att Allah inte vill ta bort sin uppenbarelse till Muhammed ﷺ. (T)

88. Säg: "Om både människor och djinner slog sig samman för att åstadkomma en Koran lik denna, skulle de aldrig kunna åstadkomma något liknande, även om de kom till varandras hjälp."

89. Vi har förvisso tydliggjort, för människorna, alla sorters liknelser i denna Koran. Men de flesta människor vägrar allt utom förnekelse.

90. De säger: "Vi kommer inte att tro dig förrän du har låtit en källa springa fram åt oss ur jorden,

91. Eller fått en trädgård med palmer och druvor och låtit mängder av bäckar forsa fram bland dem,

92. Eller låtit himlen falla över oss i stycken, så som du påstår [skall ske], eller fört fram Allah och änglarna inför oss,

93. Eller fått ett guldprytt hus eller stigit upp i himlen! Och vi kommer aldrig att tro på att du uppstigit förrän du tar ned en bok till oss som vi kan läsa ur!" Säg: "Upphöjd vare min Herre! Är jag väl något mer än en människa och ett sändebud?"

94. Och vad hindrar människorna från att tro nu när vägledningen har kommit till dem, annat än det de säger: "Har Allah skickat en människa som sändebud?"

95. Säg: "Om jorden var befolkad av änglar som vandrade omkring i trygghet, skulle Vi ha sänt ned till dem en ängel från himlen som sändebud."

96. Säg: "Allah är tillräcklig som vittne mellan mig och er. Han känner och ser Sina tjänare väl."

97. Den Allah vägleder är sant vägled, och åt dem Han låter gå vilse kan du aldrig finna några beskyddare i Hans ställe. På Uppståndelsens dag skall Vi församla dem [liggande] på deras ansikten – blinda, stumma och döva. Deras boplats skall bli helvetet. Varje gång det avtar skall Vi gem dem ytterligare flammor.

98. Så blir deras lön för att de förnekade Våra tecken och sade: "När vi blivit ben och stoft, skall vi då verkligen uppväckas i en ny skapelse?"

99. Kan de inte se att Allah, som har skapat himlarna och jorden, har makt att skapa sådana som dem? Han har utsatt en tid åt dem, om vilken inget tvivel råder, men de orättfärdiga vägrar allt utom förnekelse.

100. Säg: Om ni ägde min Herres skatter av nåd skulle ni ändå hålla igen av rädsla för att göra slut [på skatterna]. Ja, människan är verkligen girig.

101. Vi gav förvisso Moses nio klara tecken. Du kan fråga Israels barn om när han kom och Faraos sade till honom: "Jag tror sannerligen att du, Moses, är förhäxad!"

Nio klara tecken Moses två mirakel och de sju plågorna. (B)

102. Han sade: "Du vet förvisso att dessa inte har sänts ned av någon annan än himlarna och jordens Herre som varningar. Och jag tror sannerligen att du, Faraos, är förtappad!"

103. Sedan ville han fördriva er från landet, men Vi dränkte honom och de som var med honom, alla tillsammans.

104. Därefter sade Vi till Israels barn: "Bosätt er i landet! När efterlivets löfte sedan kommer skall Vi hämta fram er alla i ett svep."

105. Med sanningen har Vi sänt ned den och med sanningen kom den ned. Och Vi har inte sänt dig som annat än en glädjebudbärare och varnare.

106. Vi har klarlagt Koranen för att du skall recitera den för människorna i lugn takt. Och Vi sänder ned den steg för steg.

107. Säg: "Tro ni på den, eller tro inte!" De som fick kunskapen före dess tid – när den reciteras för dem faller de ned på hakan med sina ansikten mot marken,

På hakan faller ned på ansiktet i prostration. (Ö)

108. Och säger: "Upphöjd vare vår Herre! Vår Herres löfte blir alltid uppfyllt."

109. De faller ned på hakan i tårar och det ökar deras undergivenhet.

110. Säg: "Åkalla Allah eller åkalla den Nåderike! Vilket [namn] du än åkallar med så tillhör Honom de allra skönaste namnen." Var inte högmäld i din bön och var inte heller [för] lågmäld, utan sök dig till en väg däremellan.

111. Säg: "All lovprisning tillkommer Allah, som aldrig har tagit Sig en son och inte har någon medgud i Sitt herravälde och inte tagit någon bundsförvant på grund av svaghet." Ja, prisa ständigt Hans storhet!

Sura 18 Grottan (al-Kahf)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

- 1. All lovprisning tillkommer Allah, som till Sin tjänare har sänt ned Boken och gjort den fri från förvrängningar –
tjänare Muhammed ﷺ. Boken Koranen. (T)**
- 2. [Den har gjorts] rak – för att varna för en sträng vedergällning från Honom, och ge glädjebud åt de troende som gör goda gärningar om att de skall få en härlig belöning, Paradiset. (T)**
- 3. I vilken de skall stanna för evigt.**
- 4. Men också för att varna dem som säger: "Allah har skaffat barn."**
- 5. De har ingen kunskap om Honom och det har inte heller deras förfäder. Grovt är det påstående som kommer ut ur deras munnar. De talar inte annat än lögn.**
- 6. Kanske tar du livet av dig i sorg i deras fotspår om de inte vill tro på detta budskap?**
- 7. Vi har gjort allt som finns på jorden till en prydnad för den (jorden) för att pröva dem; vem av dem som är bäst i handling.**
- 8. Och allt som finns på den skall Vi omvandla till öde slättmark.**
- 9. Eller anser du att grottan och inskriptionen män hörde till Våra förundransvärda tecken?**
Den himmel och jord som Allah har skapat, och allt vad de rymmer av ting, är mer förundransvärda än grottans män. Det är med dessa tecken Allah klagör att ingen har rätt att dyrkas förutom Han. Och i och med dem har avgudyrkarna och övriga otrogna ingen ursäkt. (T)
- 10. [Minns] då dessa unga män tog sitt skydd i grottan och sade: "Vår Herre! Skänk oss nåd från Dig och underlätta för oss så att allt går oss väl!"**
- 11. Då täppte Vi till deras öron i grottan under ett antal år.
täppte Vi till deras öron** Ett uttryck som på arabiska betecknar djup sömn. (T)

12. Sedan väckte vi dem för att visa vilken av de två grupperna som bäst kunde beräkna deras vistelses längd.

de två grupperna som uppstod bland de unga människors stad, som kom att bli oeniga om hur det förhöll sig. (T)

13. Vi berättar för dig sanningen om deras historia. De var unga män som trodde på sin Herre – så Vi gav dem ytterligare vägledning.

14. Och Vi styrkte deras hjärtan när de stod upp och sade: "Vår Herre är Herren över himlarna och jorden. Aldrig skall vi i Hans ställe anropa en annan gud; då har vi förvisso talat osanning.

15. Detta vårt folk har i Hans ställe tagit sig andra gudar. Varför kommer de inte med ett klart belägg för [att dyrka] dessa? Och vem är mer orättfärdig än den som, om Allah, diktar ihop lögn?"

16. "När ni har dragit er undan dem och allt vad de dyrkar utöver Allah skall ni ta er tillflykt till grottan där er Herre kommer att ösa Sin nåd över er och göra er sak lätt för er."

17. Du kunde se solen när den steg, dra sig till höger om deras grotta, och när den gick ned, lämna dem till vänster, medan de låg i en rymlig del av den. Detta hör till Allahs tecken. Den Allah vägleder är sant vägled, och åt den Han låter gå vilse kan du aldrig finna en beskyddare som visar rätt väg.

18. Du skulle tro att de var vakna fastän de sov. Vi lät dem vrida sig åt höger och åt vänster. Deras hund låg med utsträckta armar vid ingången. Om du hade upptäckt dem skulle du helt vänt om i flykt, fylld av skräck för dem.

19. Och på samma sätt uppväckte Vi dem för att de skulle ställa frågan till varandra. En av dem sade: "Hur länge har ni varit här?" De sade: "En dag eller en del av en dag." De sade: "Er Herre vet bäst hur länge ni har varit här. Skicka nu någon av er till staden med dessa silvermynt ni har och låt honom se vilken föda som är färskast och låt honom hämta er förnödenheter därav. Men han skall vara försiktig och inte låta någon märka av er.

20. Om de upptäcker er kommer de med all säkerhet att stena er [till döds] eller tvinga er att återgå till deras religion och då kommer det aldrig någonsin gå er väl."

21. Och på samma sätt lät Vi dem upptäckas för att de skulle veta att Allahs löfte är sanning och att det inte råder något tvivel kring den Yttersta stunden, ty de tvistade sinsemellan om sin sak. Några sade: "Bygg en byggnad över dem!" De som rådde över beslutet i deras sak sade: "Vi skall sannerligen uppföra ett tempel över dem!"

22. De skall säga tre och att den fjärde var deras hund, de skall också säga fem och att den sjätte var deras hund – de gissar om det okända. Och de skall säga sju och att den åttonde var deras hund. Säg: "Min Herre känner bäst deras antal." Ingen har kunskap om det utom ett fåtal. Ge er därför inte in i diskussion om dem, annat än om det som är uppenbart, och sök inte en åsikt om dem från någon av dessa.

Från någon av Bokens folk. (T)

23. Och säg inte om något: "Detta skall jag sannerligen göra imorgon!",

24. Utan [att säga:] "Om Allah vill." Och prisa din Herre när du glömmer, och säg: "Jag hoppas att min Herre leder mig än närmare rätt väg än detta."

25. Ja, de stannade i grottan i trehundra år och nio därtill.

26. Säg: "Allah vet bäst hur länge de stannade." Han råder över det fördolda i himlarna och på jorden. Hur seende är Han inte, och hur hörande! De har ingen beskyddare alls utom Honom och i Hans beslut är ingen delaktig.

27. Följ det som har uppenbarats för dig i din Herres Bok. Ingen kan ändra Hans ord och från Honom kan du aldrig finna någon tillflykt.

28. Och håll dig tålmodigt till dem som tillber sin Herre under morgon och kväll och längtar efter Hans ansikte. Låt inte dina ögon förlora dem ur sikte så att du börjar längta efter det jordiska livets prakt. Och lyd inte den vars hjärta Vi gjort likgiltigt inför att prisa Oss och som följer sina lustar och vars tillstånd är förlorat.

29. Säg: "Sanningen kommer från er Herre. Den som vill kan anta tron och den som vill kan förneka." Vi Har förberett för de orätfärdiga en eld vars väggar skall omge dem. Om de bönfaller om hjälp skall de hjälpas med vatten likt smält koppar som skällar deras ansikten. Vilken usel dryck och vilken ond viloplats!

30. Men beträffande dem som antar tron och gör goda gärningar; Vi låter aldrig belöningen gå förlorad för dem som gör väl.

31. Dessa skall få Edens lustgårdar och floder skall flyta intill dem. Där skall de prydas med armband av guld och bära gröna kläder av siden och brokad, vilande på smyckade troner. Vilken ljuvlig belöning och en så härlig vilopplats!

32. Framställ för dem en liknelse om två män. Den ena gav Vi två trädgårdar med druvor och Vi omhögade dem båda med palmer, och mellan dem lät Vi ett sädesfält växa.

33. Båda trädgårdarna bar sin frukt och ingendera slog fel på något sätt. Vi lät dem också genomflytas av en bäck.

34. När han hade skördat sin frukt sade han till sin vän när de samtalade: "Jag har större rikedom än du och ett mäktigare följ."

35. Han steg sedan in i sin trädgård och gjorde orätt mot sig själv genom att säga: "Jag tror inte att den någonsin kommer att försvinna.

36. Jag tror inte heller att den Yttersta stunden skall inträffa; men om jag förs tillbaka till min Herre, kommer jag säkert finna något bättre än denna (trädgård) i dess ställe."

37. Hans vän sade till honom medan de samtalade: "Förnekar du Honom som skapat dig av jord och sedan av en sädesdroppe och sedan fulländade dig till en man?"

38. Nej, Han - Allah - är min Herre och jag kommer inte att vid min Herres sida sätta någon annan.

39. Om du bara, när du steg in i din trädgård, hade sagt: 'Det Allah vill [sker]! Ingen styrka finns utom hos Allah!' Om du anser att jag har färre rikedomar och barn än dig,

40. Kan det ju hända att min Herre skänker mig något bättre än din trädgård och skickar slungande vindar över den så att den blir till en kal ödemark,

41. Eller att dess vatten sjunker så att du aldrig kan hämta upp det."

42. Ja, all hans frukt förstördes och han började vrida och vända sina händer [i förtvivlan] över allt som han gett ut för den och den låg nu visnen på sina gallerverk. Han sade: "Ack, om jag bara hade avstått från att sätta någon annan vid min Herres sida!"

43. Han hade nu ingen skara som kunde hjälpa honom i Allahs ställe, och han kunde inte heller hjälpa sig själv.

44. Där vilade allt beskydd hos Allah, den Sanne. Han är den bästa belönaren och för allt till det bästa slut.

45. Framställ också för dem en liknelse om det jordiska livet. [Det är] som vattnet Vi sänder ned från himlen. Jordens grönska tar upp det, men blir sedan till torkade strån som vinden strör omkring. Allah har för evigt allting i Sin makt.

46. Rikedom och söner är det jordiska livets prakt. Men bestående goda gärningar är bättre hos din Herre beträffande belöning och ger bättre [i fråga om] hopp.

47. Och en dag skall Vi låta bergen försvinna så du kan se hela jorden bli alldeles plan, och Vi skall församla dem utan att lämna kvar någon av dem.

48. Och de skall ställas upp inför din Herre i led. "Nu har ni kommit till Oss så som Vi skapade er första gången. Men nej, ni trodde att Vi aldrig skulle ordna en utsatt tid åt er."

49. Och boken skall läggas fram. Då kan du se förbrytarna bävande inför vad den innehåller och de skall säga: "Ve oss! Vad är det med denna bok; den har varken lämnat något litet eller stort, utan inräknar det." Ja, de skall finna att allt som de gjort är där [i boken], och din Herre gör inte orätt mot någon.

50. Och [minns] när vi sade till änglarna: "Fall ned på era ansikten inför Adam!" Då föll alla ned på sina ansikten utom Iblis. Han var en av djinnerna och trotsade öppet sin Herres befallning. Skall ni då ta honom och hans avkomma till beskyddare i Mitt ställe när de är era fiender? Uselt är de orättfärdigas utbyte!

51. Jag lät dem inte bevittna [än mindre delta i] skapelsen av himlarna och jorden och inte heller skapelsen av dem själva, och Jag skulle aldrig ta förförarna till hjälp.

52. Och en dag skall Han säga: "Anropa Mina medgudar som ni hävdade fanns!" De skall då anropa dem men de besvarar dem inte och mellan dem skall Vi placera en oöverstiglig klyfta.

53. Och förbrytarna skall se Elden och inser då att de skall hamna i den och att de inte kan finna någon väg ut ur den.

54. Vi har tydliggjort för människorna i denna Koran alla slags liknelser, men människan är i högsta grad grälsjuk.

55. Och vad hindrar människorna från att tro, nu när vägledningen har nått dem, och söka förlåtelse från sin Herre innan de möts av de tidigare folkens öde eller möts av straff av olika slag?

56. Vi sänder endast sändebuden som glädjebudbärare och varnare. Men de som förnekar [tron] vill argumentera i falskhet för att vederlägga sanningen. Ja, de gör Mina tecken och det som de varnats för till föremål för skämt.

57. Vem är mer orättfärdig än den som påminns om sin Herres tecken men vänder sig bort från dem och glömmer sina händers verk? Vi har lagt höljen över deras hjärtan, så att de inte förstår något, och dövhet i deras öron. Om du kallar dem till vägledningen så kommer de därför ändå aldrig låta sig vägledas.

58. Din Herre är den Förlåtande, Ägaren av all nåd. Om Han ville straffa dem för vad de begår skulle Han ha påskyndat straffet för dem. Men nej, de har en utlovad tid och de kan aldrig finna någon flyktväg undan den.

59. [Invånarna i] dessa städer förintade Vi när de begick orätt, och för deras förintelse utsatte Vi en viss tid.

60. Och [minns] när Moses sade till sin tjänare: "Jag avslutar inte min färd förrän jag nått platsen där de två haven möts, om jag så får vandra i årtal."

61. Men när de nådde fram till platsen där de möts glömde de sin fisk, och den fann sig en väg till havet [som] genom en tunnel.

62. Och när de hade vandrat vidare sade han till sin tjänare: "Ge oss vår kost. Vi har verkligen blivit trötta av denna vår färd."

63. Han sade: "Minns du när vi tog vår vila vid klippan? Jag glömde nämligen fisken! Det var ingen annan än Satan som fick mig att inte komma ihåg den. Den fann sig en väg till havet på ett underligt sätt."

64. Han sade: "Det var ju detta vi ville ha!" Då gick de tillbaka och följde sina egna spår.

65. De fann sedan en man bland Våra tjänare som Vi hade skänkt av Vår nåd och som Vi hade lärt av Vår egen kunskap.

66. Moses sade till honom: "Kan jag få följa dig så att du kan lära mig något av den kunskap du fått om vad som är rätt?"

67. Han sade: "Du kommer sannerligen aldrig att kunna ha tålamod med mig.

68. Och hur skall du visa tålamod inför sådant som du inte kan begripa dig på?"

69. Han sade: "Du skall, om Allah vill, finna mig tålmodig och jag skall inte motsätta mig din befallning."

70. Han sade: "Om du följer med mig får du inte fråga mig om något förrän jag själv nämner något för dig därom."

71. De vandrade sedan vidare tills de gick ombord på ett skepp som han gjorde hål i. Han (Moses) sade: "Gjorde du hål i skeppet för att dränka dess besättning? Nu har du begått ett uselt dåd."

72. Han sade: "Sade jag inte: 'Du kommer sannerligen aldrig att kunna ha tålamod med mig?'"

73. Han sade: "ställ mig inte till svars för det att jag glömde och betunga mig inte genom att göra min uppgift svår."

74. De vandrade sedan vidare tills de mötte en yngling, som han dödade. Han sade: "Har du dödat en oskyldig människa som inte själv dödat någon? Nu har du begått ett förskräckligt dåd!"

DEL 16

75. Han sade: "Sade jag inte till dig: 'Du kommer sannerligen aldrig att kunna ha tålmod med mig?'"

76. Han sade: "Om jag härefter frågar dig om något skall du inte ha mig [kvar] i ditt sällskap. Du har nu erhållit min ursäkt."

77. Så gick de vidare tills de kom till invånarna i en stad. De bad invånarna om föda men de vägrade att låta sig gästas av dem. Där fann de sedan en mur som var nära att rasa, så han rätade upp den. Han sade: "Om du hade velat kunde du säkert tagit en belöning för det."

78. Han sade: "Här skiljs du och jag åt. Jag skall upplysa dig om innebörden av det med vilket du inte hade tålmod."

79. Vad skeppet beträffar tillhörde det några behövande som arbetade till sjöss. Jag ville sabotera det eftersom de längre fram hade [stött på] en kung som beslagtar varje skepp med våld.

80. Och vad pojken beträffar var hans föräldrar rättrogna och vi visste att han skulle plåga dem genom trilska och otro.

81. Vi ville därför att deras Herre i stället skulle skänka dem någon bättre och renare än honom och mer benägen att visa [dem] nåd.

82. Och vad muren beträffar tillhörde den två faderlösa pojkar i staden. Under den ligger en skatt som tillhör dem, och deras fader var en rättfrågig man. Din Herre vill därför att de skall nå mogen ålder och gräva upp sin skatt, som en nåd från din Herre. Och jag gjorde inte något på eget bevåg. Detta var innebörden av det med vilket du inte kunde ha tålmod."

83. De frågar dig om den Tvåhornade. Säg: "Jag skall recitera för er något av berättelsen om honom."

Rapporteringarna kring vem denna man var och varför han kallades den Tvåhornade går isär. De flesta skriftlärdade anser dock att han varken var en profet eller en ängel, utan en rättfrågig konung och en Allahs tjänare. (B) Det kan emellertid konstateras att han inte var Alexander den store, utan snarare en man som levde på profeten Abrahams tid. (K)

84. Vi gav honom stor makt på jorden och till allting banade Vi för honom en [kunskapens] väg.

85. Så han tog en sådan väg,

86. Tills han nådde den plats där solen går ner och fann den gå ner vid ett mörkt, gytigt vattendrag och där fann han ett folk. Vi sade: "Du Tvåhornade! Antingen straffar du dem eller så visar du dem mildhet."

Vi sade Genom inspiration. (B)

87. Han sade: "Den som begår orätt skall vi straffa; sedan skall han återföras till sin Herre som skall straffa honom med ett förskräckligt straff."

88. Men den som antar tron och handlar rättfärdigt skall som lön få det Godaste, och till honom skall vi endast tala väl.

det Godaste Paradiset. (T)

89. Sedan tog han en [annan] väg,

90. Tills han nådde den plats där solen går upp och fann den gå upp över ett folk som Vi inte hade försett med något skydd mot den.

Det berättas att deras land var olämpligt för bygge och att de därför bodde i tunnlar och grottor under dagens hetta. (T)

91. Så var det. Och om allt som rörde honom hade Vi kännedom.

92. Sedan tog han en [annan] väg,

93. Tills han nådde platsen mellan två bergsmurar och fann mellan dem ett folk som knappast förstod ett ord.

94. De sade: "Du Tvåhornade! Gog och Magog sprider fördärv på jorden. Kan vi ge dig en ersättning mot att du mellan oss och dem bygger en skyddsmur?"

95. Han sade: "Det som min Herre har gett mig makt över är bättre [än er ersättning]. Men om ni bistår mig med [arbets]kraft kan jag, mellan er och dem, bygga en skyddsvall.

96. Förse mig med block av järn!" När han sedan hade fyllt utrymmet mellan bergsväggarna sade han: "Blås!" Och när han fått det att glöda sade han: "Ge mig smält koppar som jag kan gjuta över det!"

97. De kunde sedan inte ta sig över den och de kunde inte heller bryta sig igenom den.

98. Han sade: "Detta är en nåd från min Herre. Men när min Herres löfte kommer skall Han jämna den med marken. Och min Herres löfte är sanning."

99. Den dagen skall Vi låta dem välla in över varandra; och då skall det blåsas i basunen och Vi skall samla ihop dem alla.

100. Och Vi skall den Dagen visa helvetet för de otrogna,

101. Vars ögon varit täckta för Min påminnelse och kunde inte förmå sig att höra.

102. Tänker de som förnekar [sanningen] att de kan ta Mina tjänare till beskyddare i Mitt ställe? Vi har förvisso berett helvetet för de otrogna som boning.

103. Säg: "Skall vi upplysa er om vilka som lider störst förlust för sina gärningar,

104. De vars strävan i det jordiska livet gick till spillo medan de trodde sig uträtta goda handlingar?

105. Det är dessa som förnekade sin Herres tecken och mötet med Honom, och därför blev deras gärningar förspilda och på Uppståndelsens dag skall Vi inte tillmäta dem någon vikt.

106. Detta skall bli deras lön: helvetet, för att de förnekade [sanningen] och gjorde Mina tecken och Mina sändebud till föremål för skämt.

107. De som antar tron och gör goda gärningar skall få al-Firdaws lustgårdar som boning,

al-Firdaws Namnet på paradiset's högsta nivå. (T)

108. Eviga skall de vara där, och de kommer aldrig att vilja flyttas därifrån.

109. Säg: "Om allt hav vore bläck för min Herres ord, skulle havet helt visst ta slut innan min Herres ord tog slut, även om vi fick samma mängd till hjälp."

110. Säg: "Jag är inte mer än en människa liksom ni. Det uppenbaras för mig att er Gud är en enda Gud. Därför skall den som hoppas möta sin Herre göra goda gärningar och inte göra någon delaktig i den dyrkan han ägnar sin Herre.

Sura 19 Maria (Maryam)

I Allahs namn, den Nåderike, den Benådande

1. Kāf hā yā ‘ayn šād.

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetskap om. (K)

2. [Detta är] en erinran om din Herres nåd mot Sin tjänare Sakarias, På arabiska "Zakariyyā", en vördad israelitisk profet som profeten Muhammed ﷺ har berättat livnärde sig som snickare. (K)

3. Då han åkallade sin Herre med en åkallan i det dolda.

4. Han sade: "Min Herre! Benen i min kropp har blivit svaga och huvudet glänser av gråa hår, men aldrig har jag i min åkallan av Dig blivit besviken.

5. Jag fruktar att [endast] ha [avlägsna] anhöriga [som arvingar] efter min bortgång, ty min hustru är ofruktsam, så skänk mig ifrån Dig en efterträdare,

6. Som ärver mig och ärver Jakobs släkt, och gör honom - min Herre - välbehaglig!"
ärver Profetskapet. (K)

7. Sakarias! Vi ger dig glada bud om en pojke vars namn skall vara Johannes; aldrig förr har Vi låtit någon bära detta namn.
Johannes På arabiska "Yaḥyā" som betyder "att leva", ett namn han fick för att Allah gav honom liv genom tron. (T)

8. Han sade: "Min Herre! Hur kan jag få en pojke när min hustru är ofruktsam och jag redan har uppnått hög ålder?"

9. Han sade: "Så är det. Din Herre säger: 'Det är lätt för Mig. Jag har ju skapat dig förut när du inte var någonting.'"

10. Han sade: "Min Herre! Ge mig ett tecken." Han sade: "Ditt tecken blir att du inte skall [kunna] tala till människorna under tre dygn [trots att du är] frisk."

Utän att lida av stumhet eller annan bristande talförmåga. (T)

11. Då kom han ut till sitt folk från bönekammaren och tecknade till dem: "Lovprisa Gud morgon och kväll!"

12. "Johannes, ta emot skriften med kraft!" Ja, Vi gav honom vishet redan i barnaår –

ta emot skriften med kraft Han befalldes att helhjärtat efterleva Torans bud. (T)

13. Genom nåd från Oss – och renhet. Ja, han var gudfruktig,

14. Och god mot sina föräldrar. Han var aldrig högmodig eller olydig.

15. Frid över honom den dag han föddes och den dag han dör och den Dag han uppväckas till liv!

16. Och nämn i Boken Maria, då hon drog sig undan från de sina till en plats mot öster,

Boken Koranen. (T,B)

17. För att avskärma sig från dem. Det var då Vi sände Vår ande till henne och han uppenbarade sig för henne i skepnad av en välskapt människa.

18. Hon sade: "Jag tar skydd hos den Nåderike mot dig; om du [nu] är en gudfruktig man!"

Eftersom en gudfruktig man aldrig skulle förgripa sig på en kvinna. (T)

19. Han sade: "Jag är endast din Herres budbärare [kommen] för att skänka dig en renhjärtad son."

20. Hon sade: "Hur kan jag få en son när ingen man har rört mig och jag aldrig har varit otuktig?"

21. Han sade: "Så är det. Din Herre säger: 'Det är lätt för Mig och [det sker] för att Vi skall göra honom till ett tecken för människorna och till en nåd från Oss. Det är en redan avgjord sak.'"

en nåd från Oss Till Maria och till dem som tror på honom. (T)

22. Hon blev sedan havande med honom och drog sig undan med honom till en avlägsen plats.

23. Och födslovåndorna drev henne till en palmstam. Hon sade: "Ack, om jag hade fått dö innan detta och helt fallit i glömska!"

24. Då ropade det till henne underifrån: "Var inte bedrövad! Din Herre har låtit en bäck rinna nedanför dig.

25. Och ruska på palmstammen så skall dadlar falla ner över dig, saftiga och mogna.

26. Ät och drick och var vid gott mod! Och när än du får syn på en mänsklig varelse skall du säga: "Jag har avlagt ett löfte till den Nåderike om att fasta, så i dag skall jag inte tala till någon människa."

27. Sedan kom hon med honom till sitt folk, bärande på honom. De sade: "Maria! Du har gjort något oerhört!"

28. Arons syster! Din fader var inte en dålig man och din moder var aldrig otuktig."

Arons syster Profeten Muhammed ﷺ har berättat att Aron var ett vanligt namn bland israeliterna så Aron här är inte Moses bror. (K)

29. Då pekade hon på honom. De sade: "Hur skall vi kunna tala till en som bara är ett barn i vaggan?"

30. Han sade: "Jag är Allahs tjänare! Han har gett mig Boken och gjort mig till profet,

gett mig Jesus förklarade att det redan var förutbestämt hos Allah att han skulle få en Bok uppenbarad för sig. (T)

31. Och Han har gjort mig välsignad var jag än befinner mig och har och belagt mig med bön och renlighet så länge jag lever,

32. [Och gjort mig] god mot min moder, och Han har inte gjort mig högmodig och gudlös.

33. Frid över mig den dag jag föddes, den dag jag dör och den dag jag uppväcks till liv!"

34. Detta är Jesus, Marias son – sanningens ord – som de hyser tvivel om.

35. Det skulle aldrig anstå Allah att skaffa Sig barn. Upphöjd vare Han! När Han har beslutat något säger Han endast till det: "Var!" – och det är.

36. "Allah är min Herre och er Herre - dyrka därför [endast] Honom! Detta är en rak väg."

37. Sedan föll sekterna i tvist med varandra. Ja, ve dem som förnekar [sanningen] för upplevelsen av en fasansfull dag. *sekterna* Sekter som uppstod bland Bokens folk. (T)

38. Hur väl skall de inte både höra och se den Dag de kommer till Oss! Men i dag är de orättfärdiga på klara villovägar.

39. Varna dem för grärelsens dag, då saken redan är avgjord. Ja, de är tanklösa och de har ingen tro.

40. Det är Vi som skall ärva jorden och alla som levt på den, och det är till Oss de skall återföras.

41. Och nämn i Boken Abraham - han var en sannfärdig man och en profet -

42. Då han sade till sin fader: "Fader! Varför dyrkar du sådant som varken kan höra eller se eller göra dig någon nytta?"

43. Fader! Jag har fått del av en kunskap som du inte har fått. Följ därför mig så skall jag visa dig rätt väg.

44. Fader! Dyrka inte Satan - Satan var sannerligen mot den Näderike en trotsare.

45. Fader! Jag fruktar att du skall drabbas av ett straff från den Näderike - då blir du Satans förtrogne."

46. Han sade: "Önskar du försaka mina gudar, Abraham? Om du inte upphör skall jag sannerligen stena dig, så lämna mig nu en lång tid!"

47. Han sade: "Frid vare med dig! Jag skall be min Herre förlåta dig. Han har alltid varit mild mot mig.

48. Jag skall dra mig undan från er och allt som ni åkallar i Allahs ställe. Och jag skall åkalla min Herre i hopp om att jag inte, i min åkallan till min Herre, blir besviken."

49. När han sedan drog sig undan från dem och allt som de dyrkade i Allahs ställe skänkte Vi honom Isak och Jakob. Och båda gjorde Vi till profeter.

50. Och Vi skänkte dem av Vår nåd och gav dem ett högt [och bestående] rykte.

51. Och nämn i Boken Moses! Han var sannerligen utvald och han var ett sändebud och en profet.

52. Vi ropade till honom från högra sidan av berget och Vi förde honom nära för att samtala enskilt.

53. Och i Vår nåd skänkte Vi honom hans broder Aron – [även han] en profet.

54. Och nämn i Boken Ismael. Han höll alltid sina löften och han var ett sändebud och en profet.

55. Han belade sitt hushåll med bön och allmosa och hos sin Herre var han välbehaglig.

56. Och nämn i Boken Idris. Han var sannerligen en sannfärdig man och en profet,

57. Och Vi upphöjde honom till en hög rang.

58. Det är dessa som Allah har välsignat bland profeterna – ättlingar till Adam och till dem som Vi bar [i arken] tillsammans med Noa, och ättlingar till Abraham och Israel, och de som Vi vägledde och utvalde. När den Nåderikes tecken reciterades för dem föll de ner på sina ansikten och brast i gråt.

Tecken Används för att beteckna Koranens verser. (Ö)

59. Men efter dem kom efterkommande som försakade bönen och följde sina egna begär. Ja, de skall få möta sin undergång,

På arabiska "Gayy", som också sägs vara namnet på en av helvetets dalar eller brunnar. Ordet har också tolkats som "förlust" eller "ondska", ord som båda också beskriver vad den som följer sina luster skall få erfa i livet efter detta. (T)

60. Men inte de som vänder sig [till Allah] i ånger och antar tron och handlar rättfärdigt; sådana skall få träda in i paradiset – de skall inte lida någon orätt –

61. Edens lustgårdar som den Nåderike har lovat Sina tjänare i det fördolda. Hans löfte uppfylls alltid.

fördolda Eftersom paradiset inte kan ses i detta liv. (T)

62. Där skall de inte höra något fåfängt tal, utan endast frid, och de skall få sitt uppehälle både morgon och kväll.

frid Änglarnas fredshälsning: "Salām!" (T)

63. Detta är paradiset som Vi ska låta ärva; de av våra tjänare som är gudfruktiga.

64. Och vi (änglarna) kommer inte ner annat än på vår Herres befallning. Han råder över det som är framför oss och det vi har bakom oss och allt däremellan. Din Herre är inte glömsk,

framför oss Det vi kan uppfatta *bakom oss* Det som är dolt för oss. (B)

65. Herren över himlarna och jorden och allt som finns mellan dem. Dyrka därför [endast] Honom och var ståndaktig i [din] dyrkan av Honom! Vet du någon som är Hans namne?

66. Människan säger: "Skall jag när jag dött [åter] väckas till liv?"

67. Minns inte människan att Vi har skapat henne då hon inte var någonting?

68. Vid din Herre! Vi skall sannerligen församla dem och djävlarne, och sedan sammankalla dem alla kring helvetet på knä.

dem De som förnekade återuppståndelsen och mötet med Allah. (B)

69. Sedan skall Vi ur varje grupp plocka ut dem, som mot den Näderike, har varit trotsigast.

70. Vi vet ju nämligen bäst vilka som mest förtjänar att stekas i det.

71. Det finns ingen av er som inte skall närvara där. Det är ett, hos din Herre, fastställt beslut.

72. Sedan skall Vi rädda dem som visade gudsfruktan och lämna de orättfärdiga däri på knä.

73. När Våra klara verser reciteras för dem säger de som förnekar sanningen: "Vilken av våra båda grupper har den bättre ställning och finare sällskap?"

74. Men hur många släkten före dem har Vi inte utplånat, som hade finare egendomar och yttre glans?

75. Säg: "Må då den Nåderike ge dem som är på villovägar ett långt uppskov tills de får skåda det som lovas dem – vare sig det är straffet eller den Yttersta stunden – och får veta vem som var i sämre läge och hade ett svagare manskap."

straffet I denna värld. (T)

76. Allah skall ge dem som vandrar rätt ännu mer vägledning. Och de bestående goda gärningarna ger bättre belöning hos din Herre och bättre avkastning.

77. Har du inte sett den som förnekar sin Herres tecken och säger: "Jag skall sannerligen skänkas både rikedom och barn!"

I livet efter detta. Det har nämnts att versen uppenbarades i samband med att en avgudadyrkare i Mecka vägrade att betala en skuld till en troende så länge denne förblev troende. Och vidare sa han: "Om jag skall återuppstå efter min död, som du hävdar, kommer jag skänkas både rikedom och barn att återbetala dig med." (T)

78. Har han utforskat det fördolda eller ingått en pakt med den Nåderike?

79. Nej! Vi skall nedteckna det han säger och, för honom, utvidga straffets omfattning,

80. Och ärva det han nämner, och han skall komma till oss ensam.
ärva De rikedomar och barn som han hävdar skall tillfalla honom i efterlivet, samt allt han äger i detta liv, skall helt stå under Allahs kontroll på Domedagen. (T)

81. De har tagit sig gudar i Allahs ställe för att dessa skall ge dem makt.

Och föra dem närmare Allah för att kunna hindra Hans straff från att nå dem. (T)

82. Nej! De (avgudarna) skall förneka deras dyrkan och vara deras motståndare.

På Domedagen. (T)

83. Har du inte sett att Vi sänder djävlarne över de otrogna och hur de hetsar dem med all hets.

Till synd och överträdelse. (T)

84. Ha därför inte bråttom med dem; Vi håller fullständig räkning åt dem.

På var och varje gärning, ned till minsta andetag, tills de möter det slut som de förtjänar. (T)

85. Den Dag skall Vi församla de gudfruktiga inför den Nåderike som hedersgäster,

86. Och driva förbrytarna mot helvetet som törstiga boskap.

87. De har då ingen förmåga att medla, utom de som, med den Nåderike, ingått en pakt.

Genom att ha bekänt tron på Allah och efterlevt Hans bud kan de troende på Domedagen medla för varandra. (T)

88. Och de sade: "Den Nåderike har skaffat ett barn."

89. Ni har verkligen yttrat något oerhört.

90. Himlarna skulle kunna rämna därav, och jorden spricka och bergen störta samman,

91. För att de tillskrev den Nåderike ett barn.

92. Nej, det skulle aldrig anstå den Nåderike att ha ett barn.

93. Inga i himlarna eller på jorden skall komma till den Nåderike förutom som tjänare.

På Uppståndelsens dag. (T)

94. Han vet deras antal och håller fullständig räkning på dem.

95. Och var och en kommer till Honom på Domedagen helt ensam.

96. För dem som antar tron och gör goda gärningar skall den Nåderike alstra kärlek.

Allah älskar de troende och sprider kärlek mellan dem på jorden. (T)

97. Vi har sannerligen gjort den (Koranen) lätt på ditt tungomål för att du skall ge de gudfruktiga glada bud med den, och samtiddigt med den varna de grälsjuka människorna.

98. Hur många släkten före dem har Vi inte utplånat; kan du förnimma en enda av dem eller ens höra från dem ett knyst?

Sura 20 Bokstäverna Ta Ha (Tā Hā)

**I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande**

1. Tā Hā.

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetskap om. (K)

2. Vi har inte sänt ned denna Koran till dig för att du skall bli olycklig,

3. Utan endast som en påminnelse för den som fruktar;

4. En sändning från Honom som har skapat jorden och de högsta himlarna.

5. Den Nåderike höjde Sig över tronen.

6. Till Honom hör vad som finns i himlarna och vad som finns på jorden och vad som finns mellan dem och vad som finns under marken.

7. Och vare sig du talar högt [eller lågt] känner Han förvisso det hemliga och det som är än mer dolt.

8. Allah – ingen [sann] gud finns utom Han. Honom tillhör de allra skönaste namn.

9. Har berättelsen om Moses nått dig?

10. Han hade fått syn på en eld och sade till sin familj: "Stanna här! Jag har upptäckt en eld; kanske kan jag hämta en fackla åt er därifrån eller vid elden finna någon vägledning."

11. När han sedan kom fram till den ropades det: "Moses!

12. Det är sannerligen Jag, din Herre, ta därför av dig skorna. Du befinner dig i den heliga dalen ʾTuwā.

13. Jag har utvalt dig, så lyssna till vad som uppenbaras!

14. Det är sannerligen Jag, Allah – ingen gud finns utom Jag – dyrka därför Mig och förrätta bönen för att åminnas Mig.

15. Den Yttersta stunden kommer – [men] Jag har nästan dolt den helt – för att varje människa skall lönas för det hon strävar mot. *nästan dolt* helt dolt förutom att det finns vissa av dess tecken som är synliga. (T)

16. Låt dig därför inte hållas tillbaka av de som inte tror på den och endast följer sina begär, så att du går under!

17. Och vad är det du har i din högra hand, Moses?"

18. Han sade: "Det är min stav som jag stödjer mig på och slår av löv med åt mina får, och i den finner jag även annan nytta."

19. Han sade: "Släpp den, Moses!"

20. Då släppte han den och se, den blev en orm som ringlade.

21. Han sade: "Ta den och var inte rädd! Vi skall återställa den i dess förra skick.

22. Stick in din hand under din arm så skall den komma ut [skinande] vit, utan skada, som ännu ett tecken, *skada* Utan någon hudsjukdom. (T)

23. För att Vi skall visa dig några av Våra stora tecken.

24. Bege dig till Farao – Han har sannerligen gått för långt!"

25. Han sade: "Min Herre, öppna mitt bröst, *öppna mitt bröst* arabiskt uttryck för att känna lättnad. (Ö)

26. Och underlätta för mig min uppgift,

27. Och lossa bandet från min tunga,

28. Så att de förstår mitt tal.

29. Och ge mig en hjälpare bland de mina,

30. Aron, min bror.

31. Styrk med honom min kraft,

32. Och gör honom delaktig i min uppgift. Genom att också låta honom bli profet. (T)

33. Då kan vi upphöja Dig mycket,

34. Och prisa Dig mycket –

35. Du ser oss ständigt.”

36. Han sade: ”Du skall få vad du begär, Moses!

37. Vi välsignade dig även en annan gång,

38. Då Vi gav din moder denna ingivelse:

39. ’Sätt honom i kistan och sätt ut den i floden, så skall floden föra den till stranden där han skall tas an av en som är Min fiende och hans fiende.’ Och Jag omgav dig med kärlek från Mig och lät dig fostras under Mina ögon.

40. När din syster gick förbi sade hon: ”Skall jag visa er någon som kan ta hand om honom?” Vi förde sedan tillbaka dig till din moder så att hennes ögon fick glädjas och hon slapp känna sorg. Och du dräpte en människa men Vi räddade dig från bekymmer och satte dig verkligen på prov. Sedan fick du stanna flera år bland Madyans invånare. Därefter kom du hit enligt ödesbestämd tid, Moses!

41. Och Jag har utvalt dig åt Mig själv.

För att motta Allahs budskap och förmedla Hans befallningar och förbud. (T)

42. Gå nu, du och din bror, med Mina tecken och tröttna inte på att prisa Mig.

43. Gå till Farao – han har sannerligen gått för långt.

44. Men ni skall tala till honom med milda ord så att han låter sig förmanas eller räds.”

45. De sade: ”Vår Herre! Vi fruktar att han förgriper sig mot oss eller går för långt.

går för långt genom att använda våld. (T)

46. Han sade: ”Frukta inte! Jag är sannerligen med er; Jag hör och Jag ser.

47. Gå till honom och säg: "Vi är din Herres sändebud; sänd nu Israels barn med oss och plåga dem inte! Vi har kommit till dig med ett tecken från din Herre. Må frid vila över den som följer vägledningen.

48. Det har uppenbarats för oss att straffet skall drabba den som vägrar tro och vänder sig bort."

49. Han sade: "Vem är er Herre då, Moses?"

50. Han sade: "Vår Herre är Han som har gett allting dess skepnad och sedan väglett."

51. Han sade: "Vad hände då med föregångna släkten?"

Som inte efterlevde Moses förmedlade bud och inte dyrkade Allah. (T)

52. Han sade: "Kunskapen om dem finns hos min Herre i en Bok. Min Herre gör varken misstag eller glömmar.

Han skall belöna de troende för deras tro och ställa den otrogne till svars för dennes otro, oavsett när och var de levde. *en Bok* Moderboken i vilket det finns nedtecknat vad tidigare släkten tog sig för och vad som ledde dem vilse från Allahs väg. (T,B,K)

53. [Han är] den som har gjort jorden utbredd för er, och på den har Han gett er stigar att ta er fram på, och har från himlen sänt ned vatten." Med det frambringar Vi sedan par av många slags växter.

54. Ät och valla er boskap! I detta finns sannerligen tecken för dem med förnuft.

55. Av den (jorden) har Vi skapat er och till den skall Vi återföra er och ur den skall Vi frambringa er ännu en gång.

56. Vi visade honom alla Våra tecken men han förnekade och vägrade.

57. Han sade: "Har du kommit till oss för att driva bort oss från vårt land med din magi, Moses?"

58. Då skall vi sannerligen komma med motsvarande magi. Sätt upp ett möte mellan oss och er - varken vi eller du får utebli från - på en neutral plats!"

59. Han (Moses) sade: "Mötet skall ske på utsmyckningens dag. Se till att människorna samlas på förmiddagen."

utsmyckningens dag Det ska ha varit en högtid eller en marknadsdag för Farao och hans folk då de bar sina finaste dräkter. (T)

60. Då gick Farao iväg och smed sin plan och därefter kom han. Till mötesplatsen. (T)

61. Moses sade till dem: "Ve er! Dikta inte upp lögn om Allah, annars förintar Han er med ett straff! Den som diktar upp lögn kommer förvisso att misslyckas."

62. Då började de tvista med varandra om sin sak och samrådde i hemlighet.

63. De sade: "De är ju inte mer än två magiker som vill fördriva er från ert land med sin magi och föra bort er noblaste adel.

Denna sista fras kan på arabiska också tolkas som: "...och beröva er på ert föredömliga levnadssätt." (T,B,K)

64. Lägg nu fast er plan och gå fram i led; idag skall den som segrar uppnå framgång!"

65. De sade: "Moses! Antingen kastar du, eller så blir vi de första som kastar."

66. Han sade: "Nej, kasta ni!" Och snörena och stavarna tycktes för honom, på grund av deras magi, röra på sig.

67. Då kände Moses en ängslan inom sig.

68. Vi sade: "Var inte ängslig, det är du som är den överlägsne!"

69. Kasta det du har i din högra hand så skall det uppsluka allt vad de har åstadkommit. De har bara åstadkommit en magikers konst, och en magiker finner aldrig framgång vart han än beger sig."

70. Då kastade sig magikerna ned på marken och sade: "Vi tror på Moses och Arons Herre!"

71. Han (Faraο) sade: "Tror ni på Honom innan jag har gett er tillåtelse? Han måste vara er mästare, den som lärt er all magi. Jag skall sannerligen kapa era händer och era fötter på motsatta sidor och korsfästa er på palmstammar. Då skall ni minsann få veta vem av oss som ger det strängaste och varaktigaste straffet.

72. De sade: "Aldrig kommer vi att föredra dig framför de tecken vi har fått och [framför] Han som har skapat oss. Fatta du ditt beslut. Du kan endast besluta i detta jordiska liv.

73. Vi har antagit tron på vår Herre så att Han kan förlåta oss våra synder och för den magi som du påtvingat oss. Allah är bättre och varaktigare.

Hans belöning är bättre än Faraos, och Hans straff för olydnad varar längre. (T)

74. Den som möter sin Herre som förbrytare skall sannerligen få helvetet; där skall han varken få dö eller leva.

Hans själ skall inte lämna hans kropp, men inte heller förbli på sin plats så att den kan känna ro, utan dinglar i strupen på honom. *Förbrytare* Den som dör skyldig till otro. (T)

75. Men den som möter Honom som troende och har gjort goda gärningar, de skall få de högsta ranggraderna;

76. Edens lustgårdar, genomflutna av floder, där de skall leva för evigt. Så blir belöningen för den som renar sig själv.

Från synd. (T)

77. Och Vi uppenbarade för Moses: "Bege dig av under natten med Mina tjänare och bana för dem en torr väg genom havet. Du behöver inte vara rädd för att hinnas upp och inte heller skall du frukta."

78. Och Faraο förföljde dem med sina trupper, men havet överväldigade dem.

79. Ja, Faraο vilseförde sitt folk och ledde inte rätt.

80. Israels barn! Vi räddade er från er fiende och utsatte en tid åt er vid högra sidan av berget och Vi sände ned manna och vaktlar till er.

81. Ät av det goda som Vi har försörjt er med men gå inte till överdrift, annars skall ni drabbas av Min vrede! Den som Min vrede drabbar har fallit.

Förlorat allt hopp om framgång i livet efter detta. (T)

82. Men Jag är evigt förlåtande mot den som vänder sig [till Mig] i ånger och antar tron och gör det goda, och sedan håller sig till rätt väg.

83. Och vad fick dig att skynda bort från ditt folk, Moses?

84. Han sade: "De där är mig på spåren, och jag skyndade till Dig, Herre, för att Du skulle förbli nöjd [med mig]."

85. Han sade: "Vi har satt ditt folk på prov i din frånvaro och de har vilseletts av as-Sāmirī."

Mannen som bjöd dem att dyrka guldkalven. Se också 7:138–155. (T)

86. Därefter återvände Moses till sitt folk, arg och bedrövad. Han sade: "Mitt folk! Har inte er Herre gett er ett gott löfte? Blev väntan för lång för er, eller ville ni att vrede från er Herre skulle drabba er och därför svek ert avtal med mig?"

87. De sade: "Vi svek inte avtalet med dig på eget bevåg, utan vi fick bära bördorna bestående av [det egyptiska] folkets smycken, så vi kastade bort dem och as-Sāmirī kastade också sitt."

88. Han frambringade sedan en kalvskulptur åt dem, som gav ifrån sig ett råmande. De sade: "Detta måste vara er gud och Moses gud som han har glömt."

Att berättas om. (T)

89. Men kunde de inte se att den varken kunde svara på deras tal eller orsaka dem någon skada eller nytta?

90. Och Aron hade redan sagt till dem förut: "Mitt folk! Ni har endast satts på prov med detta. Er Herre är den Nåderike, följ därför mig och lyd mitt bud!"

91. De sade: "Vi tänker inte upphöra att dyrka den förrän Moses kommer tillbaka till oss."

92. Han sade: "Aron! Vad hindrade dig, när du såg att de hade gått vilse,

93. Från att följa mig? Ville du inte lyda min befallning?"

94. Han sade: "Son av min moder! Grip inte tag i mitt skägg eller mitt huvud. Jag fruktade att du skulle säga: 'Du har splittrat Israels barn och har inte beaktat mina ord.'"

95. Han sade: "Och hur förhåller det sig med dig, as-Sāmīrī?"

96. Han sade: "Jag insåg något som de inte insåg och tog då en handfull från budbärarens spår och strödde ut det; ja, så ingav mig mitt inre."

handfull Av jord. *budbärarens spår* Ängeln Gabriels hästs hovspår. *strödde ut det* Över smyckena, så som återberättat i diverse tolkningar. (T)

97. Han sade: "Gå din väg! Ty det skall bli din lott i livet att säga: 'Kom inte vid mig!' Och du har ett utsatt möte som du aldrig kan undvika. Se på din gud som du lät dig dyrka! Vi skall sannerligen bränna upp den och sedan strö ut den i havet."

98. Er Gud är endast Allah – ingen [sann] gud finns (ingen har rätt att dyrkas) utom Han – Han omfattar allt med Sin kunskap!"

99. Så berättar Vi för dig något av händelserna i det förgångna, och Vi har ifrån Oss gett dig en påminnelse.

Denna Koran, genom vilken människor med förstånd låter sig förmanas. (T)

100. De som vänder sig bort från den skall på Uppståndelsens dag få bära sin synd,

101. I vilken de skall vara för evigt. Ja, vilken ond börda det skall bli för dem på Uppståndelsens dag,

102. Den dag då det blåses i basunen. Ja, Vi skall den dagen församla förbrytarna blåögda.

Ett uttryck som antingen kan beteckna stark törst, skräck eller blindhet. (T,K)

103. De skall lågmält tala till varandra: "Ni har säkert inte stannat längre än tio [dagar]."

I era liv på jorden. Till följd av den skräck som råder tappar de all fattning om tid och rum. (T,B)

104. Vi vet bäst vad de skall säga, då den av dem med sundast förnuft säger: "Ni har säkert inte stannat längre än en dag."

105. De frågar dig om bergen. Säg: "Min Herre skall strö omkring dem som stoft,

106. Och lämna den (jorden) slät och öde,

107. Så att du varken kan se någon ojämnhet eller sluttning.

108. Den dagen skall de följa utroparen utan att avvika, och rösterna skall dämpas inför den Nåderike så att du inte hör något annat än det låga ljudet av fotsteg.

109. Den dagen skall ingen förbön gagna, utom från den som den Nåderike har tillåtit och vars tal Han godkänt.

110. Han vet vad som väntar framför dem och vad de lämnat bakom sig, men de kan inte omfatta Honom med sin kunskap.

111. Och alla ansikten skall sänka sig inför den Levande, Vidmakt-hållaren. Och fördärvad är den som burit med sig oförrätt.

Den som dyrkat andra vid Allahs sida och har levt i otro och synd. (T)

112. Men den som har gjort av de goda gärningarna och varit troende, behöver inte frukta orättvisa eller berövande [av sin belöning].

113. Så har Vi sänt ned den som en arabisk Koran, och Vi har tydliggjort olika varningar i den för att de ska frukta [Allah] eller få sig en påminnelse.

114. Hög vare Allah, Konungen, Sanningen! Du skall inte förhastad dig med Koranen förrän dess uppenbarelse har fullbordats för dig. Och säg: "Herre, öka min kunskap!"

115. Vi gav Vår befallning till Adam förut, men han glömde och Vi fann inte hos honom någon fasthet.

116. [Minns] då Vi sade till änglarna: "Fall ned mot marken inför Adam!" Då föll alla ned utom Iblīs, som vägrade.

117. Då sade Vi: "Adam! Detta är förvisso en fiende till dig och din hustru; låt honom därför inte driva ut er från paradiset så att du blir olycklig.

118. Här har du ju så att du aldrig behöver känna hunger eller nakenhet,

119. Och du behöver aldrig här känna törst eller hetta.”

120. Men Satan viskade till honom och sade: ”Adam! Skall jag visa dig till evighetens träd och till ett rike som aldrig skall försvinna?”

121. Då åt de båda av det och deras nakenhet blev uppenbar för dem och de började skyla sig med hopfästa löv från paradiset. Ja, Adam lydde inte sin Herre och det blev hans fall.

122. Men sedan utvalde hans Herre honom och vände Sig mot honom i förlåtelse och vägledde honom.

123. Han sade: ”Ned med er båda tillsammans! Ni är varandras fiender. Och när än ni nås av vägledning från Mig, skall den som då följer Min vägledning inte gå vilse och inte bli olycklig.
varandras fiender Satan är en fiende till Adam och Eva och vice versa. (T)

124. Men den som vänder sig bort från Min påminnelse skall få ett eländigt liv, och på Uppståndelsens dag skall Vi sammankalla honom blind.
påminnelse Koranen. (B)

125. Han säger då: ”Herre! Varför har du sammankallat mig blind när jag förut var seende?”

126. Han säger: ”Så var det när Våra tecken kom till dig och du lät dig glömma dem, och på samma sätt skall du idag glömmas.”

127. Så lönar Vi dem som överskrider och inte tror på sin Herres tecken. Och straffet i efterlivet är strängare och varaktigare.

128. Har det inte blivit klart för dem hur många olika släkten Vi har utplånat före deras tid, vilkas boplatser de vandrar förbi? I detta finns sannerligen tecken för dem med förnuft.
boplatser Många avgudadyrkare i Mecka var genom sin handel beresta och kunde se förgångna folks ruiner under sina handelsfärder. (T)

129. Och hade inte ett beslut från din Herre redan funnits, och en utsatt tid, skulle det ha blivit oundvikligt.
Straffet hade då påskyndats för Muhammeds ﷺ otrogna folk. (T)

130. Ha därför tålmod med vad de säger och lovprisa din Herre före solens uppgång och före dess nedgång. Och under nattens stunder skall du prisa [Honom], samt vid dagens ändar, så skall du bli förnöjd.

131. Och kasta inte din blick mot det som Vi har låtit somliga av dem njuta av – det jordiska livets glans – för att sätta dem på prov därmed. Ty din Herres försörjning är bättre och varaktigare.

132. Och uppmana din familj att förrätta bönen och var uthållig med den. Vi ber dig inte om försörjning; det är Vi som försörjer dig. Och den slutliga segern nås med gudsfruktan.

133. De säger: "Varför kommer han inte till oss med ett tecken från sin Herre?" Har inte beviset redan kommit till er i det som finns i de tidigare skrifterna?

134. Och hade Vi förintat dem med ett straff innan dess skulle de ha sagt: "Vår Herre! Varför sände du oss inte ett sändebud så att vi kunde följa Dina bevis innan vi förnedrades och förödmjukades? innan dess Innan Koranen sändes ned till meckanerna. *skulle de ha sagt* På Domedagen. (T)

135. Säg: "Alla inväntar sitt, så invänta ni! Ni skall snart få veta vilka den raka vägens folk är och vilka som vandrar rätt."

DEL 17

Sura 21 Profeterna (al-Anbiyā)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Räkenskapen drar sig allt närmare människorna, men i sin tanklöshet vänder de sig bort.

Räkenskapen På Domedagen, då varje människa skall stå till svars för sina gärningar. Hon skall tillfrågas om huruvida hon hörsammade sin Skapares bud och hur hon förhöll sig till de välsignelser hon åtnjöt i form av hälsa och tillgångar. (T)

2. När en ny påminnelse når dem från deras Herre lyssnar de endast till den medan de roar sig,

ny påminnelse Varje nytt stycke ur Koranen som Allah sände ned för att förmana meckanerna. (K)

3. Med likgiltiga hjärtan. Ja, de som begår [sådan] orätt säger i hemlighet: "Är han mer än en mänsklig varelse som ni? Ni tar väl inte till er denna magi när ni kan genomskåda den?"

4. Han (Muhammed) sade: "Min Herre vet allt som sägs i himlen och på jorden. Han är den Hörande, den Vetande."

5. Men de säger också: "[Han har] virriga drömmar! Nej, han har hittat på det! Nej, han är en poet! Låt honom visa oss ett tecken likt det hans föregångare sändes med!"

Som att profeten Jesus kunde uppväcka de döda och hela de blinda som bevis på hans profetskap. (T)

6. Men inte en enda stad som Vi utplånade före dem antog tron. Skulle då dessa tro?

antog tron Trots de många tecken som städernas invånare fick. (T)

7. Och före dig har Vi inte sänt annat än män till vilka Vi gav uppenbarelse. Fråga därför Förmaningens folk om ni inte vet.

Förmaningens folk Torans och Evangeliets lärda. Meckanerna uppmanades att förhöra sig hos skriftlärda judar och kristna om huruvida Allahs tidigare sändebud var änglar eller människor. Benämningen har också tolkats syfta på "Koranens folk", dvs. profeten Muhammeds ﷺ skriftlärda följeslagare som även de erhållit denna kunskap. (T,B,K)

8. Vi gjorde dem inte till väsen som inte åt mat, och inte heller var de odödliga.

9. Sedan uppfyllde Vi löftet till dem och räddade dem, och de Vi ville, och utplånade överträdarna.

de Vi ville Sändebudens troende anhängare. (T)

10. Vi har nu sänt ned till er en Bok som ger er ära. Använder ni inte ert förstånd?

ära De som tror på Koranen och hörsammar dess bud uppnår heder och ära. (T)

11. Hur många städer har Vi inte krossat efter att de blivit orättfärdiga! Och sedan lät Vi andra människor uppstå efter dem.

12. När de kände av Vårt straff försökte de genast springa ifrån det.

13. Spring inte! Återvänd till det välstånd ni gavs och till era bostäder, så att ni kan ställas till svars!

14. De sade: "Ve oss! Vi har sannerligen varit orättfärdiga."

15. Och detta deras utrop tystnade inte förrän Vi lät dem bli [som] nedmejad säd, alldeles livlösa.

16. Vi har inte skapat himlen och jorden och allt som finns däremellan för skojs skull.

Utän något syfte. Nej, skapelsen har ett storslaget syfte, nämligen att dyrka och underkasta sig sin Herre, Skapare. Se: 67:2. (T)

17. Om Vi ville ha nöje skulle Vi funnit det hos Oss själva - vilket Vi aldrig skulle göra.

18. Nej, Vi slungar sanningen mot alla falskheter så att den förintar dem och genast är de helt borta. Ja, ve er för det ni påstår!

19. Honom tillhör allt som finns i himlarna och på jorden. De som finns hos Honom är inte för stolta för att dyrka Honom och de förtröttas inte.

hos Honom Änglarna. (T)

20. De upphöjer Honom natt och dag utan att mattas.

21. Har de (avgudadyrkarna) skaffat sig gudar från jorden som kan uppväcka [de döda]?

22. Om det i dessa (himmel och jord) hade funnits andra gudar än Allah skulle båda gå under. Upphöjd vare Allah, tronens Herre, över allt de påstår!

23. Han tillfrågas inte om vad Han gör utan det är de som skall tillfrågas.

24. Har de vid Hans sida skaffat sig [andra] gudar? Säg: "Hämta ert bevis! Här nämns de som är med mig men också de som levte före mig." Ja, de flesta av dem vet inte sanningen. Därför vänder de sig bort.

Här I Koranen. *med mig* Profetens följare. *före mig* Tidigare samfund. (T)

25. Vi har inte sänt något sändebud före dig utan att uppenbara för honom att ingen [sann] gud finns utom Jag – dyrka därför Mig!

26. De säger: "Den Nåderike har skaffat barn!" Upphöjd vare Han! Nej, de är endast hedersamma tjänare.

barn Somliga av Arabiens avgudadyrkare påstod att änglarna är Allahs döttrar. (B,K)

27. De talar inte utan Hans godkännande och endast på Hans befallning kan de agera.

28. Han vet vad som väntar framför dem och vad de lämnat bakom sig, och de kan inte fälla förbön utom för den som Han är nöjd med. Ja, av fruktan för Honom är bävar de.

29. Och om någon av dem säger: "Jag är en gud vid Hans sida!" skall Vi löna denne med helvetet. Så lönar Vi de orättfärdiga.

30. Kan inte de som förnekar [sanningen] se att himlarna och jorden [en gång] har varit hopsatta och att Vi särat på dem, och av vatten har skapat varje levande ting? Att de inte tror!

31. Och i jorden har Vi satt bergmassor för att den inte skall vackla under dem, och Vi har gjort vida vägar och stigar på den för att de skall kunna ta sig fram.

32. Och himlen har Vi gjort till ett välskyddat tak, men från Våra tecken vänder de sig bort.

De begrundar inte himlens tecken, som solen, månen och stjärnorna, och att de tyder på en oinskränkt skapare. (T)

33. Han är den som har skapat natten och dagen och solen och månen. Var och en flyter i sitt kretslopp.

34. Vi har inte gett någon människa före dig evigt liv. Om du dör, skall de då leva för evigt?

35. Varje själ skall smaka döden. Vi utmanar er genom ont och gott som en prövning, och till Oss skall ni återföras.

prövning För att visa vem som är ståndaktig vid svårigheter och tacksam under tider av välstånd. (T)

36. När de som förnekar [sanningen] ser dig gör de dig endast till föremål för hån. [Och säger:] "Är detta han som nämner era gudar?" Men när den Nåderike nämns är de förnekare.

nämner Här, "kritiserar". Verbet "nämna" är på arabiska en autoantonym. I versens sista mening har "nämner" innebörden "beröms". (T)

37. Människan är skapad av brådska. Jag skall visa er Mina tecken, men be Mig inte att brådska med det.

av brådska otålig. (T)

38. De säger: "När blir detta löfte [verkställt], om ni verkligen är sannfärdiga?"

löfte Om straff för dem som vägrar tro. (T)

39. Om de som förnekar [sanningen] bara kände till den stund då de inte kan skydda sitt ansikte mot elden och inte heller sin rygg, och [då] ingen skall komma till deras hjälp.

40. Ja, den (elden) skall nå dem plötsligt och göra dem helt mållösa. De kan sedan inte avvärja den och de skall inte ges någon frist.

41. Det har gjorts narr av sändebud före din tid. Men de som hånade dem omslöt sedan av det som de brukade göra narr av.

narr av Straffet. (T)

42. Säg: "Vem kan skydda er natt och dag mot den Nåderike?" Nej, från sin Herres förmaningar vänder de sig bort.

43. Eller har de gudar som skyddar dem i Vårt ställe? De kan ju inte hjälpa sig själva, och mot Oss kan de inte ges något försvar.

44. Nej, Vi har låtit både dem och deras förfäder njuta tills de hade levt långa liv. Men ser de inte hur Vi gör med jorden och begränsar dess ytor – är det då de som skall bli segrande? begränsar dess ytor Avgudadyrkarna förlorade gradvis sin kontroll över Arabiens områden. (T,B,K)

45. Säg: ”Jag varnar er endast genom uppenbarelse. Men de döva kan inte höra ropet när de varnas.”

46. Och om [bara] en bris av din Herres straff vidrörde dem skulle de sannerligen säga: ”Ve oss! Vi var förvisso orättfärdiga.” När de riktade sin dyrkan till andra än Allah. (T)

47. Vi skall ställa upp rättvisande vågar inför Uppståndelsens dag och ingen själ skall lida den minsta orätt. Om det så är något med vikten av ett senapskorn skall Vi ta med det. Vi räcker gott som räkenskapshållare.

48. Vi gav förvisso Moses och Aron urskiljningen och ljus och en påminnelse för de gudfruktiga, urskiljningen Toran, som skilde mellan sanning och falskhet och lyste upp de troendes hjärtan. (B,K)

49. Som räds sin Herre i det fördolda, och inför den Yttersta stunden är de ängsliga. fördolda De fruktar Honom utan att kunna se Honom och bävar för den nu osedda vedergällning som skall möta de syndiga på Domedagen. (T,B)

50. Detta är en välsignad påminnelse som Vi har sänt ned. Är det då den ni förkastar? När avgudadyrkarna påstår att Koranen är virriga drömmar, påhitt eller en poets verk. (T)

51. Vi gav Abraham hans vägledning förut, och Vi hade vetskap om honom,

52. Då han sade till sin fader och sitt folk: ”Vad är detta för skulpturer som ni ger er hän åt?”

53. De sade: ”Vi fann våra förfäder dyrka dessa.”

54. Han sade: ”Då har både ni och era förfäder kommit på klara villovägar.”

55. De sade: "Har du kommit till oss med sanningen, eller är du en av skojarna?"

56. Han sade: "Nej, er Herre är himlarnas och jordens Herre; Han som alstrat dem, och jag tillhör vittnena om detta."

57. "Vid Allah! Jag skall sannerligen göra planer för era gudaskulpturer så fort ni vänder ryggen till och beger er av."

Versen återger vad Abraham sade för sig själv utan att göra sig hörd. (T)

58. Och så slog han dem i stycken, utom en av de stora, så att de kunde återvända till den.

Det berättas att Abraham fäste yxan han använde vid den största avgudabildens arm för att se om hans folk kunde övertygas om att denne hade orsakat förödelsen. (K)

59. De sade: "Vem har gjort detta mot våra gudar? Han hör sannerligen till de orättfärdiga!"

60. De (några) sade: "Vi hörde dem nämnas av en ung man som heter Abraham."

61. De sade: "För hit honom framför alla människors ögon så att de kan bevittna."

Den rättegång och straff de tänkte ge Abraham. (T)

62. De sade: "Är det du som har gjort detta mot våra gudar, Abraham?"

63. Han sade: "Nej, det var den där största av dem som gjorde det. Men fråga dem, om de nu kan tala!"

64. Då återvände de till sina sinnen och sade: "Det är förvisso ni som har begått orätt!"

65. Sedan [sa de] med böjda huvuden: "Du vet ju att dessa inte kan tala!"

66. Han sade: "Dyrkar ni då i Allahs ställe sådant som inte kan ge er någon nytta och inte heller skada er?"

67. Skam över er och över det ni dyrkar i Allahs ställe! Använder ni inte ert förstånd?"

68. De sade: "Bränn honom och kom till era gudars hjälp, om ni skall göra något!"

69. Vi sade: "Du eld, bli kall och trygg för Abraham!"

70. Ja, de ville överlista honom, men Vi gjorde dem till de största förlorarna.

Fördömda att gå under. (T)

71. Och Vi räddade honom och Lot till det land som Vi har gjort välsignat för hela mänskligheten.

det land aš-Šām, historiska Syrien som ungefär täcker dagens Syrien, Libanon, Palestina och Jordanien. (T)

72. Och Vi skänkte honom Isak och Jakob. Ja, alla gjorde Vi till rättfärdiga män.

73. Vi lät dem bli ledare som visade vägen på Vår befallning. Och Vi uppenbarade för dem att utföra goda handlingar, förrätta bön och ge allmosa. Ja, det var Oss de tjänade.

74. Och Lot gav Vi visdom och kunskap och Vi räddade honom från den stad [vars invånare] begick orena handlingar. De var sannerligen ett uselt folk och trotsiga syndare.

75. Och Vi inneslöt honom i Vår nåd. Han hörde sannerligen till de rättfärdiga.

76. Och [minns] Noa, när han i äldre tid åkallade [Oss]. Då bönhörde Vi honom och räddade honom och hans familj från den väldiga förödelsen.

77. Ja, Vi hjälpte honom mot de människor som vägrade tro på Våra tecken. De var sannerligen onda människor, så Vi dränkte dem alla.

78. Och [minns] David och Salomo, när de dömde i fallet om åkern, efter att får som tillhörde ett [annat] folk hade betat på den om natten. Ja, Vi var vittne till deras dom.

79. Så det var Salomo som Vi lät förstå saken [djupare]. Och var och en skänkte Vi visdom och kunskap. Och Vi förmådde bergen och fåglarna att lovprisa tillsammans med David. Ja, det var så Vi gjorde.

80. Och Vi lärde honom hur man tillverkar brynjor åt er för att skydda er i era strider. Men är ni tacksamma?

81. Och åt Salomo [lät Vi] stormande vindar färdas på hans befallning mot det land som Vi har välsignat. Ja, Vi har ständigt vetskap om allt. *det land* aš-Šām, historiska Syrien. Salomo ärvde Davids profetskap och rike, och gavs därtill makt även över djinner och vinden. (T)

82. Och bland djävlarne fanns de som dök åt honom men också utförde andra uppdrag. Ja, Vi hade dem ständigt under Vår bevakning.

83. Och [minns] Job, när han åkallade sin Herre: "Jag har drabbats av elände, men Du är den Nådigaste av de nådiga."

84. Då bönhörde Vi honom och avvände det elände han led av. Och Vi gav honom åter hans släkt och lika många därtill som en nåd från Oss och en påminnelse för [Allahs] tjänare.

85. Och [minns] Ismael och Idrīs och Ād-kifl. Alla hörde de till de tålmodiga.

86. Vi inneslöt dem i Vår nåd. De hörde sannerligen till de rättfärdiga.

87. Och [minns] Ādun-nūn, när han i vredesmod gick iväg och trodde att Vi aldrig skulle sätta honom i ett trångt läge. Men då fick han ropa i mörker: "Ingen [sann] gud finns utom Du! Upphöj vare Du! Jag har sannerligen varit en av de orättfärdiga."

Ādun-nūn "Mannen med fisken", en benämning för profeten Jona eftersom han fastnade i fiskens buk. *i mörker* I fiskens buk. (T)

88. Då bönhörde Vi honom och räddade honom ur bedrövelsen; så räddar Vi de troende.

89. Och [minns] Sakarias, när han ropade till sin Herre: "Min Herre! Lämna mig inte [att dö] barnlös. Du är den bästa Arvtagaren."

90. Då bönhörde Vi honom och skänkte honom Johannes och botade åt honom hans hustru. De brukade skynda mot alla goda handlingar och åkalla Oss med hopp och fruktan, och inför Oss var de alltid undergivna.

91. Och [minns] henne som bevarade sin jungfrudom. Vi blåste in i henne av Vår ande och gjorde både henne och hennes son till ett tecken för all världens folk.

92. Detta ert samfund är ett enda samfund, och Jag är er Herre. Dyrka därför [endast] Mig!

93. Men de (människorna) bröt dock sitt band till varandra, [trots att] alla skall de återvända till Oss.

94. Om någon utför goda handlingar och är troende skall denne inte få sin strävan misskänd, utan den skall Vi förvisso uppteckna.

95. Men ett förbud har lagts över [invånarna i] varje stad som Vi fördömt; de kommer inte att vända tillbaka,

Till tron, efter att ha gjort sig förtjänta av fördömsen. (T)

96. Förrän Gog och Magog släpps fria och de från varje höjd stormar fram,

97. Och det sanna löftet närmar sig. Då skall blicken hos dem som förnekat [sanningen] stelna. [De säger:] "Ve oss! Vi har sannerligen varit likgiltiga inför detta. Ja, vi har sannerligen varit orättfärdiga." *sanna löftet* Allahs löfte om Domedagen, om vilket inget tvivel råder. (T)

98. Ni och allt vad ni dyrkar i Allahs ställe skall kastas in i helvetet – där skall ni hamna.

99. Om dessa verkligen var gudar skulle de inte hamna där. Men där skall de alla vara för evigt.

100. Där skall deras jämmer [höras] men själva kan de inte höra.

101. De som av Oss redan har fått [löftet om] det goda, dessa skall bli avlägsnade från det.

Från helvetets straff. *fått [löftet om] det goda* Allah har alltid vetat vilka som genom sina goda gärningar i denna värld kommer göra sig förtjänta av paradiset belöning. (K)

102. De skall inte höra dess väsende, och de skall bland allt de kan önska sig leva för evigt.

väsande När paradiset invånare har intagit sina platser däri kommer de inte att höra det minsta ljud från helvetet eller dess invånare.

103. Den största fasan skall inte bekymra dem, utan änglarna skall ta emot dem [och säga]: "Detta är dag som ni har varit lovade."

Den största fasan Domens dag. (T)

104. Den dagen skall Vi rulla ihop himlen, så som pergamentrullar med skrifter rullas ihop. Som Vi inledde skapelsen första gången skall Vi återställa den – ett löfte Vi ålagt Oss [att uppfylla].

Så skall Vi sannerligen göra.

återställa den Alla människor skall på Domedagen återuppstå nakna, barfota och oomskurna precis som när de kom till världen ur sin moders mage. (T)

105. Vi har redan skrivit i uppenbarelseböckerna, efter Moderboken, att landet skall ärvas av Mina rättfärdiga tjänare.

uppenbarelseböckerna Som getts till Allahs många sändebud och profeter.

Moderboken Den bevarade Tavlan (al-Lawḥ al-maḥfūz), där allt som ska ske är nedtecknat. *landet* Paradiset. (T,B,K)

106. I detta finns sannerligen en [sann] förkunnelse för människor som dyrkar [Allah].

107. Vi har inte sänt dig som annat än en nåd till all världens folk.

108. Säg: "Det som uppenbaras för mig är att er Gud endast är en enda Gud. Blir ni då muslimer?"

Sådana som underkastar sig denna enda sanna Gud och hörsammar Hans bud. (T)

109. Men om de vänder sig bort skall du säga: "Jag har, på lika villkor, gett er ett tillkännagivande. Och jag vet inte om det ni lovats är nära eller långt borta.

det ni lovats Domedagen. (B)

110. Han vet vad som sägs öppet och Han vet allt ni döljer.

111. Och jag vet inte om det bara är en prövning för er och en njutning under en viss tid."

112. Säg: "Min Herre, döm med sanningen! Vår Herre är den Nåderike vars hjälp sökes mot allt vad ni påstår."

med sanningen Allah dömer alltid med sanningen, och Han uppmanar här profeten Muhammed ﷺ att bönfalla om en snar seger redan i denna värld över hans otrogna och fientliga folk. Se även 7:89. (T)

Sura 22 Vallfärden (al-Hajj)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Människor! Frukta er Herre. Den Yttersta stundens uppskakande händelser är sannerligen en förskräcklig sak.

2. Den dag ni ser den skall varje ammande moder av fasa överge den hon ammar och varje havande kvinna föda fram det hon bär. Du skall se människorna vara druckna fastän de inte är druckna, utan det är Allahs straff som sannerligen är strängt.

Fasan för det får på Domedagen människor att framstå som berusade. (T)

3. Bland människorna finns de som tvistar om Allah utan kunskap och följer varje upprorisk satan.

4. Om honom (Satan) har det föreskrivits att om någon åtföljer honom skall han föra honom vilse och leda honom till den Flammande elden.

5. Människor! Om ni hyser tvivel om uppståndelsen så skapade Vi er av jord och sedan av en sädesdroppe och sedan av en blodklump och sedan av en köttbit – formad och oformad – för att klargöra för er. Och Vi låter det Vi vill vila i moderlivet till en utsedd tid. Sedan låter Vi er framfödas som spädbarn för att sedan uppnå mogen ålder. Några av er får dö [unga] och några av er får leva till den skröpligaste ålderdom för att, efter all sin kunskap, inte veta någonting [alls]. Och du kan se hur jorden ligger [torr] och bar. Men när Vi sänder ned vatten över den skälver den till och sväller och låter alla slags ljuvliga växter spira.

6. Detta, därför att Allah är Sanningen och det är Han som upplivar de döda och Han har makt över allt.

7. Den Yttersta stunden skall komma – om detta råder inget tvivel – och Allah skall uppväcka alla ur gravarna.

8. Men bland människorna finns den som tvistar om Allah utan kunskap eller vägledning eller en upplysande skrift,

9. Och som i högmod vänder sig bort för att vilseleda andra från Allahs väg. Han skall i denna värld uppleva skam, och på Uppståndelsens dag skall Vi låta honom smaka helvetesbrandens straff.

10. Så sker på grund av vad dina egna händer har uträttat, och [för] att Allah aldrig är orättvis mot Sina tjänare.

Allah låter inte någon oskyldig bära bördan av någon annans synd och och straffar inte godtyckligt vissa medan han förlåter andra, för ett och samma brott. *egna händer* Se 3:182. (Ö)

11. Och bland människorna finns den som dyrkar Allah på randen [till otro]. Om något gott kommer honom till del blir han nöjd med det, men om en prövning drabbar honom vänder han bort sitt ansikte och förlorar både denna värld och livet efter detta; det är den klaraste förlusten.

12. Han tillber i Allahs ställe något som varken kan skada honom eller gagna honom; det är den yttersta villfarelsen.

13. Han tillber den vars [åsamkande av] skada ligger närmare än dess gagn. Ja, vilken usel skyddsherre och vilket uselt sällskap.

14. Allah skall låta dem som antar tron och gör goda gärningar träda in i paradiset genomflutna av floder. Allah gör förvisso vad Han vill.

15. Den som tror att Allah aldrig kommer att hjälpa honom (Muhammed) i denna värld eller i livet efter detta, låt honom då sträcka ett rep till taket, och sen snäppa av [sina halskotor] och se. Har hans list undanröjt det han hatar?

16. Så har vi också sänt ned detta som klara tecken, och [för] att Allah vägleder den Han vill.

17. De som har antagit tron och de som är judar och sabierna och de kristna och magerna och de som dyrkar avgudar; Allah skall döma mellan dem på Uppståndelsens dag. Allah är vittne till allt. *Sabierna* se 2:62. *Magerna* elddyrkare, även kallade zoroastrier. (Ö)

18. Ser du inte att inför Allah nedfaller alla som finns i himlarna och alla på jorden; solen och månen och stjärnorna och bergen och träden och djuren och många bland människorna? Men för många är straffet ett faktum. Den som Allah förnedrar kan ingen skänka ära. Allah gör förvisso vad Han behagar.

19. Dessa är de två grupper som tvistar med varandra om sin Herre. De som förnekar [sanningen] skall tillskärmas kläder av Eld och skällhett vatten skall hällas över deras huvuden.

20. Det skall fräta sönder deras inälvor och hud.

21. Och de skall få [slag med] klubbor av järn.

22. Varje gång de försöker komma ut ur den (elden), till följd av sitt elände, sätts de tillbaka i den och [det sägs:] "Smaka helvetesbrandens straff!"

23. Allah skall låta dem som tror och gör goda gärningar träda in i paradiset genomflutna av floder. Där skall de smyckas med armband av guld och [med] pärlor, och deras kläder skall vara av siden.

24. De leddes till de godaste av ord. Ja, de leddes till den Lovprisades väg.

de godaste av ord Trosbekännelsen "lā ilāha illā Allāh" (ingen gud finns utom Allah). (T)

25. De som förnekar [sanningen] och hindrar [andra] från Allahs väg och från den Helgade moskén som Vi har inrättat för alla människor – såväl för de bofasta där som för de besökande – och den som där vill avvika mot synd, [alla] skall Vi låta smaka ett smärtsamt straff.

26. Och [minns] då Vi utsåg åt Abraham helgedomens plats [och sade:] "Sätt aldrig någonting vid Min sida och rena Min helgedom för dem som skall vandra runt den och stå i bön, och för dem som [i tillbedjan] bugar och lägger ansiktet mot marken.

27. Och kungör vallfärden för människorna! De skall komma till dig till fots och på varje magert kamelsto, och de skall komma från varje fjärrans trakt,

28. För att få uppleva allt som är till nytta för dem och under bestämda dagar prisa Allahs namn över de boskapsdjur Han skänkt dem. Åt sedan av dessa [deras kött] och ge mat till den nödställda och fattige!

29. Därefter skall de fullfölja sina vallfärdsriter och infria sina avlagda löften och vandra runt den uråldriga helgedomen."

Kaba i Mecka. (T)

30. Så är det; och den som visar aktning för Allahs förbud skall ha det till godo hos sin Herre. All boskap är tillåten för er utom det som reciteras för er. Men håll er borta från orenheten i [att dyrka] avgudar och håll er borta från allt lögnaktigt tal, *reciteras* I vers 5:3. (T)

31. Som gudshängivna inför Allah, utan att sätta andra vid Hans sida. Om någon sätter andra vid Allahs sida är det som om han störtade ned från himlen och fåglarna grep tag i honom eller vinden förde bort honom till en avlägsen plats.

32. Så är det; och om någon visar aktning för Allahs symboler hör det sannerligen till hjärtats gudsfruktan.

33. Av dessa (boskapsdjuren) får ni dra nytta fram till en utsatt tid, men sedan skall deras offeringsplats vara vid den uråldriga helgedomen.

34. Till varje samfund gav Vi en rit för hur de skall prisa Allahs namn över de boskapsdjur Han skänkt dem. Ty er Gud är en enda Gud; Honom skall ni därför underkasta er! Och ge glada bud till de ödmjuka,

35. De vars hjärtan bävar när Allahs namn uttalas och de som är tålmodiga med allt som drabbar dem och de som förrättar bönen och, av de vi försörjt dem med, ger åt andra.

36. Och offerkamelerna har Vi gjort [till några] av Allahs symboler för er. I dem finns gott för er. Uttala därför Allahs namn över dem när de står på rad. När de sedan fallit ned på sidan, ät då [något] av dessa [deras kött] och ge mat till såväl tiggaren som den behövande. Så har Vi låtit er råda över dem, för att ni skall visa tacksamhet.

37. Deras (offerdjurens) kött och deras blod når aldrig Allah, utan det är er gudsfruktan som når Honom. Han har låtit er råda över dem för att ni skall prisa Allahs storhet för att Han väglett er. Ge glada bud till dem som gör gott.

38. Allah försvarar de troende. Allah älskar förvisso ingen ständig otacksam svikare.

39. Tillåtelse ges [härmed] till dem mot vilka krig förs (muslimerna), för att de har tillfogats orätt. Allah har sannerligen makt att ge dem seger,

40. Dem som har fördrivits från sina hem utan rätt bara för att de sade: "Allah är vår Herre." Ja, om inte Allah hejdade vissa människor genom andra skulle helt visst kloster och kyrkor och synagogor och moskéer, där Allahs namn prisas oförtröttat, ha tillintetgjorts. Men Allah skall förvisso bistå dem som bistår Honom – Allah är sannerligen stark och mäktig –

bistå Allah hjälper de troende genom Sitt stöd, och de troende *bistår* Allah genom att kämpa för Hans sak för att Hans ord skall bli rådande. (T)

41. Dem som, om Vi ger dem makt på jorden, förrättar bönen och betalar allmosan och anbefaller det goda och förbjuder det onda. Och hos Allah vilar utgången av alla angelägenheter.

42. Om de vägrar tro dig har denna vägran redan visats av Noas, 'Åds och Tamüds folk,

43. Och Abrahams folk och Lots folk,

44. Och Madyans invånare. Man vägrade också att tro på Moses. Jag gav då de otrogna anstånd men sedan drabbade Jag dem. Ja, [se] hur Min vedergällning blev!

45. Och hur många städer har Vi inte utplånat när de blev orättfärdiga och som nu ligger öde i sina ruiner, och [hur många] brunnar [har inte] blivit övergivna och [även så] ståtliga palats?

46. Har de inte färdats på jorden med hjärtan med vilka de förstår och öron med vilka de hör? Men det är inte ögonen som är blinda utan hjärtat som finns i bröstet.

47. De ber dig påskynda straffet, men Allah skall aldrig svika Sitt löfte. Och en dag hos din Herre är lika med tusen år så som ni räknar.

48. Och hur många städer har Jag inte gett anstånd när de (invånarna) blev orättfärdiga. Sedan drabbade jag dem. Ja, till Mig är färdmålet.

49. Säg: "Människor! Jag är för er inte mer än en klar varnare."

50. De som antar tron och gör goda gärningar skall få förlåtelse och ett hedervärt uppehälle.

I paradiset. (T)

51. Men de som motarbetar Våra budskap och tror att de kan komma undan, dessa är den Djupa eldens invånare.

52. Före dig har Vi inte sänt något sändebud eller någon profet utan att Satan försökte förvränga hans förkunnelse när denne förkunnade. Men Allah stryker ut det som Satan förvränger. Sedan fastlägger Allah Sina verser – Allah är vetande, vis –

53. För att göra det som Satan förvränger till en prövning för dem i vars hjärtan en sjukdom vilar och för dem vars hjärtan är hårda – ja, de orättfärdiga är långt gångna i sitt motstånd.

54. Men också för att de som getts kunskap skall veta att den (Koranen) är sanningen från din Herre och tro på den. Så kan deras hjärtan, med undergivenhet, motta den. Allah leder sannerligen dem som tror till en rak väg.

55. Men de som förnekar [sanningen] upphör inte att hysa tvivel kring den (Koranen) tills den Yttersta stunden plötsligt når dem eller de nås av en utsiktslös dags straff.

utsiktslös med syfte på avgudadyrkarnas fall under slaget vid Badr där ett stort antal stupade och inte fick uppleva följande natt. (T)

56. All makt är den dagen Hans och Han skall döma mellan dem. De som antar tron och gör goda gärningar skall få härlighetens alla trädgårdar.

57. Men de som förnekar [sanningen] och vägrar tro på Våra tecken, dessa skall få ett förnedrande straff.

58. De som utvandrade för Allahs sak och sedan dödades eller dog skall Allah förse med en härlig försörjning. Ja, Allah är sannerligen den bästa försörjaren.

härlig försörjning En frikostig belöning i paradiset. (T)

59. Han skall ge dem ett inträde som de blir nöjda med. Ja, Allah är sannerligen vetande, fördragsam.

inträde I paradiset. (T)

60. Så [blir det]. Och den som besvarar ett angrepp på ett sätt som motsvarar angreppet han utsatts för och sedan utsatts för [ytterligare] förtryck; honom skall Allah förvisso hjälpa. Allah är sannerligen överseende, förlåtande.

61. Så [sker], för att Allah låter natten glida in i dagen och låter dagen glida in i natten, och för att Allah hör allt, ser allt.

Den som har sådan makt har också makt att hjälpa den förtryckte. (T)

62. Så [sker] för att Allah är Sanningen, och allt de tillber vid Hans sida är falskhet. Ja, Allah, Han är den Höge, den Store.

63. Ser du inte att Allah sänder ned vatten från skyn varpå jorden grönskar? Allah är sannerligen mild, underkunnig.

64. Honom tillhör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden. Ja, Allah, Han är sannerligen den Oberoende, den Lovprisade.

65. Ser du inte hur Allah har ställt allt som finns på jorden till ert förfogande och hur skeppen seglar över havet på Hans befallning? Han håller himlen uppe så att den inte störtar ned över jorden, utom när Han tillåter det. Allah är sannerligen barmhärtig och nådig mot människorna.

66. Det är Han som gett er liv och sedan låter er dö och sedan [åter] ger er liv. Människan är sannerligen otacksam.

[åter] ger er liv På Uppståndelsens dag. (T)

67. För varje samfund föreskrev Vi en offringsrit för dem att iaktta. De skall därför inte gräla med dig om saken. Och kalla [dem] till din Herre! Du är sannerligen ledd på en rak väg.

68. Och om de [ändå] vill tvista med dig skall du säga: "Allah vet bäst vad ni gör."

69. Allah skall döma mellan er på Uppståndelsens dag i allt som ni var oeniga om.

70. Vet du inte att Allah känner till allt som finns i både himmel och på jord? [Allt] detta står i en bok. För Allah är det sannerligen lätt.

71. Men i Allahs ställe dyrkar de det Han inte har sänt ned något bemyndigande om och om vilket de inte har någon kunskap. För de orättfärdiga finns ingen hjälpare.

72. När du reciterar Våra klara verser för dem kan du skönja avskyn i ansiktet på dem som förnekar [sanningen] – De är nära att gå till angrepp mot dem som reciterar Våra verser för dem. Säg: ” Skall jag upplysa er om vad som är värre än detta? Elden, som Allah har lovat dem som förnekar [sanningen]. Ja, vilket uselt färdmål!”

73. Människor! En liknelse har framställts, så lyssna till den. De som ni tillber i Allahs ställe kan aldrig skapa [ens] en fluga, om de så slog sig samman för det. Och om en fluga snappar åt sig något från dem kan de inte återta det från den. Svag är både sökaren och den eftersökte.

sökaren Avgudabilden, som inte har någon förmåga alls. *den eftersökte* Flugan, som snappat åt sig något av den mat som avgudadyrkarna lagt fram till sina gudaskulpturer. (T,K)

74. De vördar inte Allah med den vördnad Han förtjänar. Allah är sannerligen stark och mäktig.

75. Allah utser sändebud bland änglarna likväl som bland människorna. Allah är sannerligen hörande, seende.

76. Han vet vad som väntar framför dem och vad som skall ske efter dem. Till Allah återförs alla saker.

77. Ni som har antagit tron! Buga och fall ned mot marken och dyrka er Herre och gör gott så att ni kan nå framgång.

78. Och kämpa för Allah så som Han förtjänar att kämpas för. Han har utvalt er och har inte gjort religionen svår alls för er. [Detta är] er fader Abrahams troslära. Han (Allah) gav er i äldre tid och i denna (Koranen) namnet ”muslimer”, så att Sändebudet (Muhammed) kan vara ett vittne för er och ni vara vittnen mot människorna. Förrätta därför bönen och betala den förpliktade allmosan och håll fast vid Allah, er skyddsherre! Ja, vilken underbar skyddsherre och vilken underbar hjälpare.

DEL 18

Sura 23 De troende (al-Mu'minūn)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Framgångsrika är de rättrogna,

Framgångsrika De uppnår evigt liv i sin Herres paradys. (T)

2. Som i sin bön är ödmjuka,

3. Och som från fåfängligt tal håller sig borta,

4. Och som skänker sin förpliktade allmosa,

Majoriteten skriftlärdar har tolkat versen som att beröra den förpliktade allmosan. De mer specifika reglerna kring denna föreskrevs först under Medinaperioden, men vers 6:141 i den meckanska suran al-An'ām visar att den var allmänt förpliktad redan under perioden i Mecka då denna sura uppenbarades. En lika möjlig tolkning av versen är att de troende, precis som de renar sina pengar genom allmosor, är sådana som renar sitt inre från avgudadyrkan och osedlighet genom god handling. (K)

5. Och som med sina könsdelar är avhållsamma –

**6. Utom med sina hustrur eller dem deras högra hand besitter –
då kan de inte klandras.**

högra hand besitter Egna slavinnor. (T) Detta begrepp är återkommande i Koranen och syftar här på de slavinnor som män kunde ha i sin ägo i dåtidens samhälle. Se också 4:3 med kommentar. (Ö)

7. Men de som går längre än så, ja det är dessa som är överträdarna –

8. Och som om sina förtroendeuppdrag och avtal är måna,

9. Och som med sina böner är noggranna.

Att förrätta bönerna i tid och aldrig utelämnar någon av dem. (T) Till ödmjukhet, som nämns i vers två, läggs nu omsorg om de fastställda tiderna för bön. Dessa två särdrag karakteriserar den sant troendes relation till bönen. (B)

10. Dessa är arvtagarna,

11. Som skall ärva al-Firdaws (det högsta paradiset) där de alla skall bli eviga.

De som i detta liv innehar de egenskaper som nämns i surans inledande verser skall på Uppståndelsens dag besätta de platser i paradiset som helvetets invånare gått miste om. (T)

12. Vi har skapat människan av vätska extraherad från lera,
Adam, den första människan, skapades av lera. (T)

13. Sedan gjorde Vi henne till en sädesdroppe i ett fast förvar,
I livmodern. (T)

14. Sedan skapade Vi av sädesdroppen en blodklump och skapade av blodklumpen en köttklump och skapade av köttklumpen ben och klädde sedan benen med kött. Sedan danade Vi henne genom en annan skapelse. Hög i välsignelse vare Allah, den bäste skaparen! *en annan skapelse* Efter att livets ande sedan blåsts in i henne blir hon helt och fullt en människa med sinnen och förmåga till rörelse och perception. (T) Sedan går hon från födsel till full mognad, genom flertalet utvecklingskedan, vilka var och en kan betraktas som en ny skapelse i sig. (B,K)

15. Sedan, därefter skall ni dö.

16. Sedan skall ni på Uppståndelsens dag väckas till liv.

17. Vi har över er skapat sju himlaskikt och om Vår skapelse är Vi aldrig omedvetna.

18. Och från himlen har Vi sänt ned vatten i [avvägda] mått och låtit det stanna i jorden. Men Vi har sannerligen makt att låta det försvinna.

19. Och med det har Vi framställt gårdar med palmer och druvor åt er – där har ni rikligt med frukt som ni äter av –
palmer och druvor Dessa var Arabiens högsta träd och mest förekommande frukt; Medina känt för sina dadelpalmer och Taif för sina vindruvor. (T)

20. Och ett träd som växer vid berget Sinai, vars frukt frambringar olja och en sås för dem som äter.

21. Och i boskapsdjuren finns förvisso en lärdom för er. Vi frambringar er dryck av det som finns i deras bukar och ni har många nyttor i dem och av några äter ni.

22. Och på dem och på skeppen bärs ni fram.

23. Vi sände Noa till hans folk och han sade: "Mitt folk! Dyrka Allah – ni har ingen annan gud än Honom! Skall ni då inte visa gudsfruktan?"

Genom att lämna allt avguderi. (T)

24. Då sade stormännen, de som förnekade [sanningen] bland hans folk: "Denne [man] är ju inte mer än en människa lik er själva. Han vill bara utmärka sig över er. Om Allah hade velat så skulle Han sända ned änglar. Vi har aldrig hört något liknande bland våra förfäder i äldre tid.

25. Han är inte mer än en man som blivit besatt så låt oss avvakta under en tid."

26. Han sade: "Min Herre! Kom till min hjälp; de vägrar tro mig."

27. Då uppenbarade Vi för honom: "Bygg arken under Vår uppsikt och med Vår uppenbarelse. När Vår befallning sedan kommer och ugnen svämmar över skall du föra ombord på den två av varje [djurslag, hona och hane] i par och din familj, utom dem som redan fördömts. Och tala inte till Mig om dem som begått orätt. De skall sannerligen dränkas.

ugnen svämmar över Se 11:40. (T)

28. När du sedan stigit ombord på arken, du och de med dig, skall du säga: 'All lovprisning tillkommer Allah som har räddat oss från dessa orättfärdiga människor!'

29. Och säg: 'Min Herre! För mig i land med Din välsignelse. Du är den bäste av dem som för i land.'"

30. I detta finns sannerligen tecken; Vi sätter ständigt [människor] på prov.

31. Sedan framställde Vi, efter dessa, ett annat släkte,

32. Till vilket Vi sände ett sändebud ur deras egna led [som sade:] "Dyrka Allah – ni har ingen annan gud än Honom! Skall ni då inte visa gudsfruktan?"

Släktet som nämns här är folket ʿĀmūd och deras sändebud Šāliḥ. (T)

33. Då sade stormännen bland hans folk, vilka förnekade [sanningen] och vägrade tro på efterlivets möte och vilka Vi hade skänkt välstånd i det jordiska livet: "Denne [man] är ju inte mer än en människa lik er själva. Han äter vad ni äter och dricker vad ni dricker.

efterlivets möte Mötet med Allah i livet efter detta. (T)

34. Om ni lyder en människa lik er själva skall ni sannerligen bli förlorare.

De fruktade att förlora sitt världsliga anseende om de följde sändebudet. (T)

35. Lovar han er att ni, efter att ha dött och blivit stoft och ben, skall tas fram igen?

36. Orimligt, [ja, helt] orimligt är det som ni lovas!

37. Det finns ju inget annat än vårt jordiska liv; vi dör och vi lever, och vi kommer inte att bli uppväckta.

38. Han är inte mer än en man som diktar ihop lögn om Allah, och honom kommer vi inte att tro."

39. Han sade: "Min Herre! Kom till min hjälp; de vägrar tro mig."

40. Han [Allah] sade: "Inom kort skall de helt visst bli ångerfulla."

41. Sedan hemsökte skriet dem med rättvisa, och Vi lät dem bli som [havets] skum. Bort med de orättfärdiga människorna!

42. Sedan framställde Vi, efter dessa, andra släkten.

43. Inget samfund kan påskynda sin tid och inte heller fördröja den.

44. Sedan sände Vi Våra sändebud i följd. Varje gång ett sändebud kom till sitt folk vägrade de tro honom. Då lät Vi dem följa på varandra och gjorde dem till [blotta] berättelser. Bort med människor som inte tror!

följa på varandra Det ena otrogna folket förintades, det ena efter det andra. (T)

45. Sedan sände Vi Moses och hans bror Aron med Våra tecken och med ett klart bemyndigande,

46. Till Faraos och hans män, men de uppträdde arrogant och var högfärdiga människor.

47. De sade: "Skall vi tro två människor som oss själva när deras folk är våra slavar?"

48. Ja, de vägrade tro dem och hörde därför till de utplånade.

49. Vi gav Moses skriften för att de skulle finna vägledning.
skriften Toran. *de* Moses folk. (T)

50. Och Vi gjorde Marias son och hans moder till ett tecken och förde dem till ett högland med slätter och vattendrag.
tecken På Allahs allmakt; skapandet av Jesus utan far. (K)

51. Ni sändebud! Åt av alla goda ting och gör gott. Jag har full vetskap om vad ni gör.
goda ting föda som Allah tillåtit dem. (K)

52. Och denna er religion är en enda religion, och Jag är er Herre så frukta [endast] Mig.

Alla sändebud och profeter förespråkade en och samma religion. Nämligen att endast dyrka Allah och inte sätta något vid Hans sida. (K)

53. Men de (följarna) delade upp sin tro sinsemellan utifrån olika skrifter. Varje parti gläds åt vad de har.

Vissa följare till vissa sändebud lät sig splittras i sekter som var och en följer en särskild text som skiljer sig från andra sekters texter. (T, B)

54. Lämna dem därför åt deras förvillelse till en tid.

Då Allahs straff drabbar dem. Befallningen är riktad till profeten Muhammed ﷺ. (T)

55. Tror de verkligen att Vi med den rikedom och de söner Vi ger dem,

56. Skyndar Oss att skänka dem alla goda ting? Nej, de anar inte.

57. De [däremot] som av fruktan för sin Herre känner ängslan,

58. Och de som, på sin Herres tecken, är troende,

59. Och de som, vid sin Herres sida, inte dyrkar avgudar,

60. Och de som skänker vad de [själva] skänkts medan deras hjärtan bävar [eftersom] att de, till sin Herre, skall återvända,

61. Det är dessa som skyndar sig mot goda handlingar och i detta är de främst.

62. Vi låter ingen människa bära en börda utöver hennes förmåga. Hos Oss finns en bok som säger sanningen, och de skall inte lida någon orätt.

förmåga Allah kräver inte mer än att människan lär känna Honom som den ende sanne Gud och ålägger henne endast att dyrka Honom på tillbörligt sätt.
en bok Varje människas gärningar skrivs ned av vakande änglar. (T,B,K)

63. Nej, deras (de otrognas) hjärtan är förslutna för detta; istället har de andra gärningar som de begår,

för detta Koranen. *andra gärningar* Än de troendes, vilka leder de otrogna mot elden. (B)

64. Ända tills Vi utsätter deras [utsvävande] välbärgade för straff – då skall de plötsligt jämra sig.

65. Jämra er inte i dag! Från Oss skall ni inte få hjälp.

66. Mina verser reciterades ju för er, men ni vände ryggen till och drog er tillbaka,

67. Och stoltserade med det om natten när ni pladdrade.

68. Har de inte tänkt över detta tal (Koranen)? Eller har de nåtts av något som inte nådde deras förfäder i äldre tid?

Och därför drar sig undan i högmod. (T)

69. Eller känner de inte igen sitt sändebud eftersom de inte vill veta av honom?

70. Eller säger de: "Han är besatt?" Nej, han har kommit till dem med sanningen och sanningen är något de flesta av dem avskyr.

71. Och om sanningen hade rättat sig efter deras begär skulle himlarna och jorden och de som finns i dem gå under. Nej, Vi har gett dem deras påminnelse, men sedan vänder de sin påminnelse ryggen.
påminnelse Koranen. (K)

72. Eller begär du ersättning av dem? Då är din Herres ersättning bättre. Han är den bästa försörjaren.

73. Du kallar dem förvisso till en rak väg,

74. Men de som inte tror på livet efter detta avviker från vägen.
75. Och om Vi hade visat dem nåd och avvänt det elände de fått utstå skulle de framhärda i sitt överskridande utan mål.
76. Vi har hemsökt dem med straff, men de böjde sig inte för sin Herre och de visar inte ödmjukhet.
77. Men när Vi öppnar porten för dem till ett strängt straff fylls de genast av förtvivlan.
78. Det är Han som har begåvat er med hörsel, syn och hjärta; sällan visar ni tacksamhet.
hjärta Syftar i sammanhanget på människans tankeförmåga och förstånd. (T)
79. Det är Han som spred er på jorden och inför Honom skall ni församlas.
80. Det är Han som ger er liv och död, och växlingen mellan natt och dag är Hans [verk]. Använder ni inte ert förstånd?
81. Nej, de säger samma sak som deras föregångare sade.
82. De säger: "Skall vi, när vi dött och blivit stoft och ben, uppväckas igen?"
83. Detta har vi lovats förr, vi och våra förfäder, men det är inget mer än sagor från äldre slakten."
84. Säg: "Vem tillhör jorden och alla som finns på den, om ni verkligen vet?"
85. De kommer att säga: "Allah." Säg: "Skall ni då inte låta er förmanas?"
86. Säg: "Vem är Herren över de sju himlarna och Herren till den väldiga tronen?"
87. De kommer att säga: "Allah." Säg: "Skall ni då inte visa gudsfruktan?"
88. Säg: "Vem är det som har herraväldet över allting i Sin hand och ger skydd, men som ingen kan ge skydd mot, om ni verkligen vet?"
89. De kommer att säga: "Allah." Säg: "Hur kan ni då låta er förvillas?"

90. Nej, nu har Vi gett dem sanningen, och de är förvisso lögnare.

91. Allah har inte skaffat något barn och har inte någon gudom vid Sin sida. I så fall skulle varje gud gått sin egen väg med det han skapat och den ene hade försökt besegra den andre. Upphöjd vare Allah, fjärran från allt de påstår,

92. Han som känner det fördolda och det uppenbara! Ja, förhärligad vare Han, fjärran från allt de sätter vid Hans sida.

93. Säg: "Min Herre! Om Du visar mig det som lovas dem, Avgudadyrkarnas hotande straff. (T)

94. Min Herre! – låt mig då inte vara i dessa orättfärdiga människors mitt."

95. Ja, till att visa dig det Vi lovar dem har Vi sannerligen makt.

96. Fördriv det onda med det som är lämpligast. Vi vet bäst vad de påstår.

Om Allah. *lämpligast* Profeten Muhammed ﷺ befalldes att ha överseende och tålmod med de okunniga avgudadyrkarnas trakasserier. Detta gällde innan han ﷺ befalldes att slå tillbaka mot dem. (T)

97. Och säg: "Min Herre! Jag tar skydd hos Dig mot djävlaras ingivelser,

98. Och jag tar skydd hos Dig, min Herre, mot att de kommer nära mig."

99. Och när döden kommer till någon av dem skall han säga: "Min Herre! Låt mig återvända,

100. Så att jag kan handla rättfärdigt i allt jag försummat." Nej! Detta är bara ord som han säger, och bakom dem finns en barriär fram till den Dag de skall uppväckas.

101. När det sedan blåses i basunen finns det den dagen inga släktband mellan dem och de skall inte fråga efter varandra.

102. De vars vågskålar då är tunga, dessa blir de framgångsrika.

103. Men de vars vågskålar då är lätta, dessa har förlorat sig själva och skall förbli evigt i helvetet.

104. Deras ansikten skall svedas av elden så att de mister sina anletsdrag.

105. "Blev inte Mina verser reciterade för er varpå ni vägrade tro på dem?"

106. De skall säga: "Vår Herre! Vi besegrades av vårt onda öde och blev vilsegångna människor.

107. Vår Herre! För ut oss härifrån, och om vi återfaller är vi sannerligen orättfärdiga."

108. Han säger då: "Stanna där och tala inte till Mig!

109. Det fanns en grupp av Mina tjänare som sade: 'Vår Herre! Vi har antagit tron. Förlåt oss därför och visa oss nåd. Du är den bästa av dem som visar nåd.'

110. Men ni gjorde dem ständigt till föremål för skämt tills [ert hånande av] de fick er att glömma Mig. Ja, ni brukade skratta åt dem.

111. I dag har Jag belönat dem för deras tålmod; det är de som har blivit de segerrika."

112. Han skall säga: "Hur länge var ni på jorden, räknat i år?"

113. De skall säga: "Vi var där en dag eller en del av en dag, men fråga dem som höll räkning."

114. Han skall säga: "Ni var endast en kort stund – om ni ändå bara visste.

115. Trodde ni verkligen att Vi hade skapat er utan syfte och att ni aldrig skulle återvända till Oss?"

116. Förhärligad vare Allah, den sanne Konungen. Ingen gud finns utom Han, Herren över den ädla tronen.

117. Och om någon vid Allahs sida tillber en annan gud för vilken han inte har något bevis, skall så sin dom vilande hos sin Herre. De otrogna skall inte nå framgång.

118. Säg: "Min Herre! Förlåt och visa nåd; Du är den bästa av dem som visar nåd."

Sura 24 Ljuset (an-Nür)

I Allahs namn den Nåderike, den Benådande

1. [Detta är] en sura som Vi sänt ned och förpliktigt, och i den har Vi sänt ned klara tecken för att ni skall låta er förmanas.

förpliktigt Ålagt människor att följa de lagar och regler som nämns i den. (T)

2. Den otuktiga mannen och den otuktiga kvinnan, var och en av dem skall ni prygla med hundra rapp. Låt er inte gripas av barmhärtighet vad gäller [efterföljandet av] Allahs lag om ni verkligen tror på Allah och den Yttersta dagen. Och deras bestraffning skall bevittnas av ett antal troende.

otuktiga Här den fria man eller kvinna som aldrig varit gift och således inte har erfårit äktenskaplig sexuell samlevnad. *inte gripas av barmhärtighet* En befallning till makthavare att inte låta medkänsla för förbrytaren hindra dem från att verkställa Allahs domar och regler. Profetens ﷺ följeslagare Abdullah ibn Umar uppmanade dock till lindriga rapp, mot till exempel fotsulan. *ett antal* Minst en, men företrädesvis minst fyra individer vilket också är antalet på de vittnen som krävs för att kunna fälla en anklagad. (T) I sammanhanget bör nämnas att Islams lärda är enade om att verser som berör brott och straff inte kan tolkas som en allmängiltig uppmaning till individuell tillämpning, utan att rättskipning sköts av behörigt rättsväsende.

3. En otuktig man gifter sig inte med annat än en otuktig eller avgudadyrkande kvinna. Och en otuktig kvinna har gifter sig inte med annat än en otuktig eller avgudadyrkande man – sådant är förbjudet för de troende.

Versen uppenbarades i samband med att det i dåtidens samhälle fanns kända prostituerade kvinnor vars tjänster sedvanligt nyttjades under förislamisk tid. (T) En som godtar eller erbjuder en sådan handling är antingen troende och medveten om otuktens synd, eller en avgudadyrkare som ju inte har något rättesnöre att leva efter. Troende män är således förbjudna att ingå äktenskap med prostituerade eller lösaktiga kvinnor. Och troende kvinnor får inte gifta sig med sedeslösa män. (K)

4. De som riktar anklagelser mot kyska kvinnor och sedan inte styrker det med fyra vittnen skall ni prygla med åttio rapp och aldrig mer godta ett vittnesmål från dem – dessa är trotsiga syndare –

5. Undantaget de som vänder sig [till Allah] i ånger efter det och bättrar sig; Allah är sannerligen förlåtande, benådande.

6. Och de som riktar anklagelser mot sina hustrur och inte har några andra vittnen än sig själva – vittnesmålet hos en av dessa skall bestå av fyra vittnesmål [under ed] inför Allah om att han helt visst hör till de sannfärdiga.

7. Och ett femte [vittnesmål] att Allahs förbannelse skall drabba honom om han hör till de lögnaktiga.

8. Men bestraffningen avvärjs från henne (hustrun) om hon avlägger fyra vittnesmål inför Allah om att han helt visst hör till de lögnaktiga.

9. Och ett femte [vittnesmål] att Allahs vrede skall drabba henne om han hör till de sannfärdiga.

10. Om det inte varit för Allahs ynnest mot er och Hans nåd och för att Allah ständigt godtar ånger och är vis [skulle Han straffat varje syndare].

Och blottat dennes synder för alla att se. Utelämnandet av meningens huvudsats (som i versen står inom hakparentes) är en stilistisk språklig devis i klassisk arabiska. Det används ofta när lyssnaren tydligt kan uppfatta den utelämnade satsens innebörd från sammanhanget. (T)

11. De som spred förtälet var en grupp av era egna. Se det inte som ett ont för er, nej det var ett gott för er. Var och en av dem skall svara för den del av synden som denne begick. Och han som bar huvudansvaret skall få ett svårt straff.

av era egna Denna och följande verser uppenbarades i samband med den kända händelsen kring de falska anklagelser om otukt som en grupp hycklare riktade mot Profetens ﷺ hustru Aysha och hans följeslagare Safwān ibn Mu'attil. **gott för er** För Aysha, hennes far, hennes familj, samt för Safwān, eftersom de i dessa Koranverser förklarades fria från skuld och vanära. Och Allah belönar rikligt för varje prövning som de troende utstår i livet. (K)

12. Varför kunde inte de troende männen och de troende kvinnorna, när ni fick höra det, tro gott om varandra och säga: "Detta är uppenbart förtal!"

13. Varför kom de inte med fyra vittnen till det? Nej, om de inte kommer med vittnena är det dessa som inför Allah är lögnarna.

14. Om det inte hade varit för Allahs ynnest mot er och Hans nåd, i både denna värld och i livet efter detta, skulle ni för det ni anförde ha drabbats av ett svårt straff,

15. Då ni tog upp det på era tungor, och med era munnar sade sådant som ni inte hade någon vetskap om. Ja, ni såg det som obetydligt, men hos Allah var det grovt.

16. Varför sade ni bara inte, när ni fick höra det: "Det är inte vår sak att yttra oss om detta. Upphöjd vare Allah! Detta är en grov beskyllning."

17. Allah varnar er för att någonsin återfalla i något sådant om ni verkligen är troende.

18. Allah klargör tecknen för er och Allah är vetande, vis.

19. De som tycker om att rykten om skamlösa handlingar sprids mot dem som har antagit tron skall få ett smärtsamt straff i denna värld och i livet efter detta. Allah vet, men ni vet inte.

20. Och om det inte varit för Allahs ynnest mot er och Hans nåd, och att Allah är barmhärtig och benådande [skulle ni gått under]. *[skulle ni gått under]* För det förtal som spreds. (T) Se även vers 10 med kommentar.

21. Ni som har antagit tron! Följ inte i Satans fotspår. Den som följer i Satans fotspår kommer han att uppmana till skamlöshet och osedlighet. Om det inte varit för Allahs ynnest mot er och Hans nåd skulle inte en enda av er någonsin rena sig. Men Allah renar den Han vill. Allah är hörande, vetande.

22. De bland er som åtnjuter överflöd och välstånd får inte svära att inte skänka till sina nära släktingar och de behövande och dem som utvandrat för Allahs sak. De bör förlåta och överse. Vill ni inte att Allah skall förlåta er? Allah är förlåtande, benådande.
Versen uppenbarades i samband med att Ayshas far Abu Bakr med flera svor att inte längre ekonomiskt stötta någon som deltagit i spridningen av förtalet mot hans dotter. Bland dessa fanns hans utvandrade och fattige kusin Mistah ibn Ufâ'ah. När Abu Bakr hörde versen från Profeten ﷺ svor han genast en ny ed att aldrig igen dra in på sitt stöd till kusinen. (T,B,K)

23. De som riktar anklagelser mot kyska och aningslösa troende kvinnor skall förbannas i denna värld och i livet efter detta och de skall få ett svårt straff,

Om de dör utan att ha visat ånger. Se vers 5. (T)

24. Den dag då deras tungor, händer och fötter skall vittna mot dem om vad de brukade göra.

På Domedagen. (T)

25. Den dagen skall Allah till fullo ge dem deras sanna dom, och de skall då veta att Allah är den klara Sanningen.

På Domedagen förverkligas Allahs löften och varningar, och sanningen i Hans ord blir då uppenbar för alla människor. (T)

26. Usla yttranden är för usla människor, och usla människor för usla yttranden. Och goda yttranden är för goda människor, och goda människor för goda yttranden. Dessa är oskyldiga till vad andra påstår. De skall få förlåtelse och en hedervärd försörjning.

I paradiset. (T)

27. Ni som har antagit tron! Gå inte in i hus andra än era egna förrän ni gett er till känna och hälsat på husets folk. Detta är för ert eget bästa så att ni kan låta lägga det på minnet.

28. Även om ni inte finner någon hemmavarande får ni inte gå in förrän ni getts tillåtelse. Och blir ni tillsagda att vända tillbaka skall ni vända tillbaka; det är renare för er. Allah har vetskap om vad ni gör.

29. Ingen skuld drabbar er om ni går in i hus som inte är bebodda och där era tillhörigheter finns. Allah vet både vad ni visar och vad ni döljer.

tillhörigheter finns Det hände att handelsmän använde sig av obebodda hus som förvaringsplats för sina handelsvaror.

30. Säg till de troende männen att sänka sin blick och skyla sitt kön. Det är renare för dem. Allah har kännedom om allt de tar sig för.

sänka sin blick Att inte titta på det motsatta könet mer än vad som är nödvändigt. *skyla sitt kön* Att alltid täcka sina privata delar med anständig klädsel inför andra än sin hustru. (T,B,K)

31. Och säg till de troende kvinnorna att sänka sin blick och skyla sitt kön och inte visa upp sin skönhet annat än vad som [oundvikligt] syns av den. De skall med sina huvudsjalar täcka över sina byst och inte uppvisa sin skönhet för andra än sina makar eller sina fäder eller sina makars fäder eller sina söner eller sina makars söner eller sina bröder eller sina bröders söner eller sina sysstrars söner eller eget kvinnfolk eller de [kvinnor] som deras högra hand besitter eller tjänare bland ålderstigna män som inte längre känner begär eller de barn som ännu inte uppfattar kvinnors nakenhet. Och de skall inte stampa med sina fötter så att deras dolda prydnad kan märkas. Vänd er i ånger till Allah – troende! – så att ni kan nå framgång.

32. Låt de ensamstående bland er och de rättrådiga bland era slavar och slavinnor gifta sig. Om de är fattiga skall Allah i Sin ynnest berika dem. Allah är frikostig, vetande.

33. De som inte finner [medel till] giftermål skall leva i avhållsamhet till dess att Allah i Sin ynnest berikar dem. När några av de som er högra hand besitter önskar ett frihetsbrev skall ni utfärda ett sådant åt dem, om ni ser gott hos dem, och skänka dem något av Allahs tillgångar som Han har skänkt er. Ni får inte tvinga era unga slavinnor till lösaktighet, när ni vet att de vill leva kyskt, för att söka något av det jordiska livets vinning. Om någon tvingar dem är Allah – sedan de utsatts för tvång – förvisso förlåtande, benådande. Mot de tvingade slavinnorna. (T)

34. Vi har ju till er nedsänt klara tecken och en lärdom om dem som gått bort före er tid och en förmaning till de gudfruktiga.

35. Allah är himlarnas och jordens ljus. Liknelsen om Hans ljus är en lykta i vilken det finns en lampa. Lampan är omgiven av glas. Glaset är som om det var en starkt skimrande stjärna. Den (lampan) är tänd [med olja] från ett välsignat träd – ett olivträd – som varken stått [enbart] östligt eller västligt. Dess olja lyser nästan utan att ha rörts av eld. Ljus över ljus! Allah vägleder till Sitt Ljus den Han vill. Allah framställer liknelser för människorna. Allah har full vetskap om allt.

Allah är himlarnas och jordens ljus Han vägleder invånarna i dem. Med hjälp av Hans ljus (Koranen) vandrar de rätt, och genom att hålla fast vid Hans vägledning undviker de förvillelse. Liknelsen beskriver hur Koranen lyser upp den troendes hjärta (som liknas vid lampan) som ryms i bröstet (som i sin renhet från otro och tvivel liknas vid lyktans klara glascylinder) som får sitt stjärnliknande skimmer från hjärtat fyllt av Koranen, Allahs klara tecken och Hans förmaningar. **[enbart] östligt eller västligt** Olivträdet har vuxit på en plats där det fått både morgonsol från öster och kvällssol från väster och ger därför den renaste och klaraste oljan. **Ljus över ljus!** (T)

36. Det finns hus som Allah har låtit uppföras och låtit Sitt namn i dem prisas. Där upphöjs Han både mornar och aftnar, hus Moskéeer. (T)

37. Av män som varken handel eller köpenskap kan avleda från att åminnas Allah och förrätta bönen och betala den förpliktade allmosan – de räds en dag då både hjärtat och synen skall förbryllas –

På Domedagen kommer människor inte veta vilket utfall som väntar dem. Deras hjärtan kommer vackla mellan hopp om räddning och fruktan för undergång, och deras ögon kommer oroligt blicka åt höger och vänster i väntan på till vilken sida de kommer att dömas. (T)

38. För att Allah skall löna dem utefter det bästa de gjort och ge dem ännu mer av Sitt goda. Allah försörjer vem Han vill utan mått.

39. Men de som förnekar [sanningen], deras gärningar är som en hägring över slät mark. Den törstige tror det vara vatten ända tills han kommer dit och inte finner något. [I stället] finner [han] Allah hos sig, som till fulla skall ge honom hans fulla räkenskap. Ja, Allah är snar att kalla till räkenskap.

40. Eller som mörker i ett bråddjupt hav som täcks av vågor ovanpå vågor med [mörka] molnmassor ovanför sig – mörker; det ena över det andra. Sträcker han ut sin hand kan han nästan inte se den. Ja, den Allah inte ger ljus finner aldrig något ljus.

41. Ser du inte att Allah upphöjs av alla som finns i himlarna och på jorden, även fåglarna som spänner ut sina vingar? Var och en vet hur de skall be och lovprisa. Allah har full vetskap om vad ni gör.

42. Till Allah hör herraväldet över himlarna och jorden, och till Allah är färdmålet.

43. Ser du inte att Allah driver fram molnen och sedan förenar dem med varandra och sedan staplar dem i skikt, varpå du ser regnet strömma fram ur deras mitt? Och från himlen sänder Han ned hela berg av hagel och träffar med det dem Han vill och skonar från det dem Han vill. Skenet från deras (molnens) blixtar är nära att beröva dem synen.

44. Allah låter natten och dagen växla. I detta finns sannerligen en lärdom för de klarsynta.

45. Allah har skapat varje varelse av vatten. Bland dem finns de som krälar på sin buk och bland dem finns de som går på två ben och bland dem finns de som går på fyra. Allah skapar vad Han vill. Allah har sannerligen makt över allt.

46. Vi har förvisso sänt ned klara tecken. Allah vägleder den Han vill till en rak väg.

47. De säger: "Vi tror på Allah och på Sändebudet och vi lyder!" Men sedan därefter drar sig en grupp av dem undan. Nej, dessa är inte troende.

48. När de kallas till Allah och Hans sändebud för att han skall döma mellan dem vänder plötsligt en grupp av dem ryggen till.

49. Men om de har sanningen på sin sida kommer de till honom undergivna.

50. Har de en sjukdom i sitt hjärta eller hyser de tvivel eller är de rädda att Allah och Hans sändebud skall döma orättvist? Det är snarare dessa som är de orättvisa.

51. De troendes ord, när de kallas till Allah och Hans sändebud för att han skall döma mellan dem, lyder inte annat än att de säger: "Vi hör och vi lyder!" Det är dessa som är de framgångsrika.

52. De som lyder Allah och Hans sändebud och räds Allah och fruktar Honom, det är dessa som skall bli de segerrika.

räds Allah Till följd av sina begångna synder. *fruktar Honom* Inför framtida handlingar. (T)

53. De svär sina högtidligaste eder att om du ger dem befallningen skall de helt visst rycka ut [i strid]. Säg: "Svär inte! [Er] lydnad är känd. Allah har full kännedom om vad ni gör."

är känd Ökänd. De var redan kända för sina falska eder. (T)

54. Säg: "Lyd Allah och lyd sändebudet! Drar ni er undan bär han endast det [ansvar] han har getts och ni bär det ni har getts. Men lyder ni honom skall ni finna vägledning." Sändebudet ansvarar endast för den tydliga förkunnelsen.

55. Allah har lovat dem bland er som antar tron och gör goda gärningar att göra dem till ställföreträdare på jorden – liksom Han gjorde ställföreträdare av de som levde före dem – och befästa åt dem deras religion som Han valt för dem, och ersätta deras tidigare rädsla med trygghet. Så att de kan dyrka Mig och inte sätta någonting vid Min sida. De som därefter förnekar [sanningen], ja det är dessa som är de trotsigt olydiga.

56. Förrätta bönen och betala den förpliktade allmosan och lyd Sändebudet; då skall ni visas nåd.

57. Tro inte att de som förnekar [sanningen] kan fly undan på jorden. Deras tillhåll skall bli Elden. Ja, vilket uselt färdmål!

58. Ni som har antagit tron! De som er högra hand besitter och de som inte nått mogen ålder skall be er om lov vid tre tillfällen: innan gryningsbönen, när ni lättar på er klädsel vid middagstiden och efter kvällsbönen – tre privata tider för er. Varken ni eller de bär någon skuld utanför dessa. De går då ständigt in och ut hos er liksom ni gör hos varandra. Så klargör Allah tecknen för er. Allah är vetande, vis.

högra hand besitter Ett i Koranen återkommande begrepp för de ofria hjon som tjänstgjorde hos en del familjer. I versen avses både manliga och kvinnliga sådana. Islam förbjöd inte denna form av livegendom men manade allttjämt folk att frigge dessa människor. Se Nisa 92, Maida 89, Almudjalada 3, Al Balad 13 *utanför dessa* Under övrig tid krävs inget lov för dessa kategorier. Andra vuxna däremot ska oavsett tid på dygnet be om lov innan de stiger in i andra personers hem. (T)

59. Och när barnen bland er når mogen ålder skall de be om lov på samma sätt som andra [barn] före dem bett om lov. Så klargör Allah Sina tecken för er. Allah är vetande, vis.

60. Ålderstigna kvinnor som inte längre hoppas på giftermål begår ingen synd om de lättar på sina överplagg utan att uppvisa sin skönhet. Men att de avstår är bättre för dem. Allah är hörande, vetande.

61. Den blinde kan inte klandras och den halte kan inte klandras och den sjuke kan inte klandras och inte heller ni själva, om ni äter i era egna hem eller era fäders hem eller era mödrars hem eller era bröders hem eller era systrars hem eller era farbröders hem eller era fastrars hem eller era morbröders hem eller era mostrars hem eller de [hem] vars nycklar ni har till ert förfogande eller hos en vän. Ingen skuld drabbar er vare sig ni äter i sällskap eller enskilt. Och när ni träder in i hemmen skall ni ge varandra den från Allah goda och välsignade fredshälsningen. Så klargör Allah tecknen för er; använd då ert förstånd.

62. De troende är endast de som tror på Allah och Hans sändebud och som, när de befinner sig hos honom för en gemensam angelägenhet, inte sin väg förrän de bett honom om lov. De som ber dig om lov, dessa är de som verkligen tror på Allah och Hans sändebud. Och när de ber dig om lov gällande något eget ärende skall du ge lov åt den du vill bland dem och be om Allahs förlåtelse för dem. Allah är sannerligen förlåtande, benådande.

63. Ni skall inte ropa efter Sändebudet [när han är] bland er så som en av er ropar till en annan. Allah vet förvisso vilka de bland er är som vill smyga sig bort, täckt av andra. Och de som sätter sig emot hans befallning skall ta sig i akt, så att de inte drabbas av en prövning eller drabbas av ett smärtsamt straff.

64. Visst tillhör allt som finns i himlarna och på jorden Allah! Han vet förvisso var ni står. Den dag då de återvänder till Honom skall Han upplysa dem om vad de tog sig för. Allah har full vetskap om allt.

Sura 25 Urskiljningen (al-Furqān)

I Allahs namn den Nåderike, den Benådande

1. Hög i välsignelse är Han som har sänt ned Urskiljaren till Sin tjänare för att han för hela världen skall vara en varnare,
2. Han som äger herraväldet över himlarna och jorden, och som aldrig skaffat barn eller haft en medgud i herraväldet, och [Han] har skapat allting och gett det bestämda mått.
3. Men de har i Hans ställe skaffat sig avgudar som inte kan skapa någonting, utan är själva skapade. De råder inte över skada eller nytta för [ens] sig själva och råder inte över någons död, liv eller uppvaknande.
skada eller nytta En avgud förmår varken avvärja skada som åsamkas den eller tillskansas sig någon fördel. (T)
4. De som förnekar sanningen säger: "Detta är bara påhitt som han diktat upp med hjälp av andra människor." De har förvisso gjort sig skyldiga till oförrätt och falskheter.
5. Och de säger: "[Det är] förfädernas gamla sagor som han låtit skriva ned, och de berättas säkert för honom både morgon och kväll."
6. Säg: "Han som har sänt ned det känner till alla hemligheter i himlarna och på jorden. Han är sannerligen förlåtande, benådande."
7. Och de säger: "Vad är detta för sändebud; han äter ju föda och går omkring på marknaderna? Varför sänds inte en ängel ned till honom för att i hans sällskap vara en varnare,
8. Eller [varför] ges han inte en skatt eller har en trädgård att äta från?" Ja, de orättfärdiga säger: "Ni följer endast en förhäxad man."
9. Se hur de framställer liknelser om dig och går så vilse att de inte lyckas finna någon väg!
10. Hög i välsignelse är Han som, om Han vill, kan ge dig bättre än så - trädgårdar genomflutna av bäckar - och ge dig palats.

11. Nej, de vägrar tro på den Yttersta stunden. För den som vägrar tro på den Yttersta stunden har Vi förberett en flammande eld.

12. När den sedan ser dem från en avlägsen plats skall de få höra dess skrål och vinande.

13. Och när de sammankedjade kastas in i något av dess trånga vrår skall de därifrån bönfalla om förintelse.

14. "Bönfall inte denna Dag om en [enda] förintelse, utan bönfall om många förintelser!"

15. Säg: "Är detta bättre eller evighetens paradys som de gudfruktiga har lovats?" Det har varit deras [väntande] belöning och färdmål.

16. Där skall de få allt de önskar i all evighet; ett löfte som din Herre har ålagt Sig att stå för.

17. Den Dagen skall Han församla dem och allt som de dyrkat i Hans ställe och säga: "Var det ni som vilseledde dessa eller var det de själva som förlorade vägen?"

18. De säger: "Upphöjd vare Du! Vi hade ingen rätt att skaffa oss beskyddare i Ditt ställe, men Du skänkte både dem och deras fäder så mycket välstånd att de glömde att prisa [Dig] och de blev ett syndigt folk."

19. De har nu avslöjat lögnen i det ni påstod, och nu kan ni varken fly eller skaffa hjälp. De som gör orätt bland er skall Vi låta smaka ett väldigt straff.

20. Vi sände inte heller före dig några sändebud förutom att de åt mat eller gick omkring på marknaderna. Vi har gjort några av er till en prövning för andra; kan ni då visa tålmod? Ja, er Herre är alltjämt seende.

DEL 19

21. De som inte förväntar sig att möta Oss säger: "Om ändå änglarna hade sänts ned till oss eller vi fick se vår Herre!" De har fyllt sitt inre med högmod och begår en stor överträdelse.

22. Den Dag då de får se änglarna skall bli en dag utan glada bud för förbrytarna. Och de (änglarna) skall säga: "Förbjudet - helt förbjudet!"

De nekas tillträde till paradiset. (T,B)

23. Och Vi skall bemöta varenda gärning som de gjort och omvandla den till utspritt stoft.

Likt det damm som syns i ljuset av en strimma sol i ett mörkt rum. Försöker man ta tag i det får man ingenting i handen. Lika gagnlösa skall avgudadyrkarnas handlingar vara på Domedagen. (T)

24. Paradisets invånare skall den Dagen ha en bättre plats och ett skönare vilorum.

Än vad de otrogna har på jorden och i livet efter detta. (T)

25. Den Dagen skall himlen rämna med sina molntäcken och änglarna skall skickas ned i massor.

26. Det sanna herraväldet är den Dagen den Nåderikes. Det är en Dag som för de otrogna blir svår;

sanna herraväldet Alla jordiska herravälden som människor har tyckt sig råda över försvinner. (T)

27. En Dag då den orättfärdige skall bita sig i händerna och säga: "Ack, om jag ändå hade valt väg tillsammans med Sändebudet!"

28. Ve mig! Jag skulle inte ha tagit den där andre till vän.

29. Han förde mig bort från förmaningen sedan hade nått mig." Ja, mot människan är Satan alltid en idelig svikare.

förmaningen Koranen. (T)

30 . Och sändebudet skall säga: "Herre! Mina landsmän har låtit denna Koran bli försakad."

landsmän Avgudadyrkarna bland profeten Muhammeds folk. (T)

31. Likaså lät Vi varje sändebud få fiender bland förbrytarna. Men din Herre är tillräcklig som vägledare och hjälpare.

32. De som förnekar sanningen säger: "Varför sänds inte Koranen ned till honom i ett enda stycke? Så gör Vi för att stärka ditt hjärta med den. Vi låter den reciteras i jämn takt.

ett enda stycke En komplett skrift, så som Toran sändes ned till Moses, az-Zabūr till David och Evangeliet till Jesus. Till skillnad från tidigare sändebud var Muhammed ﷺ inte läs- och skrivkunnig, utan kom att ur minnet lära sig varje stycke av Koranen. Den uppenbarades för honom stegvis och periodiskt utifrån olika händelseförlopp, i syfte att möta avgudadyrkarnas tvivel och tydliggöra de regler och lagar som människan i alla kommande tider har behov av. Se även 17:106 och 97:1-5 (T,B,K)

33. Och de kommer inte till dig med någon liknelse, utan att Vi kommer till dig med sanningen och den bästa förklaringen.

liknelse Argument och tvivel, genom vilka avgudadyrkarna ämnade vederlägga Muhammads ﷺ budskap. (T)

34. De som på ansiktet skall föras samman i helvetet – dessa hamnar på en sämre plats och de var helt förirrade från vägen.

En man frågade Profeten ﷺ hur Allah kan föra samman de otrogna på ansiktet på Domedagen. Han svarade: "Den som lät dem vandra på två ben i det jordiska livet är kapabel att låta dem vandra på ansiktet på Uppståndelsens dag." (K)

35. Vi gav Moses Boken och gjorde hans bror Aron till medhjälpare.

Aron blev också profet och bistod och stöttade Moses. (K)

36. Vi sade: "Gå till det folk som har vägrat tro på Våra tecken!" Och sedan utplånade Vi dem helt och hållet.

Efter att Moses och Aron hade förmedlat Allahs budskap till Farao och hans folk, och de förnekade det, mötte de (Farao och hans folk) sin undergång. (T)

37. Likaså Noas folk. När de vägrade tro sändebuden dränkte Vi dem och lät dem bli ett tecken för [kommande] människor. Och för de orättfärdiga har Vi förberett ett smärtsamt straff.

sändebuden Står i Koranen ofta i plural även när endast ett sändebud avses. Bakom ligger förhållandet att eftersom alla sändebud kom med ett och samma monoteistiska budskap har den som förnekar ett sändebud i själva verket förnekat alla sändebud. **ett tecken** Se även 69: 11-12. (K,B)

38. Likaså 'Ād och Āmūd och invånarna i ar-Rass och flera andra släkten däremellan.

ar-Rass Utifrån den arabiska innebörden av "ar-Rass" syftar det förmodligen på gropens folk, som nämns i 85:4. (T,K)

39. Alla lät Vi få varnande liknelser, och alla förgjorde Vi helt och hållet.

varnande liknelser Allah straffar aldrig ett folk utan att först ge dem tydliga tecken och bevis. (T)

40. De påträffade ju den stad som överöstes av ett ont regn. Såg de den inte? Jo, men de förväntar sig inte någon uppståndelse.

41. Och när de ser dig gör de dig bara till föremål för skämt: "Är det han som Allah skall ha skickat som sändebud?"

42. Han kunde nästan ha lett oss bort från våra gudar om vi inte hade hållit fast vid dem." Men snart skall de få veta, när de ser straffet, vem som verkligen var på villovägar.

43. Har du sett den som gör sitt eget begär till en gud? Skulle du då vara hans övervakare?

44. Eller tror du att de flesta av dem lyssnar eller använder sitt förstånd? De är inget annat än som boskap; nej, de är än mer vilsna från vägen.

45. Har du inte beaktat hur din Herre har brett ut skuggan? Om Han hade velat kunde Han ha gjort den orörlig. Och Vi lät sedan solen ge den (skuggan) till känna.

Liksom människan genom solen har lärt känna skuggan, uppfattar hon en mängd ting och fenomen i skapelsen genom deras motsats. *brett ut skuggan* Mellan gryning och soluppgång. *orörlig* Se också 28:71-72. (T,B,K)

46. Och sedan drar Vi den till Oss med lätta tag.

den Kan syfta på antingen solen eller skuggan. Den utbredda gryningsskuggan avtar och försvinner långsamt under soluppgång, men även solen dras långsamt undan när den sjunker bortom horisonten. (T,K)

47. Och det är Han som gör natten till en klädnad för er och sömnen till en avkoppling och gör dagen till en uppståndelse.

48. Och det är Han som sänder ut vindarna som glädjebud om Hans annalkande nåd. Och från himlen sänder Vi ned renande vatten,

49. Med vilket Vi ger liv åt död mark och låta många av dem som Vi har skapat - boskap och människor - dricka.

50. Och Vi fördelar det bland dem för att de skall ägna eftertanke. Men de flesta människor vägrar visa annat än otacksamhet.

51. Om Vi hade velat skulle Vi till varje stad ha skickat en varnare.

52. Rätta dig därför inte efter de otrogna, utan kämpa mot dem med den och ge dem en hård kamp.

med den Koranen. (T)

53. Det är Han som har fört samman de två vattenmassorna – den ena söt och frisk, den andra salt och bitter – och mellan dem har Han satt en barriär och en oöverstiglig skiljelinje.

54. Det är Han som har skapat människan av vätska och gett henne släkt- och äktenskapsband. Ja, din Herre har alltid varit allsmäktig. vätska Sädesvätska. (T,B,K)

55. Ändå dyrkar de i Allahs ställe något som varken kan gagna dem eller skada dem. Ja, den otrogne är ideligen en [Djävulens] hjälpare mot hans Herre.

Genom att understödja Satans kall att driva människan till synd. (T)

56. Vi har inte sänt dig som annat än en glädjebudbärare och varnare.

57. Säg: "Jag begär ingen lön av er för detta, men låt den som vill välja en väg som leder till hans Herre."

58. Sätt din lit till den Levande, som aldrig dör, och prisa Hans lov! Tillräcklig är Han i Sin kännedom om Sina tjänares synder,

59. Han som skapat himlarna och jorden och allt som finns däremellan under sex dagar. Sedan höjde Han Sig över tronen – den Nåderike. Fråga om Honom hos någon med kännedom.

Muhammed ﷺ uppmanades här att rikta alla frågor om den Nåderikes skapelse till den Nåderike själv, som har full vetskap om allt. (T) Frasen kan också tolkas som en befallning att hänföra alla frågor om den Nåderike, Hans skapelse och Hans religion till Profeten ﷺ, vars kunskap om Allah utgår från Allahs uppenbarelse. (K)

60. När man säger till dem: "Fall ned mot marken inför den Nåderike!" säger de: "Vad är den Nåderike? Skall vi falla ned mot marken inför vad du befäller oss?" och det ökar bara deras motvilja.

Att dyrka Allah. (T)

61. Hög i välsignelse är Han som i himlen har satt praktfulla stjärnor. Där har Han också satt en flammande lykta och en skinande måne!

62. Det här Han som låter natten och dagen avlösa varandra, för den som vill ägna eftertanke eller vill visa tacksamhet.

63. Den Nåderikes tjänare är de som vandrar ödmjukt på jorden, och när de okloka talar till dem säger de: "Frid!"

64. Och de ägnar natten åt sin Herre, nedfallande och stående. I bön. (T)

65. Och de säger: "Vår Herre! Skona oss från helvetets straff; dess straff är sannerligen oupphörligt."

66. Det skall sannerligen vara en usel viloplats och vistelseort.

67. Och när de ger åt andra är de varken slösaktiga eller snåla, utan finner däremellan en medelväg.

68. Och de anropar inte någon annan gud vid Allahs sida och tar inte en [människas] liv – som Allah har förklarat helgat – utan rätt, och begår inte otukt. Den som gör detta skall möta följderna av sitt syndande.

69. För honom skall straffet fördubblas på Uppståndelsens dag, och i det skall han för evigt vara förnedrad.

70. Men inte de som ångrar sig, antar tron och handlar rättfärdigt. Deras onda handlingar skall Allah omvandla till goda handlingar. Allah är förlåtande, benådande.

71. Ja, den som ångrar sig och handlar rättfärdigt har sannerligen vänt tillbaka till Allah i sann ånger.

72. Och de som inte vittnar falskt och som, när de påträffar fåfängligt tal, går vidare med värdighet.

73. Och de som, när de påminns om sin Herres tecken, inte gör sig döva och blinda för dem.

74. Och de som säger: "Vår Herre! Ge oss i våra hustrur och våra barn en ögonfröjd och gör oss till föredömen för de gudfruktiga."

Ögonfröjd Ett arabiskt uttryck som bokstavligen kan översättas med ögats stillning och som betyder källa till djup glädje.

75. Dessa skall lönas med [Heders]rummet för sitt tålmod och där skall de bemötas med hälsningar och frid.

När änglarna välkomnar dem. **Hedersrummet** En upphöjd och ärofull plats i paradiset. (T)

76. Där skall de leva för evigt. Vilken härlig viloplats och vistelseort!

77. Säg: "min Herre skulle inte bry Sig om er om det inte vore för er åkallan? Men ni har vägrat att tro och därför blir det ofrånkomligt.

Påföljden. Som för avgudadyrkarnas otro blev ett svepande straff i detta liv i form av död och nederlag i slaget vid Badr. (T)

Sura 26 Poeterna (aš-Šu‘arā)

I Allahs namn, den Nåderike, den Benådande

1. Ṭā sīn mīm.

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetskap om. (K)

2. Detta är verser ur Boken full av klarhet.

3. Ska du kanske ta ditt liv över att de inte vill bli troende?

4. Om Vi ville hade Vi från himlen sänt ned ett tecken till dem så att deras nackar hade böjts för det i ödmjukhet.

5. Men ingen ny påminnelse kommer till dem från den Nåderike utan att de vänder sig bort från den.

6. Ja, de vägrar tro, och därför skall de snart nås av besked kring allt de brukade göra narr av.

7. Har de inte fäst avseende vid jorden, hur många härliga växtarter Vi har alstrat på den?

8. I detta finns sannerligen ett tecken. Men de flesta av dem blir inte troende.

9. Din Herre är sannerligen den Mäktige, den Benådande.

10. [Minns] då din Herre ropade till Moses: "Bege dig till det orättfärdiga folket;

11. Faraos folk. De borde visa gudsfruktan!"

12. Han sade: "Min Herre! Jag är rädd att de vägrar tro mig.

13. Mitt bröst känns beklämt och min tunga talar inte fritt. Skicka därför efter Aron!

14. Och de håller mig ansvarig för ett brott och jag är rädd att de dödar mig."

15. Han sade: "Sannerligen inte! Gå nu med Våra tecken. Vi är med er och lyssnar.

16. Bege er till Faraos och säg: 'Vi är sända av världarnas Herre,

17. För att du skall låta Israels barn gå fria med oss!'"

18. Han [Faraos] sade: "Fostrade vi dig inte som liten och bodde du inte bland oss under många år av ditt liv?"

19. Och nog gjorde du den där saken som du [faktiskt] gjorde, varför du bör räknas till otacksamma."

20. Han sade: "Jag gjorde det, men då hörde jag till de okunniga.

21. Ja, jag flydde från er när jag fruktade er. Men sedan gav min Herre mig profetskapet och gjorde mig till en av de utsända.

22. Så detta är den välgärning du erinrar mig om när du förslavat Israels barn!"

23. Faraos sade: "Vad är då världarnas Herre?"

24. Han sade: "Herren över himlarna och jorden och allt som finns däremellan; om ni bara vore övertygade."

25. Då sade han till de kringstående: "Har ni hört?"

26. Han sade: "Han är er Herre och era bortgångna förfäders Herre."

27. Han sade: "Er budbärare som har sänts till er är sannerligen galen!"

28. Han sade: "Herren över öst och väst och allt som finns däremellan, om ni bara använde ert förstånd."

29. Han sade: "Om du bekänner [dig till] en annan gud än mig skall jag sätta dig bland de fångslade."

30. Han sade: "Även om jag visar dig något tydligt?"

31. Han sade: "Visa det, om du hör till de sannfärdiga!"

32. Då släppte han sin stav och den blev en väl synlig orm.

33. Och han tog fram sin hand som plötsligt var [skinande] vit för alla som såg.

34. Han sade till sina närvarande stormän: "Detta är en skicklig magiker,

35. Som vill fördriva er från ert land med sin magi. Vad råder ni mig till?"

36. De sade: "Låt honom och hans broder vänta medan du till städerna skickar budbärare,

37. Som kan hämta hit till dig varje skicklig magiker."

38. Sedan församlades magikerna vid en tidpunkt på en välkänd dag. Deras årliga högtid. Se 20:59. (T)

39. Och man sade till människorna: "Kommer också ni att församla er,

40. Så att vi alla kan följa magikerna om de blir de segrande?"

41. Och när magikerna hade anlant sade de till Faraos: "Visst skall vi få en lön om det är vi som blir de segrande?"

42. Han sade: "Jo, och då skall ni höra till mina närmaste."

43. Moses sade: "Kasta det ni har att kasta!"

44. Då kastade de sina rep och sina stavar och sade: "Vid Faraos makt skall vi sannerligen bli de segrande!"

45. Sedan kastade Moses sin stav och den uppslukade all falskhet som de hade visat upp.

46. Då kastade sig magikerna mot marken,

47. Och sade: "Vi har antagit tron på världarnas Herre,

48. Moses och Arons Herre!"

49. Han sade: "Sätter ni er tro till Honom innan jag har gett er min tillåtelse? Han är sannerligen er mästare som lärt er all magi. Men ni skall snart få veta. Jag skall kapa era händer och fötter på motsatta sidor och korsfästa er alla!"

50. De sade: "Det gör ingen skada; det är ändå till vår Herre vi skall återvända.

51. Vi hoppas att vår Herre skall förlåta oss våra synder eftersom att vi blev de första troende."

52. Och Vi uppenbarade för Moses: "Färdas under natten med Mina tjänare; ni kommer nämligen att bli förföljda!"

53. Då sände Faraos ut budbärare i städerna.

**54."Dessa är endast en liten människoskara,
Löd deras bud. (T)**

55. Och de har verkligen väckt förargelse,

56. Men vi är alla väl förberedda!"

57. Men Vi fördrev dem sedan från [deras] trädgårdar och bäckar,

58. Och rikedomar och en ståtlig plats.

59. Så blev det, och Vi lät det (landet) ärvas av Israels barn.

60. De kom i fatt dem vid soluppgången.

61. Och när de två skarorna kom inom synhåll för varandra sade Moses följeslagare: "Nu blir vi upphunna!"

62. Han sade: "Nej! Min Herre är med mig och Han kommer att vägleda mig."

**63. Då uppenbarade Vi för Moses: "Slå med din stav i havet!"
Då klöv det sig och varje del blev som ett jättelikt berg.**

64. Och dit förde Vi sedan de andra.

65. Och Vi räddade Moses och alla som var med honom,

66. Och därefter dränkte Vi de andra.

67. I detta finns sannerligen ett tecken, men de flesta av dem blir inte troende.

68. Din Herre är sannerligen den Mäktige, den Benådande.

69. Recitera för dem berättelsen om Abraham,

70. Då han sade till sin far och sitt folk: "Vad är det ni dyrkar?"

71. De sade: "Vi dyrkar gudabilder och vi skall fortsätta att vara dem hängivna."

72. Han sade: "Kan de höra er när ni anropar dem,

73. Eller kan de gagna er eller skada er?"

74. De sade: "Nej, men vi fann våra fäder göra på detta vis."

75. Han sade: "Inser ni inte vad ni har dyrkat,

76. Ni och era tidiga förfäder?"

77. Dessa är minsann mina fiender – förutom världarnas Herre;

78. Som har skapat mig och det är Han som vägleder mig.

79. Han är den som ger mig mat och dryck,

80. Och när jag blir sjuk är det Han som gör mig frisk.

81. Han är den som skall låta mig dö och sedan återuppliva mig,

82. Och som jag hoppas skall förlåta mig för mina misstag på Domedagen.

83. Min Herre! Skänk mig visdom och förena mig med de rättfärdiga,

84. Och ge mig ett gott rykte bland de efterkommande,

85. Och gör mig till en av dem som skall ärva härlighetens paradiset,

86. Och förlåt min fader; han har länge varit bland de vilsna,

87. Och låt mig inte förödmjukas den Dag då alla skall uppväckas,

88. Den Dag då varken rikedom eller söner skall vara till gagn,

89. utan istället [når gagn] endast den som möter Allah med ett sunt hjärta”

90. Då skall paradiset föras nära de gudfruktiga,

91. Och den Djupa elden skall synliggöras för de förtappade.

92. Det skall sägas till dem: ”Var är de ni brukade dyrka,

93. Vid Allahs sida? Kan de hjälpa er eller ens hjälpa sig själva?”

94. Sedan kastas de huvudstupa ned i den, de och de förtappade,

95. Och Iblīs härskaror, alla tillsammans.

Iblīs Satan. (T)

96. De skall säga när de där tvistar med varandra:

97. ”Vid Allah! Vi var sannerligen på klara villospår,

98. När vi likställde er med världarnas Herre.

99. Och det var inga andra än förbrytarna som vilseledde oss.

100. Och nu har vi inga medlare,

101. Och ingen trogen vän.

102. Om det bara fanns en återvändo för oss, då skulle vi vara bland de troende.”

Men de ljuger. (T) Se 6:28.

103. I detta finns sannerligen ett tecken, men de flesta av dem är inte troende.

104. Din Herre är sannerligen den Mäktige, den Benådande.

105. Noas folk vägrade tro sändebuden,

106. Då deras broder Noa sade till dem: "Skall ni inte visa gudsfruktan?"

107. Jag är sannerligen ett trovärdigt sändebud till er.

108. Frukta därför Allah och lyd mig!

109. Jag begär ingen belöning av er för detta. Min belöning ges inte av någon annan än världarnas Herre.

110. Frukta därför Allah och lyd mig!"

111. De sade: "Skall vi tro dig, som följs av de allra uslaste?"

112. Han sade: "Jag har ingen vetskap om vad de brukade göra.

113. Att ställa dem till svars är endast min Herres sak – om ni bara kunde begripa.

114. Jag kommer inte att stöta bort de troende.

115. Jag är inget annat än en klar varnare."

116. De sade: "Om du inte upphör, Noa, kommer du helt visst att bli bland de som stenats till döds."

117. Han sade: "Min Herre! Mitt folk vägrar tro mig,

118. Döm därför mellan mig och dem och rädda mig och de som är med mig bland de troende."

119. Då räddade Vi honom och de som var med honom i den fullastade arken.

120. Efter det dränkte Vi de som blev kvar.

121. I detta finns sannerligen ett tecken, men de flesta av dem är inte troende.

122. Din Herre är sannerligen den Mäktige, den Benådande.

123. 'Åd vägrade tro sändebuden,

124. Då deras broder Hūd sade till dem: "Skall ni inte visa gudsfruktan?"

125. Jag är sannerligen ett trovärdigt sändebud till er.

126. Frukta därför Allah och lyd mig.

127. Jag begär ingen lön av er för detta. Min lön ges inte av någon annan än världarnas Herre.

128. Bygger ni ett minnesmärke på varje höjd för blotta nöjets skull?

129. Ja, ni skaffar er fästningar som om ni skulle leva för evigt.

130. Och när ni går till angrepp går ni till angrepp som enväldiga tyranner.

Deras maktutövande tog sig synnerligen våldsamma uttryck. (T,B,K)

131. Frukta nu Allah och lyd mig!

132. Ja, frukta Honom som har skänkt er allt det som ni [själva] vet!

133. Han har skänkt er boskap och söner,

134. Och trädgårdar och bäckar.

135. Jag fruktar för att ni drabbas av en fasansfull dags straff."

136. De sade: "Det är likgiltigt för oss om du förmanar eller avstår från att vara bland förmanarna.

137. Detta är ju inget annat än tidigare människors sed,

138. Och vi kommer inte [heller] att bli straffade."

139. Ja, de vägrade tro honom och Vi utplånade dem. I detta finns sannerligen ett tecken, men de flesta av dem är inte troende.

140. Din Herre är sannerligen den Mäktige, den Benådande.

141. Ĥamūd vägrade tro sändebuden,

142. Då deras broder Šāliḥ sade till dem: "Skall ni inte visa gudsfruktan?"

143. Jag är sannerligen ett trovärdigt sändebud till er.
144. Frukta därför Allah och lyd mig!
145. Jag begär ingen lön av er för detta. Min lön ges inte av någon annan än världarnas Herre.
146. Kommer ni [verkligt] lämnas trygga bland allt som finns här,
147. Bland trädgårdar och bäckar,
148. Och åkerfält och dadelpalmer vars blomkolvar är sköra,
149. Och hugga ut bostäder i bergen, skickliga som ni är?
150. Frukta nu Allah och lyd mig!
151. Lyd inte de omåttligas bud,
152. De som sprider fördärv på jorden och inte vill bättra sig!"
153. De sade: "Du är bara en av de som utsatts för magi,
154. Och du är inte mer än en människa som vi. Visa oss därför ett tecken om du verkligen hör till de sannfärdiga!"
155. Han sade: "Här har ni ett kamelsto; hon skall få sin andel dryck och ni skall få er andel dryck på en särskild dag.
156. Och gör henne inte något ont, för då skall ni drabbas av en fasansfull dags straff!"
157. Men de slaktade henne och blev snart ångerfulla.
158. Ja, straffet drabbade dem. I detta finns sannerligen ett tecken. Men de flesta av dem är inte troende.
159. Din Herre är sannerligen den Mäktige, den Benådande.
160. Lots folk vägrade tro sändebuden,
161. Då deras broder Lot sade: "Skall ni inte visa gudsfruktan?"
162. Jag är sannerligen ett trovärdigt sändebud till er.

163. Frukta därför Allah och lyd mig!

164. Jag begär ingen lön av er för detta. Min lön ges inte av någon annan än världarnas Herre.

165. Går ni till män [med er lust] bland alla världens människor,

166. Och förbigår dem som er Herre har skapat till hustrur åt er? Nej, ni är ett folk som överskrider.”

Gränsen för vad Allah har tillåtit. (T)

167. De sade: ”Om du inte upphör, Lot, skall du sannerligen höra till de förvisade!”

168. Han sade: ”Jag hör till dem som känner avsky för er gärning.

169. Min Herre! Rädda mig och min familj från vad de gör.”

170. Och Vi räddade honom och hela hans familj,

171. Utom en ålderstigen kvinna bland de som stannade kvar.

Lots hustru, vilket framgår av 7:83, 11:81 och 15:60. (K) Se även 27:57 och 29:32-33. (Ö)

172. Sedan förintade Vi de andra.

173. Och Vi lät ett regna falla över dem. Det blev ett förfärligt regn för de varnade.

174. I detta finns sannerligen ett tecken, men de flesta av dem är inte troende.

175. Din Herre är sannerligen den Mäktige, den Benådande.

176. al-Aykas invånare vägrade tro sändebuden,

177. Då Šu'ayb sade till dem: ”Skall ni inte visa gudsfruktan?

178. Jag är sannerligen ett trovärdigt sändebud till er.

179. Frukta därför Allah och lyd mig!

180. Jag begär ingen lön av er för detta. Min lön ges inte av någon annan än världarnas Herre.

181. Ge fullt mått och var inte bland dem som drar av,

182. Och väg med ett rättvisande våginstrument!

183. Lura inte människor på deras ägodelar och sprid inte ondska på jorden som fördärvare!

184. Frukta Honom som skapat både er och tidigare släktled!"

185. De sade: "Du är bara en av de som fallit offer för magi.

186. Och du är inte mer än en människa som vi, och vi anser dig höra till lögnarna.

187. Så låt delar av himlen störta ned över oss om du verkligen hör till de sannfärdiga!"

188. Han sade: "Min Herre vet bäst vad ni gör."

189. Men de vägrade tro honom och drabbades då av den glåmiga dagens straff. Det blev sannerligen en fasansfull dags straff.

190. I detta finns sannerligen ett tecken, men de flesta av dem är inte troende.

191. Och din Herre är sannerligen den Mäktige, den Benådande.

192. Och den (Koranen) är sannerligen nedsänd av världarnas Herre;

**193. Den betrodda Anden kom ned med den,
den betrodda Anden Ängeln Gabriel. (T)**

194. Till ditt hjärta för att du skall vara en av varnarna,

195. På ett tydligt arabiskt tungomål.

196. Och den finns sannerligen [nämnd] i tidigare folks skrifter.

197. Är det inte ett tecken för dem att den känns till av de lärda bland Israels barn?

Flera bland Arabiens lärda judar, som Abdullah ibn Salām, visste att Koranen var uppenbarad från Allah och antog därför tron. (T)

198. Och även om Vi hade sänt ned den till någon bland icke-araberna,

199. Och han (sändebudet) sedan läste upp den för dem skulle de inte låta sig tro på den.

200. Så har Vi låtit det (otro) genomsyra förbrytarnas hjärtan.
det Förnekelse och otro. (T) Se 2:7. (Ö)

201. De kommer inte att tro på den förrän de får se det smärtsamma straffet,

202. Som skall komma till dem plötsligt och när de minst anar det.

203. Då skall de säga: "Kan vi få ett uppskov?"

204. Är det då verkligen Vårt straff som de vill påskynda?

205. Tänk dig – om Vi hade låtit dem njuta i åratals,

206. Och de sedan hade nåtts av det som de hade varnats för,

207. Hur skulle de då gagnas av allt de brukade njuta av?

208. Vi har aldrig låtit en stad utplånas utan att den fått varnare,

209. Som påminde. Ja, Vi är aldrig orättvisa.

210. Det är inte djävlarne som har stigit ned med den.

Koranen, något som avgudadyrkarna i Mekka påstod. (B)

211. Det ankommer dem inte och det skulle de inte förmå.

anstår Djävlarne strävar inte efter något sådant mål. Deras mål är att vilseleda människor, medan Koranen befäller det goda och förbjuder det onda och ger människan ljus, tecken och vägledning. *inte förmå* Se 59:21. (K)

212. De är helt avskärmade från att kunna lyssna.

Se 72:8-10. (K)

213. Anropa därför inte en annan gud jämte Allah, för då blir du bland dem som straffas.

214. Varna dina närmaste från din klan,

När Muhammed ﷺ blev profet i Mecka befalldes han att först förmedla Allahs budskap till sina närmaste släktingar. (T,K)

215. Och sänk din vinge över dem som följer dig bland de troende.

Visa dem din mjukaste sida och tala vänligt till dem. (T)

216. Men om de inte hörsammar dig skall du säga: "Jag bär ingen skuld för vad ni gör."

217. Och sätt din lit till den Mäktige, den Benådande,

218. Som ser dig när du reser dig,

219. Och [ser] dina rörelser bland dem som faller mot marken.

220. Han är sannerligen den Hörande, den Vetande.

221. Skall jag säga er till vem djävlarne stiger ned?

222. De stiger ned till varje ihärdig lögnhals och syndare.

223. De för vidare vad de hör, och de flesta av dem är lögnare.

224. Och poeterna – de följs av de förtappade.

225. Ser du inte att de i varje dal strövar omkring,

226. Och att de säger sådant som de inte gör?

227. Men [så gör] inte de som antar tron och gör goda gärningar och nämner Allah ofta och försvarar sig efter att ha lidit orätt. Ja, snart skall de som gör orätt veta vilken plats de skall återvända till.

I livet efter detta, där avgudadyrkarna skall hamna i helvetet för sitt enträgna motstånd mot profeten Muhammed ﷺ och hans följeslagare. Versens inledande undantag åsyftar de rättfärdiga poeter bland Profetens ﷺ följeslagare som med egen poesi försvarade honom. (T)

Sura 27 Myrorna (an-Naml)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Tā Sīn. Detta är verser ur Koranen, en Bok full av klarhet -

2. En vägledning och ett glatt bud till de troende,

3. Som förrättar bönen och betalar den förpliktade allmosan, och som är förvissade om livet efter detta.

4. De som inte tror på livet efter detta, deras handlingar har Vi låtit skönmålas för dem så att de vandrar i blindo.

5. Det är dessa som skall få ett bittert straff; de blir i livet efter detta de största förlorarna.

6. Du har sannerligen fått ta emot Koranen från en som är vis och vetande.

Från Allah. Han styr med vishet över skapelsen och vet vilka bud och regler som lämpar sig bäst för den. Hans allomfattande kunskap omfattar både det förgångna, nuet och framtiden. (T)

7. [Minns] då Moses sade till sin familj: "Jag har fått syn på en eld. Därifrån skall jag hämta upplysningar åt er, eller hämta en bit flammande ved så att ni kan värma er."

besked Om rätt väg, då Moses och hans familj hade gått vilse i vildmarken. (T)

8. När han sedan kom fram till den ropades det: "Välsignad är den som är i elden och de omkring den; ja, upphöjd vare Allah, världarnas Herre!"

Utifrån arabiskans språkliga egenskap har versens pronomen (den/de), preposition (i) och ordet "eld" gett upphov till mer än en tolkning av den. Så som versen är översatt här är tolkningen att Allah är "den välsignade" eftersom Hans rop till Moses utgick ifrån elden. "Elden" har även tolkats som Allahs ljus som benämnts "eld" eftersom Moses på avstånd uppfattade det som en eld. "De omkring den" syftar då på Moses eller närvarande änglar eller dem alla tillsammans. Prepositionen "i" kan också tolkas som "intill", och "den välsignade" och "de omkring den" kan då tolkas syfta på Moses respektive närvarande änglar. (T,B,K)

9. "Moses! Det är sannerligen Jag, Allah, den Mäktige, den Vise.

10. Kasta nu din stav!" Och när han såg den röra sig kvickt som om den var en orm tog han till flykt och vände inte om. "Moses! Var inte rädd. De utsända behöver inte känna rädsla inför Mig.

11. Inte heller de som gjort orätt men sedan byter till godhet efter ondska, för då är Jag sannerligen förlåtande, benådande.

12. Stick in din hand i din [klädnads] sidoöppning så skall den komma ut vit oskadd – ett av nio tecken till Faraos och hans folk. De har länge varit ett folk som trotsigt syndar."

Nio tecken två mirakel och sju plågor. Se 17:101 samt exempel på dessa tecken: 7:107-108, 28:35, 7:133. (Ö)

13. Men när Våra klarläggande tecken kom till dem sade de: "Detta är ju uppenbar magi!"

14. Ja, de avfärdade dem av orättfärdighet och högmod, trots att de i sitt innersta var övertygade. Men se hur slutet blev för fördärvarna!

15. Vi skänkte förvisso David och Salomo kunskap. De sade: "All lovprisning tillkommer Allah som gett oss företräde framför många av Sina troende tjänare!"

16. Och Salomo blev Davids arvtagare. Han sade: "Människor! Vi har fått lära oss fåglarnas språk och vi har skänkts en del av allt. Detta är sannerligen en uppenbar ynnest. *av allt* Som en kung kan ha. (K)

17. Och inför Salomo församlades sedan hans arméer av djinner, människor och fåglar och alla hölls de formerade [till marsch].

18. När de sedan anlände till myrornas dal sade en myra: "Myror! Gå in i era boningar så att inte Salomo och hans arméer trampar ihjäl er utan att de märker det."

19. Då log han glatt åt hennes ord och sade: "Min Herre! Inge mig att visa tacksamhet för Din välsignelse som Du har välsignat mig och mina föräldrar med. Och [inge mig] att handla rättfärdigt så att Du blir nöjd. Och sätt mig, genom Din nåd, bland Dina rättfärdiga tjänare."

20. Och han mönstrade fåglarna och sade: "Varför ser jag inte härfågeln, hör den kanske till de frånvarande?"

21. Jag skall minsann straffa den med ett strängt straff eller ta livet av den, eller så får den komma till mig med ett gott skäl!"

För sin frånvaro. (T)

22. Men den dröjde inte länge och sade: "Jag har fått veta något som du inte vet, och jag har kommit till dig från Saba med en säker nyhet.

Saba Det omtalade himyaritiska kungadömet i Jemen. (K)

23. Jag fann att en kvinna härskar dem, och [hon] har skänkts en del av allting och hon har en mäktig tron.

en kvinna Bilqīs, drottning av Saba. (B,K) *av allting* Som härskare i denna värld vanligtvis har. (T)

24. Jag fann att hon och hennes folk tillber solen i stället för Allah, och att Satan har skönmålat deras gärningar för dem och hållit dem borta från [den rätta] vägen så att de inte hittar rätt,

25. Och inte faller ned inför Allah som uppenbarar det dolda i himlarna och på jorden och som vet allt ni döljer och allt ni ger till känna;

26. Allah, ingen gud finns utom Han – den mäktiga tronens Herre."

27. Han sade: "Vi skall se om du har talat sanning eller är en av lögnarna.

28. Bege dig iväg med detta brev från mig och överlämna det till dem. Dra dig sedan undan dem och se vad de ger för svar."

29. Hon sade: "Stormän! Ett nobelt brev har överlämnats till mig.

30. Det är från Salomo och det lyder: 'I Allahs namn, den Näderike, den Benådande.

31. Visa mig inte högmod utan kom till mig undergivna!"

32. Hon sade: "Stormän! Ge mig besked i [denna] min sak. Jag kommer inte att fatta något beslut förrän ni lagt fram ert råd."

33. De sade: "Vi har både styrka och stor slagkraft. Men beslutet vilar hos dig, så överväg vad du vill befalla."

34. Hon sade: "När kungar erövrar ett land vållar de fördärv och låter dess mäktigaste invånare bli förnedrade." – Ja, så gör de –

35. "Men jag skall sända dem en gåva och se vad budbärarna återvänder med."

36. Och när de kom till Salomo sade han: "Skall ni erbjuda mig rikedom, fastän det som Allah har skänkt mig är bättre än det Han har skänkt er? Nej, det är ni som fröjdas över era gåvor."

37. Återvänd till dem! Vi skall sannerligen komma mot dem med styrkor som de aldrig kan stå emot, och vi skall driva ut dem därifrån förnedrade och förödmjukade."

38. Han [Salomo] sade: "Stormän! Vem av er kan hämta hit hennes tron åt mig innan de kommer till mig undergivna?"

39. En 'ifrīt bland djinnerna sade: "Jag kan hämta den åt dig innan du har rest dig från din plats; till detta är jag stark och pålitlig nog." 'ifrīt En benämning på en synnerligen listig och kraftfull djinn. (T)

40. Den som hade kunskap ur Boken sade: "Jag kan hämta den åt dig inom ett ögonblick." När han sedan såg den stående hos sig sade han (Salomo): "Detta hör till min Herres välsignelse; Han vill pröva Mig om jag skall visa tacksamhet eller vara otacksam. Den som visar tacksamhet - ja, hans tacksamhet är ju för hans eget [bästa], och är någon otacksam, så är min Herre oberoende och givmild."

Allah behöver inte någons tacksamhet och låter även den otacksamme ta del av Hans gåvor i denna värld. **kunskap ur Boken** Det flesta skriftlärda nämner att detta var en inte en djinn utan en människa som kände till Allahs mäktigaste namn. Med detta namn bad han Allah att föra dit tronen. (T,B,K)

41. Han sade: "Gör hennes tron oigenkännlig för henne! Låt oss se om hon finner vägledning eller blir bland dem som inte vandrar rätt."

42. När hon sedan kom sades det: "Är det så din tron ser ut?"

Hon sade: "Det är som att det vore den!" "Ja, vi fick kunskapen före henne och har sedan dess varit undergivna [Allah]."

Sade Salomo. **kunskapen** Om Allah och Hans makt att genomföra vad Han vill. (T)

43. Men hon hade förletts av det hon dyrkade i stället för Allah. Hon hörde sannerligen till ett otroget folk.

Som likt sina förfäder dyrkade solen och månen. (T)

44. Det sades till henne: "Stig in i palatset!" Men när hon fick se det, trodde hon att där fanns en djup damm och blottade [därför] sina underben. Han sade: "Det är ett palats belagt med glas." Hon sade: "Min Herre! Jag har gjort orätt mot mig själv men har nu, tillsammans med Salomo, underkastat mig världarnas Herre." *palatset* Det har nämnts att Salomo lät sina undersåtar bland djinnerna bygga ett palats med en glastäckt damm som fyllde palatsgården åt honom. (T)

45. Till [stammen] *Âtamüd* sände Vi deras broder *Şalih*: "Ni skall [endast] dyrka Allah!" Men då blev de två grupper som började tvista.

46. Han sade: "Mitt folk! Varför vill ni skynda på [att göra] det onda före det goda? Om ni bara söker Allahs förlåtelse kommer ni att benådas!"
onda Allahs straff. *goda* Allahs förlåtelse och nåd. (T)

47. De sade: "Vi ser ett dåligt omen i dig och i ditt anhang." Han sade: "Ert öde vilar hos Allah. Nej, ni är ett folk som har satts på prov."

48. Och i staden fanns en grupp av nio som spred fördärv i landet och som inte ville bättra sig.

49. De sade: "Låt oss svära vid Allah att vi skall överfalla honom och hans hushåll under natten och sedan säga till hans släkt: 'Vi har inte bevittnat hans hushålls undergång, och vi är helt ärliga.'"

50. Ja, de smidde en plan – men Vi smidde också en plan, utan att de anade något.

51. Och se hur det till slut gick med deras plan; Vi förintade dem och deras folk alla tillsammans.

52. Där står nu deras boplatser öde till följd av att de handlade orätt. I detta finns sannerligen ett tecken för människor som vet.

53. Men Vi räddade dem som hade antagit tron och visade gudsfruktan.

54. Och [minns] Lot, då han sade till sitt folk: "Skall ni begå denna skamlösa handling trots den insikt ni har?"
insikt Om att det är en synd. (T,B)

55. Skall ni verkligen gå till män med er lust i stället för till kvinnor? Nej, ni är människor utan förnuft."

DEL 20

56. Men Hans folks enda svar löd: "Driv ut Lots familj från er stad! De är människor som vill hålla sig rena."

och därför varken deltar eller samtycker till de förbjudna sexuella handlingar som Lots folk utövade. (T,K)

57. Men Vi räddade honom och hans familj utom hans hustru; henne lät Vi bli bland dem som stannade kvar.

58. Och Vi lät ett regn falla över dem. Ja, det blev ett olyckligt regn för de varnade.

Se även 11:82-83. (Ö)

59. Säg: "All lovprisning tillkommer Allah, och frid vare över Hans tjänare som Han utvalt! Är Allah bättre eller de som de sätter vid Hans sida?"

utvalt Profeten Muhammads ﷺ följeslagare, som genom sin tro gick säkra från det som drabbade Lots och Šāliḥs folk. (T)

60. [De] eller Han som skapat himlarna och jorden och som från himlen sänder ned vatten till er med vilket Han låter praktfulla trädgårdar växa fram? Ni hade inte kunnat få deras (trädgårdarnas) träd att växa fram. Finns det en [annan] gud med Allah? Nej, de är människor som viker av.

Från sanningens väg mot bättre vetande. (T)

61. [De] eller Han som gjorde jorden till en viloplats och lät floder bildas på den och gav den fast förankrade berg och som mellan de två vattenmassorna utformade en barriär? Finns det en [annan] gud med Allah? Nej, de flesta av dem har ingen kunskap.

62. [De] eller Han som besvarar den nödställda när han anropar Honom och avlägsnar hans lidande och gör er till efterträdare på jorden? Finns det en [annan] gud med Allah gud? Föga låter ni er förmanas!

efterträdare Det ena släktet efterträder det andra. (T)

63. [De] eller Han som visar er vägen genom mörkren på land och till sjöss och sänder vindarna som glädjebud inför Sin nåd? Finns det en [annan] gud med Allah? Allah är högt över allt som de sätter vid Hans sida!

Sin nåd Regnet, som åter ger liv till torr och öde mark. Se 25:48. (T)

64. [De] eller Han som inledde skapelsen och sedan skall återställa den och som försörjer er från både himmel och jord? Finns det en [annan] gud med Allah? Säg: "Lägg fram ert bevis om ni verkligen är sannfärdiga!"

65. Säg: "Ingen i himlarna eller på jorden känner det fördolda – förutom Allah – och de har ingen aning om när de skall uppväckas."
Till liv från graven när den Yttersta stunden är kommen. (T)

66. Ja, deras vetenskap om efterlivet har nått sin gräns. Ja, de har sina tvivel om det. Ja, de är helt blinda för det.

67. De som förnekar sanningen säger: "När vi har blivit stoft, liksom våra fäder, skall vi då tas fram igen?"

68. Vi har ju lovats detta förr – både Vi och våra fäder – men det är inte annat än sagor från tidigare folk."

69. Säg: "Färdas på jorden och se hur slutet blev för förbrytarna!"

70. Sörj inte över dem och låt dig inte beklämmas av planerna de smider.

71. De säger: "När uppfylls detta löfte, om ni verkligen är sannfärdiga?"

72. Säg: "Kanske är det så att en del av det ni vill påskynda är alldeles inpå er."

73. Din Herre är ynnestfull mot människorna, men de flesta av dem visar inte tacksamhet.

74. Din Herre vet vad deras bröst rymmer likaväl som vad de öppet visar.

75. Det finns ingenting dolt i himlen eller på jorden utan att det står [skrivet] i en klar skrift.

I Moderboken hos Allah där allt som sker i skapelsen skrevs ned långt i förväg. (T)

76. Denna Koran berättar för Israels barn det mesta av allt som de tvistar om.

77. Och den är sannerligen en vägledning och en nåd för de troende.

78. Din Herre skall avgöra mellan dem med Sin dom. Han är den Mäktige, den Vetande.

79. Sätt därför all din lit till Allah; du följer ju den klara sanningen!

80. Du kan inte förmå de döda att höra, eller förmå de döva att höra kallelsen när de vänder ryggen till.

81. Och du kan inte leda de blinda ur deras villfarelse. De enda du kan förmå att höra är de som tror på Våra tecken; ja de är muslimer.

82. Och när ordet har fällts över dem skall Vi låta en varelse inifrån jorden komma fram till dem och säga dem att människorna inte lät sig övertygas av Våra tecken.

ordet Allahs straffdom. *varelse* Denna företeelse hör till de tecken som skall inträffa innan Domedagen. (T,B)

83. Och [minns] den Dag då Vi från varje samfund skall församla en skara av alla som vägrade tro på Våra tecken, och de skall fösas samman.

Mot helvetet. (B)

84. När de sedan kommit fram skall Han säga: "Vägrade ni tro på Mina tecken utan att ha omfattat dem med er kunskap, eller vad tog ni er för?"

De förnekade Allahs tecken utan att utröna deras äkthet eller begrunda dem tillräckligt. (B)

85. Då fälls ordet över dem, för den orätt de begick, och de kan inte yttra sig.

ordet Allahs vrede och straff. Se även 77:34-36. (T,B)

86. Inser de inte att Vi har gjort natten så att de kan vila under den och dagen för att se klart? I detta finns sannerligen tecken för människor som har tro.

87. Den dag då det blåses i basunen skall alla i himlarna och på jorden gripas av fasa, utom de Allah vill, och alla skall de komma till Honom undergivna.

88. Och du skall se bergen och tro dem vara fasta trots att de svävar så som molnen svävar – Allahs verk, Han som fulländat allting. Han har full kännedom om vad ni gör.

89. De som [då] har med sig den goda handlingen skall få något bättre tillbaka, och den dagen kan de för all fasa känna sig trygga. något bättre Paradiset hos Allah. (T)

90. Men de som har med sig den onda handlingen skall huvudstupa slungas in in i Elden; [det sägs:] "Har ni lönats för något annat än det ni brukade göra?"
den onda handlingen Avgudereri. (T)

91. [Säg:] "Jag har befallts att dyrka Herren över denna stad – Han som helgat den och råder över allting. Ja, jag har befallts att höra till muslimerna,

Till dem som underkastar sig Allah med hela sitt jag och följer den rena tro som Abraham, meckanernas förfader, hade. *denna stad* Mecka, vars invånare profeten Muhammed ﷺ i denna vers befalls att rikta sig till. (T)

92. Och att recitera Koranen. Den som följer vägledningen följer den för sitt eget bästa." Och om någon far vilse skall du säga: "Jag är endast en av varnarna."

Liksom tidigare profeter och sändebud som kom för att tillrättavisa sina folk. (T)

93. Och säg: "All lovprisning tillkommer Allah. Han skall visa er Sina tecken så att ni känner till dem." Din Herre är aldrig omedveten om vad ni gör.

Sura 28 Historien (al-Qaṣaṣ)

I Allahs namn, den Nåderike, den Benådande

1. Ṭā sīn mīm.

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den sanna innebörden av dessa har endast Allah vetskap om. (K)

2. Detta är verser ur Boken full av klarhet.

3. Vi reciterar här för dig något av Moses och Faraos berättelse, i sanning, till [nytta för] människor som har tro.

4. Faraο visade sannerligen övermod i landet och delade in dess befolkning i klasser, av vilka han lät förtrycka en grupp; han slaktade deras söner och lät deras kvinnor leva. Han hörde sannerligen till dem som spred fördärv.

5. Men Vi ville vara nådiga mot dem som förtrycktes i landet och göra dem till ledare och göra dem till arvtagare,

Israeliterna ärvde Egypten efter Faraos och hans mäns undergång. (B,K)

6. Och ge dem makten i landet och genom dem låta Faraο och Hāmān och deras trupper erfara vad de försökte undvika.

Att deras rike och välstånd skulle bringas på fall. *Hāmān* Faraos minister. (T)

7. Vi ingav Moses moder: "Amma honom! Men när du fruktar för honom skall du sätta ut honom i floden utan att frukta eller sörja. Vi skall återföra honom till dig och Vi skall göra honom till en av de utsända."

8. Sedan upphittades han av Faraos folk och kom att bli en fiende och en sorg för dem. Faraο och Hāmān och deras trupper var sannerligen syndare.

9. Faraos hustru sade: "En ögats fröjd för både dig och mig! Döda honom inte; kanske kommer han att gynna oss eller så kan vi uppta honom som vår son." Nej, de anade inte.

Att Moses i framtiden skulle orsaka deras rikets undergång. (T)

10. Och Moses moder kände tomhet i sitt hjärta. Hon kunde nästan ha röjt vem han var om Vi inte hade lagt band på hennes hjärta så att hon kunde höra till de troende.

tomhet Hon hade inget annat än sin son i tankarna. *lagt band på hennes hjärta* Stärkt och befäst det. *troende* genom att lita på att Han skall föra hennes son tillbaka till henne. (T)

11. Hon sade till hans syster: "Följ efter honom!" Hon iakttog honom sedan på håll utan att de anade något.

12. Och Vi hade förvägrat honom alla ammor innan det. Då sade hon: "Skall jag visa er till ett hushåll som kan ta hand om honom åt er och vill honom väl?"

13. Då lät Vi honom återvända till sin mor så att hennes ögon fick fröjdas och hon slapp känna sorg, och för att hon skulle veta att Allahs löfte är sanning – något de flesta av dem inte vet.

Avgudadyrkarna tror inte på Allahs löften. (T)

14. När han sedan hade nått full mognad och blivit vuxen gav Vi honom visdom och kunskap. Så lönar Vi dem som gör det goda.

15. Han begav sig in i staden vid en tid då dess invånare var ouppmärksamma och där fann han två män som slogs med varandra. Den ene hörde till hans eget folk och den andre till hans fiender. Och han som hörde till hans eget folk bad honom om hjälp mot den som hörde till hans fiender, så Moses gav honom ett slag som gjorde slut på honom. Han sade: "Detta hör till Satans verk! Han är sannerligen en klar fiende och förvillare."

16. Han sade: "Min Herre! Jag har gjort orätt mot mig själv, förlåt mig!" Och Han förlät honom – Han är sannerligen den Förlåtande, den Benådande.

17. Han sade: "Min Herre! Eftersom Du välsignat mig skall jag aldrig komma till förbrytarnas hjälp."

18. Därefter kände han sig rädd i staden och var på sin vakt. Och den som hade bett honom om räddning igår vädjade nu [åter] om hans stöd. Moses sade till honom: "Du är sannerligen en uppenbar bråkmakare!"

19. När han sedan ville bära hand mot den som var deras fiende sade denne: "Moses! Vill du ta mitt liv så som du tog ett människoliv häromdagen? Du vill inte bli annat än en tyrann i landet och du vill inte höra till dem som försonar."

20. Och en man kom springande från stadens avlägsnaste del. Han sade: "Moses! Stormännen överlägger om din sak för att kunna döda dig. Bege dig genast iväg; jag hör till dem som vill dig väl!"

21. Då begav sig Moses därifrån, rädd och på sin vakt. Han sade: "Min Herre! Skona mig från dessa orättfärdiga människor."

22. När han sedan börjat sin färd i riktning mot Madyan sade han: "Jag hoppas att min Herre skall visa mig den rätta vägen."
Moses visste inte bästa färdvägen till Madyan. (T)

23. När han sedan kom fram till Madyans vattenbrunn fann han en samling människor som hämtade vatten och fann vid sidan av dem två kvinnor som höll sig på avstånd. Han sade: "Vad bekymrar er?" De sade: "Vi kan inte hämta vatten förrän herdarna har flyttat [flockarna], och vår fader är en ålderstigen gammal man."

24. Då hämtade han vatten åt dem och drog sig sedan tillbaka i skuggan och sade: "Min Herre! Jag är sannerligen i behov av vad gott Du än sänder ned till mig."

25. Senare kom en av dem till honom med skygga steg och sade: "Min fader kallar dig för att ge dig lön för det vatten du hämtade åt oss." Och när han kom till honom och berättade historien för honom sade han: "Var inte rädd! Du har räddats från dessa orättfärdiga människor."

26. En av dem sade: "Fader, ta honom i din tjänst! Den bästa du kan ta i din tjänst är en som är stark och pålitlig."

Moses styrka hade systrarna sett vid vattenbrunnen, och hans pålitlighet hade de upplevt genom det hederliga beteende han visade under deras vandring till fadern. Av rädsla för att vinden skulle blotta något av deras kroppar hade Moses i sin skygghet då vägrat gå bakom systrarna och i stället bett om att få ta täten och dirigeras av systrarna bakom sig. (T)

27. Han sade: "Jag vill viga dig med en av dessa mina två döttrar, mot att du tjänstgör hos mig i åtta år. Och om du vill fullgöra tio [år] är det upp till dig. Jag avser inte att tynga dig. Du skall finna mig, om Allah vill, bland de rättfärdiga."

28. Han sade: "Så får det bli mellan mig och dig. Vilken av de två perioderna jag än fullgör får ingen överträdelse begås mot mig. Allah vakar över vad vi säger."

29. När Moses sedan hade fullgjort perioden och begett sig av tillsammans med sin familj upptäckte han vid sidan av berget en eld. Han sade till sin familj: "Stanna här. Jag har lagt märke till en eld; kanske kan jag där skaffa upplysning åt er eller en fackla ur elden så att ni kan värma er."

30. När han sedan kom fram till hördes ett rop från dalens högra sida på den välsignade marken intill trädet: "Moses! Det är sannerligen Jag, Allah, världarnas Herre."

31. Och: "Kasta din stav!" Men när han såg den röra sig kvickt som om den vore en orm flydde han och vände inte om. "Moses! Kom hit och var inte rädd. Du hör till dem som kan känna sig trygga."

32. För in din hand i din [dräkts] sidoöppning; när du tar fram den är den [skinande] vit [men] oskadd. Och lägg din arm mot dig vid fruktan. Där har du två bevis från din Herre till Faraos och hans stormän. De är förvisso människor som trotsigt syndar."

33. Han sade: "Jag har tagit ett liv bland dem och är rädd att de dödar mig."

34. Och min broder Aron är uttrycksfullare än jag i [sitt] tal. Sänd honom med mig som biträde så kan han bekräfta min sannfärdighet. Jag är rädd att de beskyller mig för lögn."

35. Han sade: "Vi skall stödja dig med din broder och ge er ett sådant bemyndigande att de inte kan komma åt er. Med Våra tecken skall ni och de som följer er bli de segrande."

36. Men när Moses kom till dem med Våra klara tecken sade de: "Detta är inget annat än påhittad magi, och vi har aldrig hört om detta bland våra äldre förfäder."

37. Moses sade: "Min Herre vet bäst vem som kommer med vägledningen från Honom och vems den slutliga hemvisten skall bli. Det kommer inte att gå väl för de orättfärdiga."

slutliga hemvisten Paradiset hos Allah. (T)

38. Faraο sade: "Stormän! Jag känner inte till att det skulle finnas någon annan gud för er än jag. Bränn lerjorden åt mig, Hämän, och bygg mig ett torn så jag kan ta mig upp och se på Moses gud. Men jag är säker på att han hör till lögnarna."

39. Ja, han och hans trupper visade högmod i landet, utan rätt, och trodde att de inte skulle återvända till Oss.

40. Därför tog Vi honom och hans trupper och slungade dem i havet. Ja, se hur slutet blev för de orättfärdiga!

41. Vi hade gjort dem till ledare som inbjöd till Elden, och på Uppståndelsens dag skall de inte få någon hjälp.

42. Vi lät dem i denna värld åtföljas av förbannelse, och på Uppståndelsens dag skall de höra till de vanärade.

43. Och Vi gav Moses Boken – efter att ha utplånat tidigare släkten – med klargöranden för människorna och som en vägledning och en nåd för att de skulle låta sig förmanas.

44. Du var inte vid den västra sidan [av berget] då Vi utfärdade till Moses budet. Nej, du var inte ett av vittnena.

budet Det fördrag och de befallningar som Allah gjorde bindande för Moses och hans folk. (T)

45. Men Vi lät [andra] släkten uppstå och tiden gick. Du var inte bosatt bland Madyans invånare för att recitera Våra budskap för dem, men Vi skickade alltid sändebud.

46. Du var inte heller vid sidan av berget då Vi ropade. Men [du gavs] en nåd av din Herre för att varna ett folk – som före dig inte fick någon varnare – så att de kan låta sig förmanas.

då Vi ropade Till Moses. *en nåd* Profetskap och uppenbarelse. *ett folk* i första hand araberna men sen även andra folk; se 62:3. (T,B)

47. Och om inte hade de, när en hemsökelse hemsöker dem till följd av vad deras egna händer har uträttat, kunnat säga: "Vår Herre! Om Du bara hade sänt oss ett sändebud så att vi hade kunnat följa Dina budskap och höra till de troende."

48. Men när sanningen nu kommit till dem från Oss säger de: "Varför har han inte fått detsamma som Moses fick?" Men förnekade de (judarna) inte det som Moses fick förut? De säger: "Två [typer av] trollkonster som bestyrker varandra!" Och de säger: "Vi förnekar alltihop."

detsamma De tecken som Moses sändes med till Farao, eller en uppenbarelsebok lik Toran som sändes ned som en skrift i ett enda stycke. *Två trollkonster* Avgudadyrkarna i Mecka påstod att såväl Toran som Koranen bara var en sorts magi. (B,K)

49. Säg: "Kom då med en Bok från Allah som vägleder bättre än dessa två, så skall jag följa den – om ni är sannfärdiga!"

50. Men om de inte kan besvara dig skall du veta att de endast följer sina begär. Och vem är mer vilse än den som följer sitt begär utan någon vägledning från Allah? Allah vägleder inte orättfärdiga människor.

51. Vi har förvisso förmedlat budskapet till dem för att de skall låta sig förmanas.

budskapet Berättelserna i Koranen om tidigare slakten och hur slutet blev för dem när de vägrade tro på Allah och Hans sändebud. (T)

52. De som Vi gav Boken före denna tror på den.

De judiska och kristna lärda som utifrån kunskap om sin egen uppenbarelsebok bekände tron på Koranen. (T,B,K)

53. När den reciteras för dem säger de: "Vi har antagit tron på den. Den är sanningen från vår Herre. Även före den var vi muslimer."

Redan innan Koranen uppenbarades underkastade de sig Allah och satte inte något vid Hans sida. De trodde på alla tidigare sändebud och profeter och kände till beskrivningen av Muhammed ﷺ i den egna skriften. (T,B,K)

54. Dessa skall få sin belöning tvåfaldigt för att de hade tålmod. Och med godhet bekämpade det onda. Och de – av det Vi försörjde dem med – ger [åt andra].

55. När de hörde fåfängt tal vände de sig bort från det och sade: "Vi har våra gärningar och ni har era gärningar. Frid med er! Vi söker oss inte till de okloka."

56. Du kan inte vägleda den du älskar, utan Allah vägleder den Han vill. Han vet bäst vilka som skall finna vägledning.

57. De sade: "Om vi följer vägledningen med dig kommer vi att ryckas bort från vårt land." Har Vi inte skaffat dem en trygg fristad till vilken frukter av alla slag hämtas som en försörjning från Oss? Men de flesta av dem vet inte.

ryckas bort Om meckanerna accepterade och följde det som Muhammed ﷺ förmedlade, fruktade de att andra stammar skulle enas mot dem och fördriva dem. **trygg fristad** Eftersom Mecka är ett helgat område avstod araberna där från att angripa varandra. (T,B)

58. Och hur många städer har Vi inte utplånat när de visade otacksamhet för sitt välstånd? Där står nu deras boningar som ingen bött i efter dem, förutom några få, och Vi blir alltid arvtagarna.

Makten har alltid legat i Allahs händer -såväl före som efter städernas undergång. (T)

59. Men din Herre utplånar inte [dessa] städer förrän Han till deras huvudort har skickat ett sändebud som reciterar Våra verser för dem. Och Vi utplånar inga städer om inte deras invånare blivit orättfärdiga.

60. Allt det ni har fått hör bara till det jordiska livets njutningar och utsmyckningar. Men det som finns hos Allah är bättre och mer beständigt. Använder ni inte ert förstånd?

61. Kan den som Vi har gett ett gott löfte och som skall få det uppfyllt, liknas vid den som Vi skänker det jordiska livets njutningar men som på Uppståndelsens dag skall höra till dem som överlämnas? Till sitt straff. (T)

62. Den Dagen skall Han kalla fram dem och säga: "Var är Mina medgudar som ni påstod fanns?"

63. De över vilka ordet besannats skall säga: "Vår Herre! Det var dessa vi förledde. Vi förledde dem så som vi själva var förledda. Vi svär oss fria inför Dig – det var ju inte oss de dyrkade."

ordet Allahs vrede och förbannelse som vilar över de djävlar och onda överhuvuden bland djinner och människor som ledde andra vilse. Se även 2:166, 19:81-82, 29:25 och 45:5-6. (T,B,K)

64. Och det skall sägas: "Anropa era avgudar!" Då skall de anropa dem, men de besvarar dem inte, och de skall få se straffet. Om de bara hade låtit sig vägledas!

65. Den Dagen skall Han kalla fram dem och säga: "Vilket svar gav ni budbärarna?"

När de kallade dem till att ingen sann gud finns utom Allah och ingen har rätt att dyrkas utom Han. (T)

66. Men beskedet skall fördunklas för dem den Dagen och de kommer inte att fråga om varandra.

67. Men den som visar ånger och antar tron och handlar rättskafvens skall höra till de framgångsrika.

68. Din Herre skapar och väljer vad Han vill. De har inte det valet. Upphöjd och förhärligad vare Allah, fjärran från allt de sätter vid Hans sida.

vad Han vill När Allah vill skapa eller besluta något kan ingen påverka det. Allting vilar i Allahs hand och återgår till Honom. Se också 34:36. (K)

69. Din Herre vet vad deras bröst döljer såväl som vad de ger till känna.

70. Han är Allah; ingen [sann] gud finns utom Han. Honom tillkommer all lovprisning både i det första och i det sista. Domen är Hans och till Honom skall ni återföras.

i det första och i det sista I detta liv och i efterlivet. *Domen är Hans* Han skall på Uppståndelsens dag döma mellan alla i Sin skapelse. (T)

71. Säg: "säg mig; om Allah lät natten råda över er utan avbrott till Uppståndelsens dag, vem är den gud – annan än Allah – som kan skaffa er ljus? Att ni inte lyssnar!"

72. Säg: "säg mig; om Allah lät dagen råda över er utan avbrott till Uppståndelsens dag, vem är den gud – annan än Allah – som kan skaffa er natt att vila i? Att ni inte ser [klart]!"

73. I Sin nåd har Han gett er natt och dag för att ni skall vila i den [ena] och söka Hans goda [under den andra] och för att ni skall visa tacksamhet.

74. Och den Dagen skall Han kalla fram dem och säga: "Var är Mina medgudar som ni påstod fanns?"

75. Och Vi skall ur varje samfund hämta ett vittne och säga: "Lägg fram ert bevis!" Då skall de veta att sanningen tillhör Allah, och de skall överges av allt som de brukade dikta ihop.

76. Qārūn hörde till Moses folk men uppträdde övermodigt mot dem. Vi hade nämligen skänkt honom sådana skatter att redan [själva] nycklarna kunde tynga ned en hel hop starka män. Då sade hans landsmän till honom: "Skryt inte! Allah älskar inte de skrytsamma.

77. Sök i stället nästa livs hemvist med det som Allah har skänkt dig och försumma inte din andel i denna värld. Och gör gott [mot andra], såsom Allah har gjort gott mot dig, och sprid inte fördärv på jorden; Allah älskar inte fördärvare."

försumma det goda han skänkts i denna värld bör användas till att sträva efter Allahs belöning i livet efter detta. (T)

78. Han sade: "Jag har ju fått detta tack vare den kunskap jag besitter." Visste han inte att Allah före hans tid har utplånat släkten som var starkare än han och hade en större samling rikedomar? Men förbrytarna [behöver] inte tillfrågas om sina synder.

Eftersom omfattningen av dem är så stor. (K)

79. Sedan gick han ut bland sitt folk i all sin prakt. De som önskade sig det jordiska livet sade: "Ack! Om vi bara hade detsamma som det Qārūn skänkts. Han har sannerligen en stor lott."

80. Men de som hade getts kunskap sade: "Ve er! Allahs belöning är bättre för dem som tror och handlar rättskaffens. Men denna erhålls inte av andra än de tålmodiga."

getts kunskap Om Allah. (T)

81. Sedan lät Vi jorden uppsluka både honom och hans hus. Han hade inget anhang som kunde hjälpa honom mot Allah och hörde inte till dem som kunde hjälpa sig själva.

82. Och de som dagarna innan hade önskat att de var i hans ställe började säga: "Nu ser man att Allah utökar Sin försörjning åt dem Han vill bland Sina tjänare och begränsar [den åt andra]! Om inte Allah varit oss nådig skulle Han även låtit oss uppslukas. Nu ser man att det inte skall gå väl för de otrogna."

83. Denna efterlivets hemvist skall Vi ge till dem som inte vill förhäva sig på jorden eller sprida fördärv. Ja, den slutliga segern skall tillfalla de gudfruktiga.

Paradiset. (T)

84. Den som har med sig den goda handlingen skall få något bättre tillbaka. Men den som har med sig den onda handlingen [skall veta att] de som begår onda handlingar inte skall lönas för annat än vad de själva har gjort.

den goda handlingen Att möta Allah med den rena och uppriktiga tron på Honom och bekänna att ingen sann gud finns utom Honom. *något bättre* Paradiset. *den onda handlingen* Att sätta något vid Allah sida (shirk). (T)

85. Han som har ålagt dig [att följa] Koranen skall sannerligen föra dig till din slutdestination. Säg: "Min Herre vet bäst vem är vägledd och vem som är på uppenbar villfarelse."

slutdestination Har tolkats som döden, uppståndelsedagen och paradiset, men även som Profetens ﷺ återvändande till hemstaden Mecka som kom att erövras och bli muslimskt åtta år efter utvandringen till Medina. Se även 110:1-2. (T,K)

86. Du väntade dig inte att få ta emot denna Bok, utan det var en nåd från din Herre. Var därför aldrig ett stöd till de otrogna.

87. Och låt dem aldrig leda dig bort från Allahs tecken sedan de sänts ned till dig, utan kalla till din Herre och bli aldrig en av avgudadyrkarna!

88. Åkalla inte en annan gud vid sidan av Allah; ingen [sann] gud finns utom Han! Allting skall förgås utom Hans ansikte. Domen är Hans och till Honom skall ni återföras.

utom Hans ansikte På arabiska används ofta ordet "ansikte" för att syfta på hela väsendet. Allahs skapade varelser lever och dör, men Han är Vidmakthållaren, den Evige, den Levande och den Bestående som varken har någon början eller något slut. Se också 55:26-27. Frasen har också tolkats syfta på de gärningar som görs för att söka Allahs ansikte, då det inte finns någon nytta i handlingar som utförs för annat än Allahs skull. (K) Se även 2:112 och 3:20 med kommentar.

Sura 29 Spindeln (al-'Ankabūt)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Alif lām mīm.

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den sanna innebörden av dessa har endast Allah vetskap om. (K)

**2. Tänker människorna att det skall lämnas för att de säger
"Vi har antagit tron!" utan att sättas på prov?**

3. Vi satte också deras föregångare på prov. Ja, Allah skall ge till känna dem som talar sanning och Han skall ge till känna de lögnaktiga.

4. Eller tänker de som begår onda gärningar att de kan undgå Oss? Då dömer de illa.

5. Den som ser fram emot mötet med Allah [skall veta att] Allahs utsatta tid skall komma. Han är den Hörande, den Vetande.

6. Den som kämpar, kämpar endast för sitt eget bästa. Allah är oberoende av alla skapade varelser.

7. För dem som antar tron och gör goda gärningar skall Vi stryka deras onda handlingar, och Vi skall löna dem för det bästa de brukade göra.

8. Vi har anbefallt människan [att visa] godhet mot sina föräldrar. Men om de vill förmå dig att vid Min sida sätta något som du inte har kunskap om skall du inte lyda dem. Till mig skall ni återvända och Jag skall då upplysa er om allt ni brukade göra.

9. De som antar tron och gör goda gärningar skall Vi sannerligen låta ingå bland de rättfärdiga.

10. Bland människorna finns den som säger: "Vi tror på Allah". Men när han får lida för [sin tro på] Allah ser han människors förföljelse som Allahs straff. Och om seger kommer till dem från din Herre skall de säga: "Vi var ju med er!" Skulle inte Allah bäst veta vad som finns i bröstet på Sina skapade varelser?

11. Allah skall ge till känna dem som har antagit tron, och Han skall ge till känna hycklarna.

12. De som förnekar sanningen säger till dem som har antagit tron: "Följ vår väg så skall vi ta på oss era synder!" Men de kan inte ta på sig deras synder på något sätt – de är förvisso lögnare.

13. De skall dock bära sina egna bördor och [andra] bördor i tillägg till sina egna bördor. Ja, på Uppståndelsens dag skall de tillfrågas om allt de brukade dikta ihop.

[andra] bördor De skall ställas till svars för alla människor de vilselett. (T)

14. Vi sände förvisso Noa till hans folk och han blev hos dem i ettusen år förutom femtio år. Sedan drabbades de av den stora floden, orättfärdiga som de var.

år Det arabiska ordet för år har i det förstnämnda en konnotation av svårhet. Men i det andra nämmandet har det en konnotation av fruktsamhet. (Ö)

15. Då räddade Vi honom och arkens invånare och lät den bli ett tecken för hela världen.

16. Och [minns] Abraham som sade till sitt folk: "Dyrka Allah och frukta Honom! Det är bättre för er, om ni bara visste.

17. Det ni dyrkar i Allahs ställe är endast avgudabilder och ni kokar endast ihop lögnen. De ni dyrkar i Allahs ställe har inte makt att ge er försörjning. Sök därför försörjningen hos Allah och dyrka Honom och visa Honom tacksamhet! Till Honom skall ni återföras."

18. Men om ni vägrar tro har även samfund före er vägrat tro. Sändebudet bär endast ansvar för det klara förkunnandet.

19. Ser de inte hur Allah inleder en skapelse och sedan återställer den. För Allah är det förvisso lätt.

inleder en skapelse Till exempel människan, som börjar som en sädesdroppe och sedan blir en klump blod och sedan en bit kött som sedan utvecklas till ett litet spädbarn som växer till en fullt utvecklad människa för att sedan dö, försvinna och upplivas på nytt i samma skepnad i livet efter detta. Se även 30:27. (T,B,K)

20. Säg: "Färdas på jorden och se hur Han har inlett skapelsen. Allah skall sedan alstra ett andra alster." Allah har sannerligen makt över allt.

ett andra alster Den uppstådda kroppen på Domedagen. (T,B)

21. Han straffar vem Han vill och benådar vem Han vill, och till honom skall ni återlämnas.

22. Ni kan inte fly undan vare sig på jorden eller i himlen, och förutom Allah har ni inte någon beskyddare eller hjälpare.

23. De som förnekar Allahs tecken och mötet med Honom, dessa har mist allt hopp om Min nåd och dessa skall få ett smärtsamt straff.

24. Men hans (Abrahams) folk gav inget annat svar än att de sade: "Döda honom eller bränn honom!" – men Allah räddade honom ur elden. I detta finns sannerligen tecken för människor som har tro.

25. Och han sade: "Ni har skaffat er avgudabilder i Allahs ställe endast av kärlek till varandra i detta jordiska liv. Men på Uppståndelsens dag skall ni förneka varandra och förbanna varandra och er boplatz skall bli Elden och inga hjälpare skall ni ha."

26. Men Lot trodde på honom och han (Abraham) sade: "Jag skall sannerligen fly till min Herre – det är Han som är den Mäktige, den Vise."

27. Och Vi skänkte honom Isak och Jakob och gav hans avkomlingar profetskap och skrifter. Ja, Vi lät honom få sin belöning i denna värld, och i livet efter detta skall han finnas bland de rättfärdiga.

28. Och [minns] Lot som sade till sitt folk: "Skall ni verkligen begå denna skamlösa handling som ingen före er har gjort bland all världens folk?"

29. Skall ni verkligen närma er män [med lust] och gå emot [den naturliga] vägen, och begå ogärningar under era sammankomster?" Men hans folk gav inget annat svar än att de sade: "Visa oss Allahs straff om du verkligen hör till de sannfärdiga!"

30. Han sade: "Min Herre! Hjälp mig mot dessa människor som sprider fördärv."

31. Och när Våra budbärare kom till Abraham med den glada nyheten sade de: "Vi skall utplåna invånarna i denna stad; dess invånare är sannerligen orättfärdiga."

budbärare Två änglar. (T)

32. Han sade: "Men Lot finns ju där." De sade: "Vi vet mycket väl vem som finns där. Vi skall helt visst rädda honom och hans familj utom hans hustru; hon blir bland dem som stannar kvar."

33. Och när Våra budbärare kom till Lot blev han bekymrad och beklämd över dem. De sade: "Var inte rädd och känn inte sorg! Vi skall rädda dig och din familj utom din hustru; hon blir bland dem som stannar kvar.

bekymrad Eftersom hans folk ofta förgrep sig på främmande gäster fruktade han för sina gästers väl. (T)

34. Vi skall från himlen kalla ned en straffdom över denna stads invånare på grund av deras trotsiga syndande."

35. Och i detta har Vi förvisso lämnat ett tydligt tecken för människor som använder sitt förstånd.

36. Till Madyan kom deras broder Šu'ayb och sade: "Mitt folk! Dyrka Allah och se fram emot den Yttersta dagen och bete er inte ondskefullt på jorden som fördärvare."

37. Men de vägrade tro honom och drabbades då av skalvet och blev liggande framstupa i sina hem.

38. Likaså 'Ād och Īmūd; det blev uppenbart för er genom deras boplatser. Satan skönmålade deras handlingar för dem och spärrade dem från vägen trots att de ansåg sig vara klarsynta.

39. Likaså Qārūn och Faraο och Hāmān. Moses kom till dem med klara bevis, men de betedde sig högmodigt på jorden och kom inte undan.

40. Alla lät Vi straffas för sin synd. Bland dem fanns de över vilka Vi sände en orkan av småsten, och bland dem fanns de som träffades av skriet, och bland dem fanns de som Vi lät jorden uppsluka, och bland dem fanns de som Vi dränkte. Allah skulle aldrig göra dem orätt - det var de själva som gjorde sig orätt.

41. Liknelsen om dem som skaffar sig beskyddare i Allas ställe är som liknelsen om spindeln som skaffar sig en boning. Ja, de bräckligaste av alla boningar är spindelns boning. Om de bara visste!

42. Allah vet förvisso vad de åkallar i Hans ställe. Han är den Mäktige, den Vise.

43. Dessa liknelser framställer Vi för människorna. Men de uppfattas inte av andra än de med kunskap.

Om Allah och Hans tecken. (T)

44. Allah har skapat himlarna och jorden i sanning. I detta finns förvisso ett tecken för de troende.

i sanning Ensam, utan medgudar eller medhjälpare. (T)

45. Recitera det som har uppenbarats för dig av denna Bok och förrätta bönen! Bönen håller en borta från skamlöshet och synd. Men att minnas Allah är viktigast. Allah vet vad ni tar er för.

DEL 21

46. Argumentera inte med Bokens folk annat än på det lämpligaste sättet – men inte med de av dem som begår orätt – och säg: ”Vi tror på det som har sänts ned till oss och det som har sänts ned till er och vår Gud och er Gud är densamma och inför Honom är vi muslimer.”

Sådana som ödmjukt och hängivet underkastar sig Allah och hörsammar Hans bud. **Bokens folk** Judar och kristna. **lämpligast** Att med vänliga ord bjuda in till den rena tron på Allah genom att presentera Hans tecken och bevis. Se även 16:125. **begår orätt** Genom att inleda krig. **sänts ned till er** Toran och Evangeliet, i deras ursprungliga och oförändrade form. (T,B,K)

47. Så har Vi också sänt ned denna Bok till dig. De som Vi [förr] lät få Boken tror på den. Och bland dessa finns de som tror på den. Och ingen bestrider Våra tecken utom de otrogna.

denna Bok Koranen. **Boken** Toran och Evangeliet. Här åsyftas de judar och kristna som antog tron under profeten Muhammeds ﷺ tid, såsom Abdullah ibn Salām och Salmān al-Fārisī. **dessa** De bland profeten Muhammeds ﷺ landsmän som tidigt antog tron. (B,K)

48. Du har ju inte läst upp någon bok före denna eller skrivit något med din högerhand; då skulle ifrågasättarna haft [fog för] sina tvivel.

Om Muhammed ﷺ varit läs- och skrivkunnig skulle avgudadyrkarna i Mecka anklagat honom för att själv ha författat Koranen med stöd av läsning i tidigare skrifter. **din högerhand** ett arabiskt uttryck för: din egen hand. (T,B,K)

49. Men den består av tydliga tecken och vilar i bröstet hos dem som har getts kunskap. Ja, ingen bestrider Våra tecken utom de orättfärdiga.

den Koranen. Kan också tolkas som kunskapen om Muhammeds ﷺ icke läs- och skrivkunnighet som fanns hos de skriftlärda bland Bokens folk. **dem** De troende som memorerar dess verser. (T,K)

50. De säger: ”Om ändå några tecken hade sänts ned till honom från hans Herre.” Säg: ”Sådana tecken finns endast hos Allah, och jag är endast en klar varnare.”

tecken Som kamelstoet hos profeten Salih och den himmelska måltiden hos Jesus. Ingen annan än Allah kan frambringa sådana tecken, och Han vet att tidigare samfund inte lät sig övertygas trots tecknen de avkrävde sina profeter. Se: 17:59 (T)

51. Är det inte tillräckligt för dem att Vi till dig har sänt ned denna Bok som läses upp för dem? I detta finns sannerligen en nåd och en förmaning för de troende.

52. Säg: "Allah räcker som vittne mellan mig och er. Han vet vad som finns i himlarna och på jorden." De som tror på falskhet och förnekar Allah, dessa är förlorarna.

falskhet Avgudadyrkan. (T)

53. Och de ber dig påskynda straffet. Ja, om det inte hade varit för en [redan] utsatt tid skulle straffet ha nått dem. Men det skall helt visst komma till dem plötsligt och när de minst anar det.

54. De ber dig påskynda straffet. Men helvetet skall helt visst omsluta de otrogna,

55. Den dag då straffet skall överväldiga dem från ovan och från under deras fötter. Han skall säga: "Smaka [frukterna av] det ni brukade göra!"

56. Mina tjänare som har antagit tron! Min jord är vid, så dyrka endast Mig!

En uppmaning till Allahs troende tjänare att utvandra om de bor i ett land där de hindras från att dyrka Allah. (T)

57. Varje själ skall smaka döden. Därefter är det till Oss ni skall återföras.

58. De som antar tron och gör goda gärningar skall vi låta bo i paradiset - i höga salar, under vilka floder rinner. Där ska de leva för evigt. Vilken härlig belöning för de arbetsamma,

59. De som visade tålamod och till sin Herre satte all sin lit.

60. Ja, hur många varelser kan inte bära sin egen försörjning; Allah försörjer både dem och er. Han är den Hörande, den Vetande.

61. Och om du frågar dem: "Vem har skapat himlarna och jorden och underordnat solen och månen [Sina lagar]?" skall de helt visst säga: "Allah!" Hur kan de då låta sig vändas bort?

62. Allah utökar Sin försörjning för den Han vill och begränsar den [för andra]. Allah har full vetskap om allt.

63. Och om du frågar dem: "Vem låter vatten ösa ned från himlen och därmed ger liv åt den jord som varit död?" skall de helt visst säga: "Allah!" Säg: "All lovprisning tillkommer Allah!" Men de flesta av dem använder inte sitt förstånd.

64. Detta jordiska liv är inte mer än nöje och lek. Men det är efterlivets hemvist som är det varaktiga livet. Om de bara visste. *nöje och lek* Enligt alla som förnekar livet efter detta. (T)

65. När de färdas på skeppet åkallar de Allah och ägnar Honom all dyrkan, men när Han fört dem oskadda i land sätter de åter andra vid Hans sida.

66. Låt dem förneka allt Han skänkt dem och låt dem njuta – de skall snart få veta.

67. Ser de inte att Vi gett dem en trygg fristad medan människor ständigt rycks bort runt omkring dem? Skall de då tro på falskhet och förneka Allahs välsignelse?

fristad Mecka och dess fridlysta område som erbjöd stammen Quraysh säkerhet och beskydd, medan andra trakter präglades av strid mellan olika stammar. (T)

68. Ja, vem är mer orättfärdig än den som diktar ihop lögn om Allah eller vägrar tro på sanningen när den nått honom? Men visst finns i helvetet ett tillhåll för de otrogna.

69. De som kämpar för Vår sak skall Vi leda på Våra vägar. Allah är alltid med dem som gör det goda.

Sura 30 Romarna (ar-Rūm)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Alif lām mīm.

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetskap om. (K)

2. Romarna har besegrats,

Av perserna. (T) **Romarna** Östromarna. Det som idag ibland kallas bysantinska riket. (Ö)

3. I den närmaste landsdelen. Men de skall efter sitt nederlag segra igen,

närmaste landsdelen Det område som för perserna låg närmast; Syrien. (T)

4. Inom några få år. Saken vilar hos Allah, förut och framöver. Ja, den dagen skall de troende glädjas,

5. Åt segern från Allah. Han ger seger till dem Han vill. Han är den Mäktige, den Benådande.

Åt segern Muslimerna gladdes över romarnas seger eftersom de ansåg de stå närmare än de elddyrkande perserna. (B)

6. [Detta är] ett löfte från Allah. Allah sviker aldrig Sitt löfte, men de flesta människor har inte kunskap om det.

7. De har kunskap om det jordiska livets yttre ting, men för livet efter detta är de likgiltiga.

8. Har de inte tänkt efter för sig själva? Allah har inte skapat himlarna och jorden och allt däremellan annat än i sanning och en utsatt tid. Men många människor förnekar mötet med sin Herre.

9. Har de inte färdats på jorden och sett hur slutet blev för dem som fanns före dem? De hade större makt och brukade jorden [bättre] och levde på den längre än de har levt på den. Och sändebuden kom till dem med klara bevis. Allah skulle aldrig göra orätt mot dem, men de gjorde orätt mot sig själva.

10. Sedan skall de som begick ondska få ett ont slut för att de vägrade tro på Allahs [många] tecken och gjorde narr av dem.

11. Allah inleder skapelsen och återställer den igen. Sedan är det till Honom ni skall återföras.

12. Ja, den Dag då den Yttersta stunden är inne skall förbrytarna gripas av förtvivlan.

13. De har då bland sina medbrottslingar inga medlare, utan dessa medbrottslingar skall de helt förneka.

14. Ja, den Dag då den Yttersta stunden är inne är en dag då de skall skiljas åt.

15. Och beträffande dem som antog tron och gjorde goda gärningar skall de sättas i en lustgård där de får fröjdas.

16. Men de som förnekade [sanningen] och vägrade tro på Våra tecken och på mötet i livet efter detta, dessa skall ställas inför straffet.

17. Därför skall ni upphöja Allah när ni närmar er eftermiddagen och när ni närmar er morgonen -

18. Honom tillkommer all lovprisning i himlarna och på jorden - och på kvällen och när ni går mot dagens mitt.

19. Han frambringar det levande ur det döda och frambringar det döda ur det levande och ger liv åt den jord som varit död. Så skall även ni [åter] tas fram.

20. Och till Hans tecken hör att Han skapat er av jord. Sedan blev ni människor och spred ut er.

21. Och till Hans tecken hör att Han skapat hustrur åt er av er egen art för att ni skall finna ro hos dem, och att Han låtit kärlek och ömhet uppstå mellan er. I detta finns sannerligen tecken för människor som tänker.

22. Och till Hans tecken hör skapelsen av himlarna och jorden och olikheterna i era tungomål och hudfärger. I detta finns sannerligen tecken för de kunniga.

23. Och till Hans tecken hör er sömn om natten och att ni under dagen söker Hans goda. I detta finns sannerligen tecken för människor som vill lyssna.

24. Och till Hans tecken hör att Han låter er se blixterna, ingivna av fruktan och hopp, och att Han låter vatten ösa ned från himlen och därmed ger liv åt den jord som varit död. I detta finns sannerligen tecken för människor som använder sitt förstånd.

25. Och till Hans tecken hör att himlen och jorden hålls uppe på Hans befallning. När Han sedan kallar ut er ur jorden skall ni alla skyndsamt stiga fram.

26. Till Honom hör alla som finns i himlarna och på jorden. Alla är de Honom underdåniga.

27. Det är Han som inleder skapelsen och som sedan skall återställa den; detta är än lättare för Honom. Honom tillskrivs de högsta egenskaperna i himlen och på jorden. Han är den Mäktige, den Vise. *Lättare* med mänsklig logik. Annars är allt lika lätt för Allah. (B)

28. Han framställer en liknelse för er i er själva. Har ni bland dem som er högra hand besitter några delägare i det Vi har skänkt er så att ni till detta har samma rätt? Ni räds ju dem med samma rädsla som ni känner för varandra. Så klargör Vi Våra tecken för människor som använder sitt förstånd.

högra hand besitter Ett begrepp som på arabiska används för ens ofria tjänare. Precis som de meckanska avgudadyrkarna aldrig skulle göra sina tjänare till delägare av deras tillgångar uppmanar Allah dem att de heller inte skall tillskriva Honom delägare i skapelsen, som de sedan tillägnar dyrkan. (T)

29. Nej, de som begär orätt följer bara sina egna begär utan någon kunskap. Och vem kan vägleda den som Allah har låtit gå vilse? De har inga hjälpare.

30. Ägna därför hela ditt jag åt religionen som en sann *hanif*! Den är Allahs naturliga väg som Han ingjutit i människorna. Ingen förändring skall ske i Allahs skapelse. Detta är den rätta religionen, men de flesta människor vet inte.

hanif En som lever rättskaffens och hörsammar Allahs bud. Se 2:135
naturliga väg Islam, att underkasta sig Allah, vilket är människans naturliga läggning. Se 7:172 och 2:213. (T)

31. Var ångerfulla inför Honom och frukta Honom och förrätta bönen och hör inte till avgudadyrkarna,

32. Bland dem som dela upp sin religion och lät sig bli sekter, [där] varje sekt gläds åt sitt.

33. När människor drabbas av ofärd ber de till sin Herre och är ångerfulla inför Honom. Men när Han sedan låter dem erfara nåd från Honom sätter en grupp av dem andra vid sin Herres sida,

34. Och visar otacksamhet för allt som Vi har skänkt dem. Men njut ni; ni skall snart få veta!

När de skall radas upp inför sin Herre på Domedagen. (T)

35. Har Vi sänt ned ett bemyndigande till dem (avgudadyrkarna) där detta [bemyndigande] talar om avgudarna de dyrkar?

36. När Vi låter människor erfara nåd gläds de åt det. Men om ett ont drabbar dem för något de med egna händer gjort sig skyldiga till känner de plötsligt förtvivlan.

37. Ser de inte att Allah utökar Sin försörjning för den Han vill och begränsar [den för andra]? I detta finns sannerligen tecken för människor som har tro.

Allahs ansikte Se 28:88. (Ö)

38. Ge därför varje nära släkting hans rätt och likaså den behövande och vägfararen. Detta är bättre för dem som avser söka Allahs ansikte, och dessa är det som skall bli framgångsrika.

39. Vad ni än skänker i vinstsyfte för att vinsten skall växa genom människors tillgångar, växer det inte hos Allah. Men vad ni än skänker i välgörenhet med avsikt att söka Allahs ansikte; dessa [människor] mångdubblar sin belöning.

Majoriteten tolkningslärdas anser att versens första stycke inte berör förbjudna ockerlån utan beskriver en tillåten men klandervärd sedvana där gåvor endast ges i syfte och hopp om att få något av större värde tillbaka. Detta var dock förbjudet för Profeten ﷺ utifrån vers 74:6. (T,B,K)

40. Det är Allah som skapar er och sedan försörjer er och sedan låter er dö och sedan skall uppliva er. Finns det någon bland era avgudar som kan göra något av detta? Förhärligad och upphöjd vare Han, fjärran från allt de sätter vid Hans sida.

41. Fördärv har uppstått på både på land och till havs genom människors händers verk. Därför låter Han dem erfara [följden av] en del av vad de gjort; kanske kommer de då att vända om.

42. Säg: "Färdas på jorden och se hur slutet blev för dem som levde förr! De flesta av dem var avgudadyrkare."

43. Rikta hela ditt jag mot den rätta religionen innan det från Allah kommer en Dag vars ankomst ingen kan hindra. Den Dagen skall de delas upp.

En grupp i paradiset och en grupp i helvetet. (T)

44. Den som förnekar [sanningen] skall få svara för sin förnekelse. Och de som handlar rättfärdigt jämnar vägen för sig själva,

45. Så att Han av Sitt goda kan löna dem som antog tron och gjorde goda gärningar. Han älskar inte förnekare.

46. Till Hans tecken hör att Han sänder ut vindarna som glädjebudbärare och för att låta er erfara Hans nåd och låta skeppen segla på Hans befallning så att ni kan söka något av Hans goda och sedan visa tacksamhet.

47. Vi har före dig sänt sändebuden till deras folk och de kom till dem med klara bevis och Vi tog hämnd på dem som framhärdade i synd. Ja, Vi har tagit på Oss att hjälpa de troende.

48. Det är Allah som sänder ut vindarna som sedan driver upp moln som Han sprider över himlen hur Han vill och sedan gör till stycken varpå du ser regnet strömma fram ur dem. När Han sedan låter det falla över dem Han vill bland Sina tjänare, fylls de genast av glädje.

49. Trots att de innan det sändes ned över dem, förut varit helt förtvvlade.

50. Se spåren av Allahs nåd – hur Han ger liv åt den jord som varit död! Sådan är Han som upplivar de döda. Ja, Han har makt över allt.

51. Och om Vi hade sänt en vind som låtit dem se allting gulna skulle de snart bli förnekare.

52. Nej, du kan inte förmå de döda att lyssna eller förmå den döva att höra ditt rop när de visar dig ryggen och vänder sig bort.

53. Och du kan inte ta de blinda ur deras villfarelse. De enda du kan få att lyssna är dem som tror på Våra tecken och underkastar sig.

54. Det är Allah som har skapat er ur något svagt. Sedan lät Han denna svaghet övergå till styrka. [Och] sedan lät Han styrkan övergå till svaghet och ålderdom. Han skapar vad Han vill. Han är den Vetande, den Allsvåldige.

55. Den Dag då den Yttersta stunden infaller skall förbrytarna svära att de inte stannade mer än en kort stund. På samma sätt lät de sig alltid vändas bort.

56. Men de som har fått kunskap och tro skall säga: "Ni har stannat under en av Allah föreskriven tid inför uppvaknandets dag. Detta är nu uppvaknandets dag, men det hade ni ju ingen kunskap om."

57. Och den Dagen skall de som begick orätt inte gynnas av sina ursäakter och de skall inte uppmanas att visa ånger.

58. Vi har för människorna i denna Koran framställt liknelser av alla slag. Och även om du hade kommit till dem med ett tecken skulle de som förnekar [sanningen] säga: "Ni är inget annat än lögnare!"

59. Så förseglar Allah hjärtana hos dem som inte vet.

Som inte vill veta eller förstå sanningen i det budskap Muhammed ﷺ förmedlade. (T)

60. Visa därför tålamod – Allahs löfte är sant! Och låt dig inte rubbas av de som saknar övertygelse.

Sura 31 Lukman (Luqmān)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Alif Lām Mīm.

2. Detta är verser ur Boken full av visdom,

3. En vägledning och en nåd för dem som gör det goda.

4. De som förrättar bönen och betalar den förpliktade allmosan och som om livet efter detta är förvissade.

5. Dessa följer vägledningen från sin Herre, och dessa är de framgångsrika.

6. Bland människorna finns de som tar till sig fåfängt tal för att vilseleda [andra] från Allahs väg – [och det] utan kunskap – och gör den (vägen) till föremål för skämt. Dessa skall få ett förnedrande straff.

fåfängt tal Ur versen kan ett förbud mot att ta till sig fåfängt tal och vilseleda andra med det härledas. Förbudet ska också förstås som ett generellt förbud mot att ta till sig och använda medel som leder till avvikelser från Allahs väg. Utifrån tolkningar som gjorts av vissa skriftlärdade följeslagare till Profeten ﷺ och deras elever inkluderas här sång och sångare samt musik och musikinstrument. *utan kunskap* Om de onda följarna i livet efter detta. (T)

7. När Våra verser reciteras för honom vänder han sig bort i högmot som om han inte hörde dem – som om hans öron var tilltäppta. Men ge honom budet om ett smärtsamt straff!

8. De som antar tron och gör goda gärningar skall få härlighetens trädgårdar,

I livet efter detta. (T)

9. Att leva i för evigt. Det är Allahs sanna löfte. Han är den Mäktige, den Vise.

10. Han har skapat himlarna och jorden utan några stödpelare som ni kan se, och sänkt ned fast förankrade berg i jorden så att den inte svajar under er och spritt ut varje levande varelse på den. Och Han har från himlen sänt ned vatten med vilket Han låtit varje ståtlig växtart gro.

11. Detta är Allahs skapelse; visa mig nu vad det är som andra än Han har skapat! Nej, de orättfärdiga är på klara villovägar.

12. Vi skänkte Luqmān visdomen; att visa tacksamhet mot Allah. Den som visar tacksamhet visar tacksamhet för sitt eget bästa, och den som är otacksam [skall veta att] Allah är oberoende, lovprisad.

13. Och [minns] då Luqmān sade till sin son när han förmanade honom: "Käre son! Dyrka aldrig något vid Allahs sida. Avgudadyrkan är sannerligen en svår orätt."

14. Och Vi har anbefallt människan att vara mån om sina föräldrar. Hennes moder bar henne genom matthet efter matthet och ammade henne i upp till två år. Visa därför tacksamhet mot Mig och mot dina föräldrar! Till Mig är ditt färdmål.

15. Men om de vill förmå dig att vid Min sida sätta något som du inte har kunskap om skall du inte lyda dem. Omhulda dem dock i denna värld på ett tillbörligt sätt. Och följ samma väg som de som vänder sig till Mig i ånger. Till Mig skall ni sedan återvända och Jag skall upplysa er om allt ni brukade göra.

16. "Käre son! Även om det [du gör] väger så lite som ett senapskorn och det ligger inuti en klippa eller [någon stans] i himlarna eller på jorden skall Allah föra fram det. Allah är insiktsfull, underkunnig.

17. Käre son! Förrätta bönen och påbjud det goda och förbjud det onda och ha tålmod med allt som drabbar dig. Detta hör sannerligen till de förnämligaste av föresatser.

18. Och vänd inte din kind mot människor i arrogans och vandra inte högmodigt på jorden. Allah älskar inte den som betar sig uppblåst och skrytsamt.

vänd inte din kind mot människor Bete dig inte högmodigt mot dem. (B)

19. Var måttfull i din gång och dämpa din röst! Det obehagligaste skriet är ju åsnornas skri."

20. Inser ni inte att Allah har gjort er underdånigt allt som finns på jorden och har öst Sina välsignelser över er både i det yttre och det inre. Men bland människorna finns de som tvistar om Allah utan någon kunskap eller vägledning eller upplysande Bok. *det yttre* Som att Allah har gett människan en vacker skepnad, försett henne med allt hon behöver för att överleva och sänt henne sändebud och uppenbarat skrifter så att hon kan leva rättskaffens i tal och handling. *det inre* Skänkt människan kunskap, tro och god moral. (T,B,K)

21. Och när man säger till dem: "Följ det som Allah har sänt ned!" säger de: "Vi följer hellre det som vi har funnit våra förfäder utöva." Även om Satan inbjöd dem till den Flammande eldens straff?

22. Och den som överlämnar hela sitt jag åt Allah och gör det goda har fått grepp om det allra starkaste fäste. Och till Allah hänförs slutligen allt.

23. Om någon förnekar [sanningen] skall du inte låta hans förnekelse bedröva dig. Till Oss skall de återvända och Vi skall upplysa dem om allt de har gjort. Allah har sannerligen full vetskap om vad som finns i bröstet.

24. Vi skall låta dem njuta ett litet tag, sedan skall Vi utlämna dem åt ett tungt straff.

25. Om du frågar dem: "Vem har skapat himlarna och jorden?" skall de helt visst säga: "Allah." Säg: "All lovprisning tillkommer Allah." Nej, de flesta av dem vet inte.

26. Till Allah hör allt som finns i himlarna och på jorden. Allah är den oberoende, den lovprisade.

27. Om jordens alla träd vore pennor och havet [vore av] bläck, som sedan fylldes ut av ytterligare sju hav [bläck], skulle Allahs ord [ändå] inte ta slut. Allah är sannerligen mäktig, vis.

sju En siffra som på arabiska ofta används för att uttrycka en stor och, i detta fall, oändlig mängd. *ta slut* Inget antal pennor och ingen mängd bläck skulle räcka till att skriva ned Allahs ord. Se även 18:109. (T,B,K)

28. Både er skapelse och er uppståndelse är blott som en enda människas. Allah är sannerligen hörande, seende.

För Allah är det lika enkelt att skapa och väcka till liv en enda människa som att skapa och återuppliva hela mänskligheten. (T)

29. Ser du inte att Allah låter natten glida in i dagen och dagen glida in i natten och att Han har underordnat solen och månen [Sina lagar] – båda löper till en utsatt tid – och att Allah har full kännedom om vad ni gör?

30. Detta är för att Allah är Sanningen själv, medan allt de tillber i Hans ställe är falskt, och det är Allah som är den Höge, den Store.

31. Ser du inte att skeppen seglar på haven till följd av Allahs välsignelse så att Han kan visa er några av Sina tecken? I detta ligger sannerligen tecken för alla de ständigt tålmodiga och tacksamma.

32. När vågorna häver sig över dem som mörka skyar åkallar de Allah, och ägnar [endast] Honom all dyrkan. Men när Han fört dem oskadda i land är några av dem återhållsamma. Ja, ingen avvisar Våra tecken utom alla otacksamma svikare.

återhållsamma Med goda gärningar, när de egentligen borde söka vara rättfärdiga. (T)

33. Människor! Frukta er Herre och bäva för en Dag då en fader inte kan gagna sitt barn och inget barn kan gagna sin fader på något sätt. Allahs löfte är sanning! Låt er därför inte förledas av det jordiska livet och låt er inte förledas från Allah av förledaren själv. *en dag* Domedagen, som Allah har lovat skall komma. *förledaren själv* Satan. (T)

34. Det är hos Allah kunskapen om den Yttersta stunden finns och det är Han som låter regnet falla och som vet vad som döljs i moderlivet. Ingen själ vet vad den skall skörda under morgondagen, och ingen själ vet var på jorden hon skall dö. Allah är sannerligen vetande, underkunnig.

Sura 32 Nedfallet mot marken (as-Sajdah)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Alif Lām Mīm.

2. [Denna] nedsända Bok, om vilken inget tvivel råder, är från världarnas Herre.

3. Men de säger: "Han har diktat ihop den "!"Nej, den är sanningen från din Herre för att du skall varna ett folk, till vilket ingen varnare kommit före dig.

före dig Meckanerna var mestadels ett obildat folk och hade före Muhammed ﷺ inte fått något sändebud som varnade dem för de följer deras otro skulle få hos Allah. (T,B)

4. Allah är den som skapat himlarna och jorden och allt däremellan under sex dagar. Sedan höjde Han Sig över tronen. Ni har inte i Hans ställe någon beskyddare eller medlare – att ni inte tänker efter!

5. Han styr varje angelägenhet från himmel till jord och den stiger sedan upp till Honom under en dag vars längd är tusen år så som ni räknar.

6. Detta är Han som känner det fördolda och det uppenbara, den Mäktige, den Benådande,

7. Som har fulländat allt Han skapat. och människan skapade Han först av lera.

8. Sedan låter Han hennes avkomma avlas av en droppe av oansenlig vätska.

9. Sedan fulländade Han henne och blåste in i henne av Sin ande och gav er hörsel och syn och inre sinnen. Så lite ni visar tacksamhet!

10. De säger: "När vi väl har försvunnit i jorden, skall vi då verkligen bli en ny skapelse?" Ja, de förnekar mötet med sin Herre.

11. Säg: "Dödsängeln som har satts att vaka över er kommer att ta ert liv. Sedan skall ni återföras till er Herre."

12. Om du bara kunde se när förbrytarna skall stå med sänkta huvuden inför sin Herre: "Vår Herre! Vi har sett och vi har hört. Låt oss återvända så att vi kan handla rättfärdigt; nu är vi sannerligen övertygade!"

13. Ja, om Vi ville kunde Vi ha gett varje människa vägledning, men Mitt ord besannades: "Jag skall sannerligen fylla helvetet med både djinner och människor, alla tillsammans."

De som var otrogna och syndade. (T) *ordet* Se 38:84. (B)

14. Och nu skall ni få smaka [straffet] för att ni försummade ert möte denna dag; Vi har även försummat er. Ja, smaka nu evighetens straff för allt [ont] ni brukade göra.

se fotnot till 9:67.

15. De som verkligen tror på Våra tecken är de som, när de påminns om dem, faller ned mot marken och prisar sin Herres lov utan att visa högmod.

16. Deras kroppar reser sig från sina bäddar för att tillbe sin Herre med fruktan och längtan, och av det som Vi har skänkt dem ger de åt andra.

17. Och ingen själ vet vilken ögonfröjd som hålls gömd för dessa, som lön för allt [gott] de brukade göra.

18. Är den som är troende lik den som är ogudaktig? De kan aldrig jämföras.

19. Vad beträffar dem som antar tron och gör goda gärningar skall de få paradiset som belöning till hem för allt [gott] de brukade göra.

20. Och vad beträffar dem som handlade ogudaktigt skall deras belöning bli Elden. Varje gång de vill ut ur den skall de föras tillbaka in den och det skall sägas: "Smaka Eldens straff som ni brukade vägra att tro på!"

21. Och Vi skall låta dem smaka det nära straffet före det större straffet för att de skall kunna vända tillbaka.

nära straffet Det i detta liv. (B)

22. Vem är mer orättfärdig än den som påminns om sin Herres tecken men sedan vänder sig bort från dem? Vi skall sannerligen ta hämnd på förbrytarna.

23. Vi gav Moses Boken – tvivla då inte på mötet med honom – och Vi gjorde honom till vägledning för Israels barn.

mötet Allahs möte med Moses. (K)

24. Och Vi gjorde några av dem till föredömen som ledde vägen med Vårt bud. [Detta,] när de visade tålmod och, om Våra tecken, var förvissade.

25. Din Herre skall sannerligen avgöra mellan dem, på Uppståndelsens dag, i allt som de brukade tvista om.

26. Har det inte blivit klart för dem att Vi utplånade många slakten före dem bland vilkas boningar de vandrar omkring? I detta ligger sannerligen tecken – att de inte lyssnar!

27. Har de inte sett att det är Vi som leder vattnet till en förtorkad mark och därmed frambringar säd som både deras boskap och de själva äter av? Att de inte ser!

28. Och de säger: "När skall detta domslut komma om ni verkligen är sannfärdiga?"

29. Säg: "På domslutets dag kan de som har förnekat sanningen inte gynnas av sin tro och inte heller skall de ges anstånd."

30. Vänd dig därför bort från dem och vänta; de är också väntande.

Sura 33 De sammansvurna (al-Aḥzāb)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Profet! Frukta Allah och följ inte de otrogna och hycklarna. Allah är evigt vetande, vis.

2. Följ det som uppenbaras för dig från din Herre! Allah är alltid underkunnig om vad ni gör.

3. Och sätt din lit till Allah! Allah är tillräcklig som beskyddare.

4. Allah har inte satt två hjärtan i bröstet på någon man och har inte gjort era hustrur som ni stöter bort till era mödrar. Inte heller har Han gjort era adoptivsoner till era söner. Det är era ord ur er egen mun. Allah säger sanningen och Han visar [den rätta] vägen. *Två hjärtan* två förstånd. Vissa araber brukade skryta om att de hade två hjärtan. (K) *stöter bort* Genom att säga: "Du är för mig som min moders rygg!" – ett uttryck som araberna förr kunde använda för att vid ilska och missnöje utestänga sina hustrur från äktenskaplig samlevnad. (Ö) *adoptivsoner* Med denna och följande vers förbjöd Allah att adoptivbarn tillskrivs sina adoptivföräldrar och bär deras namn samt att adoptivföräldern kallar barnet för son eller dotter. (T)

5. Uppkalla dem efter deras fäder; det är rättvisast inför Allah! Men om ni inte känner till deras fäder blir de era bröder i tron och era skyddslingar. Ingen skuld drabbar er för de misstag ni har begått, utan endast [för] vad ert hjärta avser. Allah är evigt förlåtande, benådande.

Att fostra föräldralösa eller utsatta barn är alltså inte förbjudet i Islam utan snarare uppmuntrat och berömligt. (Ö)

6. Profeten står de troende närmare än de gör sig själva och hans hustrur är som deras mödrar. Och blodsförvanter står varandra närmare, enligt Allahs föreskrift, än de troende och utvandarna [sinsemellan]. Dock skall detta inte hindra er från att mot era närstående göra väl. Detta har alltid stått skrivet i Boken.

I moderboken (al-Lawḥ al-maḥfūz) där ingenting någonsin förändras.

Profeten Hans beslut får företräde framför de troendes egen vilja (se 4:65).

Som Allahs profet hålls han av de troende också kärare än deras egna föräldrar och barn. **mödrar** Profetens hustrur var lika starkt förbjudna i äktenskap efter hans bortgång som förbudet att äkta sin egen moder. Utifrån denna vers har Profetens hustrur getts hederstiteln "De troendes mödrar" då vördnaden för dem bör vara som vördnaden för ens egen moder. **utvandarna** En titel som troende meckaner fick efter sin utvandring med Profeten ﷺ till Medina, där han förklarade dem trosbröder till "hjälparna"; en titel som bars av de troende medinabor som med glädje mottog dem i sin stad. Utifrån detta brödraskap gavs de, fram till att denna vers uppenbarades, företräde till att ärva varandra.

närstående När utvandarna och hjälparna efter denna vers inte längre var varandras arvingar kvarstod dock uppmaningen att göra väl mot sina närmaste genom att frikostigt testamentera till varandra av sina tillgångar. (T,B,K)

7. Och [minns] då Vi med profeterna slöt förbund, och med dig och Noa och Abraham och Moses och Jesus, Marias son. Ja, Vi slöt ett högtidligt förbund med dem,

Att de alla skall tro på, bekräfta och följa varandra som profeter och sändebud och förmedla Allahs budskap till sina respektive folk. (T)

8. För att Han skall tillfråga de sannfärdiga om deras sannfärdighet. Men för de otrogna har Han förberett ett smärtsamt straff.

de sannfärdiga På Domedagen tillfrågas profeterna och sändebuden, i närvaro av sina respektive folk, om sina förmedlade budskap. (B)

9. Ni som har antagit tron! Minns Allahs välsignelse över er då [fiendens] härskaror kom till er, men Vi sände över dem en vind och härskaror som ni inte kunde se. Allah hade hela tiden allt ni gjorde i Sitt blickfång,

[fiendens] härskaror De sammansvurna grupperingar (al-aḥzāb, efter vilka denna sura är uppkallad) som bestod av de hedniska arabstammarna Qurayṣ och Gaṭafān samt judar från stammen Naḍīr, och som år 5 H belägrade Medina där profeten Muhammed ﷺ och hans följeslagare hade sitt säte. **en vind** En stark ostlig blåst som förstörde de sammansvurnas läger. **härskaror** änglar. (T)

10. När de kom till er uppifrån och nedifrån och när era blickar flackade och era hjärtan nådde halsgropen och ni började tänka tankar om Allah.

11. Där sattes de troende på prov och blev ordentligt uppskakade.

12. Och [minns] när hycklarna och de med sjukdom i sina hjärtan sade: "Allah och Hans sändebud lovar oss inget annat än svek",

13. Och när en grupp av dem sade: "Invånare i Yaṭrib! Ni kan inte göra motstånd, så gå tillbaka!" Och en del av dem bad Profeten om lov och sade: "Våra hus är oskyddade!" Men de är inte oskyddade; de ville inget annat än att fly.

Yaṭrib Det förislamiska namnet på Medina. (T)

14. Och om det hade genomträngts från dess (stadens) alla håll och de (hycklarna) sedan uppmanats till frestelsen, skulle de ha gått den till mötes och inte ha tvekat om det mer än en kort stund.
frestelsen Avgudadyrkan. (T)

15. Ändå hade de ingått avtal med Allah om att inte rygga tillbaka, och för Allahs avtal ställs man alltid till svars.

16. Säg: "Att fly kan aldrig gagna er; vare sig ni vill fly från döden eller från att dödas." Och ni kommer ändå inte att få njuta mer än ett litet tag.

17. Säg: "Vem är den som kan beskydda er mot Allah, vare sig Han vill er ont eller vill visa er nåd?" Nej, i Allahs ställe kan de varken finna någon beskyddare eller hjälpare.

18. Allah vet förvisso vilka dem som hindrar [andra från att kämpa] är och som säger till sina bröder: "Kom till oss [i stället]!". Nej, de deltar inte i striderna förutom sällan,

19. [De är] giriga mot er. Och när faran hotar kan du se dem stirra på dig med rullande ögon som hos någon som överväldigas av döden. Men när faran är över angriper de er med skarpa tungor i sin girighet efter det goda. Dessa har inte antagit tron och Allah skall låta deras gärningar gå till spillo. För Allah är det lätt.
det goda Krigsbytet. (T)

20. De trodde att de sammansvurna aldrig begav sig iväg. Och om de sammansvurna hade kommit [tillbaka] skulle de ha önskat att de bodde i öknen bland beduinerna och [där] förhörde sig om era förhållanden. Och hade de stannat hos er skulle de inte ha stridit, förutom några få.

de sammansvurna Stammarna Qurayṣ och Ġaṭafān. (T)

21. Ni har i Allahs sändebud ett gott föredöme för alla som hoppas på Allah och den Yttersta dagen och minns Allah mycket.

22. Och när de troende såg de sammansvurna sade de: ”Detta är vad Allah och Hans sändebud lovade oss och Allah, och Hans sändebud talade sanning.” Ja, det bara ökade deras tro och underkastelse.

23. Bland de troende finns män som hållit vad de avtalat med Allah. Bland dem finns de som redan uppfyllt sitt löfte och bland dem finns de som fortfarande väntar, och de skulle aldrig ändra sig.

24. Därför skall Allah löna de uppriktiga för deras uppriktighet, och straffa hycklarna om Han så vill, eller vända Sig mot dem i förlåtelse. Allah är sannerligen evigt förlåtande och benådande.

25. Allah drev dem som förnekade sanningen tillbaka i deras förtvivlan, utan att ha uppnått något gott. Ja, Allah besparade de troende striden. Allah är evigt stark och mäktig.

något gott Utan den seger de hade hoppats på och utan vare sig krigsfångar eller krigsbyte. (T)

26. Och Han drev ut dem som hade hjälpt dem, bland Bokens folk, från deras fästningar och injagade skräck i deras hjärtan. En del kunde ni dräpa och en del tog ni till fånga.

Judarna från stammen Qurayṣah hade stöttat de sammansvurnas kamp mot profeten Muhammed ﷺ. Han belägrade därför deras befästa stad, så som de sammansvurna hade belägrat Medina, tills de kom ut ur sina fästningar och kunde besegras. (T)

27. Och Han gav er deras land i arv med deras hus och deras ägodelar och [snart] ett land där ni ännu inte satt er fot. Allah har evigt makt över allt.

[snart] ett land Kan syfta på ett eller alla de områden som muslimerna senare kom att erövra, som Khaybar, Mecka, romerska och persiska områden samt Jemen. (T)

28. Profet! Säg till dina hustrur: "Om ni vill ha det jordiska livet och dess glans, kom då hit så skall jag skänka er underhåll och frigöra er på ett värdigt sätt.

29. Men om ni vill ha Allah och Hans sändebud och nästa livs hemvist, så har Allah, för alla er som gör gott, förberett en riklig belöning."

30. Hustrur till Profeten! Om någon av er skulle begå en öppen skamlös handling kommer straffet att fördubblas för henne – för Allah är det lätt.

DEL 22

31. Men den av er som ödmjukt lyder Allah och Hans sändebud och handlar rättfärdigt skall Vi ge henne belöning tvåfaldigt. Och för henne har Vi förberett en härlig försörjning.

32. Hustrur till Profeten! Ni är inte som andra kvinnor om ni visar gudsfruktan. Var därför inte för inställsamma i ert tal, annars kan den med sjukdom i sitt hjärta känna begär, utan tala alltid på ett tillbörligt sätt.

33. Och håll er till era hem och visa inte upp er som man visade upp sig under den gångna okunnighetens tid. Förrätta bönen och betala den förpliktade allmosan och lyd Allah och Hans sändebud! Allah vill ju avlägsna allt oheligt från er – husets folk – och göra er fullkomligt rena.

34. Och minns vad som reciteras för er i era hem av Allahs verser och visdomen. Allah är evigt mild och underkunnig.
verser Koranens verser. *visdomen* Profetens ﷺ läror. *mild* Mot Profetens ﷺ hustrur vilka Han gav denna förtjänst. *underkunnig* Om att dessa kvinnor förtjänade att utväljas till Profetens ﷺ hustrur och till att uppnå denna nobla ställning. (T,K)

35. Muslimska män och muslimska kvinnor, troende män och troende kvinnor, gudshängivna män och gudshängivna kvinnor, sannfärdiga män och sannfärdiga kvinnor, tålmodiga män och tålmodiga kvinnor, ödmjuka män och ödmjuka kvinnor, allmosegivande män och allmosegivande kvinnor, fastande män och fastande kvinnor, män och kvinnor som vaktar sina könsdelar och män och kvinnor som minns Allah ofta – för dem har Allah förberett förlåtelse och en riklig belöning.

36. Det anstår inte en troende man eller troende kvinna, att när Allah och Hans sändebud avgjort en fråga, att ha egna val i frågan. Och den som visar olydnad mot Allah och Hans sändebud har hamnat på klara villovägar.

37. [Minns] då du sade till den som Allah hade visat godhet och du hade visat godhet: "Behåll din hustru hos dig och ta dig till vara för Allah!" Men du dolde inom dig det som Allah kom att ge till känna. Du kände fruktan för människorna, fastän Allah har större rätt att fruktas. När Zayds samlevnad med henne sedan hade upphört gav Vi henne som hustru åt dig så att de troende inte skall känna någon skuld beträffande sina adoptivsoners [skilda] hustrur när deras samlevnad med dem har upphört. Allahs bud uppfylls alltid.

Versen berör förhållandena kring Zayd ibn Ḥārīṭah som var en slav som i förislamisk tid hade kommit i Muhammeds ﷺ ägo och som Muhammed ﷺ sedan frigav och valde att adoptera. **godhet** Av Allah som vägledde Zayd till Islam, och av Muhammed ﷺ som befriade honom från slaveri. **din hustru** Efter Islams ankomst vigde Profeten ﷺ sin adoptivson Zayd med sin kusin Zaynab bint Jaḥṣ. Genom uppenbarelse fick Profeten ﷺ sedan vetskap om att Allah i ett senare skede skulle låta Zaynab bli hans egen hustru. Profeten ﷺ höll detta för sig själv av oro för att beskyllas för att ha uppmanat sin adoptivson till skilsmässa för att kunna gifta sig med hans skilda hustru. **skuld** Araberna drog sig för att äkta en adoptivsons skilda hustru då de enligt förislamisk sed gav adoptivsooner samma ställning som egna söner. Se vers 4 och 5 i denna sura. Gällande Allahs tillrättavinsning av Profeten ﷺ i denna vers kommenterade hans hustru Aysha: "Om Allahs sändebud hade velat dölja någon del av uppenbarelsen skulle han ha dolt denna vers." (T) Vad berör Islams förbud mot äktenskap med en biologisk sons skilda hustru, se 4:23. (Ö)

38. Ingen skuld vilar på Profeten för något som Allah har föreskrivit för honom. Så gick Allah till även väga med dem som levde förr – Allahs bud är en bestämmelse som står fast – levde förr Tidigare profeter och sändebud. (T)

39. Dem som förmedlade Allahs budskap och fruktade Honom och inte fruktade någon annan än Allah. Allah är tillräcklig som rannsakare.

40. Muhammed är inte fader till någon av era män, utan är Allahs sändebud och den siste av profeterna. Allah är evigt vetande om allt.

41. Ni som har antagit tron! Minns Allah så ofta ni kan,

42. Och upphöj Honom morgon och kväll.

43. Det är Han och Hans änglar som välsignar er för att leda er ut ur mörkren till ljuset. Ja, mot de troende är Han evigt benådande.

44. Deras hälsning den Dag de möter Honom skall vara: "Frid!"
Ja, Han har förberett för dem en härlig belöning.

Paradiset. (T)

45. Profet! Vi har sänt dig som vittne, glädjebudbärare och varnare,

46. Och som en inbjudare till Allah, på Hans bud, och som en lysande fackla.

47. Ge de troende glada bud att de av Allah skall ges en stor förmån.

48. Och lyd inte de otrogna eller hycklarna, och låt vara deras kränkningar och sätt all din lit till Allah! Tillräcklig är Allah som skyddsherre.

49. Ni som har antagit tron! När ni ingått äktenskap med troende kvinnor och sedan skiljer er från dem innan ni har rört dem, finns det ingen vänteperiod för er att iaktta. Men skänk dem underhåll och låt dem gå på ett värdigt sätt!

50. Profet! Vi har [förklarat] tillåtna för dig dem av dina hustrur till vilka du skänkt deras brudgåvor, samt dem som din högra hand besitter bland dem som Allah låtit hamna i din fångenskap. Likaså din farbrors döttrar och dina fastrars döttrar och din morbrors döttrar och dina mostrars döttrar – de som utvandrade med dig – och en troende kvinna, i det fall hon skänker sig själv till Profeten [och] ifall han önskar ingå äktenskap med henne. Detta är en särskild rätt för dig och inte för de övriga troende – Vi vet vad Vi har ålagt dem beträffande deras hustrur och dem som deras högra hand besitter – och därför drabbar dig ingen skuld. Allah är evigt förlåtande, benådande.

högra hand besitter Se även 4:3. (Ö) *fångenskap* I samband med strider mot avgudadyrkande stammar som förklarat krig. *utvandrade* Från Mecka till Medina. *skänker* Önskar bli Profetens ﷺ hustru genom äktenskap utan brudgåva. (T)

51. Du får undanbe dig den du vill bland dem och den du vill får du låta komma till dig. Och önskar du vara med någon av dem du hållit dig ifrån, drabbar dig ingen synd. Det blir istället en tröst för deras ögon och då sörjer de inte, utan var och en nöjer sig med vad du ger dem. Allah vet vad som vilar i era hjärtan. Allah är evigt vetande, fördragsam.

52. Andra kvinnor är hädanefter inte tillåtna för dig och du får inte heller låta dem ta några [av dina] hustrurs platser, även om du skulle behagas av deras skönhet, undantaget dem som ditt högra hand besitter. Allah vakar ständigt över allt.

53. Ni som har antagit tron! Ni får inte träda in i Profetens hus annat än om ni bjudits in till en måltid, och ni får inte närvara i väntan på dess tillredning. Men när ni har kallats får ni träda in. Och när ni har ätit skall ni skingra er och dröj inte kvar för att umgå och samtala. Detta besvärar Profeten men han blygs för [att be] er [gå]. Men Allah blygs inte för sanningen. Och när ni ber de dem (Profetens hustrur) om något skall ni fråga dem bakom ett förhänge. Detta är renare för era hjärtan och deras hjärtan. Ni får aldrig besvära Allahs sändebud och aldrig någonsin ingå äktenskap med hans hustrur efter honom. Inför Allah skulle det sannerligen vara något oerhört.

54. Vare sig ni visar något eller döljer det har Allah sannerligen full vetskap om allt.

55. Ingen synd drabbar dem vad gäller deras fäder eller deras söner eller deras bröder eller deras bröders söner eller deras systrars söner eller deras egna kvinnor eller dem som deras högra hand besitter. Och ni skall frukta Allah! Allah är ständigt ett vittne till allt.

Ingen synd För Profetens hustrur att inte bära slöja i närvaro av de i versen nämnda manspersonerna. (T)

56. Allah och Hans änglar sänder ständigt välsignelser över Profeten. Ni som har antagit tron! Be om välsignelser över honom och sänd honom era fridshälsningar!

57. De som smädar Allah och Hans sändebud skall Allah förbanna i denna värld och i livet efter detta. Ja, Han har förberett för dem ett förnedrande straff.

58. Och de som smädar troende män och troende kvinnor för något de inte har begått, har belastat sig med förtal och uppenbar synd.

59. Profet! Säg till dina hustrur, dina döttrar och de troende kvinnorna att de noga skall svepa om sig sina ytterplagg. På så vis kan de lättare kännas igen och inte ofredas. Allah är evigt förlåtande, benådande.

60. Om hycklarna och de med en sjukdom i sitt hjärta och de som vållar oro i Medina inte upphör skall Vi förvisso driva på dig mot dem och då kommer de inte att leva där vid din sida länge till.

61. Fördömda [är de]! Var de än påträffas kommer de att gripas och dödas skoningslöst.

62. Så gick Allah till väga med dem som levde förr, och aldrig skall du finna att Allahs väg byts ut.

63. Människor frågar dig om den Yttersta stunden. Säg: "Kunskapen om den vilar hos Allah." Ja, vad vet du; kanske är den Yttersta stunden nära!

64. Allah har förbannat de otrogna och förberett för dem en flammande eld.

65. Där skall de vara i all evighet. De skall varken finna någon beskyddare eller hjälpare.

66. Den Dag då deras ansikten vänds och vrids i Elden skall de säga: "Ack, om vi bara hade lytt Allah och lytt Hans sändebud!"

67. Och de skall säga: "Vår Herre! Vi lydde förvisso våra ledare och våra stora men de fick oss att tappa bort vägen.

68. Vår Herre! Ge dem ett fördubblat straff och förbanna dem med en diger förbannelse."

69. Ni som har antagit tron! Var inte som de som smädade Moses. Men Allah friade honom från allt de sade; inför Allah har han alltid varit högt ansedd.

70. Ni som har antagit tron! Frukta Allah och säg alltid det som är rätt.

71. Då skall Han förbättra era gärningar för er och förlåta er era synder. Ja, den som lyder Allah och Hans sändebud har uppnått en väldig seger.

72. Vi erbjöd himlarna och jorden och bergen förtroendet, men de vägrade att åta sig det och bävade för det, men människan åtog sig det. Hon är ständigt beredd till synd och tanklöshet.

Förtroendet Den fria viljan och ansvaret som följer med det. (K)

73. Därför straffar Allah hycklande män och hycklande kvinnor och avgudadyrkande män och avgudadyrkande kvinnor, men vänder Sig i förlåtelse mot troende män och troende kvinnor. Allah är evigt förlåtande, benådande.

Sura 34 Saba (Saba')

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. All lovprisning tillkommer Allah, som allt i himlarna och allt på jorden tillhör. Och all lovprisning tillkommer Honom i livet efter detta. Han är den Vise, den Underkunnige.
2. Han vet vad som tränger ned i jorden och vad som kommer upp ur den och vad som kommer ned från himlen och vad som stiger upp i den. Han är den Benådande, den Förlåtande.
3. De som förnekar [sanningen] säger: "Den Yttersta stunden kommer inte att drabba oss!" Säg: "Jo, vid min Herre - Han som känner det fördolda - den skall sannerligen drabba er!" Inte ens den minsta myras vikt undgår Honom vare sig i himlarna eller på jorden. Inte heller något mindre än det eller något större, utan allt finns i en tydlig skrift.
4. Därför skall Han löna dem som antar tron och gör goda gärningar. Dessa skall få förlåtelse och en härlig försörjning.
5. Men de som motarbetar Våra tecken och tror sig komma undan, dessa skall få ett bittert och smärtsamt straff.
6. De som har getts kunskap inser att det som Vi har sänt ned till dig är sanningen och att det leder till den Mäktiges, den Prisades väg.
7. Men de som förnekar sanningen säger: "Skall vi visa er till en man som berättar för er att ni, efter att helt ha lösts upp, kommer att bli en ny skapelse?"
8. Har han uppdyktat lögn om Allah eller kan han vara besatt?" Nej, men de som inte tror på livet efter detta skall få sitt straff och är långt gånga i villfarelse.
9. Fäster de inte avseende vid allt de har framför sig och allt de har bakom sig av himmel och jord? Om Vi ville kunde Vi låta jorden uppsluka dem eller låta stora stycken falla ned över dem från himlen. I detta finns sannerligen ett tecken för varje ångerfull tjänare.

10. Vi skänkte David förtjänster från Oss. "Berg och fåglar! Lovsjung tillsammans med honom!" Och Vi gjorde järnet mjukt för honom.

11. "Tillverka heltäckande brynjor och avpassa länkarna väl, och handla rättfärdigt! Jag ser allt ni gör."

12. [Vi underordnade] åt Salomo vinden. Dess morgonfläkt sträckte sig en månadslång färd och dess middagsfläkt en månadslång färd. Vi lät en källa av smält koppar flöda åt honom. Och bland djinnerna fanns de som arbetade inför honom på hans Herres befallning. När någon av dem avvek från Vårt bud lät Vi denne smaka straffet av en flammande eld.

13. De gjorde för honom vad han begärde: praktfulla byggnadsverk, skulpturer, skålar [stora] som bassänger och [stora] oflyttbara kokkär. "Visa er tacksamhet - Davids ätt!" Men få av Mina tjänare är tacksamma.

14. När Vi hade beslutat om döden för honom (Salomo) fanns det inte något som upplyste dem om hans död förutom termiterna som förtärde hans stav. Först när han föll till marken stod det klart för djinnerna att om de hade vetat vad som är fördolt hade de inte behövt utstå det förnedrande straffarbetet.

15. Saba hade förvisso ett tecken i sin hemvist: två trädgårdar, en till höger och en till vänster. "Ät av er Herres försörjning och visa Honom tacksamhet - [ni har] ett härligt landskap och en förlåtande Herre!"

16. Men de vände sig bort, så Vi lät Arim-dammens vattenmassor översvämma dem och ersatte deras två trädgårdar med två trädgårdar bestående av bitter föda, tamarisker och bara några få lotusträd.

17. Så gengäldade Vi dem för att de förnekade [sanningen]. Och skulle Vi [såhär] gengälda någon annan än den ihärdige förnekaren?

18. Och mellan dem och de städer Vi hade välsignat lade Vi städer i sikte och mätte färdavståndet åt dem [och sade:] "Ni kan färdas mellan dem i dagar och nätter alldeles trygga!"

19. Men de sade: "Vår Herre! Utöka avståndet mellan våra anhalter." Ja, de gjorde orätt mot sig själva, så Vi lät dem bli [föremål för] historier och [Vi] skingrade dem helt och hållet. I detta finns sannerligen tecken för var och en som är tålmodig och tacksam.

20. Iblis fick sin tanke om dem besannad då de alla följde honom, utom en grupp troende.

21. Han hade dock ingen myndighet över dem; det skedde endast för att Vi ville utskilja den som tror på livet efter detta från den som hyser tvivel om det. Din Herre vakar över allt.

22. Säg: "Åkalla ni dem ni påstår finns vid Allahs sida. De råder ändå inte över ens så lite som den minsta myras vikt i himlarna eller på jorden. De har ingen andel i någon av dem och Han har inte bland dem (avgudarna) någon hjälpare."

23. Ingen medling är till nytta hos Honom, utom för den som Han ger tillåtelse. När skräcken har lättats i deras hjärtan säger de: "Vad sade er Herre?" De säger: "Sanningen!" Ja, Han är den Höge, den Store.

deras Versen skildrar änglarnas dialog i samband med att de i himlarna hör Allahs tal och uppenbarelse. (T,K)

24. Säg: "Vem är den som försörjer er från himlarna och jorden?" Säg: "Allah! Och antingen har vi eller ni fått vägledning eller hamnat på klara villospår."

25. Säg: "Ni kommer inte att tillfrågas om vad vi har begått och vi kommer inte att tillfrågas om vad ni gör."

26. Säg: "Vår Herre skall sammanföra oss och sedan döma mellan oss med sanningen." Ja, Han är Skiljedomaren, den Vetande.

27. Säg: "Visa mig dem som ni har tillskrivit Honom som medgudar!" Nej, det är Han som är Allah, den Mäktige, den Vise.

28. Vi har inte sänt dig annat än till hela mänskligheten som en glädjebudbärare och varnare, men de flesta människor vet inte.

29. De säger: "När skall detta löfte uppfyllas om ni verkligen är sannfärdiga?"

30. Säg: "Ni har en utlovad tid en dag som ni inte kan fördröja ens en stund och inte heller påskynda."

31. De som förnekar [sanningen] säger: "Vi kommer aldrig att tro på denna Koran eller på det som kommit före den." Om du bara kunde se när de orättfärdiga skall ställas inför sin Herre och kasta skulden mot varandra. De som ansågs svaga skall säga till dem som var högmodiga: "Om det inte vore för er skulle vi ha varit troende!"

32. Och de som var högmodiga skall säga till dem som ansågs svaga: "Hindrade vi er från vägledningen efter att den hade nått er? Nej, ni var själva förbrytare."

33. De som ansågs svaga skall då säga till dem som var högmodiga: "Jo, ni smidde planer natt och dag när ni befallde oss att förneka Allah och tillskriva Honom jämlikar." Och de skall fyllas av ånger när de får se straffet, och Vi skall sätta bojor runt halsen på dem som förnekade [sanningen]. Skall de lönas för något annat än vad de [själva] brukade göra?

34. Vi har aldrig sänt en varnare till en stad utan att dess välbärgade invånare sade: "Vi förnekar det som ni har sänts med!"

35. Och de sade: "Vi har ju större rikedomar och fler barn [än er]. Nej, vi kommer aldrig att bli straffade."

36. Säg: "Min Herre utökar försörjningen för den Han vill, eller minskar [den]." Men de flesta människor vet inte.

37. Det är varken era rikedomar eller era barn som för er närmare Oss, utan endast den som antar tron och handlar rättfärdigt [kan komma närmare Oss]. Dessa skall få en tvåfaldig lön för allt [gott] de gjort och de skall i de högsta boningarna få leva trygga. I paradiset. (T)

38. Men de som motarbetar Våra tecken och tror sig komma undan, dessa skall utlämnas åt straffet.

39. Säg: "Min Herre utökar försörjningen för den Han vill bland Sina tjänare, eller minskar [den] för honom. Och vad än ni ger, skall Han återgälda det. Ja, Han är den bästa Försörjaren."

40. Den Dag då Han församlar dem alla skall Han säga till änglarna: "Var det er som dessa brukade dyrka?"

41. De skall säga: "Upphöjd vare Du! Du är vår beskyddare, inte de." Nej, de dyrkade djinnerna; de flesta satte sin tilltro till dem. Och vilseleddes därmed till att tro att änglarna var Allahs döttrar värda att dyrkas vid Hans sida. (T) Se även 4:117. (K)

42. Och i dag har ni har inte makt att vare sig gagna eller skada. Och till dem som gjorde orätt skall Vi säga: "Smaka Eldens straff som ni vägrade att tro på."

43. När Våra tydliga verser reciteras för dem säger de: "Detta är en man som inte vill annat än att hindra er från [att dyrka] det som era förfäder dyrkade." Och de säger: "Detta är inte annat än uppdiiktad lögn." Och de som förnekar säger om sanningen när den når dem: "Detta är inte annat än uppenbar magi."

44. Men Vi har inte gett dem några skrifter som de kan studera, och före dig har Vi inte sänt dem någon varnare.

45. De som levde före dem vägrade tro. Och dessa har inte uppnått ens en tiondel av vad Vi gav dem. De vägrade tro Mina sändebud; men hur [sträng] blev inte Min vedergällning!

46. Säg: "Jag anmanar er endast till en sak; att ni visar uppriktighet inför Allah, två och två eller var och en, och tänker efter. Er landsman är inte drabbad av vansinne. Han är endast en varnare för er inför ett hotande strängt straff."

47. Säg: "Jag har inte bett er om någon lön – den är er. Min lön ges inte av någon annan än Allah, och Han är vittne till allt."

48. Säg: "Min Herre slungar fram sanningen – Han har full vetskap om det fördolda." *slungar fram* Genom uppenbarelser till Sitt sändebud Muhammed ﷺ. (T)

49. Säg: "Sanningen är kommen, och falskhet kan varken inleda eller återställa något." Se även 21:18. (K)

50. Säg: "Om jag går vilse går jag enbart vilse till förlust för mig själv, och om jag finner vägledning är det genom vad min Herre uppenbarar för mig. Han är alltid hörande, nära."

51. Om du bara kunde se när de slås av skräck och inte kan fly och grips på en närliggande plats.

52. De skall då säga: "Nu tror vi på det!" Men hur skall de kunna uppnå något från en avlägsen plats?

avlägsen plats Efterlivet, som ligger långt från jordelivet där de hade kunnat uppnå något med tron. (B)

53. De förnekade ju den förut och kastade fram påståenden om det fördolda från en avlägsen plats.

avlägsen plats I detta fallet jordelivet, som ligger långt från efterlivet. (B)

54. Och en skiljevägg skall sättas mellan dem och allt de vill uppnå, liksom det gjorts med deras likar förut. De drabbades också av tvivel och misstanke.

Sura 35 Alstraren (Fāṭir)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. All lovprisning tillkommer Allah, himlarna och jordens Alstrare, som gjort änglarna till budbärare med två, tre eller fyra vingar. Han tillökar skapelsen med vad Han vill. Allah har sannerligen makt över allt.

2. Den nåd Allah visar människor kan ingen hålla tillbaka, och det Han håller tillbaka kan ingen släppa lös utom Han. Han är den Mäktige, den Vise.

3. Människor! Minns Allahs välsignelser över er. Finns det en annan skapare än Allah som försörjer er med [det i] himmelen och jorden? Ingen [sann] gud finns utom Han. Ja, hur kan ni låta er vändas bort!

4. Om de vägrar tro dig så har det vägrats tro på sändebud före dig. Till Allah skall allting återföras.

5. Människor! Allahs löfte är sant. Låt er därför inte förledas av det jordiska livet, och låt er inte förledas, gällande Allah, av förledaren själv.

Satan. (T)

6. Satan är sannerligen er fiende; behandla honom därför som en fiende. Han bjuder endast in sitt följe till att bli bland den Flammande eldens invånare.

7. De som förnekar sanningen skall få ett strängt straff. Men de som antar tron och gör goda gärningar skall få förlåtelse och en stor belöning.

8. Kan den vars onda handlingar har skönmålats för honom så att han ser dem som goda [jämföras med den troende]? Allah vägleder den Han vill och låter den Han vill gå vilse. Låt därför inte ditt inre fyllas av sorg över dem. Allah har full vetskap om vad de tar sig för.

9. Det är Allah som sänder ut vindarna som sedan driver upp moln som Vi styr in över ett livlöst landskap och därmed ger liv åt den jord som varit död. Så sker också uppståndelsen.

10. Den som vill ha makt [ska veta att] hos Allah vilar all makt. Till Honom stiger alla sköna ord och de goda gärningarna förhöjer dem. Men de som planerar onda handlingar skall få ett strängt straff. Ja, deras planer skall gå i stöpet.
dem Pronomenet "dem" kan också tolkas som "Han". (T)

11. Allah har skapat er av jord; sedan av en sädesdroppe; sedan gör Han er till par. En kvinna blir varken havande eller föder utan Hans vetenskap. Och ingen som når hög ålder har fått sin ålder förlängd, och ingen vars ålder blev lägre fick den förkortad, utan att detta står redan i skrift. För Allah är det alltid lätt.

12. De två vattenmassorna är inte lika. Den ena är söt, uppfriskande och behaglig att dricka av och den andra är salt och bitter. Men ur båda kan ni äta [fiskars] färska kött och hämta prydnader att bära. Och du kan se hur skeppen plöjer fram på dem för att ni skall kunna söka Hans goda och sedan visa tacksamhet.

13. Han låter natten tränga in i dagen och låter dagen tränga in i natten och Han har underordnat solen och månen [Sina lagar]. Var och en löper en bestämd tid. Sådan är Allah, er Herre, som äger herraväldet. Och dem som ni anropar i Hans ställe äger inte makt över ens en dadelkärnas skal.

14. Om ni anropar dem hör de inte era rop, och om de hade hört skulle de inte kunna svara er. Och på Uppståndelsens dag kommer de att förneka er avgudadyrkan. Nej, ingen kan upplysa dig så som en underkunnig.

15. Människor! Det är ni som är beroende av Allah. Allah är den Oberoende, den Prisade.

16. Om Han vill, låter han er gå under och frambringar en ny skapelse.

17. För Allah är detta inte svårt.

**18. En syndare skall inte bära en annan syndares syndabörda. Och om en tungt belastad själ ber om att få sin last buren kommer ingenting av den att bäras, även om det rör sig om en nära släkting. Du varnar endast dem som räds sin Herre i det dolda och som förrättar bönen. Den som renar sig, renar sig för sitt eget bästa. Till Allah är er återfärd.
tungt belastad själ Syndig själ. (B)**

19. Den blinde kan inte jämföras med den seende,

20. Eller mörker med ljuset,

21. Eller skuggan med hettan.

22. Och de levande kan inte jämföras med de döda. Allah låter dem Han vill höra; och du kan inte förmå dem [som ligger] i gravarna att höra.

23. Du är inte mer än en varnare.

24. Vi har sänt dig med sanningen som en glädjebudbärare och varnare. Det har aldrig funnits ett samfund som inte fick en varnare.

25. Om de vägrar tro dig har de som levde före dem också vägrat tro. Deras sändebud kom till dem med klara bevis, med skrifter och med Boken full av ljus.

26. Sedan straffade Jag dem som förnekade [sanningen]. Ja, hur [sträng] blev inte Min vedergällning!

27. Ser du inte att Allah har sänt ned vatten från himlen med vilket Vi frambringar frukter i olika färger, och att det i bergen finns strimmor; vita och röda i växlande färger och även helt svarta?

28. Och bland människor, vilddjur och boskap växlar färgerna likaså. Bland Hans tjänare är det de lärda som verkligen fruktar Allah. Allah är sannerligen mäktig, förlåtande.

29. De som reciterar Allahs Bok och förrättar bönen och ger av det som Vi har försörjt dem med – hemligt och offentligt – kan hoppas på en vinst som aldrig skall försvinna.

30. Allah skall ge dem deras belöningar i fullt mått och även ge dem mer av Sitt goda. Han är sannerligen förlåtande, erkännksam.

31. Det Vi har uppenbarat för dig av Boken är sanningen; den bekräftar det som kom före den. Allah är sannerligen underkunnig om Sina tjänare och allseende.

32. Sedan ger Vi Boken i arv till dem Vi väljer ut bland Våra tjänare. Bland dem finns den som gör orätt mot sig själv, bland dem finns den som lever rättskaffens och bland dem finns den som vinner försprång i goda handlingar med Allahs tillåtelse. Detta är den stora dygden.

Boken Tron på Koranen och på det den bekräftar ur tidigare uppenbarade böcker. *Våra tjänare* Profeten Muhammeds ﷺ följare genom tiderna. *gör orätt* Begår synder. (T,K)

33. De skall [alla] få stiga in i Edens lustgårdar. Där skall de smyckas med armband av guld och med pärlor, och där skall deras kläder vara av siden.

34. De skall säga: "All lovprisning tillkommer Allah som har befriat oss från all sorg. Vår Herre är sannerligen förlåtande och erkännksam,

35. Han som i Sin ynnest har låtit oss bo i evighetens hem där vi inte drabbas av trötthet och där vi inte drabbas av besvär."

36. Men de som förnekade [sanningen] skall hamna i helvetets eld. Det skall inte göras slut på dem så att de dör och straffet skall inte lindras för dem. Så lönar vi varje ihärdig förnekare.

37. Därifrån skall de skrika: "Vår Herre! Låt oss komma ut så skall vi handla rättfärdigt och inte så som vi handlade förr!" "Låt Vi er inte leva där länge nog så att den som låter sig förmanas kunde ta till sig förmaningen. Och visst kom varnaren till er? Så smaka nu! För de orättfärdiga finns ingen hjälpare."

38. Allah känner sannerligen det fördolda i himlarna och på jorden. Han har full vetskap om vad som vilar i ert innersta.

39. Det är Han som har gjort er till efterträdare på jorden. Den som förnekar [sanningen] förnekar [den] till skada för sig själv. De otrognas otro vållar dem bara ännu större avsky hos deras Herre. Ja, de otrognas otro vållar dem bara ännu större förlust. *efterträdare* Folk, släkten och generationer som efterträder varandra.

40. Säg: "Har ni funderat över era avgudar som ni tillber i stället för Allah? Visa mig vad de har skapat på jorden! Eller har de någon delaktighet i himlarna?" Eller har Vi gett dem en skrift som innehåller bevis som de kan stödja sig på? Nej, de orättfärdiga ger inte varandra annat än bedrägliga löften.

41. Det är Allah som håller uppe himlarna och jorden så att de inte avviker; och skulle de avvika kan ingen hålla dem kvar i Hans ställe. Han är evigt fördragsam och förlåtande.

42. De svor sina dyrbaraste eder vid Allah att om en varnare kom till dem skulle de bli bättre vägledda än något annat folk. Men nu när en varnare har kommit till dem ökar det endast deras flykt.

Från vägledningen. (B)

43. Samtidigt visar de högmod på jorden och smider onda planer. Men onda planer slår bara tillbaka på sina upphovsmän. Väntar de på nåt annat än hur det gick för deras föregångare? Aldrig skall du finna att Allahs väg byts ut, och aldrig skall du finna att Allahs väg förändras.

44. Har de inte färdats omkring på jorden och sett hur slutet blev för dem som levde före deras tid? Dessa hade ju större makt än de har. Allah låter aldrig någonting undkomma Honom, vare sig i himlarna eller på jorden. Han är evigt vetande, allsmäktig.

45. Om Allah genast straffade människorna för allt de begår skulle Han inte lämna kvar en enda varelse på jordytan. Men Han ger dem anstånd till en utsatt tid. Och när deras utsatta tid är kommen har Allah ständigt haft Sina tjänare i sikte.

Sura 36 Bokstäverna Ya Sin (Yāsīn)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Yāsīn.

2. Vid Koranen full av visdom!

Visa domar, bud och bevis. (T,K)

3. Du är sannerligen en av de utsända,

4. På en rak väg,

5. [Med] det som nedsänts av den Mäktige, den Benådande,

6. För att du skall varna ett folk vars fäder inte blev varnade och de därför är omedvetna.

7. Domen var ofrånkomlig för de flesta av dem, och de kommer inte att tro.

8. Vi har fäst handbojor runt halsen på dem så att de (händerna) når hakan och pressar upp deras huvuden.

9. Och Vi har satt en barriär framför dem och en barriär bakom dem och täckt över dem så att de ingenting ser.

10. Det är likgiltigt för dem vare sig du varnar dem eller inte varnar dem; de kommer inte att tro.

11. Du varnar endast den som följer uppenbarelsen och fruktar den Nåderike i det fördolda. Ge denne glädjebudet om förlåtelse och en frikostig belöning.

12. Det är Vi som skall uppliva de döda och Vi upptecknar allt de lämnar efter sig – ja, även deras fotspår. Allting har Vi medräknat i en tydlig urskrift.

13. Framställ för dem liknelsen om invånarna i en stad när de utsända kom till dem.

14. Vi sände dem först två, men de beskyllde dem för lögn, så Vi förstärkte dem med en tredje, och de sade: "Alla är vi utsända till er!"

15. De sade: "Ni är ju inte mer än människor som vi och den Nåderike har inte sänt ned någonting. Ni gör inte annat än ljuger."

16. De sade: "Vår Herre vet att vi visst är utsända till er,

17. Och det enda som åligger oss är att tydligt förkunna budskapet."

18. De sade: "Vi ser ett dåligt omen i er. Om ni inte upphör skall vi stena er och ni skall hos oss få utstå ett plågsamt straff."

19. De sade: "Ert omen har ni hos er själva! Är det för att ni förmanas? Nej, ni är ett folk som går för långt."

20. Då kom en man springande från stadens avlägsnaste del och sade: "Mitt folk, följ de utsända!"

21. Följ dem som inte begär någon belöning av er och är stadda på rätt väg!

22. Och varför skulle jag inte dyrka Honom som skapat mig? Det är till Honom ni skall återföras.

23. Skulle jag skaffa mig gudar i Hans ställe? Om den Nåderike vill vålla mig skada kan deras medlande inte gagna mig på något sätt och de kan inte rädda mig.

24. Ja, då vore jag på klara villospår.

25. Jag har antagit tron på er Herre så lyssna till mig!"

26. Det sades: "Stig in i paradiset!" Han sade: "Ack, om mitt folk bara visste,
sades Efter att hans folk hade dödat honom. (T)

27. hur min Herre har förlåtit mig och gjort mig till en av de hedrade."

DEL 23

28. Och efter honom sände Vi inte ned någon härskara från himlen till hans folk. Nej, Vi sände inte ned något alls.

härskara Straffänglar. (T)

29. Det blev inte mer än ett enda dån och de var genast tillintetgjorda.

30. Arma tjänare – inte ett sändebud kommer till dem utan att de gör narr av honom.

31. Ser de inte hur många släkten Vi har utplånat före dem och att dessa aldrig skall återvända till dem?

32. Men alla skall de tillsammans föras fram inför Oss.

33. Ett tecken för dem är den döda jord som Vi ger liv och frambringar grödor av vilka de kan äta.

34. Och på den har Vi satt trädgårdar med palmträd och druvor och ur den har Vi låtit bäckar välla fram,

35. Så att de kan äta av deras (trädgårdarnas) frukter och av deras händers verk. Bör de då inte visa tacksamhet?

händers verk Deras odlingar och plantager. (T)

36. Upphöjd vare Han som skapat alla olikheter i det som jorden alstrar och i dem själva och i det som de inte känner till!

Skapelser som människan inte getts vetskap om. *olikheter* I färg och sort.

dem själva Man och kvinna. (T)

37. Ett tecken för dem är natten; Vi drar undan dagen ur den och då sveps de i mörker.

38. Och solen löper mot sin fastställda punkt. Så har det inrättats av den Mäktige, den Vetande.

39. Och för månen har Vi inrättat faser tills den åter blir som en gammal krökt dadelstjälk.

40. Det tillkommer inte solen att hinna upp månen och inte heller natten att skynda förbi dagen, utan var och en flyter fram i sin egen bana.

41. Och ett tecken för dem är att Vi bar deras urfäder i den fullastade arken.

urfäder (đurriyyah) Detta arabiska ord används ofta för "avkomlingar" men kan också ha innebörden "urfäder" som i denna vers, där profeten Noa och hans troende anhängare åsyftas. (T,B)

42. Och Vi har skapat liknande för dem att färdas på.

43. Om Vi vill kan Vi dränka dem och då har de ingen undsättare och kommer inte att kunna räddas,

44. Annat än genom nåd från Oss och då får de njuta ännu en tid.
Tills döden når dem på annat sätt. (T)

45. När det sägs till dem: "Frukta det som skett före er och det som skall ske efter er så att ni kan ges nåd", [vänder de ryggen till].
vänder de ryggen till är underförstått via sammanhanget. (T,B,K)

46. Inte ett enda tecken, bland deras Herres [många] tecken, kommer till dem utan att de vänder sig bort från det.

47. När det sägs till dem: "Skänk av det som Allah har försörjt er med!" säger de som förnekar [sanningen] till dem som har antagit tron: "Skall vi ge mat åt någon som Allah själv hade gett mat om Han ville? Ni har hamnat på klara villovägar."

48. Och de säger: "När skall detta löfte uppfyllas, om ni är sannfärdiga?"

49. De inväntar inte mer än ett enda dån som skall överraska dem medan de tvistar.

Om sina världsliga angelägenheter. *dån* Ljudet från när det första gången blåses i basunen och Uppståndelsens dag inleds. (T,B)

50. De hinner varken upprätta testamente eller vända tillbaka till sina familjer.

51. Sedan skall det [åter] blåsas i basunen och de skall till sin Herre jäkta ut ur gravarna.

52. De skall säga: "Ve oss! Vem väckte upp oss ur vår dvala?" "Detta är vad den Nåderike hade lovat och sändebuden talade sanning!"

Svarar de troende. (T) *dvala* Straffet som den otrogne skall erfara i graven kommer alltså att framstå som blott ett slumrande jämfört med vad som väntar på Domedagen. (K)

53. Det blir inte mer än ett enda dån, och sedan är de alla framförda inför Oss.

54. I dag skall ingen själ lida den minsta orätt och ni skall inte lönas för något annat än det ni gjort.

55. Paradisets invånare skall denna Dag vara upptagna i all sin fröjd.

56. De och deras makor skall skylas av skuggor där de vilar på utsmyckade troner.

57. Där skall de få frukt och allt vad de begär.

58. "Frid!" lyder ordet, från en benådande Herre.

59. Och "Håll er avlägsna i Dag, alla förbrytare!"

60. Hade Jag inte ålagt er, söner av Adam, att inte dyrka Satan – han är sannerligen er klara fiende –

61. Och i stället dyrka Mig? Detta är en rak väg.

62. Han vilseledde en stor mängd av er. Använde ni inte ert förstånd?

63. Här är helvetet som ni blev lovade.

64. Låt er stekas där i Dag för att ni brukade förneka [sanningen]!"

65. I Dag skall Vi försegla deras munnar och deras händer skall tala till Oss och deras fötter skall vittna om allt de brukade utföra.

66. Om Vi vill kan Vi helt visst tillsluta deras ögon så att de famlar efter vägen. Ja, hur skall de då kunna se?

67. Och om Vi vill kan Vi helt visst omforma dem på deras plats så att de varken kan fortsätta framåt eller vända tillbaka.

68. För den Vi ger ett långt liv skall Vi omkasta skapelsen.

Använder de inte sitt förstånd?

omkasta skapelsen Då människan i ålderdomen återgår till ett försvagat tillstånd likt det hon befann sig i som barn. (T)

69. Vi har inte lärt honom (Muhammed) diktkonst och det är inte för honom. Detta är inte mer än en förmaning och en tydlig Koran,

70. Så att han kan varna alla som lever och löftet om de otrogna besannas.

71. Kan de inte se att Vi, av Våra händers verk, har skapat boskap som de råder över?

72. Vi har underkuvat den för dem; några har de till riddjur och andra till föda.

73. Av den har de [också annan] nytta och även dryck. Bör de då inte visa tacksamhet?

74. Men de skaffar sig avgudar vid Allahs sida för att få deras hjälp.

75. De kan inte hjälpa dem, ändå är de en hel här som enas kring dem.

Avgudadyrkarna försvarade sina avgudar med livet, trots att dessa beläten varken kan vara dem till nytta eller skada. (T)

76. Låt därför inte deras ord nedstämna dig. Vi vet både vad de döljer och vad de ger tillkänna.

77. Inser inte människan att Vi har skapat henne av en sädesdroppe? Sedan blir hon plötsligt en uppenbar motståndare.

Förnekaren, som i vuxen ålder börjar tvista och argumentera om Allah och Hans utfästelser. (T)

78. Hon framställer liknelser om Oss och glömmer hur hon skapades och säger: "Vem kan ge nytt liv åt ben som har förmultnat?"

79. Säg: "Han som frambringade dem första gången skall ge nytt liv åt dem." Ja, om varenda skapelse har Han full vetskap;

80. Han som från grönskande träd har skaffat er eld, och då kunde ni av dessa göra brasor.

81. Skulle inte Han som skapat himlarna och jorden förmå att skapa deras like? Jo, Han är den oinskränkte Skaparen, den Vetande.

82. Hans bud, när Han vill något, består endast i att säga till det "Var!" – och det är.

83. Ja, upphöjd vare Han i vars hand herraväldet över allting vilar! Till Honom skall ni återföras.

Sura 37 De uppställda i led (aṣ-Ṣāffāt)

**I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande**

1. Vid de uppställda i slutna led,

Änglarna som i himlen står anordnade i slutna rader inför sin Herre. (T,B,K)

2. Och vid drivarna som driver bort,

De änglar som driver molnen från plats till plats. Versen har också tolkats syfta på de Koranverser som innefattar förbud mot det onda och som driver människor bort från synd. (T,B,K)

3. Och vid dem som reciterar Påminnelsen,

De änglar som förmedlar uppenbarelsen till Allahs sändebud och reciterar Koranen. (T,B,K)

4. Er Herre är sannerligen en,

**5. Herren över himlarna och jorden och allt som finns däremellan
och Herren över alla soluppgångar!**

6. Vi har smyckat den jordiska himlen med smycken av stjärnor,

7. Och [satt upp] ett skydd mot varje upprorisk djävul.

**8. De kan inte lyssna till den Högsta församlingen utan att bli
beskjutna från alla håll.**

9. Ja, de fördrivs – och för dem finns ett oupphörligt straff.

**10. Även om någon snappar upp ett ord förföljs han genast av ett
gnistrande stjärnskott.**

**11. Be dem därför svara på om de är en svårare skapelse, eller
[om] de [andra] som Vi skapat [är det]! Vi skapade ju dem av en
klibbig lera.**

12. Ja, du blir förundrad, men de driver gäck.

13. Och när de påminnes vill de inte minnas.

14. Och när de ser ett tecken betar de sig hånfullt,

15. Och säger: "Detta är inte mer än uppenbar magi.
16. När vi har dött och blivit stoft och ben, skall vi då bli uppväckta?
17. Och även våra tidigaste förfäder?"
18. Säg: "Ja! Och då blir ni förödmjukade."
19. Det skall inte bli mer än ett enda tjut, och plötsligt [vaknar] de och ser.
20. Då säger de: "Ve oss! Detta är ju Domedagen."
21. Detta är Avgörandets dag som ni vägrade tro på.
22. "Församla dem som begick orätt och deras gelikar och allt som de brukade dyrka,
Skall det sägas till änglarna. (T)
23. I Allahs ställe, och visa dem vägen mot den Djupa elden!
24. Och låt dem stanna upp! De skall sannerligen tillfrågas."
25. "Vad går det åt er, ni hjälper ju inte varandra?"
26. Nej, denna Dag skall de underkasta sig.
27. Några skall vända sig mot andra och förhöra varandra.
28. De skall säga: "Det var ni som brukade komma till oss från höger."
29. De skall säga: "Nej, ni var ju inte troende.
30. Och vi hade inte någon makt över er. Nej, ni var själva påstridiga människor.
31. Men vår Herres ord över oss har besannats. Vi skall nu få smaka.
Följderna av de onda och syndfulla handlingar de begick under sina liv på jorden. (T)
32. Vi lyckades ju förvillan er, vi var ju själva förvillade."
33. Ja, de skall den Dagen dela plats i straffet.

34. Så skall Vi handskas med förbrytarna.

Som valde synd framför att hörsamma Allahs bud. (T)

**35. När det sades till dem: "Ingen [sann] gud finns utom Allah"
brukade de visa högmod,**

36. Och säga: "Skall vi överge våra gudar för en galen poet?"

37. Men han kom med sanningen och han trodde på de utsända.

Muhammed ﷺ kom med Koranen och bekräftade alla Allahs tidigare sändebud. (T)

38. Ni skall sannerligen få smaka det smärtsamma straffet.

39. Och ni skall inte lönas för annat än det ni själva brukade göra.

40. Men inte Allahs utvalda tjänare;

41. Dessa skall få en förutbestämd försörjning,

42. Frukter – och de skall bli hedrade,

43. I härlighetens trädgårdar,

44. På troner mitt emot varandra.

45. De serveras ur en bägare med flödande dryck,

46. Vit och ljuvlig för dem som dricker.

47. Den ger ingen värk och av den blir de inte berusade.

**48. Hos dem skall vara makor med återhållsam blick och
vackra ögon.**

49. De är som om de vore väl skyddade ägg.

50. Ja, några av de skall vända sig mot de andra och förhöra varandra.

51. En av dem skall säga: "Jag hade ju en bekant,

52. Som brukade säga: 'Hör du till dem som tror,

53. Att när vi dött och blivit jord och ben ändå skall dömas?"

54. Han skall säga: "Vill ni ta en titt?"

I helvetet. (T)

55. Då tittar han ned och ser honom mitt i den Djupa elden.

56. Han säger då: "Vid Allah! Du var minsann nära att bringa mig på fall.

57. Om det inte hade varit för min Herres välsignelse skulle jag helt visst ha varit bland dem som fördes dit.

58. Skall vi verkligen nu aldrig dö,

59. Annat än vår jordiska död, och aldrig bli straffade?

60. Detta är sannerligen den storslagna segern!"

61. Efter just detta bör alla strävsamma sträva.

62. Är detta en bättre förtjänst, eller [är] Zaqqum [det]?

63. Vi gjort det [trädet] till en prövning för de orättfärdiga.

64. Det är ett träd som växer på den Djupa eldens botten.

65. Dess frukt liknar djävulshuvuden.

66. De skall få äta därav och därav fylla sin buk

67. Sedan ser Vi till att de får en blandad skållhet dryck.

68. Sedan får de återvända till den Djupa elden.

Se även 55:44. (T)

69. De fann sina förfäder vilseledda,

70. Men lät sig ändå skyndsamt vandra i deras spår.

71. Före dem gick också de flesta släkten vilse,

72. Trots att Vi sände varnare till dem.

73. Ja, se hur slutet blev för de varnade,

74. Men inte [för] Allahs utvalda tjänare!
75. Noa anropade oss, och vilken härlig bönhörare [Vi är]!
76. Vi räddade honom och hans familj från det förskräckliga missödet,
77. Och gjorde hans ättlingar till de kvarblivande,
78. Och gav honom ett gott anseende bland de efterkommande.
79. Frid vare över Noa i hela världen!
80. Så lönar Vi dem som gör det goda.
81. Han hörde sannerligen till Våra troende tjänare.
82. Och Vi dränkte sedan alla andra.
83. Och till hans följare hörde Abraham,
84. Som kom till sin Herre med ett sunt hjärta.
Fritt från avgudadyrkan. (T)
85. Han sade till sin fader och sitt folk: "Vad är det ni dyrkar?"
86. Är det påhittade gudar ni vill ha i Allahs ställe?
87. Vad är det för tanke ni har om världarnas Herre?"
88. Sedan kastade han en blick mot stjärnorna,
89. Och sade: "Jag har blivit sjuk."
90. Då vände de honom ryggen och for i väg.
91. Och han riktade sig till deras avgudar och sade: "Skall ni inte äta?"
92. Vad är det med er, eftersom ni inte talar?"
93. Sedan riktade han ett slag mot dem med högerhanden.
94. Därefter kom de tillbaka till honom skyndande.

95. Han sade: "Dyrkar ni något som ni själva huggit ut,
96. Fastän Allah har skapat både er och det ni gör?"
97. De sade: "Bygg ett bål åt honom och kasta in honom i flammorna!"
98. De ville planera ont mot honom men Vi lät dem bli de förnedrade.
99. Han sade: "Jag skall gå till min Herre, Han skall vägleda mig.
100. Herre! Skänk mig [en avkomma] bland de rättfärdiga!"
101. Då gav Vi honom glädjebudet om en fördragsam son.
102. Och när han hade nått arbetsför ålder sade Han: "Käre son! Jag har sett i drömmen att jag offerar dig. Fundera lite – vad anser du?" Han sade: "Fader, gör som du blir befalld! Du kommer att finna mig, om Allah vill, bland de tålmodiga."
drömmen Profeters drömmar är befallningar från Allah. (B)
103. Och när de båda hade underkastat sig och han lade honom med tinningen mot marken,
104. Ropade Vi: "Abraham!
105. Du har redan uppfyllt drömmen. Så lönar Vi dem som gör det goda."
106. Det var sannerligen detta som var den klara prövningen.
107. Och som lösen tog Vi emot ett präktigt offerdjur,
108. Och gav honom ett gott anseende bland de efterkommande.
109. Frid vare över Abraham!
110. Så lönar Vi dem som gör det goda.
111. Han hörde sannerligen till Våra troende tjänare.
112. Och Vi gav honom det glada budet om Isak – en profet, en av de rättfärdiga.

113. Vi lät välsignelse vila över honom och över Isak. Bland deras avkomlingar finns den som gör gott och den som gör uppenbar orätt mot sig själv.

114. Vi öste också Vår godhet över Moses och Aron,

115. Och skonade dem och deras folk från den väldiga bedrävelsen,

116. Och gav dem hjälp så att de blev de segrande.

117. Vi gav dem den klara skriften,

118. Och ledde dem på den raka vägen,

119. Och gav dem båda ett gott anseende bland de efterkommande.

120. Frid vare över Moses och Aron!

121. Så lönar Vi dem som gör det goda.

122. De hörde till Våra troende tjänare.

123. Och Elias var sannerligen en av de utsända.

124. Han sade till sitt folk: "Skall ni inte visa gudsfruktan?"

125. Ber ni till Baal och lämnar den bästa Skaparen,

126. Allah, er Herre och era tidigaste förfäders Herre?"

127. Men de vägrade tro honom och skall därför sammankallas.

Till straffet på Domedagen. (T)

128. Men inte Allahs utvalda tjänare.

129. Och Vi gav honom ett gott anseende bland de efterkommande.

130. Frid vare över Elias!

I denna vers förekommer namnet med stavningen *Il-yāsīn*, en variant av samma namn. (T)

131. Så lönar Vi dem som gör det goda.

132. Han hörde sannerligen till Våra troende tjänare.

133. Och Lot var sannerligen en av de utsända.
134. Vi räddade honom och hela hans familj,
135. Utom en äldre kvinna [som var] bland dem som stannade kvar.
136. Därefter tillintetgjorde Vi alla andra.
137. Och ni färdas ju förbi dem under förmiddagen,
138. Och om natten. Använder ni inte ert förstånd?
139. Och Jona var sannerligen en av de utsända.
140. Han flydde till det fullastade skeppet.
141. Sedan fick han kasta lott och blev bland dem som förlorade.
142. Sedan uppslukades han av fisken, skyldig som han var. *skyldig* för att ha lämnat sitt folk utan Allahs tillåtelse. (B)
143. Och hade han inte hört till de lovprisande,
144. Skulle han fått stanna i dess buk till den dag alla skall uppväckas.
På Uppståndelsens dag. (T)
145. Men han kastades upp på den bara stranden, klen som han hade blivit.
146. Och Vi lät en pumpplanta växa upp över honom.
147. Och Vi sände honom till hundra tusen eller [ännu] fler.
148. och de antog tron, så Vi lät dem njuta ännu en tid.
149. Fråga dem om det är din Herre som skall ha döttrar och de som skall ha söner?
150. Eller skulle Vi ha skapat änglarna som kvinnliga väsen medan de bevittnat [detta]?
151. Nej, i sin påhittighet säger de:

152. "Allah har avlat." – och de är sannerligen lögnare.

153. Skulle Han ha valt döttrar framför söner?

154. Vad går det åt er, hur dömer ni?

155. Tänker ni inte efter?

156. Eller har ni fått ett klart bemyndigande?

157. Lagg då fram er skrift om ni verkligen talar sanning!

158. Och de anser att det råder släktskap mellan Honom och djinnerna. Men djinnerna vet mycket väl att de skall sammankallas.

Att avgudadyrkarna skall församlas inför straffet på Domedagen. (T)

159. Upphöjd vare Allah, fjärran från allt de påstår!

160. Men inte Allahs utvalda tjänare.

De skall inte församlas inför straffet. (T)

161. Ni och allt vad ni dyrkar –

162. Ni kan inte fresta någon till det,

Till avgudadyrkan. (T)

163. Utom den som skall stekas i den Djupa elden.

164. "Det finns ingen bland oss som inte har sin bestämda ställning,

Här citerar Allah Sina änglar. (T)

165. Och det är sannerligen vi som är de uppställda,

Profeten ﷺ har beskrivit hur himlarna är fulla av änglar som står i slutna led och dyrkar Allah. (T)

166. Och det är vi som är de lovprisande."

167. De brukade förvisso säga:

Avgudadyrkarna. (T)

168. "Om vi bara hade en uppenbarelsebok från våra föregångare,

169. Skulle vi helt visst ha varit Allahs utvalda tjänare."

170. Men nu har de förnekat den och de skall snart få veta.

Vilket straff som i livet efter detta väntar varje förnekare av Allahs uppenbarelse. (T)

171. Vårt utslag har redan fällts beträffande Våra utsända tjänare.

172. De skall alltid vara de hjälpta.

173. Och Våra styrkor blir alltid de segrande.

174. Vänd dig därför bort från dem under en tid,

175. Men håll dem under uppsikt – de skall snart få inse.

176. Är det Vårt straff de vill påskynda?

177. Men när det slår ned på deras gårdar skall morgonen bli usel för de varnade.

178. Ja, vänd dig bort från dem under en tid,

179. Men håll dem under uppsikt – de skall snart få inse.

180. Upphöjd vare din Herre, allmaktens Herre, fjärran från allt de påstår!

181. Och frid vare över de utsända,

182. Och all lovprisning tillkommer Allah, världarnas Herre.

Sura 38 Bokstaven Sad (Şād)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Şād. Vid Koranen full av förmaning!
2. Men de som förnekar [sanningen] framhårdar i övermod och motsträvighet.
3. Hur många släkten före dem har Vi inte utplånat! Då brast de ut i rop men det fanns ingen tid för flykt.
4. De häpnar över att en varnare har kommit till dem ur deras egna led. De otrogna säger: "Detta är en magiker, en lögnhals.
5. Har han gjort gudarna till en enda gud? Detta är sannerligen en häpnadsväckande sak."
6. Stormännen bland dem for sin väg [och sade:] "Gå och håll fast vid era gudar! Här är det något annat som önskas.
7. Vi har inte hört något om detta i den sistkomna tron. Detta är inget annat än [hans] eget påfund.
8. Skulle uppenbarelse ha sänts ned till honom mitt bland oss?" Ja, de hyser tvivel om Min uppenbarelse. Ja, de har ännu inte fått smaka Mitt straff.
9. Eller har de har de [i sin ägo] all din Herres nåd – den Mäktige, den store Givaren?
10. Eller äger de herraväldet över himlarna och jorden och allt däremellan? Låt dem då stiga upp genom passagera!
11. [De är blott] en härskara som där skall bli besegrade liksom tidigare bundsförvanter.
12. Före dem vägrade Noas folk att tro och likaså 'Ād och Farao, han med pålarna,
Med vilka Farao brukade straffa sina undersåtar genom att spika upp deras kroppar på dem. (T,B)

13. Och Ŧamūd och Lots folk och invånarna i al-Aykah – dessa var alla sammansvurna.

I synd och trots mot Allah och Hans sändebud. (T)

14. Alla, utan undantag, vägrade tro sändebuden och därför verkställdes Mitt straff.

15. Och inte heller dessa väntar på något annat än ett enda dån som inte skall ha något uppehåll.

16. De säger: "Vår Herre! Påskynda åt oss vår skrivna andel före Räkenskapens dag."

17. Ha tålmod med vad de säger och minns Vår tjänare David, den själsstarke. Han var alltid snabb att visa ånger.

När han hade felat. (T)

18. Vi förmådde bergen att lovprisa tillsammans med honom om aftonen och vid soluppgång.

19. Ja, även fåglarna församlades – alla vände de sig lydnadsfullt till honom.

20. Vi befäste hans makt och skänkte honom visdom och avgörande talförmåga.

21. Har berättelsen om de tvistande männen nått dig, om när de tog sig över muren till bönekammaren?

22. När de trädde in till David greps han av fasa för dem. De sade: "Var inte rädd. Vi två har hamnat i tvist. En av oss har förorättat den andre. Döm därför mellan oss med rättvisa, och var inte osaklig, utan visa oss den raka vägen.

23. Detta är min broder. Han äger nittionio tackor medan jag bara äger en tacka. Ändå sade han: 'Anförtro den åt mig!' – och fick mig att ge vika med sitt tal."

24. Han (David) sade: "Han har förvisso gjort orätt mot dig genom att begära din tacka utöver sina egna tackor. Många kompanjoner förorättar sannerligen varandra, utom de som tror och gör goda gärningar och få är dessa." Sedan insåg David att Vi hade satt honom på prov. Så han sökte sin Herres förlåtelse och föll ned bugande och visade ånger.

25. Då förlåt Vi honom detta. Hos Oss skall han förvisso finna närhet och en härlig hemkomst.

26. David! Vi har gjort dig till en ställföreträdare på jorden. Döm därför mellan människor med sanningen och följ inte din lust, så att den vilseleder den dig från Allahs väg. De som far vilse från Allahs väg skall få ett strängt straff för att de lät sig glömma Räkenskapens dag.

27. Vi har inte skapat himlen och jorden och allt däremellan utan syfte. Så tänker de som förnekar sanningen. Men ve dem som förnekar [sanningen] för Elden!

28. Skulle Vi likställa dem som antar tron och gör goda gärningar med dem som sprider fördärv på jorden, eller likställa de gudfruktiga med de syndfulla?

29. [Detta är] en välsignad Bok. Vi har sänt ned den till dig för att de (människor) skall begrunda Hans tecken och för att de som har förstånd skall låta sig förmanas.

30. Och till David skänkte Vi Salomo – en underbar tjänare. Han var alltid snabb att visa ånger.

31. När man en afton uppvisade för honom de rasrena och kvicka hästarna,

32. Sade han: "Jag har fattat sådan kärlek för detta goda att det avledde mig från att minnas min Herre ända tills solen dolde sig bakom sin slöja.

33. För tillbaka dem till mig!" Sedan började han stryka dem över ben och hals.

34. Och Vi prövade Salomo genom att sätta en skepnad på hans tron. Men sedan kom han tillbaka.

35. Han sade: "Min Herre! Förlåt mig, och skänk mig en makt som inte tillkommer någon annan efter mig. Det är sannerligen Du som är den store Givaren."

36. Så Vi lät vinden tjäna honom. Den blåste följsamt fram på hans befallning, vart han än behagade.

37. Och likaså djävlarne – varje skicklig byggare och pärlfiskare.
38. Och andra var sammankedjade i bojor.
39. "Detta är Vår gåva. Du kan vara frikostig eller sparsam utan att kallas till räkenskap."
40. Hos Oss skall han förvisso finna närhet och en härlig hemkomst.
41. Minns Vår tjänare Job, som ropade till sin Herre: "Satan har verkligen hemsökt mig med möda och lidande!"
42. "Stampa med din fot! Här finns svalkande badvatten och dryck."
Löd Allahs svar till profeten Job (Ayyüb). (T)
43. Vi gav honom hans släkt [tillbaka], och lika många därtill, som en nåd från Oss och en påminnelse till dem med förstånd.
44. "Ta en bunt grässtrån i din hand för att slå med och bryt inte din ed!" Vi fann honom vara tålig. Vilken underbar tjänare! Han var alltid snabb att visa ånger.
45. Och minns Vår tjänare Abraham och Isak och Jakob – män med själsstyrka och insikt!
46. Vi gav dem den särskilda egenskapen att ständigt ha den eviga hemvisten i åtanke.
47. Ja, hos Oss hör de sannerligen till de utvalda och de främsta.
48. Och minns Ismael, Elisa och Dûl-kifl – de hörde alla till de främsta.
49. Detta är en påminnelse. De gudfruktiga skall sannerligen få en härlig hemkomst;
50. Evighetens trädgårdar vars portar står vidöppna för dem.
51. Där ska de lutandes vila sig och be att få frukter i mängd, och dryck [i mängd].
52. Och hos dem skall vara makor med återhållsam blick och [som är] jämnåriga.

53. Detta är vad som lovas er till Räkenskapens dag.
54. Detta är sannerligen Vår försörjning [till er]; den är utan slut.
55. Detta [får ni]. Men för överträdarna väntar en ond återkomst;
56. Helvetet, där de skall stekas. Ja, vilken usel bädd.
57. Detta skall de få smaka; skållhett vatten och iskallt var.
58. Ja, även annat av samma slag.
59. [Helvetets väktare skall säga:] "Här kommer [ännu] en hop [människor] instörtande hos er!" [Och helvetets invånare säger:] "Välkomna dem inte, de skall också stekas i Elden!"
60. De [i hopen] skall säga: "Ni är inte heller välkomna! Ni har förberett detta för oss – ja, vilken usel viloplats!"
61. De skall säga: "Vår Herre! Ge dem som har förberett detta åt oss ett dubbelt straff i Elden."
62. Och de skall säga: "Hur kommer det sig att vi inte ser de män som vi brukade räkna till de onda?"
63. Visst var det så att vi hånade dem, eller har vi inte sett dem?"
64. Detta är förvisso sanningen om tvistandet bland Eldens folk.
65. Säg: "Jag är endast en varnare, och det finns ingen annan gud än Allah, den Ende, den Övermäktige,
66. Herren över himlarna och jorden och allt däremellan, den Mäktige, den evigt Förlåtande."
67. Säg: "Den (Koranen) är ett budskap av största vikt,
68. Som ni vänder er bort ifrån.
69. Jag har inte haft någon kunskap om den Högsta församlingen, om när de tvistade.
Änglarna som tvistade inför skapelsen av Adam. Se även 2:30. (T)
70. Sådant uppenbaras för mig enbart för att jag är en klar varnare."

71. Det var när din Herre sade till änglarna: "Jag skall förvisso skapa en mänsklig varelse av lera.
72. Och när Jag har fulländat den och inblåst Min ande i den skall ni med ansiktet falla ned inför den."
73. Och änglarna föll ned med ansiktet mot marken alla tillsammans,
74. Utom Iblīs. Han visade högmod och blev en av de otrogna.
75. Han (Allah) sade: "Iblīs! Vad hindrade dig att falla ned med ansiktet inför någon som Jag har skapat med Mina båda händer? Blev du högmodig eller har du alltid varit bland de övermodiga?"
76. Han sade: "Jag är bättre än honom. Du har ju skapat mig av eld och skapat honom av lera."
77. Han sade: "Ut med dig därifrån! Du blir nu en av de utstötta.
78. Ja, över dig skall Min förbannelse vila till Domedagen."
79. Han sade: "Herre! Bevilja mig då anstånd till den Dag de skall uppväckas."
80. Han sade: "Du är bland dem som beviljats anstånd,
81. Till den bestämda tidens Dag."
82. Han sade: "Vid Din makt! Jag skall förvisso bringa dem alla på fall,
83. Utom dem av Dina tjänare som är utvalda."
84. Han sade: "Här är sanningen, och sanningen säger Jag:
85. Jag skall förvisso fylla helvetet med dig och de av dem som följer dig bland dem, alla tillsammans!"
86. Säg: "Jag ber er inte om någon belöning för detta och hör inte till dem som säger sig vara något de inte är."
87. Den (Koranen) är inte mer än en förmaning för hela världen.
88. Och ni skall sannerligen lära känna dess budskap i sinom tid.

Sura 39 Skarorna (az-Zumar)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Boken är nedsänd av Allah, den Mäktige, den Vise.
2. Vi har sänt ned Boken till dig med sanningen. Dyrka därför Allah och ägna endast Honom all tillbedjan.
3. Visst tillkommer all tillbedjan Allah! De som skaffar sig beskyddare i Hans ställe [säger:] "Vi dyrkar dem endast för att de skall föra oss närmare Allah." Allah skall döma mellan dem i allt de brukade tvista om. Allah vägleder inte den som är lögnaktig och ihärdigt otrogen.
4. Om Allah hade velat skaffa barn kunde Han ha valt vem Han vill bland dem han har skapat. Han är Allah, den Ende, den Övermäktige.
5. Han har skapat himlarna och jorden i sanning. Han vrider natten över dagen och vrider dagen över natten. Han har underordnat solen och månen [Sina lagar] så att var och en löper mot en utsatt tid. Visst är Han den Mäktige, den Ständigt förlåtande!
6. Han har skapat er av en enda människa, från vilken Han sedan skapade hennes maka. Och av boskapen har Han skänkt er åtta djur i par. Han skapar er i era mödrars liv i skepnad efter skepnad genom ett trefaldigt mörker. Detta är Allah, er Herre. Honom tillhör allt herravälde. Ingen [sann] gud finns utom Han. Ja, hur kan de låta sig vändas bort?
i par Se 6:143. (T)
7. Om ni förnekar [sanningen] är Allah förvisso oberoende av er, men Han är inte tillfreds med otro hos Sina tjänare. Men om ni visar tacksamhet är Han tillfreds med det. Ingen syndare skall bära någon annans syndabörda. Sedan är det till er Herre ni skall återvända och Han skall upplysa er om allt ni brukade göra. Han har sannerligen full vetskap om vad som döljs i bröstet.
8. När människan drabbas av ett ont åkallar hon sin Herre och visar ånger inför Honom. Men när Han sedan skänker henne välmåga glömmer hon allt som hon förut anropat Honom om, och tillskriver Honom vederlikar och vilseleder därmed andra från Hans väg. Säg: "Njut av din otro en kort tid! Du hör förvisso till Eldens invånare."

9. Eller skulle den som tillbringar nattens stunder i ödmjuk bön, med ansiktet mot marken och stående, och känner ängslan inför livet efter detta och längtar efter sin Herres nåd [likställas med den otrogne]? Kan de som har kunskap likställas med dem som inte har kunskap? De enda som låter sig förmanas är de med förstånd.

10. Säg: "Mina tjänare som har antagit tron, frukta er Herre! De som gör det goda i denna värld skall få gott. Allahs jord är vid. Det är endast de tålmodiga som till fullo skall ges sin belöning utan någon räkenskap."

11. Säg: "Jag har befallts att dyrka Allah och ägna Honom all tillbedjan,

12. Och jag har befallts att vara den förste av de som underkastar sig."

13. Säg: "Om jag visar olydnad mot min Herre fruktar jag förvisso en svår dags straff."

14. Säg: "Det är endast Allah jag dyrkar och jag ägnar Honom all min tillbedjan,

15. Så dyrka ni vad ni vill i Hans ställe." Säg: "Förlorarna är de som skall förlora sig själva och sina familjer på Uppståndelsens dag." Visst är detta den helt uppenbara förlusten!

16. De skall ovan sig ha täcken av eld och under sig ha täcken av eld. Så väcker Allah rädslan hos Sina tjänare – "Mina tjänare, frukta Mig!"

17. De som håller sig borta från att dyrka falska gudar och vänder sig i ånger till Allah skall få det glada budet. Ja, ge glädjebudet till Mina tjänare;

18. De som lyssnar till vad som sägs och tar till sig det bästa därav. Det är dessa som Allah har väglett, och det är dessa som har förstånd.

19. Kan [du rädda] den som straffdomens ord har besannats över – ja, kan du rädda den som har hamnat i Elden?

20. Men de som fruktar sin Herre skall få salar, med [flera] salar byggda över dem, och floder som flyter under dem. [Detta är] Allahs löfte. Allah sviker aldrig ett löfte.

21. Har du inte beaktat att Allah har sänt ned vatten från himlen som Han lett ned i källor under jorden? Sedan frambringar Han sådesslag i olika färger med det. Men sedan vissnar de och du kan se dem gulna och sedan gör Han dem till torra strån. I detta finns sannerligen en förmaning för dem med förstånd.

22. Är den vars bröst Allah har öppnat för Islam så att han leds av ett ljus från sin Herre [lik den hårdhjärtade]? Ja, ve dem vars hjärtan är för hårda för att prisa Allah! Dessa är på klara villospår.

23. Allah har sänt ned det allra skönaste tal; en Bok med snarlika satser av vilka huden ryser hos dem som räds sin Herre. Men sedan mjuknar deras hud och hjärta av att prisa Allah. Detta är Allahs vägledning med vilken Han vägleder den Han vill. Och den Allah låter gå vilse har ingen vägledare.

24. Är de som låter sitt ansikte blottas för det onda straffet på Uppståndelsens dag [lika dem i paradiset]? Det skall sägas till de orättfärdiga: "Smaka [frukterna av] det ni brukade begå!"

25. De som levde före dem vägrade att tro. Då kom straffet till dem från det håll de minst anade.

26. Allah lät dem uppleva förnedringen i detta jordiska liv. Men straffet i livet efter detta är större – om de bara visste.

27. Vi har i denna Koran framställt för människorna liknelser av alla slag för att de skall låta sig förmanas.

28. En arabisk Koran, utan avvikelser, för att de skall visa gudsfruktan.

29. Allah framställer här en liknelse om en man som tjänar flera oeniga kompanjoner, och en man som lyder under en enda man. Kan dessa två anses lika? All lovprisning tillkommer Allah, men de flesta av dem vet inte.

30. Du skall dö och de skall dö.

31. Sedan är det inför er Herre som ni på Uppståndelsens dag skall tvista.

DEL 24

32. Vem är mer orättfärdig än den som ljuger om Allah och vägrar tro på sanningen när den når honom? Finns det inte i helvetet ett tillhåll för de otrogna?

33. De som kommer med sanningen och tror på den – dessa är de gudfruktiga.

34. De skall få allt de önskar hos sin Herre. Så blir lönen för dem som gör det goda.

35. Därför skall Allah stryka bort från dem [även] det sämsta de gjort och skänka dem deras belöning efter det bästa de brukade göra.

36. Är inte Allah tillräcklig för Sin tjänare? De försöker skrämma dig med dem [de sätter] vid Hans sida. Den Allah låter gå vilse har ingen vägledare, *tillräcklig* För att beskydda och hjälpa Sitt sändebud Muhammed ﷺ.

37. Och den Allah vägleder kan ingen föra vilse. Är inte Allah mäktig, redo till hämnd?

38. Om du frågar dem vem som skapat himlarna och jorden kommer de sannerligen att säga: "Allah!" Säg: "Har ni funderat över dem ni tillber i Allahs ställe? Om Allah vill att ofärd ska drabba mig, kan de då avvärja Hans ofärd? Eller om Han vill visa mig nåd, kan de då hålla tillbaka Hans nåd?" Säg: "För mig är Allah tillräcklig, och endast till Honom bör de tillitsfulla sätta sin lit."

39. Säg: "Mitt folk! Handla ni på ert sätt, jag handlar på mitt. Snart får ni veta,

40. Vilka som skall nås av ett straff som förnedrar dem och vilka som [sedan] skall drabbas av ett bestående straff."

41. Vi har sänt ned Boken med sanningen till dig för människornas skull. Den som följer vägledningen gör så för sitt eget bästa, och den som far vilse far endast vilse till skada för sig själv. Du är inte en beskyddare av dem.

42. Allah tar människors själar när deras dödsstund är kommen; och den [själ] som inte dör [tar han när den sover]. Han kvarhåller sedan de [själar] vars död Han bestämt och sänder tillbaka de andra [själarna] fram till en utsatt tid. I detta finns sannerligen tecken för människor som tänker efter.

Se även 6:60-61. (K)

43. Eller har de vid Allahs sida skaffat sig medlare? Säg: "Även om dessa inte har makt över något och inte har förmåga att tänka?"

44. Säg: "All medling tillhör Allah. Han äger herraväldet över himlarna och jorden, och till sist är det till Honom ni skall återföras."

45. När endast Allah nämns obehags hjärtat hos dem som inte tror på livet efter detta. Men när de som satts vid Hans sida nämns blir de genast förnöjda.

46. Säg: "Allah, himlarnas och jordens Alstrare, som känner det fördolda och det uppenbara! Det är Du som dömer mellan Dina tjänare i allt som de har tvistat om."

47. Om de som gör orätt ägde allt som finns på jorden och lika mycket därtill skulle de erbjuda det som lösen från det svåra straffet på Uppståndelsens dag. Allah skall visa dem något de inte förväntade sig.

48. Alla dåliga handlingar de utförde skall visas för dem och de skall omges av det som de gjorde narr av.

49. När ett ont drabbar människan åkallar hon Oss. Men när Vi sedan skänker henne välsignelse från Oss säger hon: "Detta har jag fått endast genom [egen] kunskap!" Nej, det är en prövning, men de flesta av dem vet inte det.

50. Detsamma sades av dem som levde före dem, Men de kunde inte gagnas av något de hade åstadkommit.

51. I stället drabbades de av allt ont de hade åstadkommit. Och de som gör orätt bland dessa skall också drabbas av allt ont de åstadkommit, och de skall inte komma undan.

52. Vet de inte att Allah utökar Sin försörjning för den Han vill, eller minskar den? I detta finns sannerligen tecken för människor som tror.

53. Säg: "Mina tjänare - ni som överskridit i ert syndande - ge inte upp hoppet om Allahs nåd! Allah förlåter sannerligen alla synder. Han är sannerligen den förlåtande, den benådande.

54. Och visa ånger inför er Herre och underkasta er Honom innan straffet kommer över er och ni inte längre kan få hjälp!

55. Och följ allt det fina som har sänts ned till er från er Herre innan straffet plötsligt kommer över er när ni minst anar det."

56. Ingen människa kan då säga: "Ack, vad jag nu ångrar allt jag försummade beträffande Allah. Jag hörde sannerligen till dem som drev gäck!"

57. Eller säga: "Om Allah bara hade väglett mig skulle jag blivit en av de gudfruktiga."

58. Eller säga, när hon ser straffet: "Om jag bara fick en chans att återvända så att jag kan bli bland dem som gör det goda!"

59. "Men Mina tecken kom ju till dig och du vägrade tro på dem och visade högmod och blev bland dem som förnekade [sanningen]."
Skall Allah svara. (T)

60. På Uppståndelsens dag ser du dem som ljög om Allah ha svarta ansikten. Finns det inte i helvetet en boplatz för de högmodiga?

61. Men Allah skall rädda de gudfruktiga genom deras seger. Inget ont skall drabba dem och inte heller skall de sörja.

62. Allah är alltings Skapare, och över alla ting är Han en skyddsherre.

63. Hos honom finns himlarna och jordens nycklar. De som förnekar Allahs tecken - dessa är förlorarna.

64. Säg: "Är det andra än Allah ni befäller mig att dyrka, okloka som ni är?"

65. Det har förvisso uppenbarats för dig och för dem (profeter) som fanns före dig: "Om du dyrkar avgudar skall allt ditt [goda] handlande gå till spillo och du skall sannerligen höra till förlorarna.

66. Du skall alltså endast dyrka Allah och höra till de tacksamma."

67. De har inte vördat Allah så som Han rätteligen skall vördas. Hela jorden skall vila i Hans grepp på Uppståndelsens dag, och himlarna vara hoprullade i Hans högra hand. Prasad och upphöjd vare Han, fjärran från allt de sätter vid Hans sida!

68. Ja, det skall blåsas i basunen och alla som finns i himlarna och på jorden skall falla [ned] livlösa – utom den Allah vill [skona]. Sedan blåses det i den en andra gång – och med ens står de där och ser.

69. Jorden skall skina av sin Herres ljus och skriften läggas fram. Profeterna och vittnena skall tillkallas och det skall avgöras mellan dem med sanningen och de skall inte lida orätt.

Ingen skall stå till svars för någon annans synd och varje människa skall endast dömas efter sina egna handlingar. **vittnena** Profeten Muhammeds ﷺ samfund. Se även 2:143. **avgöras mellan dem** Profeterna och deras respektive folk, huruvida de kan anses ha besvarat profeternas budskap eller inte. (T)

70. Då skall varje människa till fullo ersättas för vad hon gjort. Han vet bäst vad de tar sig för.

71. Och de som förnekade [sanningen] skall drivas mot helvetet i skaror. När de sedan når fram och dess portar öppnas skall dess väktare säga till dem: "Kom det inte sändebud till er och läste upp er Herres tecken för er och varnade er för mötet denna Dag?" De skall säga: "Jo, men straffets dom har nu fallit över de otrogna."

72. Det skall sägas: "Stig in genom helvetets portar och stanna där för evigt! Vilken usel boning för de högfärdiga."

73. Och de som fruktade sin Herre skall drivas mot paradiset i skaror. När de sedan når fram och dess portar öppnas skall dess väktare säga till dem: "Frid över er, goda som ni varit! Stig in och stanna här för evigt."

74. De skall säga: "All lovprisning tillkommer Allah som har uppfyllt Sitt löfte till oss och gett oss denna jord i arv där vi kan slå oss ned var än vi vill! Vilken härlig belöning för de strävande."

75. Du skall se änglarna kretsa kring Tronen och prisa sin Herres lov. Det avgjordes mellan dem med rättvisa och det utropas: "All lovprisning tillkommer Allah, världarnas Herre!"

Sura 40 Förlåtaren (Ġāfir)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Ĥā Mīm.

2. Boken är nedsänd av Allah, den Mäktige, den Vetande,

3. Som förlåter synd och godtar ånger, är sträng i straff men äger all godhet. Ingen [sann] gud finns utom Han; till Honom är ert färdmål.

4. Ingen tvistar om Allahs tecken utom de som förnekar [sanningen]. Låt dig därför inte förledas av hur de far runt på jorden.

5. Före dem vägrade Noas folk att tro och likaså de sammansvurna efter dem. Varje samfund hade planer mot sitt sändebud att gripa honom. De tvistade med falskheter för att vederlägga sanningen, men då grep Jag dem. Ja, hur blev Min bestraffning?

6. Så har också din Herres ord besannats om dem som förnekar [sanningen]; de kommer inte att tro.

7. De som bär upp Tronen och de som omger den prisar sin Herres lov och tror på Honom och ber om förlåtelse för dem som har antagit tron: "Vår Herre! Du omsluter allt med Din nåd och kunskap; förlåt dem som visar ånger och följer Din väg och skydda dem från den Djupa eldens straff!"

8. Vår Herre! Låt dem träda in i Edens lustgårdar; [lustgårdarna] som Du har lovat dem och de rättfärdiga bland deras fäder och hustrur och ättlingar. Du är sannerligen den Mäktige, den Vise.

9. Ja, skydda dem från onda handlingar. Den Du skyddar från onda handlingar har Du sannerligen visat nåd. Detta blir den väldiga segern."

10. Det skall ropas till dem som förnekar [sanningen]: "Allahs avsky är större än er avsky för er själva, då ni kallades till tron men förnekade [den]."

11. De skall säga: "Vår Herre! Du har nu låtit oss dö två gånger och gett oss liv två gånger. Vi erkänner våra synder, så finns det någon väg ut?"

Ur Elden. *två gånger* Se 2:28. (T)

12. "Detta sker för att ni när Allah tillbads ensam förnekade [sanningen], men om andra sattes vid Hans sida trodde ni. Nej, domen är Allahs – den Høge, den Store."

13. Det är Han som visar er Sina tecken och sänder ned försörjning till er från himmelen. Men ingen låter sig förmanas utom den som visar ånger.

Som lämnar all avgudadyrkan och endast ger sig hän åt Allah. (T)

14. Tillbe därför Allah och ägna Honom all dyrkan, även om det ogillas av de otrogna.

15. [Han är] den som höjer ranggraderna; Tronens Ägare, [Han] skickar ned Anden på Sitt bud till den Han vill bland Sina tjänare för att varna för Mötets dag.

ranggraderna Allah skall ge Sina profeter och Sina trogna högre status än andra i paradiset. *Tronen* Allmaktens tron som Allah har skapat och som omsluter all övrig skapelse. (T) *Anden* Uppenbarelsen, som här kallas anden då den ger liv åt människors hjärtan. *tjänare* Allahs profeter och sändebud. (B)

16. Den Dagen skall de komma fram. Inget hos dem kan döljas för Allah. "Till vem hör allt herravälde denna Dag? Till Allah, den Ende, den Övermäktige!

komma fram Ur sina gravar. (B)

17. I Dag skall varje människa lönas för det hon utträttat. Ingen orätt förekommer i Dag. Allah är sannerligen snabb att kalla till räkenskap."

18. Varna dem för den annalkande stundens Dag då hjärtan skall sitta i struparna och de skall fyllas av ångest. Då har de orättfärdiga ingen vän och ingen medlare som hörsammas.

19. Han känner till era illistiga blickar och det som göms i ert bröst.

20. Allah skall avgöra med sanningen. Och de som de åkallar vid Hans sida kan inte avgöra någonting. Allah är sannerligen den Hörande, den Seende.

21. Har de inte färdats på jorden och sett hur slutet blev för dem som fanns före dem? De hade större makt än dessa och [lämnade mäktigare] minnesmärken på jorden. Men Allah straffade dem för deras synder och mot Allah hade de inget skydd.

22. Så skedde för att deras sändebud kom till dem med klara bevis, men de förnekade [sanningen] och straffades då av Allah. Han är sannerligen stark och sträng i Sitt straff.

23. Vi sände Moses med Våra tecken och ett klart bemyndigande,

24. Till Faraos, Hämān och Qārūn, men de sade: "En magiker och en lögnhals!"

25. Och när han kom till dem med sanningen från Oss sade de: "Döda sönerna till alla som tror med honom, men låt deras kvinnfolk leva!" Ja, de otrognas onda planer är bara ren villfarelse.

26. Faraos sade: "Låt mig döda Moses; han kan gott kalla på sin Herre! Jag fruktar att han kommer att ändra er religion eller vålla fördärv på jorden."

27. Moses sade: "Jag har tagit skydd hos min Herre och er Herre från varje högmodig människa som inte tror på räakenskapens Dag."

28. En troende man som hörde till Faraos närmaste men dolde sin tro sade: "Skall ni döda en man för att han säger: 'Min Herre är Allah' och har kommit till er med klara bevis från er Herre? Är han en lögnare skall han svara för sin lögn, men är han sannfärdig kommer ni att drabbas av något av det han lovat er. Allah vägleder inte den som är en lögnaktig överskridare.

29. Mitt folk! I dag har ni makten och är triumferande på jorden. Men vem kan hjälpa oss mot Allahs straff om det kommer till oss?" Faraos sade: "Jag visar er endast det jag själv anser [lämpligt] och jag leder er endast på rätt väg."

30. Han som hade antagit tron sade: "Mitt folk! Jag fruktar att ni får erfara något likt de sammansvurnas dag,

Straffet som drabbade de som i äldre tid gaddade sig samman mot Allahs profeter. (T)

31. Något likt det som hände Noas folk och 'Ād och 'Īmūd och dem som kom efter dem. Men Allah vill inte göra orätt mot Sina tjänare.

32. Mitt folk! Jag fruktar för er anropandets Dag,

Då människor ropar efter varandra till följd av den skräck som skall råda på Uppståndelsens Dag. (T)

33. Den Dag då ni skall vända om och fly och inte har någon som kan skydda er mot Allah. Den Allah låter gå vilse är helt utan vägledare.

34. Förr kom också Josef till er med klara bevis, men ni upphörde inte att tvivla om det han kom till er med. När han sedan dog sade ni: 'Allah kommer aldrig mer att skicka ett sändebud efter honom.'" Så låter Allah dem som överskrider och hyser tvivel gå vilse,

35. Dem som tvistar om Allahs tecken utan att något bemyndigande har kommit till dem. Sådant väcker stor avsky hos Allah och hos de troende. Men så förseglar Allah hjärtat hos varje högmodig och arrogant person.

36. Faraos sade: "Hāmān! Bygg mig ett torn så kan jag nå upp till passagera,

37. Passagera i himlarna där jag kan ta mig upp till Moses gud; dock är jag säker på att han är en lögnare." Så skönmålades Faraos handlingar för honom och han hindrades från [den rätta] vägen. Ja, Faraos onda plan ledde endast till förödelse.

38. Den som hade antagit tron sade: "Mitt folk! Följ mig så skall jag visa er riktighetens väg.

39. Mitt folk! Detta jordiska liv är endast [tillfälliga] njutningar och det är livet efter detta som är det bestående hemmet.

40. Den som utför en dålig handling skall endast lönas med dess motsvarighet. Men den som handlar rättfärdigt, vare sig man eller kvinna, och är troende – dessa skall träda in i paradiset där de skall försörjas utan räkenskap.

41. Mitt folk! Varför, medan jag kallar er till salighet, kallar ni mig till Elden?

42. Ni kallar mig till att förneka Allah och att jag vid Hans sida skall sätta sådant som jag inte har kunskap om, medan jag kallar er till den Mäktige, den Evigt förlåtande.

43. Utan tvekan har det ni kallar mig till ingen rätt att åkallas, vare sig i denna värld eller i livet efter detta, och det är till Allah vi skall återvända och det är överskridarna som skall bli Eldens invånare.

44. Ni skall minnas vad jag har sagt er, och jag överlämnar nu min sak till Allah. Allah ser sannerligen Sina tjänare.”

45. Och Allah skyddade honom mot allt det onda de planerade, och Faraos följe omvärvdes av det onda straffet –

46. Elden – som de skall ställas inför både morgon och kväll. Och den Dag då den Yttersta stunden infaller [sägs det:] ”För in Faraos följe i det strängaste straffet!”

47. När de sedan tvistar sinsemellan i Elden skall de svaga säga till dem som var högmodiga: ”Vi var ju era följare; kan ni inte få oss att slippa en del av Elden?”

48. De som var högmodiga skall säga: ”Här skall vi alla vara. Allah har redan dömt mellan Sina tjänare.”

49. Och de som är i Elden skall säga till helvetets väktare: ”Be er Herre att lindra straffet för oss, [om så för] en dag!”

50. De skall säga: ”Var det inte så att era sändebud kom till er med klara bevis?” De svarar: ”Jo!” Då säger de: ”Be ni [i stället]!” Men de otrognas bön går helt förlorad.

51. Vi skall sannerligen hjälpa Våra sändebud och dem som har antagit tron, både i det jordiska livet och Dagen då vittnena stiger fram.

vittnena Änglarna, sändebuden och de troende vilka alla skall vittna på Uppståndelsens dag mot de samfund som vägrade tro sina sändebud. De skall också vittna om att sändebuden förmedlade sin Herres budskap trots sina respektive folks förnekelse. (T)

52. Den dagen gynnas inte de orättfärdiga av sina ursäkter. För dem väntar förbannelse och en eländig hemvist.

53. Och Vi gav Moses vägledningen och lät Israels barn få Boken i arv,

54. Som en vägledning och en förmaning för dem med förstånd.

55. Ha därför tålamod – Allahs löfte är sanning – och be om förlåtelse för din synd, och priså din Herres lov varje kväll och tidig morgon.

56. De som tvistar om Allahs tecken, utan att något bemyndigande har kommit till dem, har inget annat än högmod i sitt bröst och kommer inte att uppnå sitt mål. Sök därför skydd hos Allah! Han är sannerligen den Hörande, den Vetande.

57. Skapelsen av himlarna och jorden är ju större än skapelsen av människor, men de flesta människor inser inte det.

Att Allah utan svårighet bringar vad Han vill till existens från intet. (T)

58. Den blinde och den seende är ju inte lika. Inte heller de som antar tron och gör goda gärningar och den orättfärdige. Sällan låter ni er förmanas.

59. Den Yttersta stunden skall komma – det råder det inget tvivel om. Men de flesta människor låter sig inte tro.

60. Er Herre har sagt: ”Be till Mig så skall jag bönhöra er!” De som är för högmodiga för att dyrka Mig får stiga in i helvetet vanärade.

61. Det är Allah som gjort natten för er så att ni kan vila under den och dagen för att se klart. Allah är full av godhet mot människorna, men de flesta människor visar inte tacksamhet.

62. Detta är Allah, er Herre, alltings Skapare. Ingen [sann] gud finns utom Han. Hur kan de då förvändas?

63. Så förvändes också de bort som förr bestred Allahs tecken. Tidigare samfund. (T)

64. Det är Allah som har gjort jorden till en boplats för er och himlen som ett valv. Han har format er och gett er den bästa formen och har försörjt er med goda [och nyttiga] ting. Detta är Allah, er Herre. Hög i välsignelse är Han, världarnas Herre!

65. Han är den Levande, ingen [sann] gud finns utom Han. Tillbe därför Honom och ägna Honom all dyrkan! All lovprisning tillkommer Allah, världarnas Herre.

66. Säg: ”Jag har förbjudits att dyrka dem som ni tillber i Allahs ställe nu när klara bevis har nått mig från min Herre, och jag har befallts att underkasta mig världarnas Herre.”

67. Det är Han som har skapat er av jord, sedan av en sädesdroppe, sedan av en blodklump. Sedan låter Han er komma ut som spädbarn, för att sedan låta er nå er fulla mognad och sedan bli ålderstigna – några av er dör dock innan dess – och därmed nå en utsatt tid, och för att ni skall använda ert förstånd.

68. Det är Han som ger liv och död. När Han har beslutat något säger Han blott: "Var!" och det är.

69. Har du inte sett dem som tvistar om Allahs tecken, hur de leds bort [från den rätta vägen]?

70. Sådana vägrar tro på Boken och på det som Vi sänt Våra sändebud med. Men de skall snart få veta,

71. Då de skall ha bojor och kedjor runt halsen och släpas fram,

72. I skållhett vatten. Sedan skall de, i Elden, bli till bränsle.

73. Sedan skall det sägas till dem: "Var är nu de ni brukade sätta som medgudar,

74. Vid Allahs sida?" De skall säga: "De har lämnat oss i sticket; nej, vi tillbad ju [egentligen] ingenting [verkligt] förut." Så låter Allah de otrogna fara vilse.

75. "Detta sker för att ni ständigt fröjdades på jorden utan rätt och för att ni ständigt brukade skryta.

De gladdes över sina falskheter och förhävde sig hätskt och högmodigt om sitt avguderi och syndande. (T)

76. Stig in genom helvetets portar – där skall ni vara för evigt!"
Ja, vilken usel boning för de högmodiga.

77. Visa tålmod! Allahs löfte är sanning. Vare sig Vi visar dig något av vad Vi lovat dem eller låter dig dö, så är det till Oss de skall återföras.

78. Vi har sänt sändebud före dig. Om några av dem har Vi berättat för dig och om andra har Vi inte berättat för dig. Ett sändebud kan aldrig framkalla ett tecken utan Allahs tillåtelse. Men när Allahs bud kommer skall det avgöras med sanningen och i samma stund förlorar tvivlarna.

sanningen Rättvisa. (T)

79. Det är Allah som har skänkt er boskapsdjuren så att ni kan rida på några av dem och ta andra av dem till föda.

80. I dem har ni också andra nyttor och på dem kan ni uppnå en önskan som vilar i ert bröst. Ja, på dem och på skeppen kan ni föras omkring.

önskan Om att färdas och transportera gods till ett fjärran land. (T)

81. Han visar er Sina tecken. Men vilka av Allas tecken är det ni vill bestrida?

82. Har de inte färdats på jorden och sett hur slutet blev för dem som levde före dem? De var manstarkare och hade större makt och [lämnade mäktigare] minnesmärken på jorden. Men de kunde inte gagnas av allt de hade åstadkommit.

83. När deras sändebud kom till dem med klara bevis fröjdades de över det vetande de hade, men omvärvdes sedan av det de hade gjort narr av.

vetande Deras uppfattning att det inte fanns något liv efter detta och att de aldrig skulle få något straff. (T)

84. Och när de fick se Vår vedergällning sade de: "Nu tror vi på Allah ensam och förnekar allt vi har satt vid Hans sida!"

85. Men deras tro kunde inte gynna dem när de hade fått se Vår vedergällning – så har Allah alltid gått till väga med Sina tjänare – och i samma stund förlorade de otrogna.

Sura 41 Tydliggörande (Fuṣṣilat)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Ḥā Mīm.

2. En nedsänd uppenbarelse från den Nåderike, den Benådande –

3. En Bok vars verser har tydliggjorts i en arabisk Koran för människor som vet.

Har kunskaper i det arabiska språket. (T)

4. En glädjebudbärare och en varnare, men de flesta av dem vänder ryggen till och vill inte lyssna.

5. De säger: "Våra hjärtan hindras av höljen från det du kallar oss till och våra öron är förseglade och mellan oss och dig finns en slöja; så gör vad du vill, vi gör vad vi vill!"

6. Säg: "Jag är endast en människa som ni. [Men] det uppenbaras för mig att er Gud är en enda Gud. Var därför rättrådiga inför Honom och be om Hans förlåtelse. Ett hårt straff skall möta avgudadyrkarna,

7. De som inte ger allmosor och som förnekar livet efter detta.

8. De som antar tron och gör goda gärningar skall få en belöning utan ände."

9. Säg: "Skall ni verkligen förneka Honom som skapade jorden under två dagar, och sätta likar vid Hans sida? Detta är ju världarnas Herre!"

10. Han har satt förankrade berg på dess yta och gett den välsignelser och mätt ut alla dess födor på den [jämnt] under fyra dagar – lika för alla som söker.

Söker svar på frågan om skapelsen. Eller: De som söker uppehålle har alla tillgång till något av de livsförnödenheter som finns på jorden. (T,B,K)

11. Sedan höjde Han sig över himlen, som då var rök, och sade till den och till jorden: "Kom villigt eller motvilligt!" De sade: "Vi kommer villigt."

12. Sedan formade Han dem till sju himlar under två dagar och anordnade varje himmels tillstånd. Och den lägsta himlen smyckade Vi med lampor och ett skydd. Så har allt mätts ut av den Mäktige, den Vetande.

13. Men om de vänder sig bort, säg då: "Jag har varnat er för en hemsökelse lik den som hemsökte 'Ād och 'Āmūd."

14. När sändebud kom till dem, både före deras tid och därefter, [med budet:] "Dyrka ingen annan än Allah!" – sade de: "Om vår Herre hade velat skulle Han helt visst ha sänt ned änglar. Vi förnekar därför allt som ni har sänts med."

15. 'Ād visade högmod på jorden utan rätt och sade: "Vem har större makt än vi?" Kunde de inte inse att Allah, som skapat dem, har större makt än de? Ja, de bestred ständigt Våra tecken.

16. Då sände Vi en piskande storm över dem under några ödesdigra dagar för att låta dem smaka ett förnedrande straff i sitt jordiska liv. Men straffet i livet efter detta är än mer förnedrande och de skall inte få någon hjälp.

17. Och 'Āmūd visade Vi vägen. Men de föredrog blindhet framför vägledning och drabbades därför av det förödande och förödmjukande straffet för hur de hade burit sig åt.

18. Och Vi räddade dem som hade antagit tron och visade gudsfruktan.

19. Den Dag Allahs fiender församlas inför Elden skall de försas samman.

20. När de sedan nått fram till den skall deras öron, ögon och hud vittna mot dem om vad de brukade göra.

21. De skall säga till sina hudar: "Varför vittnar ni mot oss?" De skall säga: "Allah har låtit oss tala – Han som låtit allt annat tala." Det är Han som skapade er första gången och det var till Honom ni skulle återföras.

22. Ni försökte inte dölja [era synder för den] att era öron, ögon och hud skulle vittna mot er, men [dolde dem för att] ni trodde att Allah inte kände till mycket av vad ni brukade göra.

23. Detta var den tanke ni hade om er Herre; den förgjorde er så att ni blev bland förlorarna.

24. Även om de härdar ut, skall Elden förbli deras boning. Och även om de ber om ursäkt skall de aldrig bli bland de ursäktade.

25. Vi lät dem följas av ett anhang som sedan skönmålade för dem vad som låg framför dem och vad som låg bakom dem tills domen besannades [och föll] över dem liksom [det gjorde] över tidigare samfund av djinner och människor. De blev alla förlorare.

anhang Djävlar bland människor och djinner. *framför dem* Gärningar de ännu inte gjort. *bakom dem* Deras redan utförda gärningar. (K)

26. De som förnekar [sanningen] säger: "Lyssna inte till denna Koran, utan överrösta den så att ni kan segra!"

överrösta den Med rop och oväsen när den läses upp. (T)

27. Vi skall sannerligen låta förnekarna smaka ett strängt straff och löna dem för det uslaste de brukade göra.

det uslaste Deras avguder. (T)

28. Detta blir Allahs fienders lön, nämligen Elden. Där skall de få en evig hemvist som lön för att de brukade bestrida Våra tecken.

29. De som förnekade [sanningen] skall säga: "Vår Herre! Visa oss de två, bland djinnerna och människorna, som lett oss vilse. Vi skall sätta dem under våra fötter och låta dem höra till de allra lägsta!"

I helvetets djupaste del. *de två* Bland djinnerna Satan själv, och bland människorna Adams son som dödade sin bror. (T,K)

30. De som säger: "Vår Herre är Allah" och sedan lever rättskaffens, till dessa skall änglarna stiga ned [med budet]: "Var inte rädda och känn inte sorg, utan fröjdas åt budet om paradiset som ni har lovats.

stiga ned I dödsstunden. (T)

31. Vi är era beskyddare i både det jordiska livet och livet efter detta. Där skall allt som era själar längtar efter bli ert, och där skall ni få allt ni ber om –

32. En boning [skänkt] av en förlåtande, benådande [Herre]."

33. Vems ord är finare än [de som kommer från] den som kallar till Allah och handlar rättfärdigt och säger: "Jag är en av muslimerna!"

34. En ond och en god handling kan inte likställas. Gengälda med det som är mest gott! Då skall han, som det mellan dig och honom råder fiendskap, med ens bli som om han vore en nära och förtrogen vän.

35. Men ingen skänks detta utom de som visar tålamod. Nej, ingen skänks detta utom den mycket lyckosamme.

36. Och om du inges en av Satans ingivelser skall du söka skydd hos Allah. Han är sannerligen den Hörande, den Vetande.

37. Bland Hans tecken är natten och dagen och solen och månen. Fall inte ned på ansiktet för solen eller månen, utan fall ned för Allah som har skapat dem – om det verkligen är Honom ni [vill] dyrka.

38. Men om de visar högmod finns hos din Herre de som upphöjer Honom natt och dag utan att förtrötts.

39. Och bland Hans tecken är att du kan se jorden ligga förtorkad, men när Vi sänt ned vatten över den börjar den skälva och svälla. Han som ger den liv skall sannerligen uppliva de döda. Han har sannerligen makt över allt.

40. De som vanhelgar Våra tecken är inte dolda för Oss. Kan den som skall kastas i Elden anses bättre, eller den som skall gå säker på Uppståndelsens dag? Handla som ni vill – Han ser sannerligen allt ni gör.

41. De som förnekar förmaningen (Koranen) sedan den kommit till dem [skall få sin lön]. Den är sannerligen en mäktig Bok.

42. Falskhet kan inte påverka den, varken framifrån eller bakifrån. Den är nedsänd av en vis, prisad [Herre].

varken framifrån eller bakifrån Från inget håll. (B)

43. Till dig sägs inte annat än vad som redan sagts till sändebuden före dig. Din Herre råder över all förlåtelse, men också över ett smärtsamt straff.

44. Om Vi hade gjort den till en icke-arabisk koran skulle de säga: "Varför har inte dess verser gjorts tydliga - [en] icke-arabisk [koran] och [ett] arabiskt [sändebud]?" Säg: "Den är en vägledning och ett botemedel för dem som har antagit tron." Men de som inte vill tro har dövhet i sina öron och är blinda för den (Koranen). Dessa kallas från en avlägsen plats.

koran Läsning, recitering. *kallas från en avlägsen plats* Ett uttryck på arabiska för dem som inte förstår vad som sägs till dem. (T)

45. Vi gav Moses Boken men det tvistades om den. Och hade inte ett beslut från din Herre redan funnits skulle det avgjorts mellan dem. De hyser sannerligen tvivel och misstanke kring den.

Toran, efter att judarna föll i tvist om hur den skulle efterlevas. (T)

46. Den som handlar rättfärdigt gör så för sitt eget bästa, och den som felar skadar sig själv. Din Herre är aldrig orättvis mot Sina tjänare.

DEL 25

47. Till Honom hänskjuts kunskapen om den Yttersta stunden. Ingen frukt tränger fram ur sitt hölje och ingen varelse av honkön blir havande eller föder utan Hans vetskap. Den Dag då Han ropar till dem: "Var är Mina medgudar?" skall de säga: "Vi erkänner inför Dig; bland oss finns inget vittne."

Om att Allah har eller någonsin skulle ha haft medgudar. (T,K)

48. Allt som de tillbad förut har då övergett dem, och de vet med säkerhet att det inte finns någon tillflykt.

49. Människan tröttnar inte på att be om det goda. Men när det onda drabbar henne blir hon förtvivlad och misströstande.

Människan Den otrogne. *det goda* Egendom och hälsa. (T)

50. Om Vi låter henne erfara nåd från Oss, efter att elände drabbat henne, säger hon helt säkert: "Detta förtjänar jag, och jag tror inte den Yttersta stunden skall komma till stånd. Och om jag återförs till min Herre kan jag hos Honom säkert vänta mig det godaste." Vi skall sannerligen upplysa dem som förnekar [Oss] om vad de gjort, och Vi skall sannerligen låta dem smaka ett tungt straff.

51. När Vi ger människan välsignelser vänder hon sig bort och drar sig undan. Men när det onda drabbar henne har hon en lång bön till hands.

52. Säg: "Säg mig, om den (Koranen) verkligen är från Allah och ni sedan förnekar den, vem kan då vara vilsnare än den som är långt gången i trots?"

53. Vi skall visa dem Våra tecken bortom horisonterna och hos dem själva tills det står klart för dem att detta är sanningen. Är det inte tillräckligt att din Herre är vittne till allt?

54. Visst är det så att de hyser tvivel kring mötet med sin Herre! Visst är det så att Han omsluter allt!

Har allting i Sin makt. (T)

Sura 42 Samrådet (aš-Ŝūrā)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Hā Mīm.

2. 'Ayn sīn qāf

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetskap om. (K)

3. Så har uppenbarelse getts till dig, och till dem som levde före dig, av Allah – den Mäktige, den Vise.

4. Honom tillhör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden. Han är den Höge, den Våldige.

5. Himlarna är nära att rämna ovan varandra medan änglarna prisar sin Herres lov och ber om förlåtelse för dem som är på jorden. Visst är Han den Förlåtande, den Benådande!

ovan varandra Den ena himlen ovanför den andra. Se även 19:88-91. (B)

6. De som har skaffat sig beskyddare i Hans ställe – Allah vakar över dem. Du är ingen vaktman över dem.

7. Och på detta sätt har Vi för dig uppenbarat en arabisk Koran för att du skall varna Moderstaden (Mecka) och alla runt omkring den, och varna för Samlingens dag – inget tvivel råder om den; en grupp skall hamna i paradiset och en grupp i den Flammande elden.

8. Om Allah hade velat skulle Han gjort dem till ett enda samfund, men Han innesluter vem Han vill i Sin nåd. Och de orättfärdiga skall inte ha någon beskyddare eller hjälpare.

På Domedagen. (T)

9. Eller har de skaffat sig beskyddare i Hans ställe? Allah är ju Beskyddaren, och det är Han som skall uppliva de döda och Han har makt över allt.

10. Vad ni än tvistar om vilar avgörandet hos Allah. Detta är Allah, min Herre. Till Honom sätter jag min lit och till Honom vänder jag mig i ånger.

11. [Han är] himlarnas och jordens Frambringare. För er [fortlevnad] har Han gjort er i par av er egen art, och [gjort] boskapsdjuren i par, för att därigenom föröka er. Ingenting är Honom likt; Han är den Hörande, den Seende.

12. Hos honom finns himlarna och jordens nycklar. Han utökar Sin försörjning för dem Han vill och begränsar [den åt andra]. Han har full vetskap om allt.

13. Han har föreskrivit er den tro som Han anbefallde Noa – och det är den Vi har uppenbarat för dig – och den Vi anbefallde Abraham och Moses och Jesus: att ni skall utöva tron och inte låta er splittras i fråga om den. För avgudadyrkarna är det du kallar dem till tungt. Allah utser till detta den Han vill. Och [Han] vägleder till detta den som vänder sig till Honom.

Och hörsammar Hans bud. (T,B)

14. De kom inte att splittras förrän efter det att kunskapen hade nått dem utav fientlighet mot varandra. Om inte din Herres beslut redan hade tagits som gäller till en utsatt tid skulle det ha avgjorts mellan dem. Och de som fick Boken i arv efter dem hyser nu tvivel och misstro kring den.

Kring den tro som anbefalldes Noa, Muhammed ﷺ och alla andra profeter. **kunskapen** Om Noas rena tro och hans fienders undergång. **beslut** Om anstånd. **en utsatt tid** Uppståndelsens dag. **de som fick Boken** Judar och kristna, som gavs Toran respektive Evangeliet i arv från tidigare tvistande släkten. (T)

15. Kalla därför till den och vandra rätt, som du är befalld, och följ inte deras begär. Säg: ”Jag tror på alla böcker Allah har uppenbarat, och [jag] är befalld att [döma] rättvist mellan er. Allah är vår Herre och er Herre. Vi har våra handlingar och ni har era handlingar. Inget tvistande skall förekomma mellan oss och er. Allah skall föra oss samman. Hos Honom är vårt färdmål.”

föra oss samman På Domedagen. (T)

16. De som tvistar om Allah efter att andra har hörsammat Honom; deras tvistande är meningslöst hos deras Herre. [Hans] vrede vilar över dem och de skall få ett strängt straff.

17. Det är Allah som har sänt ned Boken med sanningen och likaså rättvisans väg. Och vad kan få dig att inse att den Yttersta stunden kanske är nära?

18. De som inte tror på den vill påskynda den. Men de som har antagit tron ängslas för den och vet att den är sann. Visst är de som tvivlar på den Yttersta stunden långt gångna i villfarelse!

19. Allah är mild mot Sina tjänare och försörjer vem Han vill. Han är den Starke, den Mäktige.

20. För dem som vill ha efterlivets skörd skall Vi utöka deras skörd. Och för dem som alltid ville ha denna världs skörd skall Vi ge dem något av den. I livet efter detta får de [dock] ingen andel.

21. Eller har de medgudar som har föreskrivit dem något i tron som Allah inte har tillåtit? Om inte för ett redan fattat beslut om [uppskov om] avgörandet, skulle domen ha fallit. De orättfärdiga skall få ett smärtsamt straff.

22. Du skall få se de orättfärdiga ängslas över [straffet] de dragit på sig, men det drabbar dem [oundvikligen]. Men de som antog tron och gjorde goda gärningar skall hamna i paradisiens trädgårdar. De skall få allt de önskar hos sin Herre. Detta är den stora ynnesten.

23. Detta är vad Allah ger glada bud om till Sina tjänare som tror och gör goda gärningar. Säg: "Jag begär ingen lön av er för detta, utan bara er tillgivenhet mot närstående." För den som utför en god handling skall Vi göra [belöningen för] den ännu godare. Allah är sannerligen den Förlåtande, den Erkännsamme.

de närstående Profeten befalldes här att kräva att mekanerna visade honom tillgivenhet baserat på deras nära släktskap. (T)

24. Eller säger de: "Han har uppdiktat lögn om Allah." Om Allah vill kan Han försegla ditt hjärta. Men Allah stryker ut falskhet och upprättar sanningen genom Sina ord. Han har full vetskap om vad som döljs i bröstet.

25. Han är den som godtar ångern från Sina tjänare och överser med [deras] dåliga handlingar och Han vet allt ni gör.

Se även 4:110. (K)

26. Han bönhör dem som antar tron och gör goda gärningar och ger dem ännu mer av Sin ynnest. Men de otrogna skall få ett strängt straff.

27. Om Allah [rikligt] utökade uppehållet för alla Sina tjänare skulle de begå övergrepp på jorden. Men Han sänder ned vad Han vill enligt mått. Han är sannerligen underkunnig om Sina tjänare och allseende.

28. Det är Han som sänder ned regnet, efter att de tappat hoppet, och strör ut Sin nåd. Han är Beskyddaren, den Lovprisade.

29. Bland Hans tecken är skapelsen av himlarna och jorden och alla varelser Han låtit sprida sig i dem. Och Han har makt att samla dem till Sig när än Han vill.

30. Varje hemsökelse som hemsöker er är en följd av vad ni med egna händer har förtjänat; ändå har Han överseende med mycket.

31. Ni kan aldrig fly undan [någonstans] på jorden, och i Allahs ställe har ni varken någon beskyddare eller hjälpare.

32. Och bland Hans tecken är skeppen som seglar över havet, som höga berg.

33. Om Han vill låter Han vinden mojna och då ligger de orörliga på dess yta – i detta finns sannerligen tecken för var och en som är tålmodig och tacksam –

34. Eller så låter Han dem gå under på grund av vad de förtjänat; ändå har Han överseende med mycket.

35. Och de som tvistar om Våra tecken vet att de inte har någonstans att fly.

36. Allt ni har fått är endast det jordiska livets vinning. Men det som finns hos Allah är bättre och beständigare för dem som antar tron och sätter all sin lit till sin Herre,

37. Och som undviker de stora synderna och skamlösa handlingar och när de blir arga ändå kan förlåta,

38. Och som hörsammar Sin Herre och förrättar bönen och samråder med varandra om sina angelägenheter och av det Vi har försörjt dem med ger åt andra,

39. Och som, när de utsätts för övergrepp, kommer till varandras försvar.

40. Vedergällningen för ett ont skall vara ett ont av motsvarande slag. Men den som visar overseende och gör det rätta skall få sin belöning av Allah. Han älskar inte förtryckare.

41. Men de som försvarar sig efter att ha lidit förtryck; mot dessa skall ingen åtgärd tas.

42. Åtgärder får endast vidtas mot dem som förtrycker människor och begår övervåld på jorden utan rätt. Dessa skall få ett smärtsamt straff.

43. Och att visa tålmod och förlåta hör sannerligen till de förnämligaste av föresatser.

44. Den som Allah låter gå vilse har därefter ingen beskyddare. Du skall få se hur de orättfärdiga, när de får syn på straffet, skall säga: "Finns det någon väg tillbaka?"

Till det jordiska livet. (T)

45. Och du skall få se hur de förs fram till den (Elden), bävande i vanära, och hur de sneglar med blickar av skam. Och de som antog tron skall säga: "De sanna förlorarna är de som förlorar sig själva och sina närmaste på Uppståndelsens dag. Visst skulle de orättfärdiga få ett bestående straff!"

46. Då har de inga beskyddare som kan hjälpa dem mot Allah. Den som Allah låter gå vilse kommer inte att ha någon väg.

Som leder honom till sanningen. (T)

47. Hörsamma er Herre innan det från Allah kommer en dag som inte kan förhindras. Den dagen skall ni inte finna någon tillflykt och inte heller kunna neka till något [ont ni gjort].

48. Men om de vänder sig bort så har Vi ju inte sänt dig som väktare över dem. Du är endast ålagd att förkunna. När Vi låter människan erfara nåd från Oss fröjdas hon över det. Men om ett ont drabbar dem för något som deras egna händer har utträttat blir människan förvisso otacksam.

49. Till Allah hör herraväldet över himlarna och jorden. Han skapar vad Han vill. Åt dem Han vill skänker Han döttrar och åt dem Han vill skänker Han söner.

50. Eller ger Han dem både söner och döttrar, och Han gör den Han vill ofruktsam. Han är sannerligen vetande, allsmäktig.

51. Det passar sig inte en mänsklig varelse att Allah talar till honom annat än genom uppenbarelse eller bakom en slöja eller genom att sända en budbärare som på Hans bud uppenbarar det Han vill. Han är sannerligen hög, vis.

52. Så har Vi också för dig uppenbarat en andlig ingivelse (Koranen) på Vår befallning. Förut visste du varken vad denna Bok eller tron var, men Vi gjorde den till ett ljus med vilket Vi vägleder dem Vi vill bland Våra tjänare. Ja, du vägleder sannerligen till en rak väg,

53. Vägen till Allah som äger allt i himlarna och allt på jorden. Visst är det hos Allah som allting återförs!

Sura 43 Guld (az-Zukruf)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Hā mīm.

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetskap om. (K)

2. Vid Boken full av tydlighet!

3. Vi har gjort den till en arabisk Koran för att ni skall kunna förstå.

4. Och den finns i Moderboken hos Oss – högstämd och full av visdom.

5. Skulle Vi ha overseende och bortse från att ge er påminnelsen när ni är ett överskridande folk?

6. Hur många profeter har Vi inte sänt till era föregångare?

7. Men ingen profet kom till dem utan att de gjorde narr av honom.

8. Och Vi har utplånat [andra] med större makt än dessa. Ja, tidigare slakten har gjorts till [varnande] exempel.

9. Om du frågar dem: "Vem har skapat himlarna och jorden?" skall de helt visst säga: "De har skapats av den Mäktige, den Vetande."

10. Han är Den som gjort jorden [som] en bädd för er, och på den har Han gjort stigar för att ni skall kunna finna er väg.

11. Och Han är den som ständigt sänder ned vatten från himlen i måttlig mängd. Med detta uppväcker Vi ett dött landskap. Så skall även ni tas fram.

Efter er död. (T)

12. Och Han är den som skapat alla motsatspar och gjort för er de skepp och riddjur ni färdas på,

13. För att ni, efter att ha suttit upp på dem och tagit plats på dem, skall minnas er Herres välsignelse och säga: "Upphöjd vare Han som har skänkt oss dessa; själva hade vi inte haft förmåga till det.

14. Och det är sannerligen till vår Herre vi skall återvända!"

**15. Men de likställer en del av Hans tjänare med Honom.
Människan är sannerligen uppenbart otacksam.**

**16. Eller har Han skaffat sig döttrar bland det Han skapar och
utsett er till att ha söner?**

**17. Men när någon av dem ges den glada nyheten om det han sät-
ter i samband med den Nåderike mörknar hans uppsyn och han
blir nedstämd.**

det han sätter i samband med den Nåderike Döttrar. (T)

**18. Skulle någon som uppfostras med smycken och som vid tvister
inte är uttrycklig?**

Kunna tillskrivas Allah? (T,K,B)

**19. De har framställt änglarna, de som är den Nåderikes tjänare,
till kvinnliga väsen. Har de bevittnat deras skapelse? Deras
vittnesmål skall upptecknas och de kommer att tillfrågas.**

**20. De säger: "Om den Nåderike ville annat skulle vi inte dyrka
dem." Om detta har de ingen vetskap. De gör inget annat än gissar.**

21. Eller har Vi gett dem en Bok före denna som de håller fast vid?

**22. Nej, men de säger: "Vi har funnit våra förfäder på en troslära,
och i deras spår vandrar vi rätt."**

**23. Också före dig sände Vi inte en [enda] varnare till en stad utan
att dess välbärgade invånare sade: "Vi har funnit våra förfäder på
en troslära, och det är i deras spår vi skall följa."**

**24. Han sade: "Även om jag har kommit till er med bättre vägledning
än den ni funnit hos era förfäder?" De sade: "Det ni har sänts med
förnekar vi helt."**

**25. Då tog Vi hämnd på dem. Ja, se hur slutet blev för dem som
vägrade tro!**

**26. Och [minns] då Abraham sade till sin fader och sitt folk:
"Jag tar avstånd från allt ni dyrkar,**

27. Utom Honom som skapat mig; Han skall vägleda mig."

28. Och han fick dessa ord att leva kvar bland sina avkomlingar så att de kunde vända tillbaka.

Till sin Herre i ånger när de hamnat i otro eller synd. (T)

29. Ja, dessa och deras förfäder lät Jag leva gott ända tills de nåddes av sanningen och ett sändebud som klargör.

30. Men när sanningen nu nått dem säger de: "Detta är ju magi och vi förnekar det helt!"

31. Och de säger: "Varför sänds [annars] inte denna Koran ned till en mäktig man från en av de två städerna?"

Mecka och Taif. (T)

32. Är det de som fördelar din Herres nåd? Vi har fördelat deras levebröd mellan dem i detta jordiska liv, och ger några av dem högre grad än andra så att några av dem kan ta andra i sin tjänst. Och din Herres nåd är bättre än allt vad de samlar ihop.

Av världslig rikedom. (T)

33. Och om det inte hade varit för att människorna skulle ha blivit ett enda [otroget] samfund, hade Vi låtit de som förnekar den Nåderike få taken till sina hus gjorda av silver och likaså trapporna de stiger upp för,

34. Och portarna till deras hus och divanerna på vilka de vilar,

35. Och guld därtill. Men allt detta skulle bara vara det jordiska livets njutning. Och det nästkommande livet hos din Herre är de gudfruktigas.

36. Till den som gör sig blind för den Nåderikes förmaning skall Vi knyta en djävul och låta den bli hans anhängare.

37. De skall sannerligen avstyra dem från vägen och de skall tro sig vara vägleda.

38. När han sedan kommer till Oss skall han säga: "Om ändå avståndet mellan mig och dig varit lika långt som mellan öst och väst - du usla anhängare!"

39. Men denna Dag kommer det aldrig att gagna er att ni tillsammans skall dela straffet.

40. Kan du förmå de döva att höra eller vägleda de blinda och dem som hamnat i klar villfarelse?
41. Och även om Vi låter dig försvinna kommer Vi helt visst att ta hämnd på dem,
42. Eller visar Vi dig det Vi har lovat dem; Vi har dem sannerligen i Vår makt.
43. Håll därför fast vid det som uppenbaras för dig. Du är sannerligen på en rak väg.
44. Och den (Koranen) är en ära för dig och ditt folk, och ni kommer att ställas till svars.
45. Fråga dem till vilka Vi sände några av Våra sändebud före dig; lät Vi gudar sättas vid den Nåderikes sida för att dyrkas?
46. Vi sände ju Moses med Våra tecken till Faraos och hans stormäns och han sade: "Jag är ett sändebud från världarnas Herre."
47. Men när han kom till dem med Våra tecken skrattade de åt dem.
48. Och Vi lät dem inte se något tecken utan att det ena var större än det andra, och Vi lät dem drabbas av straff för att de skulle vända tillbaka.
49. Men de sade: "Du magiker! Be till din Herre för oss genom det löfte Han gett dig; då skall vi vandra rätt."
50. Men så fort Vi befriade dem från straff bröt de sitt ord.
51. Och Faraos ropade ut inför sitt folk och sade: "Mitt folk! Är inte herraväldet över Egypten mitt? Dessa floder rinner ju under mig – ser ni inte?"
52. Är inte jag bättre än denne ovärdige man, som knappt kan tala klart?"
53. Varför är han inte klädd i armband av guld eller har med sig änglarna tätt vid sin sida?"
54. Ja, han föraktade sitt folk men de lydde honom. De var sannerligen ett trotsigt folk.

55. Men när de väckte Vår vrede tog Vi hämnd på dem och dränkte dem alla,

56. Och lät dem bli ett exempel och en lärdom för kommande generationer.

57. Och när Marias son anförts som exempel väsnas ditt folk håfullt över det,

58. Och säger: "Är våra gudar bättre eller han?" De framställer endast detta för att tvista med dig. De är sannerligen grälsjuka människor.

59. Han var endast en tjänare som Vi välsignade och gjorde till ett exempel för Israels barn.

exempel Att Jesus skapades utan en far är ett exempel på Allahs makt och förmåga att göra vad Han vill. (B,K)

60. Om Vi ville kunde Vi i ert ställe sätta änglar på jorden som efterträder er.

Och dyrkar endast Allah. (T)

61. Och han (Jesus) är helt visst ett tecken inför den Yttersta stunden, så hys aldrig tvivla om den och hörsamma Mig! Detta är en rak väg.

tecken Jesus återkomst till jorden är ett tecken på att Domedagen är nära. (B,K)

62. Och låt inte Satan hindra er! Han är sannerligen er klara fiende.

63. Och när Jesus kom med de klara bevisen sade han: "Jag har kommit till er med visdomen och för att klargöra för er något av det ni tvistar om. Frukta därför Allah och lyd mig!

de klara bevisen Toran. *visdomen* Profetskapet. (T)

64. Allah är min Herre och er Herre; dyrka därför Honom! Detta är en rak väg."

65. Men sekterna tvistade sinsemellan. Och ve dem som begick orätt, för straffet på en smärtsam dag!

66. Väntar de på annat än att den Yttersta stunden skall nå dem plötsligt och när de minst anar det?

67. De närmaste av vänner skall den Dagen bli varandras fiender, utom de gudfruktiga.
68. Mina tjänare! Ni skall inte känna rädsla denna Dag och inte heller skall ni sörja –
69. Ni som trodde på Våra tecken och blev muslimer.
70. Träd in, ni och era hustrur, i paradiset för att njuta!
71. De skall betjänas med fat och bågare av guld. Där finns allt som själen längtat efter och som är en fröjd för ögat. Ja, där skall ni leva för evigt.
72. Detta är paradiset som ni får ärva för allt [gott] ni brukade göra.
73. Där har ni rikligt med frukter att äta av.
74. Men förbrytarna skall vistas i helvetets straff för evigt.
75. Det skall inte lindras för dem, och i det skall de vistas utan hopp. Om räddning. (T)
76. Vi gjorde ingen orätt mot dem; det var de som gjorde orätt mot sig själva.
77. De skall ropa: "Malik! Låt din Herre göra slut på oss!"
Han säger: "Ni skall sannerligen stanna kvar."
Malik Namnet på ängeln som vakar över helveteselden. (B)
78. Vi kom till er med sanningen, men de flesta av er avskyr sanningen.
79. Har de gjort upp en välgjord plan? Då gör vi också en upp en välgjord [plan].
80. Tror de kanske att Vi inte hör deras hemligheter och dolda sammankomster? Jo [det gör Vi], och Våra sändebud finns hos dem och upptecknar [allt].
81. Säg: "Om den Nåderike hade en son skulle jag vara först av alla att dyrka honom."

82. Upphöjd vare himlarna och jordens Herre - tronens Herre - fjärran från allt de tillskriver Honom!

83. Så låt dem pladdra och roa sig tills de möter deras Dag som lovats dem.

84. Det är Han som i himlen är Gud och på jorden är Gud. Han är den Vise, den Vetande.

85. Hög i välsignelse är Han som äger herraväldet över himlarna och jorden och allt som finns däremellan! Hos honom vilar all vetskap om den Yttersta stunden och till Honom skall ni återföras!

86. De som de tillber i Allahs ställe har ingen makt att medla; det har endast den som vittnar om sanningen och som vet.
medla Jesus och änglarna vittnar om Allahs enhet och vet sanningen och tillåts medla för de troende som inte sätter något vid Allahs sida, till skillnad från avgudadyrkarnas falska gudar som på Domedagen inte har någon förmåga att fälla förbön för någon. (T)

87. Om du frågar dem vem som skapat dem skall de helt visst säga: "Allah." Hur kan de då förvändas?

88. Och [Allah har hört] hans (Muhammeds) utrop: "Herre! Dessa är ju människor som inte vill tro!"

89. Men visa dem förlåtelse och säg: "Frid!" De skall snart få veta.

Sura 44 Röken (ad-Dukān)

I Allahs namn, den Nåderike, den Benådande

1. **Ḥā mīm.**

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetskap om. (K)

2. **Vid Boken full av tydlighet!**

3. **Vi har sänt ned den under en välsignad natt – Vi har alltid varit varnare.**

välsignad natt Ödesbestämmelsens natt i månaden ramadan.
Se även 97:1-5. (T,B,K)

4. **Under den avkunnas varje fastställt bud.**

I denna natt skrivs alla utslag om skapelsens angelägenheter under det kommande året, såsom livslängder, försörjning, handlingar och tillstånd. (T)

5. **Ett bud från Oss. Vi har alltid sänt budbärare.**

6. **En nåd från din Herre. Han är den Hörande, den Vetande,**

7. **Herren över himlarna och jorden och allt som finns däremellan. Om ni bara ägde förvisshet.**

8. **Ingen [sann] gud finns utom Han, som ger liv och död; er Herre och era tidiga förfäders Herre.**

9. **Men i sitt tvivel fortsätter de att roa sig.**

10. **Så vänta in den Dag då himlen kommer att fyllas av tydlig rök,**

11. **Som sveper in människorna. Detta blir ett smärtsamt straff.**

12. **"Vår Herre! Vänd straffet ifrån oss – nu är vi sannerligen troende."**

13. **Hur skall de kunna gynnas av förmaningen? Ett tydligt sändebud har ju redan kommit till dem,**

14. **Men de drog sig undan honom och sade: "En upplärd galning!"**

15. Vi skall avlägsna straffet en kort tid. Men ni kommer sannerligen att återvända.

16. Den Dag då Vi slår det stora dråpslaget, skall Vi sannerligen ta hämnd.

17. Före deras tid satte Vi också Faraos på prov och ett ädelt sändebud kom till dem,

18. [Med orden]: "Överlämna Allahs tjänare till mig - jag är ett trovärdigt sändebud!"

19. Och sätt er inte upp mot Allah! Jag har kommit till er med ett klart bemyndigande.

20. Och jag tar skydd hos min Herre och er Herre mot att ni stenar mig.

21. Om ni inte vill tro mig så håll er borta från mig!"

22. Och så anropade han sin Herre: "Dessa människor är förbrytare."

23. "Bege dig av med Mina tjänare under natten; ni kommer dock att bli förföljda!"

24. Och låt havet vara stilla. De är sannerligen en härskara som skall dränkas."

25. Hur många trädgårdar och bäckar lämnade de inte bakom sig,

26. Och sädesfält och härliga boningar,

27. Och välstånd som de tidigare njutit av!"

28. Så gick det. Och Vi gav det i arv åt andra människor.

29. Varken himlen eller jorden fällde tårar över dem och de gavs inget anstånd.

30. Vi räddade förvisso Israels barn från det förödmjukande straffet,

31. Hos Faraos. Han var sannerligen övermodig och tillhörde dem som gick till överdrift.

- 32. Och med Vår kunskap utvalde Vi dem framför alla världens folk, På Moses tid. (T)**
- 33. Och gav dem tecken som innebar en uppenbar prövning.**
- 34. Dessa säger sannerligen:**
- 35. "Det finns inget mer än vår första död och vi kommer inte att väckas till liv.**
- 36. Skaffa annars hit våra förfäder om ni verkligen talar sanning!"**
- 37. Är de bättre, eller Tubba's folk och deras föregångare som Vi utplånade? De var alla förbrytare.**
- 38. Vi har inte skapat himlarna och jorden och allt som finns däremellan för nöjes skull.**
- 39. Vi har endast skapat dem i sanning, men de flesta av dem vet inte det.**
- 40. Avgörandets dag är en bestämd tid för dem alla.**
- 41. Den Dag då anhörig inte kan gagna anhörig på något sätt och de inte får någon hjälp,**
- 42. Utom den Allah visar nåd. Han är sannerligen den Mäktige, den Benådande.**
- 43. Trädet Zaqqūm skall sannerligen bli,**
- 44. Den syndfulles föda.**
- 45. Som smält koppar skall den sjuda i magen,**
- 46. Som skållhett vatten.**
- 47. Ta honom och driv in honom i den Djupa eldens mitt!**
- 48. Ös sedan det skållheta straffet över hans huvud!**
- 49. Smaka! Du var ju den mäktige, den ärofulle.**
- 50. Det var på detta ni brukade tvivla.**

- 51. De gudfruktiga skall vara i trygga boningar,**
- 52. I paradiset och [bland] bäckar,**
- 53. Klädda i siden och brokad, sittande mitt emot varandra.**
- 54. Så skall det bli. Och Vi skall para ihop de med skönögda makor.**
- 55. Där skall de be om all slags frukt och vara trygga.**
- 56. Där skall de inte smaka någon annan död, än den första döden [på jorden], och Han skall skona dem från den Djupa eldens straff –**
- 57. Ett ynnestbevis från din Herre. Det skall bli den största segern.**
- 58. Vi har förvisso gjort den (Koranen) lätt på ditt tungomål så att de kan låta sig förmanas.**
- 59. Avvakta därför! Även de skall avvakta.**

Sura 45 På knä (al-Jâtiyah)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Hā mīm.

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetenskap om. (K)

2. Boken är nedsänd av Allah, den Mäktige, den Vise.

3. I himlarna och jorden finns sannerligen tecken för de troende.

4. Och i skapelsen av er och alla varelser som Han låtit sprida ut finns tecken för människor som är äger förvissning.

5. Och i natten och dagens växling, och i den försörjning som Allah sänder ned från himlen och ger liv med åt ett landskap efter att det varit dött, och i vindarnas vändningar finns tecken för människor som använder sitt förstånd.

6. Detta är Allahs tecken som Vi reciterar för dig med sanning. Och på vilket budskap efter Allah och Hans tecken skall de annars tro?

tecken Koranen. (K)

7. Ett hårt straff skall möta varje ihärdig lögnhals och syndare,

8. Som hör Allahs tecken reciteras för honom men ändå fortsätter visa högmod som om han inte hörde dem. Ge denne budet om ett smärtsamt straff!

9. När han får kännedom om något av Våra tecken gör han narr av dem. Sådana skall få ett förnedrande straff.

10. Framför sig skall de ha helvetet. Inget av det de åstadkommit kan gagna dem det ringaste, och inte heller [kan] något som de i Allahs ställe tog till beskyddare [gagna dem]. De skall få ett svårt straff.

11. Detta (Koranen) är en vägledning. Och de som förnekar sin Herres tecken skall få ett gräsligt och smärtsamt straff.

12. Det är Allah som låtit havet tjäna er så att skeppen kan segla över det på Hans befallning och ni kan söka något av Hans goda för att sedan visa er tacksamhet.

13. Och Han har låtit det som finns i himlarna och det som finns på jorden tjäna er – allt är från Honom. I detta finns sannerligen tecken för människor som tänker efter.

14. Säg till dem som har antagit tron att förlåta dem som inte hoppas på Allahs dagar. Han skall löna dem för vad de har förtjänat.
Allahs dagar Se 14:5.

15. Den som handlar rättfärdigt gör så för sitt eget bästa, och den som gör orätt skadar sig själv. Sedan är det till er Herre ni skall återföras.

16. Vi gav Israels barn Boken, domen och profetskapet och skänkte dem av allt det goda och gav dem företrädare framför alla världens folk.

17. Och Vi gav dem klara bevis för föreskriften. De började inte tvista förrän efter kunskapen hade nått dem utav fientlighet mot varandra. Din Herre skall sannerligen avgöra mellan dem på Uppståndelsen dag i allt som de brukade tvista om.
föreskriften Allt som de befalldes i Toran. (T)

18. Därefter satte Vi dig på föreskriftens tydliga väg. Rätta dig därför efter den och rätta dig inte efter begären hos dem som ingenting vet.
föreskriftens tydliga väg Samma väg och bud som Allah befallde tidigare sändebud att följa. (T)

19. De kan inte hjälpa dig det ringaste mot Allah. De orättfärdiga är varandras beskyddare och Allah är de gudfruktigas beskyddare.

20. Detta är klara insikter för människorna, och en vägledning och en nåd för de som äger förvisning.

21. Tror verkligen de som gjort sig skyldiga till onda handlingar att Vi skall likställa dem med de som antagit tron och gör goda gärningar, så att deras liv och deras död blir densamma? Så uselt de dömer!

22. Allah skapade himlarna och jorden med sanningen, så att varje människa skall lönas för det hon gjort och ingen skall lida orätt. med sanningen För att sanning och rättvisa skall verkställas i dem. (T)

23. Har du sett den som tar sina egna begär som sin gud, och som Allah i Sin vetskap har låtit gå vilse, och vars öron och hjärta Han förseglat och över vars ögon Han lagt ett täckelse? Vem kan vägleda denne i Allahs ställe? Tänker de inte efter?

24. De säger: "Det finns inget annat liv än vårt jordiska; vi dör och vi lever och endast tiden får oss att förgås." Om detta har de ingen kunskap. De gör inte annat än anta.

25. När Våra tecken reciteras för dem klart och tydligt har de inget annat försvar än att säga: "Skaffa fram våra förfäder om ni verkligen är sannfärdiga!"

26. Säg: "Allah ger er liv och sedan död och sedan skall Han samla er på Uppståndelsens dag om vilken inget tvivel råder." Men de flesta människor vill inte veta.

27. Till Allah hör herraväldet över himlarna och jorden. Och när den Yttersta stunden är kommen – den Dagen skall tvivelspridarna förlora [allt].

28. Då skall du se varje samfund falla på knä. Varje samfund skall kallas till sin bok: "I dag skall ni lönas för vad ni brukade göra!"

29. Detta är Vår bok; den säger sanningen om er. Vi lät uppteckna allt ni brukade göra.

30. Och de som antog tron och gjorde goda gärningar skall Herren föra in i Sin nåd. Det blir den klara segern. nåd Paradiset. (T)

31. Men [till] de som förnekade [sanningen sägs det:] "Reciterades inte Mina tecken för er? Ni visade dock högmod och fortsatte att vara människor förbrytare."

32. Och när det sades: "Allahs löfte är sanning och om den Yttersta stunden råder inget tvivel" sade ni: "Vi vet inte något om den Yttersta stunden. Vi tror endast det vi tror och kommer inte att låta oss övertygas."

33. Men de onda handlingar de utförde skall stå klara för dem, och de skall omges av allt de brukade göra narr av.

34. Och det skall sägas: "I dag skall Vi glömma er så som ni glömde mötet denna Dag. Er boning skall bli Elden och ni har inga hjälpare.

35. Detta sker för att ni gjorde Allahs tecken till föremål för skämt och lät det jordiska livet förleda er." Den Dagen skall de därför inte få lämna den (Elden) och inte heller skall de uppmanas till försoning.

36. All lovprisning tillkommer Allah, himlarnas Herre och jordens Herre – Herren över alla världar!

37. Honom tillhör all överhöghet i himlarna och på jorden. Han är den Mäktige, den Vise.

DEL 26

Sura 46 Sanddynerna (al-Aḥqāf)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Ḥā mīm

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetenskap om. (K)

2. Boken är nedsänd av Allah, den Mäktige, den Vise.

3. Vi har inte skapat himlarna och jorden och allt däremellan annat än i sanning och en utsatt tid. Men de som förnekar [det] vänder sig bort från de varningar de fått.

4. Säg: "Har ni tänkt över det ni tillber i Allahs ställe? Låt mig se vad de har skapat på jorden! Eller har de ett deläggande i himlarna? Visa mig då en [uppenbarad] skrift före denna, eller något spår av kunskap, om ni verkligen är sannfärdiga!"

5. Vem kan vara mer vilseledd än de som i Allahs ställe tillber sådana som inte kan bönhöra dem fram till Uppståndelsens dag, och som om deras tillbedjan är helt omedvetna?

fram till Uppståndelsens dag Ett uttryck som på arabiska innebär "aldrig någonsin". (T)

6. Och när människorna samlas skall de bli fiender till dem och ta avstånd från deras dyrkan.

samlas På Uppståndelsens dag. (T)

7. När Våra klara tecken reciteras för dem säger de otrogna om sanningen som kommit till dem: "Detta är inget annat än uppenbar magi."

8. Eller också säger de: "Han har diktat ihop den.?" Säg: "Om jag hade diktat ihop den hade ni inte kunnat skydda mig mot Allah på något sätt. Han vet bäst vilka samtal ni för om den. Han räcker som vittne mellan mig och er. Han är den Förlåtande, den Benådande."

9. Säg: "Jag är ingen ny företeelse bland sändebuden och jag vet inte vad som skall ske med vare sig mig eller er. Jag följer bara det som uppenbaras för mig och jag är inte mer än en klar varnare."

10. Säg: "Vad skulle ni säga om den (Koranen) verkligen är från Allah och ni förnekar den? Även när ett vittne bland Israels barn vittnar om dess like? Han (vittnet) bekänner tron medan ni visar högmod!" Allah vägleder sannerligen inte orättfärdiga människor. *ett vittne* Omfattar alla de framstående rabbiner som offentligt kom att bekänna tron på Koranen, som Abdullah ibn Salām med flera. *dess like* Om Toran, som likt Koranen har uppenbarats av Allah. (T,B,K)

11. De som förnekar [sanningen] säger till dem som har antagit tron: "Om detta verkligen var något gott skulle inte dessa ha tagit det till sig före oss." Och när de inte låter sig vägledas av det säger de: "Detta är ju ett uråldrigt påhitt."

till Kan även tolkas som "om". Förnekarna sade om de troende dessa saker. (K)
Om detta Koranen och dess budskap. (T)

12. Men före den fanns också Moses Bok, som var en ledstjärna och en nåd. Och detta är en bekräftande Bok, på arabiskt tungomål, för att varna dem som gör orätt och vara ett glädjebud för dem som gör gott.

13. De som säger: "Vår Herre är Allah" och sedan lever rättskaffens behöver inte känna rädsla och inte heller skall de sörja.

rädsla För fasorna på Uppståndelsens dag. *sörja* Över vad de skall lämna bakom sig i det jordiska livet. (T)

14. Dessa är paradisetns invånare. Där skall de leva för evigt – en lön för allt [gott] de brukade göra.

15. Vi har anbefallt människan att visa godhet mot sina föräldrar. Hennes moder har burit henne med möda och fött henne med möda. Havandeskapet och avvänjningen kan vara i trettio månader.

När hon sedan nått sin fulla mognad och fyllt fyrtio år bör hon säga: "Herre! Ingiv mig att visa tacksamhet för den välsignelse Du välsignat mig och mina föräldrar med, och att göra allt det goda som Du behagas av; och gör mina ättlingar rättfärdiga. Jag har vänt mig till Dig i ånger och jag är en av muslimerna."

16. Det är från dessa Vi skall godta det bästa de gjort och Vi skall overse med deras dåliga handlingar [och sätta dem] bland paradisetns invånare enligt det sanna löfte de har fått.

Se 9:72. (B)

17. Men [det finns] den som till sina föräldrar säger: "Skam över er! Ger ni mig löften om att jag skall uppväckas när så många slakten redan gått bort före mig?" De båda anropar Allah om hjälp [och svarar:] "Ve dig, anta tron! Allahs löfte är sanning." Han säger då: "Detta är inte annat än förfädernas gamla sagor."

18. Dessa är de över vilka orden skall besannas, tillsammans med samfund av människor och djinner som gått bort före dem: "De skall sannerligen vara förlorare!"
På Uppståndelsens dag. (K)

19. Och alla skall de ha ranggrader efter hur de handlat. Ja, Han skall löna dem till fullo för deras handlingar och de skall inte lida orätt.

20. Dagen då de som förnekar [sanningen] skall ställas inför Elden [säger Vi till dem:] "Ni lät era goda handlingar gå om intet under ert jordiska liv och sökte endast njutning i det. I dag skall ni därför lönas med ett förödmjukande straff för att ni brukade visa högmod på jorden utan rätt och för att ni trotsigt brukade synda."

21. Och nämn 'Āds broder, då han varnade sitt folk vid al-Aḥqāf – liksom varnare kommit och gått både före honom och efter honom – [med orden]: "Ni skall inte dyrka någon annan än Allah! Jag fruktar straffet för er på en svår Dag."
Uppståndelsens dag. 'Āds broder Profeten Hūd, som Allah skickade till stammen 'Ād. *al-Aḥqāf* Betyder "De höga sanddynernas land" som sägs ha legat i Jemens sydöstra delar. (T)

22. De sade: "Har du kommit till oss för att lura bort oss från våra gudar? Visa oss i stället det du lovar oss om du verkligen hör till de sannfärdiga!"

23. Han sade: "Vetskapen [om det] finns endast hos Allah och jag förmedlar [endast] det jag sänts med. Men jag kan se att ni är ett folk utan vett."

24. När de sedan såg att det var en molnbank som rörde sig i riktning mot deras dalar sade de: "Det är ju en molnbank som skall ge oss regn!" "Nej, det är vad ni ville påskynda – en stormvind som bär på ett smärtsamt straff."

25. Den förgjorde allting enligt sin Herres bud tills inget kunde ses av dem utom deras hem. Så lönar Vi människor som är förbrytare.

26. Vi hade gett dem makt över sådant som Vi inte har gett er makt över, och Vi gav dem hörsel och syn och förstånd. Men varken deras hörsel eller syn eller förstånd kunde hjälpa dem det ringaste när de väl hade bestridit Allahs tecken. Och slutligen omgavs de av det som de hade gjort narr av.

27. Vi har även utplånat städerna runt omkring er. Men först klargjorde Vi tecknen för att de skulle vända om.

28. Och varför fick de inte hjälp av de avgudar de hade skaffat sig vid Allahs sida för att föra dem närmare [Honom]? Nej, dessa övergav dem. Så var deras påhitt och det som de hade diktat ihop.

29. Och [minns] att Vi skickade till dig en samling djinner för att lyssna till Koranen. När de sedan närvarade sade de: "Var nu tysta och lyssna noga!" När den (recitationen) sedan hade avslutats begav de sig till sitt folk som varnare.

30. De sade: "Vårt folk! Vi har lyssnat till en Bok som sänts ned efter Moses tid och som bekräftar det som funnits före den. Den visar vägen till sanningen och till en rak väg.

31. Vårt folk! Besvara Allahs förkunnare och tro på Honom. Då skall Han förlåta er era synder och skona er från ett smärtsamt straff.

32. Och de som inte besvarar Allahs förkunnare kan aldrig fly undan på jorden och har i Allahs ställe inga beskyddare. Dessa är på klara villovägar."

33. Kan de inte se att Allah, som har skapat himlarna och jorden och som inte tröttades av att skapa dem, är mäktig nog att ge liv åt de döda? Jo! Han har sannerligen makt över allt.

34. Dagen då de som förnekar [sanningen] skall ställas inför Elden [säger Vi:] "Är inte detta sanningen?" De säger: "Jo, vid vår Herre!" Han säger: "Smaka då straffet för att ni brukade förneka [sanningen]!"

35. Ha därför tålmod, så som de ståndaktiga sändebuden hade tålmod, och begär inte påskyndandet [av straffet] för dem. Den Dag de får se allt de varnats för skall det verka som om de inte hade vistats på jorden mer än en kort stund av en dag. [Detta är] en förkunnelse! Kommer då någon att utplånas utom människor som trotsar i synd?

Sura 47 Muhammed

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. De som förnekar sanningen och hindrar andra från Allahs väg har förspillt sina gärningar.
2. Men från dem som antar tron och gör goda gärningar och tror på vad som stegvis sänts ned till Muhammed - det är sanningen från deras Herre - skall Han stryka ut de dåliga handlingarna och förbättra deras tillstånd.
3. Så blir det för att de som förnekar [sanningen] följer falskhet medan de som har antagit tron följer sanningen från sin Herre. Så framställer Allah liknelserna för människorna.
4. Och när ni möter dem som förnekar [sanningen, i strid,] skall ni hugga mot nacken. När ni sedan underkuvat dem skall ni binda dem hårt. Därefter gäller [frigivning som en] välgärning eller [mot] lösen tills kriget lagt sina bördor. Detta [är bindande]. Och om Allah ville kunde Han ha besegrat dem själv, men Han sätter några av er på prov genom andra. Och vad dem beträffar som dödas för Allahs sak, skall Han aldrig låta deras gärningar gå förlorade; *binda dem hårt* tillfångata dem. (B)
5. Han skall vägleda dem och förbättra deras tillstånd,
6. Och låta de inträda paradiset, som Han beskrivit för dem.
7. Ni som har antagit tron! Om ni hjälper Allah skall Han hjälpa er och göra er stadiga på foten.
8. Men de som förnekar [sanningen]; elände åt dem! De har förspillt sina gärningar.
9. Så blir det för att de avskyr vad Allah har sänt ned så Han har låtit deras gärningar gå om intet.
10. Har de inte färdats på jorden och sett hur slutet blev för dem som fanns före dem? Allah förgjorde dem, och dessa otrogna skall möta liknande öden.

11. Så blir det för att Allah är de troendes Skyddsherre, och för att de som förnekar [sanningen] inte har någon skyddsherre.

12. Allah skall låta dem som tror och gör goda gärningar träda in i paradiset genomflutna av floder. Men de som förnekar [sanningen] bara njuter och äter, så som boskap äter, och Elden skall bli en boplatz för dem.

13. Hur många städer med större makt än din stad, som fördrivit dig, har Vi inte utplånat! Och ingen hjälpare hade de.

din stad Mecka och dess avgudadyrkare. (T)

14. Kan den som stödjer sig på ett klart bevis från sin Herre jämföras med dem vars dåliga handlingar har förskönats för dem och som följer sina egna begär.

15. Beskrivningen av paradiset som de gudfruktiga har lovat är att där finns floder av vatten utan grums och floder av mjölk vars smak aldrig förändras och floder av vin, ljuvligt för dem som dricker det, och floder av ren honung. Där finns frukter för dem av alla slag och förlåtelse från deras Herre. [Kan de] jämföras med dem som för evigt är i Elden och vars dryck är skållhatt vatten som sliter sönder deras inälvor?

16. Bland dem finns de som lyssnar till dig. Men när de sedan lämnar dig säger de till dem som har getts kunskap: "Vad var det han sade nyss?" Dessas hjärtan har Allah förseglat och de följer endast sina begär.

17. Men de som låter sig vägledas skall Han ge mer vägledning och Han skänker dem deras gudsfruktan.

18. Väntar de på något annat än att den Yttersta stunden plötsligt skall komma över dem? Dess förebud har ju redan kommit. Men hur skall de gagnas när det de påmint om kommer?

19. Vet att ingen [sann] gud finns utom Allah och be om förlåtelse för din synd, och för alla troende män och troende kvinnor. Allah vet var ni far runt och var ni vilar.

Var människan rör sig om dagen och sover om natten. (T)

20. De troende säger: "Varför sänds inte en sura ned?" Men när en sura med fasta bud sedan sänds ned, och strid nämns i den, kan du se hur de med sjukdom i sina hjärtan stirrar på dig med samma blick som någon som just har överraskats av döden. Men de borde ha [visat],

21. Lydnad och goda ord! Och hade de varit Allah trogna, när budet blev verklighet, skulle det varit bättre för dem.

22. Kanske blir det så för er, om ni vänder er bort, att ni [åter] börjar sprida fördärv på jorden och bryta era släktband.

23. Det är dessa Allah har förbannat och därför gjort döva och deras ögon blinda.

24. Begrundar de inte Koranen, eller har de lås för sina hjärtan?

25. De som vänder [sanningen] ryggen sedan vägledningen blivit klar för dem har Satan förlätt och ingett falska förhoppningar.

26. Så sker för att de säger till dem som avskyr vad Allah stegvis har sänt ned: "Vi skall lyda er i vissa saker." Men Allah vet vad de håller hemligt.

27. Och hur skall det gå när änglarna tar deras själar och pryglar dem i ansiktet och på ryggen?

28. Så sker för att de följde allt som förargade Allah och avskydde [det som väckte] Hans välbehag, så Han lät deras gärningar gå till spillo.

29. Tror de med sjukdom i sitt hjärta att Vi aldrig kommer att blottlägga deras bitterheter?

Inför de troende. (T)

30. Om Vi ville kunde Vi ha visat dem för dig så att du känt igen dem på deras särdrag. Ja, du kan förvisso känna igen dem på deras tillgjorda tal. Allah har kännedom om deras gärningar.

31. Vi skall helt visst pröva er tills Vi gett till känna vilka kämparna och de tålmodiga bland er är, och Vi skall pröva era påståenden.

32. De som förnekar [sanningen] och hindrar [andra] från Allahs väg, och trotsar sändebudet efter att vägledningen blivit tydlig för dem, kan aldrig skada Allah det ringaste och Han skall låta deras gärningar gå till spillo.

33. Ni som har antagit tron! Lyd Allah och lyd sändebudet och låt inte era gärningar vara förgäves.

34. De som förnekar [sanningen] och hindrar [andra] från Allahs väg och sedan dör som förnekare skall Allah aldrig förlåta.

35. Bli därför inte veka och kalla [inte] till fred medan ni är i överläge. Allah är med er och kommer aldrig att beröva er [lönen för] era gärningar.

36. Det jordiska livet är inte mer än lek och nöje. Men om ni tror och visar gudsfruktan skall Han ge er er belöning utan att kräva er på era tillgångar.

37. Om Han hade krävt er på dem och betungat er skulle ni ha snålat och Han skulle ha blottlagt era förbittringar [mot detta krav].

Eftersom människan ofta älskar egendom. (K)

38. Se på er! Ni kallas till att skänka för Allahs sak och ändå finns det de som snålar bland er. Men den som snålar, snålar endast till skada för sig själv. Allah är den Oberoende och ni de fattiga. Och om ni drar er undan skall Han i ert ställe sätta andra människor som sedan inte kommer att bli som ni.

Sura 48 Erövringen (al-Fath)

I Allahs namn, den Nåderike, den Benådande

1. Vi har sannerligen skänkt dig en uppenbar seger,

År 6 H reste profeten Muhammed ﷺ och hans följeslagare från Medina för att utföra Hajj (vallfärden) till helgedomen i Mecka. Trots att meckanerna nekade dem tillträde till helgedomen beskriver Allah den pakt som Profeten ingick med dessa (meckanerna) vid al-Ḥudaybiyah (ett område utanför Mecka) som en seger. Ett tillfälligt fredsavtal uppnåddes och Mecka erövrades sedan följande år utan motstånd. (T,B,K)

2. För att Allah skall förlåta dig både dina gångna och kommande synder och fullända Sin välsignelse över dig och leda dig på en rak väg,

3. Och för att Allah skall skänka dig [Sitt] mäktiga stöd.

4. Det var Han som sände ned lugnet i de troendes hjärtan så att de kunde växa i tro utöver den tro de hade. Till Allah hör himlarnas och jordens härskaror. Allah är evigt vetande, vis.

5. Han skall därför låta troende män och troende kvinnor träda in i paradiset genomflutna av floder – där skall de leva för evigt – och stryka ut deras dåliga handlingar. Detta är hos Allah en väldig vinst.

6. Och Han skall straffa skenheliga män och skenheliga kvinnor och avgudadyrkande män och avgudadyrkande kvinnor som hyser en ond tanke om Allah. För dem väntar en ond vändning. Allahs vrede och förbannelse vilar över dem och Han har förberett helvetet för dem – ja, vilket ont färdmål.

7. Till Allah hör himlarnas och jordens härskaror. Allah är evigt mäktig, vis.

8. Vi har sänt dig som ett vittne, en glädjebudbärare och en varnare,

9. För att ni skall tro på Allah och Hans sändebud och stödja honom och hedra honom, och prisa Honom (Allah) morgon och tidig kväll.

10. De som svär dig trohetsed svär därmed Allah trohetsed. Allahs hand är över deras händer. Den som bryter [eden] bryter [den] endast till skada för sig själv. Men den som håller det han ingått avtal om med Allah skall Han snart ge en riklig belöning.

11. De kvarlämnade ökenaraberna skall säga till dig: "Våra tillgångar och familjer uppehöll oss, så be om förlåtelse för oss!" De säger med sin tunga annat än vad de har i sitt hjärta. Säg: "Vem har den ringaste makt att, för er, hindra Allah om Han vill er någon skada, eller vill er någon nytta?" Nej, Allah är evigt underkunnig om vad ni gör.

12. Nej, ni trodde att Sändebudet och de troende aldrig någonsin skulle återvända till de sina, och detta hade skönmålats i era hjärtan. Ni tänkte onskans tankar och var odugliga människor.

13. Om någon inte vill tro på Allah och Hans sändebud, har Vi för de otrogna förberett en flammande eld.

14. Till Allah hör herraväldet över himlarna och jorden. Han förlåter vem Han vill och straffar vem Han vill. Men Allah är evigt förlåtande, benådande.

15. De kvarlämnade skall säga, när ni beger er av mot krigsbytet för att ta del av det: "Låt oss följa med er!" De vill ändra Allahs ord. Säg: "Ni skall aldrig få följa med oss. Detta har Allah redan sagt förut." Då skall de säga: "Nej, ni avundas oss." Nej, de har aldrig förstått annat än lite grann.

Av sina religiösa rättigheter och skyldigheter. *krigsbytet* I Khaybar, vilket Allah hade lovat de troende som ersättning för deras trohetsed vid al-Ḥudaybiyah. (T)

16. Säg till de kvarlämnade ökenaraberna: "Ni kommer att kallas till [krig mot] ett folk med formidabel stridskraft; ni skall antingen strida mot dem eller också underkastar de sig. Om ni visar lydnad skall Allah ge er en härlig belöning. Men om ni drar er undan så som ni dragit er undan förut skall Han straffa er med ett smärtsamt straff."

17. Den blinde kan inte klandras och den halte kan inte klandras och den sjuke kan inte klandras. Och den som lyder Allah och Hans sändebud skall Han föra in i paradiset genomflutna av floder. Men den som drar sig undan skall Han straffa med ett smärtsamt straff. *klandras* För att inte delta i strid. (T)

18. Allah är nöjd med de troende som svor dig trohetsed under trädet och Han visste väl vad som fanns i deras hjärtan. Han sände då ned lugnet över dem och belönade dem med en snar seger, I slaget vid Khaybar. *under trädet* I al-Ḥudaybiyah. *lugnet* Tålmod och stabilitet. (T)

19. Och mängder av krigsbyten att ta del av. Allah är evigt mäktig, vis. att ta del av I det följande slaget vid Khaybar. (T)

20. Allah lovar er mängder av krigsbyten att ta del av. Men Han påskyndade dessa för er och höll människornas händer borta från er. Det blev då ett tecken för de troende och Han ledde er på en rak väg.

borta från er Allah skyddade de troendes familjer och egendom i Medina under deras resa till Mecka. (T)

21. [Han lovar] även andra [byten] som ni inte kunde ta, men som Allah har omgärdat [åt er]. Allah har evigt makt över allt. omgärdat Med syfte på den följande erövringen av Mecka. (T)

22. Om de som förnekar [sanningen] hade mött er i strid skulle de vänt om i flykt. Sedan hade de inte funnit någon beskyddare eller hjälpare.

23. Så var Allahs väg redan i äldre tid, och aldrig skall du finna att Allahs väg ändras.

24. Det var Han som höll tillbaka deras händer från er och höll tillbaka era händer från dem, i Meckas dalar, efter att ha gett er övertaget över dem. Allah ser alltid vad ni gör.

25. Det var de som förnekade [sanningen] och utestängde er från den Helgade moskén och [hindrade] offerdjuren, som kvarhölls, från att nå sin offringsplats. Och om det inte varit för troende män och troende kvinnor, vilka ni inte kände till och därför kunde ha dödat så att brottet för detta hade drabbat er utan vetskap, [skulle ni fått anfalla]; men Allah innesluter vem Han vill i Sin nåd. Om de hade avskilt sig [från de otrogna] skulle Vi ha straffat dem som förnekade [sanningen] bland dem med ett smärtsamt straff.

26. Medan de som förnekar [sanningen] lät sina hjärtan fyllas av hätskhet – den hedniska okunskapens hätskhet – sände Allah ned Sitt lugn över Sitt sändebud och över de troende och band dem vid gudfruktighetens ord, till vilka de var fullt berättigade och de var värdiga den (ordet). Allah har evigt vetskap om allt.

gudfruktighetens ord "Ingen sann gud finns utom Allah." (T)

27. Allah har bekräftat Sitt sändebuds drömsyn som sann. Ni skall helt visst få stiga in i den Helgade moskén – om Allah vill – trygga och med huvudet rakat och [några] med klippt hår, utan att känna rädsla. Men Allah visste det ni inte hade fått veta och lät det i stället bli en snar seger.

28. Det är Han som har sänt Sitt sändebud med vägledningen och sanningens religion för att låta den segra över all annan religion. Och Allah är tillräcklig som vittne.

29. Muhammed är Allahs sändebud. Och de som är med honom är obevekliga inför de otrogna, nådefulla gentemot varandra. Du ser dem buga och falla ned mot marken [i bön] och sträva efter Allahs ynnest och välbehag. Deras kännetecken syns i deras ansikten som spår av nedfallandet mot marken. Så är beskrivningen av dem i Toran. Och beskrivningen av dem i Evangeliet är [att de är] som säd som skjuter upp sina skott och gör dem starkare tills de sväller och reser sig upp på sina stjälkar. De förnöjer såningsmännen, men de (antalet troende) förargar de otrogna. Allah har lovat de av dem som antar tron och gör goda gärningar förlåtelse och en riklig belöning.

Sura 49 Rummen (al-Ḥujurāt)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Ni som har antagit tron! Förhasta er inte [med beslut] före Allah och Hans sändebud, utan frukta Allah! Allah är sannerligen hörande, vetande.
2. Ni som har antagit tron! Höj inte era röster över Profetens röst, och tala inte högljutt till honom så som ni högljutt talar till varandra, annars kan era gärningar gå till spillo utan att ni märker det.
3. De som sänker sin röst inför Allahs sändebud – det är dessa vars hjärtan Allah har utvalt för gudsfruktan. De skall få förlåtelse och en riklig belöning.
4. De som ropar till dig utanför rummen; de flesta av dem har inget förstånd.
5. Om de bara hade visat tålmod tills du kommer ut till dem skulle det varit bättre för dem. Allah är förlåtande, benådande.
6. Ni som har antagit tron! Om en orättfärdig människa kommer till er med en nyhet skall ni utreda saken så att ni inte ovetande skadar andra och sedan får ångra vad ni gjort.
7. Ni skall veta att ni har Allahs sändebud mitt ibland er. Om han hörsammade er i många frågor skulle ni fara illa. Men Allah har gjort tron kär för er och förhårligat den i era hjärtan, och gjort otro, syndande och olydnad motbjudande för er. Dessa är de rättsinnade.
8. Det är en ynnest och en välsignelse från Allah, och Allah är vetande, vis.
9. Om två grupper av de troende råkar i strid med varandra skall ni mäkla fred mellan dem. Men om den ena [ändå] angriper den andra skall ni strida mot den angripande [parten] tills de fogar sig efter Allahs bud. Om de sedan fogar sig skall ni mäkla fred mellan dem med opartiskhet och vara rättvisa. Allah älskar sannerligen de rättvisa.
10. De troende är förvisso som syskon; mäkla därför fred mellan era två bröder. Och frukta Allah så att ni kan få nåd.

11. Ni som har antagit tron! Inga män skall göra narr av andra män – det må hända att de är bättre än dem själva; och inga kvinnor [skall göra narr] av andra kvinnor – det må hända att även de är bättre än dem själva. Ni skall inte smäda varandra och inte ge varandra öknamn. Det är en ond sak att bära syndighetens namn efter att man antagit tron. Och de som inte visar ånger – dessa är de orättfärdiga.

12. Ni som har antagit tron! Undvik alltför många antaganden. Vissa antaganden är en synd. Leta inte efter andras brister och baktala inte varandra. Skulle någon av er tycka om att äta sin döda broders kött? Nej, ni skulle avsky det. Frukta därför Allah! Allah godtar ständigt ånger och är benådande.

13. Människor! Vi har skapat er av en man och en kvinna och gjorde er sedan till folkslag och stammar för att ni skall lära känna varandra. Den ärorikaste av er hos Allah är den gudfruktigaste. Allah är vetande, underkunnig.

14. Ökenaraberna säger: "Vi har antagit tron." Säg: "Ni har inte antagit tron, utan säg: 'Vi har underkastat oss.' Tron har ju ännu inte trängt in i era hjärtan. Men om ni lyder Allah och Hans sändebud skall Han inte neka er [belöningen] för era [goda] gärningar. Allah är sannerligen förlåtande, benådande."

15. De sanna troende är de som tror på Allah och Hans sändebud och sedan inte hyser tvivel, utan kämpar med sina tillgångar och sina liv på Allahs väg. Dessa är de sannfärdiga.

16. Säg: "Skall ni upplysa Allah om er religion när Allah vet vad som finns i himlarna och vad som finns på jorden? Allah har full vetskap om allt."

17. De ger dig förtjänsten för att ha antagit Islam. Säg: "Ge inte mig förtjänsten för er Islam. Det är Allahs förtjänst att Han väglett er till tron – om ni är sannfärdiga."

18. Allah känner det fördolda i himlarna och på jorden, och Allah ser allt vad ni gör.

Sura 50 Bokstaven Qaf (Qāf)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Qāf. Vid den ärorika Koranen!

Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetskap om. (K)

2. Men de förvånas över att en varnare kommit till dem ur deras egna led, och de otrogna säger: "Detta är då något förvånansvärt!

3. Även efter att vi dött och blivit stoft? Det vore ju en orimlig återkomst."

4. Vi vet redan vad jorden förtärt av dem och hos Oss finns en välbevarad skrift.

5. Men de vägrade tro på sanningen när den kom till dem. Därför har de hamnat i ett förvirrat tillstånd.

6. Har de inte sett himlen ovan sig, hur Vi har byggt den och smyckat den och hur den inte har några rämnor?

7. Och jorden har Vi brett ut och i den sänkt ned fast förankrade berg och på den har Vi låtit varje ståtlig växtart spira,

8. Till insikt och påminnelse för varje ångerfull tjänare.

9. Och Vi sänder ständigt ned välsignat vatten från himlen och frambringar därmed trädgårdar och korn att skörda,

10. Och höga palmträd med täta dadelklasar,

11. För tjänarnas försörjning. Och med det ger Vi liv åt ett dött landskap. På samma sätt sker uppstigandet.

Från döden. (T)

12. Före dem vägrade Noas folk att tro, liksom invånarna i ar-Rass och [folket] Ťamūd,

13. Och [stammen] 'Ād och Faraos och Lots bröder,

14. Och al-Aykahs invånare och Tubba's folk. Alla vägrade tro sändebuden så Min varning besannades.

15. Tröttades Vi av den första skapelsen? Ändå grips de av misstro kring en ny skapelse.

16. Vi har skapat människan och vet vad hennes själ viskar till henne. Ja, Vi är närmare henne än halspulsådern,

17. När de två upptagarna upptagar, sittande på höger och på vänster sida.

två upptagarna Två änglar som skriver ner allt en människa säger och gör. (B)

18. Hon yttrar inte ett ord utan att vid sig ha en väktare redo.

19. Och sedan skall dödskampen komma med sanningen. Detta är vad du länge försökt undvika.

20. Och det skall blåsas i basunen. Detta blir Dagen det varnats för.

21. Varje människa skall stiga fram och ha med sig en drivare och ett vittne.

En drivare en ängel som driver fram människan. (B)

22. "Du har varit likgiltig inför detta, men Vi har nu tagit bort ditt tackelse och din syn skall i Dag vara skarp."

23. Och hennes följeslagare skall säga: "Detta är vad som, hos mig, finns redo."

24. "Kasta in i helvetet varje trotsig förnekare,

25. Hindrare av allt gott, förövare, tvivlare,

26. Som vid Allahs sida satte en annan gud. Ja, kasta in dem i det stränga straffet!"

27. Hans följeslagare skall säga: "Vår Herre! Det var inte jag som fick honom att överskrida; han var ju själv långt gången i villfarelse."

28. Han säger: "Tvista inte inför Mig; Jag hade ju redan förvarnat er.

29. Hos Mig ändras inte orden och Jag förtrycker aldrig någon tjänare."

30. Den Dag Vi säger till helvetet: "Har du fyllts?" skall det säga: "Finns det inte fler?"

31. Och paradiset skall föras nära de gudfruktiga och inte vara långt borta.

32. "Detta är vad ni har lovats och är för alla som var ångerfulla och varsamma,

33. De som fruktade Allah i det fördolda och kom med ett tillgivet hjärta.

34. Stig in dit i frid! Detta är evigheternas Dag."

35. Där skall de få allt de önskar, och Vi har mer därtill.

36. Hur många släkten före dem har Vi inte utplånat, trots att de hade större makt och lämnade spår i olika trakter! Men fanns det någonstans att fly?

När Allahs straff väl kommit. *före dem* Avgudadyrkarna i Mecka. (T)

37. I detta finns sannerligen en förmaning för den som har ett hjärta eller låter sig lyssna och är ett vittne.

38. Vi skapade himlarna och jorden och allt som finns däremellan under sex dagar, och Vi drabbades inte av matthet.

39. Ha därför tålmod med vad de påstår och prisa din Herres lov före solens uppgång och före dess nedgång.

40. Och under natten skall du prisa Honom, och efter att du fallit ned på ansiktet [i bön].

41. Du skall en Dag få höra utroparen ropa från en närliggande plats.

42. Den Dagen skall de, i sanning, få höra skriet. Det blir framstigandets Dag.

43. Det är Vi som ger liv och död och hos Oss är ert färdmål.

44. Den Dagen skall jorden hastigt klyva sig för dem. Detta blir ett hopsamlade som för Oss är lätt.

45. Vi vet bäst vad de säger, och du är ingen envåldshärskare över dem. Med Koranen skall du därför påminna dem som räds Mina varningar.

Sura 51 De spridande vindarna (ad-Dāriyāt)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. **Vid vindarna som sprider [stoft],**
2. **Och [vid] molnen som bär sin last,**
Av regn. (T)
3. **Och [vid] skeppen som glider nätt,**
På vattenytan. (T)
4. **Och [vid] änglarna som fördelar [Allahs] bud!**
De verkställer Allahs befallningar bland Hans skapade varelser. (T)
5. **Det ni lovas är verkligen sant,**
6. **Och Domen skall sannerligen infalla.**
7. **Vid himlen i sin prakt!**
8. **Era yttranden är sannerligen motstridiga.**
Några bekänner tron, andra förnekar den. (T)
9. **De som vänds bort från den vänds verkligen bort.**
10. **Fördömda är lögnhalsarna,**
11. **Som i sin dårskap förblir försumliga.**
12. **De frågar: "När inträffar Domedagen?"**
13. **Den Dagen de skall prövas i Elden.**
14. **"Smaka er prövning! Det är ju detta ni ville påskynda."**
Skall det då sägas till dem. (B)
15. **De gudfruktiga skall omges av paradiset och bäckar,**
16. **Och ta emot allt som deras Herre skänker dem. Innan det var de ju själva givmilda.**
17. **Om natten sov de ofta endast lite grann,**

- 18. Och vid tidig gryning bönföll de om förlåtelse,**
- 19. Och i deras ägodelar fanns [alltid] en rättmätig del åt tiggaren och den nödställde.**
- 20. Och på jorden finns tecken för de trovissa,**
- 21. Och inom er själva – ser ni inte?**
- 22. Och i himlen finns er försörjning och det ni lovas.**
- 23. Ja, vid himlen och jorden! Detta är lika sant som att ni kan tala.**
- 24. Har berättelsen nått dig om Abrahams ärade gäster?**
- 25. När de steg in till honom sade de: "Frid!" Han sade: "Frid – okända människor!"**
Och förstod inte att de var änglar. (T)
- 26. Sedan gick han till sin fru och kom tillbaka med en fet [och genomstekt] kalv.**
- 27. Han serverade den till dem och sade: "Skall ni inte äta?"**
Gästerna rörde inte maten. (T)
- 28. Han började då känna rädsla för dem. De sade: "Var inte rädd!" och gav honom glädjebudet om en lärd son.**
lärd son Ismail. (T)
- 29. Då gav hans hustru ifrån sig en suck och slog sig för ansiktet och sade: "En ofruktsam gammal kvinna!"**
- 30. De sade: "Så har din Herre sagt. Han är sannerligen den Vise, den Vetande."**

DEL 27

- 31. Han sade: "Har ni något övrigt ärende, ni budbärare?"**
- 32. De sade: "Vi har sänts till ett folk som är förbrytare, Profeten Lots folk. (T)**
- 33. För att sända ned stenar av hårdnad lera över dem,**
- 34. Märkta hos din Herre för just överskridarna."**
- 35. Så förde Vi ut de troende som var där, I staden Sodom. (T)**
- 36. Men fann där inte mer än ett [enda] hushåll som var muslimer.**
- 37. Och Vi lämnade där ett tecken för dem som räds det smärtsamma straffet,**
- 38. Och i [berättelsen om] Moses, då Vi sände Honom till Farao med ett klart bemyndigande.**
- 39. Men han drog sig undan med sitt anhang och sade: "[Han är] galen eller en magiker!"**
- 40. Då straffade Vi honom och hans härskaror och slungade dem i havet. Ja, han bär själv skulden.**
- 41. Och i [berättelsen om] 'Ād, då Vi sände den ofruktbara vinden över dem.**
- 42. Den lämnade inte något efter sig där den drog fram, utan förvandlade allt till stoft.**
- 43. Och i [berättelsen om] Ťamūd, då det sades till dem: "Ni skall få njuta under en tid."**
- 44. Ja, de trotsade sin Herres bud och drabbades därför av det plötsliga slaget medan de såg på.**
- 45. De kunde sedan inte resa sig upp och var inte i stånd att försvara sig.**
- 46. Så var även fallet med Noas folk förut. De var sannerligen syndande människor.**

47. Och himlen har Vi byggt med kraft och Vi har sannerligen utvidgat [den].

48. Och jorden har Vi brett ut. Ja, vilka utmärkta utbredare Vi är!

49. Och alla ting har Vi skapat i motsatspar så att ni kan ägna [det] eftertanke.

50. Fly därför till Allah! Jag är er kommen, från Honom, som en klar varnare.

51. Och sätt inte vid Allahs sida någon annan gud. Jag är er kommen, från Honom, som en klar varnare.

52. Likaså kom inte ett enda sändebud till de som levde före dessa [nutida förnekare] utan att de sade: "En magiker eller en galning!"

53. Har de låtit detta [ord] gå i arv? Nej, men även dessa är ett trotsigt folk.

54. Vänd dig därför bort från dem; du kan inte klandras.

55. Och påminn! Påminnelsen skall sannerligen gynna de troende.

56. Jag har inte skapat djinnerna och människorna för annat än att dyrka Mig.

57. Jag vill inte ha någon försörjning från dem och Jag vill inte att de ger Mig föda.

58. Det är Allah som är den evige Försörjaren, allmaktens Ägare, den Orubblige.

59. De som begår orätt skall få en andel lik den andel deras föregångare fick, så be Mig inte påskynda något.

60. Och ve dem som förnekar [sanningen], för den Dag som de har lovats!

Sura 52 Berget (at-Ṭūr)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Vid berget,
2. Och [vid] den skrivna boken,
3. På utbrett ark.
4. Och vid det mångbesökta Huset,
5. Och [vid] det högvälvda taket,
Himlen. (T)
6. Och [vid] det fyllda havet!
7. Din Herres straff skall sannerligen komma.
8. Ingen kan hindra det.
9. Den Dagen skall himlen virvla vilt,
10. Och bergen flyttas från sin plats.
11. Ett hårt straff skall den Dagen möta dem som vägrar tro,
12. De som roar sig med tomt prat.
13. Den Dagen skall de bryskt knuffas fram mot helvetet.
14. Detta är Elden som ni så länge vägrat tro på!
15. Är detta magi, eller kan ni inte se?
16. Ni skall stekas där vare sig ni uthärdar eller inte uthärdar -
det är detsamma för er. Ni lönas endast för vad ni gjort.
17. De gudfruktiga skall vara i ljuvliga paradis,
18. Glädjade åt det som deras Herre ger dem. Ja, deras Herre
skyddade dem från den Djupa eldens straff.

19. "Ät och drick i vällust, för allt [gott] ni brukade göra!"

20. De skall luta sig tillbaka på troner ställda i rader, och Vi skall para ihop de med skönögda makor.

21. De som antar tron, och följs i tron av sina avkomlingar, skall Vi förena med deras avkomlingar och Vi skall inte förringa deras gärningar på något sätt. Varje människa står för sina handlingar. Ingen människa skall straffas för någon annans synd. (T)

22. Vi skall förse dem med all slags frukt och kött de önskar sig.

23. De skall räcka varandra en vinbägare vars innehåll varken leder till fåfänglighet eller försyndelse,

24. Och serveras av gossar i deras tjänst; [rena] som om de vore pärlor i sina skal.

25. Och de skall vända sig till varandra och minnas tillsammans,

26. Och säga: "Tidigare var vi sannerligen ängsliga bland de våra, *ängsliga* För att bli straffade i efterlivet. (T)

27. Men Allah har varit god mot oss och skyddat oss från det stekheta straffet.

28. Förr var det ju till honom vi bad. Han är sannerligen den Gode, den Benådande."

29. Fortsätt att påminna! Med din Herres välsignelse är du varken vara en spåman eller en galning.

30. Men de säger: "[Han är bara] en poet! tills han med tiden drabbas av ett missöde."

31. Säg: "Avvakta ni! Jag hör, liksom ni, till dem som avvaktar."

32. Är det deras [välkända] förnuft som intalar dem detta, eller är de bara ett överträdande folk?

33. Eller säger de: "Han har hittat på det." Nej, de vill inte tro.

34. Låt dem framställa ett tal som detta om de verkligen är sannfärdiga.

Araberna var vältaliga och skickliga inom sitt språk, och hade det varit så att Koranen inte var från Allah borde de utan svårighet ha kunnat utmana Koranens elegans med en egen text av liknande slag. (T)

35. Har de skapats av ingenting, eller är det de själva som är skaparna?

36. Eller har de skapat himlarna och jorden? Nej, de vill inte övertygas.

37. Råder de över din Herres skatter, eller är det de som styr?

38. Eller har de en steg [till himmelen] på vilken de kan stå och lyssna? Låt då deras lyssnare visa upp ett klart bemyndigande!

39. Eller har Han döttrarna och ni sönerna?

40. Eller ber du dem om belöning så att de tyngs av skulder?

41. Eller råder de över det fördolda så att det är de [själva] som skriver?

Vad som skall och inte skall ske. (T)

42. Eller vill de göra upp en plan? Då skall de som förnekar [sanningen] själva bli offer för planen.

43. Eller har de en annan gud än Allah? Upphöjd vare Han, fjärran från allt de sätter vid Hans sida!

44. Och även om de såg stora stycken störta ned från himlen skulle de säga: "[Det är bara] hopade moln!"

Som bildats för att ge dem regn. (B)

45. Låt dem därför vara tills de möter sin dag då de skall bringas på fall.

46. Den Dagen kan deras plan inte gagna dem på något sätt och de får då ingen hjälp.

47. Och de som begår orätt skall få ännu ett straff, men de flesta av dem vet inte det.

48. Visa därför tålamod inför din Herres dom – du är under Våra ögon – och prisa din Herres lov när du reser dig!

Från middagsvilan och skall be middagsbönen (ṣalāt az-ḏuhr). (T)

49. Och under en del av natten skall du prisa Honom och [också] när stjärnorna börjat blekna.

Med syfte på skymningsbönen (ṣalāt al-mağrib), kvällsbönen (ṣalāt al-‘iṣā) och gryningsbönen (ṣalāt al-fajr). (T)

Sura 53 Stjärnan (an-Najm)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Vid stjärnan när den faller!
2. Er landsman har inte gått vilse eller blivit förtappat.
3. Och han talar inte utifrån sina begär.
4. Det är inte annat än en uppenbarelse som uppenbaras.
5. Han har undervisats av någon med väldiga krafter,
Ängeln Gabriel. (T,B,K)
6. En med ståtlig skapnad som reste sig,
7. Så att han syntes mot horisontens högsta punkt.
8. Sedan kom han närmare och steg ned,
9. Tills han var på två båglängders avstånd eller ännu närmare.
10. Och då uppenbarade Han för Sin tjänare det Han uppenbarade.
11. Hjärtat ljög inte om vad han såg.
12. Vill ni tvista med honom kring det han såg?
13. Han har ju också sett honom en annan gång,
14. Vid det yttersta lotusträdet,
15. Där vilans paradys finns,
16. Då lotusträdet skylades av något som skylde.
17. Blicken varken avvek eller överträdde.
18. Ja, han fick se några av sin Herres största tecken.
19. Har ni funderat över al-Lât och al-'Uzzâ,

20. Och Manāt, den tredje och sista?

Av dessa mest välkända arabiska avgudar. (T)

21. Har ni manlig avkomma och Han kvinnlig?

22. Detta vore i så fall en oskäligen fördelning.

23. Nej, dessa är endast namn som ni själva gett, ni och era förfäder. Allah har inte sänt ned något bemyndigande om det. De rättar sig endast efter antaganden och vad deras själar åtrår. Men från deras Herre har det nu kommit vägledning.

24. Eller skall människan få allt hon önskar sig?

25. Ja, till Allah hör både efterlivet och detta första.

26. Och hur många änglar finns inte i himlarna, vilkas medling inte kan gynna på något sätt, förrän efter att Allah har gett tillåtelse till den Han vill och är nöjd med.

27. De som inte tror på livet efter detta ger änglarna kvinnliga namn.

28. Men om det har de ingen kunskap. De rättar sig endast efter antaganden. Men antaganden kan inte ersätta sanningen på något sätt.

29. Vänd dig därför bort från dem som drar sig undan Vår påminnelse och inte vill ha mer än det jordiska livet.

30. Det är summan av deras kunskap. Din Herre vet bäst vem som avviker från Hans väg och Han vet bäst vem som låter sig vägledas.

31. Och till Allah hör allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden, för att Han skall löna dem som gör ont för vad de gjort och löna dem som gör gott med det godaste,

32. Dem som avhåller sig från stora synder och skamlösa handlingar, även om de begår lindrigare förseelser. Din Herre är sannerligen rik på förlåtelse. Han har full kännedom om er, från det att Han skapade er av jorden till det att ni är foster i era mödrars sköten. Prisa därför inte er själva; Han vet bäst vem som har gudsfruktan.

33. Har du sett honom som vände sig bort,

Från tron och religionen. (T)

- 34. Och gav lite grann men [sen] slutade?**
- 35. Har han vetskap om det fördolda så att han kan se?**
- 36. Eller har han inte upplysts om vad som finns i Moses skrifter,**
- 37. Och i Abrahams – han som fullgjorde –**
- 38. "Att ingen bärare av synd skall bära någon annans syndabörda."**
- 39. Och en människa skall inte få annat än vad hon eftersträvat,**
- 40. Och hennes strävan kommer att ses.**
På Domedagen. (T)
- 41. Sedan skall hon lönas för den med full lön.**
- 42. Och hos din Herre är slutpunkten.**
Hos Honom skall varje människa dömas för sina gärningar. (T)
- 43. Och det är Han som frambringar glädje och sorg.**
- 44. Och det är Han som frambringar död och liv.**
- 45. Och det är Han som har skapat båda makarna – man och kvinna –**
- 46. Av en sädesdroppe, när den utgjutes.**
- 47. Och det är Han som skall stå för den andra tillblivelsen.**
På Uppståndelsens dag. (T)
- 48. Och det är Han som skänker rikedomar och tillgångar.**
- 49. Och det är Han som är Sirius Herre.**
- 50. Och det är Han som utplånade det forna 'Äd,**
- 51. Liksom Tamūd – utan att lämna [någon] kvar –**
- 52. Och före dem Noas folk. De var sannerligen de mest orättfärdiga och trotsiga.**
- 53. Och den omstörtade [staden] lät Han falla,**
Staden Sodom, där profeten Lots folk tillintetgjordes. (T)

54. Och Han överöste den med det Han överöste.

Med härdade lerstenar från himlen. (T)

55. Så beträffande vilka av din Herres välsignelser hyser du tvivel?

56. Detta är en varning av samma slag som varningarna i äldre tid.

57. Den annalkande Stunden drar sig allt närmare.

58. Ingen kan, i Allahs ställe, avtäcka den.

59. Är det åt detta tal ni förvånas,

60. Och skrattar, och inte gråter?

61. Ja, ni fortsätter att vara liknöjda.

62. Men det är inför Allah ni skall falla ned mot marken och dyrka!

Sura 54 Månen (al-Qamar)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Den Yttersta stunden närmar sig och månen har rämnat.
2. Men om de får se ett tecken vänder de sig bort och säger:
"Denna ständiga magi!"
3. De vägrar tro och följer sina begär. Men varje företeelse ligger fast.
Den som gör gott får gott i paradiset, och den som begår ont gengäldas med ont i helvetet. (T)
4. De har nu nåtts av berättelser som borde räcka som förebråelse;
5. En djup visdom. Men varningarna var till ingen nytta.
6. Vänd dig därför ifrån dem! Den Dag då utroparen kallar dem till något okänt,
7. Skall de med sina undergivna blickar komma ut ur gravarna som om de vore svärmande gräshoppor,
8. Stirrande mot utroparen. De otrogna skall säga: "Detta blir en svår dag."
9. Före dem vägrade Noas folk att tro. De anklagade vår tjänare för lögn och sade: "En galning!" Ja, han hotades.
10. Då anropade han sin Herre: "Jag är övermannad, så kom till min hjälp!"
11. Då öppnade Vi himlens portar för ett strömmande regn,
12. Och lät jorden fyllas av forsar så att vattenmassorna möttes på det vis som var förutbestämt.
13. Och Vi bar honom på det som timrats av plankor och spik.
14. Den flöt under Våra ögon - en lön till dem som hade blivit avvisade.
Noa och hans följare. (T)

- 15. Och Vi lämnade den som ett tecken, men finns det någon som låter sig förmanas?**
- 16. Ja, hur blev Mitt straff och Mina varningar?**
- 17. Vi har förvisso underlättat Koranen för förmaning, men finns det någon som låter sig förmanas?**
- 18. 'Ād vägrade tro, men hur blev då Mitt straff och Mina varningar?**
- 19. Vi sände över dem en iskall vinande stormvind under en utdragen, olycksdiger dag.**
- 20. Den slet med sig människorna som om de vore uppräckta palmstubbar.**
- 21. Ja, hur blev Mitt straff och Mina varningar?**
- 22. Vi har förvisso underlättat Koranen för förmaning, men finns det någon som låter sig förmanas?**
- 23. Āmūd vägrade tro på varningarna,**
- 24. Och sade: "Skall vi följa en ensam människa bland oss? då hamnar vi sannerligen på villovägar och i galenskap.**
- 25. Skulle uppenbarelse ha getts till honom mitt bland oss? Nej, han är en högdragen lögnhals."**
- 26. De skall imorgon få veta vem som är den högdragne lögnhalsen.**
- 27. Vi skall sända kamelstoet som en prövning för dem. Vänta därför in dem och visa tålmod.**
Sade Allah till profeten Šālih. (T)
- 28. Och upplys dem om att dricksvattnet skall fördelas mellan dem. Var och en skall närvara vid sin vattningsdag.**
- 29. Då ropade de på sin stambroder som greppade tag [i stoet] och slaktade [det].**
- 30. Men hur blev Mitt straff och Mina varningar?**

31. Vi sände ett enda dån över dem, och de blev som torra grenar till en inhägnad.
32. Vi har förvisso underlättat Koranen för förmaning, men finns det någon som låter sig förmanas?
33. Lots folk vägrade tro på varningarna.
34. Vi sände en grusstorm över dem, utom [över] Lots anhängare; dem räddade Vi i tidig gryning.
35. En välgärning från Oss. Så lönar vi dem som ständigt visar tacksamhet.
36. Vi hade varnat dem för Vår vedergällning, men de hyste tvivel kring varningarna.
37. Och de hade försökt förmå honom att utlämna sina gäster så Vi slog deras ögon med blindhet. "Smaka Mitt straff och [följden av] Mina varningar!"
38. Och tidig morgon överraskades de av ett beständigt straff.
39. "Ja, smaka Mitt straff och [följden av] Mina varningar!"
40. Vi har förvisso underlättat Koranen för förmaning, men finns det någon som låter sig förmanas?
41. Sannerligen nåddes även Faraos män av varningarna.
42. De vägrade tro på något av Våra tecken, så Vi straffade dem med en Allrådandes och Allsmäktigs [guds] straff.
43. Är era [nutida] otrogna bättre än dessa [forna otrogna], eller har ni förklarats oskyldiga i Skrifterna?
44. Eller säger de: "Vi kommer alla till varandras hjälp!"
45. Hopen skall snart besegras och visa [er] ryggen när de vänder om och flyr.
46. Nej, den Yttersta stunden är deras utfästa tid, och den Yttersta stunden är otäckare och bittrare.

47. Förbrytarna är sannerligen på villovägar och i galenskap.

48. Den Dag då de skall släpas in i Elden på sina ansikten [skall det sägas:] "Smaka Saqars beröring!"

Saqar Ett av helvetets namn. (T)

49. Allting har Vi sannerligen skapat efter mått.

50. Och Vårt bud är inte mer än en enda [gång], [och det sker] som i en blinkning av ögat.

51. Vi har förvisso utplånat era likar, men finns det någon som låter sig förmanas?

52. Och allt vad de gjorde finns i skrift.

53. Ja, allt smått och stort är upptecknat.

54. De gudfruktiga skall vistas i paradiset och [bland] floder,

55. I en sanningens sits hos en allsmäktig Konung.

**Sura 55 Den Nåderike
(ar-Raḥmān)**

**I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande**

- 1. Den Nåderike,**
- 2. Har lärt er Koranen,**
- 3. Skapat människan,**
- 4. [Och] lärt henne uttrycka sig klart.**
- 5. Solen och månen [löper] enligt beräkning,**
- 6. Och stjärnorna och träden bugar i tillbedjan.**
Stjärnorna Det arabiska ordet som används kan också tolkas som plantor utan stjälk. (K)
- 7. Och himlen har Han rest och Han har fastlagt vågen,**
- 8. För att ni inte skall överskrida i vägningen,**
- 9. Utan avpassa vikter rättvist och väg inte upp för lite.**
- 10. Och jorden har Han lagt för allt levande.**
- 11. Där finns frukter och dadelpalmer med hölster,**
Som skyddar blomkolvarna. (T)
- 12. Och brödsäd med strån och doftande örter.**
- 13. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?**
- 14. Han skapade människan av torr klingande lera likt lerkärlet,**
- 15. Och han skapade djinnerna av en blandning av eld.**
- 16. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?**
- 17. [Han är] de två soluppgångarnas Herre och de två solnedgångarnas Herre.**
- 18. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?**

19. Han har gjort de två vattenmassorna fria så att de möts.
20. Mellan dem finns dock en barriär som de inte överträder.
21. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
22. Ur de båda kommer pärlor och korall.
23. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
24. Och Honom tillhör skeppen, högbyggda över havet som berg.
25. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
26. Alla som finns på den (jorden) skall förgås,
27. Men din Herres ansikte förblir i all sin majestät och ära.
ansikte Kan i arabiskan, som här, beteckna någons hela väsen. (T)
28. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
29. Alla i himlarna och på jorden åkallar Honom. Varje dag är Han verksam.
30. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
31. Vi skall snart ta itu med er, ni två tyngande varelser!
Människor och djinner, som tynger jorden med sin existens. (B)
32. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
33. Församlade djinner och människor! Om ni har förmågan att ta er förbi himlarna och jordens gränssytor, ta er då förbi! Ni kan inte ta er förbi utan ett bemyndigande.
34. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
35. Eldslågor och rök skall sändas över er båda och ingen skall komma till er hjälp.
36. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
37. Och när himlen spricker och blir rosenröd som färgad olja -

38. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka? –
39. Den Dagen tillfrågas man inte [av änglarna] om sin synd, varken människa eller djinn.
40. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
41. Förbrytarna skall kännas igen på deras kännetecken och gripas i pannluggen och i fötterna.
42. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
43. Detta är helvetet som förbrytarna vägrat tro på.
44. De skall traska omkring mellan det (helvetet) och skållhatt vatten.
45. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
46. Men för dem som bävar för att stå inför sin Herre finns två trädgårdar –
47. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka? –
48. Båda med lummiga fruktbarande träd.
49. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
50. I dem finns två källor som flödar.
51. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
52. I dem finns all sorts frukt, två slag av varje.
53. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
54. Där vilar de på liggdynor broderade med brokad, och de båda trädgårdarnas skörd hänger nära.
55. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
56. I dem finns makor med återhållsam blick vilka inga människor före dem vidrört, och inte heller djinner.

57. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
58. De kan liknas vid rubinen och korallen.
I sin skönhet. (T)
59. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
60. Skulle belöningen för godhet vara något annat än godhet?
61. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
62. Förutom dessa två finns [ytterligare] två trädgårdar.
63. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
64. Båda djupa i grönska.
65. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
66. I dem finns två källor som strömmar.
67. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
68. I dem finns frukter och dadelpalmer och granatäppelträd.
69. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
70. I dem alla finns [makor,] goda och vackra -
71. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka? -
72. Skönögda och avskilda i tälten -
73. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka? -
74. Ej vidrörda av människor före dem och inte heller av djinner.
75. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
76. Där skall de vila på gröna dynor och vackra mattor.
77. Vilken av er Herres välsignelser vill ni båda då förneka?
78. Högt i välsignelse vare din Herres namn - Han besitter all majestät och ära.

Sura 56 Händelsen (al-Wāqī'ah)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande.

1. När händelsen händer,
2. Kan ingen hålla dess inträffande för lögn.
3. Den sänker och höjer.
4. När jorden skakas av [häftiga] skakningar,
5. Och bergen smulas sönder i smulor,
6. Och blir till uppvirvlat stoft,
7. Blir ni tre grupper:
8. Högersidans folk – vilka är högersidans folk?
9. Och vänstersidans folk – vilka är vänstersidans folk?
10. Och de främsta, de främsta!
11. Dessa skall föras nära,
Sin Herre. (T)
12. I salighetens paradiset –
13. En stor mängd av de tidigare [släkterna],
14. Men få av de senare [släkterna] –
15. På guldsmyckade troner,
16. Där de vilar mitt emot varandra.
17. De skall serveras av evigt unga gossar,
18. Med koppar och bringare och en bägare av flödande dryck –
19. De får ingen huvudvärk av den och omtöcknas inte [av den] –

20. Och [serveras med] frukter av vilka de själva får välja,
21. Och kött av de fåglar de önskar sig.
22. Och där finns skönögda makor,
23. [Sköna] som om de vore pärlor bevarade i sina skal,
24. Som belöning för allt [gott] de brukade göra.
25. Där skall de varken höra tomt prat eller tal förknippat med synd,
26. Utan endast orden "Frid, Frid!"
27. Och högersidans folk – vad väntar högersidans folk?
28. [De hamnar] bland törnlösa lotusträd,
29. Och bananträd med täta klasar,
30. Och vidsträckta skuggor,
31. Och porlande vatten,
32. Och [får] rikligt med frukt,
33. Som varken tar slut eller är otillgängliga,
34. Och upphöjda bäddar.
35. Vi skall sannerligen skapa om dem (kvinnorna) i [en ny] skapelse,
36. Och göra dem till jungfrur,
37. Kärleksfulla och jämgamla,
38. För högersidans folk.
39. Ett större antal av de första,
40. Och ett större antal av de sista.
41. Och vänstersidans folk – vad väntar vänstersidans folk?

42. [De hamnar] i glödhet vind och skållhett vatten,
43. Och skuggor av svart rök,
44. Varken svalkande eller lindrande.
45. Förut var de förvisso välbärgade,
46. Och framhärdade i grov synd.
47. De brukade säga: "När vi dött och blivit stoft och ben, skall vi då verkligen uppväckas igen?
48. Även våra första förfäder?"
49. Säg: "Både de första och de sista,
50. Skall bli sammankallas till en bestämd tid på en utsatt Dag."
51. Sedan skall ni – era vilseledda förnekare! –
52. Få äta av trädet Zaqqūm,
53. Och fylla buken med det,
54. Och därtill dricka av det skållheta vattnet,
55. Och dricka som febersjuka kameler.
56. Så blir mottagande av dem på Domens dag.
57. Det är Vi som har skapat er. Kan ni inte tro?!
58. Har ni begrundat det (sädesvätskan) ni utgjuter?
59. Är det ni som har skapat det eller är det Vi som är Skaparna?
60. Vi har förutbestämt döden för er och Vi blir aldrig förhindrade,
61. Att i ert ställe sätta sådana som liknar er och återskapa er i en skepnad ni inte känner till.
62. Ni har ju redan fått kännedom om den första skapelsen. Kan ni inte tänka efter?!

63. Har ni begrundat det ni sår?
64. Är det ni som får det att gro eller är det Vi som gör att det groer?
65. Om Vi ville kunde Vi låta det bli torra strån och ni skulle då häpet utbrista:
66. "Nu är vi sannerligen i skuld!
67. Ja, vi är verkligen berövade!"
68. Har ni begrundat vattnet som ni dricker?
69. Är det ni som har sänt ned det från molnen eller är det Vi som sänder ned [det]?
70. Om Vi ville kunde Vi gjort det bittert. Kan ni inte visa tacksamhet?!
71. Har ni begrundat elden som ni tänder upp?
72. Är det ni som har frambringat dess träd [vars ved ni bränner] eller är det Vi som frambringar [det]?
73. Vi har låtit den vara en påminnelse och till nytta för vägfararna.
74. Prisa därför din Herres namn, den Våldige!
75. Ja, Jag svär vid stjärnornas lägen.
76. Och detta är sannerligen, om ni bara visste, en storslagen ed.
77. Detta är sannerligen en ädel Koran,
78. Som finns i en väl förvarad Bok.
79. Den rörs inte av andra än de rena.
80. En uppenbarelse från världarnas Herre.
81. Är det till detta budskap ni ringaktar,
82. Och visar ert tack genom att vägra tro?

83. Så varför – när den (själen) når strupen,

På den döende. (T)

84. Och ni i stunden tittar på,

85. Och Vi är närmare honom än ni, men ni ser det inte –

86. Så varför; om ni nu inte förväntar någon dom,

87. Kallar ni inte tillbaka den (själen), om ni är sannfärdiga?

88. Och om han sedan hör till dem som skall föras nära,

89. Väntar vila och ro och ljuvlighetens paradys.

90. Och om han hör till den högra handens folk,

91. [Skall det sägas:] "Frid för dig som hör till den högra handens folk!"

92. Men om han hör till de vilseledda förnekarna,

93. Väntar ett mottagande med skållhett vatten,

94. Och stekning i den Djupa elden.

95. Detta är sannerligen den säkraste sanning.

96. Prisa därför din Herres namn – den Våldige!

Sura 57 Järnet (al-Hadid)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Allt som finns i himlarna och på jorden prisar Allah – Han är den Mäktige, den Vise.
2. Honom tillhör herraväldet över himlarna och jorden; Han skänker liv och död och Han har makt över allt.
3. Han är den Förste och den Siste och den Inre och den Yttre och Han har full vetskap om allt.
4. Det är Han som har skapat himlarna och jorden under sex dagar och sedan höjde sig över tronen. Han vet vad som tränger in i jorden och vad som kommer ut ur den; och vad som faller ner från himlen och vad som stiger upp i den. Han är med er var ni än är. Allah ser allt ni gör.
5. Honom tillhör herraväldet över himlarna och jorden, och till Allah förs allting tillbaka.
6. Han låter natten tränga in i dagen och låter dagen tränga in i natten, och Han har full vetskap om vad som döljs i bröstet.
7. Tro på Allah och Hans sändebud och skänk av det som Han gjort er till förvaltare över; de av er som antar tron och skänker skall få en stor belöning.
8. Och vad går det åt er, som inte tror på Allah - Sändebudet kallar ju er till att tro på er Herre som har slutit förbund med er - om ni någonsin vill bli troende?
9. Han är den som sänder ned tydliga tecken till Sin tjänare för att föra er ut ur mörkren till ljuset. Allah är sannerligen barmhärtig och benådande mot er.

10. Och vad går det åt er, att ni inte skänker för Allahs sak? Till Allah hör ju [det] himlarna och jorden lämnar i arv. De av er som skänkte och deltog i strid före erövringen kan inte jämföras [med andra]. Dessa har högre ranggrad än de som skänkte och deltog i strid efteråt. Men bådadera har Allah lovat det bästa. Allah är underkunnig om allt ni gör.

erövringen Av Mecka. (B)

11. Vem vill vara den som ger Allah ett gott lån som Han skall återbetala dubbelt och därtill ge en frikostig belöning?

12. Den Dag får du se de troende männen och de troende kvinnornas ljus sväva framför dem och till höger om dem [skall det sägas:] "I dag [uppfylls] glädjebudet till er om paradiset genomflutna av floder, att där leva för evigt." Detta är den storslagna segern.

13. Den Dagen skall de skenheliga männen och de skenheliga kvinnorna säga till dem som antog tron: "Vänta på oss så att vi kan ta en del av ert ljus!" Det skall då sägas: "Vänd om och sök ljus bakom er!" Sedan reses mellan dem en mur med en port, innanför vilken väntar nåd medan det mot dess yttre vetter straffet.

14. De (skenheliga) skall ropa till dem: "Var vi inte tillsammans med er?" De (troende) svarar: "Jo, men ni lät er frestas och valde att avvakta och hysa tvivel, och ni förleddes av era falska förhoppningar ända tills Allahs bud kom. Ja, ni leddes bort från Allah av förledaren själv."

Satan. (T)

15. "I dag tas därför ingen lösen emot av er och inte heller av de som [öppet] förnekade [sanningen]. Er boning skall bli Elden. Den blir er skyddsvän - Vilket uselt färdmål!"

16. Är det inte på tiden att hjärtat hos dem som antagit tron ödmjucar sig vid åminnelsen av Allah och den sanning Han sänt ned, så att de inte blir som dem som förr gavs Boken, men vars hjärtan med tiden hårdnade? Ja, många av dem är trotsiga syndare.

17. Ni skall veta att Allah ger liv åt den jord som legat död. Vi har nu klargjort tecknen för er så att ni kan förstå.

18. Allmosegivande män och allmosegivande kvinnor som ger Allah ett gott lån; till dem skall Han återbetala dubbelt så mycket och de skall få en frikostig belöning.

19. Och de som tror på Allah och [alla] Hans sändebud, dessa är sanningsvittnena. Och martyrerna skall hos sin Herre få sin belöning och sitt ljus. Men de som förnekar [sanningen] och vägrar tro på Våra tecken, dessa blir den Djupa eldens invånare.

20. Ni skall veta att det jordiska livet mest består av lek och förströelse och prål och ert ömsesidiga skrytande och tävlande om tillgångar och barn. Det är som ett efterlängtat regn efter vilket grönskan gläder jordbrukarna. Men sedan vissnar den och du kan se den gulna och sedan bli torra strån. Och i livet efter detta väntar såväl stränga straff som förlåtelse och välbehag hos Allah. Ja, det jordiska livet är inte mer än en bedräglig njutning.

21. Tävla om förlåtelse hos er Herre och ett paradys lika vidsträckt som himlarna och jorden. Det har förberetts för dem som tror på Allah och [alla] Hans sändebud. Detta är Allahs ynnest; Han skänker den till vem Han vill. Allah äger den ofantliga ynnesten.

22. Ingen olycka drabbar jorden eller er själva utan att finnas i en skrift innan Vi sätter den i verket – för Allah är det sannerligen lätt –

23. Så att ni inte skall sörja över något ni gått miste om och inte jubla över något Han skänkt er. Allah älskar inga som är inbilska och skrytsamma,

24. Som snålar och uppmanar andra till snålhet. Och om någon drar sig undan, så är ju Allah alltid den Oberoende, den Prisade.

25. Vi har sänt Våra sändebud med klara bevis och sände ned till dem Boken och vågen för att människor skall upprätthålla rättvisa. Och Vi har sänt ned järnet – i det finns oerhörd styrka, och nyttor för människorna – och det för att Allah skall tillkänna ge dem som stödjer Honom och Hans sändebud [även] i det fördolda. Allah är sannerligen stark och mäktig.

26. Vi har ju sänt Noa och Abraham och låtit profetskapet och uppenbarelsekriften fortsätta finnas bland deras efterkommande. Bland dem fanns den som vandrade rätt, men många av dem blev syndfulla.

27. Sedan lät Vi Våra sändebud vandra i deras spår. Och så lät Vi även Jesus, Marias son, göra och Vi gav honom Evangeliet. Och Vi lät hjärtana hos dem som följde honom fyllas av barmhärtighet och nåd. Men själva införde de munkväsendet – det var inte Vi som föreskrev dem det – utan [de själva som gjorde det] enbart för att söka Allahs välbehag. De iakttog det dock inte som de borde. Vi gav de av dem som antog tron deras belöning. Men många av dem blev syndfulla.

28. Ni som har antagit tron! Frukta Allah och tro på Hans sändebud! Då skall Han ge er dubbla mått av Sin nåd, skaffa er ett ljus kan ta hjälp av när ni vandrar, och [Han skall] förlåta er. Allah är förlåtande, benådande.

29. Bokens folk bör förstå att de inte råder över någon del av Allahs ynnest och att all ynnest vilar i Allahs hand. Och Han ger [av] den till dem Han vill. Allah äger den ofantliga ynnesten.

DEL 28

Sura 58 Hon som argumenterar (al-Mujādilah)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Allah har hört orden hos henne som argumenterar med dig om sin make och beklagar sig inför Allah. Ja, Allah hör ert samtal. Allah är sannerligen hörande, seende.

2. De av er som förklarar några av sina hustrur otillåtna för sig - de är inte deras mödrar. Deras mödrar är endast de som fött dem. De yttrar verkligen osedliga fraser och falskheter. Men Allah är sannerligen överseende, förlåtande.

otillåtna För sexuellt umgänge, genom att säga till hustrun: "Du är för mig som min moders kropp.", vilket araberna ansåg vara en form av skilsmässa i förislamisk tradition. (T)

3. De som förklarar någon av sina hustrur förbjuden och sedan tar tillbaka vad de har sagt skall frigöra en slav innan de båda åter får ha samlag. Detta är vad ni förmanas med. Allah är underkunnig om vad ni gör.

4. Och den som inte finner [detta möjligt] skall fasta två månader i följd innan de båda åter får ha samlag. Men den som inte förmår [fasta] skall ge mat åt sextio behövande. Det är för att ni skall tro på Allah och Hans sändebud. Detta är Allahs gränser. För de otrogna väntar ett smärtsamt straff.

5. De som motsätter sig Allah och Hans sändebud skall förnedras så som de som kom före dem förnedrades. Vi har ju sänt ned tydliga tecken. För de otrogna väntar ett förnedrande straff,

6. Den Dag då Vi skall uppväcka dem alla och underrätta dem om allt de gjort. Allah höll räkning på det medan de lät sig glömma det. Ja, Allah är vittne till allt.

7. Inser du inte att Allah har skapat allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden? Inget hemligt samtal hålls av tre utan att Han är den fjärde, eller av fem utan att Han är den sjätte - nej, varken färre än så eller fler - utan att Han är med dem var de än befinner sig. Sedan skall Han på Uppståndelsens dag underrätta dem om vad de gjort. Allah har sannerligen vetskap om allt.

8. Har du inte lagt märke till dem som förbjöds från [att hålla] slutna samtal men därefter återgick till vad de hade förbjudits från och höll slutna samtal i synd och överträdelse och i trots mot sändebudet? När de kommer till dig ger de dig en hälsning som Allah aldrig skulle ge dig. De säger inom sig: "Varför straffar inte Allah oss för vad vi säger?" Tillräckligt för dem är Helvetet där de skall stekas. Ja, vilket uselt färdmål.

hälsning de brukade förvränga fridshälsningen "salam" till en dödshälsning "saam". (B)

9. Ni som har antagit tron! Om ni håller slutna samtal skall ni inte samtala i synd och överträdelse och i trots mot Sändebudet, utan samtala då i fromhet och gudsfruktan. Ja, frukta Allah som ni skall församlas inför.

10. Slutna samtal är från Satan för att de som har antagit tron skall känna förtvivlan. Men han kan inte skada dem det ringaste utan Allahs tillåtelse. Det är till Allah de troende skall sätta sin lit.

11. Ni som har antagit tron! När ni uppmanas att ge utrymme i era sittningar skall ni ge utrymme; då skall Allah ge er utrymme. Och när ni uppmanas att resa er skall ni resa er; Allah höjer dem av er som tror, och dem som getts kunskap, i ranggrader. Allah är underkunnig om allt ni gör.

ge er utrymme I paradiset. (T)

12. Ni som har antagit tron! När ni vill hålla slutna samtal med Sändebudet skall ni före ert samtal ge en allmosa. Detta är bättre för er samt renare. Men om ni inte finner [möjlighet] är Allah förvisso förlåtande, benådande.

13. Känner ni ängslan över att i samband med era slutna samtal skall ge allmosor? Om ni inte gör det och Allah godtar er ånger skall ni åtminstone förrätta bönen och betala den förpliktade allmosan och hörsamma Allah och Hans sändebud. Allah är underkunnig om vad ni gör.

14. Har du lagt märke till dem som allierar sig med ett folk som drabbats av Allahs vrede? De hör varken till er eller till dem. De svär falska eder mot bättre vetande.

dem Hycklarna. (B)

15. Allah har förberett för dem ett strängt straff. Förkastligt är sättet de handlat på.

16. De använder sina eder som en sköld och hindrar andra från Allahs väg. Men de skall få ett förnedrande straff.

17. Varken deras rikedomar eller deras barn kan gagna dem det ringaste. Dessa är Eldens invånare. Där skall de vara för evigt.

18. Den Dag då Han uppväcker dem alla skall de svära inför Honom som de nu svär inför er och de skall tro att de har något att stå på. Men visst är det sannerligen de som är lögnarna!

19. Satan har tagit över dem och fått dem att släppa Allah ur minnet. Dessa är Satans förtrogna. Visst är Satans förtrogna de [sanna] förlorarna!

20. De som motsätter sig Allah och Hans sändebud – dessa skall hamna bland de allra lägsta.

21. Allah har slagit fast: "Det är Jag och Mina sändebud som skall segra." Allah är stark och mäktig.

22. Du kommer aldrig att finna människor som tror på Allah och den Yttersta dagen hysa kärlek för sådana som motsätter sig Allah och Hans sändebud. Inte ens om de vore deras fäder eller deras barn eller deras bröder eller deras släktingar. I deras hjärtan har Allah ingjutit tron och Han stöttar dem med styrka från Sig. Han skall sätta dem i paradiset genomflutna av floder där de skall leva för evigt. Allah är nöjd med dem och de är nöjda med Honom. Dessa är Allahs förtrogna. Visst är Allahs förtrogna de [sant] framgångsrika!

Sura 59 Förvisningen (al-Ḥaṣr)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande.

1. Allt som finns i himlarna och på jorden upphöjer Allah. Han är den Mäktige, den Vise.

2. Det var Han som drev ut dem av Bokens folk som förnekar [sanningen] från deras hem i den första förvisningen. Ni trodde inte att de skulle bege sig av. Och de trodde att deras fästningar skulle skydda dem från Allah, men Allah nådde dem på sätt som de inte anade och injagade skräck i deras hjärtan. De lät förstöra sina hus med egna händer och även de troendes händer. Ja, ägna eftertanke - ni med insikt!

3. Och om inte Allah hade föreskrivit exil för dem skulle Han ha straffat dem [redan] i denna värld. Och i livet efter detta väntar dem Eldens straff.

4. Så skedde för att de trotsade Allah och Hans sändebud. Och om någon trotsar Allah är Allah sträng i att straffa.

5. När ni högg ned palmträd eller lämnade dem stående på sina rötter, skedde det med Allahs tillåtelse och för att Han skulle förödmjuka de trotsiga syndarna.

6. Och det byte Allah lät Sitt sändebud få kom ju utan er insats, vare sig av häst- eller kamelryttare, men Allah låter Sina sändebud få makt över dem Han vill. Allah har makt över allt.

7. [Men] det byte Allah låter Sitt sändebud få efter [strid] mot [avlägsna] städers invånare skall höra till Allah och till Sändebudet och till [hans] närstående och [till] de faderlösa och de behövande och vägfararen, så att det inte bara cirkulerar bland de välbärgade bland er. Och det Sändebudet ger er skall ni ta, och det han förbjuder er från skall ni upphöra med. Ja, frukta Allah! Allah är sträng i att straffa.

8. [Bytet skall även höra] till de fattiga utvandrarerna som fördrivits från sina hem och sin egendom och som söker Allahs ynnest och välbehag och stöttar Allah och Hans sändebud. Dessa är de uppriktiga.

9. Och [så är även] de som bebodde staden och antog tron före dem. De har kärlek för de som utvandrar till dem. De finner i sitt bröst ingen åtrå efter vad dessa getts, utan ger dem företrädare framför sig själva även om de lider egen nöd. Ja, de som förskonas sin egen girighet, det är dessa som blir de framgångsrika.

10. Och de som kom efter dem säger: "Vår Herre! Förlåt oss och våra bröder som hunnit före oss i tron. Låt inte våra hjärtan fyllas med agg mot dem som tror. Vår Herre! Du är barmhärtig, benådande."

11. Har du inte fäst avseende vid hycklarna? De säger till sina bröder bland Bokens folk som förnekat sanningen: "Om ni drivs ut kommer vi att ge oss av tillsammans med er och aldrig någonsin hörsamma någon som vill vända oss mot er. Och om ni angrips skall vi komma till er hjälp." Men Allah vittnar att de är lögnare.

12. Om de drivs ut kommer de inte att ge sig av tillsammans med dem, och om de angrips kommer de inte att komma till deras hjälp. Och om de kom till deras hjälp skulle de helt visst vända dem ryggen i flykt. Sedan skulle de själva inte få någon hjälp.

13. De har större skräck för er i sitt bröst än för Allah. Det är för att de är människor som inte vill förstå.

14. De vill inte strida mot er annat än i befästa städer eller bakom murar. Deras hätskhet sinsemellan är väldig, och du kan tro att de är eniga men deras hjärtan är söndrade. Det är för att de är människor som inte använder sitt förstånd.

15. Likadant var det med dem som levde en kort tid före dem. De fick smaka på följden av sitt förfarande och skall få ett smärtsamt straff.

16. Likadant med Satan när han säger till människan: "Förneka [sanningen]!" Och när hon sedan förnekar säger han: "Jag har ingen anknytning till dig. Jag fruktar Allah, världarnas Herre."

17. Bådas slut blir därför att de hamnar i Elden för att stanna där för evigt. Sådan blir de orättfärdigas lön.

18. Ni som har antagit tron! Frukta Allah och låt varje själ granska vad den förberett inför morgondagen. Ja, frukta Allah! Allah är sannerligen underkunnig om vad ni gör.

19. Och var inte som dem som glömde Allah, så Han lät dem glömma sig själva. Dessa är de trotsiga syndarna.

20. Eldens invånare och paradisetts invånare kan inte jämföras. Paradisetts invånare är de verkliga segrarna.

21. Om Vi hade sänt ned denna Koran över ett berg skulle du ha sett det ödmjuka sig och rämna av fruktan för Allah. Dessa liknelser framställer Vi för människorna för att de skall ägna eftertanke.

22. Han är Allah – ingen [sann] gud finns utom Han! Han känner det fördolda och det uppenbara. Han är den Nåderike, den Benådande.

23. Han är Allah – ingen [sann] gud finns utom Han, Konungen, den Helige, Friden, den Beskyddande, Allhärskaren, den Mäktige, den Allsvåldige, den Magnifike! Upphöjd vare Han, fjärran från allt de sätter vid Hans sida!

24. Han är Allah, Skaparen, Frambringaren, Formgivaren; Honom tillhör de allra skönaste namn. Honom upphöjer allt som finns i himlarna och på jorden. Han är den Mäktige, den Vise.

Sura 60 Den förhörda kvinnan (al-Mumtaḥanah)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Ni som har antagit tron! Ta inte Min fiende och er fiende till beskyddare som ni visar tillgivenhet – de har ju förnekat den sanning som kommit er till del och driver bort Sändebudet och er för att ni tror på Allah, er Herre – om ni verkligen begav er av i syfte att kämpa för Min sak och söka Mitt välbehag. Ni visar dem hemligen tillgivenhet men Jag har full vetskap om det ni döljer och det ni visar. Ja, de av er som gör detta har förvisso avvikit från den rätta vägen.

2. Om de kommer åt er är de ju fiender till er och kommer att rikta sina händer och sina tungor mot er med onda avsikter. De önskar att ni skulle förneka [sanningen].

3. Era släktingar och era barn kan aldrig gagna er. På Uppståndelsens dag skall Han avgöra mellan er. Allah ser allt ni gör.

4. Ni har förvisso ett gott föredöme i Abraham och de som följde honom, när de sade till sitt folk: "Vi tar avstånd från er och dem ni dyrkar i vid Allahs sida. Vi fördömer er. Mellan oss och er råder hädanefter fiendskap och ovänskap tills ni tror på Allah allena." Men [ni har] inte [ett gott föredöme] i Abrahams ord till sin far: "Jag skall sannerligen be om förlåtelse för dig, för jag har ingen makt att skydda dig mot Allah." "Vår Herre! Till Dig sätter vi all vår lit och till Dig vänder vi oss i ånger och hos Dig finns vårt färdmål.

5. Vår Herre! Låt oss inte bli en prövning för dem som förnekar [sanningen] utan förlåt oss – vår Herre! Du är sannerligen den Mäktige, den Vise."

prövning Genom att låta förnekarna ha makt över de troende och därmed få de att tro att de är på rätt väg. (B)

6. Ja, i dessa har ni verkligen ett gott föredöme för alla som ser fram emot [mötet med] Allah och den Yttersta dagen. Men om någon vänder sig bort är Allah förvisso den Oberoende, den Prisade.

7. Allah kanhända alstra tillgivenhet mellan er och dem mot vilka ni hyser fientlighet. Allah är allsmäktig, och Allah är förlåtande, benådande.

8. Allah förbjuder er inte att vara goda och rättvisa mot dem som inte krigar mot er på grund av er religion och inte driver ut er ur era hem. Allah älskar de rättvisa.

9. Det enda Allah förbjuder er är att söka skydd och vänskap hos dem som har bekämpat er på grund av er religion och drivit ut er ur era hem eller hjälpt till att driva ut er. Ja, de som söker deras beskydd – dessa är de orättfärdiga.

10. Ni som har antagit tron! När troende kvinnor som utvandrat kommer till er skall ni förhöra dem. Allah känner deras tro bäst. Om ni får veta att de är troende skall ni inte föra tillbaka dem till de otrogna. Dessa [kvinnor] är inte tillåtna för dem och de är inte tillåtna för dessa [kvinnor]. Men ni skall ge dem (deras makar) vad de har erlagt. Och ingen synd drabbar er om ni skulle gifta er med dessa [kvinnor] såvida ni ger dem deras brudgåvor. Inte heller skall ni hålla fast vid äktenskapsbandet med otrogna kvinnor. Men ni får kräva vad ni har erlagt och de får kräva vad de har erlagt. Detta är Allahs dom, Han dömer mellan er. Allah är vetande, vis.

11. Om någon av era hustrur flyr till de otrogna och ni sedan får krigsbyte skall ni ge dem vilkas hustrur försvann samma summa som de erlagt. Och frukta Allah som ni ju tror på!
summa Brudgåvan. (B)

12. Profet! När troende kvinnor kommer till dig för att avlägga trohetsed om att de inte skall sätta något vid Allahs sida och inte stjäla och inte begå otukt och inte döda sina barn och inte fara med grova osanningar som de diktar ihop om vad de har mellan sina händer och sina fötter och inte skall vara olydiga mot dig i fråga om vad som är tillbörligt, skall du låta dem avlägga sin ed och be Allah om förlåtelse för dem. Allah är sannerligen förlåtande, benådande.

diktar ihop om vad de har i sina händer och vid sina fötter Att tillskriva ett barn någon annan än dess riktiga fader. (B)

13. Ni som har antagit tron! Sök inte skydd och vänskap hos ett folk över vilka Allah har vredgats. De har förlorat allt hopp om livet efter detta liksom de otrogna har förlorat allt hopp om gravarnas invånare.

Sura 61 Det slutna ledet (aṣ-Ṣaff)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande.

1. Allt som finns i himlarna och på jorden upphöjer Allah. Han är den Mäktige, den Vise.
2. Ni som har antagit tron! Varför säger ni vad ni inte gör?
3. Det är djupt förhatligt för Allah att ni säger vad ni inte gör.
4. Allah älskar dem som kämpar i strid för Hans sak i slutna led som om de vore en väl hopfogad byggnad.
5. [Minns] då Moses sade till sitt folk: "Mitt folk! Varför vållar ni mig obehag när ni väl vet att jag är Allahs sändebud till er?" Och när de avvek lät Allah deras hjärtan avvika. Allah vägleder inte trotsigt syndande människor.
6. Och [minns] då Jesus, Marias son, sade: "Israels barn! Jag är Allahs sändebud till er, kommen för att bekräfta Toran som funnits före mig och för att ge glada bud om ett sändebud som skall komma efter mig med namnet Ahmed." Men när han sedan kom till dem med klara bevis sade de: "Detta är uppenbar magi!"
7. Och vem är mer orättfärdig än den som diktar ihop lögn om Allah när han kallas till Islam? Allah vägleder inte orättfärdiga människor.
8. De vill släcka Allahs ljus med sina munnar, men Allah skall fullkomna Sitt ljus även om de otrogna avskyr det.
9. Det är Han som har sänt Sitt sändebud med vägledningen och sanningens religion för att den skall segra över all annan religion, även om avgudadyrkarna avskyr det.
10. Ni som har antagit tron! Skall jag visa er en byteshandel som kommer att rädda er från ett smärtsamt straff?
11. Tro på Allah och Hans sändebud och kämpa för Allahs sak med era tillgångar och ert liv. Detta är bättre för er, om ni bara visste.

12. Då skall han förlåta er era synder och låta er stiga in i paradiset genomflutna av floder och i ljuvliga boningar i Edens lustgårdar. Detta är den storslagna segern.

13. Men även något annat som ni älskar: seger från Allah och en snar erövring. Ja, ge glada bud till de troende.

14. Ni som har antagit tron! Var Allahs hjälpare så som [när] Jesus sade till lärjungarna: "Vem är mina hjälpare [i att kalla] till Allah?" Lärjungarna sade: "Vi är Allahs hjälpare!" Sedan antog en grupp av Israels barn tron medan en annan grupp förnekade [sanningen]. Då stödde Vi dem som antog tron mot deras fiende tills de blev de segrande.

Sura 62 Fredagsbönen (al-Jum'ah)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande.

1. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden upphöjer ständigt Allah – Konungen, den Helige, den Mäktige, den Vise.

2. Det är Han som till de olärda har skickat ett sändebud ur deras egna led som reciterar Hans verser för dem och renar dem och lär dem Boken och Visdomen. Ja, innan dess levde de i uppenbar villfarelse.

3. Och [till] andra än dem, vilka ännu inte förenats med dem. Ja, Han är den Mäktige, den Vise.

Muhammed ﷺ är även skickad till övriga människor och folk bland vilka många ännu inte hade bekänt Islam och förenats med de troende när denna sura uppenbarades. (T)

4. Detta är Allahs ynnest; Han ger den till vem Han vill. Allah äger den ofantliga ynnesten.

5. En liknelse om dem som fick sig Toran ålagd kan göras vid åsnan som bär skrifter; en dyster liknelse om människor som vägrar tro på Allahs tecken. Allah vägleder inte orättfärdiga människor.

6. Säg: "Ni bekännare av den judiska tron! Om ni, som ni påstår, är Allahs enda vänner bland människorna, längta då efter döden om ni verkligen är sannfärdiga."

7. Men de kommer aldrig någonsin att längta efter den, på grund av allt de har utträttat med egna händer. Allah har full vetskap om de orättfärdiga.

8. Säg: "Döden, som ni försöker fly från, skall med all säkerhet möta er. Sedan skall ni föras tillbaka till Honom som känner det fördolda och det uppenbara, och Han skall underrätta er om allt ni brukade göra."

9. Ni som har antagit tron! När det ropas till bön på fredagen skall ni skynda er dit där Allah åkallas och lämna all handel. Detta är bättre för er – om ni bara visste.

10. Men när bönen är slut får ni sprida er på jorden och söka vad ni kan av Allahs ynnest. Men minns Allah ofta så att ni kan nå framgång.

11. När vissa ser [möjlighet till] handel eller nöje rusar de mot den och lämnar dig där du står. Säg: "Det som finns hos Allah är bättre än både nöje och handel. Allah är den Bäste försörjaren."

Sura 63 Hycklarna (al-Munāfiqūn)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande.

1. När hycklarna kommer till dig säger de: "Vi vittnar om att du verkligen är Allahs sändebud!" Men Allah vet att du är Hans sändebud, och Allah vittnar om att dessa hycklare är lögnare.
2. De använder sina eder som en sköld och vill vända bort [andra] från Allahs väg. Det de gör är sannerligen ont.
3. Det är för att de antog tron men sedan förnekade [den]; och då förseglades deras hjärtan så att de ingenting förstår.
4. När du ser dem behagas du av deras yttre och när de talar lyssnar du till deras tal. Det är som om de vore uppstöttade trästockar. De tror att varje rop är riktat mot dem. De är fienden, så akta dig för dem! Må Allah förgöra dem – hur kan de låta sig vändas bort?
5. När det sägs till dem: "Kom så kan Sändebudet be om förlåtelse för er!" vrider de på huvudet och du kan se dem vända sig bort, högmodiga som de är.
6. Vad dem beträffar är det likgiltigt om du ber om förlåtelse för dem eller inte ber om förlåtelse för dem – Allah kommer aldrig att förlåta dem. Allah vägleder inte trotsigt syndande människor.
7. De är sådana som säger: "Skänk inte något till dem som finns hos Allahs sändebud så att de drar bort." Men hos Allah finns himlarnas och jordens skatter, men hycklarna förstår inte det.
8. De säger: "Om vi återvänder till Medina kommer den mäktige att driva bort den svage." Men makten hör till Allah och till Hans sändebud och till de troende, men hycklarna vet inte det.
9. Ni som har antagit tron! Låt inte era tillgångar och era barn få er att glömma att prisa Allah. De som gör så, dessa är de verkliga förlorarna.

10. Skänk av det Vi har försörjt er med innan döden kommer till någon av er och han säger: "Herre! Om du bara ger mig uppskov en kort tid så kan jag ge i välgörenhet och höra till de rättfärdiga."

11. Men Allah kommer aldrig att ge en själ uppskov när hennes tid är kommen. Allah är underkunnig om vad ni gör.

Sura 64 Ömsesidig förlust (at-Taġābun)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden upphöjer [ständigt] Allah. Honom tillhör allt herravälde och all lovprisning. Han har makt över allt.

2. Han är den som skapat er; bland er finns otrogna och bland er finns troende. Allah ser allt ni gör.

3. Han har skapat himlarna och jorden i sanning. Han har format er och gett er den bästa form, och hos Honom finns ert färdmål.

4. Han vet allt som finns i himlarna och på jorden och Han vet vad ni håller hemligt och vad ni ger tillkänna. Allah har full vetskap om vad som döljs i bröstet.

5. Har ni inte nåtts av berättelser om dem som levde i äldre tid? De fick smaka följderna av sitt förfarande och skall få ett smärtsamt straff.

6. Det är för att deras sändebud kom till dem med klara bevis, men de sade: "Skall mänskliga varelser kunna leda oss rätt?" – och så förnekade de [sanningen] och drog sig undan. Men Allah behöver dem inte. Allah är oberoende, lovprisad.

7. De som förnekar [sanningen] påstår att de aldrig kommer att återuppstå. Säg: "Jo, vid min Herre! Ni skall sannerligen återuppstå och sedan underrättas om allt ni gjort; det är lätt för Allah."

8. Tro därför på Allah och Hans sändebud och det ljus Vi har sänt ned. Allah har varit underkunnig om allt ni gör,

9. Den dag då Han skall samla er inför Samlingens dag blir den ömsesidiga förlustens dag. Men de som tror på Allah och handlar rättfärdigt; deras dåliga handlingar skall Han stryka ut och [Han skall] föra in dem i paradiset genomflutna av floder där de skall leva i all evighet. Detta blir den storslagna segern.

10. Men de som förnekar [sanningen] och vägrar tro på Våra tecken; dessa blir Eldens invånare och där skall de vara för evigt. Ja, vilket uselt färdmål.

11. Ingen olycka drabbar [någon] förutom med Allahs tillåtelse. Men den som tror på Allah skall Han vägleda hans hjärta. Allah har full vetskap om allt.

12. Lyd Allah och lyd Sändebudet! Och om ni drar er undan så åligger det vårt sändebud endast att tydligt förkunna.

13. Allah – ingen [sann] gud finns utom Han. Det är endast till Allah de troende skall sätta sin lit.

14. Ni som har antagit tron! Bland era hustrur och era barn kan det sannerligen finnas en fiende till er, så ta er i akt för dem. Och om ni visar vidsynthet, overseende och förlåtelse är Allah förvisso förlåtande, benådande.

15. Era tillgångar och era barn är endast en prövning för er, men hos Allah väntar en riklig belöning.

16. Frukta därför Allah så mycket ni kan och hör och lyd och ge åt andra – det är för ert eget bästa. De som förskonas sin egen girighet, det är dessa som blir de framgångsrika.

17. Om ni ger Allah ett gott lån skall Han återgälda er mångdubbelt och förlåta er. Allah är tacksam, fördragsam,

18. Den som känner det fördolda och det uppenbara, den Mäktige, den Vise.

Sura 65 Skilsmässan (aṭ-Ṭalāq)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Profet! När ni förklarar skilsmässa från era hustrur skall ni göra det beaktandes väntetiden och noggrant beräkna väntetiden. Ja, frukta Allah, er Herre! Driv inte ut dem ur deras hem och inte heller skall de själva ge sig av, såvida de inte gjort sig skyldiga till uppenbar skamlighet. Dessa är Allahs gränser. Den som överskrider Allahs gränser har gjort orätt mot sig själv. Du vet inte – kanske Allah därefter låter någon ny omständighet inträffa.

2. Och när de [närapå] nått sin fastställda tid skall ni antingen behålla dem i godo eller låta dem gå i godo. Och kalla två rättsinniga män bland er att vittna och ni skall verkställa vittnesmålet för Allah. Med detta förmanas de som tror på Allah och den Yttersta dagen. Ja, den som fruktar Allah skall Han ge en utväg,

3. Och försörja på sätt han inte kunnat ana. För den som sätter sin lit till Allah är Han tillräcklig. Allah når alltid Sitt syfte. Allah har gett allting bestämda mått.

4. För dem av era hustrur som förlorat hoppet om sin menstruation – om ni hyser tvivel – är väntetiden tre månader, och likaså för dem som inte menstruerar. Och de havandes vänteperiod är tills de framfött sina foster. För den som fruktar Allah gör Han förhållandena lätta.

5. Detta är Allahs bud som Han sänt ned till er. För den som fruktar Allah utplånar Han hans dåliga handlingar och utökar hans belöning.

6. Låt dem bo där ni själva bor, när ni har möjlighet, och försvåra inte för dem genom att göra det trångt för dem. Om de är havande skall ni betala underhåll till dem tills de framfött sina foster. Om de sedan ammar åt er skall ni ge dem deras lön, och samråda sinsemellan på tillbörligt sätt. Men blir detta svårt för er skall någon annan amma åt er.

7. Den förmögne skall betala underhåll utifrån sin förmögenhet, och den vars egen försörjning är begränsad skall betala underhåll utifrån det Allah har gett honom. Allah belastar inte en människa utöver den [förmåga] Han gett henne. Efter svårigheter kommer Allah att ge lättnad.

8. Hur många städer har inte trotsat sin Herres och Hans sändebuds befallningar tills Vi kallade dem till räkenskap på det strängaste av sätt och straffade dem med ett oerhört straff.

9. Då fick de smaka följden av sitt agerande och slutet på deras förhållande blev undergång.

10. Allah har förberett för dem ett strängt straff. Frukta därför Allah – ni med förstånd som har antagit tron! Allah har nu sänt ned till er en påminnelse;

11. Ett sändebud som reciterar Allahs förtydligande tecken för er för att leda dem som tror och gör goda gärningar ut ur mörkren till ljuset. Den som tror på Allah och handlar rättfärdigt skall Han föra in i paradiset genomflutna av floder där de skall leva i all evighet. Till denne ger Allah den härligaste försörjning.

12. Allah är den som har skapat sju himlar och av jorden samma antal. Hans bud strömmar ständigt ned mellan dem för att ni skall veta att Allah har makt över allt och att Allah omfattar allt med Sin kunskap.

Sura 66 Förbudet (at-Taḥrīm)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Profet! Varför förbjuder du det som Allah har tillåtit dig? Du söker vinna dina hustrurs välbehag. Allah är dock förlåtande, benådande.
2. Allah har ålagt er sonande för era brutna eder. Allah är er skyddsherre. Ja, Han är den Vetande, den Vise.
3. Och den gång Profeten i förtroende återgav en händelse för en av sina hustrur och hon sedan förde det vidare, och Allah avslöjade det för honom, tillkännagav han en del av det och undanhöll en del. Och när han berättade det för henne sade hon: "Vem berättade detta för dig?" Han sade: "Det berättades för mig av den Vetande, den Underkunnige."
4. Om ni båda vänder er till Allah i ånger så jo - era hjärtan sviktade ju. Och om ni samverkar mot honom är Allah hans beskyddare, och så också Gabriel och de rättfärdiga troende. Ja, även änglarna kommer därutöver till hans hjälp.
5. Om han skiljer sig från er skall Allah i utbyte skänka honom bättre hustrur än ni: [kvinnor som är] muslimer, troende, andaktsfulla, ångerfulla, gudsdyrkande och fastande - förut gifta eller jungfrur.
6. Ni som har antagit tron! Skydda er själva och era familjer mot en eld vars bränsle består av människor och stenar. Kring den står änglar, kraftfulla och stränga, som inte trotsar vad Allah befäller dem utan alltid gör som de befalls.
7. Ni som har förnekat [sanningen]! Kom inte med ursäkter idag. Ni skall endast lönas för det ni gjort.
8. Ni som har antagit tron! Vänd er till Allah i uppriktig ånger! Då skall er Herre utplåna era dåliga handlingar och föra in er paradiset genomflutna av floder, den Dag då Allah inte skall låta Profeten och de som antog tron med honom vanhedras. Deras ljus skall sväva framför dem och till höger om dem. De skall säga: "Vår Herre! Fullkomna vårt ljus för oss och förlåt oss! Du har sannerligen makt över allt."

9. Profet! Kämpa mot de otrogna och hycklarna och var sträng mot dem. Helvetet skall bli deras boning. Ja, vilket uselt färdmål.

10. Allah framställer ett exempel för dem som förnekar [sanningen] – Noas hustru och Lots hustru. De hörde samman med två av Våra rättfärdiga tjänare men förrådde dem, och ingen av dem (Noa och Lot) kunde därför gagna dem (hustrurna) det ringaste. Nej, det skall sägas: "Stig in i Elden tillsammans med de andra!"

11. Allah framställer också ett exempel för dem som har antagit tron – Faraos hustru, när hon sade: "Min Herre! Bygg mig ett hus hos Dig i paradiset och rädda mig från Faraos och hans förfarande och rädda mig från detta orättfärdiga folk!"

12. Och likaså Maria, 'Imrāns dotter, som bevarade sin kyskhet och Vi andades in i henne något av Vår ande. Ja, hon trodde på sin Herres ord och på Hans Böcker och hörde till de andaktsfulla.

DEL 29

Sura 67 Herraväldet (al-Mulk)

I Allahs namn den Nåderike, den Benådande

- 1. Högt välsignad är Han i vars hand herraväldet vilar! Han har makt över allt,**
herraväldet Över både denna värld och livet efter detta, i vilka Han besitter total makt och verkställer Sina bud. (T)
- 2. [Han] som skapat död och liv för att pröva er, vem av er som är bäst i handling. Han är den Mäktige, den Förlåtande,**
- 3. Som skapat sju himlar i skikt. I den Nåderikes skapelse ser du ingen ordning. Fäst åter blicken – ser du några brister?**
- 4. Igen – fäst åter blicken gång efter gång; blicken vänder tillbaka till dig avvisad och alldeles matt.**
- 5. Vi har prytt den lägsta himlen med lampor och gjort dem till kastvapen mot djävlarne. Och för dem har Vi förberett den Flammande eldens straff.**
lampor Stjärnor. (T,B) *gjort dem* Syftar inte på stjärnorna själva då det inte är dessa som djävlarne beskjuts med, utan med meteorer långt nedom dem. (K)
- 6. För dem som förnekar sin Herre väntar helvetets straff. Ja, vilket uselt färdmål.**
- 7. När de kastas dit in får de höra dess rytande medan det kokar upp.**
- 8. Det nästan klyvs av ursinne. Var gång en grupp kastas dit in frågar dess väktare dem: "Kom det inte till er en varnare?"**
- 9. De säger: "Jo, det kom visserligen till oss en varnare men vi vägrade tro och sade: 'Allah har inte sänt ned någonting. Ni är sannerligen i stor förvillelse!'"**
- 10. De säger också: "Om vi bara hade lyssnat eller använt vårt förstånd skulle vi inte ha hamnat bland den Flammande eldens invånare."**
- 11. De erkänner då sin synd, men bort med den Flammande eldens invånare!**

12. De som bävar för sin Herre i det dolda skall få förlåtelse och en stor belöning.

13. Hemlighåll era yttranden eller tillkännage dem! Han är sannerligen vetande om vad som finns i bröstet.

14. Skulle inte Han ha vetskap om dem Han skapat när Han är den Milde, den Underkunnige?

Mild mot Sina tjänare, underkunnig om vad de tar sig för. (T)

15. Det är Han som har gjort jorden tjänlig för er, så vandra i dess alla riktningar och ta av försörjningen från Honom. Inför Honom skall ni återupplivas.

tjänlig Stabil och enkel att ta sig fram på. *vandra* Färdas och sök ert levebröd från Allah genom handel och förvärvsarbete. (T,K)

16. Kan ni vara säkra mot att Han som finns i himlen inte skall låta er uppslukas av jorden då den plötsligt börjar skälva?

17. Eller kan ni vara säkra mot att Han som finns i himlen inte skall skicka en orkan av småsten över er? Då får ni veta hur Min varning är.

18. De som levde före dem vägrade också tro. Men hur [sträng] blev inte Min vedergällning?

19. Har de inte fäst avseende vid fåglarna ovan dem, [hur] de sträcker ut vingarna och faller in dem? Ingen annan än den Nåderike håller dem uppe. Han ser sannerligen allt.

20. Eller vem är den som kan vara en armé åt er och hjälpa er i den Nåderikes ställe? De otrogna är inte annat än förledda.

21. Eller vem är den som kan försörja er om Han höll tillbaka Sin försörjning? Nej, de framhårdar i överträdelse och flykt.

Från sanningen. (T)

22. Är den som vandrar med sitt huvud nedböjt mer vägled, eller den som vandrar upprätt på en rak väg?

23. Säg: "Det är Han som har frambringat er och gett er hörsel, syn och hjärta. Sällan visar ni tacksamhet!"

hjärta Med syfte på människans tankeförmåga. (T) I arabiskan står ordet i plural. (Ö)

24. Säg: "Det är Han som har skapat er på jorden och inför honom skall ni församlas."

skapat er på jorden Och låtit er spridas på den och få olika hudfärger, utseenden och språk. (K)

25. De säger: "När infrias detta löfte, om ni verkligen är sannfärdiga?"

26. Säg: "Den vetskapen finns endast hos Allah, och jag är endast en tydlig varnare."

27. När de sedan får se det (straffet) på nära håll fördystras ansiktena hos dem som förnekar [sanningen], och det sägs: "Detta är vad ni ville påskynda!"

28. Säg: "Kan ni berätta – vare sig Allah skulle förgöra mig och dem med mig, eller visa oss nåd; vem ska rädda de otrogna från ett smärtsamt straff?"

29. Säg: "Han är den Nåderike, vi tror på Honom och endast till Honom sätter vi vår lit. Snart skall ni få veta vem som är i klar förvillelse."

30. Säg: "Kan ni berätta – om [allt] ert vatten en morgon sjönk undan, vem kan då skaffa er flödande vatten?"

sjönk undan Försvann utom räckhåll i jordens djup. (T)

Sura 68 Pennan (al-Qalam)

I Allahs namn
den Nåderike, den Benådande

1. Nūn. Vid pennan och vad de (änglarna) skriver ned!

Av människans handlingar. (B) *Nūn* Ett antal suror i Koranen inleds med en eller flera arabiska bokstäver som läses var för sig. Den fullständiga innebörden av dessa har endast Allah vetskap om (se 2:1). (K)

2. Du (Muhammed) är, med din Herres välsignelse, inte besatt.

Vilket är vad de meckanska avgudadyrkarna sade om honom. Se 15:6 (B)

3. För dig väntar sannerligen en belöning utan ände.

4. Och du är sannerligen av storsint karaktär.

5. Ja, du skall se och de skall se,

6. Vem av er som är vansinnig.

7. Din Herre vet bäst vem som farit vilse från Hans stig och Han vet bäst vilka som är de vägledda.

8. Hörsamma därför inte dem som vägrar tro.

9. De önskar att du kunde kompromissa så att de kan kompromissa.

Meckanerna ville att Muhammed ﷺ skulle göra avkall på delar av sin religion och gå deras avgudadyrkan till mötes innan de själva kunde tänka sig en mjukare inställning till hans tro på den ende sanne Gud. (T)

10. Och hörsamma inte varje föraktlig ihärdig svärjare,

Som ständigt avlägger falsk ed. (T)

11. Baktalare, spridare av skvaller,

12. Hindrare av gott, överträdare, syndare,

13. Grov i sitt sätt och därtill präglad av ondska,

14. För att han har rikedom och söner.

15. När Våra tecken reciteras för honom säger han: "Sagor från förfäderna!"

16. Vi skall brännmärka honom på trynet.

Låta hans tillstånd bli tydligt för alla att se. (T)

**17. Vi har förvisso provat dem (avgudadyrkarna), så som Vi
prövade fruktträdgårdens ägare då de svor att de helt visst skulle
skörda den på morgonen.**

18. Men de gjorde inte förbehåll [för Allahs vilja].

Genom att säga: "in šā Allāh" (om Allah vill). (T)

**19. Då hemsöktes den av en hemsökelse från din Herre medan de
låg och sov,**

20. Och blev som becksvarta natten.

Berövad på all frukt, mörk och ödelagd. (T)

21. De ropade sedan till varandra på morgonen:

22. "Ni bör gå tidigt till er odling om ni verkligen vill skörda!"

23. De gav sig sedan av och sade lågmält till varandra:

24. "Idag skall ingen fattiglapp få beträda den med er."

25. Ja, de gick tidigt; bestämda och målmedvetna.

26. Men när de såg den sade de: "Vi måste ha gått vilse!"

Så var första tanken hos några av dem. (T)

27. "Nej, vi har blivit berövade!"

Trädgården och dess skörd, insåg andra. (T)

**28. Då sade den rättsinnigaste av dem: "Sade jag er inte: 'Varför
lovprisar ni inte [Allah]?'"**

**29. De sade: "Lovprisad vare vår Herre! Vi har sannerligen
varit orättfärdiga."**

30. De vände sig sedan till varandra med ömsesidiga förebråelser.

31. De sade: "Ve oss! Vi har sannerligen varit överträdare.

**32. Kanske ger oss vår Herre något bättre än den i utbyte. Till vår
Herre sätter vi nu allt hopp."**

33. Så blir straffet, men straffet i livet efter detta är större. Om de bara visste.

34. De gudfruktiga skall hos sin Herre få lycksalighetens paradisi.

35. Skall Vi behandla muslimerna som förbrytarna?

36. Vad är det med er – hur dömer ni?

37. Eller har ni en skrift i vilken ni läser,

38. Att ni enligt den skall få det ni själva väljer?

39. Eller har ni löften från Oss, gällande till Uppståndelsens dag, att ni skall få det ni själva dömer?

40. Fråga dem vem av dem som är [deras] ombud i detta.

41. Eller har de några avgudar? Låt dem då komma med sina avgudar om de verkligen är sannfärdiga.

42. Den Dag ett skenben blottas skall de kallas till att falla ned med ansiktet mot marken men förmår då inte.

ett skenben blottas På Domedagen, då skräck, jordskalv, prövningar och andra fasansfulla händelser skall råda. Profeten ﷺ har berättat om detta skeende i en längre välkänd autentisk hadith som återfinns i de båda hadithsamlingarna Sahih al-Bukhari och Sahih Muslim med flera: "...Vår Herre blottar då Sitt skenben och varje troende man och kvinna faller med ansiktet mot marken. Men när de som i sitt jordiska liv bugade för att ses av andra försöker buga, görs deras ryggrad till en enda kota." Uttrycket bär på klassisk arabiska också innebörden av att något svårt och allvarligt inträffar. (K)

43. Med sina blickar sänkta överväldigas de av skam. De kallades ju [förr] till att falla ned med ansiktet mot marken när de var friska. I sina jordiska liv. (T)

44. Lämna åt Mig dem som vägrar tro på detta tal. Vi skall stegvis föra dem mot undergång utan att de vet.

tal Koranen. (T,B,K)

45. Jag ger dem uppskov, [men] Min plan ligger fast.

46. Eller ber du dem om ersättning så att de av skuld blir betungade?

47. Eller råder de över det fördolda så att de själva kan skriva ned [det]?

Skriva av det ur Moderboken (al-lawḥ al-maḥfūz) som finns hos Allah, där allt som skall ske står skrivet, för att kunna argumentera med Profeten ﷺ om dess innehåll. (T)

48. Ha därför tålamod inför din Herres dom och var inte som mannen i fisken, då han bönföll alldeles förtvivlad.

Profeten Jona, som när han greps av otålighet och ilska över sitt folks otro drog till sjöss och slukades av en stor fisk i vilken han anropade sin Herre om räddning. Se 21:87-88. (K)

49. Om han inte hade nåtts av sin Herres välsignelse skulle han kastats upp på öde mark alldeles skuldtyngd.

50. Men hans Herre utvalde honom och gjorde honom till en av de rättfärdiga.

51. De som förnekar [sanningen] får dig nästan på fall med sina blickar när de hör Påminnelsen (Koranen), och de säger: "Han är sannerligen besatt."

52. Men den är ingenting annat än en påminnelse till världarna.

Till både människor och djinner, vilka Allah låtit påminnas genom Muhammed ﷺ och Koranen. (T,B)

Sura 69 Sanningens stund (al-Ḥāqqah)

I Allahs namn
den Nåderike, den Benådande

1. Sanningens stund,
2. Vad är Sanningens stund?
3. Och vad kan få dig att inse vad Sanningens stund är?
4. **Ṭamūd och 'Ād vägrade tro på det Våldiga slaget.**
Ṭamūd Profeten Sāliḥs folk. *'Ād* Profeten Hūds folk. (T)
5. **Ṭamūd utplånades då av det förödande skriet.**
6. **Och 'Ād utplånades av en piskande iskall storm.**
7. **Han lät den härja över dem i sju nätter och åtta dagar i sträck.**
Man kunde se människorna ligga kullkastade som om de vore fallna palmstockar.
8. **Kan du se någon återstod av dem?**
De förgjordes till sista man och inga säger sig vara deras ättlingar. (K)
9. **Även Faraο, och sådana före honom, och de omstörtade städerna begick försyndelse.**
de omstörtade städerna Profeten Lots folk. (T)
10. **De visade olydnad mot sin Herres sändebud och blev straffade med ett fruktansvärt straff.**
11. **När vattnet svämmade över var det Vi som lät er bäras av fartyget,**
er Era förfäder bland Noas folk som räddades i arken. (T)
12. **För att göra den till en påminnelse för er och låta denna greppas av lystrande öron.**
13. **När det blåses i basunen – en enda gång –**
14. **Och jordytan och bergen bärs upp och krossas i en enda stöt,**

15. Den dagen händer Händelsen.

Uppståndelsens dag inleds. (T) "Händelsen" är ett av dess namn. (K)

16. Och himlen skall spricka – ja, den dagen blir den vek –

17. Och änglarna skall stå längs dess flanker, och din Herres tron skall den Dagen bäras ovan dem av åtta.

Antalet änglar eller rader av änglar som på Domedagen bär tronen. (T,K)

18. Den Dagen skall ni blottställas; inget av vad ni dolt kan [då] döljas.

19. Den som då ges sin bok i höger hand skall säga: "Här, läs min bok! bok Som innehåller ens handlingar. (T)

20. Jag visste att jag skulle ställas till räkenskap."

21. Ja, han får ett lycksaligt liv.

22. I ett högt paradys,

23. Vars frukter [hänger] nära.

Enkla att plocka; stående eller liggande. (T)

24. Ät och drick i ro, [som lön] för vad ni gjort i era gångna dagar.

25. Men den som ges sin bok i vänster hand skall säga: "Om jag bara kunde undgå att ges min bok,

26. Och inte veta vad min räkenskap blir.

27. Om den (döden) ändå bara varit slutet.

28. Jag gynnas [nu] inte av min rikedom.

29. Försvunnen är all min makt."

30. "Ta honom och fjättra honom,

Säger Allah till Sina straffänglar som vaktar helvetet. (T,K)

31. Sedan mot den Djupa elden för honom,

32. Sedan, med en kedja sjuttio armlängder lång, bind fast honom."

- 33. Han trodde inte på Allah, den Våldige,**
- 34. Och uppmuntrade inte att ge mat åt den behövande,**
- 35. Därför har han här denna dag ingen närstående,**
- 36. Och ingen föda utom från gislin,**
Var från helvetets invånares sår. (T)
- 37. Som inga får äta utom de behäftade med synd.**
Vars synd var att förneka Allah. (T)
- 38. Nej, Jag svär därför vid vad ni ser,**
- 39. Och vad ni inte ser,**
- 40. Att detta (Koranen) framsägs av ett ädelt sändebud.**
Muhammed ﷺ. (T)
- 41. Det är inte ord av en poet – så lite ni tror!**
- 42. Och inte heller ord av en spåman – så lite ni låter er förmanas!**
- 43. [Det är] en nedsänd uppenbarelse från världarnas Herre.**
- 44. Om han bara hade hittat på, om Oss, några påhitt,**
- 45. Skulle Vi ha gripit honom vid högerhanden,**
Ett begrepp som på arabiska innebär att gripa någon med makt och kraft. (T)
- 46. Och sedan kapat hans hjärtåder.**
- 47. Det hade inte funnits någon av er som då skulle kunna vara hans skyddare.**
- 48. Den (Koranen) är sannerligen en påminnelse för de gudfruktiga.**
- 49. Och Vi vet förvisso att det bland er finns dem som vägrar tro,**
- 50. Och det skall bli en grämselse för dessa otrogna.**
På Domedagen. (T)
- 51. Den (Koranen) är sannerligen helt visst sanningen.**
- 52. Förhårliga därför din Herres namn, den Våldige!**

Sura 70 Upphöjdhet (al-Ma'ārij)

I Allahs namn den Nåderike, den Benådande

1. En frågare har frågat om det kommande straffet.

Vem det drabbar och från vem det kommer. (T,B,K)

2. För de otrogna, det kan ingen avvärja.

3. Från Allah, besittare av all upphöjdhet.

Ordet ma'ārij har även tolkats som "de himmelska vägarna" genom vilka änglarna stiger. (T,B)

4. Änglarna och ar-Rūḥ skall stiga till Honom under en dag vars längd är femtio tusen år.

ar-Rūḥ (Själen eller Anden) Namn och titel för ängeln Gabriel specifikt. Kan också syfta alla människors själar. (K) *under en dag* Uppståndelsens dag. (T)

5. Visa därför ett vackert tålamod.

6. De ser det som något avlägset.

De otrogna, eftersom de vägrar tro på Uppståndelsen dag. (T)

7. Men Vi ser det som något nära.

8. Den dagen skall himlen bli som smält koppar.

9. Och bergen skall bli som ull.

10. Och ingen vän skall fråga efter en vän,

11. [Men] de får se varandra. Förbrytaren önskar då att han kunde friköpa sig från den dagens straff med sina söner,

12. Och sin fru och sin bror,

13. Och sina anhöriga som brukade ge honom skydd,

14. Och alla som finns på jorden; för att detta sedan skall kunna rädda honom.

15. Nej! Det blir Eldsflamman,

(Lazā) Ett av helvetets namn. (T)

16. Som sliter av huden.

17. Den kallar dem som ryggade tillbaka och vände sig bort,
Förkastade tron på Allah, Hans uppenbarelsen och Hans sändebud. (T)

18. Och samlade och gömde undan.
Sina förmögenheter, utan att betala den förpliktade allmosan till behövande. (T)

19. Människan har sannerligen skapats ängslig.

20. När hon får erfara ont blir hon otålig,
ont Fattigdom och elände. (T)

21. Och när hon får erfara gott blir hon girig.
gott Rikedom och välstånd. (T)

22. Utom de som förrättar bön,

23. Och som med sina böner är principfasta,
Och aldrig missar sina föreskrivna fem dagliga böner. (T)

24. Och i vars tillgångar det finns en erkänd rätt,

25. För tiggaren och de nödställda,

26. Och som tror på Domedagen,

27. Och som för sin Herres straff är rädda -

28. Deras Herres straff går man sannerligen inte säker för -

29. Och som med sina privata delar är aktsamma,

30. Utom med sina hustrur eller dem som deras högra hand besitter
- då kan de inte klandras,

31. Men söker de sig bortom denna [gräns] är det de som
är överträdarna -

32. Och som om sina förtroenden och löften är varsamma,
Håller vad de lovar och uppfyller sina förtroendeuppdrag. (T)

33. Och som i sina vittnesmål är uppriktiga,

Vittnar när de kallas och avlägger sina vittnesmål utan tillägg eller utelämnanden. (T,K)

34. Och som med sina böner är noggranna,

Förrättar dem vid de föreskrivna tiderna och på föreskrivet sätt. (T)

35. Dessa skall i paradiset bli ärade.

Med alla former av njutningar och lycka. (K)

36. Varför kommer de som förnekar [sanningen] till dig så ängsligt hastade,

37. Till höger och till vänster i skingrade grupper?

38. Önskar varje man bland dem att få träda in i lycksalighetens paradiset?

39. Aldrig! Vi har skapat dem av något de känner till.

Av sådesvätska, sedan är det människans handlingar som avgör om hon hamnar i paradiset. (T)

40. Nej, Jag svär därför vid Herren över öst och väst att Vi sannerligen har makt,

41. Att byta ut dem mot [andra som är] bättre än dem; och Vi kan aldrig bli besegrade!

42. Låt dem därför argumentera och gyckla tills de möter sin dag som de getts löfte om,

43. Dagen då de kommer ut ur gravplatserna, som när de mot [sina] avgudabilder skyndar fram.

44. Med sina blickar sänkta skall de överväldigas av skam. Detta är den Dag de har getts löfte om.

Sura 71 Noa (Nūḥ)

I Allahs namn
den Nåderike, den Benådande

- 1. Vi sände sannerligen Noa till hans folk med budet: "Du måste varna ditt folk innan de nås av ett smärtsamt straff!"**
- 2. Han sade: "Mitt folk! Jag är sannerligen en uppenbar varnare;**
- 3. Ni skall dyrka Allah, frukta Honom och hörsamma mig.**
- 4. Han skall då förlåta er för era synder och ge er anstånd till en fastställd tidpunkt. När Allahs tidpunkt är kommen kan den inte skjutas upp. Om ni bara visste."**
- 5. Han sade: "Min Herre! Jag har predikat för mitt folk natt och dag, predikat** Att det endast finns en Gud och att de skall dyrka Honom och därmed undvika Hans straff. (T)
- 6. Men min predikning har endast ökat deras flykt.**
Från sanningen. (T)
- 7. Och varje gång jag predikade för dem för att Du skall kunna förlåta dem, satte de fingrarna i öronen och svepte in sig i sina klädesplagg och förhärdade sig och var alldeles för högmodiga.**
För att hörsamma sanningen och Noas uppmaningar. (T)
- 8. Sedan predikade jag för dem högmält.**
- 9. Sedan talade jag med dem offentligt men uppmanade också var och en i förtrolighet.**
- 10. Jag sade: 'Sök er Herres förlåtelse – Han är sannerligen evigt förlåtande –**
- 11. Då sänder Han regn över er i överflöd,**
Noas folk hade drabbats av regnbrist och torka till följd av sitt avguderi. (B)
- 12. Och ökar era tillgångar och barn och skänker er trädgårdar och skänker er floder.**
- 13. Vad är det med er, att ni inte bävar för Allahs mäktighet!**

14. Han har ju skapat er i faser.

Först en sädesdroppe, sedan en klump tjockt blod, sedan en bit kött och slutligen en fullt skapad människa. Se 23:14 (T,B,K)

15. Har ni inte fäst avseende vid hur Allah har skapat sju himlar i skikt,

16. Och satt månen som ett ljus bland dessa, och satt solen som en lampa?

17. Och Allah har alstrat er från jorden i alster.

Utformat Adam från jordens stoft och sedan låtit mänskligheten bli hans ättlingar. (T,B)

18. Sedan för Han tillbaka er i den och skall hämta fram er [från den].

På Uppståndelsens dag, återigen från stoft, efter att ni dött och begravts i jorden. (T)

19. Och Allah har gjort jorden utbredd för er,

20. Så ni kan ta er fram på den på vida stigar.”

21. Noa sade: ”Min Herre! De har visat olydnad mot mig och följde sådana vars tillgångar och barn inte tillför dem annat än förlust.

sådana Personer vars stolthet och högmod över dessa ting driver de till att förneka sanningen och därmed till förlust och undergång. (T)

22. Ja, de smed stora planer,

23. Och sade: ’Lämna aldrig era gudar – nej, lämna aldrig Wadd och inte Suwā’ och inte Yağūŧ, Ya’ūq eller Nasra.’

Dessa sägs var namn på rättfärdiga människor bland Adams avkomlingar efter vilka Noas folk sedan uppkallade sina avgudar. (T)

24. De har förvisso vilselett många. Ge därför inte de orättfärdiga annat än mer förvillelse.”

Så löd Noas bön när han förstod att resten av hans folk skulle framhärda i otro. Se 11:36 (T,B,K)

25. Till följd av deras försyndelser dränktes de och sattes i Elden och kunde inte finna sig, utöver Allah, några hjälpare.

26. Noa sade: ”Min Herre, lämna inte på jorden bland de otrogna en enda kotte!

27. Om Du lämnar dem kommer de att vilseleda Dina tjänare och kommer inte att avla annat än djupt otrogna syndare.

28. Min Herre! Förlåt mig och mina föräldrar och dem som stiger in i mitt hus troende, och alla troende män och troende kvinnor. Men ge inte de orättfärdiga något annat än undergång.”

Sura 72 Djinnerna (al-Jinn)

I Allahs namn den Nåderike, den Benådande

1. Säg: "Det har uppenbarats för mig att en samling djinner lyssnade och sade: 'Vi har sannerligen hört en underbar Koran.

2. Den visar vägen till det rätta så vi har antagit tron på den, och vi skall aldrig vid vår Herres sida sätta någon.

3. Och Han – hög är vår Herres allmakt – har varken skaffat Sig fru eller son.

4. Nej, det är den oförståndige bland oss som, om Allah, har yttrat oerhörda falska påståenden.

den oförståndige Iblīs (Satan). (T)

5. Vi trodde att människor och djinner aldrig om Allah skulle yttra [sådana] lögner.

6. Men det finns män bland människorna som brukade ta skydd hos män bland djinnerna, och de utökade då deras illgärning.

7. Och de trodde, precis som ni trodde, att Allah aldrig skulle sända någon.

Ett sändebud till Sin skapelse med budskapet om en enda Gud. (T)

8. Men när vi tog oss mot himlen fann vi att den fyllts med kraftfulla väktare och stjärnfall.

Änglar på vakt, och meteorer som skjuts mot inkräktare. Se 67:5 (T,B)

9. Vi brukade där inta platser för att sitta och avlyssna. Men den som försöker lyssna nu finner ett inväntande stjärnskott.

10. Vi vet inte om ondska var menat för dem på jorden eller om deras Herre avsåg att leda dem rätt.

11. Bland oss finns rättrådiga och bland oss finns de som inte är så. Vi har alltid tillhört olika riktningar.

12. Vi vet att vi aldrig skulle kunna undkomma Allah på jorden och att vi aldrig skulle kunna undkomma Honom genom flykt.

13. Efter att vi fick höra vägledningen antog vi tron på den. Den som tror på sin Herre behöver inte frukta någon minskning eller illgärning.

Hans skall inte gå miste om något av sin belöning och inte heller skall han belastas med någon annans synd. *vägledningen* Koranen, som leder till den raka vägen. (T)

14. Bland oss finns muslimer och bland oss finns avvikare. De som har underkastat sig [Allah], dessa har sökt rätt väg.

15. Men avvikarna skall bli helvetets bränsle."

16. Om de bara hade slagit in på [den raka] vägen skulle Vi helt visst ha skänkt dem vatten i ymnighet,

vatten Kan tolkas som riklig försörjning i allmänhet. (T,K)

17. För att pröva dem med det. Och den som drar sig undan sin Herres påminnelse (Koranen) skall Han utlämna åt ett outhärdligt straff.

pröva dem Och visa vilka som fortsätter att följa vägledningen och vilka som vänder tillbaka till vantro. (K)

18. Alla platser för bön hör till Allah. Ni skall därför inte jämte Allah tillbe någon annan.

19. Men så fort Allahs tjänare (Muhammed) ställde sig för att tillbe Honom var de nära att hopa sig över honom i staplar.

En beskrivning av hur araberna nitiskt samlade sig i opposition mot Muhammed ﷺ och hans budskap. (T,K)

20. Säg: "Jag tillber endast min Herre och jag sätter inte någon vid Hans sida."

21. Säg: "Jag har inte makt att vålla er skada eller förmå er att vandra rätt."

22. Säg: "Det finns ingen som kan skydda mig från Allah och jag kan aldrig hos andra än Honom finna en tillflykt,

23. Från att framföra [befallningen] från Allah och Hans budskap. De som visar olydnad mot Allah och Hans sändebud skall få helvetets eld – där skall de vara i all evighet. "

24. Först när de (avgudadyrkarna) får se det som de har lovats skall de veta vem som hade svagast hjälpare och var obetydligast i antal.

Avgudadyrkarna har på Domedagen inga hjälpare alls och skall då inse att de aldrig kunde mäta sig med Allahs härstyrkor. (K)

25. Säg: "Jag vet inte om det som har lovats er är nära eller om min Herre har utsatt för det en fjärran tid."

26. [Han är] Den som känner det fördolda och Han avslöjar inte Sitt fördolda för någon,

27. Utom [för] det sändebud Han utväljer, och då skickar Han framför honom och bakom honom änglavakter,

Som vaktar uppenbarelsen och skyddar den mot Satan och hans djävlar inflytande. (T)

28. Så att han (Muhammed) skall veta att de [tidigare sändebuden kunde] framföra sin Herres alla budskap; Han (Allah) omsluter allt de har hos sig och håller räkning på allt.

Sura 73 Den övertäckte (al-Muzzammil)

I Allahs namn den Nåderike, den Benådande

1. Du övertäckte!

Muhammed ﷺ, som under natten ligger övertäckt i din bädd. (K)

2. Stå [i bön] under natten utom lite [av den];

3. Hälften av den – eller dra av lite,

4. Eller lägg mer därtill – och recitera Koranen långsamt.

Tydligt och noggrant med utdragen ton. Med dessa verser blev nattbönen bindande för Profeten ﷺ och hans följeslagare under ett helt år i Mecka. Därefter uppenbarades vers 20 och nattbön blev en frivillig andakt. Se även 17:49. (K)

5. Vi skall sannerligen räcka dig ett tungt ord.

Att bära och förmedla Koranens budskap var för Profeten ﷺ ett tungt ansvar. (T)

6. Ja, nattens stund den ger [dig] stadigare steg och rättare tal.

Om natten, bortom dagens liv och larm, är det lättare att korrekt recitera Koranen och begrunda dess innebörd. (T,K)

7. Under dagen har du förvisso lång vilotid.

Som räcker väl för att uträtta sysslor och ta igen sömn. (B,K)

8. Åkalla din Herres namn och ge dig hän åt Honom helt!

9. [Han är] Herren över öst och väst; ingen [sann] gud finns utom Han. Ta därför endast Honom som beskyddare.

10. Och ha tålamod med vad de säger och bryt med dem på ett värdigt sätt.

11. Låt Mig ta itu med dem som vägrar tro, de välbärgade. Ja, ge dem lite frist.

de välbärgade Som med sin rikedom och bekvämlighet har större skyldigheter än andra och är mer i stånd att visa Allah lydnad. (K)

12. Hos Oss finns förvisso fjättrar och djup eld,

13. Och kvävande föda och ett smärtsamt straff,

kvävande föda Som lägger sig i halsen och varken kan sväljas eller kastas upp. (K)

14. Den dag då jorden och bergen skall skälva och bergen blir till drivor av lös sand.

15. Vi har sannerligen sänt till er ett sändebud som vittne mot er, liksom Vi till Farao sände ett sändebud.

16. Men Farao lydde inte sändebudet så vi straffade honom med ett bittert straff.

17. Och hur skall ni frukta, om ni förnekar [sanningen], en dag som gör barn gråhåriga?

18. Himlen rämnar av den. Hans löfte uppfylls alltid.

19. Detta är förvisso en förmaning. Låt därför den som vill, ta en väg till sin Herre.

20. Din Herre vet förvisso att du står [i bön] mindre än två tredjedelar av natten eller hälften av den eller en tredjedel av den, och [så gör också] en grupp av dem som är med dig. Allah mäter ut natt och dag. Han vet att ni aldrig skulle förmå det och har således vänt Sig i förlåtelse mot er. Recitera därför så mycket av Koranen som är lätt för er. Han vet att det kommer att finnas sjuka bland er, och andra som färdas på jorden för att söka skaffa sig något av Allahs ynnest, och andra som strider för Allahs sak. Recitera därför så mycket av den som är lätt för er. Och förrätta er bön och betala den förpliktade allmosan och ge Allah ett gott lån. Allt gott ni förbereder för egen räkning skall ni återfinna hos Allah, det är [där] bättre och belöningen rikligare. Och be om Allahs förlåtelse! Allah är sannerligen förlåtande, benådande. *förmå det* Om Allah skulle ha gjort nattbönen obligatorisk. *ett gott lån* Frivillig allmosa, för vilken Allah sedan mångdubblar belöningen. Se 2:245. (K)

Sura 74 Den insvepte (al-Muddatîr)

I Allahs namn
den Nåderike, den Benådande

1. Du insvepte!

Innan denna och följande verser sändes ned, i uppenbarelsens tidigaste skede, hade profeten Muhammed ﷺ bett sin hustru Khadija svepa in honom i kläder efter att ånyo ha skådat ängeln Gabriel och blivit skrämmd. (K)

2. Res dig och varna,

3. Och prisa din Herre,

4. Och rena dina kläder,

5. Och försaka all avgudadyrkan,

6. Och skänk inte för att få mer [tillbaka],

7. Och uthärda för din Herres skull.

8. När det blåses i hornet;

9. Den dagen skall bli en svår dag.

10. För de otrogna blir den annat än lätt.

11. Låt Mig ta itu med den Jag skapat ensam,
I moderlivet. (T)

12. Och [sedan] gett vidsträckta tillgångar,

13. Och närvarande söner,

14. Och underlättat för alltigenom.

15. Sedan vill han att Jag skall ge mer.

16. Nej! Mot Våra tecken var han sannerligen trotsig.

17. Jag skall påföra honom ett mödosamt straff.

18. Han betänkte och beräknade.

Hur han skulle vederlägga Muhammed ﷺ och Koranen om han frågades om dem. (B)

19. Fördömd är han, så som han beräknar!

20. Igen, fördömd är han, så som han beräknar!

21. Sedan såg han sig omkring.

22. Sedan rynkade han pannan och blev bister.

23. Sedan vände han sig om och blev högmodig,

24. Och sade: "Detta är då endast magi förmedlad [från förr].

25. Detta är då endast en människas ord."

26. Jag skall låta honom brinna i Saqar.

Ett av helveteseldens namn. (T)

27. Och vad kan få dig att inse vad Saqar är?

28. Den varken lämnar eller låter vara.

Lämnar ingen levande men låter heller ingen dö. (T)

29. Den förkolnar människors [hudar].

30. Över den finns nitton.

Antalet änglar som vaktar helvetet. (T)

31. Till Eldens väktare har Vi endast utsett änglar, och deras antal har Vi endast fastställt som en prövning för dem som förnekar [sanningen], för att de som fått Boken skall finna övertygelse och de som antagit tron skall tillväxa i tro och varken de som fått Boken eller de troende skall hysa några tvivel, och för att de som har en sjukdom i sitt hjärta och de otrogna skall säga: "Vad kan Allah ha velat med denna liknelse?" Så låter Allah den Han vill gå vilse och vägleder den Han vill. Ingen har vetskap om din Herres alla härskaror utom Han själv. Och den (påminnelsen) är endast en förmaning till mänskligheten.

32. Nej! Vid månen,

33. Och [vid] natten när den viker,
34. Och [vid] morgonen när den ljusnar,
35. Den (påminnelsen) är ett av de storslagna tingen,
36. En varnare till mänskligheten,
37. Till dem av er som vill gå framåt eller bli efter!
gå framåt Genom att hörsamma Allahs bud. *bli efter* Genom att synda. (T)
38. Varje själ är ansvarig för vad den har gjort,
39. Utom den högra sidans folk.
40. I paradiset skall de förhöra sig,
41. Om förbrytarna.
42. "Vad förde er till Saqar?"
43. De säger: "Vi hörde inte till dem som förrättade bön,
44. Och vi gav inte mat till den behövande,
45. Och vi brukade tramsa med tramsarna,
46. Och vi vägrade tro på Domedagen,
47. Tills vi nåddes av förvissningen (döden)."
48. Och då kunde de inte gynnas av medlarnas medling.
På Domedagen, då Allah skall låta de rättrogna medla hos Honom för de troende som syndat. (T)
49. Vad är det med dem, att de från påminnelsen (Koranen) drar sig undan,
50. Som om de vore flyende zebror,
51. Som flyr från ett lejon?
52. Ja, varje människa bland dem vill ges [egna] öppna skrifter.
Så som Muhammed ﷺ getts Koranen. (T)

53. Nej! Men de räds inte efterlivet.

54. Nej! Den (Koranen) är sannerligen en påminnelse.

55. Låt därför de som vill, minnas den.

Genom att låta sig handla i enlighet med dess budskap. (T)

56. Men de kommer inte att minnas om inte Allah vill. Han är värd att frukta och [Han är] Den att förlåta [synd].

Sura 75 Uppståndelsen (al-Qiyāmah)

I Allahs namn den Nåderike, den Benådande

1. Nej, Jag svär vid Uppståndelsens dag!

Det är inte som de otrogna påstår, att Allah inte skall låta dem återuppstå levande efter döden. (T)

2. Och nej, Jag svär vid den anklagande själen!

Som hos den troende ständigt granskar sina tankar, ord och handlingar. (K)

3. Tror människan att Vi aldrig skall sätta samman hennes ben?

Återuppliva henne efter döden, efter att skelettet delats och vittrat bort. (B)

4. Jo, Vi är kapabla att återställa [även] hennes fingertoppar.

5. Men människan vill fortsätta att synda framöver.

6. Hon frågar: "När inträffar Uppståndelsens dag?"

7. Ja, när blicken fasar,

8. Och månen mörknar,

9. Och solen och månen förenas,

10. Den dagen skall människan säga: "Vart kan man fly?"

11. Nej! [Då finns] ingen tillflyktsort.

12. Hos din Herre är den dagen viloplatsen.

13. Människan skall den Dagen underrättas om allt hon utfört och underlåtit.

Av gott och ont i sitt jordiska liv, samt det goda eller onda exempel hon satte för andra att följa efter hennes död. (T)

14. Ja, människan är mot sig själv ett vittne,

15. Även om hon lägger fram sina ursäkter.

16. Rör inte din tunga med den (Koranen) för att påskynda den.

När de första Koranverserna uppenbarades för profeten Muhammed ﷺ brukade han, för att fortare memorera dem, ivrigt läsa upp dem i takt med ängeln Gabriels. (T,K) Se även kommentar till 97:2. (Ö)

17. Det är Vår sak att sammanställa den, sedan [får du] recitera den, sammanställa den Låta Koranverserna bevaras i hans bröst. (T)

18. Och när Vi reciterar den skall du följa recitationen, reciterar Genom ängeln Gabriel. **följa** Lyssna och sedan upprepa, och handla i enlighet med dess budskap. (T,K)

19. Sedan är det vår sak att förklara den.

Att genom Muhammeds ﷺ ord klargöra dess innebörd. (T,B)

20. Nej! Ni älskar ju det kortvariga livet,

21. Och försummar livet efter detta.

22. [Några] ansikten skall den Dagen skimra,

23. Skådande Sin Herre.

24. [Andra] ansikten är den Dagen bistra,

25. Säkra på att de skall få uppleva det katastrofala.

26. Nej! När den (själen) når [i höjd med] nyckelbenen, Nej! Det är inte som avgudadyrkarna påstår, att deras avguderi och olydnad skall gå obestraftad. (T) **nyckelbenen** När själen vid dödsstunden når halsen på väg ut ur kroppen. Se även 56:83-87. (K)

27. Och det sägs: "Vem kan bota?",

28. Och han blir säker på att detta är hädanfärden,

29. Och skenben förs ihop med skenben,

Denna världs besvär anknys till nästa livs besvär – är en av en rad tolkningar. "Skenben" används på arabiska idiomatiskt för att åsyfta något besvärligt och allvarligt. (T)

30. Mot din Herre kommer [han] den dagen att drivas.

31. Men han varken trodde eller förrättade bön,

32. Utan vägrade tro och vände sig bort,

33. Och gick sedan till sina närmaste med stolta steg.

34. "Ve dig, och åter ve!

35. Igen, ve dig, och åter ve!"

36. Tror människan att hon lämnats åt sig själv?

Utan mening med livet, utan budskap att följa och utan uppståndelse efter döden? (K)

37. Var hon inte en droppe sädesvätska som töms ut,

38. Och därefter en blodklump som Han fortsatte att skapa och fullända?

39. Sedan alstrade Han av henne paret man och kvinna.

40. Skulle inte Denne vara kapabel att ge liv åt de döda?

Och återställa människan i hennes ursprungliga skick? Se även 30:27. (K)

Sura 76 Människan (al-Insān)

I Allahs namn den Nåderike, den Benådande

1. Visst kom det över människan en tidsperiod då hon inte var något att nämna?

Då Adam låg färdigskapad men inte hade getts liv och varken änglar eller djinner var bekanta med honom eller visste vad som avsågs med honom eller vad han skulle heta. (T,B)

2. Vi har skapat människan av en blandad vätska för att sätta henne på prov; och Vi har gjort henne hörande, seende.

3. Vi har visat henne stigen; antingen är hon tacksam eller otacksam.

4. För de otrogna har Vi förberett kedjor och bojor och flammande eld.

5. De rättrådiga skall få dricka ur en bägare smaksatt med kamfer,

6. [Från] en källa ur vilken Allahs tjänare skall dricka. De skall få den att forsa alltefter behag.

7. De uppfyller sina heliga löften och fruktar en Dag vars ondska skall bli vida spridd.

heliga löften Ed om att utföra en lydnadshandling gentemot Allah, som bön, fasta, allmosa eller vallfärd. (T)

8. Och de ger mat, trots sin kärlek för den, till den behövande, den faderlöse och krigsfången –

9. ”Vi ger er mat endast för Allahs skull; vi vill inte ha någon gengåva från er eller något tack.

10. Vi fruktar från vår Herre en dyster och hård Dag.”

11. Allah skall därför skydda dem mot den dagens ondska och skänka dem skimmer och fröjd.

Skimmer i ansiktet, fröjd i hjärtat. (T)

12. Han skall belöna dem, för att de visade tålmod, med paradiset och siden.

Paradis att leva i och siden att klä sig i. (B)

13. Där skall de sitta vilande på utsmyckade troner. De upplever varken solhetta eller bitande köld.

14. Dess skuggor finns dem nära och dess frukter är sänkta och åtkomliga.

Skuggor från paradiset träd vars frukter kan plockas stående eller liggande. (T)

15. Omkring dem skall bäras fat av silver och koppar klara som kristallglas –

16. [Klara som] Kristallglas [fastän de är] av silver – vars mängd [dryck] de mäter upp alltefter behag.

17. De skall där få dricka ur en fylld bägare smaksatt med ingefära.

18. Där finns en källa kallad Salsabil.

19. Och de skall betjänas av evigt unga barn. När du ser dem tror du dem vara kringströdda pärlor.

20. Och när du ser den platsen ser du lycksalighet och ett storslaget rike.

21. De skall på sig ha gröna dräkter av siden och brokad och vara smyckade med armringar av silver. Och deras Herre skall låta dem dricka en alldeles ren dryck.

22. [Det skall sägas:] "Allt detta är ert som lön, och er strävan är uppskattad!"

23. Det är sannerligen Vi som har sänt ned till dig denna Koran steg för steg.

24. Visa därför tålamod med din Herres beslut och lyd inte bland dem någon missdådare eller otrogen.

25. Och prisa din Herres namn morgon och eftermiddag.

26. Och om natten skall du inför Honom falla ned med ansiktet mot marken och upphöja Honom natten lång.

27. Dessa (avgudadyrkarna) älskar det kortvariga livet och skjuter undan [tankarna på] en tung dag.

Uppståndelsens dag, utan att tro på den eller förbereda för den. (B,K)

28. Vi har skapat dem och gett dem en stark kroppsbyggnad, men när Vi vill kan Vi byta ut dem helt och hållet.

I deras ställe sätta andra människor som inte handlar som dem. (T)

29. Denna (suran) är sannerligen en påminnelse. Låt därför den som vill, ta en väg som leder till hans Herre.

Genom att hörsamma Hans bud. (T)

30. Men ni kan inte vilja om inte Allah vill. Allah är sannerligen vetande, vis.

Utifrån Sin absoluta vishet vet Han vilka som förtjänar att vägledas och vilka som förtjänar att fara vilse. (K)

31. Han innesluter den Han vill i Sin nåd, och för de djupt syndiga har Han förberett ett plågsamt straff.

de djupt syndiga Som med sitt avguderi gör orätt mot sig själva och dör avgudadyrkare. (T)

Sura 77 De utsända (al-Mursalât)

I Allahs namn den Nåderike, den Benådande

1. Vid de [vindar] som sänds ut i följd,

Denna ed har också tolkats vara vid de änglar som sänds ut med Allahs befallningar och förbud. (K)

2. Och [vid] stormbyarna som stormar fram,

3. Och [vid] spridarna som sprider ut,

Vindarna som skingrar molnen i olika väderstreck. (K)

4. Och [vid] skiljarna som skiljer åt,

De änglar som på Allahs bud skiljer mellan sanning och falskhet, vägledning och villfarelse, det tillåtna och det otillåtna. (K)

5. Och [vid] överlämnarna av uppenbarelse,

De änglarna som förmedlar Allahs budskap till Hans sändebud. (K)

6. Med ursäkt och varning,

För att befria människan från skuld hos Allah, men samtidigt varna henne för den påföljd som väntar om hon avvisar Hans bud. (K)

7. Det ni har lovats skall sannerligen inträffa;

8. Ja, när stjärnorna släcks,

9. Och när himlen rämnar,

10. Och när bergen försvinner,

11. Och när sändebuden församlas.

12. Till vilken dag har de getts anstånd?

13. Till Avgörandets dag.

14. Och vad kan få dig att inse vad Avgörandets dag är?

15. Ve, den dagen, dem som vägrar tro!

16. Har Vi inte utplånat de första [samfunden]?

Som förnekade sanningen. (T)

17. Och Vi skall låta dem följas av de sista.

Som kommer att utrotas precis som sina otrogna föregångare. (T)

18. Så gör Vi med förbrytarna.

Som i alla tider har gått under när deras ihärdiga trots gick för långt. (T)

19. Ve, den dagen, dem som vägrar tro!

20. Skapade Vi er inte av en oansenlig vätska,

21. Som Vi lade i ett tryggt förvar,

22. Under en känd tidsrymd?

23. Så har Vi bestämt det – ja, vilka förträffliga bestämmare!

24. Ve, den dagen, dem som vägrar tro!

25. Har Vi inte gjort jorden till ett kärl,

26. [För både] levande och döda,

27. Och satt i den skyhöga förankrande berg och gett er friskt vatten dricka?

28. Ve, den dagen, dem som vägrar tro!

29. Iväg med er mot det ni ständigt vägrade tro på!

Straffet i livet efter detta. (T)

30. Iväg med er mot en rökskugga som har tre spetsar,

Som reser sig ur helveteselden. (T)

31. Som varken svalkar eller skyddar mot lågorna.

32. Det (helvetet) kastar gnistor [stora] som palats,

33. Som om de vore gulsvarta kameler.

Till färgen. (B)

34. Ve, den dagen, dem som vägrar tro!

- 35. Detta är en dag då de inte kan uttala sig;**
- 36. Inte heller ges de tillåtelse att urskulda sig.**
Beviset mot dem står redan klart. (K)
- 37. Ve, den dagen, dem som vägrar tro!**
- 38. "Detta är Avgörandets dag. Vi har nu fört er samman med tidigare samfund.**
- 39. Har ni smitt någon plan så använd den nu mot Mig!"**
- 40. Ve, den dagen, dem som vägrar tro!**
- 41. De gudfruktiga skall vara bland skuggor och källor,**
- 42. Och frukter av alla slag som de begär.**
- 43. "Ät och drick i ro, till följd av vad ni brukade göra!"**
- 44. Så lönar Vi dem som gör det goda.**
- 45. Ve, den dagen, dem som vägrar tro!**
- 46. "Ät och njut lite grann, ni är sannerligen förbrytare!"**
lite grann Under vad som återstår av deras korta jordiska liv. (T)
- 47. Ve, den dagen, dem som vägrar tro!**
- 48. När de uppmanades att buga, bugade de inte.**
- 49. Ve, den dagen, dem som vägrar tro!**
- 50. Och på vilket tal, om inte detta (Koranen), skall de tro?**

DEL 30

Sura 78 Nyheten (an-Naba)

I Allahs namn, den Nåderike, den Benådande

1. Om vad frågar de varandra?

Avgudadyrkarna i Mecka. (T)

2. Om den stora nyheten,

Koranen, som informerar om uppståndelsen och domen efter döden. (T)

3. Som de är oeniga om.

En grupp av Meckas invånare hade antagit tron medan andra vägrade. (T)

4. Nej, de skall få veta!

5. Igen! Nej, de skall få veta!

De skall med all säkerhet få veta vad Allah inför Domedagen har förberett för dem som förnekar Hans makt att ge nytt liv åt de döda. (T)

6. Har Vi inte gjort jorden till en bädd,

7. Och bergen som pålar?

Som stabiliserar jordytan. (B)

8. Och Vi har skapat er i par.

Det manliga och det kvinnliga könet. (B)

9. Och Vi har gjort er sömn för avkoppling.

10. Och Vi har gjort natten som ett täcke.

11. Och Vi har gjort dagen för [ert] levebröd.

12. Och Vi har byggt upp sju kraftiga ting ovanför er.

De sju himlarna. (B)

13. Och Vi har gjort en ljust glödande lampa.

Solen. (T)

14. Och Vi har sänt ned från regnmolnen flödande vatten,

15. För att med det frambringa sädeskorn och växtlighet,

16. Och tätbevuxna trädgårdar.

17. Avgörandets dag är förvisso en fastställd tidpunkt.

Domedagen. (K)

18. [Det är] den Dag då det blåses i basunen och ni kommer fram i stora mängder,

När det för andra gången blåses i basunen och alla människor återuppstår inför Allah för att dömas. (T,K)

19. Och himlen öppnas och blir till portar,

20. Och bergen försvinner och blir som en synvilla.

Bergen rycks upp med roten och krossas till pulver och framstår för blotta ögat som en hägring. (T)

21. Helvetet ligger förvisso i bakhåll.

Och inväntar dem som vägrat tro på det och på återvändandet till Allah i livet efter detta. (T)

22. [Det blir] ett tillhåll för överträdarna.

De som är för högmodiga för att bekänna den sanna tron på Allah och som överträder Hans lagar. (T)

23. Där kommer de att vistas i evigheter.

24. De får där varken njuta någon svalka eller dryck,

25. Annat än skällhett vatten och iskallt var,

26. En passande belöning.

För deras onda gärningar. Och det finns ingen större synd än att sätta andra vid Allahs sida. (B)

27. De väntade sig inte någon räkenskap,

28. Och de vägrade envist att tro på Våra tecken.

De bevis som förmedlades till dem av Allahs profeter och sändebud. (K)

29. Men allting har Vi medräknat i skrift,

30. Så smaka nu, för Vi kommer inte att utöka något för er annat än straffet!

31. De gudfruktiga skall förvisso få seger,

De räddas från helvetet och ges tillträde till paradiset. (T)

32. Parker och vindruvor,

Inhägnade parker och vingårdar rika på druvor. (T)

33. Och jämgamla jungfrur,

34. Och en bägare fylld till brädden.

Som serveras om och om igen till den som dricker. (T)

35. De skall där varken höra meningslöst tal eller anklagelser för lögn.

36. En belöning från din Herre och en gåva som räcker till,

37. [Från] Herren över himlarna och jorden och allt som finns däremellan, den Nåderike! De förmår inte tilltala Honom,

38. Den Dag då ar-rūḥ (själen) och änglarna ställer upp sig i rader. Ingen talar då förutom den som den Nåderike tillåter, och denne säger det som är rätt.

ar-rūḥ (själen) Omfattar här alla människor som levt i denna värld. (K)

39. Detta är den sanna dagen. Låt därför den som vill, ta en väg som leder tillbaka till hans Herre.

En väg som för en närmare Allah genom att Hans bud åttlyds. *den sanna dagen* Den är sann och kommer utan tvivel att inträffa. (T)

40. Vi har förvisso varnat er för ett nära straff den Dag då varje man får se allt hans händer har uträttat och den otrogne säger: "Ack, om jag bara vore jord!"

Om jag bara kunde bli till stoft för att undvika det väntande straffet. (T)

Sura 79 De som sliter ut (an-Nāzi'āt)

I Allahs namn, den Nåderike, den Benådande

1. Vid dem som sliter ut bryskt,

De änglar som i dödsögonblicket vårdslöst rycker ut den otrogenes själ ur kroppen. (K) Allah svär vid vad Han vill, men har genom Sin profet Muhammed ﷺ befallt människan att endast svära vid Honom. (Ö)

2. Och [vid] dem som drar ut varsamt,

De änglar som omsorgsfullt för till sig den troendes själ från kroppen. (K)

3. Och [vid] simmarna som simmar fram,

De änglar som bär de troendes själar, som om de aktsamt simmade med dem i vatten, och sedan lämnar dem till sin vila. (B)

4. Som löpare i ett lopp,

Mot paradiset med de troendes själar i hand. (B)

5. Och [vid] dem som utför befallningar!

De änglar som verkställer Allahs bud mellan himmel och jord. (K)

6. Den Dag då skakaren skall skaka,

Den första blåsningen i basunen som kommer att få jorden och bergen att skälva, och alla som då lever i världen kommer att falla ned döda. (T)

7. Följd av den nästkommande,

Den andra blåsningen i basunen som inleder återuppståndelsen på Domedagen. (T)

8. Hjärtan skall den Dagen bulta,

9. Deras blickar skall vara sänkta.

10. De (förnekarna) säger: "Skall vi verkligen återställas i vårt ursprungliga skick,

11. Efter att vi blivit förmultnade ben?"

12. De säger: "Det kommer i så fall att vara en återkomst med förlust!"

Skulle vi återupplivas blir vi ju förlorare med tanke på vad som väntar oss. (B)

13. Men det blir inte mer än ett enda tjut,

När Allah befäller ängeln Isrāfil att för andra gången blåsa i basunen och alla människor som existerat återuppstår inför Allah. (K)

14. Och de befinner sig plötsligt på jordytan.

15. Har berättelsen om Moses nått dig?

16. Då hans Herre ropade till honom i den heliga dalen Ṭuwā:

17. "Bege dig till Farao – han har sannerligen gått för långt!

18. Och säg: 'Är du villig att rena dig,

Från otrons befläckelse. (T)

19. Och att jag leder dig till din Herre så att du kan frukta [Honom]?"

20. Sedan visade han honom det största tecknet,

Moses visade Farao sin stav som förvandlades till en orm, och sin hand som syntes alldeles vit inför åskådarna. (T) Se även 7:106-108 och 20:19-23. (Ö)

21. Men han vägrade tro och lydde inte.

22. Sedan vände han [Moses] ryggen och fortsatte sträva,

Med att motsätta sig sanningen. (K)

23. Och samlade [sitt folk] varpå han ropade

24. Och sade: "Jag är er herre, den högste!"

25. Då straffade Allah honom som ett varnande exempel i både nästa liv och i detta första.

26. I detta finns sannerligen en lärdom för den som fruktar.

Fruktar Allah och Hans straff. (T)

27. Är ni en svårare skapelse eller himlen? Han har byggt upp den.

28. Han har rest dess valv och fulländat den;

29. Han har mörklagt dess nätter och frambringat dess dagsljus;

30. Och jorden, efter detta, har Han brett ut.

Han skapade jorden före himlen, men efter att ha skapat himlen tog Han Sig åter an jorden och gjorde dess yta plan och utbredd. Se 41:9-12 (K)

31. Han har frambringat ur den (jorden) dess vatten och dess betesväxter.

32. Och bergen har Han satt fast.

33. [Allt detta] till nytta för er och er boskap.

34. Men när det största överväldigandet kommer,
Domedagen; den överväldigar allt och alla. (T)

35. Den Dagen skall människan minnas allt hon strävade mot,

36. Och den Djupa elden skall tydliggöras för alla att se.

37. Och för den som överträdde,
Sin Herres bud och visade olydnad och högmod. (T)

38. Och föredrog det jordiska livet,

39. Blir den Djupa elden en boplats.

40. Men för den som fruktade att stå inför sin Herre och hindrade själen från den onda lusten,

41. Blir paradiset en boplats.

42. De frågar dig (Muhammed ﷺ) om Stunden – när är dess tid inne?
Stunden Då de döda skall återuppstå ur sina gravar inför Domedagen. (T)

43. Hur skulle du kunna yttra dig om den?

44. [Endast] till din Herre hör [kunskapen om] dess slutgiltighet.

45. Du är bara en varnare till dem som fruktar den.

46. Den Dag då de får se den skall det verka som om de inte hade vistats mer än en kväll eller en förmiddag.

På jorden. (T)

Sura 80 Han rynkade pannan (‘Abasa)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Han rynkade pannan och vände sig bort,

Profeten Muhammed ﷺ. (T)

2. För att den blinde kom till honom.

Följeslagaren Ibn Umm Maktūm, som kom med frågor till Profeten ﷺ medan han var upptagen med att kalla några ledande män från sin stam Qurayş till Islam. (T)

3. Men vad vet du? – kanske blir han renad,

Renad i sin själ genom goda handlingar och genom de svar han får av dig. (B)

4. Eller blir han påmind så att påminnelsen gagnar honom.

5. Men den som anser sig vara oberoende,

Som på grund av sin rikedom anser sig vara oberoende av Allah och tron på Honom. (T,B)

6. Honom uppmärksammar du.

7. Men det är inte din sak om han inte blir renad.

Om han inte vill tro eller bli vägled. (B)

8. Men han som har kommit till dig skyndande,

Ibn Umm Maktūm. (B)

9. Och känner ängslan,

Inför Allah. (B)

10. Från honom låter du dig distraheras.

11. Nej! Den är förvisso en påminnelse.

Denna sura. (T)

12. Låt därför den som vill minnas den.

13. [Den finns] i förädlade skrifter,

Syftar på den bevarade Tavlan. (T) Se 85:22. (Ö)

14. Upphöjda och renade,

15. [Burna] i budbärares händer,

Änglar. (T)

16. Hedrade och plikttrogna.

17. Fördömd är människan, otrogen som hon är!

Med syfte på den människa som vägrar tro, trots Allahs godhet mot henne och Hans många välsignelser. (T,K)

18. Av vad har Han skapat henne?

19. Av en sädesdroppe har Han skapat henne och sedan anpassat henne.

20. Sedan gör Han vägen lätt för henne.

Klargör för henne både den sanna och den felaktiga vägen. (K)

21. Sedan låter Han henne dö och begravas.

22. Sedan, när Han vill, skall Han återuppliva henne.

23. Nej, hon har inte uträttat vad Han befallt henne.

Den otrogna människan, som trots att hon hävdar motsatsen inte har fullgjort de plikter som hennes Herre ålagt henne. (T)

24. Så låt människan se på sin föda,

På hur Allah har försett henne med mat och dryck och gjort hennes liv beroende därav. (T,B)

25. [Och] hur Vi låter vattnet ösa ned i överflöd.

Regnet som sänds ned från himlen. (T)

26. Därefter spräcker Vi jorden i sprickor.

Genom att låta växtlighet tränga upp ur den. (T)

27. Vi låter sedan sädeskorn växa däri,

28. Och druvor och frisk grönska,

29. Och oliver och palmer,

30. Och parker med lummiga träd,

31. Och frukter och foderväxter.

32. [Allt detta] till nytta för er och er boskap.

33. Men när det dölvande tjutet kommer,

Domedagens tjut. (B)

34. Den Dag då en man flyr från sin egen bror,

35. Och sin moder och sin fader,

36. Och sin hustru och sina barn.

37. Ja, var och en av dem har den Dagen nog av eget bekymmer.

38. [Vissa] ansikten skall den Dagen vara glänsande,

39. Skrattande och lyckliga.

40. [Andra] ansikten skall den Dagen vara täckta av damm,

41. Skymda av mörker.

42. Det är dessa som är de otrogna, de syndfulla.

Sura 81 Hoprullningen (at-Takwīr)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. När solen rullas ihop,

2. Och när stjärnorna störtar ned,

3. Och när bergen förflyttas,

Rycks upp ur jordskorpan och krossas till smulor. (B)

4. Och när de dräktiga kamelstona överges,

Som hos araber anses vara den mest värdefulla egendomen, men som till följd av den skräck som råder på Domedagen kommer att lämnas helt utan tillsyn. (T,B)

5. Och när vilddjuren samlas ihop,

6. Och när haven görs till flammande eldslågor,

Versen kan på arabiska också tolkas som att haven fylls och svämmar över. (T)

7. Och när själarne förs samman,

Varje människa förs samman med sina likar i gott eller ont. (T,K)

8. Och när den nyfödda flickan som begravdes levande tillfrågas,

9. För vilken synd hon mördades,

Att levande begrava en nyfödd dotter var något som en del araber förr gjorde för att försöka undkomma skam och fattigdom. (B)

10. Och när skrifterna läggs fram,

När skriftrullarna som innehåller varje människas nedtecknade gärningar rullas ut. (T)

11. Och när himlen slits bort,

12. Och när den Djupa elden flammas upp,

13. Och när paradiset förs nära,

Förs nära sitt folk. (K)

14. [Då] skall varje själ få veta vad hon fört med sig.

Av goda och onda gärningar. (T)

- 15. Och Jag svär vid de försvinnande himlakropparna,**
- 16. Som följer sina banor och döljer sig,**
- 17. Och [vid] natten, när den går mot sitt slut,**
- 18. Och [vid] morgonen, när den tar sitt första andetag!**
- 19. Den (Koranen) är sannerligen en ädel budbärarens ord,**
Ängeln Gabriel, som förmedlade Koranen till Muhammed ﷺ. (K)
- 20. En med kraft och plats hos Innehavaren av tronen,**
- 21. Åtlydd där, [och] betrodd.**
Gabriel åtlyds i himlen av övriga änglar och är av Allah betrodd att förmedla Hans uppenbarade budskap till profeterna. (B)
- 22. Och er landsman (Muhammed ﷺ) är inte galen.**
- 23. Han såg honom (Gabriel) sannerligen mot den klara horisonten.**
- 24. Och med det fördolda är han inte återhållsam.**
Muhammed ﷺ är inte återhållsam med att förkunna Koranen och den uppenbarelse och kunskap han får från Allah. (T)
- 25. Och den (Koranen) är inte en utstött satans ord.**
- 26. Så vart är ni på väg?**
Ni människor, när ni flyr från Allahs bok och från att hörsamma Hans bud? (T)
- 27. Den är endast en påminnelse till världarna.**
Människor och djinner. (T)
- 28. Till den av er som vill leva rättfärdigt.**
- 29. Men ni kan inte vilja om inte Allah, världarnas Herre, vill.**

Sura 82 Rämmandet (al-Infitār)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. När himlen rämnar,

2. Och när stjärnorna skingras,

3. Och när haven svämmar över,

4. Och när gravarna töms,

De begravda slungas upp på jordytan i fullt liv. (T)

**5. [Då] skall varje själ inse vad hon förberett och
[vad hon] efterlämnat.**

Allt gott eller ont som hon under sitt liv åstadkommit inför Domedagen, samt vilken förebild hon varit för dem hon lämnade efter sig. (T)

**6. Du människa! Vad har förlett dig i fråga om din Herre,
den Givmilde,**

Fått dig att trotsa Hans bud och bemöta Honom på ett otillständigt sätt. (K)

7. Som har skapat dig, format dig och anpassat dig?

8. I vilken skepnad Han än ville sammanställde Han dig.

9. Nej, men ni vägrar tro på domen.

Räkenskapen, belöningen och straffet i livet efter detta. (T)

10. Men hos er har ni sannerligen övervakare,

Änglar. (B)

11. Ädla antecknare,

12. Som vet vad ni gör.

13. De rättrådiga skall hamna i lycksalighet,

14. Men de syndfulla skall hamna i en djup eld.

15. De skall brinna i den på Domedagen.

16. Och därifrån skall de aldrig försvinna.

17. Och vad kan få dig att inse vad Domedagen är?

18. Igen, vad kan få dig att inse vad Domedagen är?

19. [Det är] den Dag då ingen själ kan göra det minsta för en annan själ; och beslutet hör den Dagen helt till Allah.

Ingen människa kan då gagna en annan, så som hon gör i denna värld. Människornas kungadömen och maktpositioner försvinner helt och den enda makten vilar den Dagen hos den sanne Konungen och Envåldshärskaren. (T)

**Sura 83 De som fuskar med mått
och vikt (al-Muṭaffifin)**

**I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande**

- 1. Ett hårt straff skall möta dem som fuskar med mått och vikt,**
- 2. Som när de köper i mått från människor begär exakta mängder.**
- 3. Men när de själva mäter åt dem eller väger åt dem minskar de [mängderna].**
- 4. Tror inte dessa att de skall uppväckas,**
- 5. Inför en mäktig dag,**
- 6. Den Dag då människorna skall stå inför världarnas Herre?**
- 7. Nej! De syndfullas register finns sannerligen i Sijjīn.**
- 8. Och vad kan få dig att inse vad Sijjīn är?**
Sijjīn betecknar på arabiska en trång, instängd och lågt belägen plats. Sijjīn sägs ligga i mitten av jordens sjunde och lägsta skikt. (K)
- 9. Ett inpräglad register.**
- 10. Ett hårt straff skall den Dagen möta dem som vägrar tro;**
- 11. Dem som vägrar tro på Domedagen.**
- 12. Och ingen vägrar tro på den förutom varje syndfull överträdare.**
- 13. När Våra verser reciteras för honom säger han: "Förfädernas gamla sagor!"**
- 14. Nej! Men deras hjärtan har övertäckts av allt [ont] de brukade begå.**
- 15. Nej! De skall sannerligen vara skymda den Dagen från sin Herre.**
Skymda från att se Honom och från Hans nåd och ynnest. Se 75:22-23 (T,B,K).
- 16. Sedan skall de brinna i den Djupa elden.**
- 17. Sedan skall det sägas: "Det var detta som ni vägrade tro på!"**

18. Nej! De rättrådigas register finns sannerligen i 'Illiyūn.

19. Och vad kan få dig att inse vad 'Illiyūn är?

'*Illiyūn* betecknar på arabiska en upphöjd plats, i motsats till Sijjīn som nämns i vers 7, och sägs vara belägen i himlens sjunde och högsta skikt. (T,B)

20. Ett inpräglat register.

21. Som bevittnas av dem som förts nära [Allah].

Av änglar, från var och en av de sju himlarna. (T)

22. De rättrådiga skall sannerligen få erfara lyckosalighet,

23. På utsmyckade troner där de sitter och ser.

Ser allt som Allah har skänkt dem i paradiset. (T)

24. Du kan märka på deras ansikten belåtenhetens sken.

25. De skall få dricka rent förseglat vin,

26. Vars eftersmak bär doften av mysk. Ja, om detta bör tävlarna tävla med varandra.

Genom att skyndsamt sträva efter att hörsamma Allahs bud. (B)

27. Och det (vinet) är blandat med Tasnīm,

Tasnīm bär på arabiska innebörden av höghet och är namnet på ytterligare en dryck i paradiset. (T)

28. En källa ur vilken de som förts nära [Allah] får dricka.

De får dricka direkt ur källan medan andra får *Tasnīm* tillsatt i sitt vin. (T)

29. De som framhårdade i synd brukade skratta åt dem som hade antagit tron.

30. Och när de gick förbi dem gjorde de miner åt varandra.

För att kränka och håna de troende. (T)

31. Och när de återvände till sina familjer återvände de skämtande.

32. Och när de såg dem sade de: "Dessa är sannerligen vilseledda!"

33. Men de hade inte sänts för att vaka över dem.

34. Och denna Dag skrattar istället de troende åt de otrogna,

35. På utsmyckade troner där de sitter och ser.

36. Har inte de otrogna då belönats för vad de brukade göra?

Sura 84 Sprickningen (al-Inîqâq)

**I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande**

1. När himlen spricker,

2. Och lyssnar på sin Herre, så som den måste.

Den är ålagd att hörsamma sin Herres befallning om att spricka i bitar på Domedagen. (T)

3. Och när jorden jämnas,

Görs helt slät och utbredd och varken berg eller byggnad står kvar på den. (B)

4. Och kastar upp sitt innehåll och tömmer sig,

På alla döda som begravts i den och överlämnar dem till Allah. (T)

5. Och lyssnar på sin Herre, så som den måste.

6. Du människa! Du strävar förvisso fram mot din Herre med all strävan och du skall möta Honom.

Med dina gärningar, goda såväl som onda, och belönas för dem. (B)

7. Den som då får ta emot sin bok med sin högra hand,

Boken i vilken alla ens gärningar nedtecknats. (T)

8. Han skall kallas till en lätt räkenskap,

Förlätas för sina onda gärningar och belönas för de goda. (T)

9. Och återvända till sitt folk i glädje.

Han får fröjdfull ansluta sig till sitt folk bland paradiset's invånare. (T)

10. Men den som får ta emot sin bok bakom sin rygg,

Med sin vänstra hand. (T)

11. Han skall bönfalla om förintelse,

12. Och brinna i en flammande eld.

13. Han befann sig förvisso bland sitt folk i glädje.

Under sitt liv på jorden, där han motsatte sig Allahs bud och framhårdade i synd. (T)

14. Han trodde förvisso att han aldrig skulle återvända.

Till Allah efter sin död. (T)

15. Jo! Hans Herre hade honom ständigt i [Sin] sikt.

16. Och Jag svär vid skymningens röda efterglans,

17. Och [vid] natten och vad den omsluter,

18. Och [vid] månen när den blir full!

19. Ni skall sannerligen färdas från nivå till nivå.

Genom olika svårigheter; först döden, sedan återuppståndelsen och sedan räkenskapen inför Allah. (B)

20. Men vad är det med dem, att de inte tror?

Avgudadyrkarna. (T)

21. Och när Koranen reciteras för dem faller de inte ned med ansiktet mot marken.

Och underkastar sig Allah i vördnad. (T)

22. Istället vägrar de som förnekar [sanningen] att tro.

23. Och Allah vet bäst vad de gömmer inom sig.

24. Meddela dem därför om ett smärtsamt straff,

25. Utom dem som antar tron och gör goda gärningar – de skall få en belöning utan ände.

Sura 85 De praktfulla stjärnorna (al-Burūj)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Vid himlen, med de praktfulla stjärnorna,

2. Och [vid] den utlovade Dagen,

Uppståndelsens dag. (T)

3. Och [vid] vittnet och det bevittnade!

vittnet Fredagen. *det bevittnade* 'Arafah-dagen. (K) 9:e dagen i den 12:e islamiska månaden *dul-hijja*. (Ö)

4. Fördömda var gropens män,

En grupp otrogna män som grävde en grop i vilken de brände alla som vägrade överge sin tro på Allah. (K)

5. [Med] elden full av bränsle,

6. När de var sittande vid den.

7. Ja, de var själva vittnen till vad de gjorde mot de troende.

8. Och de hade ingenting emot dem annat än att de trodde på Allah, den Mäktige, den Lovprisade,

den Mäktige Han är sträng i Sin hämnd när Han hämnas. *den Lovprisade* Han lovprisas för Sin godhet mot skapelsen. (T)

9. Som herraväldet över himlarna och jorden tillhör. Ja, Allah är vittne till allt.

10. De som utsätter de troende männen och de troende kvinnorna för prövningar och sedan inte vänder sig [till Allah] i ånger, de skall sannerligen få helvetets straff. Ja, de skall få det brinnande straffet.

11. [Men] de som tror och gör goda gärningar, de skall sannerligen få paradiset genomflutna av floder. Detta blir den stora segern.

12. Din Herres grepp är sannerligen kraftfullt.

Hans straff och hämnd. (T)

13. Det är Han som påbörjar och [sedan] återställer.

Påbörjar människans skapelse för denna värld, och återställer henne sedan till liv på nytt efter hennes död. (B)

14. Och Han är den Förlåtande, den Kärleksfulle,

Han är kärleksfull och förlåtande mot den som vänder sig till Honom i ånger över sina synder, oavsett vilken typ av synd som begåtts. Han är också Den som älskas av andra. (T,B,K)

15. Innehavaren av tronen, den Ärorike,

Han äger den mäktiga och majestätiska tronen som spänner sig över hela Hans skapelse, och Han är full av dygd och ärbarhet. (T,K)

16. Den som gör vad Han än vill.

I och med Hans fullkomliga suveränitet, makt, rättvisa och visdom kan ingen bestrida Hans dom eller ifrågasätta Hans handling. (K)

17. Har berättelsen nått dig om arméerna,

18. [Om] Faraos och Tamūd?

Tamūd Se 89:9 (Ö)

19. Ja, de som förnekar [sanningen] står fast vid sin vägran att tro.

20. Men Allah omringar dem bakifrån.

Han har fullständig makt över dem och de kan aldrig undfly Honom. Han håller räkning på deras gärningar och skall ställa dem till svars för dem. (T,K)

21. Ja, detta är en ärorik Koran,

Det är varken poesi eller spådomskonst, som avgudadyrkarna i Mecka påstod. (B)

22. På en bevarad tavla.

Den ädla Koranen finns på den bevarade Tavlan (al-Lawḥ al-maḥfūz) hos de högsta änglarna. Tavlan utgör Moderboken (Ummul-kitāb) ur vilken alla uppenbarelseböcker är hämtade. (T,B,K)

Sura 86 Den som framträder på natten (aṭ-Ṭāriq)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Vid himlen och den som framträder på natten!
2. Och vad kan få dig att inse vad den som framträder på natten är?
3. Stjärnan med sitt genomträngande ljus.
4. Det finns inte en enda människa som inte har en ständig övervakare.
Av Allah utsedda änglar vars uppgift är att hålla räkning på människans goda och onda gärningar. (T)
5. Låt människan betrakta vad hon är skapad av.
6. Hon är skapad av en framvällande vätska,
7. Som utgår från [området] mellan ryggraden och bröstbenen.
8. Han (Allah) är sannerligen kapabel att återföra henne,
Återuppliva henne i den skepnad hon var innan sin död, för att sedan ställa henne till svars för hennes handlingar. (T)
9. Den Dag då allt hemligt skall granskas,
10. Och hon varken har någon kraft eller hjälpare.
Den otrogna människan, mot Allahs straff. (T)
11. Vid himlen, med sitt återkommande regn,
12. Och [vid] jorden, med sin klyvning!
Den klyvs så att växter, träd och vattendrag kan tränga fram. (B)
13. Den (Koranen) är sannerligen ett avgörande tal,
Som avgör mellan sanning och falskhet. (T)
14. Och den är inte ett skämt.
15. De smider förvisso en plan.
De otrogna, som leder folk vilse genom att kalla dem till allt som står i motsättning till Koranen. (K)

16. Men Jag smider också en plan,

17. Så ge de otrogna anstånd; ge dem lite mer tid.

Och du skall snart få se vad som väntar dem hos Allah av straff och hämnd. (K)

Sura 87 Den Högste (al-A'lā)

**I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande**

1. Glorifiera din Herres namn, den Högste,

Gör Allahs namn fritt från all sammankoppling med avgudadyrkan. (T)

2. Som skapat och sedan format,

3. Och som förutbestämt och sedan väglett,

4. Och som frambringat betesväxterna,

5. Och sedan gör dem vissna och mörka!

6. Vi skall lära dig recitera så att du inte glömmes [något],

Genom ängeln Gabriels recitation skall Vi noggrant lära dig, Muhammed ﷺ, denna Koran så att den sedan bevaras i ditt inre. (T)

7. Utom det Allah vill. Han känner förvisso det uppenbara och allt som är fördolt.

8. Och Vi skall underlätta [vägen] för dig till det lätta.

Till goda gärningar. (T)

9. Så påminn – ifall påminnelsen kan ge nytta!

10. Den som fruktar [Allah] kommer att låta sig förmanas,

11. Men den kommer att undvikas av den usle,

12. Som skall brinna i den största elden.

Helveteselden. (T)

13. Sedan skall han varken dö däri eller leva.

14. Framgång når den som renar sig,

Den som överger all form av avgudadyrkan och dåligt beteende. (B,K)

15. Och åkallar sin Herres namn och förrättar bönen.

16. Men ni föredrar det jordiska livet,

17. Trots att det slutliga [livet] är bättre och varaktigare.

Det jordiska livet är torftigt och obeständigt, medan livet efter detta är rikt och varar för evigt. (K)

18. Detta står sannerligen i de tidigare skrifterna,

Budskapet i vers 10-17. (T)

19. Abrahams och Moses skrifter.

Sura 88 Den Överväldigande (al-Ġāšiyah)

**I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande**

1. Har berättelsen nått dig om den Överväldigande?

Ett namn på Domedagen (al-Ġāšiyah); den kommer att överväldiga allt med sin ohygglighet. (B,K)

2. [Vissa] ansikten skall den dagen vara förnedrade,

3. Utarbetade och uttröttade.

De otrognas ansikten, för att de under sina jordiska liv arbetat hårt med att handla i motsättning till Islam. (B)

4. De skall brinna i en het eld.

5. De får dricka ur en skällhet källa.

6. De får ingen mat förutom från en torr, taggig växt,

7. Som varken ger näring eller stillar hungern.

8. [Andra] ansikten skall den dagen vara belåtna,

9. Nöjda med sin strävan,

10. I ett högt beläget paradis.

11. De skall där inte höra ett enda meningslöst ord.

12. Däri finns flödande källor.

Som flyter fram utan fåror. (T,K)

13. Däri finns upphöjda troner,

Från vilka de troende kan beskåda allt Allah har skänkt dem. (T)

14. Och framlagda koppar,

Vid källornas strandkanter. Var gång man vill dricka ur dem finner man dem påfyllda till brädden. (T)

15. Och kuddar placerade i rader,

16. Och mattor som brets ut.

Mängder av vidsträckta mattor, utlagda vid varje sittplats. (B)

17. Ser de (otrogna) inte på kamelerna, hur de skapats,

18. Och på himlen, hur [högt] den rests,

19. Och på bergen, hur de ställts upp,

20. Och på jorden, hur den brets ut?

21. Så påminn [dem]! Du (Muhammed ﷺ) är endast en påminnare.

22. Du är inte en uppsyningsman över dem.

Som kan tvinga dem att tro. (B)

23. Men den som vänder sig bort och förnekar [sanningen],

Efter påminnelsen. (B)

24. Honom skall Allah straffa med det största straffet.

Helveteselden. (T)

25. Det är förvisso till Oss de skall återvända,

26. Sedan är det förvisso Vi som skall kalla dem till räkenskap.

Sura 89 Gryningen (al-Fajr)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Vid gryningen,

2. Och [vid] de tio nätterna,

De första tio dagarna och nätterna i den islamiska månaden åul-ḥijja. (T)

3. Och [vid] det jämna och det udda [antalet],

Eiddagen den 10:e och 'arafahdagen den 9:e åul-ḥijja. (K)

4. Och [vid] natten när den ger sig av!

5. Ligger det [inte] i detta en ed för den med förstånd?

6. Har du inte sett hur din Herre gjorde med 'Ād,

7. Iram med pelarna,

Iram var en av det förgångna folket 'Āds stammar som var nomader och var kända för sina tältpelare. (T)

8. Vars like aldrig hade skapats i landen?

Syftar på Iram som hade en styrka och slagkraft utan tidigare motstycke. (T)

9. Och [med] 'Āmūd som högg ut stora stenblock i dalen?

Ett förgånget folk som urholkade klippväggar för att bygga sina hem. (B)

10. Och [med] Faraos pålarna?

Som han straffade folk på. (B)

11. [Alla] dessa begick överträdelser i landen,

12. Och spred däri mycket fördärv.

13. Därför lät din Herre dem utsättas för ett pinande straff.

14. Din Herre har ständigt uppsikt.

15. Och vad beträffar människan säger hon när hennes Herre prövar henne genom att ge henne heder och välstånd: "Min Herre har hedrat mig!"

16. Men när Han prövar henne genom att begränsa hennes levebröd säger hon: "Min Herre har förnedrat mig!"

17. Nej! Ni hedrar ju inte den faderlöse,

18. Och ni uppmanar inte varandra att ge mat åt den behövande.

19. Men ni slukar arven helt och hållet,

20. Och ni älskar pengar med en enorm kärlek.

21. Nej! När jordskorpan jämnas i stöt efter stöt,

22. Och din Herre kommer med änglarna i led efter led,

På Domedagen skall Allah komma, så som Han vill, för att döma mellan skapelserna. (K)

23. Den Dagen skall helvetet föras fram. Den Dagen skall människan minnas, men vad hjälper det då att hon minns?

Hur hon försummade att lyda Allah och söka sig närmare Honom genom att göra gott. (T)

24. Hon skall säga: "Om jag bara hade förberett mig inför mitt [nu eviga] liv!"

25. Men den Dagen skall ingen straffa [så hårt] som Han straffar,

26. Och ingen binda [så fast] som Han binder.

När Hans straffänglar greppar och fjättrar den otrogne med kedjor och bojor. (B,K)

27. Du själ fylld av ro!

28. Återvänd till din Herre, nöjd och tillfreds!

29. Stig nu in bland Mina tjänare!

30. Ja, Stig in i Mitt paradiset!

Sura 90 Staden (al-Balad)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Jag svär vid denna stad!

Mecka. (T)

2. Och du (Muhammed ﷺ) är fri i denna stad.

3. Och [vid] fadern och det han avlat!

Adam och hans alla avkomlingar. (B)

4. Vi har förvisso skapat människan till [att utstå] påfrestningar.

Uthärda livets svårigheter och komma till rätta med dem. (T)

5. Tror hon att ingen någonsin skall kunna få makt över henne?

6. Hon säger [skrytsamt]: "Jag har förbrukat en stor mängd tillgångar!"

7. Tror hon att ingen har sett henne?

Allah ser henne och kommer att tillfråga henne om hur hon förvärvade och förbrukade sina tillgångar. (B)

8. Har Vi inte gett henne två ögon,

9. Och en tunga och två läppar?

10. Och Vi har visat henne de båda huvudvägarna.

Gott och ont, sanning och falskhet, vägledning och förvillelse. (B)

11. Men hon ger sig inte in på den branta stigen.

12. Och vad kan få dig att inse vad den branta stigen är?

13. [Den är] att befria en slav,

14. Eller ge mat i tider av hungersnöd,

15. Åt en faderlös släkting,

16. Eller en behövande som lider nöd,

17. Samtidigt som man hör till dem som antagit tron och uppmanar varandra att ha tålamod och uppmanar varandra att visa nåd.

18. Dessa är den högra sidans folk.

Som på Domedagen skall få träda in i paradiset. (T)

19. Men de som förnekar Våra tecken, de är den vänstra sidans folk.

tecken Bevis, som Allahs uppenbarade böcker och Hans sändebud som förmedlade dem. (T)

20. De skall omges av en sluten eld.

Sura 91 Solen (aš-Ŝams)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Vid solen och dess förmiddagsljus,
2. Och [vid] månen när den följer den,
3. Och [vid] dagen när den synliggör den,
4. Och [vid] natten när den döljer den,
5. Och [vid] himlen och Han som byggt upp den,
6. Och [vid] jorden och Han som brett ut den,
7. Och [vid] själen (människans) och Han som fulländat den,
8. Och ingett den både dess syndighet och dess gudfruktighet!
Gett människan förmåga att skilja mellan gott och ont. (T)
9. Framgångsrik blir han som renar den.
Från synd och olydnad mot Allah. (T)
10. Och fördärvad blir han som begraver den.
I synd och olydnad mot Allah. (T)
11. **Ŝamūd vägrade tro till följd av sin överträdelse,**
Ŝamūd Se 89:9 (Ö)
12. När deras ondskefullaste [man] rusade fram.
För att döda kamelstoet. (T)
13. Och Allahs sändebud (Ŝalih) sade till dem: "Låt Allahs kamelsto vara och låt henne få sin dryck!"
14. Men de vägrade tro honom och slaktade henne, och då förintade deras Herre dem för deras synd och gjorde det (straffet) lika för alla.
Eftersom de var eniga om att döda stoet. (T)
15. Och Han fruktade inte dess följd.
Allah fruktar inte följderna av något Han gör. (K)

Sura 92 Natten (al-Layl)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

- 1. Vid natten, när den döljer,**
Döljer skapelsen med sitt mörker. (K)
- 2. Och [vid] dagen, när den gör sig synlig,**
- 3. Och [vid] Den som skapat det manliga och det kvinnliga könet!**
- 4. Era strävanden är sannerligen olika.**
- 5. Den som ger och är gudfruktig,**
- 6. Och tror på det högsta goda,**
Belöningen från Allah i livet efter detta. (T)
- 7. För honom skall Vi underlätta [vägen] till det lätta.**
Till de gärningar som Allah är nöjd med och belönar. (T)
- 8. Men den som snålar och anser sig vara oberoende,**
Av Allah, och därför inte vill rätta sig efter Hans bud. (T)
- 9. Och vägrar tro på det högsta goda,**
- 10. För honom skall Vi underlätta [vägen] till det besvärliga.**
Låta honom fortsätta begå usla handlingar och sedan få sitt rättmätiga straff för det. (B)
- 11. Och hans rikedom kan inte gagna honom när han faller.**
Ned i helvetet. (T)
- 12. Vägledningen är sannerligen Vår sak.**
Att klarlägga sanning från falskhet och rättfärdighet från synd. (T)
- 13. Och till Oss hör både [ert] nästa liv och detta första.**
- 14. Jag har därför varnat er för en vilt flammande eld.**
Helveteselden. (T)
- 15. Ingen skall brinna i den förutom den usle,**

16. Som vägrade tro och vände sig bort.

17. Men den gudfruktige skall föras bort från den,

18. Han som ger av sina ägodelar för att rena sig själv,
Från synd, och inte för att berömmas av andra. (T,B)

19. Och inte för att en tjänst som någon gjort honom skall återgäldas,

20. Utan endast för sin Herres skull, den Högste.

21. Och han skall helt visst bli nöjd.

Med paradiset och den ära Allah skall skänka honom i livet efter detta för allt det goda han gjort. (B)

Sura 93 Förmiddagen (aḍ-Ḍuḥā)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Vid förmiddagen,

Och det ljus Allah då låter skina. (K)

2. Och [vid] natten, när den stillnar!

Och närmar sig med sitt höljande mörker. (B)

3. Din Herre har varken övergett dig (Muhammed ﷺ) eller avskytt [dig].

Vilket avgudadyrkarna i Mecka påstod när ett längre uppehåll förekom mellan uppenbarelserna av Koranen. (K)

4. Och nästa liv skall bli bättre för dig än detta första.

5. Och din Herre skall ge dig så att du blir nöjd.

6. Fann Han dig inte faderlös och gav [dig] skydd?

7. Och Han fann dig vilsen och ledde [dig] rätt.

vilsen Ovetande om uppenbarelsen och om Allahs bud. Se 42:52 (B,K)

8. Och Han fann dig behövande och gjorde [dig] oberoende.

Av andra än Allah. (K)

9. Den faderlöse skall du därför inte förtrycka,

10. Och den som ber [dig] om något skall du inte avvisa,

11. Men om din Herres välsignelse skall du berätta!

Berätta för mänskligheten om det profetskap du tilldelats av Allah, och förkunna de budskap Han uppenbarat för dig. (B)

Sura 94 Öppnandet (aš-Ŝarḥ)

I Allahs namn, den Nåderike, den Benådande

1. Har Vi inte öppnat ditt bröst åt dig (Muhammed ﷺ)?

Och gjort det mottagligt för Allahs vägledning och den sanna tron på Honom, samt gjort ditt hjärta milt och fyllt det med kunskap och visdom. (T)

2. Och Vi har tagit bort från dig din börda,

Förlåtit dig för allt som skett innan du gavs profetskapet. (T)

3. Som tyngde din rygg.

4. Och Vi har upphöjt ditt namn åt dig.

Det nämns ständigt i samband med Allahs namn i trosbekännelsen som utsägs i böneutropet och de dagliga bönerna. (T)

5. Ja, på varje svårighet följer förvisso lättnad,

6. På varje svårighet följer förvisso lättnad.

Upprepningen bekräftar Allahs löfte och förstärker hoppet om Hans stöd. Den kan också tolkas som att varje svårighet följs av två lättnader. (B,K)

7. Och när du är färdig, sträva då flitigt,

När du blivit fri från dina dagliga göromål, ägna dig då åt att dyrka Allah. (K)

8. Och till din Herre skall du sätta allt hopp.

Sura 95 Fikonet (at-Tīn)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Vid fikonet och oliven,

2. Och [vid] berget Sinai,

3. Och [vid] denna trygga stad!

Mecka. (T)

4. Vi har skapat människan i den bästa skapnad,

5. Sedan gör Vi henne till den lägsta av de låga,

I helveteselden, om hon inte lyder Allah och Hans sändebud. (K)

6. Utom dem som tror och gör goda gärningar, för de skall få en belöning utan ände.

7. Så vad kan få dig (människa) att härefter vägra tro på räakenskapen?

8. Är inte Allah den rättvisaste av domare?

Han varken förtrycker eller gör orätt mot någon. (K)

Sura 96 Blodklumpen (al-'Alaq)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Läs i din Herres namn, som har skapat -

2. Skapat människan av en blodklump!

En klump tjocknat blod, 'alaqah, som bildas från en sädesdroppe och utvecklas sedan vidare till en liten köttbit. (B) *människan* Syftar på Adams alla ättlingar, och blodklump står därför i versen i plural ('alaq) även om innebörden här är singular. (T)

3. Läs! Din Herre är den Givmildaste,

4. Som har lärt [hur man skriver] med pennan,

5. Lärt människan vad hon inte visste.

Dessa fem Koranverser var de första som Allah uppenbarade för profeten Muhammed ﷺ. (T)

6. Nej! Människan går verkligen för långt,

7. För hon anser sig vara oberoende.

8. Till din Herre blir förvisso [hennes] återkomst.

9. Har du sett han som vill hindra

Abū Jahl, som genom hot och trakasserier försökte hindra Profeten ﷺ att förrätta sin bön vid Kaba i Mecka. (T)

10. En tjänare när han förrättar [sin] bön?

11. Men tänk dig om han (tjänaren) är vägled,dd,

12. Och påbjuder gudsfruktan.

13. Har du sett hur han vägrar tro och vänder sig bort?

Hur Abū Jahl förkastar tron på Allah och Hans sändebud Muhammed ﷺ. (T)

14. Vet han inte att Allah ser?

15. Nej! Om han inte upphör skall Vi gripa honom i pannluggen,

16. En lögnaktig och syndfull pannlugg.

17. Låt honom då kalla på sitt anhang.

18. Vi skall kalla på straffänglarna.

19. Nej! Lyd honom inte, utan fall ned på ditt ansikte [i bön] och sök dig allt närmare [Allah].

Sura 97 Ödesbestämmelsen (al-Qadr)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Vi har förvisso sänt ned den (Koranen) under Ödesbestämmelsens natt.

En av månaden ramadans sista tio nätter. (B)

2. Och vad kan få dig att inse vad Ödesbestämmelsens natt är?

Under denna natt sändes hela Koranen ned ur den bevarade Tavlan (se 85:22) till himlarnas lägsta skikt. Den uppenbarades sedan successivt för Muhammed ﷺ genom ängeln Gabriel under dryga tjugo år. (T,B)

3. Ödesbestämmelsens natt är bättre än tusen månader.

Att dyrka Allah under denna natt i ramadan är bättre än att dyrka Honom i tusen andra månader. (T)

4. Änglarna och ar-Rūḥ (Gabriel) kommer då ned i mängd, på sin Herres befallning, med varje beslut.

Under denna natt beslutar Allah allt som skall ske under året. Se 44:1-4 (B)

5. Den är full av frid ända till gryningens framkomst.

Sura 98 Det klara beviset (al-Bayyinah)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. De som förnekade [sanningen] bland Bokens folk och avgudadyrkarna skulle inte upphöra förrän det klara beviset kom till dem – Bokens folk Judar och kristna. **avgudadyrkarna** De som dyrkar avgudar eller annat vid Allahs sida. (K) **upphöra** Med sin otro och sitt avguderi. (B)

2. Ett sändebud från Allah som reciterar renade texter, Ett sändebud Muhammed ﷺ. **renade texter** Koranen. (T)

3. Som innehåller sanna föreskrifter.

4. Ja, de som gavs Boken blev inte oeniga förrän efter det att det klara beviset kommit till dem.

Innan Muhammed ﷺ var Bokens folk eniga om att tro på den väntade profeten som nämns i både Toran och Evangeliet. Men när Muhammed ﷺ sedan kom till dem antog en del av dem tron medan andra förnekade den. (T,B)

5. Och de blev inte befallda annat än att dyrka Allah och utöva sin religion endast för Honom, som rättrogna, och att förrätta bönen och att betala den förpliktade allmosan. Ja, detta är den sanna religionen. rättrogna På arabiska ḥunafā (plural av ḥanīf), som betecknar människor som överger all avgudadyrkan och endast tillber Allah. (K)

6. De som förnekar [sanningen] bland Bokens folk och avgudadyrkarna skall hamna i helveteselden där de skall vara för evigt. Dessa är de ondaste av varelser.

7. [Men] de som antar tron och gör goda gärningar, dessa är de godaste av varelser.

8. Deras belöning hos sin Herre skall bli oändliga paradiser genomflutna av floder där de skall leva i all evighet. Allah är nöjd med dem och de är nöjda med Honom. Detta väntar den som fruktar sin Herre.

Sura 99 Jordskälvet (az-Zalzalah)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. När jorden skälver i sitt [sista] skalv.

Då den sista stunden är kommen. (T)

2. Och jorden kastar upp sina bördor.

De begravda, som då väcks till liv. (T)

3. Och människan säger: "Vad är det med den?"

4. Den Dagen skall den berätta vad som skett på den,

Om varje människas goda och onda handlingar. (K)

5. För så har din Herre ingett den.

6. Den Dagen skall människorna stiga fram i skilda skaror för att få se sina gärningar.

7. Ja, den som gör den minsta myras vikt av gott skall se det,

8. Och den som gör den minsta myras vikt av ont skall se det.

Sura 100 De galopperande hästarna (al-'Ādiyāt)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Vid de galopperande hästarna som frustar,

2. Och skapar gnistor,

När deras hästskor slår mot stenarna på marken. (K)

3. Då de rids till anfall på morgonen,

4. Och virvlar upp moln av damm,

5. Och stormar rakt in i fiendeskaran!

På slagfältet. (T)

6. Människan är sannerligen djupt otacksam mot sin Herre.

Hon håller räkning på sina motgångar men glömmer sin Herres många välsignelser. (K)

7. Och om detta är hon ju själv ett vittne.

Vilket visar sig i hennes tal och handlingar. (K)

8. Och i sin kärlek till rikedom är hon förvisso ivrig.

9. Inser hon inte, när gravarnas innehåll slungas ut,

10. Och allt som dolts i bröstet visas upp,

11. Att deras Herre den Dagen sannerligen varit underkunnig om dem.

På Domedagen, och alla andra dagar, har Allah full kännedom om dem; men Han skall denna Dag ge dem deras rättmätiga lön för allt de gjort. (T,K)

Sura 101 Det Våldiga slaget (al-Qāri'ah)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Det Våldiga slaget!

Ett namn på Domedagen (al-Qāri'ah); den slår människornas hjärtan med fasa och skräck. (T)

2. Vad är det Våldiga slaget?

3. Och vad kan få dig att inse vad det Våldiga slaget är?

**4. [Det är] den Dag då människorna skall bli som
kringspridda nattflyn,**

5. Och bergen skall bli som kardad ull.

6. Den som då har en tung vågskål,

Vars goda gärningar väger tyngre än de onda. (B)

7. Han skall leva ett lycksaligt liv.

8. Men den som då har en lätt vågskål,

Vars onda gärningar väger tyngre än de goda. (B)

9. Hans tillflykt blir Avgrunden.

Ett namn på helveteselden (Hāwiyah). Versen kan på arabiska också tolkas som att han störtar ned i Avgrunden med huvudet före. (K)

10. Och vad kan få dig att inse vad den är?

11. En het eld.

Sura 102 Tävlan i rikedom (at-Takâtur)

**I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande**

- 1. Ni distraheras av er tävlan i rikedom,**
Från att lyda er Herre och förbereda er inför livet efter detta. (T)
- 2. Ända tills ni besöker era gravar.**
- 3. Nej! Ni skall få veta.**
- 4. Igen, nej! Ni skall få veta.**
- 5. Nej! Om ni bara visste med övertygande kunskap.**
- 6. Ni skall sannerligen få skåda den Djupa elden.**
- 7. Igen, ni skall sannerligen få skåda den med ögats visshet.**
- 8. Sedan skall ni sannerligen tillfrågas, den Dagen, om er välmåga.**
Huruvida ni tackade Allah för den. (B)

Sura 103 Tiden (al-'Aşr)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Vid tiden!

Den löpande tiden i vilken människors handlingar, goda såväl som onda, sker. (K)

2. Människan är sannerligen förlorad,

3. Utom de som tror och gör goda gärningar och uppmanar varandra att hålla fast vid sanningen och uppmanar varandra att ha tålamod.

Sura 104 Baktalaren (al-Humazah)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

- 1. Ett hårt straff skall möta varje baktalare och felfinnare,**
- 2. Som samlar rikedomar och håller räkning på dem.**
- 3. Han tror att hans rikedomar skall ge honom evigt liv.**
På jorden. (B)
- 4. Nej! Han kommer att slängas in i Krossaren.**
Ett namn på helveteselden (al-Ḥuṭamah); den krossar sina invånare. (K)
- 5. Och vad kan få dig att inse vad Krossaren är?**
- 6. Allahs tända eld,**
- 7. Som tränger in i [dess invånares] hjärtan.**
- 8. Den skall sannerligen vara slutet kring dem,**
- 9. Bland uttänjda pelare.**
Som det har berättats att helvetets invånare straffas med. (T)

Sura 105 Elefanten (al-Fil)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Har du inte fått veta hur din Herre gjorde med elefantens män?
Etiopiern Abraha och hans armé från Jemen, som under det år profeten Muhammed ﷺ föddes försökte förstöra Kaba i Mecka med hjälp av en stor elefant. (B)

2. Lät Han inte deras onda plan gå i stöpet?

3. Han sände över dem fåglar i svärmar,

4. Som överöste dem med stenar av hård lera.

5. Sedan lät Han dem bli som [rester av] uppäten säd.

Sura 106 Stammen Quraysh (Qurayş)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Hur förvånande är inte sedvanan hos Qurayş,

Den stam i Mecka som profeten Muhammed ﷺ tillhörde. (B)

2. Deras sedvana att färdas under vinter och sommar!

De reste till Jemen på vintern och till Syrien på sommaren för att bedriva handel, och kunde göra så utan att någon utsatte dem för övergrepp. (T)

3. Låt dem därför endast dyrka Herren till detta hus (Kaba),

4. Han som ger dem föda i tider av hunger och gör dem trygga från fara.

Sura 107 Den minsta hjälp (al-Mā'ūn)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Har du sett han som vägrar tro på domen?

Allahs belöning och straff. (T)

2. För det är han som stöter bort den faderlöse,

3. Och inte uppmanar att ge mat till den behövande.

4. Ett hårt straff skall möta dem som förrättar bönen,

5. Dem som är slarviga med sina böner,

Antingen genom att utelämna någon av de fem dagliga bönerna eller att inte utföra dem på föreskriven tid; eller genom att utföra dem på ett bristfälligt sätt eller att inte ha tankarna fästa vid bönen. Straffets grad beror alltså på slarvets omfattning. (K)

6. Dem som bara vill ses av andra,

7. Och som vägrar [andra] den minsta hjälp.

Allt från att betala den förpliktade allmosan till att låna ut en sil, hink eller nål. (K)

Sura 108 Det rikliga goda (al-Kawtâr)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Vi har sannerligen gett dig det rikliga goda (al-kawtâr).

al-Kawtâr är även namnet på en flod i paradiset som Allah har skänkt till Muhammed ﷺ. (T)

2. Be därför till din Herre och slakta.

Förrätta din bön och slakta ditt offerdjur endast för Allah och i Hans namn, i tacksamhet för allt det goda Han skänkt dig. (K)

3. Det är han som hatar dig som är den avskurne.

Avskuren från att minnas och nämnas i framtiden, vilket avgudadyrkarna sade om Profeten ﷺ då alla hans söner dog i tidig barndom. (K)

**Sura 109 De otrogna
(al-Kāfirūn)**

**I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande**

- 1. Säg: "Ni otrogna!**
- 2. Jag dyrkar inte det ni dyrkar.**
- 3. Och inte heller dyrkar ni Den jag dyrkar.**
- 4. Och jag kommer aldrig att dyrka det ni har dyrkat.**
- 5. Och inte heller kommer ni att dyrka Den jag dyrkar.**
- 6. Ni har er religion och jag har min religion."**

Sura 110 Hjälpen (an-Naşr)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. När Allahs hjälp kommer tillsammans med segern,
2. Och du ser människorna övergå till Allahs religion i mängder,
3. Glorifiera då din Herre med lovprisningar och be Honom om förlåtelse. Han godtar alltid [den ångerfulles] ånger.
Och vänder Sig mot Sina tjänare i förlåtelse. (T)

Sura 111 Det tvinnade repet (al-Masad)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Må Abū Lahabs båda händer förstöras, ja hela han är förstörd!

Abū Lahab var en av Profetens ﷺ farbröder som aktivt motarbetade och trakasserade honom. (K)

2. Han kan inte gagnas av sin rikedom och allt han förvärvat.

Abū Lahab hävdade att han på Domedagen kan köpa sig fri från Allahs straff med sin rikedom och sina barn. (K)

3. Han skall brinna i en eld med blossande lågor.

4. Och [likaså] hans hustru, som ständigt bär på ved.

Hon deltog i trakasserierna mot Profeten ﷺ och försökte skada honom genom att slänga taggiga kvistar där han skulle gå. (T,K)

5. Runt sin hals har hon ett tvinnat rep.

Och skall även straffas med ett sådant rep av eld i helvetet. (K)

Sura 112 Den rena tron (al-Iklās)

I Allahs namn, den Nåderike, den Benådande

1. Säg: "Han är Allah, [och Han är] en.

Ingen är värd dyrkan utom Allah. Han är unik, utan någon like eller medgud. (T,K)

2. Allah är den Suveräne.

(aṣ-Ṣamad) Den suveräne Gud som all dyrkan skall ägnas och som inte har någon ovanför Sig. Den Evige Herren som är fullkomlig i Sina egenskaper och handlingar. Den som skapelsen vänder sig till vid behov och i nöd och som är fri från brister. (T,B,K)

3. Inte har Han avlat och inte heller är Han avlad,

4. Och det finns ingen som är Honom lik."

**Sura 113 Dagbräckningen
(al-Falaq)**

**I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande**

- 1. Säg: "Jag tar skydd hos dagbräckningens Herre,**
- 2. Mot ondskan hos det Han skapat,**
- 3. Och mot ondskan hos den mörknande [natten] när den faller på,**
- 4. Och mot ondskan hos de som blåser på knutar,**
Häxorna, när de uttalar sina trollformler över knutar i snören. (T)
- 5. Och mot ondskan hos den avundsamme när han avundas."**

Sura 114 Människorna (an-Nās)

I Allahs namn,
den Nåderike, den Benådande

1. Säg: ”Jag tar skydd hos människornas Herre,
2. Människornas Konung,
3. Människornas Gud,
4. **Mot ondskan hos den viskande smitaren,**
Satan, som viskar till en när man är ovarsam men smiter undan när man minns Allah och nämner Hans namn. (T)
5. **Han som viskar i människornas bröst,**
6. **Bland [både] djinnerna och människorna.”**
djinnerna Se 15:27, 55:15 och även sura 72. (Ö)

